

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

3

SIRA SAYISI: 478

Niğde Milletvekili Alpaslan Kavaklıoğlu ve Zonguldak Milletvekili Özcan Ulupınar ile 100 Milletvekilinin; Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi ve Devlet Memurları Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı ile Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu ile Plan ve Bütçe Komisyonu Raporları
(2/1613, 1/778)

İÇİNDEKİLER

Sayfa

• 2/1613 Esas Numaralı Teklifin	
- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı	4
- Genel Gerekçesi	6
- Madde Gerekçeleri	8
• 1/778 Esas Numaralı Tasarının	
- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı	26
- Genel Gerekçesi	26
- Madde Gerekçeleri	27
- Metni	33
• Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu Raporu	51
• Muhalefet Şerhi	54
• Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonunun	
Kabul Ettiği Metin	58
• Alt Komisyon Raporu	61
• Muhalefet Şerhleri	72
• Alt Komisyon Metni	104
• Alt Komisyon Metnine Ekli Liste	136
• Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu	137
• Muhalefet Şerhleri	160
• Teklif Metni	188
• Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin	217
• Teklif Metnine Ekli Liste	257
• Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metne Ekli Listeler	258

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi ve gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederiz.

<i>Alpaslan Kavaklıoğlu</i>	<i>Özcan Ulupınar</i>	<i>Kerim Özkul</i>
Niğde	Zonguldak	Konya
<i>Hüseyin Şahin</i>	<i>Cahit Bağcı</i>	<i>Mehmet Doğan Kubat</i>
Bursa	Çorum	İstanbul
<i>M. Kemal Şerbetçioğlu</i>	<i>Yılmaz Tunç</i>	<i>Mustafa Gökhan Gülşen</i>
Bursa	Bartın	Kastamonu
<i>Hilmi Bilgin</i>	<i>Osman Aşkın Bak</i>	<i>Ertuğrul Soysal</i>
Sivas	İstanbul	Yozgat
<i>Abdullah Çalışkan</i>	<i>Salih Koca</i>	<i>Ali Ercoşkun</i>
Kırşehir	Eskişehir	Bolu
<i>Sadık Badak</i>	<i>Nurdan Şanlı</i>	<i>A. Nejat Koçer</i>
Antalya	Ankara	Gaziantep
<i>Hasan Karal</i>	<i>İdris Şahin</i>	<i>Nurcan Dalbudak</i>
Rize	Çankırı	Denizli
<i>Cemal Y. Demir</i>	<i>Mustafa Şahin</i>	<i>Sait Açba</i>
Samsun	Malatya	Afyonkarahisar
<i>Ahmet Berat Çonkar</i>	<i>Nusret Bayraktar</i>	<i>Gökçen Özdoğan Enç</i>
İstanbul	Rize	Antalya
<i>Soner Aksoy</i>	<i>Akif Çağatay Kılıç</i>	<i>Ömer Selvi</i>
Kütahya	Samsun	Niğde
<i>Avni Erdemir</i>	<i>İdris Güllüce</i>	<i>Ahmet Arslan</i>
Amasya	İstanbul	Kars
<i>Bilal Uçar</i>	<i>Abdülkerim Gök</i>	<i>Muzaffer Çakar</i>
Denizli	Şanlıurfa	Muş
<i>Zeki Aygün</i>	<i>Mehmet Şükrü Erdinç</i>	<i>Yahya Akman</i>
Kocaeli	Adana	Şanlıurfa
<i>Mahmut Kaçar</i>	<i>Ahmet Öksüzkaya</i>	<i>İhsan Şener</i>
Şanlıurfa	Kayseri	Ordu
<i>Canan Candemir Çelik</i>	<i>Mehmet Ersoy</i>	<i>Hamza Dağ</i>
Bursa	Sinop	İzmir
<i>Adem Tatlı</i>	<i>Pelin Gündeş Bakır</i>	<i>Sermin Balık</i>
Giresun	Kayseri	Elazığ
<i>Salim Uslu</i>	<i>Tülay Kaynarca</i>	<i>Şuay Alpay</i>
Çorum	İstanbul	Elazığ

<i>Yusuf Başer</i>	<i>Oğuz Kağan Köksal</i>	<i>Mine Lök Beyaz</i>
Yozgat	Kırıkkale	Diyarbakır
<i>Ercan Candan</i>	<i>Mustafa Baloğlu</i>	<i>Fehmi Küpçü</i>
Zonguldak	Konya	Bolu
<i>Fatma Salman</i>	<i>Vedat Demiröz</i>	<i>Nevzat Pakdil</i>
Ağrı	Bitlis	Kahramanmaraş
<i>Muzaffer Aslan</i>	<i>Bünyamin Özbek</i>	<i>Mehmet Altay</i>
Kırşehir	Bayburt	Uşak
<i>Harun Karaca</i>	<i>Tülay Selamoğlu</i>	<i>Eşref Taş</i>
İstanbul	Ankara	Bingöl
<i>Durdu Mehmet Kastal</i>	<i>Zeyid Aslan</i>	<i>Halil Ürün</i>
Osmaniye	Tokat	Afyonkarahisar
<i>İlknur Denizli</i>	<i>Mehmet Erdoğan</i>	<i>Ayşenur İslam</i>
İzmir	Adıyaman	Sakarya
<i>Mehmet Erdoğan</i>	<i>Nihat Zeybekci</i>	<i>Hakan Şükür</i>
Gaziantep	Denizli	İstanbul
<i>Ahmet Erdal Feralan</i>	<i>Şamil Tayyar</i>	<i>Erdal Kalkan</i>
Nevşehir	Gaziantep	İzmir
<i>Hüseyin Bürge</i>	<i>Osman Kahveci</i>	<i>Nureddin Nebati</i>
İstanbul	Karabük	İstanbul
<i>Türkan Dağoğlu</i>	<i>Fikri Işık</i>	<i>Orhan Karasayar</i>
İstanbul	Kocaeli	Hatay
<i>Hacı Bayram Türkoğlu</i>	<i>İsmail Tamer</i>	<i>Şirin Ünal</i>
Hatay	Kayseri	İstanbul
<i>İsmail Aydın</i>	<i>İsmet Su</i>	<i>Osman Boyraz</i>
Bursa	Bursa	İstanbul
<i>Ahmet Baha Öğütken</i>	<i>Temel Coşkun</i>	<i>Tülay Bakır</i>
İstanbul	Yalova	Samsun
<i>İlhan İsbilen</i>	<i>Ekrem Çelebi</i>	<i>Zülfü Demirbağ</i>
İzmir	Ağrı	Elazığ
<i>Osman Çakır</i>	<i>Ahmet Haldun Ertürk</i>	<i>Hakan Çavuşoğlu</i>
Düzce	İstanbul	Bursa
<i>Sevim Savaşer</i>	<i>Ali İhsan Yavuz</i>	<i>Salih Fırat</i>
İstanbul	Sakarya	Adıyaman

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (2/1613)	
ESAS	Plan ve Bütçe Komisyonu
TALİ	Adalet Komisyonu Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu İçişleri Komisyonu Dışişleri Komisyonu Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu

GENEL GEREKÇE

Teklif ile uygulamada ortaya çıkan çeşitli ihtiyaçların karşılanması amacıyla bazı kanun ve kanun hükmünde kararnamelerde değişiklikler yapılması öngörülmektedir. Yapılması öngörülen değişikliklerle toplumsal ve kurumsal talepler karşılanacak, uygulamada ortaya çıkan aksaklıklar giderilecektir. Teklifin önemli bir kısmını, Anayasa Mahkemesinin vermiş olduğu iptal kararları doğrultusundaki düzenlemeler oluşturmaktadır. Ayrıca, aşağıda gösterilen düzenlemeler yapılmaktadır.

634 sayılı Avrupa Birliği Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede değişiklik yapılarak Bakanlık merkez teşkilatına bağlı olmak üzere sınırlı sayıda ilde temsilcilik kurulması hedeflenmektedir. Böylelikle taşrada bulunan kurum ve kuruluşların AB konuları kapsamındaki çalışma ve projelerinde Avrupa Birliği Bakanlığının gerekli yönlendirme, bilgilendirme, izleme ve koordinasyon görevlerinin etkinliği ve verimliliğinin artırılması amaçlanmaktadır. Ayrıca mülga 5916 sayılı Kanunun geçici 3 üncü maddesi kapsamında yapılan Avrupa Birliği İşleri Uzmanlığı sınavı sonucuna göre ataması yapılanların sınav sonucuna ilişkin haklarının saklı tutulması ve bunların da Bakanlık için ihdas edilen aynı unvanlı kadrolara buldukları kadro dereceleri ile hiçbir işleme gerek kalmaksızın atanmış sayılarak kazanılmış haklarının korunması amaçlanmaktadır.

2920 sayılı Türk Sivil Havacılık Kanununda değişiklik yapılarak "Devlet Hava Aracı" terimi: Devletin askerlik, güvenlik, gümrük ve orman yangınları ile mücadele hizmetlerinde kullandığı hava araçları, olarak tanımlanmaktadır.

2942 sayılı Kamulaştırma Kanununda değişiklik yapılarak baraj, sulama şebekeleri ve boru hatları, karayolu, demiryolu, liman ve havaalanı gibi gelecek yıllara sari büyük projelerde kamu yararı kararı; kamulaştırılacak taşınmazların bulunduğu mahalle ve/veya köy muhtarlığında onbeş gün süre ile asılmak suretiyle ilan edilmesi ve kamu yararı kararının ilan süresinin bitiminden itibaren, kamulaştırılacak taşınmazlar üzerine yapılan sabit tesisler ile dikilen ağaçların bedelinin, kamulaştırma bedelinin tespitinde dikkate alınmaması ve taşınmazlardaki bu sınırlamanın ilan tarihinin bitiminden itibaren beş yılı geçemeyeceği öngörülmektedir.

657 sayılı Devlet Memurları Kanununda yapılan düzenlemelerle,

- Uzman yardımcılığı ve müfettiş yardımcılığında geçirilmesi gereken asgari sürenin üç yıldan iki yıla indirilmesi,

- Müdür, İl Müdürü, Daire Başkanı ve daha üst unvanlı kadrolara yapılacak atamalarda aranan hizmet süresinin beş yıla düşürülmesi,

- Müdür, İl Müdürü, Daire Başkanı ve daha üst kadrolara atanabilmek için öğrenim durumu ile beş yıllık hizmet süresinin dışında özel şartların aranmaması,

öngörülmektedir.

6004 sayılı Dışişleri Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunda yapılan düzenlemelerle, Dışişleri Bakanlığında meslek mensupları dışından büyükelçi ve daimi temsilci olarak atananların merkeze döndüklerinde meslek mensubu olanlarla aynı haklara sahip olması imkanı getirilmektedir.

6114 sayılı Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda yapılan düzenlemelerle, önlisans, lisans ve lisansüstü diploma programlarına kayıtlı öğrencilerin sınav hizmetlerine yönelik geçici işlerde kısmi zamanlı olarak çalıştırılabilmesi öngörülmektedir.

5525 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Bazı Disiplin Cezalarının Affı Hakkında Kanunda yapılan düzenleme ile 28 Şubat 1997 tarihinden sonra verilen disiplin cezaları nedeniyle memuriyetten çıkarılanların yeniden göreve alınmasında kadro kısıtlamalarının uygulanmaması amaçlanmaktadır.

6223 sayılı Kamu Hizmetlerinin Düzenli, Etkin ve Verimli Bir Şekilde Yürütülmesini Sağlamak Üzere Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Teşkilat, Görev ve Yetkileri ile Kamu Görevlilerine İlişkin Konularda Yetki Kanunu kapsamında yürürlüğe konulan 633 ilâ 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelere ilişkin olarak, yetki kanunu kapsamına girmediği veya kanun hükmünde kararnamelerle düzenleme yapılamayan alana girdiği gerekçesiyle Anayasa Mahkemesince iptal edilen (kamuoyuna duyurulan ve gerekçeli kararı henüz Resmi Gazetede yayımlanmayanlar dahil) hükümlerin yeniden düzenlenmesi öngörülmektedir.

25/4/2012 tarihli ve 6299 sayılı "Karayolu Trafîği Konvansiyonu ile Bu Konvansiyonu Tamamlayıcı Avrupa Anlaşmasına Katılmamızın Uygun Bulunduğuna Dair Kanun" 10 Mayıs 2012 tarihli ve 28288 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmış ve 8 Ağustos 2012 tarihli ve 28378 (Mükerrer) sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 2012/3346 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile onaylanmıştır. Konvansiyonu uygun bulma kararımız 22 Ocak 2013 tarihinde Birleşmiş Milletler Genel Sekterliği tarafından onaylanmış olup, yine bu mevzuat gereğince Konvansiyon onay tarihinden bir yıl sonra yürürlüğe gireceğinden ülkemiz için 22/01/2014 tarihinden itibaren geçerli olacaktır. Ulusal mevzuatımızın Konvansiyona uyumlaştırılması halinde, ülkemiz sürücü belgeleri Konvansiyona taraf ülkelerce tanınacağından, sürücülerimiz yurt dışına çıkışlarında uluslararası sürücü belgesi almak zorunda kalmayacaklardır. Bu kapsamda yapılan düzenlemelerle Ülkemiz sürücü belgelerinin Avrupa Birliği ve e-Devlet normlarına uygun bir yapıya kavuşturulması ve sürücü belgesinin elektronik ortamda merkezi sistemle kişiselleştirilerek ilgililerine teslimi amaçlanmaktadır.

Ayrıca, uygulamada yaşanan sıkıntıları gidermek üzere diğer bazı düzenlemeler yapılmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Orman köylerinde yaşayan ancak yaşadıkları köyün nüfusuna kayıtlı olmayan orman köylüleri ORKÖY kredilerinden yararlanamamaktadır. Öngörülen değişiklikle bu sorunun çözümü amaçlanmaktadır.

Madde 2- Maddeyle, 633 sayılı Diyanet İşleri Başkanlığı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanuna eklenen ek 4 üncü maddeyle;

- Mazbut ve mülhak vakıflar ile Vakıflar Genel Müdürlüğüne ve gerçek ve özel hukuk tüzel kişilerine ait olanlar hariç olmak üzere mülkiyeti kamu kurum ve kuruluşları ile Hazineye ait taşınmazların üzerindeki cami ve mescitler ile Kur'an kurslarının bir kısmında veya eklentisi ya da bütünleyici parçasında bulunan ve ticari faaliyetlerde kullanılması öngörülen kısımların, irtifak hakkı tesisine konu edilmemek şartıyla Diyanet İşleri Başkanlığınca işletilebilmesinin yanı sıra, 2886 sayılı Devlet İhale Kanununun 51 inci maddesinin birinci fıkrasının (g) bendi uyarınca pazarlık usulüyle yapılacak ihaleyle işlettirilebilmesine ya da kiralanabilmesine imkan sağlanması, bu suretle elde edilecek gelirlerin; bir yandan genel bütçenin (B) işaretli cetveline özel gelir, diğer yandan Başkanlık bütçesinin mevcut veya yeni açılacak tertiplerine özel ödenek kaydetmeye ve bu suretle ödenek kaydedilen tutarlardan yılı içinde harcanmayan kısımları ertesi yıl bütçesine devren özel gelir ve özel ödenek kaydetmeye, Başkanlığın bağlı bulunduğu Bakan yetkili kılınması, bu kapsamda kaydedilen ödeneklerin; cami ve mescitler ile Kur'an kursları ve bunların eklentisi ve bütünleyici parçalarının yapımı, bakımı, onarımı ve işletilmesine (ısınma, aydınlatma vb.) ilişkin giderler ile 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 29 uncu maddesi çerçevesinde aynı amaçlarla kullanılmak üzere dernek ve vakıflara yardım yapılmasına ilişkin giderlerin karşılanmasında kullanılması ve ayrıca, bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasların Diyanet İşleri Başkanlığınca belirlenmesi,

- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce birinci fıkrada belirtilen yerlerden elde edilen ve banka hesaplarında tutulan gelirler hakkında da aynı hükümlerin uygulanması,

Amaçlanmaktadır.

Madde 3- Mevcut Din İşleri Yüksek Kurulu Üyeleri seçimle belirlenerek yedi yıllığına belirlenmiş bir süre için atanmışlardır. Ancak 2010 yılında Kanunda yapılan düzenlemeyle bu süre beş yıla indirilmiştir. Yedi yıllık bir süre için seçilen Kurul üyelerinin Kanuni bir düzenlemeyle üyelik süreleri beş yıla düşürülmüşse de bu sürenin başlangıç tarihinin Kanunun değiştirildiği tarih olmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

Aynı şekilde, Başkanlık bünyesinde yer alan bir diğer kurul olan Mushafı İnceleme ve Kıraat Kurulu üyeleri için de beş yıllık bir görev süresi belirlenmiştir. Fakat, Din İşleri Yüksek Kurulu üyelerinden farklı olarak, Mushafı İnceleme ve Kıraat Kurulu üyelerinin görev süresi Kanunun değiştirildiği tarihten itibaren başlatılmıştır. Her ikisi de Başkanlık bünyesinde yer alan ve her ikisinin de görev süresi aynı olan bu iki kurul için aynı tarihte yapılan değişiklikte, görev sürelerinin niçin farklı tarihlerde başladığının hukuki gerekçesi mevcut değildir.

Bir yönüyle, kanun önünde eşitlik ilkesine aykırılığı düşündürebilecek olan bu durumun düzeltilmesi ve Başkanlığa bağlı her iki Kurulun da eşit kanuni uygulamaya tabi olması amaçlanmıştır.

Madde 4- Vekil imam, vekil müezzin-kayyım ve Başkanlığa bağlı Kur'an kurslarında vekil olarak öğreticilik yapanlardan, maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla görevde bulunanların, üç ay içinde müracaat etmeleri halinde, yeterlilik belgesine sahip olmaları koşuluyla ilgili kadrolara hiç bir sınırlamaya bağlı olmaksızın atanmaları öngörülmektedir.

Madde 5- Maddeyle 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 36 ncı maddesinin "Ortak Hükümler" bölümünün (A) fıkrasının (11) numaralı bendinde belirtilen uzman ve uzman yardımcılardan merkez teşkilatına ait kadrolarda bulunanlar, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı İdari Teşkilatı yasama uzman ve yasama uzman yardımcıları ile 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun eki (III) sayılı Cetvelde yer alan düzenleyici ve denetleyici kurumların uzman ve uzman yardımcılarına ilişkin ortak hükümlerin düzenlendiği 657 sayılı Kanunun ek 41 inci maddesinde değişiklikler yapılmaktadır.

Yapılan düzenlemelerle;

- Kapsama dâhil uzman yardımcılıklarına girişte aranan mezuniyet şartı standart hâle getirilerek "en az dört yıllık lisans eğitimi veren hukuk, siyasal bilgiler, iktisat, işletme, iktisadi ve idari bilimler fakültelerinden veya bakanlıklar ve kurumlarca yürütülen kurumsal hizmet gerekleri çerçevesinde en az dört yıllık lisans eğitimi veren ve yönetmelikle belirlenen yükseköğretim kurumlarından ya da bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulu tarafından kabul edilen yurtiçindeki veya yurtdışındaki öğretim kurumlarından mezun olma" şeklinde yeniden belirlenmekte,

- Kapsama dâhil uzman yardımcılıklarında uzmanlık yeterlik sınavına girmede aranan asgarî hizmet süresi üç yıldan iki yıla indirilmekte; uzmanlık yeterlik sınavına girmede aranan tez hazırlama süreci ile uzmanlığa atanmada aranan yabancı dil belgesine sahip olma şartı zorunlu olmaktan çıkarılarak ihtiyarî hâle getirilmektedir.

Madde 6- Maddeyle 657 sayılı Kanuna ek 43 üncü madde eklenmektedir.

Ek 41 inci maddede yapılan düzenlemelere paralel olarak, ek 41 inci madde kapsamında yer alan uzman yardımcılıkları hariç olmak üzere, mesleğe özel yarışma sınavına tabi tutulmak suretiyle alınan ve 657 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinin Ortak Hükümler Bölümünün (A) fıkrasının (11) numaralı bendinde sayılan uzman, müfettiş, denetçi, kontrolör, denetmen ve aktüer kadroları ile özel kanunla kurulmuş diğer kamu kurum, kurul, üst kurul ve kuruluşları tarafından mesleğe özel yarışma sınavına tabi tutulmak suretiyle alındıktan sonra uzman, meslek personeli veya denetim elemanı kadro veya pozisyonlarına atanmak amacıyla yapılan yeterlik sınavına girmede aranan asgarî hizmet süresi iki yıla indirilmekte; tez hazırlama süreci ile uzman, meslek personeli veya denetim elemanı kadro veya pozisyonlarına atanmada aranan yabancı dil belgesine sahip olma şartı zorunlu olmaktan çıkarılmaktadır.

Madde 7- Maddeyle 657 sayılı Kanuna geçici 41 inci madde eklenmektedir.

657 sayılı Kanuna eklenen ek 44 üncü maddeyle yönetici kadroları için getirilen en az lisans düzeyinde yükseköğrenim mezunu olma hükmü nedeniyle, geçici 41 inci maddeyle maddenin yayımı tarihinde müdür ve daha üst unvanlı yönetici kadro veya pozisyonlarda bulunanlar hakkında, bulunduğu kadro veya pozisyonlarında kaldığı süre içerisinde, bu maddenin yayımı tarihinden önce aranmakta olan eğitim şartının uygulanması öngörülmektedir.

Ayrıca, ek 41 inci ve ek 43 üncü maddelerle yeni düzenlenen hükümler doğrultusunda, maddenin yayımı tarihinde yardımcı ve stajyer kadrolarında bulunanların yardımcılık veya stajyerlik süreleri ile yeterlik sınavları ve ilgili kadrolara atanmalarında hangi hükümlerin uygulanacağı düzenlenmektedir.

Madde 8- Maddeyle, 1211 sayılı Kanunun 45 inci maddesinde yer alan, reeskonta kabul edilebilecek ticari senet ve vesikalara uygulanan yüz yirmi günlük vade sınırlamasının kaldırılması ve bu suretle, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası kaynağından kullanılan reeskont kredilerinin türü, özellikleri ve vadelerinin Banka'nın para ve rezerv politikalarıyla ve ihracat alacaklarının vade yapısıyla uyumlu olarak Bankaca daha esnek bir şekilde belirlenmesine imkan sağlanması amaçlanmıştır.

Madde 9- Üniversitelerin öğretim elemanı ile kamu kurum ve kuruluşlarının yetişmiş personel ihtiyacını karşılamak amacıyla yurt dışına öğrenci gönderilmesine ilişkin iş ve işlemler 16/4/1929 tarihli ve 1416 sayılı Kanun kapsamında Millî Eğitim Bakanlığınca yürütülmektedir.

Kanun kapsamında Bakanlığımızca yürütülen iş ve işlemler, bazı küçük farklılıklarla başka kamu kurum ve kuruluşları ile Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı tarafından da yürütülmektedir. Bu durum kamu kaynaklarının etkin ve verimli kullanılmasını engellemekte ayrıca yetki ve görev konusunda uyumsuzluklara sebep olmaktadır. Bu nedenle; söz konusu iş ve işlemlerin tek bir elden Yükseköğretim Kurulu Başkanlığınca yürütülmesinin uygun olacağı değerlendirilmekte olup bu çerçevede 2547 sayılı Kanunda değişiklik yapılmaktadır. Yükseköğretim kurumlarının akademik personel ihtiyacının karşılanması için yurtdışına gönderilecek burslu öğrencilerle araştırma görevlilerinin her türlü iş ve işlemleri Yükseköğretim Kurulu Başkanlığına devredilmekte, kamu kurum ve kuruluşları adına yurtdışına gönderilenlerin iş ve işlemleri ise Kanun kapsamından çıkarılmaktadır.

Madde 10- 31 Aralık 2008 tarih ve 27097 (5. Mükerrer) sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 2008/14481 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile; "Avrupa Birliği Müktesebatının Üstlenilmesine İlişkin Türkiye Ulusal Program" ile "Avrupa Birliği Müktesebatının Üstlenilmesine İlişkin Türkiye Ulusal Programının Uygulanması, Koordinasyonu ve İzlenmesine Dair Karar" kabul edilmiştir. Bahse konu karar ekinde yer alan mevzuat uyum takviminin "Öncelik 14.4 Taşımacılık Politikası" başlığı altında yer alan özellikle karayolu taşımacılığı emniyeti, ilgili taşımacılık müktesebatına hukuki ve idari uyum çalışmalarının sürdürülmesi kapsamında, 91/439/AET ve 2006/126/AT sayılı Müktesebatlar doğrultusunda ülkemiz sürücü belgelerinin Avrupa Birliği sürücü belgeleriyle uyumlaştırılmasının 2009 yılı sonuna kadar tamamlanması öngörülmüş ve bu görev İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğü'ne verilmiştir.

25/4/2012 tarihli ve 6299 sayılı "Karayolu Trafîği Konvansiyonu ile Bu Konvansiyonu Tamamlayıcı Avrupa Anlaşmasına Katılmamızın Uygun Bulunduğuna Dair Kanun" 10 Mayıs 2012 tarihli ve 28288 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmış ve 8 Ağustos 2012 tarihli ve 28378 (Mükerrer) sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 2012/3346 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile onaylanmıştır. Konvansiyonu uygun bulma kararımız 22 Ocak 2013 tarihinde Birleşmiş Milletler Genel Sekterliği tarafından onaylanmış olup, yine bu mevzuat gereğince Konvansiyon onay tarihinden bir yıl sonra yürürlüğe gireceğinden ülkemiz için 22/01/2014 tarihinden itibaren geçerli olacaktır.

Bahse konu Konvansiyon ve Avrupa Birliği direktifleri göz önünde bulundurularak, Kanunda kullanılan bazı terimlerin tanımları yeniden yapılmış, ayrıca Kanunun değişiklik öngörülen maddelerinde geçen hususlara ait bazı yeni tanımlar Kanunda eklenmiştir.

Madde 11- Sürücü kurslarından eğitim alan kursiyerlerin teorik ve uygulamalı sınavlarının gerçek ve tüzel kişilere yaptırılabilmesine imkân sağlamak amacıyla Millî Eğitim Bakanlığının görevlerinde, trafik kazalarında yaralanarak sağlık kuruluşlarına sevk edilenlerin sağlık durumlarının otuz gün süreyle takip edilmesini sağlamak suretiyle trafik kazaları neticesinde ölen veya yaralananların istatistiki verilerinin daha iyi tutulabilmesi için Sağlık Bakanlığı'nın görevlerinde, 1/11/2011 tarihli ve 28102 (Mükerrer) sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 655 sayılı Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı'nın Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bakanlığın adında değişiklik yapıldığından, ilgili fıkralarda da bu yönde, düzenleme yapılmıştır.

Madde 12- Uluslararası karayolu trafiğini kolaylaştırmak ve tek tip trafik kurallarının kabul edilmesi yoluyla karayolu trafik güvenliğini artırmayı amaçlayan 1968 tarihli Karayolu Trafik Konvansiyonuna katılmamız, 25/4/2012 tarihli ve 6299 sayılı “Karayolu Trafik Konvansiyonu ile Bu Konvansiyonu Tamamlayıcı Avrupa Anlaşmasına Katılmamızın Uygun Bulduğuna Dair Kanun” ile uygun bulunarak 10 Mayıs 2012 tarih ve 28288 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanmış ve 8 Ağustos 2012 tarih ve 28378 (Mükerrer) sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan 2012/3346 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile de onaylanmıştır. Konvansiyonu uygun bulma kararımız 22 Ocak 2013 tarihinde Birleşmiş Milletler Genel Sekterliği tarafından onaylanmış olup, yine bu mevzuat gereğince Konvansiyon onay tarihinden bir yıl sonra yürürlüğe gireceğinden ülkemiz için 22/01/2014 tarihinden itibaren geçerli olacaktır.

31 Aralık 2008 tarih ve 27097 (5. Mükerrer) sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan 2008/14481 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile; “Avrupa Birliği Müktesebatının Üstlenilmesine İlişkin Türkiye Ulusal Program” ile “Avrupa Birliği Müktesebatının Üstlenilmesine İlişkin Türkiye Ulusal Programının Uygulanması, Koordinasyonu ve İzlenmesine Dair Karar” kabul edilmiştir.

Bahse konu karar ekinde yer alan mevzuat uyum takviminin “Öncelik 14.4 Taşımacılık Politikası” başlığı altında yer alan özellikle karayolu taşımacılığı emniyeti, ilgili taşımacılık müktesebatına hukuki ve idari uyum çalışmalarının sürdürülmesi kapsamında, 91/439/AET ve 2006/126/AT sayılı Müktesebatlar doğrultusunda ülkemiz sürücü belgelerinin Avrupa Birliği sürücü belgeleriyle uyumlaştırılmasının 2009 yılı sonuna kadar tamamlanması öngörülmüş ve bu görev İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğü’ne verilmiştir.

Zaman zaman Karayolu Trafik Konvansiyonu ve Avrupa Birliği Müktesebatlarında yapılan düzenlemeler ile sürücü belgesi sınıfları ile belge alacaklarda aranacak şartlar değiştirilebilmektedir. Bu nedenle, Ülkemiz mevcut sürücü belgesi sınıflarının ve bu sınıflar ile kullanılacak araçların, 1968 tarihli Birleşmiş Milletler Karayolu Trafik Konvansiyonu ve Avrupa Birliği müktesebatına uygun şekilde zamanında düzenlenebilmesi için sürücü belgesi sınıflarının Kanunda zikredilmeden Yönetmelikte belirlenebilmesi amacıyla düzenleme yapılmıştır.

Madde 13- Sahip olunan sürücü belgesinin araç sürme yetkisi verdiği diğer sürücü belgesi sınıfları ile Türk vatandaşlarının ve yabancıların; dış ülkelerden aldıkları sürücü belgelerinin ülkemiz sürücü belgeleri ile değiştirilmesine ve dış ülkelerden aldıkları sürücü belgeleriyle ülkemizde araç kullanmalarına ilişkin usul ve esasların Yönetmelikte belirlenmesi,

Mevcut uygulamada, belirli bir geçerlilik süresi bulunmayan ve sürücünün sağlık şartlarında daha sonradan meydana gelebilecek gözle görülür değişiklikler ile görme bozukluğu, işitme kaybı veya buna benzer rahatsızlıkları ancak trafik denetimleri sırasında tespit edilebilmesi nedeniyle, bu tür sağlık sorunlarının tespitini sadece trafik denetimlerine bırakmamak ve trafik güvenliğinin sağlanması amacıyla sürücü belgelerine belirli bir geçerlilik süresi konulması ve sürücülerin belirli dönemlerde sağlık kontrolünden geçirilmesi, bu nedenle, zaman içerisinde sürücü belgesi sahiplerinin sağlık durumlarında meydana gelebilecek değişikliklerin tespit edilerek araç kullanma şartlarının belirlenmesi amacıyla sürücü belgesi sınıfına göre geçerlilik süresi konulmak suretiyle sürücülerin belirli aralıklarla (5 ve 10 yıl gibi) sağlık kontrolünden geçirilebilmeleri,

amaçlarıyla düzenleme yapılmıştır.

Madde 14- 1968 tarihli BM Viyana Karayolu Trafik Sözleşmesi hükümleri ve Avrupa Birliği direktifleri göz önünde bulundurularak, sürücü adaylarında aranacak yaş, öğrenim durumu, motorlu taşıt sürücüsü sertifikası alma, sağlık durumu ve deneyim şartlarının günün koşullarına uygun şekilde yeniden belirlenmiştir. Ayrıca, yürürlükten kaldırılan 765 sayılı Türk Ceza Kanununa göre düzenlenmiş olan mevcut madde metninin hükümlülük bakımından 5237 sayılı Türk Ceza Kanununa ve 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanununa uyumu sağlanmıştır. Şartlarına uygun olmadan veya hileli yollarla temin edilmiş sürücü belgelerinin Emniyet Genel Müdürlüğü veya bağlı trafik tescil kuruluşlarınca iptal edileceği ve tekrar sürücü belgesi alınabilmesi için bu maddede aranan şartların yerine getirilmesi ve devamında sınavları başararak yeniden sürücü sertifikası alınması halinde sürücü belgesi verileceği hükme bağlanmaktadır.

41 inci maddede yapılan düzenleme ile sürücü belgesi sahibi kişinin, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 188, 190 ve 191 inci maddeleri, 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanununun 4 üncü maddesinin 7 nci fıkrası, 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar Hakkında Kanunun 12 nci maddesinin 2 nci ve takip eden fıkralarında belirtilen suçlardan hüküm giymesi halinde bu kayıtlar adli sicilde silininceye kadar sürücü belgelerine el konulması öngörülmüş olup, bu madde yapılan düzenlemelerin yine bu kanunun 48 inci maddesinde uyuşturucu ve alkol etkisi altına araç kullandığı tespit eden sürücülere uygulanacak idari yaptırımları hükümsüz bırakamaması ve bu konuda tereddüt yaşanmaması için 48 inci madde hükümlerinin saklı tutulması amacıyla düzenleme yapılmıştır.

Madde 15- Sürücü adaylarının sürücü kurslarında alacakları teorik eğitim sonrasında sınavlarının elektronik ortamda yapılabilmesi, sınav sonucunda başarılı olanların sürücü kurslarından uygulamalı sürücü eğitimini alarak sürücü sınavına girmeye hak kazanmaları, teorik ve uygulamalı direksiyon eğitimi dersi sınavlarının Millî Eğitim Bakanlığınca yetkilendirilen gerçek veya tüzel kişilere ait sınav merkezleri tarafından da yapılabilmesi, sınavların şekli ve içeriği ile sınav sorumlularının seçimi, görevlendirilmesi esaslarının belirlenmesinin İçişleri Bakanlığının uygun görüşünün alınarak Millî Eğitim Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikte belirlenmesi amaçlanmaktadır. Öte yandan, sürücü sertifikasını sürücü belgesine dönüştürmeden karayolunda araç kullandığı tespit edilenler hakkında sürücü belgesiz olarak araç kullanmaktan işlem yapılmaktadır. Bu işlemlerle ilgili mahkemelerde yapılan itiraz üzerine mahkemelerce, hiç sürücü belgesi olmayan ile sürücü kursuna giderek ve sınavları geçerek sertifika alan kişinin aynı kategoride değerlendirilmemesi gerektiğini, mevcut uygulamanın hakkaniyete uygun olmadığını gerekçe göstererek iptal etmesi nedeniyle uygulamada yaşanan sorunların giderilmesi amaçlarıyla düzenleme yapılmıştır.

Madde 16- Zaman içinde sürücü belgesi sahibi kişinin sağlık şartlarında sürücülüğe engel geçici ya da kalıcı değişiklikler meydana gelmekte (kalıcı sakatlık, görme kaybı ya da ayak, kol kırılması vb.) ve trafik görevlilerimizce bu durumun tespit edilmesi halinde sürücülerin sağlık kuruluşundan sürücülüğe engel bir halinin olmadığını belirtir rapor almaları istenilmekte, ancak bu süre zarfında araç kullandığı tespit edilenler hakkında herhangi bir işlem yapılamamaktadır.

Maddede yapılan düzenleme ile sağlık şartlarında sürücülüğe engel değişiklik meydana gelen sürücülerin sürücü belgelerine, sağlık kuruluşundan sürücülüğe engel bir halinin olmadığını belirtir rapor getirilinceye kadar trafik zabıtasınca tedbiren el konulması öngörülerek bu durumda araç kullananlar hakkında Kanunun 36 ncı maddesine istinaden işlem yapılmasına imkan sağlamak amacıyla düzenleme yapılmıştır.

Madde 17- 4/11/2004 tarihinde yürürlüğe giren 5252 sayılı Türk Ceza Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanun'un "Hafif hapis ve hafif para cezalarının idari para cezasına dönüştürülmesi" başlıklı 7 nci maddesi ile kanunlarda, "hafif hapis" veya "hafif para" cezası olarak öngörülen yaptırımlar, idari para cezasına dönüştürülmüştür. Buna paralel olarak mevcut kanunda hafif para cezası veya hafif hapis cezası öngörülen ihlaller için taslakta idari para cezası öngörülmüş ve sürücü belgelerinin geçici olarak geri alınması konusundaki yetki trafik zabıtasına verilmiştir.

30.03.2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu ile trafik suçları kabahat kapsamına dahil edilmiş ve idari yaptırımlara ilişkin başvuru ve itiraz yolu belirlenmiştir.

Yine, 3005 sayılı Meşhut Suçların Muhakeme Usulü Hakkında Kanun, 23/3/2005 ve 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanun'la, 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Türk Ceza Kanunu 4/11/2004 tarihli ve 5252 sayılı Türk Ceza Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanun ile yürürlükten kaldırılmıştır.

Yapılan düzenlemelere paralel olarak madde metninde gerekli düzenlemeler yapılmıştır.

Yine Teklif ile, Kanun'un Ek 13 üncü maddesi yürürlükten kaldırıldığından 118 inci maddenin ikinci ve üçüncü fıkralarında yazılı "100 ceza puanını doldurmak" eylemi nedeniyle sürücü belgelerini geri almaya yetkili olan görevliler açıklanmıştır.

Madde 18- Trafik zabıtasının peşin ceza tahsilatı yapmalarının uygulamada çeşitli yanlış anlamalara neden olması, peşin ödeme yapmak isteyen kişi sayısının çok az olması ve ödeme sırasında para üzeri verilmesi sırasında sıkıntılar yaşanması nedeniyle peşin ceza tahsilatının kaldırılması,

Yabancı plakalı araçlara uygulanan ancak muhatabı bulunmadığı için tahsil edilemeyen ve bu cezaları ödemediği araçların yurtdışına çıkışını engelleyen herhangi bir yasal düzenleme bulunmaması nedeniyle, uygulanan trafik cezaları sürücülerde olumlu davranış değişikliklerine dönüşmediğinden yabancı plakalı araç sürücülerinin kurallara uymalarını sağlamak,

amaçlarıyla düzenleme yapılmıştır.

Madde 19- Yapılan araştırmalar, 18-24 yaş arası sürücülerin kusurlu olarak trafik kazasına karışma oranının diğer yaş gruplarına nazaran daha yüksek olduğunu göstermektedir. Bu nedenle özellikle genç sürücüler üzerinde trafik kurallarına uyma alışkanlığı kazandırılması amacıyla ilk defa sürücü belgesi alanlar ile herhangi bir sebeple sürücü belgesi iptal edilmiş olup da yeniden sürücü belgesi alanların Yönetmelikte belirlenen süreler içerisinde aday sürücü olarak kabul edilmeleri ve yine yönetmelikte belirlenecek kuralları ihlal etmeleri halinde sürücü belgelerinin geri alınarak iptal edilmesi ve bu kişilerin tekrar sürücü belgesine sahip olabilmeleri için yeniden gerekli eğitimleri alarak sınava girmeleri yönünde düzenleme yapılmıştır.

Madde 20- Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte sürücü belgesi sahibi olanlar veya motorlu taşıt sürücüsü sertifikası bulunan veya sürücü kursuna kayıt yaptırmış olanların alacakları sertifikaların bu Kanunun 38 inci maddesine istinaden sınıfları yönetmelikte belirlenecek sürücü belgeleri ile değiştirilmesine ilişkin düzenleme yapılmıştır.

Kanunun 42 nci maddesi gereğince Millî Eğitim Bakanlığınca işletme yetki belgesi ile yetki verilecek gerçek veya tüzel kişilerce açılacak sınav merkezlerinin faaliyete geçmediği illerde uygulamalı eğitimin ve sınavların Millî Eğitim Bakanlığınca yapılmasına devam edilebilmesi için düzenleme yapılmıştır.

Madde 21- Bu Kanunla yapılan düzenlemeler sonrasında, kanunun diğer maddeleri ile çelişecek ya da uygulanma kabiliyeti kalmayacak hükümlerin yürürlükten kaldırılması amacıyla düzenleme yapılmıştır. Kanun'un 3 üncü maddesinde yer alan "Minibüs" tanımı, otobüs tanımı içerisinde ifade edildiğinden yürürlükten kaldırılmıştır. Uluslararası sürücü belgesi ve verilmesine ilişkin hususlar Kanununun 3, 38 ve 39 uncu maddelerinde düzenlendiğinden bu hususları düzenleyen 40 ıncı madde yürürlükten kaldırılmıştır. Kanununun 115 inci maddesinde trafik zabıtasının peşin olarak trafik cezası tahsilatını yapmaması öngörüldüğünden, peşin tahsilata imkan sağlayan Kanununun 114 üncü maddesinin dördüncü, beşinci ve altıncı fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır. 19/5/2012 tarihli ve 28297 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Anayasa Mahkemesi'nin 29.12.2011 tarihli ve Esas 2010/104, Karar 2011/180 sayılı Kararıyla, 2918 sayılı Kanun'un 48 inci maddesinin altıncı fıkrasında yer alan sürücü belgelerinin süresiz olarak geri alınması yönündeki düzenleme iptal edilmiş olduğundan Kanun'un 119 uncu maddesinde yer benzer düzenleme kaldırılarak bu hususlar Kanununun 41 inci maddesinde uygun şekilde düzenlenmiştir. İdari yaptırımlara ilişkin zaman aşımı süreleri 01.06.2015 tarihinde yürürlüğe giren 5326 sayılı Kanununun 20 ve 21 inci maddelerinde düzenlendiğinden bu Kanunun uygulanabilirliği kalmayan 120 nci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır. Yapılan düzenlemelerle sürücü belgelerini geri almaya yetkili olan görevliler her bir maddede ayrı ayrı düzenlenmiş olması ve 112 nci maddede de genel bir düzenleme yapılmış olması nedeniyle Kanununun ek 13 üncü maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Madde 22- Orman Genel Müdürlüğünce 1995 yılından beri orman yangınları ile mücadele faaliyetlerinde kullanılmak üzere dış kaynaklı hizmet alımı şeklinde yurt dışına yüksek maliyetler ödeyerek her yıl sayıları artan miktarlarda helikopter ve uçak kiralananmaktadır. Zaman zaman kiralama zorlukları yaşanmaktadır. Bu maliyet ve zorluklar gözönüne alınarak Savunma Sanayii Müsteşarlığı ile yapılan protokol gereği 5 adet komuta ve kontrol, 20 adet söndürme maksatlı helikopter alımı projesi yürütülmektedir. 5 adet helikopter 2014 yılı yangın sezonunda kullanılmaya başlanacaktır.

Ülkemiz ormanlarının tamamına yakını (%99) Devletin hüküm ve tasarrufu altındadır. 6831 sayılı Orman Kanunu gereği orman yangınları ile mücadelede dahil olmak üzere ormanlarla ilgili her türlü iş ve işlemler Orman ve Su İşleri Bakanlığı, Orman Genel Müdürlüğü tarafından yapılmaktadır. Orman yangınları ile mücadele çalışmalarını vatan savunması anlayışı ile yürütülmektedir.

Emsal ülkelerde arama kurtarma, sahil güvenlik, balıkçılık devriyesi, sınır/göç kontrolü, ulusal güvenlik amaçlarıyla hizmet veren hava araçları devlet hava aracı tanımı kapsamına alındığı gibi, yangınla mücadelede görev alan hava araçları da devlet hava aracı kapsamına alındığı görülmektedir.

Ülkemizde de orman yangınları ile mücadelede kullanılacak olan hava araçlarının emsal diğer ülkelerde olduğu gibi devlet hava aracı kapsamına alınması bu görevin daha etkin ve verimli yapılmasını sağlayacaktır.

Madde 23- Baraj göl alanında inşaata başlandıktan sonra yapılan suinietli yapılar, DSİ tarafından inşa edilmekte olan enerji, içme suyu ve sulama maksatlı büyük baraj göl alanlarında vatandaşlar tarafından sırf kamulaştırma bedelleri alabilmek için hiçbir maksada hizmet etmeyen yeni evler ve sabit tesisler (sera, meyvelik, sulama tesisleri ve saire) yapılmaktadır. Yapılan bu suinietli sabit tesisler kısa süre sonra sular altında kalacağı için ülke kaynaklarının israf edilmesi ve İdarenin haksız yere yüksek bedelle kamulaştırma yapılarak yatırım bedellerini yükseltmekte ve Hazinesinin kaynak kaybına sebep olmaktadır.

Bu kapsamda DSİ tarafından inşa edilen; Alpaslan I Barajı, Ilısu Barajı, Ermenek Barajı, Süreyyabey Barajı ve Gördes Barajı göl alanlarında kamulaştırma bedellerine yakın bedel almak için baraj inşaatına başlandıktan sonra suiniyetli evler yapılmıştır. Bu evlerin kamulaştırma bedelleri projenin rantabilitesini olumsuz yönde etkilemekte ve projenin ekonomiye kazandırılması yıllar almaktadır. Sadece Muş Alpaslan I Barajı göl alanında yaklaşık 400 suiniyetli ev tespit edilmiş, Süreyyabey Barajı göl alanında 40-50 adet büyük Besi Çiftliği, Ermenek Barajı göl alanında birçok yerde sulama boruları döşenmiş, Gördes Barajı göl alanında birçok bina yapılmıştır.

Baraj rezervuarlarında kamulaştırma işlemleri yıllar sürmekte ve suiniyetli insanlar tarafından, sırf kamulaştırma bedelini almak için ağaç dikilmekte, bağ-bahçe tesis edilmekte ve bina yapılmaktadır. Kamulaştırmayı yapan İdarenin bir yaptırımı olmaması sebebi ile hazine haksız yere yüklü miktarda kamulaştırma bedeli ödemek durumuyla karşı karşıya kalmaktadır. Netice itibariyle söz konusu menfi durumların meydana gelmesine mani olacak bir düzenleme yapılmış olup; baraj, sulama şebekeleri ve boru hatları, karayolu, liman ve havaalanı, demiryolu gibi gelecek yıllara sari büyük projelerde kamu yararı kararının ilânen tebliğ edilmesini müteakip kamulaştırılacak taşınmazların üzerine yapılan sabit tesislere kamulaştırma bedelinin ödenmemesi amaçlanmıştır.

4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 62 nci maddesinin (c) bendindeki istisnalar daraltılarak metne işlenmiştir.

Madde 24- Maddeyle;

- Kamulaştırma Kanununun geçici 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan 4/11/1983 tarihinin 31/12/2012 tarihi olarak değiştirilmesi suretiyle; Kamulaştırma Kanununun geçici 6 ncı maddesinde yer alan hükümlerin, 31/12/2012 tarihe kadar ilgili idarelerce kamulaştırma işlemleri tamamlanmamış veya kamulaştırması hiç yapılmamış olmasına rağmen fiilen kamu hizmetine ayrılan veya kamu yararına ilişkin bir ihtiyaca tahsis edilerek üzerinde tesis yapılan taşınmazlar hakkında da uygulanması ve madde hükümlerinden belirtilen taşınmazların maliklerinin de yararlandırılması,

- Kamulaştırma Kanununun geçici 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında yapılan yukarıda belirtilen değişiklik nedeniyle; 4/11/1983 tarihinden 31/12/2012 tarihine kadar, ilgili idarelerce kamulaştırma işlemleri tamamlanmamış veya kamulaştırması hiç yapılmamış olmasına rağmen fiilen kamu hizmetine ayrılan veya kamu yararına ilişkin bir ihtiyaca tahsis edilerek üzerinde tesis yapılan taşınmazlar hakkında da bu madde hükümleri uygulanacağından; maddenin birinci fıkrasında yapılan bu değişiklik doğrultusunda, yürürlükte kalmasına ve uygulanmasına ihtiyaç kalmayan maddenin son fıkrasının yürürlükten kaldırılması,

Amaçlanmıştır.

Madde 25- Maddeyle 6/4/2011 tarihli ve 6223 sayılı Kamu Hizmetlerinin Düzenli, Etkin ve Verimli Bir Şekilde Yürütülmesini Sağlamak Üzere Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Teşkilat, Görev ve Yetkileri ile Kamu Görevlilerine İlişkin Konularda Yetki Kanunu kapsamında yürürlüğe konulan 646 ve 659 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelere ilişkin olarak, yetki kanunu kapsamına girmediği veya kanun hükmünde kararnamelerle düzenleme yapılamayan alana girdiği gerekçesiyle Anayasa Mahkemesince iptal edilen hükümlerin yeniden düzenlenmesi öngörülmektedir.

a) 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 43 üncü maddesinin, Defterdarlık Uzman Yardımcılığına girişte aranılan mezuniyet şartı ile Defterdarlık Uzman Yardımcılığı yarışma sınavına ilişkin hükümlerin yer aldığı üçüncü fıkrası ile Defterdarlık Uzmanı ve Defterdarlık Uzman

Yardımcılarının mesleğe alınmaları, yarışma sınavı, komisyonların oluşumu, yetiştirilmeleri, yeterlik sınavları, atanmaları, eğitimleri, çalışma ve görevlendirilmelerine ilişkin usul ve esaslar ile diğer hususların yönetmelikle düzenleneceğine ilişkin son fıkrası yeniden düzenlenmektedir. Ayrıca, Maliye Bakanlığı merkez teşkilatında daire başkanı, genel müdür yardımcısı ve başkan yardımcısı veya taşra teşkilatında defterdar kadrolarında toplam en az üç yıl görev yapmış olanların, atama tarihi itibarıyla fiilen bu kadrolardan birinde bulunmak şartıyla Maliye Uzmanı kadrosuna atanabilmesine imkan sağlanmaktadır.

b) 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 29 uncu maddesinin, Vergi Müfettişlerinin, mesleğe Vergi Müfettiş Yardımcısı olarak atanacaklarına ve Vergi Müfettiş Yardımcılığına girişte aranılan mezuniyet durumu, üst yaş sınırı ve özel yarışma sınavı şartına ilişkin hükümlerin yer aldığı dördüncü fıkrası ile Vergi Denetim Kurulu Başkanlığının görev, yetki ve sorumlulukları, grup başkanlıklarının görev alanları, performans değerlendirme sisteminin oluşturulması ve yönetimi ile Vergi Müfettişlerinin görev, yetki ve sorumlulukları, mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yeterlikleri, yükselmeleri, grup başkanlıklarında görevlendirilmeleri ve yer değiştirme usul ve esaslarının yönetmelikle düzenleneceğine ilişkin son fıkrası yeniden düzenlenmektedir.

Ayrıca, 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 29 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yapılması öngörülen değişikliklerle Vergi Denetim Kurulu Başkan Yardımcılarının sayısı altıya çıkarılmakta ve bu suretle Başkanlık merkez yönetiminin, Kurulun artan denetim kapasitesi ve etkinliğine paralel bir şekilde güçlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Diğer taraftan, Vergi Denetim Kuruluna mensup Vergi Müfettişleri, oluşturulan dört ayrı grup başkanlığında görev yapmaktadırlar. Bu grup başkanlıkları 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 20 nci maddesinin ikinci fıkrasının (a), (b), (c) ve (ç) bentlerinde belirtilen Küçük ve Orta Ölçekli Mükellefler Grup Başkanlığı, Büyük Ölçekli Mükellefler Grup Başkanlığı, Organize Vergi Kaçakçılığıyla Mücadele Grup Başkanlığı ile Örtülü Sermaye, Transfer Fiyatlandırması ve Yurtdışı Kazançlar Grup Başkanlığıdır. Bu grup başkanlıklarının kurulmasından amaç, vergi incelemesinden beklenen hedeflere, süratli, etkili ve verimli bir şekilde ulaşılması için uzmanlaşmaya dayalı ve etkin bir iş bölümünün yapılmasıdır. 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 29 uncu maddesinin beşinci fıkrasında yapılması öngörülen değişikliklerle Vergi Müfettiş Yardımcılarının mesleğe intisap ettikleri günden itibaren, iş bölümü ve uzmanlaşma esasına göre eğitim almaları ve bu suretle, meslek içi eğitimlerinin görevlendirilecekleri grup başkanlığı esasına göre gerçekleştirilmesi öngörülmektedir.

c) Vergi incelemesine yetkili olanların görevlerinden ayrıldıktan sonra yapamayacakları işlere ilişkin 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 30 uncu maddesi yeniden düzenlenmektedir.

ç) Vergi Denetim Kurulu Başkan Yardımcıları kadro sayısı 2 adet artırılmaktadır.

d) 43 üncü madde, ek 29 uncu madde ve 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun 60 ıncı maddesi uyarınca yapılacak giriş sınavlarının sözlü aşaması ile 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 42 nci maddesinin (c) fıkrası uyarınca yapılacak sınavların sözlü aşamasına ilişkin düzenlemenin yer aldığı ek 33 üncü madde yeniden düzenlenmektedir.

Madde 26- Maddede, Basın-Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü Basın Yayın Dairesinin görevlerinden biri olan basın kartı düzenleme hususunun, Genel Müdürlüğün görevleri arasında da sayılması ve bu şekilde uygulamada ortaya çıkan sakıncaların giderilmesi amaçlanmaktadır.

Maddeye eklenmesi öngörülen (j) bendi ile de, basın yayın kuruluşlarının çalışmalarını kolaylaştırmaya yönelik olarak Genel Müdürlükçe hazırlıkları sürdürülen Türkiye Medya Veri Tabanı projesinin hayata geçirilmesi amaçlanmaktadır.

Genel Müdürlük tarafından halen yerel basının güçlendirilmesi görevi kapsamında eğitim ve bilgilendirme toplantıları adı altında düzenlenmekte olan faaliyetlerin daha kapsamlı ve sistematik olarak yürütülmesi için, maddeye (k) bendinin ilavesi suretiyle, bir eğitim merkezi kurulması amaçlanmaktadır.

Madde 27- 659 Sayılı Genel Bütçe Kapsamındaki Kamu İdareleri ve Özel Bütçeli İdarelerde Hukuk Hizmetlerinin Yürütülmesine İlişkin Kanun Hükmünde Kararnamenin 18 inci maddesi ile 4353 sayılı Maliye Vekâleti Başhukuk Müşavirliğinin ve Muhakemat Umum Müdürlüğünün Vazifelerine, Devlet Dâvalarının Takibi Usullerine ve Merkez ve Vilâyetler Kadrolarında Bazı Değişiklikler Yapılmasına Dair Kanun yürürlükten kaldırıldığından, 231 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede 4353 sayılı Kanuna yapılan atıf maddesi 659 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ve diğer ilgili mevzuata uygun hale getirilmektedir.

Madde 28- 6361 sayılı Kanun ile Finansal Kiralama Şirketlerinin satın geri kiralama işlemlerini yapabilmesine olanak sağlanmıştır. Bu kapsamda, Katma Değer Vergisi Kanununa eklenen bent ile finansal kiralama şirketlerinin bizzat kiracıdan satın alıp geriye kiraladığı taşınmazların mülkiyetinin sözleşme süresi sonunda kiracıya devredilecek olması koşulu ile kiralayana satılması, satan kişilere kiralanması ve devri işlemleri katma değer vergisinden istisna edilmiştir.

Madde 29- Maddeyle, 26/7/2008 tarihli ve 5786 sayılı Kanunla bazı meslek mensuplarına daha önce tanınmış olan yeminli mali müşavirlik sınav muafiyetinin kaldırılması dolayısıyla bu tarihten önce görevlerine başlamış vergi inceleme elemanlarına yönelik geçici 9 uncu Maddeyle getirilen geçiş hükümlerine paralel düzenlemeye yer verilmiştir.

Buna göre, 10/7/2008 tarihli ve 5786 sayılı Kanunla 3568 sayılı Kanuna eklenen geçici 9 uncu maddeyle, 26/7/2008 tarihi itibarıyla mesleki yeterlilik sınavından başarılı olmuş bazı meslek mensuplarına tanınmış olan özel yeminli mali müşavirlik sınavına girme hakkının, anılan tarih itibarıyla vergi inceleme yetkisine sahip olan ancak mensubu buldukları kurumların kanunları ve ikincil mevzuatından kaynaklanan yasal süreleri tamamlamadıkları için henüz mesleki yeterlilik sınavına girememiş veya 3568 sayılı Kanunu'nun geçici 9 uncu maddesi uyarınca yapılan özel yeminli mali müşavirlik sınavına sair nedenlerle katılamamış olan vergi inceleme elemanlarına, benzer bir özel yeminli mali müşavirlik sınavına girme hakkı tanınarak, 26/7/2008 tarihinden önce göreve başlamış olan meslek mensupları arasında benzer bir uygulamanın geçerli olması amaçlanmıştır.

Bu düzenlemede ifade bulan vergi inceleme yetkisinden kasıt, muhtelif kurul veya kurumların ikincil mevzuatı, kendi iç işleyişleri veya eğitim politikaları nedeniyle yaptıkları yetki sınavları değil, doğrudan Vergi Usul Kanunu'nun 135 inci maddesinden veya diğer ilgili kanunlardan kaynaklanan vergi inceleme yetkisidir.

Maddenin son fıkrasında, 3568 sayılı Kanunun geçici 9 uncu maddesinin Anayasa Mahkemesinin yukarıda yer verilen kararı ile yürürlükten kaldırılan son fıkrası uyarınca, iptal kararından önce Maliye Bakanlığı tarafından yapılan özel yeminli mali müşavirlik sınavında başarılı olanların hakları korunmuş, böylelikle, olası çeşitli ihtilafların ve yorum farklılıklarının önüne geçilmiştir. Dolayısıyla, bu durumda olan kişilerin tekrar özel yeminli mali müşavirlik sınavına katılmalarına gerek bulunmamaktadır.

Madde 30- 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 144 üncü maddesine dayanılarak hazırlanan 2006/11188 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı uyarınca Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası, bankaların kredi işlemlerinde ve mevduat kabulünde uygulayacakları faiz oranlarını belirleme yetkisini haizdir. Bu itibarla, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası'na bireysel kredi kartlarında azami akdi ve gecikme faizi oranlarını tespit etme yetkisi veren 26 ncı madde düzenlemesinin, benzer bir müessese olduğu gözetilerek, tacirlere verilen kurumsal kredi kartları bakımından da uygulanmasının sağlanması amaçlanmaktadır.

Madde 31- Tarımsal desteklemelerin uygulanmasında; 2012 ve önceki üretim yıllarına ait ürünlere yapılan destek ödemelerinde haksız yere yapıldığı gerekçesiyle yürütülen inceleme, soruşturma, kovuşturma ve davaların sonuçlanması uzun zaman aldığından çiftçi mağduriyetine sebep olmakta ve tarımsal üretimi olumsuz etkilemektedir. Kanun teklifi ile; gerçekte tarımsal girdi kullanarak üretim yapan ve milli ekonomiye katkı sağlayan gerçek ve tüzel kişilerin destekleme alacaklarına bloke konulması nedeniyle oluşan mağduriyetlerinin önlenmesi, bunun yanında yürütülen inceleme, soruşturma ve kovuşturmalar sonucunda hukuka aykırı destekleme ödemesi yapılan kişiler hakkında 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacakların Tahsil Usulü hakkında Kanunun 51 inci maddesinde belirtilen gecikme zammı oranları dikkate alınarak hesaplanan kanuni faizi ile birlikte geri tahsil edilmesi söz konusu olacaktır.

Madde 32- Finansal Kiralama, Faktoring ve Finansman Şirketleri Kanunu kapsamında taşınmazların geri kiralama amacıyla ve sözleşme sonunda geri alınması şartıyla finansal kiralama şirketlerine satışı ile bu taşınmazların finansal kiralama şirketlerince tekrar devralındığı kuruma satışından doğan kazançlar kurumlar vergisinden istisna edilmekte, ayrıca, varlık kiralama şirketleri ile finansal kiralama şirketlerine devredilen ve bunlardan geri alınan taşınmazlardan kaynaklanan vergi kaybını önlemek amacıyla düzenleme yapılmaktadır.

Madde 33- Maddeyle 28 Şubat 1997 tarihinden sonra verilen disiplin cezaları nedeniyle memuriyetten çıkarılanların ilgili şartları taşımaları kaydıyla yeniden göreve alınmalarında atama sayısına ilişkin kısıtlamalarının uygulanmaması öngörülmektedir.

Madde 34- 6132 sayılı Kanun uyarınca şans oyunları tertip edenler için bu Kanunun yayımı tarihinden evvel Maliye Bakanlığı tarafından kamu payı ödemeleri ile ilgili yapılan incelemeler sonucunda, kamu payının eksik ödendiği tespit edilmiştir. Ancak mevcut kanunda öngörülen % 26 oranının üzerinde harcama yapılamayacağına ilişkin düzenleme nedeniyle bu eksik ödemeler yapılamamaktadır. Sonradan ortaya çıkan kamu payı borcunun ödenebilmesi için, harcama yapılmasına olanak tanıyan yeni bir düzenlemenin yapılması zorunluluğu bulunmaktadır.

Madde 35- Maddeyle ek 44 üncü maddenin dördüncü fıkrasına paralel olarak, Dışişleri Bakanlığında bazı yönetici kadrolarına atanabilmek için aranan özel şartların kaldırılması, ayrıca, meslek mensubu olmayıp büyükelçi veya daimi temsilci olarak atanmaların merkeze döndüklerinde Bakanlıkta çalışabilmesi, Bakanlıktaki görevleri süresince büyükelçi unvanını kullanmaya devam edebilmesi ve meslek mensubu olanlar arasından büyükelçiliğe veya daimi temsilciliğe atanmalarla aynı hükümlere tâbi olması öngörülmektedir.

Madde 36- Maddeyle Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığında önlisans, lisans ve lisansüstü diploma programlarına kayıtlı öğrencilerin sınav hizmetlerine yönelik geçici işlerde kısmi zamanlı olarak çalıştırılabilmesi; ÖSYM'nin devlet veya vakıf yükseköğretim kurumları, Milli Eğitim Bakanlığına bağlı devlet veya özel ilk ve orta öğretim kurumları ile kamu kurum ve kuruluşlarının

sınav evrakını saklamaya, başvuru merkezi veya sınav koordinatörlüğü hizmetlerini yürütmeye uygun mekânlarını ücretsiz olarak kullanabilmesi; yapılan sınavlarda kopya çektirilmesine imkân sağlayanlar yanında bireysel veya toplu olarak kopya çekenlerin de cezalandırılması; ÖSYM tarafından uygulanan sınavlara ait soru ve cevapların 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu kapsamı dışına çıkarılması öngörülmektedir.

Madde 37- Türkiye'nin Avrupa Birliği üyeliğine hazırlanmasına yönelik yapılan çalışmaların yönlendirilmesi, izlenmesi ve koordinasyonu ile üyelik sonrası yapılacak çalışmaların koordinasyonunu yürütmekle görevlendirilen Avrupa Birliği Bakanlığı, Valilikler, Belediyeler, taşrada bulunan sivil toplum kuruluşları ve meslek odaları düzeyinde de bu görevleri doğrultusunda çalışmalarını genişleterek sürdürmektedir. Bu kapsamda, her ilde bir Vali Yardımcısı Avrupa Birliği konularında daimi temas noktası olarak belirlenmiş, Valilikler ve Belediyeler artan sayıda ortak proje yürütmeye ve özellikle eğitim, gençlik ve altyapı konularında geliştirdikleri projeler için AB tarafından sunulan hibe, kredi ve fonlardan geniş şekilde yararlanmaya başlamışlardır. Taşrada bulunan kurum ve kuruluşların bu çalışma ve projelerinde Avrupa Birliği Bakanlığı gerekli bilgilendirme, yönlendirme, izleme ve koordinasyon görevini yerine getirmekte ancak Bakanlığın taşra teşkilatı bulunmaması nedeniyle bu görev ve sorumluluklar zorlu bir süreçten sonra yerine getirilebilmektedir. Bu görevlerin yerinden görülmesinin zaman ve mali kaynaklar açısından daha ekonomik olacağı, projeler özelinde ise verimliliğin artacağı şüphesizdir. 634 sayılı Avrupa Birliği Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararıyla öngörülen bu değişiklik ile doğrudan Bakanlık merkez teşkilatına bağlı olmak üzere sınırlı sayıda ilde temsilcilik kurulması hedeflenmektedir. Böylelikle taşrada bulunan kurum ve kuruluşların AB konuları kapsamındaki çalışma ve projelerinde Avrupa Birliği Bakanlığının gerekli yönlendirme, bilgilendirme, izleme ve koordinasyon görevlerinin etkinliği ve verimliliğinin artırılması amaçlanmaktadır.

Madde 38- Mülga 5916 sayılı Avrupa Birliği Genel Sekreterliğinin Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile yeniden yapılandırılan Avrupa Birliği Genel Sekreterliğinin, bu yapılandırmadan kaynaklı acil uzman personel ihtiyacını karşılayabilmek üzere, mezkur kanunun geçici 3 üncü maddesiyle, bir defaya mahsus ve kanunun yürürlük tarihinden itibaren 6 ay içinde açılacak yeterlik sınavıyla belli sayıda (boş uzman kadrosunun yüzde otuzu) Avrupa Birliği İşleri Uzmanı atama izni verilmiştir.

Bu kapsamda, yazılı sınav 15 Kasım 2009 tarihinde, sözlü sınav ise 7/12/2009 -11/12/2009 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Çoğunluğunu diğer kamu kurum ve kuruluşlarında "uzman" unvanlı personelin oluşturduğu kazanan adayların atanmaları için kurumlarından muvafakatleri alınmışken, Ankara 1. İdare Mahkemesinde yazılı sınavın yürütmesinin durdurulması ve iptali istemiyle açılan davada Mahkemece önce yürütmenin durdurulmasına, devamında ise 08/06/2010 tarihli ve E:2009/2033, K:2010/797 sayılı kararla yazılı sınavın iptaline karar verilmiştir. İptal kararı üzerine kazanan adayların atanmaları yapılamamıştır.

Mahkemesince verilen iptal kararı Genel Sekreterlikçe "yürütmenin durdurulması" istemli olarak temyiz edilmiştir. Temyiz merci olan Danıştay 12. Dairesi 22/12/2010 tarihli ve 2010/6396 E. Sayılı kararıyla "... 15/11/2009 tarihinde yapılan Avrupa Birliği İşleri Uzman yeterlik sınavının ve sınavda 67 puan olarak başarısız sayılan davacının başarısız sayılmasına ilişkin işlemin mevzuata uygun olduğu ..." gerekçesiyle Ankara 1. İdare Mahkemesince verilen 08/6/2010 günlü, E:2009/2033, K:2010/797 sayılı yazılı sınavın iptaline dair kararın yürütülmesinin durdurulmasına, oybirliği ile karar verilmiştir.

Danıştay 12. Dairenin değinilen kararı ile atamaların önündeki engel kalkmış, sınavı kazananlar açısından atanmaları konusunda haklı beklenti oluşmuştur. Genel Sekreterlik, bu haklı beklenti karşısında “üçüncü kişiler lehine yargı kararlarını gecikmeksizin yerine getirme mecburiyeti” ile “devlete (idareye) güven” ve “idarede istikrar” ilkeleri doğrultusunda kazanan adayların atamalarını gerçekleştirmiştir. Danıştay 12. Dairesi aradan yaklaşık 1,5 yıl sonra ise bu defa, önce vermiş olduğu yürütmenin durdurulması kararının aksine, yazılı sınavı iptal eden yerel mahkeme kararını onamıştır.

Geçen 1,5 yıl süresince yapılan atama işlemlerini takiben zaman içinde kişiler terfilerini almışlar, başka görevlere atanan ve görevlendirilenler olmuş ve Bakanlığımız adına pek çok idari ve hukuki işlem tesis edilmiştir. Atanan kişiler bütün kariyer planlarını ve hayat düzenlerini yapılan atamalar üzerine kurmuşlardır. Atanan kişilerin fiili anlamda kazanılmış hakları doğmuştur. Diğer taraftan iptal davasına konu sınavın, başlangıçta belirtilen niteliği nedeniyle yenilenmesi ya da dayanağını oluşturan düzenlemelerin canlandırılması imkânı da bulunmamaktadır.

634 sayılı Avrupa Birliği Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede planlanan bu değişiklik ile, ataması yapılanların kazanılmış haklarının korunması amaçlanmaktadır.

Madde 39- 659 sayılı KHK'nın bazı maddelerinin iptali istemiyle Anayasa Mahkemesinin 2011/145 esasında açılan iptal davası sonucunda verilen 06/06/2013 tarihli kararla; Türkiye Büyük Millet Meclisi, Cumhurbaşkanlığı, Anayasa Mahkemesi, Yargıtay, Danıştay, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu ve Sayıştay'ın 03/05/2011 tarihli ve 6223 sayılı Kamu Hizmetlerinin Düzenli, Etkin ve Verimli Bir Şekilde Yürütülmesini Sağlamak Üzere Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Teşkilat, Görev ve Yetkileri ile Kamu Görevlilerine İlişkin Konularda Yetki Kanunu kapsamında bulunmadığı gerekçe gösterilerek 659 sayılı KHK'nın 1 inci, 2 nci, 3 üncü, 4 üncü, 5 inci, 6 nci, 7 nci, 8 inci, 9 uncu, 10 uncu, 11 inci, 12 nci, 13 üncü, 14 üncü, 15 inci, 16 ncı, 18 inci, geçici 1 inci ve geçici 2 nci maddelerinin sayılan kurumlar yönünden iptaline karar verildiğinden, bu düzenleme yapılmıştır.

Madde 40- Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu Başkan ve üyelerinin doğrudan Bakanlar Kurulu tarafından atanması ve diğer düzenleyici ve denetleyici kurumlara paralel olarak üye sayısının yediye düşürülmesi, Kurulun toplanacağı süreler ile üye sayısındaki değişikliğe paralel olarak toplantı ve karar yeter sayıları belirlenmesi ve ayrıca Başkan yardımcılarının Başkanın önerisi üzerine Bakan tarafından atanması amaçlanmaktadır.

Madde 41- Mevcut durumda halka açık ortaklıkların organlarının eksikliği veya genel kurullarının sürekli olarak toplanamaması durumunda 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun 530 uncu maddesi uygulama alanı bulmaktadır. Bu maddeye göre uzun süreden beri şirketin kanunen gerekli olan organlarından biri mevcut değilse veya genel kurul toplanamıyorsa, pay sahipleri, şirket alacaklıları veya Gümrük ve Ticaret Bakanlığının istemi üzerine, şirket merkezinin bulunduğu yerdeki asliye ticaret mahkemesi, yönetim kurulunu da dinleyerek şirketin durumunu kanuna uygun hâle getirmesi için bir süre belirleyebilmekte, bu süre içinde durum düzeltilmezse, mahkeme şirketin feshine karar verebilmektedir.

6102 sayılı Kanunun 530 uncu maddesi, sonuçları dikkate alındığında halka açık ortaklıklar için oldukça ağır hükümler içermektedir. Halka açık ortaklıkların ortak sayısının çok fazla olması, bu ortaklıkların feshi durumunda mağdur sayısının da çok fazla olmasına yol açacaktır. Bu nedenle halka açık ortaklıkların organlarının yoksunluğunda bir alacaklının dahi şirketin feshine gidebilecek bir süreci başlatması gerek ortakların gerekse de diğer şirket alacaklılarının mağduriyetine sebep olacaktır.

Yapılan düzenleme ile bu durumun önüne geçilebilmesine, yatırımcı haklarının korunmasına ve halka açık ortaklıkların daha sağlıklı olarak yönetilebilmesini teminen düzenlemede belirtilen istisnai durumlarda yönetim kuruluna üye atanmasına imkan tanınmaktadır.

Madde halka açık ortaklıkların feshini zorlaştırıcı bir düzenleme getirirken, genel kurulun bir takım yetkilerinin bazı şartlar altında Yatırımcı Tazmin Merkezi'ne devredilmesine de imkan tanınmaktadır. Bu sayede genel kurulun toplanarak karar alamaması durumunda, ortakların haklarının korunmasını teminen, genel kurulca alınması gerekli bazı kararların daha hızlı olarak alınmasına da imkan tanınmaktadır.

Madde 42- Uygulamada yaşanan sorunların giderilmesini teminen İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununun yürürlük maddesinde değişiklik yapılmaktadır.

Madde 43- Maddeyle 6/4/2011 tarihli ve 6223 sayılı Kamu Hizmetlerinin Düzenli, Etkin ve Verimli Bir Şekilde Yürütülmesini Sağlamak Üzere Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Teşkilat, Görev ve Yetkileri ile Kamu Görevlilerine İlişkin Konularda Yetki Kanunu kapsamında yürürlüğe konulan 633 ilâ 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelere ilişkin olarak, yetki kanunu kapsamına girmediği veya kanun hükmünde kararnamelerle düzenleme yapılamayan alana girdiği gerekçesiyle Anayasa Mahkemesince iptal edilen (kamuoyuna duyurulan ve gerekçeli kararı henüz Resmî Gazetede yayımlanmayanlar dâhil) hükümlerin yeniden düzenlenmesi öngörülmektedir. Bu kapsamda;

a) 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede yapılan düzenlemelerle,

- Ek 10 uncu ve ek 11 inci maddelere "Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği" ibareleri eklenmekte,

- Türk Akreditasyon Kurumu Genel Sekreterliği, Ulusal Bor Araştırma Enstitüsü Başkanlığı, Küçük ve Orta Ölçekli İşletmeleri Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı, Türk Standardları Enstitüsü Başkanlığı, kalkınma ajansları ve Mesleki Yeterlilik Kurumu kadro ve pozisyonlarına ilk defa veya yeniden atanmaların mali hakları; Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı İdari Teşkilatı, düzenleyici ve denetleyici kurumlar ile Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonunda istihdam edilen personelden anılan bentlerde emsali belirlenmemiş olan personelin mali haklarına ilişkin hükümler ile Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği kadro ve pozisyonlarına ilk defa veya yeniden atanacak personelin zam ve tazminatları hakkında ilgili Bakanlar Kurulu kararı hükümlerinin uygulanacağına ilişkin hüküm yeniden düzenlenmekte,

- 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 12 nci maddenin birinci fıkrasıyla yürürlükten kaldırılan hükümler ile 209 sayılı Kanunun 5 inci maddesi ve 4458 sayılı Kanunun 221 inci maddesinin 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameyle değiştirilmeden önceki hükümleri uyarınca yapılan ödemelerden yararlananlara ödenmesi öngörülen fark tazminatına ilişkin geçici 11 inci madde yeniden düzenlenmekte,

- Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliğince talep edilmesi üzerine diğer kamu kurum ve kuruluşlarına atanan personelin mali haklarının fark tazminatı ödenmek suretiyle korunması amaçlanmaktadır. 6253 sayılı Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı İdari Teşkilatı Kanununun geçici 2 nci maddesinin onuncu fıkrasına paralel bir düzenleme yapılmakta,

- 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 12 nci maddenin ikinci fıkrasıyla yürürlükten kaldırılan bazı ödemelerin belirli bir süre ödenmeye devam olunacağını öngören geçici 15 inci madde yeniden düzenlenmekte,

- Ek 41 inci ve ek 43 üncü maddelerde yapılan düzenlemeler nedeniyle 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (III) sayılı Cetvelde gerekli düzenleme yapılmakta,

b) 3/6/2011 tarihli ve 633 sayılı Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede yapılan düzenlemelerle, Bakanlık merkez teşkilatının ilgili hizmet birimlerinde Aile ve Sosyal Politikalar Uzmanları ve Uzman Yardımcıları ile Aile ve Sosyal Politikalar Denetçileri ve Denetçi Yardımcıları istihdamı ve Denetçi Yardımcılığı ve Denetçilikle ilgili hususlar yeniden düzenlenmekte,

c) 3/6/2011 tarihli ve 635 sayılı Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede yapılan düzenlemelerle;

- Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavları, Müfettişliğe yükselme, görev, yetki ve sorumluluklar ile Rehberlik ve Teftiş Başkanlığının çalışma usul ve esasları ile diğer hususların yönetmelikle belirlenmesini öngören fıkra yeniden düzenlenmekte,

- Bakanlık merkez teşkilatında Sanayi ve Teknoloji Uzmanı ile Sanayi ve Teknoloji Uzman Yardımcısı istihdam edilmesini öngören 31 inci madde yeniden düzenlenmekte,

ç) 3/6/2011 tarihli ve 639 sayılı Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede yapılan düzenleme ile Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavları, Müfettişliğe yükselme, görev, yetki ve sorumluluklar ile Rehberlik ve Teftiş Başkanlığının çalışma usul ve esasları ile diğer hususların yönetmelikle belirlenmesini öngören fıkra yeniden düzenlenmekte,

d) 29/6/2011 tarihli ve 644 sayılı Çevre ve Şehircilik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede yapılan düzenleme ile Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavları, Müfettişliğe yükselme, görev, yetki ve sorumluluklar ile Rehberlik ve Teftiş Başkanlığının çalışma usul ve esasları ile diğer hususların yönetmelikle belirlenmesini öngören fıkra yeniden düzenlenmekte,

e) 29/6/2011 tarihli ve 645 sayılı Orman ve Su İşleri Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede yapılan düzenleme ile Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavları, Müfettişliğe yükselme, görev, yetki ve sorumluluklar ile Rehberlik ve Teftiş Başkanlığının çalışma usul ve esasları ile diğer hususların yönetmelikle belirlenmesini öngören fıkra yeniden düzenlenmekte,

f) 8/8/2011 tarihli ve 649 sayılı Avrupa Birliği Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararnamede yapılan düzenleme ile EXPO 2020 İzmir Yönlendirme Kuruluna ilişkin 62 nci madde yeniden düzenlenmekte,

g) 25/8/2011 tarihli ve 652 sayılı Milli Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede yapılan düzenlemelerle;

- Denetime tâbi olan gerçek ve tüzel kişilerin belge verme yükümlülüğünü düzenleyen 17 nci maddenin ikinci fıkrası yeniden düzenlenmekte,

- Denetçi Yardımcılığıyla ilgili hükümler yeniden düzenlenmekte,

ğ) 26/9/2011 tarihli ve 655 sayılı Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede yapılan düzenlemelerle;

- Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavları, Müfettişliğe yükselme, görev, yetki ve sorumluluklar ile Denetim Hizmetleri Başkanlığının çalışma usul ve esasları ile diğer hususların yönetmelikle belirlenmesini öngören fıkra yeniden düzenlenmekte,

- Bakanlık hizmet birimlerinin idari müeyyideler öngörme ve müeyyideleri uygulamakla yetkili olduğu hususu ile idari para cezası limitlerinin düzenlendiği hükümler yeniden düzenlenmekte,

h) 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede yapılan düzenlemelerle;

- Sağlık Meslekleri Kuruluna ilişkin 23 üncü maddesinin meslek icrası esnasında bir kişinin engelliliğine veya ölümüne sebebiyet verilecek meslekten men cezalarının düzenlendiği yedinci fıkrasının (c) ve (ç) bentleri yeniden düzenlenmekte,

- Denetçi Yardımcılığıyla ilgili hükümler yeniden düzenlenmekte,

- Bilgi toplama, işleme ve paylaşma yetkisinin düzenlendiği 47 nci maddesinin birinci, ikinci ve üçüncü fıkraları yeniden düzenlenmekte,

ı) 11/10/2011 tarihli ve 664 sayılı Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede yapılan düzenleme ile Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu ve bağlı kurumlarının görev alanıyla ilgili olarak gerekli gördüğü bilgileri bütün kamu kurum ve kuruluşlarından ve diğer gerçek ve tüzel kişilerden istemeye yetkili olduğuna ilişkin 21 inci maddesinin ikinci fıkrası yeniden düzenlenmekte,

i) 9/6/1930 tarihli ve 1700 sayılı Dahiliye Memurları Kanununda yapılan düzenlemelerle kaymakam adaylığına girişte aranan yaş sınırı ile kaymakam adaylığı yazılı sınavına daha önce mülakatta başarısız olanların katılabilmeye esaslarına ilişkin hükümler yeniden düzenlenmekte,

j) 4/6/1937 tarihli ve 3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanununda yapılan düzenleme ile emniyet hizmetleri sınıfı dışında kalan kadrolu veya sözleşmeli personelin seçim ve atanmalarına ilişkin hususların düzenlendiği ek 29 uncu maddedeki bazı ibareler yeniden düzenlenmekte,

k) 18/12/1953 tarihli ve 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda yapılan düzenleme ile Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavları, Müfettişliğe yükselme, görev, yetki ve sorumluluklar ile Teftiş Kurulu Başkanlığının çalışma usul ve esasları ile diğer hususların yönetmelikle belirlenmesini öngören fıkra yeniden düzenlenmekte,

l) 657 sayılı Kanunda yapılan düzenlemelerle;

- Ek 44 üncü maddede yapılan düzenlemelerin gereği olarak 68 inci maddesinin (B) bendinde gerekli düzenlemeler yapılmakta,

- Mesleğe özel yarışma sınavına tabi tutulmak suretiyle alınan ve 36 ncı maddenin Ortak Hükümler Bölümünün (A) fıkrasının (11) numaralı bendinde sayılan kadrolara atanmak amacıyla kurumlarca yapılacak olan özel yarışma sınavlarına başvurularda aranan üst yaş sınırının düzenlendiği ek 40 ıncı madde yeniden düzenlenmekte,

- Ek Gösterge Cetveli ile Makam Tazminatı Cetvelinde Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanlığı Daire Başkanına ilişkin ibareler yeniden düzenlenmekte,

m) 21/12/1967 tarihli ve 969 sayılı Tarım ve Köyişleri Bakanlığının Merkez ve Taşra Kuruluşlarına Döner Sermaye Verilmesi Hakkında Kanununda yapılan düzenleme ile Bakanlık kadro ve pozisyonlarında çalışanlara ilişkin ibare yeniden düzenlenmekte,

n) 1/7/1976 tarihli ve 2022 sayılı 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Güçsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanunda yapılan düzenleme ile Kanunda geçen il veya ilçe sosyal yardımlaşma ve dayanışma vakıfları ibareleri yeniden düzenlenmekte,

o) 9/1/1985 tarihli ve 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununda yapılan düzenleme ile İş Müfettişi Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavları, İş Müfettişlerinin görev, yetki ve sorumlulukları ile İş Teftiş Kurulu Başkanlığının çalışma usul ve esasları ile diğer hususların yönetmelikle belirleneceğine ilişkin fıkra yeniden düzenlenmekte,

ö) 19/2/1985 tarihli ve 3154 sayılı Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda yapılan düzenlemelerle;

- Denetime tâbi olan gerçek ve tüzel kişilerin bilgi ve belge verme yükümlülüğüne ilişkin hüküm yeniden düzenlenmekte,

- Enerji ve Tabii Kaynaklar Denetçi Yardımcılığına ilişkin hükümler yeniden düzenlenmekte,

p) 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununda yapılan düzenlemelerle;

- Belediye sınırları içinde ve belediye ve mücavir alan dışında kalan yerlerde yapılacak planların ilanına ilişkin 8 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan cümleler yeniden düzenlenmekte,

- Köylerde yapılacak yapılar ve uyulacak esaslara ilişkin 27 nci madde yeniden düzenlenmekte,

- Mera, yaylak ve kışlaklara ilişkin hususların düzenlendiği ek 4 üncü madde yeniden düzenlenmekte,

r) 7/6/1985 tarihli ve 3224 sayılı Türk Dış Hekimleri Birliği Kanununda yapılan düzenlemelerle Oda Yönetim Kurulunun görevlerinin düzenlendiği 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendi, Birlik Merkez Yönetim Kurulunun görevlerinin düzenlendiği 26 ncı maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi ile rehber tarife belirlenmesine ilişkin 40 inci maddesi yeniden düzenlenmekte,

s) 8/1/1986 tarihli ve 3254 sayılı Meteoroloji Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununda yapılan düzenleme ile Meteoroloji Uzmanlığının düzenlendiği 32/A maddesi yeniden düzenlenmekte,

ş) 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanununda yapılan düzenleme ile 221 inci maddesinde yer alan fazla çalışma ücretine ilişkin hükümler yeniden düzenlenmekte,

t) 29/6/2001 tarihli ve 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanunda yapılan düzenlemelerle Kanunun kapsamı ve yapı denetimi hizmet bedeline ilişkin 5 inci maddesinin beşinci ve altıncı fıkraları yeniden düzenlenmekte,

u) 25/6/2003 tarihli ve 4904 sayılı Türkiye İş Kurumu Kanununda yapılan düzenleme ile İl İstihdam Uzman Yardımcılığına ilişkin hususlar yeniden düzenlenmekte,

ü) 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununda yapılan düzenleme ile Kurum personeline aranacak nitelikler, Kurum meslek personeline aranacak eğitim şartına ilişkin hususlar yeniden düzenlenmekte,

v) 10/11/2005 tarihli ve 5429 sayılı Türkiye İstatistik Kanununda yapılan düzenleme ile Türkiye İstatistik Kurumu Uzman Yardımcılığına atanabilmek için aranan eğitim şartı yeniden düzenlenmekte,

y) 21/9/2006 tarihli ve 5544 sayılı Mesleki Yeterlilik Kurumu Kanununda yapılan düzenleme ile uhdesinde kamu görevi bulunmayan sektör komitesi başkan ve üyelerine ödenecek huzur hakkına ilişkin hüküm yeniden düzenlenmekte,

z) 5/5/2007 tarihli ve 5653 sayılı Yunus Emre Vakfı Kanununda yapılan düzenlemelerle; Kanunda yer alan Başkanlık tanımı, Mütevelli Heyeti ve Yönetim Kurulunun tabii üyeleri, Kültür Merkezi koordinasyon kurulları ve görevlerine ilişkin hükümler yeniden düzenlenmekte,

aa) 7/7/2010 tarihli ve 6004 sayılı Dışişleri Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanununda yapılan düzenleme ile meslek memuru olabilmek için aranan şartlar yeniden düzenlenmekte,

bb) 11/10/2011 tarihli ve 662 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 63 üncü maddesiyle 6085 sayılı Kanunun kapsamını belirleyen 4 üncü maddesinin (a) ve (b) bentlerinde yapılan düzenlemeler, Anayasa Mahkemesi tarafından ilan edilen Karar özetinde 6/4/2011 tarihli ve 6223 sayılı Kanun kapsamında olmadığı gerekçesiyle iptal edilmiş olduğundan, madde ile 6085 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (a) ve (b) bentleri, Anayasa Mahkemesi kararını karşılayacak şekilde Kanunla yeniden düzenlenmektedir.

Madde 44- 1416 sayılı Kanun yürürlükten kaldırılmaktadır.

Geçici Madde 1- Maddeyle, mülga Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü taşra teşkilatı tarafından 14/6/1997 tarihinde yapılan personel sınavında başarı gösterip Devlet memuru olarak atanan ve göreve başlayan ancak daha sonra idari yargı kararı sonucunda Devlet memurluğundan çıkarılan kişilerin, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içerisinde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına müracaat etmeleri halinde ve Devlet memuru olabilmek için aranan genel şartları kaybetmemiş olmaları şartıyla, mezkur Bakanlığın taşra teşkilatının durumlarına uygun memur kadrolarına herhangi bir sınırlamaya tabi olmaksızın açıktan atamaları amaçlanmaktadır. Bu kapsamda, yaklaşık 200 kişi bulunmakta olup, bu kişilerin söz konusu Kuruma atamaları yapılmalarına rağmen daha sonra işten çıkarılmaları nedeniyle ortaya çıkan mağduriyetin önlenmesi amaçlanmaktadır.

Madde 45- Yürürlük maddesidir.

Madde 46- Yürütme maddesidir.

T.C.
Başbakanlık
Kanunlar ve Kararlar
Genel Müdürlüğü
Sayı: 31853594-101-756-2607

15/5/2013

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nca hazırlanan ve Başkanlığımıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 22/4/2013 tarihinde kararlaştırılan "Devlet Memurları Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip Erdoğan
Başbakan

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (1/778)	
ESAS	Plan ve Bütçe Komisyonu
TALİ	Adalet Komisyonu Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu Dışişleri Komisyonu İçişleri Komisyonu Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu

GENEL GEREKÇE

Tasarı ile;

1) 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda yapılan düzenlemelerle,

- Uzman yardımcılığı ve müfettiş yardımcılığında geçirilmesi gereken asgarî sürenin üç yıldan iki yıla indirilmesi,

- Müdür, İl Müdürü, Daire Başkanı ve daha üst unvanlı kadrolara yapılacak atamalarda aranan hizmet süresinin beş yıla düşürülmesi,

- Müdür, İl Müdürü, Daire Başkanı ve daha üst kadrolara atanabilmek için öğrenim durumu ile beş yıllık hizmet süresinin dışında özel şartların aranmaması,

2) 6004 sayılı Dışişleri Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunda yapılan düzenlemelerle, Dışişleri Bakanlığında meslek mensupları dışından büyükelçi ve daimi temsilci olarak atanmaların merkeze döndüklerinde meslek mensubu olanlarla aynı haklara sahip olması,

3) 6114 sayılı Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda yapılan düzenlemelerle, önlisans, lisans ve lisansüstü diploma programlarına kayıtlı öğrencilerin sınav hizmetlerine yönelik geçici işlerde kısmi zamanlı olarak çalıştırılabilmesi,

4) 5525 sayılı Memurlar ile Diğer Kamu Görevlilerinin Bazı Disiplin Cezalarının Affı Hakkında Kanunda yapılan düzenleme ile 28 Şubat 1997 tarihinden sonra verilen disiplin cezaları nedeniyle memuriyetten çıkarılanların yeniden göreve alınmasında kadro kısıtlamalarının uygulanmaması,

5) 6223 sayılı Kamu Hizmetlerinin Düzenli, Etkin ve Verimli Bir Şekilde Yürütülmesini Sağlamak Üzere Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Teşkilat, Görev ve Yetkileri ile Kamu Görevlilerine İlişkin Konularda Yetki Kanunu kapsamında yürürlüğe konulan 633 ilâ 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelere ilişkin olarak, yetki kanunu kapsamına girmedığı veya kanun hükmünde kararnamelerle düzenleme yapılamayan konular kapsamına girdiği gerekçesiyle Anayasa Mahkemesince iptal edilen (kamuoyuna duyurulan ve gerekçeli kararı henüz Resmî Gazetede yayımlanmayanlar dâhil) hükümlerin yeniden düzenlenmesi,

öngörülmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Madde ile 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 36 ncı maddesinin “Ortak Hükümler” bölümünün (A) fıkrasının (11) numaralı bendinde belirtilen uzman ve uzman yardımcılardan merkez teşkilatına ait kadrolarda bulunanlar, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı İdari Teşkilatı yasama uzman ve yasama uzman yardımcılarını ile 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun eki (III) sayılı Cetvelde yer alan düzenleyici ve denetleyici kurumların uzman ve uzman yardımcılarının ilişkin ortak hükümlerin düzenlendiği 657 sayılı Kanunun ek 41 inci maddesinde değişiklikler yapılmaktadır.

Yapılan düzenlemelerle;

- Kapsama dâhil uzman yardımcılıklarına girişte aranan mezuniyet şartı standart hâle getirilerek “en az dört yıllık lisans eğitimi veren hukuk, siyasal bilgiler, iktisat, işletme, iktisadi ve idari bilimler fakültelerinden veya bakanlıklar ve kurumlarca yürütülen kurumsal hizmet gerekleri çerçevesinde en az dört yıllık lisans eğitimi veren ve yönetmelikle belirlenen yükseköğretim kurumlarından ya da bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulu tarafından kabul edilen yurtiçindeki veya yurtdışındaki öğretim kurumlarından mezun olma” şeklinde yeniden belirlenmekte,

- Kapsama dâhil uzman yardımcılıklarında uzmanlık yeterlik sınavına girmede aranan asgarî hizmet süresi üç yıldan iki yıla indirilmekte; uzmanlık yeterlik sınavına girmede aranan tez hazırlama süreci ile uzmanlığa atanmada aranan yabancı dil belgesine sahip olma şartı zorunlu olmaktan çıkarılarak ihtiyarî hâle getirilmektedir.

Madde 2- Madde ile 657 sayılı Kanuna ek 43 üncü madde eklenmektedir.

Çerçeve 1 inci madde ile ek 41 inci maddede yapılan düzenlemelere paralel olarak, ek 41 inci madde kapsamında yer alan uzman yardımcılıkları hariç olmak üzere, mesleğe özel yarışma sınavına tabi tutulmak suretiyle alınan ve 657 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinin Ortak Hükümler Bölümünün (A) fıkrasının (11) numaralı bendinde sayılan uzman, müfettiş, denetçi, kontrolör, denetmen ve aktüer kadroları ile özel kanunla kurulmuş diğer kamu kurum, kurul, üst kurul ve kuruluşları tarafından mesleğe özel yarışma sınavına tabi tutulmak suretiyle alındıktan sonra uzman, meslek personeli veya denetim elemanı kadro veya pozisyonlarına atanmak amacıyla yapılan yeterlik sınavına girmede aranan asgarî hizmet süresi iki yıla indirilmekte; tez hazırlama süreci ile uzman, meslek personeli veya denetim elemanı kadro veya pozisyonlarına atanmada aranan yabancı dil belgesine sahip olma şartı zorunlu olmaktan çıkarılmaktadır.

Madde 3- Madde ile 657 sayılı Kanuna ek 44 üncü madde eklenmektedir.

Ek 44 üncü madde ile;

- Müdür ve daha üst unvanlı yönetici kadrolarından 1, 2, 3 ve 4 üncü dereceli olanlarına atanmada, en az lisans düzeyinde yükseköğrenim mezunu olma ve kamu kurum ve kuruluşlarında en az beş yıl hizmetin bulunması, ek göstergesi 6.400 ve daha yüksek tespit edilen yönetici kadrolarına atanmada, en az lisans düzeyinde yükseköğrenim mezunu olma ve kamu kurum ve kuruluşları ile özel kurumlarda veya serbest olarak en az beş yıl hizmetin bulunması şartlarının aranması,

- Ek göstergesi 6.400 ve daha yüksek tespit edilen yönetici kadrolarına açıktan da atama yapılabilmesi,

- Müdür ve daha üst unvanlı yönetici kadrolarına atanabilmek için öğrenim durumu ile toplam hizmet süresi dışında; belirli bir meslek mensubu, kariyer meslek mensubu ya da kurum meslek personeli olma, 36 ncı maddede belirtilen hizmet sınıflarına veya hâkimlik ve savcılık mesleklerine ilişkin kadrolarda bulunmuş veya bulunuyor olma veya belirli kadro veya görevlerde belirli bir süreyle bulunmuş olma gibi özel şartların aranmaması,

öngörülmektedir.

Madde 4- Madde ile 657 sayılı Kanuna geçici 41 inci madde eklenmektedir.

657 sayılı Kanuna eklenen ek 44 üncü maddeyle yönetici kadroları için getirilen en az lisans düzeyinde yükseköğrenim mezunu olma hükmü nedeniyle, geçici 41 inci madde ile maddenin yayımı tarihinde müdür ve daha üst unvanlı yönetici kadro veya pozisyonlarda bulunanlar hakkında, bulunduğu kadro veya pozisyonlarında kaldığı süre içerisinde, bu maddenin yayımı tarihinden önce aranmakta olan eğitim şartının uygulanması öngörülmektedir.

Ayrıca, ek 41 inci ve ek 43 üncü maddelerle yeni düzenlenen hükümler doğrultusunda, maddenin yayımı tarihinde yardımcı ve stajyer kadrolarında bulunanların yardımcılık veya stajyerlik süreleri ile yeterli sınavları ve ilgili kadrolara atanmalarında hangi hükümlerin uygulanacağı düzenlenmektedir.

Madde 5- Madde ile ek 44 üncü maddenin dördüncü fıkrasına paralel olarak, Dışişleri Bakanlığında bazı yönetici kadrolarına atanabilmek için aranan özel şartların kaldırılması, ayrıca, meslek mensubu olmayıp büyükelçi veya daimi temsilci olarak atananların merkeze döndüklerinde Bakanlıkta çalışabilmesi, Bakanlıktaki görevleri süresince büyükelçi unvanını kullanmaya devam edebilmesi ve meslek mensubu olanlar arasından büyükelçiliğe veya daimi temsilciliğe atananlarla aynı hükümlere tâbi olması öngörülmektedir.

Madde 6- Madde ile Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığında önlisans, lisans ve lisansüstü diploma programlarına kayıtlı öğrencilerin sınav hizmetlerine yönelik geçici işlerde kısmi zamanlı olarak çalıştırılabilmesi; ÖSYM'nin devlet veya vakıf yükseköğretim kurumları, Milli Eğitim Bakanlığına bağlı devlet veya özel ilk ve orta öğretim kurumları ile kamu kurum ve kuruluşlarının sınav evrakını saklamaya, başvuru merkezi veya sınav koordinatörlüğü hizmetlerini yürütmeye uygun mekânlarını ücretsiz olarak kullanabilmesi; yapılan sınavlarda kopya çektilirilmesine imkân sağlayanlar yanında bireysel veya toplu olarak kopya çekenlerin de cezalandırılması; ÖSYM tarafından uygulanan sınavlara ait soru ve cevapların 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu kapsamı dışına çıkarılması öngörülmektedir.

Madde 7- Madde ile 28 Şubat 1997 tarihinden sonra verilen disiplin cezaları nedeniyle memuriyetten çıkarılanların ilgili şartları taşımaları kaydıyla yeniden göreve alınmalarında bütçedeki kadro kısıtlamalarının uygulanmaması öngörülmektedir.

Madde 8- Madde ile 6/4/2011 tarihli ve 6223 sayılı Kamu Hizmetlerinin Düzenli, Etkin ve Verimli Bir Şekilde Yürütülmesini Sağlamak Üzere Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Teşkilat, Görev ve Yetkileri ile Kamu Görevlilerine İlişkin Konularda Yetki Kanunu kapsamında yürürlüğe konulan 633 ilâ 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelere ilişkin olarak, yetki kanunu kapsamına girmediği veya kanun hükmünde kararnamelerle düzenleme yapılamayan alana girdiği gerekçesiyle Anayasa Mahkemesince iptal edilen (kamuoyuna duyurulan ve gerekçeli kararı henüz Resmî Gazetede yayımlanmayanlar dâhil) hükümlerin yeniden düzenlenmesi öngörülmektedir. Bu kapsamda;

a) 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede yapılan düzenlemelerle,

- Ek 10 uncu ve ek 11 inci maddelere "Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği" ibareleri eklenmekte,

- Türk Akreditasyon Kurumu Genel Sekreterliği, Ulusal Bor Araştırma Enstitüsü Başkanlığı, Küçük ve Orta Ölçekli İşletmeleri Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı, Türk Standartları Enstitüsü Başkanlığı, kalkınma ajansları ve Mesleki Yeterlilik Kurumu kadro ve pozisyonlarına ilk defa veya yeniden atanmaların mali hakları; Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı İdari Teşkilatı, düzenleyici ve denetleyici kurumlar ile Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonunda istihdam edilen personelden anılan bentlerde emsali belirlenmemiş olan personelin mali haklarına ilişkin hükümler ile Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği kadro ve pozisyonlarına ilk defa veya yeniden atanacak personelin zam ve tazminatları hakkında ilgili Bakanlar Kurulu kararı hükümlerinin uygulanacağına ilişkin hüküm yeniden düzenlenmekte,

- 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 12 nci maddenin birinci fıkrasıyla yürürlükten kaldırılan hükümler ile 209 sayılı Kanunun 5 inci maddesi ve 4458 sayılı Kanunun 221 inci maddesinin 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameyle değiştirilmeden önceki hükümleri uyarınca yapılan ödemelerden yararlananlara ödenmesi öngörülen fark tazminatına ilişkin geçici 11 inci madde yeniden düzenlenmekte,

- 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 12 nci maddenin ikinci fıkrasıyla yürürlükten kaldırılan bazı ödemelerin belirli bir süre ödenmeye devam olunacağını öngören geçici 15 inci madde yeniden düzenlenmekte,

- Ek 41 inci ve ek 43 üncü maddelerde yapılan düzenlemeler nedeniyle 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (III) sayılı Cetvelde gerekli düzenleme yapılmakta,

b) 3/6/2011 tarihli ve 633 sayılı Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede yapılan düzenlemelerle, Bakanlık merkez teşkilatının ilgili hizmet birimlerinde Aile ve Sosyal Politikalar Uzmanları ve Uzman Yardımcıları ile Aile ve Sosyal Politikalar Denetçileri ve Denetçi Yardımcıları istihdamı ve Denetçi Yardımcılığı ve Denetçilikle ilgili hususlar yeniden düzenlenmekte,

c) 3/6/2011 tarihli ve 635 sayılı Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede yapılan düzenlemelerle;

- Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavları, Müfettişliğe yükselme, görev, yetki ve sorumluluklar ile Rehberlik ve Teftiş Başkanlığının çalışma usul ve esasları ile diğer hususların yönetmelikle belirlenmesini öngören fıkra yeniden düzenlenmekte,

- Bakanlık merkez teşkilatında Sanayi ve Teknoloji Uzmanı ile Sanayi ve Teknoloji Uzman Yardımcısı istihdam edilmesini öngören 31 inci madde yeniden düzenlenmekte,

ç) 3/6/2011 tarihli ve 639 sayılı Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede yapılan düzenleme ile Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavları, Müfettişliğe yükselme, görev, yetki ve sorumluluklar ile Rehberlik ve Teftiş Başkanlığının çalışma usul ve esasları ile diğer hususların yönetmelikle belirlenmesini öngören fıkra yeniden düzenlenmekte,

d) 29/6/2011 tarihli ve 644 sayılı Çevre ve Şehircilik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararıyla yapılan düzenleme ile Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavları, Müfettişliğe yükselme, görev, yetki ve sorumluluklar ile Rehberlik ve Teftiş Başkanlığının çalışma usul ve esasları ile diğer hususların yönetmelikle belirlenmesini öngören fıkra yeniden düzenlenmekte,

e) 29/6/2011 tarihli ve 645 sayılı Orman ve Su İşleri Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararıyla yapılan düzenleme ile Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavları, Müfettişliğe yükselme, görev, yetki ve sorumluluklar ile Rehberlik ve Teftiş Başkanlığının çalışma usul ve esasları ile diğer hususların yönetmelikle belirlenmesini öngören fıkra yeniden düzenlenmekte,

f) 8/8/2011 tarihli ve 649 sayılı Avrupa Birliği Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararıyla Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararıyla yapılan düzenleme ile EXPO 2020 İzmir Yönlendirme Kuruluna ilişkin 62 nci madde yeniden düzenlenmekte,

g) 25/8/2011 tarihli ve 652 sayılı Milli Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararıyla yapılan düzenlemelerle;

- Denetime tâbi olan gerçek ve tüzel kişilerin belge verme yükümlülüğünü düzenleyen 17 nci maddenin ikinci fıkrası yeniden düzenlenmekte,

- Denetçi Yardımcılığıyla ilgili hükümler yeniden düzenlenmekte,

ğ) 26/9/2011 tarihli ve 655 sayılı Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararıyla yapılan düzenlemelerle;

- Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavları, Müfettişliğe yükselme, görev, yetki ve sorumluluklar ile Denetim Hizmetleri Başkanlığının çalışma usul ve esasları ile diğer hususların yönetmelikle belirlenmesini öngören fıkra yeniden düzenlenmekte,

- Bakanlık hizmet birimlerinin idari müeyyideler öngörme ve müeyyideleri uygulamakla yetkili olduğu hususu ile idari para cezası limitlerinin düzenlendiği hükümler yeniden düzenlenmekte,

h) 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararıyla yapılan düzenlemelerle;

- Sağlık Meslekleri Kuruluna ilişkin 23 üncü maddesinin meslek icrası esnasında bir kişinin engelliliğine veya ölümüne sebebiyet verenlere verilecek meslekten men cezalarının düzenlendiği yedinci fıkrasının (c) ve (ç) bentleri yeniden düzenlenmekte,

- Denetçi Yardımcılığıyla ilgili hükümler yeniden düzenlenmekte,

- Bilgi toplama, işleme ve paylaşma yetkisinin düzenlendiği 47 nci maddesinin birinci, ikinci ve üçüncü fıkraları yeniden düzenlenmekte,

ı) 11/10/2011 tarihli ve 664 sayılı Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararıyla yapılan düzenleme ile Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu ve bağlı kurumlarının görev alanıyla ilgili olarak gerekli gördüğü bilgileri bütün kamu kurum ve kuruluşlarından ve diğer gerçek ve tüzel kişilerden istemeye yetkili olduğuna ilişkin 21 inci maddesinin ikinci fıkrası yeniden düzenlenmekte,

i) 9/6/1930 tarihli ve 1700 sayılı Dahiliye Memurları Kanununda yapılan düzenlemelerle kaymakam adaylığına girişte aranan yaş sınırı ile kaymakam adaylığı yazılı sınavına daha önce mülakatta başarısız olanların katılabilme esaslarına ilişkin hükümler yeniden düzenlenmekte,

j) 4/6/1937 tarihli ve 3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanununda yapılan düzenleme ile emniyet hizmetleri sınıfı dışında kalan kadrolu veya sözleşmeli personelin seçim ve atanmalarına ilişkin hususların düzenlendiği ek 29 uncu maddedeki bazı ibareler yeniden düzenlenmekte,

k) 18/12/1953 tarihli ve 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda yapılan düzenleme ile Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavları, Müfettişliğe yükselme, görev, yetki ve sorumluluklar ile Teftiş Kurulu Başkanlığının çalışma usul ve esasları ile diğer hususların yönetmelikle belirlenmesini öngören fıkra yeniden düzenlenmekte,

l) 657 sayılı Kanunda yapılan düzenlemelerle;

- Ek 44 üncü maddede yapılan düzenlemelerin gereği olarak 68 inci maddesinin (B) bendinde gerekli düzenlemeler yapılmakta,

- Mesleğe özel yarışma sınavına tabi tutulmak suretiyle alınan ve 36 ncı maddenin Ortak Hükümler Bölümünün (A) fıkrasının (11) numaralı bendinde sayılan kadrolara atanmak amacıyla kurumlarca yapılacak olan özel yarışma sınavlarına başvurularda aranan üst yaş sınırının düzenlendiği ek 40 ıncı madde yeniden düzenlenmekte,

- Ek Gösterge Cetveli ile Makam Tazminatı Cetvelinde Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanlığı Daire Başkanına ilişkin ibareler yeniden düzenlenmekte,

m) 21/12/1967 tarihli ve 969 sayılı Tarım ve Köyişleri Bakanlığının Merkez ve Taşra Kuruluşlarına Döner Sermaye Verilmesi Hakkında Kanunda yapılan düzenleme ile Bakanlık kadro ve pozisyonlarında çalışanlara ilişkin ibare yeniden düzenlenmekte,

n) 1/7/1976 tarihli ve 2022 sayılı 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Gücsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanunda yapılan düzenleme ile Kanunda geçen il veya ilçe sosyal yardımlaşma ve dayanışma vakıfları ibareleri yeniden düzenlenmekte,

o) 9/1/1985 tarihli ve 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda yapılan düzenleme ile İş Müfettişi Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavları, İş Müfettişlerinin görev, yetki ve sorumlulukları ile İş Teftiş Kurulu Başkanlığının çalışma usul ve esasları ile diğer hususların yönetmelikle belirleneceğine ilişkin fıkra yeniden düzenlenmekte,

ö) 19/2/1985 tarihli ve 3154 sayılı Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda yapılan düzenlemelerle;

- Denetime tâbi olan gerçek ve tüzel kişilerin bilgi ve belge verme yükümlülüğüne ilişkin hüküm yeniden düzenlenmekte,

- Enerji ve Tabii Kaynaklar Denetçi Yardımcılığına ilişkin hükümler yeniden düzenlenmekte,

p) 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununda yapılan düzenlemelerle;

- Belediye sınırları içinde ve belediye ve mücavir alan dışında kalan yerlerde yapılacak planların ilanına ilişkin 8 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan cümleler yeniden düzenlenmekte,

- Köylerde yapılacak yapılar ve uyulacak esaslara ilişkin 27 nci madde yeniden düzenlenmekte,

- Mera, yaylak ve kışlaklara ilişkin hususların düzenlendiği ek 4 üncü madde yeniden düzenlenmekte,

r) 7/6/1985 tarihli ve 3224 sayılı Türk Dış Hekimleri Birliği Kanununda yapılan düzenlemelerle Oda Yönetim Kurulunun görevlerinin düzenlendiği 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendi, Birlik Merkez Yönetim Kurulunun görevlerinin düzenlendiği 26 ncı maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi ile rehber tarife belirlenmesine ilişkin 40 ıncı maddesi yeniden düzenlenmekte,

s) 8/1/1986 tarihli ve 3254 sayılı Meteoroloji Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda yapılan düzenleme ile Meteoroloji Uzmanlığının düzenlendiği 32/A maddesi yeniden düzenlenmekte,

ş) 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanununda yapılan düzenleme ile 221 inci maddesinde yer alan fazla çalışma ücretine ilişkin hükümler yeniden düzenlenmekte,

t) 29/6/2001 tarihli ve 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanunda yapılan düzenlemelerle Kanunun kapsamı ve yapı denetimi hizmet bedeline ilişkin 5 inci maddesinin beşinci ve altıncı fıkraları yeniden düzenlenmekte,

u) 25/6/2003 tarihli ve 4904 sayılı Türkiye İş Kurumu Kanununda yapılan düzenleme ile İl İstihdam Uzman Yardımcılığına ilişkin hususlar yeniden düzenlenmekte,

ü) 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununda yapılan düzenleme ile Kurum personeline aranacak nitelikler, Kurum meslek personeline aranacak eğitim şartına ilişkin hususlar yeniden düzenlenmekte,

v) 10/11/2005 tarihli ve 5429 sayılı Türkiye İstatistik Kanununda yapılan düzenleme ile Türkiye İstatistik Kurumu Uzman Yardımcılığına atanabilmek için aranan eğitim şartı yeniden düzenlenmekte,

y) 21/9/2006 tarihli ve 5544 sayılı Mesleki Yeterlilik Kurumu Kanununda yapılan düzenleme ile uhdesinde kamu görevi bulunmayan sektör komitesi başkan ve üyelerine ödenecek huzur hakkına ilişkin hüküm yeniden düzenlenmekte,

z) 5/5/2007 tarihli ve 5653 sayılı Yunus Emre Vakfı Kanununda yapılan düzenlemelerle; Kanunda yer alan Başkanlık tanımı, Mütevelli Heyeti ve Yönetim Kurulunun tabii üyeleri, Kültür Merkezi koordinasyon kurulları ve görevlerine ilişkin hükümler yeniden düzenlenmekte,

aa) 7/7/2010 tarihli ve 6004 sayılı Dışişleri Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunda yapılan düzenleme ile meslek memuru olabilmek için aranan şartlar yeniden düzenlenmektedir.

Madde 9- Yürürlük maddesidir.

Madde 10- Yürütme maddesidir.

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN (1/778)

**DEVLET MEMURLARI KANUNU İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE
KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI**

MADDE 1- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun ek 41 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Adalet Uzman Yardımcılığı, Millî Savunma Uzman Yardımcılığı, İçişleri Uzman Yardımcılığı, Dışişleri Uzman Yardımcılığı, Yükseköğretim Kurulu Uzman Yardımcılığı ve Bakanlar Kurulunca belirlenen bakanlık bağlı kuruluşlarının uzman yardımcılığı için” ibaresi yürürlükten kaldırılmış, beşinci ve altıncı fıkraları aşağıdaki şekilde, yedinci fıkrasında yer alan “Üçüncü” ibaresi “İkinci, üçüncü” şeklinde değiştirilmiştir.

“Uzman yardımcılığına atanalar, en az iki yıl çalışmak kaydıyla yapılacak yeterlik sınavına girmeye hak kazanırlar. Yeterlik sınavında başarılı olanlar uzman kadrolarına atanırlar. Sınavda başarılı olamayanlar veya sınava girmeye hak kazandığı hâlde geçerli mazereti olmaksızın sınav hakkını kullanmayanlara, bir yıl içinde ikinci kez sınav hakkı verilir. İkinci sınavda da başarı gösteremeyen veya sınav hakkını kullanmayanlar, uzman yardımcısı unvanını kaybederler ve kurumlarında durumlarına uygun memur unvanlı kadrolara atanırlar.

Uzman ve uzman yardımcılarının mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yarışma ve yeterlik sınavları ve bunlarda aranacak özel şartlar ile uzman ve uzman yardımcılarıyla ilgili diğer hususlar, Devlet Personel Başkanlığının görüşü alınarak kurumlarınca hazırlanacak yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 2- 657 sayılı Kanuna aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Yardımcılık ve stajyerlikte geçirilmesi gereken asgarî süreler

EK MADDE 43- Ek 41 inci madde kapsamında yer alanlar hariç olmak üzere, mesleğe özel yarışma sınavına tâbi tutulmak suretiyle alınan ve 36 ncı maddenin Ortak Hükümler Bölümünün (A) fıkrasının (11) numaralı bendinde sayılan uzman, müfettiş, denetçi, kontrolör, denetmen ve aktüer kadrolarına atanmak amacıyla kurumlarınca yapılacak yeterlik sınavına girmeye hak kazanmak için anılan kadroların yardımcılık veya stajyerliklerinde geçirilmesi gereken asgarî süreler; özel mevzuatında yer alan asgarî çalışma sürelerine ilişkin hükümlere bağlı kalınmaksızın atandıktan sonra en az iki yıl çalışmış olma şeklinde uygulanır.

Özel kanunla kurulmuş diğer kamu kurum, kurul, üst kurul ve kuruluşları tarafından mesleğe özel yarışma sınavına tâbi tutulmak suretiyle alındıktan sonra uzman, meslek personeli veya denetim elemanı kadro veya pozisyonlarına atanmak amacıyla kurumlarınca yapılacak yeterlik sınavına girmeye hak kazanmaya ilişkin olarak yardımcılık veya stajyerlikte geçirilmesi gereken asgarî süreler hakkında da bu madde hükmü uygulanır.

Bu madde kapsamında yer alanlar için ilgili kanunlarındaki yabancı dil şartı ve tez hazırlanmasına ilişkin hükümler uygulanmaz. Ancak, hizmet gerekleri dikkate alınarak ilgili tüzük veya yönetmeliklerinde düzenlenmek kaydıyla ihtiyaç duyulan diller ve düzeylerde yabancı dil şartı aranabilir.”

MADDE 3- 657 sayılı Kanuna aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Yönetici kadrolarına yapılacak atamalar

EK MADDE 44- 59 uncu madde hükümleri saklı kalmak kaydıyla kurumların;

a) Müdür ve daha üst unvanlı yönetici kadrolarından 1, 2, 3 ve 4 üncü dereceli olanlarına atanmada, en az lisans düzeyinde yükseköğrenim mezunu olma ve kamu kurum ve kuruluşlarında en az beş yıl hizmetin bulunması,

b) Ek göstergesi 6.400 ve daha yüksek tespit edilen yönetici kadrolarına atanmada, en az lisans düzeyinde yükseköğrenim mezunu olma ve kamu kurum ve kuruluşları ile özel kurumlarda veya serbest olarak en az beş yıl hizmetin bulunması,

şartları aranır, bu Kanunun atanma, kademe ilerlemesi ve derece yükselmesine ilişkin hükümlerine bağlı kalmaz. Hizmet süresinin hesabında; 8/6/1984 tarihli ve 217 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci maddesi kapsamına dâhil kurumlarda, Yasama Organı Üyeliğinde, belediye başkanlığında, belediye ve il genel meclisi üyeliğinde, kanunlarla kurulan fonlarda ve uluslararası kuruluşlarda fiilen çalışılan sürelerin toplamı dikkate alınır, ek göstergesi 6.400 ve daha yüksek tespit edilen yönetici kadroları için bu sürelere yükseköğrenim gördükten sonra sosyal güvenlik kurumlarına tâbi olmak kaydıyla serbest olarak veya özel kurumlarda fiilen çalışılan süreler de dâhil edilir.

Ek göstergesi 6.400 ve daha yüksek tespit edilen yönetici kadrolarına, 50 nci maddede öngörülen sınav şartına tâbi olmaksızın birinci fıkrada öngörülen şartlar ile 48 inci maddede yer alan genel şartları taşımak kaydıyla açıktan da atama yapılabilir. Ancak, anılan kadrolara bu şekilde atanmış olmak, kamu kurum ve kuruluşlarındaki diğer herhangi bir kadro veya pozisyona atanma veya kamuda herhangi bir statüde çalışma açısından kazanılmış hak teşkil etmez.

Birinci ve ikinci fıkralar uyarınca atananlar, atandıkları kadrolar için ilgili mevzuatında öngörülen mali ve sosyal hak ve yardımlardan, bu Kanunun kademe ilerlemesi ve derece yükselmesine ilişkin hükümleriyle bağlı olmaksızın, aynı usûl ve esaslar dâhilinde yararlanırlar. Bu suretle üst derecelere atananların bu kadrolarda geçirdikleri her yıl kademe ilerlemesi ve her üç yıl derece yükselmesi sayılmak suretiyle kazanılmış hak aylık derecelerinin yükselmesinde gözönüne alınır. Ancak atandıkları kadro aylıkları, başka görevlere atanma hâlinde kazanılmış hak sayılmaz.

Kurumların müdür ve daha üst unvanlı yönetici kadrolarına atanabilmek için öğrenim durumu ile toplam hizmet süresi dışında; belirli bir meslek mensubu, kariyer meslek mensubu ya da kurum meslek personeli olma, 36 ncı maddede belirtilen hizmet sınıflarına veya hâkimlik ve savcılık mesleklerine ilişkin kadrolarda bulunmuş veya bulunuyor olma veya belirli kadro veya görevlerde belirli bir süreyle bulunmuş olma gibi özel şartlar aranmaz. Bu fıkra kapsamında belirtilen kadrolardan genel idare hizmetleri sınıfı dışındaki sınıflara dâhil olanlar ile hâkim-savcı sınıfına dâhil olanlara kendi hizmet sınıfı dışından atama yapılması hâlinde, anılan kadroların hizmet sınıfı bu süre zarfında genel idare hizmetleri sınıfı olarak kabul edilir. Diğer mevzuatın bu fıkraya aykırı hükümleri uygulanmaz.

Bu maddede yer alan hükümler; 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 11 inci maddesi kapsamında yer alan kurumların, 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararname eki (II) sayılı cetvelde yer alan kadrolarda bulunanlardan Adalet Bakanlığının ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarının bu madde kapsamında yer alan kadrolarıyla aynı veya benzer unvanlı kadro veya pozisyonları ile mevzuatla bu kadrolara denk kabul edilen yönetici kadro veya pozisyonlarına atananlar hakkında da uygulanır.

Diğer kanunların bu maddeye aykırı hükümleri uygulanmaz.”

MADDE 4- 657 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 41- Bu maddenin yayımı tarihinde ek 44 üncü maddede yer alan kadro veya pozisyonlarda bulunanlar için bulunduğu kadro veya pozisyonlarında kaldığı süre içerisinde, bu maddenin yayımı tarihinden önce aranmakta olan eğitim şartının uygulanmasına devam olunur.

Ek 44 üncü madde kapsamında yer alan personelden bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce haklarında 68 inci maddenin (B) bendi hükmü uygulanarak 1, 2, 3 ve 4 üncü dereceli kadrolara atananlar, aynı kurumun aynı unvanlı kadrolarında buldukları sürece ve kazanılmış hak aylık dereceleri atanmış oldukları kadro derecelerine yükselinceye kadar söz konusu dereceler için öngörülen haklardan yararlanmaya devam eder.

Bu maddenin yayımı tarihinde ek 41 inci madde ile ek 43 üncü madde kapsamında yer alan yardımcı veya stajyer kadro veya pozisyonlarında bulunanların, yardımcılık veya stajyerlik süreleri ile yeterli sınavları ve ilgili kadrolara atanmaları ilgisine göre ek 41 inci maddenin bu maddeyi ihdas eden Kanunla değişik hükümleri ve ek 43 üncü madde hükümlerine göre sonuçlandırılır.”

MADDE 5- 7/7/2010 tarihli ve 6004 sayılı Dışişleri Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanununun 12 nci maddesinin ikinci fıkrasının (d) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, üçüncü fıkrasının (a) bendine aşağıdaki cümle eklenmiş ve 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri yürürlükten kaldırılmıştır.

“d) 657 sayılı Kanununun 59 uncu maddesi çerçevesinde büyükelçi olarak atananlardan Bakanlığa veya diğer kamu kurum ve kuruluşlarına mensup olanlar ile açıktan atananlar, merkeze döndüklerinde, Bakanlıkta çalışabilirler, Bakanlıktaki görevleri süresince büyükelçi unvanını kullanmaya devam ederler ve meslek mensubu olanlar arasından büyükelçiliğe atananlarla aynı hükümlere tâbi olurlar.”

“657 sayılı Kanununun 59 uncu maddesi çerçevesinde daimi temsilci olarak atananlardan Bakanlığa veya diğer kamu kurum ve kuruluşlarına mensup olanlar ile açıktan atananlar, merkeze döndüklerinde, Bakanlıkta çalışabilirler, Bakanlıktaki görevleri süresince büyükelçi unvanını kullanmaya devam ederler ve meslek mensubu olanlar arasından daimi temsilciliğe atananlarla aynı hükümlere tâbi olurlar.”

MADDE 6- 17/2/2011 tarihli ve 6114 sayılı Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun;

a) 4 üncü maddesinin onbirinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “görevlileri belirlemek ve komisyonları oluşturmak” ibaresi “ilkeleri belirlemek” şeklinde değiştirilmiştir.

b) 6 ncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(19) Yükseköğretim kurumlarının önlisans, lisans ve lisansüstü diploma programlarına kayıtlı öğrencilerden Başkanlıkça hizmetlerine ihtiyaç duyulanlar başvuru, tercih, sınav evrakının tanzimi ve benzeri sınav hizmetlerine yönelik geçici işlerde kısmî zamanlı olarak çalıştırılabilir. Bu şekilde çalıştırılan öğrenciler, bu çalışmalarından dolayı işçi olarak kabul edilmez. Kısmî zamanlı olarak çalıştırılan öğrencilere bir saatlik çalışma karşılığı ödenecek ücret, 4857 sayılı İş Kanunu gereğince onaltı yaşından büyük işçiler için belirlenmiş olan günlük brüt asgari ücreti geçemez. Kısmî zamanlı çalışma karşılığı ücret ödenmesi, Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu tarafından verilmekte olan burs veya öğrenim kredisinin kesilmesi veya aynı Kuruma ait yurtlardan yararlanma hakkının kaldırılması sonucunu doğurmaz. Kısmî zamanlı olarak öğrenci çalıştırılmasına ilişkin haftalık çalışma süreleri ve yapılacak ücret ödemelerinin tutarı ile diğer usul ve esaslar Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Başkanlık tarafından belirlenir.”

c) 8 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “kuruluşlarının” ibaresinden sonra gelmek üzere “sınav evrakını saklamaya, başvuru merkezi veya sınav koordinatörlüğü hizmetlerini yürütmeye ve” ibaresi eklenmiştir.

c) 9 uncu maddesinin ikinci fıkrasının ikinci cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

d) 10 uncu maddesinin üçüncü fıkrasının (c) bendinde yer alan “Kopya çektirilmesine imkan sağlayan” ibaresinden önce gelmek üzere “Bireysel veya toplu olarak kopya çeken veya” ibaresi eklenmiştir.

9/10/2003 tarihli ve 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanununun 2 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığı tarafından uygulanan sınavlara ait soru ve cevaplar bu Kanun kapsamı dışındadır.”

MADDE 7- 22/6/2006 tarihli ve 5525 sayılı Memurlar ile Diğer Kamu Görevlilerinin Bazı Disiplin Cezalarının Affı Hakkında Kanuna aşağıdaki madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- 28/2/1997 tarihinden sonra verilen disiplin cezaları nedeniyle memuriyetten çıkarılanlardan 28/8/1999 tarihli ve 4455 sayılı ve 22/6/2006 tarihli ve 5525 sayılı kanunların hükümlerinden yararlanmış olanların;

- a) Memuriyete giriş şartlarını kaybetmemiş olmaları,
- b) Durumlarına uygun boş kadro veya pozisyon bulunması,
- c) Bu kadro ve pozisyonlara ait nitelikleri taşımaları,

kaydıyla, ilgili kamu kurum ve kuruluşlarınca yeniden göreve alınmalarının uygun görülmesi durumunda, yeniden göreve alınmalarında 20/12/2012 tarihli ve 6363 sayılı 2013 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun eki (İ) Cetvelinde yer alan atama sayısı sınırlaması uygulanmaz.”

MADDE 8- a) 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin;

1) Ek 10 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı İdari Teşkilatı” ibaresi “Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği ve Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı İdari Teşkilatı” şeklinde yeniden düzenlenmiştir.

2) Ek 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği ve Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı İdari Teşkilatı” ibaresi “Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği ile Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı İdari Teşkilatı” şeklinde, aynı bentte yer alan “aşılmamak suretiyle ilgisine göre Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği” ibaresi “aşılmamak kaydıyla ilgisine göre Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği” şeklinde ve anılan maddenin birinci fıkrasının (c), (ç) ve (d) bentleri ile ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“c) Türk Akreditasyon Kurumu Genel Sekreterliği, Ulusal Bor Araştırma Enstitüsü Başkanlığı, Küçük ve Orta Ölçekli İşletmeleri Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı, Türk Standartları Enstitüsü Başkanlığı, kalkınma ajansları ve Mesleki Yeterlilik Kurumu kadro ve pozisyonlarına ilk defa veya yeniden atanan genel müdür, genel sekreter, genel müdür yardımcısı ve genel sekreter yardımcısı unvanlı personel ile uzman unvanlı meslek personeline, ilgili mevzuatı uyarınca ödenen her türlü maaş, aylık, ücret, ek ücret, prim, zam, tazminat, ikramiye, fazla çalışma ücreti, kâr payı ve her ne ad altında olursa olsun yapılan diğer ödemeler ile sosyal hak ve yardımlar kapsamında yapılan

bütün aynı ve nakdî ödemelerin bir aylık toplam net tutarı; genel müdür ve genel sekreterler için bakanlık genel müdürü, genel müdür yardımcısı ve genel sekreter yardımcıları için bakanlık genel müdür yardımcısı, uzman unvanlı meslek personeli için Başbakanlık uzmanlarına mevzuatında kadrosuna bağlı olarak malî haklar ile sosyal hak ve yardımlar kapsamında yapılması öngörülen ödemelerin bir aylık toplam net tutarını geçemez.

ç) (b) ve (c) bentlerinde yer alan idarelerde istihdam edilen personelden anılan bentlerde emsali belirlenmemiş olan personele, ilgili mevzuatı uyarınca ödenen her türlü maaş, aylık, ücret, ek ücret, prim, zam, tazminat, ikramiye, fazla çalışma ücreti, kâr payı ve her ne ad altında olursa olsun yapılan diğer ödemeler ile sosyal hak ve yardımlar kapsamında yapılan bütün aynı ve nakdî ödemelerin bir aylık toplam net tutarı, ilgili kurumun önerisi Devlet Personel Başkanlığının görüşü ve Maliye Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca belirlenecek emsali Devlet memuruna ilgili mevzuatında kadrosuna bağlı olarak malî haklar ile sosyal hak ve yardımlar kapsamında yapılması öngörülen ödemelerin bir aylık toplam net tutarını geçemez. Emsal alınacak memur unvanlarının tespitinde, kadro veya pozisyon unvanları ile ifa ettikleri görevler itibarıyla 657 sayılı Kanuna göre girebilecekleri sınıflardaki aynı veya benzer görevlerin aynı veya benzer kadro, unvan veya derecesi dikkate alınır.

d) Millî Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği kadro ve pozisyonlarına ilk defa veya yeniden atanacak personelin zam ve tazminatları hakkında 657 sayılı Kanunun 152 nci maddesi uyarınca yürürlüğe konulan Bakanlar Kurulu kararı hükümleri uygulanır.

Diğer mevzuatın bu maddeye aykırı hükümleri uygulanmaz.”

3) Geçici 11 inci maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- Ek 12 nci maddenin birinci fıkrasıyla 14/1/2012 tarihi itibarıyla yürürlükten kaldırılan hükümler ile 209 sayılı Kanunun 5 inci maddesi ve 4458 sayılı Kanunun 221 inci maddesinin 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameyle değiştirilmeden önceki hükümleri uyarınca yapılan ödemelerden yararlananlara (Sağlık Bakanlığı taşra teşkilatı, Türkiye Halk Sağlığı Kurumu Laboratuvarları ve Türkiye Kamu Hastaneleri taşra teşkilatı personeli ile 4458 sayılı Kanunun 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameyle değişik 221 inci maddesi ve 5502 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin sekizinci fıkrası kapsamında bulunanlar hariç), anılan tarih itibarıyla söz konusu hükümler uyarınca hesaplanacak aylık net ödeme (ikramiyelerin bir aya isabet eden tutarı dâhil) tutarının (bu tutar sabit bir değer olarak esas alınır); ek 9 uncu madde uyarınca buldukları kadro ve görev unvanları için ödenen aylık ek ödeme net tutarından fazla olması hâlinde aradaki fark, herhangi bir vergi ve kesintiye tabi tutulmaksızın ve bu fark giderilinceye kadar ayrıca tazminat olarak ödenir. Buldukları kadro veya pozisyon unvanlarında isteğe bağlı olarak değişiklik olanlar ile kendi istekleriyle başka kurumlara atanarlara fark tazminatı ödenmesine son verilir.

Mevzuatta mülga ek 3 üncü maddeye yapılmış olan atıflar ek 9 uncu maddeye yapılmış sayılır.”

4) Geçici 15 inci maddesinin (b) fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“b) Ek 12 nci maddenin ikinci fıkrasıyla 31/12/2011 tarihi itibarıyla yürürlükten kaldırılan 5952 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin üçüncü fıkrası ile 6114 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin sekizinci fıkrasının ikinci ve üçüncü cümlelerinde yer alan hükümlerin, ek 12 nci maddenin ikinci fıkrasının yürürlüğe girdiği tarihte anılan hükümler uyarınca yapılan ödemelerden yararlanan personel bakımından uygulanmasına 31/12/2014 tarihine kadar devam olunur.”

5) Eki (III) sayılı Cetvelin birinci ve üçüncü sıralarına sırasıyla aşağıdaki satırlar eklenmiştir.

“Kadro Derecesi 8 olanlar 34.300 18.875”

“Kadro Derecesi 8 olanlar 29.050 16.000”

b) 3/6/2011 tarihli ve 633 sayılı Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 31 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Uzman ve Denetçi istihdamı

MADDE 31- (1) Bakanlık merkez teşkilatının ilgili hizmet birimlerinde Aile ve Sosyal Politikalar Uzmanları ve Uzman Yardımcıları ile Aile ve Sosyal Politikalar Denetçileri ve Denetçi Yardımcıları istihdam edilir.

(2) Denetçi Yardımcılığına atanabilmek için 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlara ek olarak aşağıdaki şartlar aranır:

a) En az dört yıllık lisans eğitimi veren hukuk, siyasal bilgiler, iktisat, işletme, iktisadi ve idari bilimler fakülteleri ile hizmet birimlerinin görev alanına giren ve yönetmelikle belirlenen yükseköğretim kurumlarından veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulu tarafından kabul edilen yurt içindeki veya yurt dışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olmak.

b) Yapılacak yarışma sınavında başarılı olmak.

(3) Denetçi Yardımcılığına atanmalar, en az iki yıl fiilen çalışmak kaydıyla yapılacak yeterlik sınavına girmeye hak kazanırlar. Yeterlik sınavında başarılı olanlar Aile ve Sosyal Politikalar Denetçisi kadrolarına atanırlar. Sınavda başarılı olamayanlar veya sınava girmeye hak kazandığı hâlde geçerli mazereti olmaksızın sınav hakkını kullanmayanlara, bir yıl içinde ikinci kez sınav hakkı verilir. İkinci sınavda da başarı gösteremeyen veya sınav hakkını kullanmayanlar Denetçi Yardımcısı unvanını kaybeder ve Bakanlıkta durumlarına uygun başka kadrolara atanırlar.

(4) Denetçi Yardımcılarının mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yarışma ve yeterlik sınavları ve bunlarda aranacak özel şartlar ile diğer hususlar yönetmelikle düzenlenir.”

c) 3/6/2011 tarihli ve 635 sayılı Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin;

1) 13 üncü maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“(3) Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavlarının usul ve esasları, Müfettişliğe yükselmeleri, görev, yetki ve sorumlulukları, bunlarda aranacak özel şartlar, Başkanlığın çalışma usul ve esasları ile diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.”

2) 31 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Sanayi ve Teknoloji Uzmanlığı

MADDE 31- (1) Bakanlık merkez teşkilatında, görev alanına giren konularda çalıştırılmak üzere Sanayi ve Teknoloji Uzmanı ile Sanayi ve Teknoloji Uzman Yardımcısı istihdam edilir.”

ç) 3/6/2011 tarihli ve 639 sayılı Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 14 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“(2) Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavlarının usul ve esasları, Müfettişliğe yükselmeleri, görev, yetki ve sorumlulukları, bunlarda aranacak özel şartlar, Başkanlığın çalışma usul ve esasları ile diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.”

d) 29/6/2011 tarihli ve 644 sayılı Çevre ve Şehircilik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 14 üncü maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“(3) Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavlarının usul ve esasları, Müfettişliğe yükselmeleri, görev, yetki ve sorumlulukları, bunlarda aranacak özel şartlar, Başkanlığın çalışma usul ve esasları ile diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.”

e) 29/6/2011 tarihli ve 645 sayılı Orman ve Su İşleri Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 10 uncu maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“(3) Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavlarının usul ve esasları, Müfettişliğe yükselmeleri, görev, yetki ve sorumlulukları, bunlarda aranacak özel şartlar, Başkanlığın çalışma usul ve esasları ile diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.”

f) 8/8/2011 tarihli ve 649 sayılı Avrupa Birliği Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin 62 nci maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“EXPO 2020

MADDE 62- (1) EXPO 2020’ye ev sahipliği yapacak kentnin belirlenmesi amacıyla 2013 yılında Uluslararası Sergiler Bürosu genel kurulunda yapılacak seçimlerde, İzmir İlinin ülkemiz adına sürdürdüğü adaylığının başarıyla sonuçlandırılmasına ilişkin iş ve işlemleri yürütmek üzere, özel hukuk hükümlerine tabi ve tüzelkişiliği haiz EXPO 2020 İzmir Yönlendirme Kurulu kurulmuştur.

(2) Yönlendirme Kurulunun organları Yürütme Komitesi ve Genel Sekreterliktir.

(3) Yönlendirme Kurulunun gelirleri şunlardır:

a) Genel bütçeden ayrılacak ödenek.

b) İzmir Büyükşehir Belediyesinin 2012 ve 2013 bütçelerine bu amaçla konulan ödenek.

c) İzmir İl Özel İdaresinin 2012 ve 2013 bütçelerine bu amaçla konulan ödenek.

ç) Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, İzmir Ticaret Odası, Ege İhracatçılar Birliği, Ege Bölgesi Sanayi Odası tarafından 2012 ve 2013 yıllarında aktarılan tutarlar.

d) Her türlü naklen yayın, reklam ve sponsorluk gelirleri.

e) Gerçek ve tüzelkişilerden alınacak nakdi ve ayni bağış ve yardımlar.

f) Faiz ve diğer gelirler.

(4) Gelirler ulusal bankalardan birinde bu amaçla açılacak hesapta toplanır. Hesap açmaya, kapamaya veya hesapta toplanan tutarları nemalandırmaya Yürütme Komitesi Başkanı yetkilidir. Başkan, bu yetkilerini kısmen veya tamamen Yürütme Komitesinin diğer üyelerinden birine veya Genel Sekretere devredebilir.

(5) Bu madde kapsamına giren mal ve hizmet alımları ile her türlü işlemlerde 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu hükümleri uygulanmaz. Alım, satım ve kiralama işlemleri ile yapılacak harcamalarda uygulanacak usul ve esaslar Yönlendirme Kurulunca belirlenir.

(6) Kurulun ve organlarının oluşumu ve çalışma esasları, Kurula ve Yürütme Komitesine üye olarak katılacak kamu kurum ve kuruluşları, sivil toplum kuruluşları ve diğer gerçek veya tüzel kişiler ile bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer hususlar Bakanlar Kurulu kararı ile belirlenir.

(7) İzmir'in adaylığının Uluslararası Sergiler Bürosu Genel Kurulunca kabulü halinde Yönlendirme Kurulu, EXPO 2020 İzmir ile ilgili işlemleri yürütmek üzere yeni bir düzenleme yapılıncaya kadar faaliyetlerine devam eder.

(8) İzmir'in adaylığının Uluslararası Sergiler Bürosu Genel Kurulunca kabul edilmemesi halinde Yönlendirme Kurulunun hesaplarında bulunan tutarlar ile taşınırlar Bakanlar Kurulu kararı ile belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde tasfiye edilir.”

g) 25/8/2011 tarihli ve 652 sayılı Milli Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin;

1) 17 nci maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir. “Denetime tâbi olan gerçek ve tüzel kişiler, gizli dahi olsa bütün belge, defter ve bilgileri talep edildiği takdirde ibraz etmek, para ve para hükmündeki evrakı ve ayniyatı ilk talep hâlinde göstermek, sayılmasına ve incelenmesine yardımcı olmak zorundadır.”

2) 40 ıncı maddesinin ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“(2) Denetçi Yardımcılığına atanabilmek için 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlara ek olarak aşağıdaki şartlar aranır:

a) En az dört yıllık lisans eğitimi veren eğitim, fen-edebiyat, hukuk, siyasal bilgiler, iktisadi ve idarî bilimler, iktisat, işletme fakülteleri ile hizmet birimlerinin görev alanına giren ve yönetmelikle belirlenen yükseköğretim kurumlarından veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulu tarafından kabul edilen yurtdışındaki veya yurtdışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olmak.

b) Yapılacak yarışma sınavında başarılı olmak.

(3) Denetçi Yardımcılığına atanalar, en az iki yıl fiilen çalışmak kaydıyla yapılacak yeterlik sınavına girmeye hak kazanırlar. Yeterlik sınavında başarılı olanlar Milli Eğitim Denetçisi kadrolarına atanırlar. Sınavda başarılı olamayanlara veya sınava girmeye hak kazandığı hâlde geçerli mazereti olmaksızın sınav hakkını kullanmayanlara, bir yıl içinde ikinci kez sınav hakkı verilir. İkinci sınavda da başarı gösteremeyen veya sınav hakkını kullanmayanlar Denetçi Yardımcısı unvanını kaybeder ve Bakanlıkta durumlarına uygun başka kadrolara atanırlar.

(4) Denetçi Yardımcılarının mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yarışma ve yeterlik sınavları ve bunlarda aranacak özel şartlar ile diğer hususlar yönetmelikle düzenlenir.”

ğ) 26/9/2011 tarihli ve 655 sayılı Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin;

1) 17 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“(2) Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavlarının usul ve esasları, Müfettişliğe yükselmeleri, görev, yetki ve sorumlulukları, bunlarda aranacak özel şartlar, Başkanlığın çalışma usul ve esasları ile diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.”

2) 28 inci maddesinin ikinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“a) Hangi hallerde uygulanacağını açıkça belirtmek şartıyla; uyarma, geçici faaliyet durdurma ve yetki iptali şeklinde idari müeyyideler öngörmek ve ihlal edenlere belirlenen idari müeyyideleri uygulamakla görevli ve yetkilidirler.

b) Hangi hallerde uygulanacağını ve miktarını açıkça belirtmek şartıyla; 7 nci maddede yer alan hizmet birimi beşbin Türk Lirasına kadar, 8 inci ve 11 inci maddelerde yer alan hizmet birimleri ikiyüzellibin Türk Lirasına kadar, 12 nci maddede yer alan hizmet birimi beşyüzbin Türk Lirasına kadar, 9 uncu ve 10 uncu maddelerde yer alan hizmet birimleri ise beş milyon Türk Lirasına kadar idari para cezası uygulaması öngörmek ve ihlal edenlere belirlenen miktarda idari para cezası karar tutanağı düzenlemek veya düzenletmekle görevli ve yetkilidirler.”

h) 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin;

1) 23 üncü maddesinin yedinci fıkrasının (c) ve (ç) bentleri aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“c) Meslek icrası esnasında neticesini öngörerek veya görevinin gereklerine aykırı hareket ederek veyahut görevinin gereklerini yapmaktan ihmal veya gecikme göstererek bir kişinin ağır derecede olmayan engelliliğine sebebiyet verenlerin üç aydan bir yıla kadar meslekten geçici men edilmesine karar verilir. Bu fiillerin beş yıl içinde tekrarı hâlinde verilecek cezalarda alt ve üst sınırlar iki katı olarak uygulanır.

ç) Meslek icrası esnasında neticesini öngörerek veya görevinin gereklerine aykırı hareket ederek veyahut görevinin gereklerini yapmaktan ihmal veya gecikme göstererek bir kişinin ağır engelliliğine veya ölümüne sebebiyet verenlerin bir yıldan üç yıla kadar meslekten geçici menine karar verilir. Bu fiillerin beş yıl içinde tekrarı hâlinde meslekten sürekli men kararı verilir.”

2) 44 üncü maddesinin ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“(2) Denetçi Yardımcılığına atanabilmek için 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlara ek olarak aşağıdaki şartlar aranır:

a) Bakanlık ve bağlı kuruluşlarının görev alanına giren ve yönetmelikle belirlenen alanlarda en az dört yıllık lisans eğitimi veren yükseköğretim kurumlarından veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulu tarafından kabul edilen yurtdışındaki veya yurtdışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olmak.

b) Yapılacak yarışma sınavında başarılı olmak.

(3) Denetçi Yardımcılığına atanmalar, en az iki yıl fiilen çalışmak kaydıyla yapılacak yeterlik sınavına girmeye hak kazanırlar. Yeterlik sınavında başarılı olanlar Sağlık Denetçisi kadrolarına atanırlar. Sınavda başarılı olamayanlara veya sınava girmeye hak kazandığı hâlde geçerli mazereti olmaksızın sınav hakkını kullanmayanlara, bir yıl içinde ikinci kez sınav hakkı verilir. İkinci sınavda da başarı gösteremeyen veya sınav hakkını kullanmayanlar Denetçi Yardımcısı unvanını kaybeder ve Bakanlıkta veya bağlı kuruluşlarında durumlarına uygun başka kadrolara atanırlar.

(4) Denetçi Yardımcılarının mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yarışma ve yeterlik sınavları ve bunlarda aranacak özel şartlar ile diğer hususlar yönetmelikle düzenlenir.”

3) 47 nci maddesinin birinci, ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“(1) Bakanlık ve bağlı kuruluşları, mevzuatla kendilerine verilen görevleri, e-devlet uygulamalarına uygun olarak daha etkin ve hızlı biçimde yerine getirebilmek için, bütün kamu ve özel sağlık kurum ve kuruluşlarından; sağlık hizmeti alanların, aldıkları sağlık hizmetinin gereği olarak ilgili sağlık kurum ve kuruluşuna vermek zorunda oldukları kişisel bilgileri ve bu kimselere verilen hizmete ilişkin bilgileri her türlü vasıta ile toplama, işleme ve paylaşmaya yetkilidir.

(2) Bakanlık ve bağlı kuruluşları işlediği kişisel sağlık verilerini ilgili üçüncü kişiler ve kamu kurum ve kuruluşları ile ancak bu kişi ve kurumların bu verilere erişebileceği hususunda kanunen yetkili olması halinde ve görevlerini yapmalarına yetecek derecede paylaşabilir.

(3) Bakanlık ve bağlı kuruluşları, mevzuatla kendilerine verilen görevleri yerine getirebilmek için gereken bilgileri, kamu ve özel ilgili bütün kişi ve kuruluşlardan istemeye yetkilidir. İlgili kişi ve kuruluşlar istenilen bilgileri vermekle yükümlüdür.”

1) 11/10/2011 tarihli ve 664 sayılı Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 21 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“(2) Yüksek Kurum ve Kurumlar, millî savunma ve millî güvenliğe ilişkin hususlar saklı kalmak kaydıyla, görev alanıyla ilgili olarak gerekli gördüğü bilgileri bütün kamu kurum ve kuruluşlarından ve diğer gerçek ve tüzel kişilerden Başbakan veya ilgili Bakan aracılığıyla istemeye yetkilidir. Kendilerinden bilgi istenen bütün kamu kurum ve kuruluşları ile diğer gerçek ve tüzel kişiler, bu bilgileri zamanında ve noksansız vermekle yükümlüdür. Bu şekilde elde edilen bilgilerden ticarî sır niteliğinde olanların gizliliği korunur.”

i) 9/6/1930 tarihli ve 1700 sayılı Dahiliye Memurları Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendinin ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiş ve (C) bendinde yer alan “35 yaşını bitirmemiş” ibaresi “otuzbeş yaşını doldurmamış” şeklinde değiştirilmiştir.

“Kaymakam adaylığı yazılı sınavına daha önce mülakatta üç defa başarısız olanlar katılamaz.”

j) 4/6/1937 tarihli ve 3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanununun ek 29 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “dışında kalan kadrolu veya sözleşmeli personelin” ibaresi “haricindeki kadrolu veya sözleşmeli personelin” şeklinde yeniden düzenlenmiştir.

k) 18/12/1953 tarihli ve 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“DSİ’de istihdam edilecek Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavlarının usul ve esasları, Müfettişliğe yükselmeleri, görev, yetki ve sorumlulukları, bunlarda aranacak özel şartlar ile Teftiş Kurulu Başkanlığının çalışma usul ve esasları ve diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.”

l) 657 sayılı Kanunun;

1) 68 inci maddesinin (B) bendinin birinci paragrafında yer alan “Eğitim ve Öğretim Hizmetleri Sınıfı” ibaresi “Ek 44 üncü madde uyarınca yapılacak atamalar, Eğitim ve Öğretim Hizmetleri Sınıfı” şeklinde değiştirilmiş, ikinci paragrafında yer alan “; Başbakanlık ve bakanlıkların bağlı ve ilgili kuruluşlarının müsteşar ve müsteşar yardımcıları ile en üst yönetici konumundaki genel müdür ve başkan kadrolarına atanacaklar için tamamı, diğer kadrolara atanacaklar için” ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

2) Ek 40 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“EK MADDE 40- Mesleğe özel yarışma sınavına tâbi tutulmak suretiyle alınan ve 36 ncı maddenin Ortak Hükümler Bölümünün (A) fıkrasının (11) numaralı bendinde sayılan kadrolara atanmak amacıyla kurumlarca yapılacak olan özel yarışma sınavlarına başvurularda üst yaş sınırı; özel mevzuatında yer alan yaş şartına ilişkin hükümlere bağlı kalınmaksızın giriş sınavının yapıldığı yılın Ocak ayının birinci günü itibarıyla otuzbeş yaşını doldurmamış olmak şeklinde uygulanır.

Özel kanunla kurulmuş diğer kamu kurum, kurul, üst kurul ve kuruluşları tarafından mesleğe özel yarışma sınavına tabi tutulmak suretiyle yapılacak alımlarda da birinci fıkra hükmü uygulanır.”

3) Eki (I) sayılı Ek Gösterge Cetvelinin “I- Genel İdare Hizmetleri Sınıfı” bölümünün (h) bendinde yer alan “denetmen yardımcısı” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya uzman yardımcısı” ibaresi eklenmiş, eki (II) sayılı Ek Gösterge Cetvelinin “2. Yargı Kuruluşları, Bağlı ve İlgili Kuruluşlar ile Yüksek Öğretim Kuruluşlarında” bölümünde yer alan “Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Daire Başkanı,” ibaresi “Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanlığı Daire Başkanı,” eki (IV) sayılı Makam Tazminatı Cetvelinin 7 nci sırasında yer alan “Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Daire Başkanı,” ibaresi “Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanlığı Daire Başkanı,” şeklinde yeniden düzenlenmiştir.

m) 21/12/1967 tarihli ve 969 sayılı Tarım ve Köyişleri Bakanlığının Merkez ve Taşra Kuruluşlarına Döner Sermaye Verilmesi Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin dördüncü fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “Bakanlık kadro ve pozisyonlarında çalışan personelden” ibaresi “Bakanlık kadro ve pozisyonlarında bulunan personelden” şeklinde yeniden düzenlenmiştir.

n) 1/7/1976 tarihli ve 2022 sayılı 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Güçsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanunun;

1) 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “gelire sahip bulunmayan ve muhtaçlığını İl veya İlçe Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarından” ibaresi “geliri bulunmayan ve muhtaçlığını il veya ilçe sosyal yardımlaşma ve dayanışma vakıflarından” şeklinde yeniden düzenlenmiştir.

2) 8 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “İl veya İlçe Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarının alacakları” ibaresi “İl veya ilçe sosyal yardımlaşma ve dayanışma vakıflarının alacağı” şeklinde, aynı maddenin ikinci fıkrasında yer alan “İl veya İlçe Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarının alacakları” ibaresi “il veya ilçe sosyal yardımlaşma ve dayanışma vakıflarının alacağı” şeklinde yeniden düzenlenmiştir.

o) 9/1/1985 tarihli ve 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 15 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“İş Müfettişi Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavlarının usul ve esasları, İş Müfettişliğine yükselmeleri, görev, yetki ve sorumlulukları, bunlarda aranacak özel şartlar, Başkanlığın çalışma usul ve esasları ile diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.”

ö) 19/2/1985 tarihli ve 3154 sayılı Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun;

1) 13 üncü maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir. “Denetime tâbi olan gerçek ve tüzel kişiler, gizli dahi olsa bütün belge, defter ve bilgileri talep edildiği takdirde ibraz etmek, para ve para hükmündeki evrakı ve ayniyatı ilk talep hâlinde göstermek, sayılmasına ve incelenmesine yardımcı olmak zorundadır.”

2) 31/A maddesinin ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Enerji ve Tabii Kaynaklar Denetçi Yardımcılığına atanabilmek için 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlara ek olarak aşağıdaki şartlar aranır:

a) En az dört yıllık eğitim veren hukuk, siyasi bilgiler, iktisadi ve idari bilimler, iktisat, işletme, mimarlık ve mühendislik fakülteleri ile Bakanlığın görev alanına giren ve yönetmelikle belirlenen fakültelerden veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulu tarafından kabul edilen yurtiçindeki ve yurtdışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olmak.

b) Yapılacak yarışma sınavında başarılı olmak.

Denetçi Yardımcılığına atananlar, en az iki yıl fiilen çalışmak kaydıyla yapılacak yeterlik sınavına girmeye hak kazanırlar. Yeterlik sınavında başarılı olanlar Enerji ve Tabii Kaynaklar Denetçisi kadrolarına atanırlar. Sınavda başarılı olamayanlara veya sınava girmeye hak kazandığı hâlde geçerli mazereti olmaksızın sınav hakkını kullanmayanlara, bir yıl içinde ikinci kez sınav hakkı verilir. İkinci sınavda da başarı gösteremeyen veya sınav hakkını kullanmayanlar Denetçi Yardımcısı unvanını kaybeder ve Bakanlıkta durumlarına uygun kadrolara atanır.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Denetçileri ve Enerji ve Tabii Kaynaklar Denetçi Yardımcılarının mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yarışma ve yeterlik sınavları, bunlarda aranacak özel şartlar ile diğer hususlar yönetmelikle düzenlenir.”

p) 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununun;

1) 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin dördüncü cümlesi ile ikinci fıkrasının üçüncü cümlesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Bu planlar onay tarihinden itibaren belediye başkanlığınca tespit edilen ilan yerlerinde ve ilgili idarelerin internet sayfalarında bir ay süreyle eş zamanlı olarak ilan edilir.”

“Onay tarihinden itibaren valilikçe tespit edilen ilan yerinde ve ilgili idarelerin internet sayfalarında bir ay süreyle eş zamanlı olarak ilan edilir.”

2) 27 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Köylerde yapılacak yapılar ve uyulacak esaslar

MADDE 27- Belediye ve mücavir alanlar dışında köylerin köy yerleşik alanlarında, civarında ve mezralarda yapılacak konut, entegre tesis niteliğinde olmayan ve imar planı gerektirmeyen tarım ve hayvancılık amaçlı yapılar ile köyde oturanların ihtiyaçlarını karşılayacak bakkal, manav, berber, köy fırını, köy kahvesi, köy lokantası, tanıtım ve teşhir büfeleri ve köy halkı tarafından kurulan ve işletilen kooperatiflerin işletme binası gibi yapılar için yapı ruhsatı aranmaz. Ancak etüt ve projelerinin valilikçe incelenmesi, muhtarlıktan yazılı izin alınması ve bu yapıların yöresel doku ve mimari özelliklere, fen, sanat ve sağlık kurallarına uygun olması zorunludur. Etüt ve projelerin sorumluluğu müellifi olan mimar ve mühendisleredir. Bu yapılar valilikçe ulusal adres bilgi sistemine ve kadastro planlarına işlenir. Köy yerleşik alan sınırları dışında kalan ve entegre tesis niteliğinde olmayan ve imar planı gerektirmeyen tarım ve hayvancılık amaçlı yapıların yapı ruhsatı alınarak inşa edilmesi zorunludur. Tarım ve hayvancılık amaçlı yapıların denetimine yönelik fenni mesuliyet 28 inci madde hükümlerine göre mimar ve mühendislerce üstlenilir.

Onaylı üst kademe planlarda aksine hüküm bulunmadığı hallerde köy yerleşik alan sınırları içinde, jeolojik açıdan üzerinde yapı yapılmasında sakınca bulunan alanlar ile köyün ana yolları ve genişlikleri, hâlihazır harita veya kadastro paftaları üzerinde il özel idarelerince belirlenir. Belirlenen yollar, ifraz ve tevhit suretiyle uygulama imar planı kararı aranmaksızın kamu yararı kararı alınarak oluşturulur.

Köy yerleşik alan sınırı içerisinde, 3/7/2005 tarihli ve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu hükümleri uygulanmaz.

Köy yerleşik alan sınırlarının parselleri bölmesi durumunda yerleşik alan sınırı 5403 sayılı Kanun hükümlerine tabi olmaksızın ifraz hattı olarak kabul edilir.

İl çevre düzeni planında açıkça belirtilmediği takdirde, ihtiyaç duyulması halinde, köyün gelişme potansiyeli ve gelişme düzeyi de dikkate alınarak köy yerleşik alan sınırları ve özel kanunlara ilişkin hükümler saklı kalmak kaydıyla bu alanlarda yapılaşma kararı ve ifraz şartları belediye sınırı il sınırı olan yerlerde büyükşehir belediye meclisi, diğer yerlerde il genel meclisi kararı ile belirlenir. Tespitler kadastro paftasına işlenerek tapu sicilinde belirtilir. İhtiyaç duyulması halinde mevcut köy yerleşik alan sınırları il genel meclislerince yeniden belirlenebilir.

İmar planı olmayan köy yerleşik alanı sınırları içerisinde köyün ihtiyacına yönelik olarak ilk ve orta öğretim tesisi, ibadet yeri, sağlık tesisi, güvenlik tesisi gibi yapılar için imar planı şartı aranmaz. Ancak yer seçimi, valilikçe oluşturulan bir komisyonca hâlihazır harita veya kadastro paftaları üzerinde kesin sınırları ile belirlenir. Bu yapı ve tesislere uygulama projelerine göre ilgili yatırımcı kamu kurum ve kuruluşu adına yapı ruhsatı ve yapı kullanma izni verilir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin hususlar Bakanlıkça hazırlanan yönetmelikle belirlenir.”

3) Ek 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“EK MADDE 4- Mera, yaylak ve kışlakların geleneksel kullanım amacıyla geçici yerleşme yeri olarak uygun görülen kısımları valilikçe bu amaçla kurulacak bir komisyon tarafından tespit edilir. Bu yerlerin ot bedeli alınmaksızın tahsis amacı değiştirilerek tapuda Hazine adına tescilleri yapılır. Bu taşınmazlar, bu madde kapsamında kullanılmak ve değerlendirilmek üzere, belediye ve mücavir alan sınırları içinde kalanlar ilgili belediyelerine, diğer alanlarda kalanlar ise il özel idarelerine veya özel kanunlarla belirlenen ilgili idarelere tahsis edilir. Özel kanunlar kapsamı dışında kalan alanlarda belediyesince veya il özel idaresince geçici yerleşme alanının vaziyet planı ve yapılaşma şartları hazırlanır ve onaylanır. Bu taşınmazlardan kamu hizmetleri için gerekli olanların dışındakiler, il özel idaresince veya belediyesince ve özel kanunlarla belirlenmiş alanlarda ilgili idarece kadastro verileri işlenmiş hâlihazır haritalar üzerine yapılmış vaziyet planına veya onaylı imar planına uygun olarak talep sahiplerine bedeli karşılığında yirmidokuz yıla kadar tahsis edilebilir. Bu yerlerde umumi ve kamusal yapılar hariç, inşa edilecek yapıların kat adedi bodrum hariç olmak üzere ikiyi, yapı inşaat alanı 200 metrekaresi geçemez. Bu yapıların yöresel mimariye uygun ve yöresel malzeme kullanılmak suretiyle yapılması zorunludur. Bu fıkranın uygulanmasına, bu fıkra kapsamında tahsis edilecek mera, yaylak ve kışlakların il genelindeki toplam mera, yaylak ve kışlakların binde beşini geçmemek üzere oranının belirlenmesine, bu yerlerin kiralanmak ve irtifak hakkı tesis edilmek suretiyle tahsisine, tahsis sürelerine, tahsis bedellerine, tahsil edilen bedellerin kullanım şekline, tahsis süresinin sona ermesine, komisyonun teşkiline ve diğer konulara ilişkin esas ve usuller, İçişleri Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Orman ve Su İşleri Bakanlığı ile Kültür ve Turizm Bakanlığının uygun görüşleri alınarak Bakanlıkça hazırlanan yönetmelikle belirlenir.

Mera, yaylak ve kışlakların 12/3/1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu uyarınca ilan edilen turizm merkezleri ile kültür ve turizm gelişim bölgeleri kapsamında kalan kısımları, ot bedeli alınmaksızın tahsis amacı değiştirilerek tapuda Hazine adına tescil edilir ve bu yerler, 2634 sayılı Kanun çerçevesinde kullanılmak ve değerlendirilmek üzere Kültür ve Turizm Bakanlığına tahsis edilir.”

r) 7/6/1985 tarihli ve 3224 sayılı Türk Dış Hekimleri Birliği Kanununun;

1) 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“f) Faaliyet alanı içerisindeki muayene ve tedavi ücretlerine ilişkin rehber tarife teklifi hazırlayarak Birlik Merkez Yönetim Kuruluna göndermek,”

2) 26 ncı maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“e) Odaların faaliyet alanı içerisindeki muayene ve tedavi ücretlerine ilişkin rehber tarife tekliflerini tasdik etmek,”

3) 40 ıncı maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Rehber tarife belirlenmesi

MADDE 40- Oda Yönetim Kurulları her yıl aralık ayı içinde, dış hekimlerinin uygulayacakları muayene ve tedavi ücretlerine ilişkin bir rehber tarife hazırlayarak Birlik Merkez Yönetim Kuruluna gönderirler.

Birlik Merkez Yönetim Kurulu, rehber tarife tekliflerini aynen veya gerekli gördüğü değişiklikleri yaparak tasdik eder ve bu tarifeleri Sağlık Bakanlığına bildirir.”

s) 8/1/1986 tarihli ve 3254 sayılı Meteoroloji Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 32/A maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Meteoroloji Uzmanlığı

MADDE 32/A- Genel Müdürlük merkez teşkilatında, görev alanına giren konularda çalıştırılmak üzere Meteoroloji Uzmanı ile Meteoroloji Uzman Yardımcısı istihdam edilir.”

ş) 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanununun 221 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“İlgililerden tahsil edilecek fazla çalışma ücretlerinin miktarı ve tahsiline ilişkin usul ve esaslar Bakanlar Kurulunca belirlenir. Fazla çalışma ücreti olarak yatırılan tutarlar, personelin fazla çalışma süresi, görev yapmış olduğu yer, görevinin önem ve güçlüğü, sınıfı, kadro unvanı gibi hususlar dikkate alınmak suretiyle belirlenecek usul ve esaslar dâhilinde Gümrük ve Ticaret Bakanlığı taşra teşkilatına ait kadro ve pozisyonlarda bulunanlardan ithalat ve ihracat, giriş ve çıkış işlemlerinin yapıldığı gümrük idarelerinde gümrük işlemlerini yürüten memurlar (375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname eki (II) sayılı Cetvel kapsamında yer alan kadrolarda bulunanlar hariç) ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4 üncü maddesinin (B) fıkrasına göre çalışan sözleşmeli personele ödemek üzere Ankara Gümrük Muhasebe Birimi hesabına aktarılır. Söz konusu ödemeler, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak aylık miktarı (36.500) gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçmemek üzere, Gümrük ve Ticaret Bakanı tarafından belirlenir. Bu fıkra uyarınca personele her ay yapılacak fazla çalışma ücretinin net tutarı, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ek 9 uncu maddesi uyarınca kadro ve görev unvanı veya pozisyon unvanı itibarıyla belirlenmiş olan ek ödemenin net tutarından az olamaz. 375 sayılı Kanun Hükmünde

Kararnamenin ek 9 uncu maddesi uyarınca Gümrük ve Ticaret Bakanlığı personeline yapılacak ödemeler de Ankara Gümrük Muhasebe Birimine aktarılan tutarlardan karşılanır. Bu madde uyarınca yapılan ödemelerden sonra yılsonu itibarıyla hesapta kalan tutar, takip eden Ocak ayı sonuna kadar bütçeye gelir kaydedilir. Bu madde kapsamında personele yapılması gereken ödemelerin Ankara Gümrük Muhasebe Birimi hesabına aktarılan tutarı aşması halinde, aradaki fark Maliye Bakanlığı tarafından personel giderlerini karşılama ödeneğinden Bakanlık bütçesine bu amaçla aktarılacak ödenekten karşılanır.”

t) 29/6/2001 tarihli ve 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanunun;

1) 1 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Bu Kanun;

a) 3194 sayılı İmar Kanununun 26 ncı maddesinde belirtilen kamuya ait yapı ve tesisler ile 27 nci maddesinde belirtilen ruhsata tabi olmayan yapılar,

b) Bodrum katı dışında en çok iki katlı ve yapı inşaat alanı toplam 200 metrekareyi geçmeyen müstakil yapılar,

c) Entegre tesis niteliğinde olmayan tarım ve hayvancılık amaçlı yapı ve tesisler,

d) Köy yerleşik alanlarında, belediye ve mücavir alan sınırları içinde olmayan iskân dışı alanlarda ve nüfusu 5000’in altında olan belediyelerin belediye ve mücavir alan sınırları içinde bodrum katı ve çatı arası dışında en çok iki katlı ve yalnızca bir bodrum katın inşaat alanı hesaba katılmaksızın toplam inşaat alanı 500 metrekareyi geçmeyen konut yapıları ile bunların kömürlük, otopark, depo gibi müştemilatı,

hariç olmak üzere, belediye ve mücavir alan sınırları içinde ve dışında kalan yerlerde yapılacak yapıların denetimini kapsar. Ruhsata tabi olup, bu Kanun hükümlerine tabi olmayan yapılarda denetime yönelik fenni mesuliyet 3194 sayılı İmar Kanununun 26 ncı ve 28 inci maddelerine göre mimar ve mühendislerce üstlenilir. Birden fazla müstakil yapının bulunduğu parsellerde, bütün yapıların toplam yapı inşaat alanının 200 metrekareyi geçmesi halinde de bu Kanun uygulanır. Yalnızca bir bodrum katın inşaat alanı hesaba katılmaksızın toplam inşaat alanı 500 metrekareyi geçmeyen yapılarda geçici yapı müteahhidi yetki belgesi almak ve mimar veya mühendis unvanlı şantiye şefi bulundurmak, yapı müteahhitliğine ilişkin bütün sorumlulukları üstlenmek şartıyla parsel maliki kendi yapısını inşa edebilir. Ancak bu yapılarda da mimar veya mühendis unvanlı şantiye şefi bulundurulması zorunludur. Parsel malikinin veya hissedarlardan birinin mimar veya mühendis olması halinde ayrıca şantiye şefi aranmaz.”

2) 5 inci maddesinin beşinci ve altıncı fıkraları aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Yapı denetimi hizmeti için yapı denetim kuruluşuna ödenecek hizmet bedeli, yapı denetimi hizmet sözleşmesinde belirtilir. Bu bedel, yapı yaklaşık maliyetinin % 1,5’inden az olamaz. Hizmet bedeli oranı, yapım süresi iki yılı aşan iş için yıllık % 5 artırılır ve yapım süresi iki yıldan daha az olan işler için yıllık % 5 azaltılır. Bu bedele, katma değer vergisi ile yapı denetim kuruluşu tarafından talep edilen ve taşıyıcı sisteme ilişkin olmayan malzeme ve imalâtlar konusunda yapı müteahhidince yaptırılacak olan laboratuvar deneylerinin masrafları dâhil değildir. Yapı denetim kuruluşu, yapı sahibinden başka bir ad altında, ayrıca hiçbir bedel talebinde bulunamaz.”

“Yapı denetim hizmet bedeli, yapı denetim kuruluşlarının hizmet bedellerinin ödenmesinde kullanılmak üzere yapı sahibince il muhasebe birimlerinde açılacak emanet nitelikli hesaba yatırılır. Yatırılan tutarların % 3’ü ruhsatı veren idarenin, % 3’ü Bakanlık bünyesinde bulunan döner sermaye işletmesinin hesabına aktarılır.”

u) 25/6/2003 tarihli ve 4904 sayılı Türkiye İş Kurumu Kanununun 15 inci maddesinin dördüncü, beşinci ve altıncı fıkraları aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“İl İstihdam Uzman Yardımcılığına atanabilmek için, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlara ek olarak Kurumun görev alanına giren ve yönetmelikle belirlenen en az dört yıllık eğitim veren yükseköğretim kurumlarından ya da bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulunca kabul edilen yükseköğretim kurumlarından mezun olmak ve yapılacak özel yarışma sınavında başarılı olmak gerekir.

İl İstihdam Uzman Yardımcılığına atananlar, en az iki yıl fiilen çalışmak kaydıyla açılacak yeterlik sınavına girme hakkını kazanırlar. Sınavda başarılı olamayanlar veya geçerli mazereti olmaksızın sınav hakkını kullanmayanlara, bir yıl içinde ikinci kez sınav hakkı verilir. İkinci sınavda başarı gösteremeyen veya sınav hakkını kullanmayanlar İl İstihdam Uzman Yardımcısı unvanını kaybederler ve durumlarına uygun kadrolara atanırlar.

İl İstihdam Uzman Yardımcılarının mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yarışma ve yeterlik sınavları ve İl İstihdam Uzmanlığına atanmaları ile diğer hususlar, Kurum tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.”

ü) 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 92 nci maddesinin birinci fıkrasının ikinci, üçüncü ve dördüncü cümleleri aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Kurumun her türlü personelinin bu Kanunun 84 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a), (b) ve (c) bentlerinde yer alan niteliklerin yanı sıra yönetmelikle belirlenen diğer şartları taşımaları zorunludur. Kurumda bankacılık, hukuk ve bilişim uzman yardımcılıkları ile bankalar yeminli murakip yardımcılığına atanacakların, üniversite ve yüksekokulların en az dört yıllık eğitim veren; hukuk, siyasal bilgiler, iktisadi ve idarî bilimler, iktisat, işletme fakültelerine bağlı bölümler ile bankacılık, bankacılık ve finans, fizik, matematik, istatistik, elektrik ve bilgisayar mühendisliği, elektrik mühendisliği, elektronik mühendisliği, elektrik-elektronik mühendisliği, elektronik ve haberleşme mühendisliği, endüstri mühendisliği, matematik mühendisliği bölümlerinden veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulu tarafından onaylanmış yurt içindeki veya yurt dışındaki fakülte veya yüksekokullardan mezun veya belirtilen alanlarda lisansüstü eğitim yapmış olmaları, yapılacak giriş sınavında başarılı olmaları ve yönetmelikte belirtilen diğer şartları taşımaları gereklidir. Söz konusu fakülte ve bölümleri, kadro unvanları ve/veya uzmanlık alanları itibarıyla ayrı ayrı belirlemeye Kurul yetkilidir.”

v) 10/11/2005 tarihli ve 5429 sayılı Türkiye İstatistik Kanununun 46 ncı maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“a) En az dört yıllık eğitim veren yükseköğretim kurumlarının hukuk, siyasal bilgiler, iktisat, işletme, iktisadi ve idarî bilimler, mühendislik ve iletişim fakülteleri ile istatistik, matematik, fizik, sosyoloji, psikoloji bölümleri ve Başkanlıkça yönetmelikle belirlenecek fakülte ve bölümlerden veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulunca kabul edilmiş yurt içindeki ya da yurt dışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olmak,”

y) 21/9/2006 tarihli ve 5544 sayılı Mesleki Yeterlilik Kurumu Kanununun 25 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“(3) Uhdesinde kamu görevi bulunmayan sektör komitesi başkan ve üyelerine, yılda altıdan fazla olmamak üzere her bir toplantı başına (2000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucunda bulunacak miktarda huzur hakkı ödenir.”

z) 5/5/2007 tarihli ve 5653 sayılı Yunus Emre Vakfı Kanununun;

1) 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“b) Başkanlık: Yunus Emre Vakfı Mütevelli Heyeti Başkanlığı,”

2) 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin ikinci cümlesi ile (b) bendinin ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Dışişleri Bakanı, Maliye Bakanı, Millî Eğitim Bakanı, Kültür ve Turizm Bakanı, Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar ile Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanlıklarının bağlı olduğu Bakanlar, Türk Dil Kurumu Başkanı, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Başkanı Mütevelli Heyetin tabii üyeleridir.”

“Bakanlık Müsteşarı, Dışişleri Bakanlığı Tanıtma Genel Müdürü, Millî Eğitim Bakanlığı Dış İlişkiler Genel Müdürü, Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanı, Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanı, Yunus Emre Enstitüsü Başkanı, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği temsilcisi Yönetim Kurulunun tabii üyeleridir.”

3) 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“MADDE 5- (1) Kültür Merkezi koordinasyon kurulları, Kültür Merkezlerinin bulunduğu ülkelerdeki büyükelçinin veya temsilcisinin başkanlığında Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanlığı temsilcisi, Kültür ve Tanıtma Müşaviri ile Eğitim Müşaviri, ilgili Kültür Merkezi müdürü, Kültür Merkezinin kurulduğu şehirde veya ülkede yaşayan tanınmış Türk işadamları, bilim adamları, kültür ve sanat adamları arasında Yönetim Kurulunun üç yıl için seçeceği üç üyeden oluşur. Başkentler dışında kurulan Kültür Merkezlerinin koordinasyon kurulu toplantılarına varsa o şehirdeki Dışişleri Bakanlığı temsilcisi de üye olarak katılır. Kararlarını oy çokluğu ile alır. Görevleri şunlardır:

a) Kültür Merkezinin bulunduğu ülkenin özellikleri dikkate alınarak yerinin belirlenmesi, çalıştırılacak sözleşmeli personelin ve Kültür Merkezi müdürünün seçimi, bütçesi, yapılacak faaliyetlerin belirlenmesi hususunda Enstitüye önerilerde bulunmak.

b) Kültür Merkezinin faaliyetlerini desteklemek, tanıtmak; Vakfın kuruluş amacıyla, bulunulan ülkenin mevzuatıyla veya ülke menfaatleriyle bağdaşmayan herhangi bir eylem veya faaliyetin varlığının tespiti durumunda, durdurulması için gereken acil önlemleri almak ve Enstitüyü durumdan haberdar etmek.

c) Onur Kurulunun oluşumu ve etkin olarak çalışması için gerekli işbirliği ve çalışmalarını yapmak.

ç) Enstitü tarafından belirlenecek usûl ve esaslar çerçevesinde Kültür Merkezinin yönetimine destek sağlamak.

d) Kültür Merkezinin yönetimi için bulunduğu ülke mevzuatına uygun olarak kuruluş işlemlerini yürütmek, denetimi konularında Enstitü ile işbirliği sağlamak.”

aa) 7/7/2010 tarihli ve 6004 sayılı Dışişleri Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“b) Meslek memuru olabilmek için, 657 sayılı Kanununun 48 inci maddesinde sayılan şartlar ile Bakanlıkça açılan yarışma sınavına ilişkin yönetmelikle belirlenen diğer şartlar saklı kalmak üzere, yurtiçindeki üniversitelerin veya diploma denkliği Yükseköğretim Kurulu tarafından onaylanmış olmak kaydıyla yabancı üniversitelerin en az dört yıllık lisans eğitimi veren fakültelerinin uluslararası ilişkiler, siyaset bilimi, kamu yönetimi, tarih, sosyoloji, halkla ilişkiler ve tanıtım, psikoloji, iktisat, işletme, maliye ve finans bölümleri ile bu bölümlerden herhangi birinin müfredatında yer alan derslerin en az % 80’ine sahip olan diğer bölümlerden veya hukuk fakültelerinden mezun olmak ya da üniversitelerin sosyal bilimler alanında veya mühendislik fakültelerinde en az dört yıllık lisans eğitimi yapmış olup, uluslararası ilişkiler, siyaset bilimi, kamu yönetimi, hukuk ve iktisat alanlarında lisansüstü eğitim yapmış olmak gerekir. Meslek memurluğu sınavının yapıldığı yılın Ocak ayının birinci günü itibarıyla, lisans diplomasına sahip bulunanlar için otuzbeş yaşını, lisansüstü eğitim diplomasına sahip bulunanlar için otuzyediyedi yaşını doldurmamış olmak şarttır. Meslek memurluğunda adaylık süresi bir yıldır.”

MADDE 9- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 10- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Recep Tayyip Erdoğan

Başbakan

Başbakan Yardımcısı

B. Arınç

Başbakan Yardımcısı

B. Bozdağ

Avrupa Birliği Bakanı

E. Bağış

Çevre ve Şehircilik Bakanı

E. Bayraktar

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

T. Yıldız

Gümrük ve Ticaret Bakanı

H. Yazıcı

Kültür ve Turizm Bakanı

Ö. Çelik

Milli Savunma Bakanı

İ. Yılmaz

Başbakan Yardımcısı

A. Babacan

Adalet Bakanı

S. Ergin

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı

N. Ergün

Dışişleri Bakanı

A. Davutoğlu

Gençlik ve Spor Bakanı

S. Kılıç

İçişleri Bakanı

M. Güler

Maliye Bakanı

M. Şimşek

Orman ve Su İşleri Bakanı

V. Eroğlu

Başbakan Yardımcısı

B. Atalay

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı

F. Şahin

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı

F. Çelik

Ekonomi Bakanı V.

Ö. Çelik

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı

M. M. Eker

Kalkınma Bakanı

C. Yılmaz

Milli Eğitim Bakanı

N. Avcı

Sağlık Bakanı V.

F. Şahin

Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı

B. Yıldırım

Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve

Turizm Komisyonu

Esas No: 1/778

27/5/2013

Karar No: 14

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca hazırlanarak Bakanlar Kurulunca Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça 17/5/2013 tarihinde tali komisyon olarak Komisyonumuza, esas komisyon olarak da Plan ve Bütçe Komisyonuna havale edilen 1/778 esas numaralı "Devlet Memurları Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı", Komisyonumuzun 23/5/2013 tarihinde yaptığı on beşinci toplantısında; Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Devlet Personel Başkanlığı ile Yapı Denetim Kuruluşları Birliği temsilcilerinin katılımlarıyla incelenip görüşülmüştür.

Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu, tasarı hakkında tali komisyon olarak belirlendiğinden, İçtüzüğü'nün 23 üncü maddesi uyarınca komisyonu ilgilendirdiği düşünülen 8 inci maddenin (p) ve (t) bentleri üzerinde görüşme yapılması ve diğer maddelerin ayrıca görüşülmemesi kararlaştırılmıştır.

Tasarının Komisyonumuzu ilgilendiren 8 inci maddesinin (p) ve (t) bentleri üzerinde yapılan görüşmelerde özetle;

- Bu bentler ile 6/4/2011 tarihli ve 6223 sayılı Yetki Kanunu kapsamında çıkarılan 8/8/2011 tarihli ve 648 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununda ve 29/6/2001 tarihli ve 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanunda yapılan kimi değişikliklerin, yetki kanunu kapsamına girmediği veya kanun hükmünde kararnamelerle düzenleme yapılamayan alana girdiği gerekçesiyle Anayasa Mahkemesince iptal edilen hükümlerinin yeniden düzenlenmesinin öngörüldüğü, bunun dışında bir yeni bir düzenleme getirilmediği,

- Anayasa Mahkemesinin iptal kararını sadece usul yönünden verdiği, esas yönünden bir Anayasaya aykırılık tespit etmediği ve iptal kararının 2/10/2013 tarihinde yürürlüğe gireceği,

- 2011 yılından günümüze gerek İmar Kanunu kapsamında gerekse de Yapı Denetimi Hakkında Kanun kapsamında başta 16/5/2012 tarihli ve 6302 sayılı Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun olmak üzere çok sayıda değişiklik yapıldığı ve Tasarıyla getirilmek istenen düzenlemelerin bu değişikliklerle paralellik arz etmediği ve yeniden ele alınması gerektiği,

- Tasarının (t) bendiyle yapılan düzenlemeyle birlikte yapı denetiminin kapsamının daraltıldığı ve bu durumun da denetimsiz yapılaşmanın genişlemesine yol açacağı, yine (t) bendiyle getirilen düzenlemeyle yapı denetim bedelleri yüzde olarak yarı yarıya azaltılarak yapı denetim firmaları ile yapımcılar arasında pazarlık sürecinin önünün açıldığı,

- Tasarının (p) bendiyle 3194 sayılı Kanununun 27 nci maddesinin değiştirilmesiyle birlikte köy yerleşik alanı sınırları içinde ilk ve orta öğretim tesisi, ibadet yeri, sağlık tesisi, güvenlik tesisi gibi halkın toplu olarak bulunduğu, plan kararlarıyla düzenlenmesi kamu yararı açısından zorunlu olan yapılar için imar planı yapılması şartının ortadan kaldırıldığı ve kırsal alanda plansız yapılaşmanın önünün açıldığı,

• Tasarının (p) bendiyle yapılan bir diğer düzenlemeyle mera, yaylak ve kışlakların ilgili kurumlar tarafından 29 yıllığına talep sahiplerine tahsis edilmesi ve yapılaşmaya açılmasının önünün açıldığı, bu durumun da suiistimallere yol açabileceği,

• Tasarının (p) bendinin 1 numaralı alt bendiyle imar planlarının ilgili idarelerin internet sayfalarında ilan edilmesinin öngörülmesinin şeffaflık açısından faydalı olduğu,

• Tasarıyla köy yerleşim alanlarının imar planının dışına çıkartılmasının söz konusu olmadığı, köy yerleşim alanlarının hâlihazırda da imar planının dışında olduğu, bununla birlikte köy yerleşim alanlarında imar planı şartı kaldırılan yapıların ruhsata tabi olma şartının devam ettiği ve bu yapıların da fenni usulde denetime tabi olduğu,

• Yapı denetim sisteminin hayati derecede önem arz ettiği o ve bu sistemin en son Van depreminde sınındığı ve başarılı olduğu, kamu binalarının da bu bağlamda yapı denetimi kapsamına alınması gerektiği ve buna ilişkin mevzuat çalışmalarının da bir an önce sonuçlandırılmasının son derece önemli olduğu ifade edilmiştir.

Yapılan görüşmelerin ardından;

• Tasarının 8 inci maddesinin (p) bendi, 3194 sayılı Kanunun ek 5 inci ve geçici 14 üncü maddesinde öngörülen süre zarfında belediyelerce hazırlanan yönetmeliklerin mevcut yapılar bakımından yeni imar sorunlarına yol açmasının mümkün olması ve belediyelerce hazırlanan yönetmeliklerin birbirinden farklı olması ve Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca bu yönetmeliklerin hepsi birden gözetilerek, ortak ve mevcut yerleşme alanları bakımından sorun oluşturmayacak bir yönetmelik düzenlemesi yapılmasının mümkün olmadığı ve bu nedenle belediyelerce hazırlanan yönetmeliklerin Resmî Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmesinin zor olduğu hususları dikkate alınarak, 3194 sayılı Kanunun ek 5 inci maddesinin değiştirilmesi -yapılan değişiklikle, büyükşehir belediyeleri ve büyükşehir belediyesi sınırı dışındaki diğer belediyelerin, Bakanlıkça belirlenen genel esaslara aykırı olmamak koşuluyla imar yönetmeliklerini hazırlamalarına olanak tanımakta, planda yer alan yapılaşma kararlarının, 3194 sayılı Kanunda veya Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca belirlenen tanımlar doğrultusunda uygulanması sağlanmakta, bu tanımların, imar planı kararı ve belediyelerin imar yönetmelikleri ile değiştirilmesi engellenmektedir- ve geçici 14 üncü maddesinin kaldırılması yönünde yeni alt bent eklenmesi suretiyle,

• Tasarının 8 inci maddesinin (t) bendi ise aynen kabul edilmiş ve Tasarı hakkındaki Komisyonumuzun genel uygunluk görüşünün esas komisyona bildirilmesi kabul edilmiştir.

Tasarının Komisyonumuzu ilgilendiren 8 inci maddesinin (p) ve (t) bentleri, kanun yapım tekniği ve yazım kurallarına uyum sağlanması amacıyla gözden geçirilmiş ve redaksiyona tabi tutulmuştur.

Raporumuz, esas komisyon olan Plan ve Bütçe Komisyonuna gönderilmek üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili	Sözcü
<i>İdris Güllüce</i>	<i>Oya Eronat</i>	<i>Yaşar Karayel</i>
İstanbul	Diyarbakır	Kayseri
Üye	Üye	Üye
<i>Mehmet Metiner</i>	<i>Tülay Selamoğlu</i>	<i>Yıldıray Sapan</i>
Adıyaman	Ankara	Antalya

(Muhalefet şerhi ektedir)

Üye	Üye	Üye
<i>Hasan Hami Yıldırım</i>	<i>Zülfü Demirbağ</i>	<i>Muhyettin Aksak</i>
Burdur	Elazığ	Erzurum
Üye	Üye	Üye
<i>Derya Bakbak</i>	<i>Hacı Bayram Türkoğlu</i>	<i>Haluk Eyidoğan</i>
Gaziantep	Hatay	İstanbul
		(Muhalefet şerhim ektedir)
Üye	Üye	Üye
<i>Osman Boyraz</i>	<i>Oktay Saral</i>	<i>Aydın Şengül</i>
İstanbul	İstanbul	İzmir
Üye	Üye	Üye
<i>Pelin Gündeş Bakır</i>	<i>İlyas Şeker</i>	<i>İdris Yıldız</i>
Kayseri	Kocaeli	Ordu
		(Muhalefet şerhim ektedir)
Üye	Üye	Üye
<i>Sakine Öz</i>	<i>Doğan Şafak</i>	<i>Ahmet İhsan Kalkavan</i>
Manisa	Niğde	Samsun
(Muhalefet şerhim ektedir)	(Muhalefet şerhim ektedir)	(Muhalefet şerhim ektedir)

MUHALEFET ŞERHİ

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın kuruluş, yetki, görev ve sorumlulukları 04.07.2011 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanan 644 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile düzenlenmiştir. Ayrıca 17.08.2011 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanan 648 sayılı Kanun Hükmünde Kararname 648 sayılı "Çevre ve Şehircilik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname", genel olarak Çevre ve Şehircilik Bakanlığının kurulmasına ilişkin 644 sayılı Kararnamenin eksikliklerinin giderilmesi amacıyla çıkarılmıştır. Ancak Kararnamenin, 644 sayılı Kararname ile kurgulanan yeni yapının eksikliklerinin giderilmesi, hatalarının düzeltilmesine ilişkin düzenlemelerin yanı sıra, 644 sayılı Kararname sonrası kurulan Bakanlığın istekleri doğrultusunda yapılan yeni düzenlemeleri de içerecek biçimde hazırlandığı görülmektedir. 648 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile 644 sayılı Çevre ve Şehircilik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında KHK'de değişiklikler yapılmasının yanı sıra, 3194 sayılı İmar Kanunu, 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanun, 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu'nda da, önemli olumsuz sonuçlara neden olacak değişiklikler yapılmıştır. 636 ve 644 sayılı kararnamelerde var olan TMMOB ve bağlı odalarının mevzuatına ve yetkilerine yönelik düzenleme arzusu, 648 sayılı Kararnamede de sonuna kadar korunurken, ilk iki kararnamede yönetmeliklere bırakılan müdahale arayışlarından bir bölümünün bu kez doğrudan Kararname içinde düzenlendiği görülmektedir. Bu kapsamda; aslen TMMOB'ye bağlı meslek odalarına ait olması gereken görev ve yetkilerin, Kararname ile Bakanlık görev ve yetkileri arasına katıldığı görülmektedir.

648 sayılı Kararnameye bir bütün olarak bakıldığında, Kararnamenin Çevre ve Şehircilik Bakanlığının aslen yerel yönetimlere ait olan plan yapma, yaptırma, onaylama yetkilerinin yanı sıra proje onayı, yapı ruhsatı ve yapı kullanma izin belgesi verilmesi gibi görev ve yetkilere, parsel ölççeğinde ve ayrıcalıklı biçimde, dilediğinde el koyma yetkisini tanımladığı görülmektedir. Bu yanıyla 648 sayılı Kararname Anayasanın eşitlik ilkesine, Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı'na ve ülkemizde kent planlama konusunda bugüne kadar genel kabul görmüş tüm ilkelere aykırıdır.

648 sayılı KHK ile Bakanlığın yetki alanı içine, ülkemizdeki tüm korunması gerekli doğa alanları ve tabiat varlıkları katılmış, Bakanlık, özel çevre koruma bölgeleri, milli parklar, tabiat parkları ve tabiatı koruma alanlarının yanı sıra doğal sit alanlarının da sorumluluğunu üstlenmiştir. Bu konuda yapılan düzenlemelere bütün olarak bakıldığında, gelecek nesiller adına korunması gereken bu alanlara yönelik düzenlemelerin endişe verici olduğu görülmektedir.

648 sayılı KHK ile İmar Kanunu'nda yapılan değişikliklerle genel olarak ülkemizde planlamaya ve yapılaşmaya ilişkin kurallarda, kamu yararına, bütüncül planlama ve güvenli yapılaşma ilkelerine aykırı düzenlemeler gerçekleştirilmiş, plansız ve ruhsatsız yapılaşmaların ülke çapında yaygınlaşmasına neden olacak somut adımlar atılmıştır. İmar Kanunu'nda yapılan diğer bazı değişikliklerle de, tarım alanlarında, meralarda, yaylalarda talan ve yapılaşmanın önü açılmıştır.

Kararname ile Yapı Denetim Kanunu'nda yapılan değişikliklerle de ülkemizde denetim dışı bırakılan yapıların sayısı, türü ve dağılımında önemli değişimler yaşanmıştır. Yapılan düzenleme ile ülkemizdeki tüm köylerin yanı sıra, belediyelerin yaklaşık olarak % 70'ini oluşturan, nüfusu 5000 kişinin altındaki belediyelerin sınırları içinde ve mücavir alanlarındaki yapılaşmalar da yapı denetim

sistemi dışına çıkarılmıştır. Bu haliyle yapılan düzenleme, teknik eleman açısından son derece yetersiz olan bu yerleşmelerde, yapı güvenliği açısından, sonuçları önümüzdeki yıllarda acı biçimde ortaya çıkacak çok önemli bir gerileme anlamına gelmektedir.

1999 yılında gerçekleşen ve ülkemizin yaşadığı en büyük afetlerden biri olan Gölcük Depreminin 12. Yıldönümünde 17 Ağustos 2011 tarihinde Resmi Gazete’de yayımlanan 648 sayılı Kararname, olası sonuçları açısından, 1999 depreminden çok daha büyük kayıplara neden olabilecektir.

Kararname ile 2863 Sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu’nda yapılan değişiklikler ile koruma amaçlı imar planlarının yapılmasının zorlaştırılmasının yanı sıra, sit alanlarında plansız biçimde yapılaşmanın da önü açılmaktadır.

17.08.2011 tarihli Resmi Gazete’de 648 sayılı “Çevre ve Şehircilik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname” de gerek 3194 sayılı İmar Kanununun 27 nci maddesinde gerekse 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanun’un bazı maddelerinde yeniden düzenleme yapılmıştır. Düzenleme yapılan Kanunlar ve ilgili maddeler şunlardır:

- 3194 sayılı İmar Kanununun 8’inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin dördüncü cümlesi,
- 3194 sayılı İmar Kanununun 8’inci maddesinin ikinci fıkrasının üçüncü cümlesi,
- 3194 sayılı İmar Kanununun 27’nci maddesi,
- 3194 sayılı İmar Kanununun Ek 4’üncü maddesi,
- 4708 sayılı Yapı Denetimi Kanununun 1’inci maddesinin ikinci fıkrası,
- 4708 sayılı Yapı Denetimi Kanununun 5’inci maddesinin beşinci fıkrası,

Verimli Bir Şekilde Yürütülmesini Sağlamak Üzere Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Teşkilat, Görev ve Yetkileri ile Kamu Görevlilerine İlişkin Konularda **Yetki Kanunu kapsamında olmaması nedeniyle, Anayasa Mahkemesi’nin 29/11/2012 tarih, 2011/106 E., 2012/192 K. sayılı Kararı ile iptal edilmiş, iptal hükmünün kararın Resmî Gazete’de yayımlanmasından başlayarak altı ay sonra (02/10/2013) yürürlüğe girmesine karar verilmiştir.**

Bu gelişmeler üzerine Hükümet, 648 sayılı KHK ile elde edilemeyen bu yetkileri almak üzere Anayasa Mahkemesinin iptal kararı aldığı ve yukarıda açıkladığımız düzenlemeleri kanunla elde etmek amacıyla *Devlet Memurları Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısını (1/778)*’nın içerisine yerleştirmiştir. TBMM Başkanlığı Plan ve Bütçe Komisyonuna gelen kanun tasarısı Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonuna Tali Komisyon olarak havale edilmiştir.

Denetimsiz Yapılaşmanın Sınırları Genişletiliyor

2001 yılında Yapı Denetimi Yasasının yasalaşma sürecinde ve sonrasında TMMOB ve bağlı Odalar olarak dile getirdiğimiz, mesleki yeterlilik, eğitim, belgelendirme, izlenebilirlik, denetim mekanizmasının etkin ve yaygın olmasının gerekliliği ile kamu yapılarının denetim dışı kalması gibi çok önemli eksiklikler gerek uygulamada gerekse mevzuat değişiklikleriyle ne yazık ki sistematik hale gelmektedir.

648 sayılı KHK ile 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanunun 1. Maddesinin ikinci fıkrası değiştirilmiştir. Görüldüğü üzere yasanın denetim kapsamı daraltılmış ve bu doğrultuda denetimsiz yapılaşmanın sınırları genişletilmiştir.

Yapı Denetimi Yasasının önceki halinde, TMMOB, diğer ilgili Odaların ve Yapı Denetim Şirketleri Birliği'nin karşı çıkmalarına karşın, kamuya ait yapı ve tesisler ile köy yerleşim alanlarında yapılan konutlar ile 200 m²'yi geçmeyen yapılar denetim dışı bırakılırken, yapılan son değişikliklerle bu denetimsizliğe (c) ve (d) bentlerinde belirtilen yapılaşmalar da denetim dışı bırakılmıştır.

Ayrıca yine 648 sayılı KHK'nin 27. maddesi ile Yapı Denetimi Yasasının 5. Maddesinde Beşinci fıkrada yapılan düzenleme ile yapı denetim bedelleri yüzde oranı olarak yarı yarıya azaltılmış, önceki halinde yaklaşık yapı maliyetinin % 3'ü olan bedel en az % 1,5 olarak belirlenmiş ve yapı denetim firmaları ile yapımcılar arasında pazarlık sürecinin önü açılmıştır.

648 sayılı KHK'nin 22. maddesi ile 3194 sayılı İmar Kanununun 27. Maddesi "Köylerde yapılacak yapılar ve uyulacak esaslar" başlığı ile birlikte değiştirilerek şöyle düzenlenmiştir: KHK'nin bu maddesi kırsal alanın imar, planlanma ve düzenleme değişikliklerini içermekte ve tarım arazilerini bekleyen tehlikeyi haber vermektedir. Buna göre köylerde, mezralarda yapılacak konutlar, tarım-hayvancılık amaçlı yapılar ve ticari amaçlı yapılarda "yapı ruhsatı aranmaz" koşulu getirilmektedir. Olası afetler açısından köylerde yaşayan halkın gözden çıkarılması anlamına gelen bu değişikliklerle denetimsiz ve güvensiz, nitelsiz yapılaşma artacaktır. Yine köy yerleşik alanları "imar planı" kapsamı dışına çıkarılarak 1950'lerdeki uygulamalara geri dönmüştür. İktidarın denetimsizlik konusundaki sınırsız arzusunun tırmadığı noktada köy yerleşik alan sınırları içinde ilk ve orta öğretim tesisi, ibadet yeri, sağlık tesisi, güvenlik tesisi gibi yapılar için de imar planı şartı ortadan kaldırılmaktadır. Diğer yandan "Etüt ve projelerin sorumluluğu müellifi olan mimar ve mühendislere aittir" denilmekte ancak bu mimar ve mühendisler ile etüt ve projelerin ilgili meslek odalarından onaylı olup olmamaları hususuna değinilmemektedir. Zira ilgili KHK'ler bu konuyu da tekelleştirerek Bakanlığa anayasa ve yasalara aykırı olağanüstü yetkiler tanımaktadır.

27 nci madde değişikliği kapsamında yapılmış olan ve sonuçları açısından en vahim düzenlemelerden bir diğeri ile de köy yerleşik alanı sınırları içinde ilk ve orta öğretim tesisi, ibadet yeri, sağlık tesisi, güvenlik tesisi gibi halkın toplu olarak bulunduğu, plan kararlarıyla düzenlenmesi kamu yararı açısından zorunlu olan yapılar için imar planı yapılması şartı ortadan kaldırılmış, kırsal alanda plansız yapılaşmanın önü tümüyle açılmıştır.

3194 sayılı İmar Kanunu'nun 27 nci maddesinde yapılan değişikliğe bir bütün olarak bakıldığında, iktidarın planlamanın yanı sıra ruhsatlı, denetimli ve güvenli yapılaşma kurallarından vazgeçtiği, köylerde yaşayan halkın kaderlerine terk edilmesini tercih ettiği algısı oluşmaktadır.

Mera, Yaylak ve Kışlaklar İmara Açılıyor

648 sayılı KHK'nin 23. maddesi ile 3194 sayılı İmar Kanunu'na Ek Madde-4 eklenmiş ve ülkemizin tüm meraları ve yaylalarında yeni bir talan sürecinin önü açılmıştır. Eklenen madde ile mera, yaylak ve kışlakların tahsis amacı değiştirilerek tapuda Hazine adına tescillerinin yapılması, bu alanların belediye ve mücavir alan sınırları içinde ilgili belediyelerine, diğer alanlarda ise il özel idarelerine veya özel kanunlarla belirlenen ilgili idarelere tahsis edilmesi düzenlenmiştir. Yapılan bu düzenleme ile mera, yaylak ve kışlakların ilgili kurumlar tarafından 29 yıllığına talep sahiplerine tahsis edilmesi ve yapılaşmaya açılmasının önü açılmıştır. Her ne kadar kısıtlama getirilir gibi görünse de, 200 metre kare büyüklüğünde belirlenen yapılaşma koşulu, bu alanların yeni villa alanlarına dönüştürüleceğinin en somut göstergelerinden biridir.

Aynı düzenleme içinde, Turizmi Teşvik Kanunu uyarınca ilan edilen turizm merkezleri ile kültür ve turizm gelişim bölgeleri kapsamında kalan kısımlarının da Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından yatırımcılara tahsis edilmesinin de önü açılmış, bir başka büyük talan süreci başlatılmıştır. Bütün olarak bakıldığında madde kapsamında yapılan düzenlemeler, Türkiye'nin meralarının ve yaylalarının yapılaşmalarla “yasa destekli” talan edilmesinin en önemli adımı olarak görünmektedir.

Haluk Eyidoğan

İstanbul

Yıldray Sapan

Antalya

Sakine Öz

Manisa

Doğan Şafak

Niğde

İdris Yıldız

Ordu

Ahmet İhsan Kalkavan

Samsun

BAYINDIRLIK, İMAR, ULAŞTIRMA VE TURİZM KOMİSYONUNUN
KABUL ETTİĞİ METİN

**DEVLET MEMURLARI KANUNU İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE
KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI**

MADDE 8- p) 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununun;

1) 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin dördüncü cümlesi ile ikinci fıkrasının üçüncü cümlesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Bu planlar onay tarihinden itibaren belediye başkanlığınca tespit edilen ilan yerlerinde ve ilgili idarelerin internet sayfalarında bir ay süreyle eş zamanlı olarak ilan edilir.”

“Onay tarihinden itibaren valilikçe tespit edilen ilan yerinde ve ilgili idarelerin internet sayfalarında bir ay süreyle eş zamanlı olarak ilan edilir.”

2) 27 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Köylerde yapılacak yapılar ve uyulacak esaslar

MADDE 27- Belediye ve mücavir alanlar dışında köylerin köy yerleşik alanlarında, civarında ve mezralarda yapılacak konut, entegre tesis niteliğinde olmayan ve imar planı gerektirmeyen tarım ve hayvancılık amaçlı yapılar ile köyde oturanların ihtiyaçlarını karşılayacak bakkal, manav, berber, köy fırını, köy kahvesi, köy lokantası, tanıtım ve teşhir büfeleri ve köy halkı tarafından kurulan ve işletilen kooperatiflerin işletme binası gibi yapılar için yapı ruhsatı aranmaz. Ancak etüt ve projelerinin valilikçe incelenmesi, muhtarlıktan yazılı izin alınması ve bu yapıların yöresel doku ve mimari özelliklere, fen, sanat ve sağlık kurallarına uygun olması zorunludur. Etüt ve projelerin sorumluluğu müellifi olan mimar ve mühendisler aittir. Bu yapılar valilikçe ulusal adres bilgi sistemine ve kadaströ planlarına işlenir. Köy yerleşik alan sınırları dışında kalan ve entegre tesis niteliğinde olmayan ve imar planı gerektirmeyen tarım ve hayvancılık amaçlı yapıların yapı ruhsatı alınarak inşa edilmesi zorunludur. Tarım ve hayvancılık amaçlı yapıların denetimine yönelik fenni mesuliyet 28 inci madde hükümlerine göre mimar ve mühendislerce üstlenilir.

Onaylı üst kademe planlarda aksine hüküm bulunmadığı hallerde köy yerleşik alan sınırları içinde, jeolojik açıdan üzerinde yapı yapılmasında sakınca bulunan alanlar ile köyün ana yolları ve genişlikleri, hâlihazır harita veya kadaströ paftaları üzerinde il özel idarelerince belirlenir. Belirlenen yollar, ifraz ve tevhit suretiyle uygulama imar planı kararı aranmaksızın kamu yararı kararı alınarak oluşturulur.

Köy yerleşik alan sınırı içerisinde, 3/7/2005 tarihli ve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu hükümleri uygulanmaz.

Köy yerleşik alan sınırlarının parselleri bölmesi durumunda yerleşik alan sınırı 5403 sayılı Kanun hükümlerine tabi olmaksızın ifraz hattı olarak kabul edilir.

İl çevre düzeni planında açıkça belirtilmediği takdirde, ihtiyaç duyulması halinde, köyün gelişme potansiyeli ve gelişme düzeyi de dikkate alınarak köy yerleşik alan sınırları ve özel kanunlara ilişkin hükümler saklı kalmak kaydıyla bu alanlarda yapılaşma kararı ve ifraz şartları belediye sınırı il sınırı olan yerlerde büyükşehir belediye meclisi, diğer yerlerde il genel meclisi kararı ile belirlenir. Tespitler kadaströ paftasına işlenerek tapu sicilinde belirtilir. İhtiyaç duyulması halinde mevcut köy yerleşik alan sınırları il genel meclislerince yeniden belirlenebilir.

İmar planı olmayan köy yerleşik alanı sınırları içerisinde köyün ihtiyacına yönelik olarak ilk ve orta öğretim tesisi, ibadet yeri, sağlık tesisi, güvenlik tesisi gibi yapılar için imar planı şartı aranmaz. Ancak yer seçimi, valilikçe oluşturulan bir komisyonca hâlihazır harita veya kadastro paftaları üzerinde kesin sınırları ile belirlenir. Bu yapı ve tesislere uygulama projelerine göre ilgili yatırımcı kamu kurum ve kuruluşu adına yapı ruhsatı ve yapı kullanma izni verilir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin hususlar Bakanlıkça hazırlanan yönetmelikle belirlenir.”

3) Ek 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Ek Madde 4- Mera, yaylak ve kışlakların geleneksel kullanım amacıyla geçici yerleşme yeri olarak uygun görülen kısımları valilikçe bu amaçla kurulacak bir komisyon tarafından tespit edilir. Bu yerlerin ot bedeli alınmaksızın tahsis amacı değiştirilerek tapuda Hazine adına tescilleri yapılır. Bu taşınmazlar, bu madde kapsamında kullanılmak ve değerlendirilmek üzere, belediye ve mücavir alan sınırları içinde kalanlar ilgili belediyelerine, diğer alanlarda kalanlar ise il özel idarelerine veya özel kanunlarla belirlenen ilgili idarelere tahsis edilir. Özel kanunlar kapsamı dışında kalan alanlarda belediyesince veya il özel idaresince geçici yerleşme alanının vaziyet planı ve yapılaşma şartları hazırlanır ve onaylanır. Bu taşınmazlardan kamu hizmetleri için gerekli olanların dışındakiler, il özel idaresince veya belediyesince ve özel kanunlarla belirlenmiş alanlarda ilgili idarece kadastro verileri işlenmiş hâlihazır haritalar üzerine yapılmış vaziyet planına veya onaylı imar planına uygun olarak talep sahiplerine bedeli karşılığında yirmidokuz yıla kadar tahsis edilebilir. Bu yerlerde umumi ve kamusal yapılar hariç, inşa edilecek yapıların kat adedi bodrum hariç olmak üzere ikiyi, yapı inşaat alanı 200 metrekareyi geçemez. Bu yapıların yöresel mimariye uygun ve yöresel malzeme kullanılmak suretiyle yapılması zorunludur. Bu fıkranın uygulanmasına, bu fıkra kapsamında tahsis edilecek mera, yaylak ve kışlakların il genelindeki toplam mera, yaylak ve kışlakların binde beşini geçmemek üzere oranının belirlenmesine, bu yerlerin kiralanmak ve irtifak hakkı tesis edilmek suretiyle tahsisine, tahsis sürelerine, tahsis bedellerine, tahsil edilen bedellerin kullanım şekline, tahsis süresinin sona ermesine, komisyonun teşkiline ve diğer konulara ilişkin esas ve usuller, İçişleri Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Orman ve Su İşleri Bakanlığı ile Kültür ve Turizm Bakanlığının uygun görüşleri alınarak Bakanlıkça hazırlanan yönetmelikle belirlenir.

Mera, yaylak ve kışlakların 12/3/1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu uyarınca ilan edilen turizm merkezleri ile kültür ve turizm gelişim bölgeleri kapsamında kalan kısımları, ot bedeli alınmaksızın tahsis amacı değiştirilerek tapuda Hazine adına tescil edilir ve bu yerler, 2634 sayılı Kanun çerçevesinde kullanılmak ve değerlendirilmek üzere Kültür ve Turizm Bakanlığına tahsis edilir.”

(4) Ek 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ek Madde 5- İmar planlama ve uygulamalarına ilişkin tanımlar ve ruhsat düzenlenmesine ilişkin esaslar Bakanlıkça belirlenir. Büyükşehir belediyeleri ve büyükşehir belediyesi sınırı dışındaki diğer belediyeler, Bakanlıkça belirlenen genel esaslar ve tanımlara aykırı olmamak koşuluyla bu Kanuna uygun olarak beldenin şartları da gözetilmek kaydıyla imar yönetmeliklerini hazırlayıp ilan edebilir.”

(5) Geçici 14 üncü maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

t) 29/6/2001 tarihli ve 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanunun;

1) 1 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Bu Kanun;

a) 3194 sayılı İmar Kanununun 26 ncı maddesinde belirtilen kamuya ait yapı ve tesisler ile 27 nci maddesinde belirtilen ruhsata tabi olmayan yapılar,

b) Bodrum katı dışında en çok iki katlı ve yapı inşaat alanı toplam 200 metrekareyi geçmeyen müstakil yapılar,

c) Entegre tesis niteliğinde olmayan tarım ve hayvancılık amaçlı yapı ve tesisler,

d) Köy yerleşik alanlarında, belediye ve mücavir alan sınırları içinde olmayan iskân dışı alanlarda ve nüfusu 5000'in altında olan belediyelerin belediye ve mücavir alan sınırları içinde bodrum katı ve çatı arası dışında en çok iki katlı ve yalnızca bir bodrum katın inşaat alanı hesaba katılmaksızın toplam inşaat alanı 500 metrekareyi geçmeyen konut yapıları ile bunların kömürlük, otopark, depo gibi müştemilatı,

hariç olmak üzere, belediye ve mücavir alan sınırları içinde ve dışında kalan yerlerde yapılacak yapıların denetimini kapsar. Ruhsata tabi olup, bu Kanun hükümlerine tabi olmayan yapılarda denetime yönelik fenni mesuliyet 3194 sayılı İmar Kanununun 26 ncı ve 28 inci maddelerine göre mimar ve mühendislerce üstlenilir. Birden fazla müstakil yapının bulunduğu parsellerde, bütün yapıların toplam yapı inşaat alanının 200 metrekareyi geçmesi halinde de bu Kanun uygulanır. Yalnızca bir bodrum katın inşaat alanı hesaba katılmaksızın toplam inşaat alanı 500 metrekareyi geçmeyen yapılarda geçici yapı müteahhidi yetki belgesi almak ve mimar veya mühendis unvanlı şantiye şefi bulundurmak, yapı müteahhitliğine ilişkin bütün sorumlulukları üstlenmek şartıyla parsel maliki kendi yapısını inşa edebilir. Ancak bu yapılarda da mimar veya mühendis unvanlı şantiye şefi bulundurulması zorunludur. Parsel malikinin veya hissedarlardan birinin mimar veya mühendis olması halinde ayrıca şantiye şefi aranmaz.”

2) 5 inci maddesinin beşinci ve altıncı fıkraları aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Yapı denetimi hizmeti için yapı denetim kuruluşuna ödenecek hizmet bedeli, yapı denetimi hizmet sözleşmesinde belirtilir. Bu bedel, yapı yaklaşık maliyetinin % 1,5'inden az olamaz. Hizmet bedeli oranı, yapım süresi iki yılı aşan iş için yıllık % 5 artırılır ve yapım süresi iki yıldan daha az olan işler için yıllık % 5 azaltılır. Bu bedele, katma değer vergisi ile yapı denetim kuruluşu tarafından talep edilen ve taşıyıcı sisteme ilişkin olmayan malzeme ve imalâtlar konusunda yapı müteahhidince yaptırılacak olan laboratuvar deneylerinin masrafları dâhil değildir. Yapı denetim kuruluşu, yapı sahibinden başka bir ad altında, ayrıca hiçbir bedel talebinde bulunamaz.”

“Yapı denetim hizmet bedeli, yapı denetim kuruluşlarının hizmet bedellerinin ödenmesinde kullanılmak üzere yapı sahibince il muhasebe birimlerinde açılacak emanet nitelikli hesaba yatırılır. Yatırılan tutarların % 3'ü ruhsatı veren idarenin, % 3'ü Bakanlık bünyesinde bulunan döner sermaye işletmesinin hesabına aktarılır.”

Alt Komisyon Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

25/6/2013

Esas No: 2/1613, 1/778

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONU BAŞKANLIĞINA

Komisyonumuzun 18/6/2013 tarihinde yaptığı 42 nci birleşiminde, 2/1613 esas numaralı “Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi” ile 1/778 esas numaralı “Devlet Memurları Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısının” görüşmelerine başlanmıştır. Tasarı ve Teklifin geneli üzerinde görüşmeler başlamadan önce verilen bir önerge doğrultusunda, Tasarı ve Teklifin İçtüzüğün 35 inci maddesi uyarınca birleştirilmesine, görüşmelerde Teklif metninin esas alınmasına ve Tasarı ve Teklifin daha ayrıntılı olarak incelenebilmesini teminen bir alt komisyon kurulmasına karar verilmiştir. Tasarı ve Teklif, 19/6/2013 ve 20/6/2013 tarihlerinde alt komisyonda görüşülmüş ve Teklif metninde bazı değişiklikler yapılmıştır.

İÇİNDEKİLER

	<u>Sayfa</u>
1- GİRİŞ63
2- KOMİSYONUMUZDA TEKLİF ÜZERİNDE YAPILAN GÖRÜŞMELER63
3- KOMİSYONUN MADDELER HAKKINDA KARARI65

1. GİRİŞ

2/1613 esas numaralı “Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi” Niğde Milletvekili Alpaslan KAVAKLIOĞLU ve Zonguldak Milletvekili Özcan ULUPINAR ile 100 Milletvekili tarafından 14/6/2013 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulmuştur. Teklif, Başkanlıkça aynı tarihte tali komisyon olarak Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu, Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu, Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu, Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu, İçişleri Komisyonu, Dışişleri Komisyonu, Tarım, Orman ve Köyşleri Komisyonu ve Adalet Komisyonuna, esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilmiştir.

1/778 esas numaralı “Devlet Memurları Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” Bakanlar Kurulunca 15/5/2013 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulmuştur. Tasarı, Başkanlıkça 17/5/2013 tarihinde tali komisyon olarak Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonuna, Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu, Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu, Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu, İçişleri Komisyonu, Dışişleri Komisyonu ve Adalet Komisyonuna esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilmiştir.

Alt Komisyonun, 19/6/2013 ve 20/6/2013 tarihlerinde Maliye Bakanlığı, Kalkınma Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Avrupa Birliği Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı, Sayıştay Başkanlığı, Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası, Spor Toto Teşkilatı Başkanlığı, Sermaye Piyasası Kurulu, Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu, Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığı, Diyanet İşleri Başkanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü, Kamu İhale Kurumu, Basın Yayın Enformasyon Genel Müdürlüğü, Vergi Denetim Kurulu, Gelir İdaresi Başkanlığı, Türkiye Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliği, Türkiye İş Kurumu, Devlet Su İşleri, Devlet Personel Başkanlığı, Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanlığı, Kamu Gözetimi Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu, MEMUR-SEN, TESK, KESK ve diğer sivil toplum kuruluşları ile özel sektör temsilcilerinin katılımlarıyla yapmış olduğu toplantılarda Kanun Teklifi ve Tasarısı değerlendirilmiş ve metinde aşağıdaki değişiklikler yapılmıştır:

Teklifin 1 inci, 5 inci, 6 ncı, 7 nci, 29 uncu ve 35 inci maddeleri ile 43 üncü maddesinin (a) fıkrasının altıncı bendi ve (l) fıkrasının birinci bendi Teklif metninden çıkarılmış, 18 inci, 32 nci, 36 ncı, 40 ncı, 43 üncü, 45 inci ve geçici 1 inci maddelerinde değişiklikler yapılmış ve Teklifle 19 yeni madde ile 1 geçici madde eklenmiştir. Ayrıca Teklif metninin tamamı kanun dili ve tekniği ile kanunların hazırlanmasında uyulan esas ve usuller doğrultusunda gözden geçirilmiş ve redaksiyon mahiyetinde değişiklikler yapılmıştır.

2. KOMİSYONUMUZDA TEKLİF ÜZERİNDE YAPILAN GÖRÜŞMELER

Komisyonumuzda Teklif üzerinde yapılan görüşmelerde;

- Cami, mescit veya Kuran kursu gibi ibadet yerlerinin eklentisi ya da bütünleyici bölümlerinde ticari faaliyet alanlarının bulunmasının doğru olmadığı, ancak bu yerlerin müştemilatıyla ilgili düzensizlik yaşandığı ve bu yerlerin işletilmesi ve kiraya verilmesinde yasal çerçevenin yeterince açık belirlenmediği, dini ibadatlere tahsis edilecek yeni yerlerin inşasında ticari faaliyete ayrılacak alanların yapılmasının engellenmesi gerektiği,

- Vekil imam, vekil müezzin-kayyım ve Diyanet İşleri Başkanlığına bağlı Kur'an kurslarında vekil öğreticilik yapanlardan, görevde bulunanların ilgili kadrolara atanmasına ilişkin düzenlemenin, binlerce öğretmenin kadro beklediği bir ortamda yerinde bir düzenleme olmadığı,

- Kamu kurum ve kuruluşları ile üst kurullarda istihdam edilen kariyer meslek mensupları için yeterlik sınavına girmede aranan asgarî hizmet süresinin 3 yıldan 2 yıla indirilmesi ve yeterlik sınavına girmede aranan tez hazırlama süreci ile mesleğe atanmada aranan yabancı dil belgesine sahip olma şartının zorunlu olmaktan çıkarılarak ihtiyarî hâle getirilmesinin kariyer mesleklerin yapısını bozacağı ve nitelikli uzmanların yetişmesini engelleyeceği, ayrıca erken uzman olanlarla geç olanlar arasında ücret açısından bir eşitsizliğe yol açacağı,

- Yükseköğretim mezunu olmak kaydıyla özel kurumlarda ya da kamu kurum ve kuruluşlarında asgarî beş yıl hizmeti bulunanların kamu kurum ve kuruluşlarında üst kademe yönetici kadrolarına atanabilmesine ilişkin düzenlemenin kamudaki liyakat ve kariyer sistemine aykırı olduğu, İçişleri Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı, Adalet Bakanlığı gibi bazı özellikli kamu idarelerine yapılacak atamalarda belirli meslek mensubu olma şartının kaldırılmasının, belli görevleri yürütmek için belli niteliklere sahip olunması ve belli görevlerin yürütülmüş olması gerekliliği hususuna aykırı olduğu, böyle bir yapılanmanın kamu idarelerinin kurumsal hafızasına ve personelin çalışma motivasyonuna zarar vereceği,

- Sözleşmeli personelin kadroya alınmasına ilişkin çalışmaların yapıldığına dair açıklamaların kamuoyunda ciddi beklentilere neden olduğu, bu çalışmanın en kısa sürede tamamlanması gerektiği,

- Vergi müfettiş yardımcılığı sınavı sonucuna göre sınavı kazanan kişiler arasında yüzde 5'lik dilimde yer alanlar ile yer alamayanlar arasında farklı birimlerde çalışılması sonucunu doğuran uygulamaların hukukun eşitlik ilkesine aykırı olduğu, ayrıca bu tür düzenlemelerin kanunla yapılması yerine ikincil mevzuatla yapılmasının daha doğru olacağı, bu tür ayırtırmaların personelin belli bir süre çalıştıktan ve potansiyeli ortaya çıktıktan sonra yapılmasının hem kurum hem de kişiler açısından daha faydalı olacağı,

- 28 Şubat 1997 tarihinden sonra verilen disiplin cezaları nedeniyle memuriyetten çıkarılanların ilgili şartları taşımaları kaydıyla yeniden göreve alınmaları hakkında yapılan düzenlemenin ancak diğer darbeler ve sair nedenlerle mağdur olanları da içermesi durumunda adil olacağı aksi takdirde mağdurlar arasında ayrımcılık yapılmış olacağı,

- Tarım ürünlerine sağlanan destek ödemeleri hakkında yürütülen inceleme ve soruşturmalar nedeniyle destekleme ödemelerine konulan blokelere doğru olmadığı, yürütülen inceleme ve soruşturmalar gerekçe gösterilerek sosyal devlet ilkesi gereği ödenmesi gereken destekleme ödemelerinin bloke edilmesinin uzun vadede ülke ekonomisine de ciddi zararlar verebileceği,

- Dışişleri Bakanlığında yönetici kadrolarına atanabilmek için aranan özel şartların kaldırılmasının, meslek memuru olarak göreve başlayarak uzun yıllar farklı ülkelerde tecrübe kazanan meslek mensuplarının moral ve motivasyonunu bozan bir düzenleme olduğu, meslek mensubu olmayanlardan büyükelçi veya daimi temsilci olarak atananların büyükelçi unvanını kullanmaya devam etmesinde sakınca bulunmadığı ancak Bakanlıkta çalışmaya devam etmelerinin Dışişleri Bakanlığı gibi özellikli ve ehemmiyetli bir kurumun yapısını ve iş barışını bozabileceği,

- Cami, mescit veya Kuran kursu gibi ibadet yerlerinde ticari faaliyet alanlarının bulunmasının özü itibarıyla doğru olmadığı, ancak mevcut alanlar için bir düzenleme yapılmasına ihtiyaç duyulduğu, ibadet yerlerinde yer alan ticari alanlar üzerinde kamunun tasarruf gücünün artırılması gerektiği, aksi takdirde yasal düzenleme eksikliği nedeniyle bu alanlarda istenmeyen durumlarla karşılaşılacağı, bu alanların Diyanet İşleri Başkanlığınca işletilebilmesinin ya da işletirilebilmesinin atıl vaziyette duran bu bölümlerin ekonomik anlamda daha verimli kullanılmasını, sağlayarak hem genel bütçe gelirlerini hem de Başkanlık bütçe gelirlerini artıracacağı,

- Vekil imam, vekil müezzin-kayyım ve Diyanet İşleri Başkanlığına bağlı Kur'an kurslarında vekil öğreticilik yapanlardan, görevde bulunanların ilgili kadrolara atanmasına yönelik düzenlemenin Başkanlığın bu konudaki personel ihtiyacını karşılamak amacıyla yapıldığı,

- Hâlihazırda vergi müfettişlerinin dört farklı grubun hangisinde çalışacağıın sınavı kazananlar arasından gruplandırma yoluyla tespit edildiği, yapılan değişiklikle bu gruplandırmaya ilişkin kademeli düzenleme yerine doğrudan sınav sonucuna göre bir belirleme yapılmasının amaçlandığı,

- 2012 ve önceki yıllarda üretilmiş tarım ürünlerine yapılan destek ödemelerinin haksız yere yapıldığı gerekçesiyle yürütülen inceleme, soruşturma, kovuşturma ve davaların sonuçlanması uzun zaman aldığından ödemelere konulan blokelerin çiftçinin mağduriyetine sebep olduğu ve tarımsal üretimi olumsuz etkilediği, yapılan düzenleme ile tarımsal girdi kullanarak üretim yapan ve milli ekonomiye katkı sağlayan üreticilerin destekleme alacaklarına bloke konulması nedeniyle oluşan mağduriyetlerinin önleneyeceği, bunun yanında yürütülen inceleme, soruşturma ve kovuşturmalar sonucunda hukuka aykırı destekleme ödemesi yapılan kişiler hakkında hesaplanan geri ödemelerin de kanuni faizi ile birlikte tahsil edilmesi gerektiği,

- Dışişleri Bakanlığında üst kademe yönetici kadrolarına atanabilmek için aranan dışişleri meslek mensubu olma şartının kaldırılmasının Bakanlığın kurumsal işleyişi açısından bir sorun teşkil etmeyeceği, büyükelçi veya daimi temsilci olarak atanma yeterliliğine sahip olan kişilerin Bakanlıkta yönetici olarak atanmalarında da bir sakınca olmadığı,

ifade edilmiştir.

3. KOMİSYONUN MADDELER HAKKINDA KARARI

Teklif üzerindeki görüşmeleri müteakip Teklif ve gerekçesi Alt Komisyonumuzca da benimsenerek maddelerinin görüşülmesine geçilmiştir.

Teklif aşağıdaki değişiklikler yapılmak suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 1

Teklifin çerçeve 1 inci maddesi; Teklif metninden çıkarılmış ve sanayi siciline kayıtlı olmayan işletmelerin kayıt altına alınması amacıyla kayıt yaptırmayan işletmelerin 1/1/2013 tarihinden bu düzenlemenin yürürlüğe girdiği tarihten bir yıl sonrasına kadar geçecek süre içinde kayıt yaptırmaları kaydıyla, idari para cezası ödemeyeceklerine yönelik geçici bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 1 inci madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 2

7258 sayılı Futbol ve Diğer Spor Müsabakalarında Bahis ve Şans Oyunlarının Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 5 inci maddesinde yasadışı bahisle ilgili düzenlenen cezai hükümlerin yaptırımlar bakımından yetersiz kalması nedeniyle söz konusu maddede değişiklik yapmak suretiyle bu suçlara verilecek cezaların ağırlaştırılmasını öngören bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 2 nci madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 3

633 sayılı Diyanet İşleri Başkanlığı Kurulu ve Görevleri Hakkında Kanunun 1 inci maddesinde yapılması öngörülen değişiklikle, ulusal basın-yayın organları ile internet sitelerinde 'diyanet' kelimesinin haksız olarak kullanılmasını engelleyen bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 3 üncü madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 4, 5, 6

Teklifin çerçeve 2, 3 ve 4 üncü maddeleri; çerçeve 4, 5 ve 6 ncı maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 7

Teklifin çerçeve 5, 6 ve 7 nci maddeleri; Teklif metninden çıkarılmış ve 5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanununda yer alan Sosyal Güvenlik Denetmenleri ile denetmen yardımcılarının özlük haklarına ilişkin bazı hükümlerin, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa taşınarak uygulamada bütünlüğün sağlanmasını öngören bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 7 nci madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 8

Kayıt dışı istihdam ile mücadelede aktif rol alan ve dış denetimlerde fiilen çalışan Sosyal Güvenlik Denetmenlerinin de diğer denetim mensuplarının tabi olduğu Harcırah Kanunu hükümlerinden faydalanabilmesine imkân veren bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 8 inci madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 9, 10

Teklifin çerçeve 8 ve 9 uncu maddeleri; çerçeve 9 ve 10 uncu maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 11

2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununun ek 140 ıncı maddesinde yapılan değişiklikle, Türkiye Yüksek İhtisas Hastanesi Vakfı (TİVAK) ile Türkiye Devlet Hastaneleri ve Hastalara Yardım Vakfı (HASVAK) tarafından kurularak tüzel kişilik kazanan Ankara Bilge Üniversitesinin kurucu ortaklarının anlaşamamaları ve HASVAK'ın adının yasada yanlış yazılmış olmasının hukuki sıkıntılar çıkarması nedeniyle, kuruculuktan ayrılması nedeniyle TİVAK'ın tek kurucu olarak yasada yer alması ve üniversitenin adının “Yüksek İhtisas Üniversitesi” olarak değiştirilmesini öngören bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 11 inci madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19

Teklifin çerçeve 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 ve 17 nci maddeleri; çerçeve 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 ve 19 uncu maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 20

Teklifin çerçeve 18 inci maddesi; yabancı plakalı araçların plakalarına düzenlenen trafik idari para cezalarının gümrük kapılarına varmadan önce ödenebilmesine imkân sağlayan bir değişiklik yapılması suretiyle çerçeve 20 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 21, 22, 23, 24

Teklifin çerçeve 19, 20, 21 ve 22 nci maddeleri; çerçeve 21, 22, 23 ve 24 üncü maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 25

Kamulaştırmayı yapan idarece kamulaştırma amacına uygun bir işlem yapıldıktan sonra bu ihtiyacın ortadan kalkması nedeniyle kamulaştırma amacında kullanılmayan taşınmazların önceki mal sahibi veya mirasçılarının iade edilmemesi ve kamulaştırma amacı dışında kamu idarelerince tasarruf edilmesi hâlinde, önceki mal sahibi veya mirasçılar tarafından idareden herhangi bir hak, bedel veya tazminat talebinde bulunulamamasını öngören ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 22 nci maddesinde değişiklik öngören bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 25 inci madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 26, 27

Teklifin çerçeve 23 ve 24 üncü maddeleri, çerçeve 26 ve 27 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 28

Teklif e çerçeve 25 inci madde ile eklenen Kamulaştırma Kanununun 22 nci maddesinde yer alan, kamulaştırma amacı dışında kullanılan taşınmazların eski maliklerince kamu idarelerinden bir hak, bedel ya da tazminat talep edememesine ilişkin hükmün hâlihazırda yargılaması devam eden ve henüz kesinleşmeyen davalarda da uygulanmasını öngören ve Kamulaştırma Kanununun geçici bir hüküm eklenmesini öngören bir düzenlemenin Teklifle yeni çerçeve 28 inci madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 29

Teklifin çerçeve 29 uncu maddesi; Teklif metninden çıkarılmış ve Teklifin çerçeve 28 inci maddesi, yeni çerçeve 29 uncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 30

Kahramanmaraş'a bağlı "Çağlayancerit" ilçesinin adının Resmi Gazete'de sehven "Çağlıyancerit" olarak yayımlanmasının, ilçenin adının resmi belge ve evraklarda yanlış olarak yazılmasına neden olduğundan ilçenin adının "Çağlayancerit" olarak değiştirilmesini öngören bir düzenlemenin Teklifle yeni çerçeve 30 uncu madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 31

3402 sayılı Kadastro Kanununda değişiklik yapmak suretiyle, tesis kadastro su tamamlanmış ancak orman kadastro su tamamlanmamış birimlerde kadastro ekibine orman ve ziraat mühendislerinin iştiraki ile Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünce kadastro sunun yapılarak orman kadastro sunun bir an önce bitirilmesini amaçlayan ayrıca yapılacak orman kadastro su çalışmalarının bir an önce tamamlanması için fenni işlerin ihale yoluyla da yapılabilmesinin önünü açan bir düzenlemenin Teklifle yeni çerçeve 31 inci madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 32

5411 sayılı Bankacılık Kanununun 93 üncü maddesinde değişiklik yapmak suretiyle, fiziksel olarak yurtdışında bulunan internet siteleri üzerinden oynanan yasadışı bahis işlemlerinde kredi kartı, banka kartı, cepbank, işcep ve cepcüzdan gibi bankacılık uygulamalarının kullanılmasının önlenmesi amacıyla Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumuna yetki ve sorumluluk verilmesini öngören düzenlemenin Teklifle yeni çerçeve 32 nci madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 33, 34

Teklifin çerçeve 30 ve 31 inci maddeleri; çerçeve 33 ve 34 üncü maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 35

Teklifin çerçeve 35 inci maddesi, Teklif metninden çıkarılmış ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 4 üncü maddesinde değişiklik yapmak suretiyle, Polis Meslek Eğitim Merkezlerinde eğitim gören öğrencilerin eğitim gördükleri süreçte sigortalılık ve genel sağlık sigortası haklarından istifade etmelerine imkân veren bir düzenlemenin Teklifle yeni çerçeve 35 inci madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 36

Teklifin 32 nci maddesi; varlık kiralama şirketleri ile finansal kiralama şirketlerine devredilen ve bunlardan geri alınan taşınmazlardan kaynaklanan vergi kaybının önlemesini temin edecek şekilde değiştirilmesi suretiyle yeni çerçeve 36 ncı madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 37, 38

Teklifin çerçeve 33 ve 34 üncü maddeleri, çerçeve 37 ve 38 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 39

5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanununun 8 inci maddesinde değişiklik yapılması suretiyle, yasal olarak bahis oynatmaya yetkili kurum ve kuruluşların, internet ortamında yapılan yayınların içeriklerini izleyerek kendi görev alanlarıyla ilgili suç işlendiğini tespit etmeleri halinde, bu durumu Telekomünikasyon İletişim Başkanlığına bildirmelerini öngören bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 39 uncu madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 40

5737 sayılı Vakıflar Kanununun 10 uncu maddesinde değişiklik yapılması suretiyle, Kanunun 11 inci maddesinde istenen beyanname, bilgi ve belgeleri zamanında vermeyen, gerçeğe aykırı beyanda bulunan ve usulsüz toplantı çağrısı yapan vakıf yöneticilerine verilen idari para cezasını üst üste iki defa alan vakıf yöneticilerinin görevden alınmasını öngören hükmün yürürlükten kaldırılmasını amaçlayan bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 40 ncı madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 41

Eski eser vakıf kültür varlıklarının değer tespiti mümkün olmadığından sigorta şirketlerinin sigorta yapmaması nedeniyle Vakıflar Kanununun sigorta yapmaya ilişkin hükmü uygulanmadığından sigorta işlemlerindeki bedel tespitinin Çevre ve Şehircilik Bakanlığının mimarlık ve mühendislik hizmet bedellerinin hesabında kullanılan yaklaşık yapı birim maliyetleri V. Sınıf (D) Grubu Yapılar birim fiyatı ile taşınmazda yer alan taşınırın değeri dikkate alınarak Genel Müdürlükçe belirlenmesine yönelik bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 41 inci madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 42

1/1/1990 tarihinden itibaren yargı kararları gereği kapatılarak malları Vakıflar Genel Müdürlüğüne intikal eden vakıfların kurucularına, aynı ad ve amaçla vakıf kurmaları kaydıyla dağıtılan vakıfların mallarının ilgili vakıflara intikalini sağlayan bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 42 nci madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 43

Şirket sözleşmelerinde ortaklıktan çıkarmaya ilişkin hükümler kuruluşta oybirliği ile konulmakta iken ortaklıktan çıkarma sebeplerinin sonradan sözleşme değişikliği yaparak konulmasını düzenleyen hüküm bulunmadığından konuya açıklık getirmek amacıyla 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun 621 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 43 üncü madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 44

Teklifin çerçeve 36 ncı maddesi; Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığınca kısmi zamanlı olarak çalıştırılacak olan öğrencilerin sosyal güvenlik yönünden kısa vadeli sigorta kolları kapsamına alınması, bunların primlerinin ÖSYM tarafından ödeneceğine yönelik açıklık getirilmesi ve söz konusu öğrencilerden yetim aylığı almakta olanların, bu çalışmalarından dolayı yetim aylıklarının kesilmemesini amaçlayan bir hükmün maddeye eklenmesi suretiyle yeni çerçeve 44 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 45, 46

Teklifin çerçeve 42 ve 41 inci maddeleri; çerçeve 45 ve 46 ncı maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 47

6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununda değişiklik yapmak suretiyle, rüzgâr enerjisine dayalı üretim faaliyeti için yapılmış lisans başvurularından Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu kararı ile lisans verilmesi uygun bulunmuş fakat yükümlülüklerini yerine getiremediğinden dolayı lisans başvurusu reddedilmiş yatırımcılara bir aylık süre içinde yeniden başvuru hakkı tanınmasını öngören bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 47 nci madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 48, 49, 50

Teklifin çerçeve 25, 26 ve 27 nci maddeleri; çerçeve 48, 49 ve 50 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 51, 52

Teklifin çerçeve 37 ve 38 inci maddeleri; çerçeve 51 ve 52 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 53

Gençlik ve Spor Bakanlığının gençlerin topluma aktif katılımlarını ve kişisel gelişimlerini sağlamak amacıyla gençlerin oluşturduğu veya gençlik alanında faaliyette bulunan dernek, vakıf, federasyon veya gençlik kulüpleri ve benzeri organizasyonların üye olabileceği ve bu organizasyonların ulusal ve uluslararası proje ve çalışmalarda temsil edilmelerine imkân verecek bir üst yapıya sahip olmalarını sağlayacak Türkiye Ulusal Gençlik Konseyinin kurulmasını öngören bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 53 üncü madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 54

Teklifin çerçeve 39 uncu maddesi; çerçeve 54 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 55

Teklifin çerçeve 40 ncı maddesi; Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurulunda meslek örgütü ve sektör temsilcilerinin bulunmasını teminen, TÜRMOB ve TOBB temsilcilerinin Kurulda yer almasını sağlamak amacıyla değiştirilmesi suretiyle yeni çerçeve 55 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 56

Teklifin çerçeve 43 üncü maddesi; (a) fıkrasının altıncı bendi, (l) fıkrasının birinci bendi ile üçüncü bendinde yer alan “ eki (II) sayılı Ek Gösterge Cetvelinin “ 2. Yargı Kuruluşları, Bağlı ve İlgili Kuruluşlar ile Yüksek Öğretim Kuruluşlarında” bölümünde yer alan “Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Daire Başkanı,” ibaresi “Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanlığı Daire Başkanı,”” ibaresinin madde metninden çıkarılması suretiyle yeni çerçeve 56 ncı madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 57

Teklifin çerçeve 44 üncü maddesi, çerçeve 57 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Geçici Madde 1

Teklifin Geçici 1 inci maddesi; özelleştirilen Elazığ Eti Krom A.Ş. ile Seydişehir Eti Alüminyum A.Ş.’de koruma ve güvenlik görevlisi olarak başlayan, ancak idari yargı sonucunda görevine son verilen personelin mağduriyetinin giderilmesini öngören bir hükmün maddeye ikinci fıkra olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Geçici Madde 2

13/2/2011 tarihli ve 6111 sayılı Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılması ile Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ve Diğer Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun hükümlerinden yararlanarak borçlarını yapılandıran ve halen taksit ödemeleri devam eden il özel idareleri, belediyeler ve bunlara bağlı müstakil bütçeli ve kamu tüzel kişiliğini haiz kuruluşların, 2013 yılının Haziran, Temmuz, Ağustos ve Eylül aylarında ödemesi gereken taksitlerinin ödeme sürelerinin uzatılmasını öngören bir düzenlemenin Teklife geçici 2 nci madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Madde 58

Teklifin yürürlük maddesi olan çerçeve 45 inci maddesi;

- Çerçeve 20 nci maddesi ile öngörülen düzenlemenin kurumlar arasında elektronik bir altyapı kurulmasını gerektirmesinden dolayı maddenin yayımı tarihten itibaren doksan gün sonra,

- Çerçeve 38 inci maddesi ile öngörülen düzenlemenin KDV hesaplamaları açısından sıkıntı yaşanmaması amacıyla muhasebe tekniklerine uygun olarak maddenin yayımını takip eden ay başında,

- 6111 sayılı Kanun kapsamında borçları yapılandıran ve halen taksit ödemeleri devam eden il özel idareleri, belediyeler ve bunlara bağlı müstakil bütçeli ve kamu tüzel kişiliğini haiz kuruluşların, ödemesi gereken taksitlerinin ödeme sürelerinin uzatılmasını öngören geçici 2 nci maddesinin 1/6/2013 tarihinde,

yürürlüğe girmesine yönelik hükümlerin eklenmesi suretiyle 58 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Madde 59

Teklifin yürütme maddesi olan 46 ncı maddesi, 59 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

Ayrıca, Teklif metninin tamamı, kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması amacıyla redaksiyona tabi tutulmuştur.

Raporumuz, Plan ve Bütçe Komisyonuna arz olunur.

Başkan <i>Ahmet Öksüzkaya</i> Kayseri	Üye <i>Ekrem Çelebi</i> Ağrı	Üye <i>İzzet Çetin</i> Ankara (Muhalefet şerhi eklidir)
Üye <i>Mehmet Günal</i> Antalya (Muhalefet şerhi ektedir)	Üye <i>Cahit Bağcı</i> Çorum	Üye <i>Cengiz Yavilioğlu</i> Erzurum
Üye <i>Salih Koca</i> Eskişehir	Üye <i>Feramuz Üstün</i> Gümüşhane	Üye <i>Adil Zozani</i> Hakkari (Muhalefet şerhim eklidir)
Üye <i>Aydın Ağan Ayaydın</i> İstanbul (Muhalefet şerhi eklidir)	Üye <i>İlknur Denizli</i> İzmir	Üye <i>Musa Çam</i> İzmir (Muhalefet şerhim eklidir)
Üye <i>Mustafa Baloğlu</i> Konya	Üye <i>Mustafa Kalaycı</i> Konya (Muhalefet şerhi eklidir)	Üye <i>Ali Boğa</i> Muğla

KARŞIOY YAZISI

Yasama yılının sonuna yaklaşıldığı bugünlerde önemli ve teknik ihtisas komisyonlarının başında gelen Plan ve Bütçe Komisyonunun gündemi olabildiğince yoğunlaşmıştır. Komisyon 18/06/2013 tarihindeki birleşiminde aynı anda 2 kanun tasarısını ve bir kanun teklifini gündemine almıştır. Bir yanda Gelir Vergisi Kanun Tasarısı, diğer yanda Devlet Memurları Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifini gündemine alan Komisyon, muhalefet partilerinin de talebiyle söz konusu Teklif ve Tasarılar için 2 farklı alt komisyon oluşturmuş, içinde 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa ilişkin maddelerin yer aldığı tasarı ve teklif birleştirilerek, Kanun Teklifi esas alınmak suretiyle Alt Komisyonunda 2 günlük yoğun ve titiz bir çalışma ile görüşülmüştür.

Öncelikle belirtmelidir ki, alt komisyon çalışmaları son derece katılımcı, olabildiğince uzlaşmacı ve karşılıklı anlayışa dayalı bir ortamda geçmiştir. Gerek AKP'li üyeler, gerekse muhalefet partilerinin mensubu milletvekilleri hep birlikte Teklifin ne getirdiğini, neyi amaçladığını ve hangi sonuçlar doğurabileceğini ayrıntılı olarak tartışmış, çoğu kez ortak bir akıl yaratmaya yönelerek en doğruyu bulmaya çalışmıştır. Zaman zaman uzlaşmazlıklar yaşansa da dinleme ve anlamaya yönelik bir çalışma prensibinin genelde hakim olması, zihni kayıtlardan ve "tek ben bilirim" anlayışından hareket edilmemesi son derece katılımcı bir alt komisyon çalışması yaratmıştır.

Elbette çalışma usulünün böyle olması Teklifin esaslarına yönelik tüm endişeleri, yanlışlık ve eksiklikleri ortadan kaldırmamakla birlikte, Teklifin ilk halinden çok daha iyi bir metin yaratılabilemiştir. Şüphesiz ki, böyle bir çalışma usulünden kaybeden olmayacağı gibi, kazanan demokrasi ve uzlaşma kültürü ile ortak akılla bulunan çözümler ekseni ülkemiz olacaktır.

Bu çalışma usulünün yaygınlaşarak hemen her alanda, yasama sürecinin her aşamasında kendini göstermesi öncelikli temenni olmakla birlikte, alt komisyondaki bu çalışmalar sonucunda ortaya çıkan tablonun AKP tarafından daha sonra, özellikle de Genel Kurul aşamasında tek taraflı bir şekilde ortadan kaldırılma ihtimali ciddi bir şekilde kuşku yaratmaktadır. Zira AKP'nin geçmiş eylem ve uygulamalarına bakıldığında söz konusu kuşkuvarın hiç de yersiz olmadığı rahatlıkla anlaşılabilecektir.

Çalışma usulü açısından bunların söylenebileceği Alt Komisyonun ele aldığı metin ise bir AKP geleneği haline gelen "torba" düzenlemelerden biri olup, AKP yine kendisiyle tutarlı bir şekilde hareket ederek, birbiriyle alakası bulunmayan, birçok farklı alanda muhtelif hükümler içeren bir teklif ile karşımıza çıkmıştır. Burada ilginç olan ise Hükümet tarafından 15/05/2013 tarihinde Meclise sunulan ve 17/05/2013 tarihinde Komisyona havale edilen Tasarının 1 ay boyunca gündeme alınmayışı ile bu tasarıdaki hükümlerin tamamını içine alan ve yanına yaklaşık 36 madde eklenerek 14/06/2013 tarihinde Meclise sunulan torba Kanun Teklifinin aynı gün Komisyona sevk edilerek hemen 4 gün sonra gündeme alınmasıdır.

Aslında bu yöntem de AKP açısından daha önce başvurulmuş, tanıdık bir yöntemdir. AKP, daha önce sunduğu bir kanuni düzenlemenin hemen sonrasında ona çok sayıda başka hüküm ekleyerek -ki muhtemelen eklenen bu yeni hükümler unutulmuş ve/veya düşünülmemiş hükümlerdir- yeni bir kanuni düzenleme ile karşımıza çıkmıştır, çıkmaktadır. Bu durum yasama işleyişi ve takvimine ilişkin ciddiyetten yoksun bir yaklaşımı daha açıkça göstermektedir. Üstelik Kanun Teklifinin Plan ve Bütçe Komisyonunda görüşüldüğü sırada aynı hükümleri içeren bir başka torba teklifin daha yine AKP'li milletvekilleri Meclise sunulmuş olması yasama organına gösterilen saygı ve özeni tartışmaya yer vermeksizin ifade etmektedir.

Bu noktada belirtilmesi gerekir ki, itiraz edilen ve yanlış bulunan husus milletvekillerinin kanun teklifi vermesi asla değildir. Kanun teklifi vermek her milletvekilinin doğal hakkı ve kendi tercihidir. Bir milletvekili, ilgisi, bilgisi ve hassasiyetleri çerçevesinde ve kendi iradesiyle kanuni düzenleme teklifinde bulunabilir. Ancak tıpkı alkol düzenlemesine ilişkin kanun teklifinde olduğu gibi, bu düzenleme de, böylesine kanun teklifleri AKP milletvekillerinin her alana yayılan bilgi ve yetkinliğini akıllara getirmektedir. Ancak bu yola bu şekilde ve bu sıklıkla başvurulmasından öyle anlaşılıyor ki, bu kanun teklifleri milletvekillerinin ilgisi ve bilgisinden değil, AKP'nin tasarı hazırlama prosedürü ile uğraşmayı aklına gelen, bürokrasiden sipariş edilen hususları alelacele yasalaştırmaya yönelik ısrarından kaynaklanmaktadır.

Zira kanun tasarıları ilgili kamu kurum ve kuruluşlarının görüşü alınarak, belli süreçlerden geçerek Meclise intikal etmektedir. Buna karşın kanun teklifi şeklindeki düzenlemelere ilişkin olarak ilgili kamu kurum ve kuruluşlarının görüşü alınmamaktadır. Doğru ve sağlıklı bir yasama usulü açısından ciddi bir eksiklik olan bu durum AKP açısından ise resmen bir fırsat olarak değerlendirilmektedir. AKP kendi istediği düzenlemeleri bir an önce yasalaştırmak amacıyla kamu kurumlarını by-pass etmek için bu yolu izlemekte, kanuni düzenlemeler sıklıkla teklif olarak komisyon gündemine getirilmektedir.

Böylesine bir usulün yanlış ve sağlıksız olduğu açık olup, bu usulün olumsuz yansımalarına da Teklifin alt komisyon çalışmalarında da tanıklık edilmiştir. Kanun Teklifi alt komisyonda görüşülürken, düzenlemenin içerdiği hükümler komisyon üyesi milletvekillerine sanki bir kanun tasarı imiş gibi ilgili kamu kurumlarının yetkilileri tarafından anlatılmış, teklif sahibi milletvekilleri de çoğu kez altına imza attığı hükmün anlam ve sonuçlarını, komisyon görüşmeleri sırasında ilgili bürokratlardan dinlemiştir. Bu tablo, Kanun Teklifinde yer alan düzenlemelerin bürokrasiden sipariş edilen, bürokrasinin siparişi üzerine altına alelacele imza atılan ve yeterince nüfuz edilemeyen hususlar olduğunu göstermektedir.

Tüm bu tabloyu özetleyen çarpıcı iki örnek, kanun teklifinin hazırlanışındaki ciddiyeti ve özeni göstermektedir. Kanun Teklifi, yukarıda da belirtildiği üzere bu konudaki Tasarıyı olduğu gibi içine alarak yeni maddeler eklenmek suretiyle Meclise sunulmuştur. Ancak Teklifle tasarıdaki maddeler alınırken maddelerden biri unutulmuş, genel gerekçede ve madde gerekçesinde bahsedilmekle birlikte, teklif metninde o maddeye yer verilmemiştir. Teklifin genel gerekçesinde ve de maddenin gerekçesinde "Kamuda Müdür, İl Müdürü, Daire Başkanı ve daha üst unvanlı kadrolara yapılacak atamalarda aranan hizmet süresinin beş yıla düşürülmesi ve müdür, İl Müdürü, Daire Başkanı ve daha üst kadrolara atanabilmek için öğrenim durumu ile beş yıllık hizmet süresinin dışında özel şartların aranmaması" denilmekte ise de kanun teklifinde bu maddeye yer verilmemiştir. Tasarıda yer verilen, bu torba teklifin gerekçesinde bulunan ama teklif metninde bulunmayan bu düzenleme, kanun teklifi hazırlama sürecindeki özen ve ciddiyeti gözler önüne sermektedir.

Kanun teklifi hazırlama sürecindeki özen ve ciddiyete ilişkin bir diğer örnek ise Teklifin birinci maddesinde yer alan düzenlemedir. Madde ile orman köylerinde yaşayan ancak yaşadıkları köyün nüfusuna kayıtlı olmayan orman köylülerinin de ORKÖY kredilerinden yararlanabilmesinin önü açılmak istenmek istenmiştir. Zira mevcut mevzuata göre krediden yararlanmanın koşulu o köyün nüfusuna kayıtlı olmaktır. Bununla birlikte düzenlemeye ilişkin olarak komisyona bilgi veren Orman Genel Müdürlüğü yetkilisi bu maddeye gerek olmadığını belirtirken, daha sonra bu maddenin 27/05/2013 tarihinde Meclise sunulan ve şu an TBMM gündeminde bulunan Orman Kanunu ile Bazı

Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısında yer aldığı anlaşılmıştır. Bunun üzerine söz konusu madde Teklif metninden çıkarılmıştır. Meclis gündeminde yer aldığı tesadüfen öğrenilen, Plan ve Bütçe Komisyonundan ziyade esas olarak Tarım, Orman ve Köy İşleri Komisyonu ile ilgili bir husus, gereksiz bir şekilde komisyon gündemine getirilmiştir. Bu durum da bahsedilen yasama usulü özeninin bir diğer örneğidir.

Kanun Teklifinin içeriğine bakıldığında ise usulde var olan sorunların benzerlerinin düzenlenmenin esaslarında da yer aldığı görülmektedir. Her ne kadar alt komisyon aşamasındaki katılımcı çalışmayla önemli düzeltmeler ve iyileştirmeler yapılmış olsa da, AKP'nin bazı hükümlerdeki ısrarı nedeniyle çeşitli sakıncalar ve eksiklikler mevcut olmaya devam ettiği gibi, Teklife son anda eklenen bazı maddeler de önemli sıkıntılar doğurabilecek mahiyette bulunmaktadır.

Kanun Teklifinde Diyanet İşleri Başkanlığı ile ilgili bazı hükümler yer almaktadır. Neredeyse hemen her torba teklifte, AKP İktidarı döneminde gerek bürokratik kademe anlamında gerekse de kendisine sunulan olanakların artışı anlamında en şanslı kurumların başında yer alan Başkanlığa ilişkin hükümlere rastlanabilmektedir. Elbette ki, görev ve sorumlulukları itibarıyla son derece önemli olan Diyanet İşleri Başkanlığına ihtiyaç duyduğu ve görevini etkin, dürüst ve hakkaniyetle yerine getirmesi için gerekli olanaklar sunulmalıdır. Ancak bunlar yapılırken Başkanlığın sahip olduğu önem, ifade ettiği değer ve hizmet ettiği amaca uygun hareket edilmeli, kurum hiçbir şekilde günlük siyasi, ekonomik ve bürokratik hesapların içine çekilmemelidir.

Kanun Teklifinin 4. maddesiyle, 633 sayılı Diyanet İşleri Başkanlığı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanuna bir ek madde eklenerek, cami ve mescitler ile Kur'an kurslarında veya eklenti ya da bütünleyici parçasında yer alan ve ticari faaliyetlerde kullanılması öngörülen kısımların Diyanet İşleri Başkanlığınca işletilmesine ilişkin hususlar düzenlenmekte, buraların işletilmesinden elde edilecek gelirlerin cami, mescit ve Kur'an kurslarının yapımı, bakımı, onarımı ve işletilmesine (ısıtma, aydınlatma vb.) ilişkin giderler ile aynı amaçlarda kullanılmak üzere dernek ve vakıflara yardım yapılmasına ilişkin giderlerin karşılanmasında kullanılması öngörülmektedir. Bu madde, alkol düzenlemesi olarak bilinen ve geçen ay yasalaşan kanun teklifinin ilk halinde de mevcut olup, komisyon aşamasındaki itirazlar ve görüşler doğrultusunda metinden çıkarılmıştır. Ancak söz konusu madde şimdi olduğu gibi bu Teklifin içine olduğu gibi aktarılmıştır. Bu tutum şık olmadığı gibi kanun hükmü de sakıncalıdır. Zira cami, mescit ve Kur'an kurslarının bulunduğu büroların eklentilerinin veya bütünleyici parçalarının her ne suretle olursa olsun ticari faaliyete konu edilmesi kesinlikle doğru değildir. Bu durum, ibadet ve dini eğitime ilişkin değerlerimizle bağdaşmamakta ve onları örselemektedir. Her ne kadar Alt Komisyon görüşmelerinde halihazırda camilerin bu durumda olduğu, hatta 931 camide buna ilişkin sorunlar yaşandığı belirtilmiş olsa da, mevcut uygulamaların bulunması durumu meşru ve yaygın hale getirmemeli, Diyanet İşleri Başkanlığı halihazırdaki mevcut olan bu uygulamaları mümkünse sonlandırmalı ve bundan böyle cami, mescit ve kurslarda ticari alan oluşmasına fırsat vermemelidir. İbadet ve eğitime ilişkin değerlerimiz birer rant aracı haline dönüşmemelidir.

Teklifin 5. maddesi ile Din İşleri Yüksek Kurulu Üyelerinin görev süreleri uzatılmaktadır. Zira mevcut Din İşleri Yüksek Kurulu Üyeleri seçimle belirlenerek 7 yıllığına belirlenmiş bir süre için atanmış ancak 2010 yılında Kanunda yapılan düzenlemeyle bu süre beş yıla indirilmiştir. İşte Teklif ile üyelik süreleri beş yıla düşürülen kişilerde bu sürenin başlangıç tarihinin Kanunun değiştirildiği tarih yani 2010 olması öngörülerek görev süreleri uzatılmaktadır. Böyle bir düzenlemenin asıl yolu

bu değildir. Eğer görev süresini 5 yıla indiren kanun mevcutlar için uygulanmasını isteniyorsa aynı kanunda bir geçici madde konur ve bu şekilde hukuki bir bütünlük sağlanır. Oysa 2010 yılında kanunu çıkarırken geçici madde koymayı düşünmeyen AKP kanun çıktıktan 3 yıl sonra böyle bir düzenlemeye gitmektedir.

Teklifin 6. maddesi ile vekil imam, vekil müezzin-kayyım ve Başkanlığa bağlı Kur'an kurslarında vekil olarak öğreticilik yapanlardan, maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla görevde bulunanların, üç ay içinde müracaat etmeleri halinde, yeterlilik belgesine sahip olmaları koşuluyla ilgili kadrolara hiç bir sınırlamaya bağlı olmaksızın kadroya atanması düzenlenmektedir. Diyanet İşleri Başkanlığının ihtiyaçları doğrultusunda personel istihdamı son derece doğal ve elzemdir. Ancak şu da unutulmamalıdır ki, kamu personeli olmak için bekleyen milyonlarca genç varken, atama bekleyen yüzbinlerce öğretmen varken kamunun personel ihtiyacının Diyanet İşleri Başkanlığı kullanılarak dindar devlet, dindar toplum yaratmak için bu kurumun kullanılması bizzat Başkanlığı yıpratacak, hak etmediği eleştirilerin muhatabı konumuna getirecektir. AKP'nin Diyanet İşleri Başkanlığını paravan bir kurum olarak görüp kullanması doğru değildir. İşsiz nitelikli gençlerimiz üniversitelerden başarı ile mezun oldukları yetmezmiş gibi, bir dizi sınavlarla, KPSS ile uğraşmak durumunda kalırken, hangi kamu kurumu olursa olsun memuriyete girişte bu yolun kullanılması adil olamayacaktır.

Elbette ki, bu alandaki personel eksikliği giderilmelidir ancak kamunun personel ihtiyacı bu yolla giderilmeye çalışılmamalıdır. Personel ihtiyacının giderilmesi için tutarlı, adil ve uzun vadeli bir bakış açısı geliştirilmelidir. Zira vekil imamlara, müezzinlere kadro verilirken iki yıldır defalarca bahsedilen kamu kurumlarında 4-B, 4-C'li olarak çalışan on binlerce kamu emekçisine kadroya ise yer verilmemektedir. Başta Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı olmak üzere, pek çok AKP'li yetkili kamuda görev yapan sözleşmelilerin kadroya alınacağını uzun süredir söylemesine rağmen halen bu konuda atılmış somut bir adım bulunmamaktadır. İstendiğinde birkaç hafta içinde çözümlenebilecek bir hususun bu kadar uzun süreye yayılması aslında AKP Hükümetinin düzenlemeyi seçim yaklaşığında hayata geçirmek arzusunda olduğunu, konuyu bir seçim malzemesi olarak kullanma niyetinde olduğunu akıllara getirmektedir.

Halihazırda kamuda 73.000 4/B'li, 23.000 4/C'li olmak üzere yaklaşık yüz bin sözleşmeli kamu personeli bulunmakta olup, bu sayıya kamuda taşeronlaşma uygulaması ile yaygınlaşan işçiler eklendiğinde konunun çok büyük bir mağdur kitlesinin sorunu olduğu daha açık olarak ortaya çıkmaktadır. Bu noktada asıl yapılması gereken, AKP'nin çalışma hayatına ilişkin bilinçli ve sistemli olarak hayata geçirdiği bu politikadan tamamen vazgeçmekten başka bir şey değildir. Zira sormak gerekir ki, söz konusu personele ihtiyaç varsa neden vekil/sözleşmeli şeklinde alınmaktadır, daimi bir ihtiyaç yoksa neden bu personel kadroya alınmaktadır? Bu iki husus birbiriyle çelişmekte ancak AKP İktidarı, insanları güvencesiz, yetersiz haklar ve koşullar altında çalıştırmaya yönelik bu bilinçli politikasını bir de "sözleşmelilere kadro lütfetmek" şekliyle seçim kozu olarak kullanmak istemektedir.

Kanun Teklifinin belki de en önemli maddeleri 657 sayılı Kanunda yapılması düşünülen kariyer mesleklere yönelik düzenlemelerdir. Söz konusu maddeler ile kapsama dahil uzman/müfettiş yardımcılıklarında uzmanlık yeterlik sınavına girmede aranan asgari hizmet süresi üç yıldan iki yıla indirilmekte; uzmanlık yeterlik sınavına girmede aranan tez hazırlama süreci ile uzmanlığa atanmada aranan yabancı dil belgesine sahip olma şartı zorunlu olmaktan çıkarılarak ihtiyari hale getirilmekteydi.

Kariyer meslekler, kamu yönetimin en önemli ve kritik makamlarına atanan kişileri üreten hayati önemi hazi mesleklerdir. Bürokrasi bu mesleklerden gelenler aracılığıyla yönetilmekte olup, bu meslekler kurumsal hafızaları ve birikimi de ifade etmektedir. Ancak Teklif ile kariyer mesleklerde yardımcılıkta geçirilmesi gereken asgari sürenin üç yıldan iki yıla indirilmekte, tez ve yabancı dil şartının ihtiyari hale getirilmek istenmekteydi.

Öncelikle bilinmelidir ki, alt komisyon çalışmaları sırasında ısrarla dile getirilmesine rağmen bu düzenlemelere neden ihtiyaç duyulduğu gerek AKP'li milletvekilleri gerekse de bürokrasinin temsilcileri tarafından açıklanamamıştır. Böyle bir düzenlemenin nedeni izah edilemediği gibi, sonuçlarının da çok düşünülmediği açıkça görülmüştür. Gerek siyaset, gerekse bürokrasi yönünden kariyer mesleklerin kamu yönetimi açısından sahip olduğu öneme dair farkındalığın yeterince oluşmadığı maalesef görülmüştür.

Kariyer mesleklerle ilişkin olarak, yardımcılıkta geçen sürenin indirilmesi ile yetişmesi; tez hazırlama zorunluluğunun kaldırılması ile mesleki birikimin gelişimi; yabancı dil bilme zorunluluğunun kaldırılması ile de dünyası ile entegre olabilme yolu zaafa uğratılacak olup, bürokrasinin belkemiği olan kariyer mesleklerin içini boşaltabilecek, onu vasıfsızlaştırabilecek düzenlemelerden kaçınılmalıdır.

Belki bu eksendeki ısrarlı görüş ve tepkilerimizden, belki de üst komisyonda da uzun tartışmalara sebep olacağı görüldüğünden kariyer mesleklerle ilişkin söz konusu düzenlemeler Alt Komisyon çalışmalarının sonuna yaklaşırken Teklif metninden çıkarılmıştır.

Umuyoruz ki buradaki neden; AKP'nin bu düzenlemelerin yanlışlığının ve bu mesleklerin öneminin farkındalığına kavuşması olup, Teklifi bir an önce Komisyondan çıkarıp Genel Kurula getirmek ve bu düzenlemeleri Genel Kurul aşamasında önergeler ile eklemek değildir.

Kanun Teklifinin 9. maddesiyle, 1211 sayılı Merkez Bankası Kanununun 45 inci maddesinde yer alan, reeskonta kabul edilebilecek ticari senet ve vesikalara uygulanan yüz yirmi günlük vade sınırlandırmasını kaldırılmaktadır. Bununla Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası kaynağından kullanılan reeskont kredilerinin türü, özellikleri ve vadelerinin Bankanın para ve rezerv politikalarıyla ve ihracat alacaklarının vade yapısıyla uyumlu olarak Bankaca daha esnek bir şekilde belirlenmesine imkan sağlanmasının amaçlandığı anlaşılmaktadır. Amaç ve esaslar kabul edilebilir olmakla birlikte söz konusu hükmün bu Teklifte yer alması anlaşılır değildir. Zira daha geçtiğimiz birkaç hafta önce Merkez Bankası ile ilgili hükümler içeren bir kanuni düzenleme Komisyondan geçmiş, Meclis Genel Kurulunda kabul edilmiştir.

Bu çerçevede, bu hükmün asıl olması gereken yer bu Kanun Teklifi değil, Ödeme Hizmetleri ve Elektronik Para Kuruluşları Hakkında Kanun Tasarısıydı. Zira söz konusu tasarı finansal alana yönelik olup, AKP unuttuğu/düşünemediği bir hususu daha bu Teklife eklemiştir.

Kanun Teklifinin 10. Maddesi ile yükseköğretim kurumlarının akademik personel ihtiyacının karşılanması için yurtdışına gönderilecek burslu öğrencilerle araştırma görevlilerinin her türlü iş ve işlemleri Yükseköğretim Kurulu Başkanlığına devredilmekte, kamu kurum ve kuruluşları adına yurtdışına gönderilenlerin iş ve işlemleri ise 1416 sayılı Kanun kapsamından çıkarılmaktadır. Zira halihazırda üniversitelerin öğretim elemanı ile kamu kurum ve kuruluşlarının yetiştirmiş personel ihtiyacını karşılamak amacıyla yurt dışına öğrenci gönderilmesine ilişkin iş ve işlemler 1416 sayılı Kanun kapsamında hem Milli Eğitim Bakanlığınca hem de Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı tarafından yürütülmektedir. Bu durum etkinliği engellemektedir. Bu nedenle, söz konusu iş ve

işlemlerin tek bir elden Yükseköğretim Kurulu Başkanlığınca yürütülmesi doğru olmakla birlikte, kendi hesaplarına özel öğrenci olarak ön lisans, lisans ve lisansüstü öğrenim yapacakların yurt dışındaki öğrenimlerine ilişkin esas ve usuller Yükseköğretim Kurulunca düzenlenecek olmasının gereği anlaşılammaktadır. Bu durum bireylerin kendi özel tercihlerini sınırlayabilecek olduğu gibi, YÖK'e de maksadını aşan yetkiler tanınması anlamına gelmektedir.

Kanun Teklifinin bazı maddeleri ise trafik mevzuatına yönelik olarak 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanuna ilişkindir. Zira 25/4/2012 tarihli ve 6299 sayılı "Karayolu Trafik Konvansiyonu ile Bu Konvansiyonu Tamamlayıcı Avrupa Anlaşmasına Katılmamızın Uygun Bulduğuna Dair Kanun" 10 Mayıs 2012 tarihli ve 28288 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmış ve 8 Ağustos 2012 tarihli ve 28378 (Mükerrer) sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 2012/3346 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile onaylanmıştır. Konvansiyonu uygun bulma kararı 22 Ocak 2013 tarihinde Birleşmiş Milletler Genel Sekterliği tarafından onaylanmış olup, yine bu mevzuat gereğince Konvansiyon onay tarihinden bir yıl sonra yürürlüğe gireceğinden ülkemiz için 22/01/2014 tarihinden itibaren geçerli olacaktır. Bu Konvansiyon ve Avrupa Birliği direktifleri göz önünde bulundurularak, ülke mevzuatımız değiştirilmektedir.

Bu çerçevede, Teklifte yer alan hükümler genellikle bu alandaki uluslararası mevzuata uyum sağlamaya yönelik olmakla birlikte, bazı hususlar ülkemiz açısından sıkıntı yaratmaya aday görünmektedir. Teklif bu haliyle yasalaştığı takdirde Milli Eğitim Bakanlığı sürücü adaylarının teorik ve uygulamalı sınavlarını yapmanın yanı sıra yaptırmak yetkisine de sahip olacaktır. Böylesi bir durum, ileride sürücü adaylarına yönelik sınavların, özellikle de uygulamalı sınavın özel sektör tarafından yapılmasına vesile olacaktır. Nitekim Alt Komisyon çalışmaları sırasında Milli Eğitim Bakanlığının kısa vadede olmasa da, uzun vadede söz konusu sınavlardan uygulamalı olanını özel sektöre yaptıрма konusunda bir irade taşıdığı anlaşılmıştır.

Halihazırda sürücü adaylarının gerek teorik sınav, gerekse de uygulamalı sınav, diğer adıyla direksiyon sınavı Mili Eğitim Bakanlığı bünyesinde yapılmaktadır. Bakanlık düzeyinde bir kamu otoritesinin sınavları yapıyor olmasına rağmen ülkemizde sürücü belgesi almanın çok da zor olmadığı aşıkardır. Son derece titiz ve zor bir süreç sonunda verilmesi gereken ehliyetler ne yazık ki ülkemizde hızla, kolaylıkla verilebilmektedir. Bu durumun bedelini ise ülke olarak hepimiz ödemekteyiz. Trafik kazalarında binlerce vatandaşını kaybeden, yüzbinlerce yaralı veren, milyonlarca lirası uçup giden bir ülke konumunda bulunmaktayız. Son 10 yıl içerisinde meydana gelen 1 milyon 329 bin 598 trafik kazasında; 42 bin 721 kişinin hayatını kaybettiği, 1 milyon 758 bin 129 kişinin ise yaralandığı bir ülkede, sürücü adaylarını sınava tabi tutma işinin Milli Eğitim Bakanlığı tarafından özel sektöre bırakılması olasılığı ciddi riskleri de içinde barındırmaktadır. Zira sınavların ciddiyeti ve zorluğu aşındığı ölçüde trafikte bedel ödeme riski artmaktadır.

Kanun Teklifi ile trafik mevzuatımıza girecek olan bir diğer yenilik ise sürücü belgelerinin süreli olarak verilmesi olacaktır. Verilecek bir sürücü belgesi halihazırda olduğu üzere ömür boyu kullanılamayacak, belli periyodlarla yenilenecektir. Yenileme bundan sonra verilecek her sürücü belgesi için geçerli olacağı gibi, bundan önce verilmiş halihazırdaki yaklaşık 24 milyon ehliyet de bir geçiş döneminde değiştirilecektir.

Bu doğru ve yerinde bir uygulama olacaktır. Ehliyet alma şartlarını sonradan kaybedenlerin trafikte varlığını sürdürmesi hayati bir unsur olup, bunun önüne geçilmesi gerekmektedir. Zira zaman içinde sürücü belgesi sahibi kişinin sağlık şartlarında sürücülüğe engel geçici ya da kalıcı

değişiklikler meydana gelebilmekte, trafik görevlilerince bu durumun tespit edilmesi halinde sürücülerin sağlık kuruluşundan sürücülüğe engel bir halinin olmadığını belirtir rapor almaları istenilmekte ancak bu süre zarfında vatandaşlar araç kullanabilmekte ve araç kullandığı tespit edilenler hakkında herhangi bir işlem yapılamamaktadır. Vatandaşın can ve mal güvenliğine ilişkin bu düzenleme uyarınca sürücü belgeleri belli aralıklarla yenilenecek, araç kullanmasına engel bir durumu olmayanlara yeni ehliyetleri yine verilecektir.

Bu işlemler için gereken trafik harcı ödenmeyecek, sürücü belgesi yenilemelerinde harç alınmayacaktır. Bu da doğru bir yaklaşım olmakla birlikte eksiktir. Zira sürücü belgesi almaya ilişkin mali külfet iki tanedir. Biri 492 sayılı Harçlar Kanununa göre alınmakta olan trafik harcı, diğeri ise 210 sayılı Değerli Kağıtlar Kanununa göre tahsil edilen değerli kağıt bedelidir. Bugün itibarıyla sürücü belgesi almaya hak kazanan bir vatandaş, ehliyet sınıfına göre 110 TL ila 556 TL arasında değişen harç ödeyecek, belgesinin kendisi için ise 89 TL değerli kağıt bedeli ödemek durumundadır. Teklifte harç istisnası getirilmekle birlikte değerli kağıt bedeline ilişkin bir hükme yer verilmemiştir. Bu durumda sürücü belgelerinin yenilenmesinde vatandaşlar 2013 yılı için 89 TL olarak belirlenen ve her yıl Maliye Bakanlığınca güncellenen bu tutarı ödemek durumunda kalacaktır. Oysa ehliyetlerin yenilenmesine ilişkin olarak harç alınmamasının mantığı neyse bunun değerli kağıt bedeli için de geçerli olması gerekmektedir. Bu durum hem daha adil hem de daha tutarlı bir sonuç yaratacaktır. Vatandaşlarımızın can ve mal güvenliğine yönelik olarak atılan bu doğru adım, mali hesapların gölgesinde kalmamalı, sürücü belgesi yenilemelerinde değerli kağıt bedelinin de alınmaması kanunen temin edilmelidir.

Kanun Teklifinin 27. maddesi hem anayasal ilkelere, hem mer'î hukuka, hem de siyasal tutarlılığa aykırı bir düzenlemedir. Maddeyle kamulaştırma Kanununun geçici 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan 4/11/1983 tarihinin 31/12/2012 tarihi olarak değiştirilmesi suretiyle; Kamulaştırma Kanununun geçici 6 ncı maddesinde yer alan hükümlerin, 31/12/2012 tarihe kadar ilgili idarelerce kamulaştırma işlemleri tamamlanmamış veya kamulaştırması hiç yapılmamış olmasına rağmen fiilen kamu hizmetine ayrılan veya kamu yararına ilişkin bir ihtiyaca tahsis edilerek üzerinde tesis yapılan taşınmazlar hakkında da uygulanması sağlanmaktadır.

09/10/1956-04/11/1983 tarihleri arasında taşınmazlarına kamulaştırmaksızın el konulan taşınmaz malikleri için dava hakkı, 5999 sayılı Kamulaştırma Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu'na eklenen geçici 6 ncı maddesinde düzenlenmişti. Bu maddenin uygulaması 6111 sayılı Kanun ile 4/11/1983 tarihi sonrası için de genişletilmiştir. Ancak Anayasa Mahkemesi, 6111 sayılı Kanun'un 2 nci maddesiyle yapılan düzenlemeyi 30.11.2012 tarihli ve 2010/83 E. sayılı kararıyla iptal etmiş ve iptal kararının 6 ay sonra yürürlüğe gireceği kararlaştırılmıştır. Bu alanda Ağustos 2013'e dek bir düzenleme yapılması gerekmektedir.

Anayasa Mahkemesi iptal kararında geçici 2 nci maddenin tamamını iptal ederek geçici 6 ncı maddenin 1983 ve sonrası kamulaştırmaksız el atma işlemlerinde uygulanmasının Anayasanın 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine, 35 inci maddedeki mülkiyet hakkına ve 46 ncı maddesindeki "Kamulaştırma bedeli ile kesin hükme bağlanan artırım bedeli nakden ve peşin olarak ödenir." Hükümüne açıkça aykırılık teşkil ettiğini hiçbir duraksamaya yer olmadan açık ve net bir biçimde tespit etmiş iken bu iptal kararı yok sayılarak aynı düzenlemenin yeniden ihdas edilmek istendiği görülmektedir.

Getirilmek istenen düzenleme ile 4/11/1983 tarihi ile 31/12/2012 tarihleri arasındaki tüm kamulaştırmaz el atmalar nedeniyle vatandaşların haklarına bir an evvel kavuşmalarının önü kapatılmaktadır. İdare kamulaştırma yapıp bedeli peşin ödeyeceğine kamulaştırması tamamlanmış, kamulaştırmaz el atmalarda vatandaşın taşınmaz bedeli, hakkı taksit taksit ödenecektir. Bu hukuki ve de ahlaki değildir.

2942 sayılı Kanunun geçici 6. maddesi düzenlemesi istisnai bir dönemi kapsamaktadır. Bu dönem 09/10/1956 tarihi ile 04/11/1983 tarihi arasındaki istisnai ve sınırlı bir dönemdeki kamulaştırmaz el atma fiilleri karşısında taşınmaz sahibinin el atmaya maruz kalmış taşınmazına ilişkin taşınmaz değerini el atan idareden tahsili uzlaşma ile tahsili prosedürü ile dava haklarını belirlemektedir. Bu istisnai durumun 04/11/1983 tarihi sonrası dönemi de kapsar şekilde uygulamak amaçlı ve kamulaştırmaz el atma sebebi ile Mahkemelerce hüküm altına alınan tazminatların taksitle ödenme imkanını veren 6111 sayılı yasanın geçici 2. maddesi Anayasa Mahkemesi'nin kararı ile iptal edilmiştir. Anayasa Mahkemesi'nin kararı 22 Şubat 2013 tarihinde Resmi Gazetede yayınlanmış olup, 22 Ağustos 2013 tarihinde yürürlüğe girecektir.

22/08/2013 tarihine kadar iptal edilen kanun maddesi yerine yeni bir kanun maddesi yapılacak ise bu yeni yapılacak kanun maddesinin bir insan hakkı olan mülkiyet hakkını koruyan, bu yönüyle Anayasaya ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesine uygun olması gerekmektedir. Oysa Teklifteki madde metni incelendiğinde yapılan düzenlemenin Anayasa Mahkemesinin kararını 22/08/2013 tarihinden sonra uygulama imkanını bertaraf etmek, kararı ve dolayısıyla hukuku devredışı bırakmak amacı taşıdığı görülmektedir.

Zira bu hukuksuz hüküm kanunlaştığında yeni yasa maddesinin iptali için yeni bir Anayasa Mahkemesi kararı gerekli olduğundan ve iptal prosedürünün de belli bir süre alacağı gerçeği ışığında bu süre içerisinde yine önceden hukuka aykırı bir düzenlemeden, tabiri caizse fırsatçılık yapılarak taşınmaz bedelinin taksitle ödenmesi uygulamasına devam etme suretiyle mülkiyet hakkı sahipleri mağdur edilmeye devam edilecektir. Böylesi bir durum ise anayasal güvenceleri dikkate almayan bir yasal düzenleme yapmanın olumsuz sonuçlarını taşıyacak, hukuk devleti ilkesi bilinçli bir şekilde yasama organınca askıya alınmış olacak ve nihayet uygulamada Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi önünde mülkiyet hakkı ihlali nedeniyle devletin yüklü tazminat ödemesine sebep olunacağı çok açıktır.

İdarenin taşınmaz edinimine yönelik olarak seçilen yöntemin yanlışlığı ise zaten açıkça ortadadır. Zira kamulaştırmaz el atma müessesesi mülkiyet hakkının özüne dokunan haksız, kanunsuz bir eylemin açılımını ortaya koyan bir müessesedir. Anayasamızda belirtildiği üzere mülkiyet hakkına ancak, kamu yararı amacıyla ve ancak kanunla gösterilen bir prosedür dahilinde müdahale edilebilir. Bu durumda mülkiyet hakkına müdahalede aslolan kamulaştırmadır. Nitekim iç hukukta bu hususta düzenlememiz de vardır.

Kamulaştırmaz el atma müessesesi ise mülkiyet hakkına haksız ve hukuka aykırı olarak müdahale ihtiva ettiği için iç hukuk da düzenlenmemiştir. Bu haksız eylemde idare Kamulaştırma Kanununa uygun hareket etmeyerek, ferdin malını elinden alma eylemine girişmektedir. Bu haksız ve saygısız eylemi özendirecek, Kamulaştırma Kanununu dahi uygulamaktan imtina ettirecek kadar el atma filini kolaylaştıracak, mülkiyet hakkına değil saygı göstermek o hakkın kullanılmasını imkansız hale getirecek bir düzenlemenin iç hukukumuzda yapılması hiçbir şekilde mümkün değildir.

Üstelik daha da vahimi geçen ay görüşülen alkol düzenlemesinde geçici 6. madde Cumhuriyet Halk Partisinin itirazlarına rağmen yasalaşırken, maddedeki 31/12/2012 ibaresi "Anayasa Mahkemesi kararına uyma" gerekçesiyle bizzat AKP Grupbaşkanvekili Nurettin Canikli'nin verdiği önerge ile 4/11/1983 olarak değiştirilmiş ve böylelikle uygulamanın 09/10/1956 tarihi ile 4/11/1983 tarihleri arasındaki işlemler için geçerli olacağı belirtilmiştir. Bu da zaten kısmen bir düzeltme olup, aslında Anayasa Mahkemesi kararı tamamen karşılanmamıştır. Zira taşınmaz bedellerinin taksitle ödenmeye devam edilmesi suretiyle vatandaşlarımızın idare karşısında mağduriyeti, hak arama yolları yine kapatılmıştır. Maddenin bu haliyle yürürlüğe girmesi halinde idarenin usulüne uygun kamulaştırma yapmaması ödüllendirilmiş olacaktır. Oysa kamulaştırmaz el atmanın önüne geçilmesi gerekir fakat bu düzenleme kamulaştırmaz el atmanın önüne geçmiyor, bilakis kamulaştırmaz el atmaya da özendirilen bir düzenleme olarak duruyor.

AKP vazgeçtiği, doğru ve hukuki olanlar söylenince belki de vazgeçmek zorunda kaldığı bir düzenlemeyi daha hayata geçirmeye çalışmaktadır ki bu siyaseten de tutarlı, doğru ve şık değildir. Bu gerekçeler çerçevesinde açıktır ki, söz konusu madde son derece hukuksuz, sakıncalı ve yanlış bir düzenlemeden ibaret bulunmaktadır.

Teklifin ilk halinde 29. Madde olarak yer alan düzenleme ise ilgili mevzuat değişmeden önce işe başlamış vergi inceleme elemanlarının TÜRMOB tarafından yapılan normal Yeminli Mali Müşavirliği sınavı ile değil, yine TÜRMOB tarafından yapılacak özel bir sınav ile YMM olmasını sağlamaya yönelikti.

Vergi inceleme elemanları, vergi müfettişleri meslekte geçirdikleri 10 yılın sonunda doğrudan YMM olabiliyorken, 26/7/2008 tarihli ve 5786 sayılı Kanunla bazı meslek mensuplarına daha önce tanınmış olan yeminli mali müşavirlik sınav muafiyeti kaldırılmış, YMM olabilmek için bu kişilerin de mali müşavirleri gibi sınava tabi olması esası getirilmiştir. Ancak mesleğe girdikleri an itibarıyla sınavsız YMM olabilecek kişilerin sınavla YMM olabilmesi bir mağduriyet veya hak kaybı olarak değerlendirildiğinden, 26/7/2008 öncesi işe girmiş vergi müfettişleri için özel sınavla YMM'lik yolu açılmıştır. Teklif ile bu konudaki ikinci düzenleme yapılmak istenmiştir. İlki yine 5786 sayılı Kanunun geçici 9. Maddesiyle 2008 yılında getirilen ve sınavı Maliye Bakanlığınca yapılan bu düzenleme maddeyle yenilenmekte, böylelikle 2008 yılında yapılan özel sınava giremeyenler, o sınavı geçemeyenler de dahil olmak üzere mesleğe girdiğinde sınavsız YMM olabilecek herkese özel sınavla YMM'lik yolu açılmaktadır. Ancak mesleğe yardımcılıktan girmeyen ve yeterlilik sınavı vermeyen vergi müfettişleri, daha önceki gibi bu maddenin dışında tutulmaktadır.

Ancak 2008 yılında yapılan bu düzenlemeye ilişkin olarak 15.11.2011 tarihind Resmi Gazetede yayımlanan Anayasa Mahkemesinin 2011/81 sayılı Kararında :

Kazanılmış hak tartışmalarına ilişkin olarak , "3568 sayılı Kanun'un Geçici 9. maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi uyarınca, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte vergi inceleme yetkisini almış ve mesleki yeterlik sınavını vermiş ve 10 yıllık süreyi tamamlamış olanlar için yeminli mali müşavirlik sınav şartı aranmamakta ve bu kişilerin kazanılmış hakları korunmaktadır. Vergi inceleme yetkisini almış olmakla birlikte mesleğinde 10 yılını doldurmamış olanlar için ise kazanılmış herhangi bir haktan söz edilemeyeceğinden kural hukuk devleti ilkesine aykırılık oluşturmamaktadır." denilmiş,

Yine sınavı Maliye Bakanlığının yapmasına ilişkin olarak da, "Merkezi idarenin, kamu kurumu niteliğindeki bir meslek kuruluşu olan TÜRMOB'un yerine geçerek, vergi inceleme yetkisini almış ancak 10 yıllık süreyi tamamlamamış olan kişiler için yeminli mali müşavirlik sınavı yapması, idari

ve mali denetim kapsamına girmemektedir. Bu durum, denetimin ötesinde, merkezi idarenin kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşunun yerine geçerek faaliyet göstermesi anlamına gelmektedir. Bu nedenlerle bazı kişilerin gireceği yeminli mali müşavirlik sınavının idari ve mali denetim yetkisini aşacak biçimde merkezi idare içerisinde yer alan Maliye Bakanlığı'na verilmesi Anayasaya aykırıdır. " denilmiştir.

Kısacası, Anayasa Mahkemesi, oybirliği ile aldığı söz konusu kararı ile 2 hususa açıklık getirmiştir.

1- YMM'lik için sınav muafiyetinin kaldırılması 2008 itibarıyla 10 yılını doldurmuş vergi inceleme elemanları için kazanılmış hak değildir.

2- Özel YMM'lik sınavını yapması gereken TÜRMOB'dur. Sınav TÜRMOB'un görev ve yetki alanındadır, onun işidir. Aksi durum yani sınava Maliye Bakanlığının karışması İdarenin yetkisini aşmasıdır.

Teklif metnine göre sınav TÜRMOB tarafından yapılacaktır ancak sınava ilişkin tüm usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenecektir. Yani sınavı yine Maliye Bakanlığı yapacak, TÜRMOB'a da bir nevi gözetmenlik görevi verecektir. Yapılmak istenen Anayasa Mahkemesi kararının gereğinin yerine getirilmesi değil, kelime oyunu ile kararın etrafından dolanarak dilediğini hayata geçirmektir.

Bu hususlara ilişkin hukuki, haklı ve ahlaki itirazlarımız AKP'li üyeler tarafından da görülünce özel sınav getirilmesine yönelik madde metninin Tekliften çıkarılması uzun tartışmalar sonucunda kararlaştırılmıştır. Nitekim söz konusu düzenleme geçen ay görüşülen ve alkol düzenlemesine ilişkin kanun teklifinde de yer almış, aynı gerekçeler ve hassasiyetler doğrultusunda yine o düzenlemenin alt komisyon çalışmaları sırasında metinden çıkarılmıştır. İlginç olan daha 1 ay önce yasama organının iradesi ile gündemden kaldırılan bir hususun hemen, tekrar gündeme getirilmesidir. Burada yapılmak istenen düzenlemenin Maliye Bakanlığının acil bir ihtiyacına veya kişilerin gasp edilen haklarına yönelik olmadığı anlaşılabilir olup, böylesi bir ısrar parlamentonun iradesine ve saygınlığına yapılmış bir müdahale olarak karşımıza çıkmaktadır.

Kanun Teklifinin 35. maddesiyle Dışişleri Bakanlığında üst yönetici kadrolarına atanabilmek için aranan özel şartlar kaldırılmakta ve meslek mensubu olmayıp büyükelçi veya daimi temsilci olarak atanmaların merkeze döndüklerinde Bakanlıkta çalışabilmesinin, Bakanlıktaki görevleri süresince büyükelçi unvanını kullanmaya devam edebilmesinin ve meslek mensubu olanlar arasında büyükelçiliğe veya daimi temsilciliğe atanmalarla aynı hükümlere tabi olmasının önü açılmaktadır.

Bu düzenlemeler son derece sakıncalı olacaktır. Zira Dışişleri Bakanlığı çok özel bir konum ve öneme sahiptir. Diploması herşeyden önce bilgi, deneyim ve birikim gerektirir. Yüzyıllardan süzülüp gelen Türk diplomasisinin gücünü ve etkisini ciddi ölçüde riske edebilecek bu düzenlemelerden kaçınılmalıdır. Diploması yeterince hakim olmayan, yeterli düzeyde tecrübe sahibi olmayan şahıslara büyükelçilik verilmesi, bu kişilerin üst yönetici olarak dışarıdan atanması köklü ve dengeli olması ile tanınan ve övülen dış politika çizimimizi de ortadan kaldıracaktır.

Maddenin görüşmeleri sırasında Dışişleri Bakanlığı yetkilisi düzenlemenin kendi önerileri olmadığını belirtmiş, Bakanlığın böyle bir ihtiyacının bulunmadığı ortaya çıkmıştır. Bu çerçevede, dış politikamıza ve diplomasi kültürümüze zarar verecek bu düzenlemelerden vazgeçilmesine yönelik haklı ısrarlarımız karşılık bulmuş, söz konusu madde Teklif metninden çıkarılmıştır. Umuyoruz ki, bu düzenlemeden tamamıyla vazgeçilmiş olsun ve Tekliften çıkarılan diğer hükümler gibi kamu yönetimine darbe vuracak hükümler bir daha gündeme getirilmeyecektir.

Teklifin 36. maddesi ile 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununda değişiklik yapılarak, Finansal Kiralama, Faktoring ve Finansman Şirketleri Kanunu kapsamında taşınmazların geri kiralama amacıyla ve sözleşme sonunda geri alınması şartıyla finansal kiralama şirketlerine satışı ile bu taşınmazların finansal kiralama şirketlerince tekrar devralındığı kuruma satışından doğan kazançlar kurumlar vergisinden istisna edilmekte, ayrıca, varlık kiralama şirketleri ile finansal kiralama şirketlerine devredilen ve bunlardan geri alınan taşınmazlardan kaynaklanan vergi kaybını önlemek amacıyla düzenleme yapılmaktadır.

Bu düzenleme kabul edilebilir olmakla birlikte, böyle bir düzenlemenin teklif edilmesi dahi AKP'nin yasama usulü ve tekniğine yönelik özensizliğini, ne yapacağına dair kafa karışıklığını açıkça göstermektedir. Zira AKP Hükümeti tarafından 12/6/2013 tarihinde Meclise sunulan ve 18/06/2013 tarihinde Plan ve Bütçe Komisyonu tarafından gündem alınarak görüşülmeye başlanan ve alt komisyonu oluşturulan Gelir Vergisi Kanun Tasarısına göre 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu tek bir kanun olarak birleştirilmekte, ve bu kanunlar yürürlükten kaldırılmaktadır. Yani AKP bir yandan 552 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununda değişiklik öngörürken, aynı anda bu kanunu yürürlükten kaldırmaktadır. Meclisten istenen şey, aynı dönemde yürürlükten kaldırılacak bir kanunda değişiklik yapılmasıdır. Bu nasıl bir çalışma ve öngörünün sonucudur bilinmemektedir ama bilinen odur ki, yapılmak istenen değişikliğin yeri Gelir Vergisi Kanun Tasarısı olmalıdır. Böylelikle hem tutarlılık, hem ciddiyet muhafaza edildiği gibi, teknik olarak da vergi düzenlemesi daha kapsamlı ve geniş biçimde asıl düzleminde ele alınmış olacaktır.

Teklifin 37. maddesiyle 28 Şubat 1997 tarihinden sonra verilen disiplin cezaları nedeniyle memuriyetten çıkarılanların ilgili şartları taşımaları kaydıyla yeniden göreve alınmalarında atama sayısına ilişkin kısıtlamalarının uygulanmaması öngörülmektedir. Böylelikle 28 Şubat 1997 tarihinden sonra verilen disiplin cezaları nedeniyle memuriyetten çıkarılanlara yeniden göreve alınmasının yolu açılmaktadır.

Düzenleme esasında bir iade-i itibar düzenlemesidir. Elbette, hakkı gaspedilenlere hakkı teslim edilmelidir. Ancak bu düzenleme iki açıdan sıkıntılar taşımaktadır. Birinci sıkıntı, düzenlemenin kapsamına ilişkindir. Düzenleme sadece 28 Şubat döneminin mağdurlarına ve 657 sayılı Kanuna tabi olanlara yöneliktir. Oysa mağduriyetlerin ortaya çıkması açısından 28 Şubat dönemi ülkemizde bir ilk değildir. 12 Mart 1971 tarihinden beri ülkemizde böyle mağduriyetler yaşandığı dikkate alındığında yapılması gereken çok daha kapsamlı bir sürece yönelik olarak düzenleme yapılmasıdır. Bu düzenleme aynı zamanda askeri personel kanununa tabi kişiler için de uygulanmalı, haklarında yargı kararı olmayan ancak disiplin cezaları nedeniyle ordudan atılan askeri personele de böyle bir olanak sağlanmalıdır. Nitekim alt komisyon çalışmalarında görüşlerine başvuru Re'sen Emekliler Derneği temsilcisi de iade-i itibarın disiplin cezaları nedeniyle re'sen emekli edilerek mesleklerinden olan askerler için de uygulanmasını talep etmiştir. Bu talep makul ve haklı bir talep olup, aslında AKP Hükümetinin bir çelişkisini de ortaya koymaktadır. Zira 2011 yılında 6191 sayılı Kanunla Yüksek Askeri Şura kararlarına dayalı olarak ordudan atılan personele araştırmacı kadrosunda atanma hakkı tanıyan AKP, ordudan herhangi bir yargı kararı olmaksızın, disiplin suçları nedeniyle işinden olan askeri personele ise sırt çevirmektedir.

Söz konusu düzenlemenin ikinci sıkıntısı ise 28 Şubat 1997 tarihinden sonra verilen disiplin cezaları nedeniyle memuriyetten çıkarılanların yeniden göreve alınmasına ilişkin olarak madde metninde yer alan "ilgili kamu kurumunca uygun görülmesi halinde" ibaresidir. Bu ibare son derece

tehlikeli ve yanlıştır. Eğer kanun koyucu bunu istiyorsa bürokrasiye takdir hakkı neden verilmektedir? Böylesi bir takdir hakkı verilmesi yapılan kanunu da anlamsızlaştırabilecektir. Yasama organının kendi yetkisini adeta hiçe sayar gibi tekrar nihai kararı fiilen yürütme organına bırakması anlamsız olduğu gibi, adaletsiz olmaya da adaydır. Zira, bu takdirin memuriyetten atılan herkese aynı şekilde uygulanacağı meçhuldür. Örneğin, inancı nedeniyle atılan biri işe geri alınırken, yaşam tarzı nedeniyle başka bir sebepten atılanlara bu hak tanınacak mıdır? Bu sorunun yanıtı açık, kesin ve net olarak verilemiyorsa -ki böylesi bir takdir tanınması bu sorunun yanıtını da muğlak hale getirmektedir- yapılacak düzenleme kapsamı ne olursa olsun adaletsiz olacaktır.

Bu çerçevede, memuriyetten atılanlara yönelik bu düzenlemenin kapsamı genişletilmeli ve maddede yer alan ilgili kamu kurumunun uygun görmesi koşulu çıkarılmalıdır. Nitekim Alt Komisyon çalışmalarında tüm bu görüş ve eleştirilerimiz karşılık bulmuş, konunun Üst Komisyon toplantısına dek detaylı olarak çalışılması kararlaştırılmıştır.

Kanun Teklifinin 44. maddesi ile Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığında önlisans, lisans ve lisansüstü diploma programlarına kayıtlı öğrencilerin sınav hizmetlerine yönelik geçici işlerde kısmi zamanlı olarak çalıştırılabilmesi ve ÖSYM tarafından uygulanan sınavlara ait soru ve cevapların 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu kapsamı dışına çıkarılması öngörülmektedir. Bu düzenlemeler yanlış ve hukuka aykırı düzenlemelerdir.

Üniversite öğrencilerinin içinde bulunduğu sıkıntılı mali imkanlarını kullanarak onların emeklerinin sömürülmesi noktasında istihdamı haksız bir uygulama olacaktır. Eğer söz konusu işlerde öğrenci çalıştırılmak isteniyorsa yapılması gereken emek sömürüsüne yol açabilecek özel bir düzenleme yapmak değil, bu kısmi çalışmaların İş Kanununa tabi olmasını temin etmektir ki bu da doğal ve doğru olandır.

Diğer husus ise ÖSYM tarafından yapılan sınavlara ait soru ve cevapların kamuoyuna kapatılmasıdır. Alt komisyon aşamasında ÖSYM yetkilisi bunun gerekçesi olarak ilerde yapılması düşünülen elektronik sınavlar için sorulara ihtiyaç duyulacağını, soruların paylaşılmaması durumunda soru havuzunun eksilmeyeceğini ve soru sayısını artırmanın da zor olmasını ileri sürmüştür. Bu durum zor ama doğru olanın değil kolay ama yanlış olanın seçilmesi anlamına gelmektedir. Yapılması gereken şeffaflıktan ve dolayısıyla da hesap verebilirlikten uzaklaşmak değil, yeni sorular üretmenin yollarını bulmaktır. ÖSYM'nin yeni sorular bulması için sınavların saygınlığına daha fazla gölge düşürülmemelidir, soru ve cevapların bilgi edinme kapsamından çıkarılmasından vazgeçilmelidir.

Kanun Teklifinin 45. maddesi ile 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununun iş güvenliği uzmanı ve işyeri hekimi çalıştırma yükümlüğüne ilişkin yürürlük maddeleri uygulamada yaşanan sorunların giderilmesi gerekçesiyle ertelenmektedir. Bu düzenleme, AKP'nin emeğe, emekçiye bakış açısını yansıtmaktadır. Böylelikle iş güvenliği bir süre daha rafa kaldırılacak ancak o süre içinde ülkemiz, emekçilerini artık sıradan bir kadere dönüşen iş kazalarında kaybetmeye devam edecektir. Bunun kabul edilebilir bir yanı bulunmadığı gibi, düzenlemenin bir an önce hayata geçirilmesi siyasal iktidarın insan hayatına, emeğin değerine olan bir borçtur.

Her ne kadar Alt Komisyon çalışmaları sırasında Çalışma Bakanlığınca verilen bilgiler iş güvenliği uzmanı açısından ciddi bir arz eksikliği olduğu, uzman sayısının talebin yoğunluğunun altında kalması nedeniyle mevcut belge sahiplerinin uçuk ücretler talep ettiği ileri sürülse de, iş kazaları açısından vahim bir konumda olan ülkemizde her ne yolla olursa olsun iş güvenliğini temin etmek Hükümetin öncelikli ve ivedi yükümlüğüdür. Sınırlanan grev haklarından, sendikasılaştırılan bir toplum yaratılmasına kadar emeğe bakış açısını gösteren AKP İktidarından böyle bir beklenti gerçekçi olmasa da insani ve hukuki bir gerekliliktir.

Kanun Teklifinin 48. maddesi ile 646 ve 659 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamelere ilişkin olarak, yetki kanunu kapsamına girmediği veya kanun hükümünde kararnamelerle düzenleme yapılamayan alana girdiği gerekçesiyle Anayasa Mahkemesince iptal edilen hükümlerin yeniden düzenlenmesi öngörülmektedir.

Zira Anayasa Mahkemesi uzman yardımcılığına atanabilmeyi düzenleyen KHK'nın ilgili maddesinin yetki kanunu kapsamına girmediğine karar vermiş ve iptal kararı vermiştir. İptal kararı, kararın Resmi Gazetede yayımından 9 ay sonra yürürlüğe girecektir. Anayasamıza göre siyasal hak ve ödevler olağan kanun hükümünde kararnamelerle düzenlenemeyecek olup, kamu hizmetine girme hakkı da siyasal hak olduğundan Anayasa Mahkemesi bu düzenlemelerin KHK ile değil Kanun ile yapılması gerektiğini belirtmektedir.

Bununla birlikte bu madde Maliye Bakanlığında tasfiyelerin de önünü açabilecektir. Zira maddenin (a) bendinin son fıkrasında Maliye Bakanlığı merkez teşkilatında daire başkanı, genel müdür yardımcısı ve başkan yardımcısı veya taşra teşkilatında defterdar kadrolarında toplam en az üç yıl görev yapmış olanların, atama tarihi itibarıyla fiilen bu kadrolardan birinde bulunmak şartıyla Maliye Uzmanı kadrosuna atanabilmesinin yolu açılmaktadır. Madde metni bu şekilde yasalaşırsa örneğin, bir defterdar görevden alınarak maliye uzmanlığına atanacak ancak bu atama için kanuni düzenleme olduğundan idari yargıya gidemeyecektir. AKP benzer bir anlayışı 2011 yılında çıkardığı onlarca kanun hükümünde kararnamede de göstermiş, KHK ile düzenleme yapılan kurumun tüm üst yöneticileri yürürlük tarihi itibarıyla görevlerinden atanarak çeşitli kadrolara, araştırmacı/müşavir kadrolarına atanmıştır.

Bürokraside ciddi rahatsızlık yaratan, ülkenin maddi ve beşeri kaynaklarına zarar veren ve kamuda onca müşavir yaratan bu yanlış, adaletsiz, hukuksuz uygulama şimdi bir başka kamuflej ile Maliye Bakanlığında ortaya konmak istenmektedir. Böylesi hukuksuz uygulamalardan kaçınılmalı ve bu uygulamaların gün geldiğinde bugün atanların da hakkını gasp edebilecek şekilde kullanılabilmesi göz ardı edilmemelidir.

Kanun Teklifinin 51. maddesi ile 634 sayılı Avrupa Birliği Bakanlığının merkez teşkilatına bağlı olmak üzere sınırlı sayıda ilde temsilcilik kurulması öngörülmektedir. Böylelikle taşrada bulunan kurum ve kuruluşların AB konuları kapsamındaki çalışma ve projelerinde Avrupa Birliği Bakanlığının gerekli yönlendirme, bilgilendirme, izleme ve koordinasyon görevlerinin etkinliği ve verimliliğinin artırılmasının amaçlandığı söylenmekle birlikte, zaten halihazırda her ilde bir Vali Yardımcısı Avrupa Birliği konularında daimi temas noktası olarak belirlenmiş, Valilikler ve Belediyeler artan sayıda ortak proje yürütmeye ve özellikle eğitim, gençlik ve altyapı konularında geliştirdikleri projeler için AB tarafından sunulan hibe, kredi ve fonlardan geniş şekilde yararlanmaya başlamış, faydalanmıştır. Hal böyleyken, Bakanlığın ayrıca il teşkilatları kurması ne kadar gereklidir, ciddi ölçüde müphemdir. Bu çerçevede, yeni bürokratik unsurlar yaratacak bu düzenlemenin kaynak israfına yol açması muhtemeldir.

Kanun Teklifinin 55. maddesi ile Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu Başkan ve üyelerinin doğrudan Bakanlar Kurulu tarafından atanması ve üye sayısının yediye düşürülmesi, Kurulun toplanacağı süreler ile üye sayısındaki değişikliğe paralel olarak toplantı ve karar yeter sayıları belirlenmesi ve ayrıca Başkan yardımcılarının Başkanın önerisi üzerine Bakan tarafından atanması öngörülmektedir.

Halihazırda Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu;

- Gümrük ve Ticaret Bakanlığı ile Maliye Bakanlığı tarafından önerilecek dörder aday arasından ikişer kişi,

- Hazine Müsteşarlığı, Sermaye Piyasası Kurulu ve Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumunun bağlı olduğu Bakanlıklar ile Türkiye Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliği ve Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği tarafından önerilecek ikişer aday arasından birer kişi olmak üzere,

Bakanlar Kurulu tarafından atanan 9 üyeden oluşmakta ve Kurul, Başkanın önerisi üzerine üyelerden birini İkinci Başkan olarak seçmektedir.

Madde ile üye sayısı 7'ye indirilmekte ama bu üyelerin hangi kurumlardan geleceği hususuna yer verilmemektedir. Yine, başkan yardımcısının Bakan (Maliye Bakanı) tarafından atanması da Kurumun Bakanlığa biraz daha bağlı hale gelmesini ifade etmektedir.

Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu gibi mesleki ve ticari hayatın işleyişinde önemli işlevleri bulunan bir kurumda ilgili meslek örgütü ve sektör temsilcilerinin bulunmaması ciddi eksiklik olacaktır. Atanacak kişileri tamamen Bakanlar Kurulu iradesine bırakılarak sektör temsilcilerinin dışarıda kalması olasılığını yaratmak, günümüzde artık geçerli olan katılımcı yönetim anlayışına aykırılık teşkil etmektedir. Bu çerçevede tarafımızca verilen önerge AKP'li üyeler tarafından da kabul edilmiş, böylelikle halihazırda olduğu gibi TÜRMOB ve TOBB temsilcilerinin Kurulda yer alması kanuni şart olarak öngörülmüştür.

Tüm bu açıklamalar ve gerekçelerden ötürü Teklif metnine karşıoy kullanmaktayız.

25/06/2013

Aydın Ayaydın
İstanbul

İzzet Çetin
Ankara

Musa Çam
İzmir

MUHALEFET ŞERHİ

Plan ve Bütçe Komisyonu tarafından, 18/6/2013 tarihli gündemine alınan 1/778 esas numaralı “Devlet Memurları Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” ile 2/1613 esas numaralı “Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi” birleştirilerek Alt Komisyona havale edilmiştir.

Alt Komisyon tarafından 19/6/2013 ve 20/6/2013 günü yapılan görüşmelerde, 2/1613 sayılı Kanun Teklifi esas alınmış, Teklif ve Tasarıdaki maddeler müzakere edilmiştir. Verilen önergelerde Teklif metnine bazı maddeler eklenmiş, bazı maddeler de Tekliften çıkarılmıştır.

Komisyona sunulan Teklif metni 59 madde olarak görülmekle birlikte, birden çok madde içeren torba maddeler dikkate alındığında madde sayısı 125 olmaktadır. Sadece 56 ncı madde, 50 maddelik değişiklikler içermektedir.

Teklif ile 65 ayrı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamede değişiklik yapılmaktadır.

USULE İLİŞKİN DEĞERLENDİRMELER

Teklifin içerdiği konular itibarıyla diğer ihtisas komisyonlarında ayrı ayrı görüşülmesi gereken maddeler bulunmaktadır. Başka Komisyonların görev ve uzmanlık alanına giren düzenlemeler, ilgili Komisyonlarda görüşülmeyerek İç Tüzük hükümleri ihlal edilmiştir.

Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 17 nci maddesinde; “konu itibarıyla aralarında bağlantı bulunması sebebiyle birden fazla mevzuatta düzenleme yapılmasını gerektiren haller dışında, bir çerçeve taslak ile birden fazla düzenlemenin hükümlerinde değişiklik yapılamaz. Yapılacak değişiklikler her düzenleme için ayrı ayrı çerçeve taslaklar ile yapılır.” denilmektedir. Ancak, bu Teklifte konu itibarıyla aralarında hiçbir bağlantı bulunmayan, konu ve amaç bütünlüğü olmayan birçok mevzuatta değişiklik içeren hükümler yer almaktadır.

“Torba Kanun” olarak nitelenen bu türlü uygulamalar sonucu, kanunlar için aranan öngörülebilir, anlaşılabilir ve ulaşılabilir olma özellikleri tamamen yok edilmektedir. Hukuki güvenlik ilkesi, yürürlükte bulunan ve herkes için bağlayıcı olan kuralların açık, ulaşılabilir ve öngörülebilir olmasını gerekli kılar. Ülkemizde son yıllarda yaygınlaşan bu şekildeki yasa yapım tarzı, hukukun bu genel ilkesini, dahası hukukun kendisini altüst etmiş bulunmaktadır.

Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 10. maddesine göre, hazırlanan düzenlemelerin düzenleyici etki analizinin bulunması zorunlu olmasına karşın, düzenleyici etki analizi hazırlanmamıştır.

Teklifin bazı maddeleri, kısa süre önce görüşülen tasarı veya tekliflerde yer almakla birlikte Komisyon ya da Genel Kurul aşamasında çıkarılan konuları içermektedir. Örneğin; 4., 25., 27. Maddeler bu mahiyettedir.

Teklif ile çok yakın tarihlerde çıkarılan kanun hükümlerinde değişiklikler yapmaktadır. Örneğin; 45., 46., 47. maddeler bu mahiyettedir.

Teklifin bazı maddeleri hakkında, ilgili bakanlık ya da kurum temsilcileri Alt Komisyon toplantısında olmadığından yapılan düzenlemenin gerekçesiyle ilgili yeterli bilgi alınamamış, müzakere edilememiştir.

TEKLİFTEN ÇIKARILAN MADDELER

Komisyon görüşmeleri boyunca hangi düzenlemelerin ne amaçla ve hangi gerekçeyle yapıldığı konusunda bilinmez bir tavır sergilemiştir. Birçok madde hakkında bilgi verecek ve savunacak yetkili bulunamamıştır.

İki gün süren görüşmelerin önemli bir zamanını alan konuları da içeren ve Tasarının da 1, 2, 3, 4, 5, 8/a-5 ve 8/l-1 inci maddeleri ile aynı olan Teklifin 5 ,6, 7, yeni 7, 35, 43/a-6 ve 43/l-1 inci maddeleri, verilen bazı değişiklik önergeleriyle birlikte kabul edilmiş olmasına karşın, görüşmelerinin sonuna doğru verilen bir önergeyle Tekliften çıkarılmıştır.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak karşı çıktığımız ve yapılmak istenen düzenlemelerin getireceği olumsuzluklarla ilgili uyarılarımız sözkonusu olduğu, Tekliften çıkarılan maddeler şu konuları içermektedir.

- Uzman yardımcılığı, denetmen yardımcılığı, aktüer yardımcılığı ve müfettiş yardımcılığında geçirilmesi gereken asgari sürenin üç yıldan iki yıla indirilmesi, yabancı dil bilme zorunluluğunun kaldırılması yardımcılıktan uzmanlığa geçişte tez hazırlama zorunluluğunun kaldırılması,
- Müdür, İl Müdürü, Daire Başkanı, Grup Başkanı ve Genel Müdür Yardımcısı gibi müdür ile genel müdür arasındaki ek göstergesi 6400'e kadar olan idari kademelere yapılacak atamalarda aranan hizmet süresinin beş yıla düşürülmesi, bu kadrolara atanabilmek için öğrenim durumu ile beş yıllık hizmet süresinin dışında hiçbir özel şartın aranmaması,
- 6400 ve daha yüksek ek göstergeli unvanlara (Genel Müdür, Kurum Başkanı, Müsteşar Yardımcısı, Müsteşar v.b.) atanabilmek için de lisans öğrenimi görmüş olmanın ve lisans mezunu olduktan sonra kamu, özel ya da serbest olarak beş yıl çalışmış olmanın yeterli hale getirilmesi,
- Dışişleri Bakanlığında meslek mensupları dışından büyükelçi ve daimi temsilci olarak atanmaların merkeze döndüklerinde, meslek mensubu olanlar arasından büyükelçiliğe atanmalarla aynı hükümlere tâbi olmaları.

Ayrıca, Teklifin 1 inci maddesinin gerekliliği konusunda birbiriyle çelişen farklı açıklamalar yapılmış ve konunun TBMM'ye sevk edilen Orman Kanunuyla ilgili Tasarıda yer aldığı gerekçe gösterilerek verilen önerge ile Tekliften çıkarılmıştır. Ancak, Teklifin 31 inci maddesi de orman kadastro ile ilgili olduğundan çıkarılması uyarımız kabul edilmemiştir.

ANAYASA MAHKEMESİNCE VERİLEN İPTAL KARARLARI GEREĞİNCE YAPILAN DÜZENLEMELER

6/4/2011 tarihli ve 6223 sayılı Kamu Hizmetlerinin Düzenli, Etkin ve Verimli Bir Şekilde Yürütülmesini Sağlamak Üzere Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Teşkilat, Görev ve Yetkileri ile Kamu Görevlilerine İlişkin Konularda Yetki Kanunu kapsamında yürürlüğe konulan 633 ilâ 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelerle ilişkin olarak, yetki kanunu kapsamına girmediği veya kanun hükmünde kararnamelerle düzenleme yapılamayan alana girdiği gerekçesiyle Anayasa Mahkemesince iptal edilen hükümlerin yeniden düzenlenmesi öngörülmektedir.

6223 sayılı yetki Kanunu ile ilgili yapılan görüşmelerde, yetki kapsamında düzenlenen teşkilatların kurulması, görev ve yetkileri ile özlük hakları, mali ve sosyal haklar gibi bazı hususların, sadece kanunla yapılabilecek düzenlemeler kapsamında olup, bunların KHK ile düzenlenmesinin Anayasa'ya aykırılık oluşturacağı uyarılarımız dikkate alınmamıştır. Neticede böyle bir duruma karşı karşıya kalınmıştır.

Ayrıca, Teklifte bu düzenlemelerin yer aldığı ve 50 alt maddeden oluşan 56 ncı madde tek bir madde gibi görüşülmüş, alt maddeler itibariyle görüşme yapılmamış, ayrıntıları ve gerekçeleri konusunda bilgi alınamamıştır.

TEKLİFTE YAPILAN BAZI DÜZENLEMELER

Diyanet İşleri Başkanlığı Kanununda yapılan değişiklikler

Teklifin 3 ila 6 ncı maddelerinde; 633 sayılı Diyanet İşleri Başkanlığı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun hükümlerinde bazı değişiklikler yapılmaktadır.

Buna göre; 6002 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 13 Temmuz 2010 tarihi itibarıyla görevde bulunan Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanı ve üyelerinin görev süresinin, atanmış oldukları tarihten itibaren 5 yıllık sürenin bitiminde sona ermesi öngörülmüşken, bu maddeye göre 13 Temmuz 2010 tarihinden itibaren 5 yıllık sürenin bitiminde sona ermesi düzenlenmektedir. Böylelikle Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanı ve üyelerinin görev süresi uzatılmış olmaktadır.

Mevcut mevzuata göre aynı kişileri yeniden atama imkanı bulunmakta iken, neden süre uzatımını içeren bir düzenleme yapıldığı anlaşılamamıştır.

Yapılan bir başka düzenlemeyle; 1/1/2005 tarihinden itibaren vekil imam, vekil müezzin-kayyım ve Diyanet İşleri Başkanlığına bağlı Kur'an kurslarında vekil olarak öğreticilik yapanlardan, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla görevde bulunanların, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içinde müracaat etmeleri hâlinde, yeterlilik belgesine sahip olmaları koşuluyla Başkanlık tarafından ilgili kadrolara hiç bir sınırlamaya bağlı olmaksızın atanmaları öngörülmektedir.

Aynı görevi yapan kadrolulara göre özlük hakları yönüyle mağduriyet yaşayan vekillerin kadroya atanmaları bu mağduriyeti giderecektir. Ancak, tüm vekilleri kapsamaması nedeniyle hakkaniyet içermemektedir. Hafızlık belgesi olanları kapsamamaktadır.

Ayrıca kul hakkı yenmesine sebebiyet verilmektedir. Sınavda da yüksek puan almış birçok ilahiyat fakültesi ya da yüksek okulu mezunları atanmayı beklerken, kadroların bu şekilde doldurulması, onların haklarının gasp edilmesi anlamına gelmektedir.

Diyanet teşkilatında her kurumdan daha hassas olunması, adaletli ve hakkaniyetli yönetim sergilenmesi gerekmektedir. Haksızlık ve kayırmacılığın zannı dahi olmamalıdır.

Teklifin 4 üncü maddesi daha önce görüşülen bir düzenlemeden Genel Kurulda çıkarılmış olmasına rağmen yeniden bu teklife alınmıştır. Tekliften çıkarılmalıdır.

Yurtdışı öğrenimle ilgili değişiklikler

Teklifin 10 ve 57 nci maddelerinde; 8/4/1929 tarihli ve 1416 sayılı Ecnebi Memleketlere Gönderilecek Talebe Hakkında Kanun yürürlükten kaldırılarak, yükseköğretim kurumlarının öğretim elemanı ile kamu kurum ve kuruluşlarının yetmişmiş personel ihtiyacını karşılamak üzere lisansüstü öğrenim görmek için resmî burslu statüde sınavla yurtdışına gönderilecek olanlarla, kendi hesaplarına özel öğrenci olarak ön lisans, lisans ve lisansüstü öğrenim yapacakların yurt dışındaki öğrenimlerine ilişkin esas ve usullerinin Yükseköğretim Kurulunca düzenlenecek yönetmelikle belirlenmesi öngörülmektedir.

İlgili Kanunun yürürlükten kaldırılarak, ön lisans, lisans ve lisansüstü öğrenim yapacakların yurt dışındaki öğrenimlerine ilişkin esas ve usulleri belirleme yetkisinin tümüyle YÖK'e verilmesi uygun görülmemektedir. Mevcut kanunun günün şartlarına uymayan hükümleri varsa bu hükümlerde değişikliğe gidilmesi daha uygun olacaktır.

Karayolları Trafik Kanununda yapılan değişiklikler

Teklifin 12 ila 23 üncü maddelerinde; 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununda bazı değişiklikler yapılmaktadır.

Yapılan düzenlemede; Millî Eğitim Bakanlığı'na sürücü adaylarının teorik ve uygulamalı sınavlarını yapmak veya yaptırmak, başarılı olanlara sertifika verilmesini sağlamak yetkisi verilmekte, sürücü kurslarında teorik eğitimini tamamlayan sürücü adaylarının teorik sınavlarının yazılı ya da elektronik ortamda Millî Eğitim Bakanlığınca yapılması veya yaptırılması, sürücü adaylarının uygulamalı sınavının da Millî Eğitim Bakanlığınca yapılması veya yetkilendireceği gerçek veya tüzel kişilere ait sınav merkezleri tarafından yapılması öngörülmektedir.

Sürücü eğitimi Milli Eğitim Bakanlığının kontrolünde olmalı ve eğitimin değerlendirilmesi de yani sınavlar Milli Eğitim Bakanlığınca yapılmalıdır. Aksi takdirde birçok mahsur ortaya çıkacaktır. Sınav ölçüdür adalettir. Özelleşmesi kamu vicdanını rahatsız edecektir. Sınav psikolojisi açısından doğru değildir. Torpil ve adam kayırma ortamı oluşmasına sebebiyet verecektir. Maddi açıdan da sürücü adaylarına yüksek maliyetler getirecektir. O nedenle teorik ve uygulamalı sınavlar bu konuda ciddi yatırımlar yapmış olan Milli Eğitim Bakanlığınca yapılmalıdır.

Diğer bir düzenlemeyle; sürücü belgelerinin süreli olarak verilmesi, belgelerin geçerlilik süreleri ile yenilenmesinde aranacak şartlar ile diğer usul ve esasların Yönetmelikte belirlenmesi ve bu şekilde yenilenen sürücü belgelerinden harç alınmaması, geçerlilik süresi dolan sürücü belgesi ile araç kullanan sürücüye 343 Türk Lirası trafik idari para cezası verilmesi ve sürücü belgesinin geri alınması düzenlenmektedir.

Yenilenen sürücü belgelerinden harç alınmaması öngörülmekle birlikte değerli kağıt bedelinin alınmamasına ilişkin düzenleme bulunmamaktadır. Bugün itibariyle 89 TL olan değerli kağıt bedelinin alınmasının anlamı olmadığı gibi sürücülere mali külfet yükleyecektir. O nedenle, harç bedelinin yanısıra, değerli kağıt bedeli de alınmamalıdır.

Bir başka düzenlemeyle de; trafik resmi para cezasının tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde ödenmesi, bir ay içinde ödenmeyen cezalar için cezanın iki katını geçmemek üzere her ay % 5 faiz uygulanması öngörülmektedir. Bugünkü şartlarda aylık yüzde 5 faiz çok yüksektir. Devlet tefecilik yapmamalı, uygun bir faiz oranı öngörülmelidir.

Kamulaştırma Kanununda yapılan değişiklikler

Teklifin 25 ila 28 inci maddelerinde; 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununda değişiklikler yapılmaktadır.

Yapılan düzenlemede; kamulaştırmayı yapan idarece kamulaştırma amacına uygun bir işlem veya tesisat yapıldıktan sonra bu ihtiyacın ortadan kalkması nedeniyle kamulaştırma amacında kullanılmayan taşınmazların önceki mal sahibi veya mirasçılara iade edilmeyeceği, bu taşınmazların kamulaştırma amacı dışında idarece tasarruf edilmesi hâlinde, önceki mal sahibi veya mirasçuları tarafından idareden herhangi bir hak, bedel veya tazminat talebinde bulunulamayacağı düzenlenmektedir.

Ayrıca; bu düzenlemenin, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce gerçekleştirilen kamulaştırma işlemleri nedeniyle, kamulaştırılan taşınmazların eski malikleri veya mirasçuları tarafından bu taşınmazların geri alınması, bedel veya tazminat talebiyle açılan ve henüz kesinleşmeyen davalarda da uygulanması öngörülmektedir.

Bu düzenlemeler daha önce görüşülen bir başka düzenlemeden Genel Kurulda çıkarılmış olmasına rağmen yeniden bu teklife alınmıştır. Vatandaşın mağduriyetine neden olacak şekilde uygulama yapılabileceğinden ve daha önce de kabul görmediğinden, Tekliften çıkarılmalıdır.

Daha bir ay önce 24/5/2013 tarih ve 6487 sayılı kanunla değiştirilen Kamulaştırma Kanununun Geçici 6 ncı maddesindeki; “Kamulaştırma işlemleri tamamlanmamış veya kamulaştırması hiç yapılmamış olmasına rağmen 9/10/1956 tarihi ile 4/11/1983 tarihi arasında fiilen kamu hizmetine ayrılan veya kamu yararına ilişkin bir ihtiyaca tahsis edilerek üzerinde tesis yapılan taşınmazlara veya kaynaklara kısmen veya tamamen veyahut irtifak hakkı tesis etmek suretiyle malikin rızası olmaksızın fiili olarak el konulması sebebiyle, mülkiyet hakkından doğan talepler, bedel talep edilmesi hâlinde bedel tespiti ve diğer işlemler bu madde hükümlerine göre yapılır. Bu maddeye göre yapılacak işlemlerde öncelikle uzlaşma usulünün uygulanması dava şartıdır.” hükmünde yer alan “4/11/1983” tarihi “31/12/2012” şeklinde değiştirilmektedir. Halbuki aynı tarihin değiştirilmesi 6487 sayılı kanunun görüşmelerinde kabul edilmemiştir. Bunun tekrar getirilmesi ciddiyetsizliktir.

Orman kadastro ile ilgili değişiklik

Teklifin 31 inci maddesinde; 3402 sayılı Kadastro Kanununa eklenen madde ile kadastro veya tapulaması tamamlanan çalışma alanlarında, orman kadastro ya da tahdidi yapılmamış ormanların, Kadastro Kanununun 4 üncü ve 39 uncu maddelerinde yer alan esaslar çerçevesinde kadastroya tabi tutulması düzenlenmektedir.

Teklifin 1 inci maddesi, konunun TBMM’ye sevk edilen Orman Kanunuyla ilgili Tasarıda yer aldığı gerekçe gösterilerek verilen önerge ile Tekliften çıkarılmıştır. Bu maddede orman kadastro ile ilgili olduğundan tekliften çıkarılmalı, ilgili Tasarıda bir bütün olarak görüşülmelidir.

Tarımsal destekleme ödemeleriyle ilgili düzenleme

Teklifin 34 üncü maddesinde; 5488 sayılı Tarım Kanununa geçici madde eklenerek, desteklemelerle ilgili olarak devam eden her türlü incelemeler veya adli ve idari soruşturmalar sonuçlanıncaya kadar destekleme ödemelerinin yapılmaması amacıyla konulan ödeme yasakları kaldırılmakta, desteklemeden yararlanamayanlara veya yararlandıkları halde geri alınanlara, Bakanlık tarafından yapılan incelemede bunların üretim yaptığının tespiti halinde hak ettikleri destekleme ödemelerinin yapılması öngörülmektedir. Bu kapsamda 58 ilde 85.361 çiftçinin bulunduğu bilgisi verilmiştir.

Tarımsal destekleme konusunda 5488 sayılı Tarım Kanununun 21 inci maddesinde, “Bütçeden ayrılacak kaynak, gayrisafi millî hasılanın yüzde birinden az olamaz.” hükmüne uyulmamaktadır. Bunu sağlamaya yönelik müeyyideler getirilmelidir.

Memuriyetten çıkarılanlara yönelik düzenlemeler

Teklifin 37 nci maddesinde; 28 Şubat 1997 tarihinden sonra disiplin cezaları nedeniyle memuriyetten çıkarılanlardan, 1999 ve 2006 yıllarında çıkan disiplin cezalarının affı hakkındaki kanunlardan yararlanmış olanların ilgili kamu kurum ve kuruluşlarınca yeniden göreve alınmalarının uygun görülmesi durumunda, yeniden göreve alınmalarında bütçe kanunu kısıtlaması kaldırılmaktadır.

Daha önce af kanunlarından yararlananların göreve dönme imkanı da olduğundan, halen bu kapsamda kimsenin olup olmadığı bilinmemektedir. Hiçbir talep olmadığı halde böyle bir düzenlemeye gidilmesi istismar amaçlı bir düzenleme olduğu kanaatini uyandırmaktadır.

Esasen, disiplin cezalarına af getirecek yeni bir düzenlemeye ihtiyaç bulunmaktadır. Devletin şahsiyetine karşı işlenen suçlarla basit veya nitelikli zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, inancı kötüye kullanma, dolanlı iflas gibi yüz kızartıcı veya şeref ve haysiyet kırıcı suçlar veya istimal ve istihlâk kaçakçılığı dışında kalan kaçakçılık, resmî ihale ve alım satımlara fesat karıştırma, Devlet sırlarını açığa vurma suçları sebebiyle görevleriyle sürekli olarak ilişik kesilmesi sonucunu doğuran disiplin cezaları dışındaki verilmiş disiplin cezalarına af getirecek düzenleme yapılmalıdır. Emniyet teşkilatı personeli de kapsama alınmalıdır.

Türk Silahlı Kuvvetlerinden disiplin kararıyla bir yargı kararı olmaksızın resen emekli edilenlerin istekleri halinde mesleklerine dönebilmelerini sağlayacak düzenleme yapılmalıdır.

Vakıflar Kanununda yapılan değişiklikler

Teklifin 25 ila 28 inci maddelerinde; 5737 sayılı Vakıflar Kanununun bazı maddelerinde değişiklikler yapılmaktadır.

Yapılan düzenlemede; Vakıflar Genel Müdürlüğünce istenen beyanname, bilgi ve belgeleri zamanında vermeme, organların vakfiye veya vakıf senedine aykırı olarak toplanmasına sebebiyet verme veya gerçeğe aykırı beyanda bulunma nedeniyle iki defa idari para cezası verilen vakıf yöneticilerinin görevden alınabilmesi, başka bir vakfın yöneticisi ise o görevinden de alınmış sayılması ve beş yıl süreyle hiçbir vakfın yönetim ve denetim organında görev alamama hükümleri Kanundan çıkarılmaktadır.

Görevini yapmama veya gerçeğe aykırı beyanda bulunma nedeniyle iki defa idari para cezası verilen vakıf yöneticilerinin görevden alınabilmesi doğru bir uygulamadır, madde tekliften çıkarılmalıdır.

Yine bir başka maddeyle; kiraya verilen veya tahsis edilen mazbut vakıf taşınmaz malların, yangın, hırsızlık ve doğal afetlere karşı, kullananları tarafından Genel Müdürlük adına sigortalanması zorunlu olup; vakıf kültür varlıklarının sigorta işlemlerinde bedelin, Çevre ve Şehircilik Bakanlığının mimarlık ve mühendislik hizmet bedellerinin hesabında kullanılan yapı yaklaşık birim maliyetleri V. Sınıf (D) Grubu Yapılar birim fiyatı ile taşınmazda yer alan taşınmazların değeri dikkate alınarak Genel Müdürlükçe belirlenmesi düzenlenmektedir.

Vakıf eserleri çok kıymetlidir, bu şekilde değer biçilmesi doğru değildir ve bu eserlerin korunmasına hanel getirebilir. O nedenle madde tekliften çıkarılmalıdır.

Yapılan bir başka düzenlemeyle de; 1/1/1990 tarihinden sonra Genel Müdürlüğün dağıtılma talebiyle açtığı dava sonucunda dağılmasına veya dağıtılmasına karar verilen yeni vakıfların hayatta bulunan kurucularının birlikte başvurusu üzerine vakfın adı ve amacı aynı olmak kaydıyla bin lira kuruluş malvarlığı tahsis edilerek Türk Medeni Kanunu hükümlerine göre yeni bir vakıf kurulabilmesi, dağıtılan vakfın Genel Müdürlüğe intikal eden ve hali hazırda Genel Müdürlük tarafından tasarruf edilen taşınmazlarının, yeni kurulan vakfa mahkeme siciline tescilinden itibaren üç ay içinde devredilmesi öngörülmektedir.

Bu kapsamda hangi vakıfların olduğu, neden kapatıldıkları ve nasıl bir mağduriyet olduğu konusunda hiçbir bilgi alınmamıştır. Böylesi bir düzenlemenin madde kapsamında olmayan diğer vakıflar açısından da gündeme getirilmesine sebebiyet vereceği ve büyük sorunlara yol açabileceği düşünülmektedir. O nedenle madde tekliften çıkarılmalıdır.

ÖSYM ile ilgili değişiklikler

Teklifin 44 üncü maddesinde; 6114 sayılı Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda değişiklikler yapılmaktadır.

Yapılan düzenlemede; Yükseköğretim kurumlarının önlisans, lisans ve lisansüstü diploma programlarına kayıtlı öğrencilerden Başkanlıkça hizmetlerine ihtiyaç duyulanlar başvuru, tercih, sınav evrakının tanzimi ve benzeri sınav hizmetlerine yönelik geçici işlerde kısmî zamanlı olarak çalıştırılabilmesi, bu şekilde çalıştırılan öğrencilerin, bu çalışmalarından dolayı işçi olarak kabul edilmemesi ve bunlar hakkında 5510 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi hükmünün uygulanması düzenlenmektedir.

Kısmî zamanlı olarak çalıştırılması öngörülen öğrencilerin işçi sayılmaması, sadece kısa vadeli sigorta kollarına tabi tutulması, dolayısıyla sigortalılık başlangıcı ve hizmeti sayılmaması büyük haksızlıktır. Kısmî zamanlı olarak çalışanlarla ilgili mevcut mevzuat uygulanmalı, ayrımcı uygulamalara meydan verilmemelidir.

Yapılan bir başka düzenlemede; aynı madde altında bir başka kanunda düzenlemeye gidilerek, Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığı tarafından uygulanan sınavlara ait soru ve cevaplar 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu kapsamı dışında tutulmaktadır.

Böylesi bir düzenleme bilgi edinme hakkını engellemektedir, bu düzenleme tekliften çıkarılmalıdır.

İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununda yapılan değişiklik

Teklifin 46 ncı maddesinde; 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununun yürürlük maddesinde değişiklik yapılmaktadır.

6331 sayılı kanunda iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinin sunulması için işverene çalışanları arasından iş güvenliği uzmanı, işyeri hekimi ve diğer sağlık personeli görevlendirme yükümlülüğü getirilmiş, belirlenen niteliklere sahip personel bulunmaması hâlinde, bu hizmetin ortak sağlık ve güvenlik birimlerinden hizmet olarak yerine getirebilmesi öngörülmüştür.

Bu hükümlerin yer aldığı 6 ve 7 nci maddelerinin; kamu kurumları ile 50'den az çalışanı olan ve az tehlikeli sınıfta yer alan işyerleri için yayımı tarihinden itibaren iki yıl yerine dört yıl sonra, 50'den az çalışanı olan tehlikeli ve çok tehlikeli sınıfta yer alan işyerleri için yayımı tarihinden itibaren bir yıl yerine iki yıl sonra yürürlüğe konulması düzenlenmektedir.

Bu düzenleme, hem İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununun uygulamasının gecikmesine, hem de uzun uğraşlar sonucu sertifikasını almış kişilerin mağdur olmasına yol açacaktır.

Elektrik Piyasası Kanununda yapılan değişiklik

Teklifin 47 nci maddesinde; 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununa geçici madde eklenmektedir.

Buna göre; rüzgar enerjisine dayalı üretim faaliyeti için yapılmış lisans başvurularından Kurul kararı ile lisans verilmesi uygun bulunmuş, ancak uygun bulma kararında belirtilen yükümlülüklerini yerine getiremediğinden dolayı, bu maddenin yürürlük tarihinden önce lisans başvurusu reddedilmiş tüzel kişilere, yükümlülükleri tamamlamaları koşuluyla ilgili tüzel kişilere önlisans verilmesi düzenlenmektedir.

Lisans başvurusu reddedilmiş tüzel kişilerin yükümlülüklerini neden yerine getiremedikleri ve bu kapsamda kaç tüzel kişinin olduğu konusunda hiçbir bilgi alınamamıştır.

Avrupa Birliği Bakanlığının Teşkilat Kanununda yapılan değişiklik

Teklifin 51 ve 52 nci maddelerinde; 634 sayılı Avrupa Birliği Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararıda değişiklikler yapılmaktadır.

Buna göre; kurumsal hizmet gerekleri çerçevesinde ihtiyaç duyulan il merkezlerinde temsilcilik açılabilmesi konusunda Bakanlar Kurulu'na yetki verilmektedir. Bu düzenlemenin gerekçesi konusunda hiçbir bilgi alınamamıştır.

Ayrıca, mülga 5916 sayılı Kanunun geçici 3 üncü maddesi kapsamında yapılan Avrupa Birliği İşleri Uzmanlığı sınavı sonucuna göre ataması yapılanların sınav sonucuna ilişkin hakları saklı tutulması ve bunların da Bakanlık için ihdas edilen aynı unvanlı kadrolara buldukları kadro dereceleri ile hiçbir işleme gerek kalmaksızın atanmış sayılması düzenlenmektedir. Bu düzenlemenin gerekçesi konusunda hiçbir bilgi alınamamıştır.

Belediyelerin yapılandırılan borç taksitlerine öteleme

Teklifin Geçici 2 nci maddesinde; 6111 sayılı Kanun kapsamında borçları yapılandırılan ve yararlanma hakları devam eden il özel idareleri, belediyeler ve bağlı kuruluşlarının 2013 Haziran, Temmuz, Ağustos ve Eylül aylarında ödenmesi gereken taksitlerinin, yapılandırmada belirlenen son taksit süresine ötelenmesi öngörülmektedir.

Çok ciddi mali sorunlarla karşı karşıya bulunan, personelinin maaşını bile ödemekte zorlanan hatta ödeyemeyen, maddi sıkıntılar nedeniyle vatandaşa hizmet sunmakta güçlük çeken belediyelerin sorunlarına kalıcı çözümler getirilmelidir.

Yukarıda yer verilen görüş ve değerlendirmeler çerçevesinde Kanun Teklifine muhalefet ediyoruz. Saygılarımızla,

Mustafa Kalaycı
Konya

Mehmet Günel
Antalya

MUHALEFET ŞERHİ

2/1613 ve 1/778 esas numaralı “Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi” ve “Devlet Memurları Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”na ilişkin alt komisyon muhalefet şerhim aşağıdaki gibidir.

Bilgilerinize sunarım.

Adil Zozani

Hakkâri

Önümüzdeki düzenleme, AKP Hükümetinin sorumluluktan kaçıp grubundaki vekillere sorumluluğu yüklemek suretiyle torba teklif şeklinde getirilmiş ve içine her zamanki gibi alakasız her şeyden birkaç tutam konularak adeta tatsız, lezzetsiz bir çorbaya dönüştürülmüştür. Oysaki daha evvel de çokça vurguladığımız gibi, gelen düzenlemelerin teklif yerine tasarı şeklinde gelmesi; öncelikle hükümetin ve onu temsilen ilgili Bakan’ın bu düzenlemeyi savunmasını, komisyonumuza her düzenlemeyle ilgili bürokratların gelmesini, gelen bürokratların da yapılan düzenlemelerin sorumluluğunu komisyonumuzu detaylı bir şekilde bilgilendirmesini ve bu anlamda sorumluluk taşınmalarını mümkün kılar. Yasama usulü ve tekniği açısından uygun olan tasarı şeklinde gelerek, hükümetin bu sorumluluğu almasıyla, teklif olarak gelmesi, alt komisyonda oldukça yoğun ve anlamsız tartışmaların yaşanmasına, ilgili bürokratların gelmemesine ve gelen bürokratların da yapılan düzenlemelerden bihaber olup, böyle bir düzenlemeye ihtiyaç duymadıkları gibi çelişkilerle dolu bir çalışma yapmamızı beraberinde getirmiştir.

Alt Komisyon’a sevk edilen Torba Teklif’in maddelerine gelince;

Torba Teklifin İlk Halindeki 1. Maddesi ile 6831 Sayılı Orman Kanunu’nun 34. Maddesinde değişiklik öngörülmektedir. Ancak bu maddedeki değişiklik, Orman Genel Müdürlüğü tarafından dahi benimsenmemiş bir düzenlemedir. Zira komisyonumuza Genel Müdürlüğü temsilen gelip bilgi talep ettiğimiz Orman Genel Müdür Yardımcısı, bu maddedeki değişikliğe gerek olmadığını belirtmiştir. Bu durum başlı başına, AKP’nin yasama faaliyetini ne kadar pervasızca, özensizce yürüttüğünün açık kanıtıdır. Devletin bir kurumuna ilişkin bir düzenleme yapıp, o düzenlemeye ilişkin ilgili kurumdaki bilgi almamak, böyle bir ihtiyacın olup olmadığını bilmemek nasıl bir ciddiyetle bağdaşır? Üstelik düzenlemeleri teklif şeklinde getirmenin bir başka eksikliğidir bu durum. Nitekim gelen teklifin getirilme nedeni, böylesi bir ihtiyacın nereden doğduğu gibi sorular cevaplanmayı beklerken; 1.Madde’yle ilgili bir gün sonraki komisyon toplantısında, 24. Maddeden sonra yeniden müzakere açılmış ve bu madde **AKP’li vekillerin önergesiyle metinden çıkarılmıştır**. Gerekçe olarak da, benzer bir düzenlemenin mecliste bulunan Orman Kanunu’yla ilgili başka bir tasarıda yer aldığı, bundan dolayı burada görüşülmesinin anlamsız olduğu belirtilmiştir. 1. Maddenin metinden çıkarılması olumlu bir değişiklik olsa da, AKP’nin yasamayı böylesi şekilde hafife alan, umarsız ve fütursuz tavrı komisyonumuzun yoğun gündemi içinde oldukça anlamsız tartışmalar ve saatler harcamamıza neden olmakta ve halk adına yaptığımız işin niteliğini eksiltmektedir.

Teklifin 4 Maddesi: 633 Sayılı Diyanet İşleri Başkanlığı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun’a ek madde eklenmek suretiyle yapılan bir değişikliktir. Madde ile Hazineye ait taşınmazların üzerindeki cami ve mescitler ile Kur’an kurslarının, ticari faaliyetlerde kullanılması öngörülen kısımlarının Diyanet İşleri Başkanlığı’na işletilmesi, 2886 Sayılı Devlet İhale Kanununun 51. Maddesi gereğince pazarlık usulüyle ihaleyle işletilmesi veya kiralanabilmesi ve buradan elde edilecek gelirlerin

Diyanet İşleri Başkanlığı'na bütçe olarak aktarılması öngörülmektedir. Bu düzenleme, çok açık bir şekilde ibadet yerlerinden dahi, ticari kâr amaçlayan bir ekonomi politik aklın bir sonucudur. AKP ve Diyanet İşleri Başkanlığı, ibadet yapılan ve inananların kutsalı olan camilerden dahi, kâr elde etmeye, cebini doldurmaya çalışmaktadır. Böyle bir anlayış, kendini muhafazakâr olarak tanımlayan ve sosyolojik olarak büyük çoğunlukla kendini mütedeyyin olarak tanımlayan kesimlerin oyunu alan bir partiye ve hükümete yakışır mı? Üstelik bundan çok değil bir ay evvel, benzer bir düzenleme alkol düzenlemesini içeren torba teklifte yer almıştı. O günkü komisyon tartışmalarında, Diyanet İşleri Başkanlığı'nı temsilen gelen bürokrata, ibadethanelerin altında ayakkabıcı, tuhafiyeci, süpermarket ve benzeri birçok ticari işletmelerin olmasının, ibadet edenler açısından oldukça sıkıntılı ve yanlış olduğunu belirtmiş, bu durumdan Başkanlık olarak kendilerinin de rahatsız olduğunu duymuştuk. Buna rağmen, böylesi bir düzenlemenin getirilmesi neye delalettir? **Bu durum ancak AKP'nin neo-liberal politikaların kölesi olmuş ve gördüğü her mekânı rant aracı ve para olarak gören bir anlayışla açıklanabilir. Başka türlü camilerin, mescit ve Kur'an kurslarının bulunduğu alanda ticarethaneleri teşvik etmenin açıklaması yoktur.**

Torba teklifin 6. Maddesi: AKP'nin seçim yaklaştıkça tabanına ve seçmene verdiği açık selamın tezahürü şeklindedir. Zira 6. Madde ile 633 sayılı kanuna geçici bir madde eklenerek; vekil imam, vekil müezzin ve Kur'an kursu öğreticilerine Başkanlık tarafından ilgili kadrolara hiçbir sınırlama getirilmeksizin atama imkânı verilmektedir. Elbette ki, vekil imam, vekil müezzin ve Kur'an kursu öğreticilerine kadro verilmesi durumu tepeden karşı çıkılacak bir durum değildir. Ancak, bugün yaklaşık 300 bin atanamayan öğretmen atama beklerken, yüz binlerce üniversite mezunu kamu kurum ve kuruluşlarına girmek için muazzam çabalar gösterip yeterli kadro açılmıyorken, devlet kadrolarının ideolojik ve seçim kaygısı güdülerek sadece bu alanlara tahsis edilmesi, AKP'nin siyasi iktidar olarak nasıl bir yönetim aklının olduğunu ortaya koymaktadır. Bugün atanamadığı için intihar eden öğretmenlerin sayısı 50'lileri bulmaktadır. Binlerce üniversite mezunu, güvencesiz işlerde çalışmak durumunda kalmaktadır. Ancak bunlar siyasi iktidarın umurunda olmadığı gibi, aksine "her üniversite mezunu çalışacak değil ya" anlayışı ile ülke yönetilmektedir. Ayrıca, yıllardır sözleşmeli personeller ve 4/C'liler kadro beklerken, AKP Hükümetinin bütçe açığı oluşturacağı, bütçeye büyük bir maliyeti olacağını ve yeterli kadro olmadığını belirttiği kadrolar, ideolojik bir biçimde ve dini duygular istismar edilerek bu alanlara tahsis edilmektedir. Bunun haricinde komisyonumuz, bu madde ile kadro sahibi olacak kişilerin bütçeye getirdiği ek yük hakkında bilgilendirilmemiştir.

Teklifin İlk Halindeki 5. Ve 6. Maddeleri, oldukça tartışmalı maddeler olup, alt komisyonumuzda yoğun tartışmalara neden olmuştur. Zira her iki maddede de, 657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 36. Maddesinin Ortak Hükümler Bölümü'nde değişiklik yapılarak bazı önemli düzenlemeler yapılmıştır. **5. Maddede,** uzman yardımcılığına atanmaların uzman olma süresi, 3 yıldan 2 yıla indirilmiş, uzmanlık için gerekli olan tez hazırlama süreci ve yine uzmanlığa atanmada aranan yabancı dil belgesine sahip olma şartı, zorunluluktan çıkıp isteğe bağlı bir hale getirilmiştir. **6. Maddede ise;** özel kanunlarla kurulmuş kamu kurum, kurul ve üst kurullarında çalışan uzman yardımcılarını için mevcut durumda aranan yabancı dil şartı ve uzmanlık için gerekli olan tez hazırlama hükmü, 5. Maddedeki gibi zorunlu olmaktan çıkarılmıştır. Her iki maddede de sorunlu olan yaklaşım, elbette ki kamu kurum ve kuruluşlarındaki kariyer meslek olarak adlandırılan uzman yardımcılığı ve uzmanlığın niteliğinin ve kalitesinin düşürülme isteği ve AKP'nin kendi tercihleri doğrultusunda bu kadroları doldurma niyetidir. Bu düzenlemenin sonucunda; hiçbir kamu ve kuruluşunda nitelikli,

ihstiaslaşmış ve işin uzmanı kişiler kalmayacak, AKP'nin siyasi tercihlerine göre şekillenmiş, tektipleştirilmiş ve niteliksiz kadrolar bu kurumlara dolacaktır. Oysaki Bakanlıkların merkez teşkilatında, özel kanunlarla kurulmuş üst kurullarda, uzman yardımcıları ve uzmanların yabancı dil bilmesi önemli ve gereklidir. Üstelik tez yazma durumu uzmanlık için öylesine konmuş bir kriter değildir, kişinin alanında araştırma yapmasını, yoğunlaşmış bir üretim ortaya koymasını ve uzmanlaşmasını beraberinde getirir. Eğer bu şartlar ortadan kalkarsa, bu kurum ve kuruluşlardaki önemli sınavlardan geçip, birçok aşamayı atlatıp kurumlara yerleşen nitelikli personellerin diğer kadrolardan farkı kalmaz. Oysaki bu kurumların varoluş sebebi, alanlarında uzmanlaşan kadroları yetiştirmektir. Esasında, her şeyden daha da önemlisi, bu değişikliklerin arkasındaki niyettir. AKP'nin bu değişikliği yapma niyeti, tamamen kendine biat eden, araştırma ve uzmanlaşmadan ziyade kendi siyasi aklının devamı kadrolarını bu önemli kurumlara yerleştirme arzusudur. Alt komisyonumuzda, bu maddeler ciddi şekilde tartışılmış ve muhalefet tarafından verilen önergelere rağmen madde metninden çıkarılmamıştır. Ancak AKP'nin yasama faaliyetine yaklaşımını göstermek açısından vurgulayacağımız husus; alt komisyonumuz çalışmamızın uzun bir süresini alıp, **yoğunca tartışılıp madde metninden çıkarılması istenen her iki madde, bir gün sonraki alt komisyon toplantımızın bitimine doğru, AKP'li vekiller tarafından önerge vermek suretiyle torba teklif metninden çıkarılmıştır.** Şimdi bu yaklaşım komisyonumuzu ve biz komisyon üyelerini, tamamen kendi kafasına göre çalıştıran, adeta figüran gibi gören ve angarya çalışma koşullarını dayatan bir zihniyetin sonucudur. Bu durum ister istemez; “madem maddeler AKP tarafından çıkartılacaktı da, neden yoğun tartışmalar yapıp talep ettiğimiz zaman çıkarılmadı ve bu maddelere gereksiz mesai harcadık”, “ne değişti de AKP ısrarından vazgeçti” sorularını beraberinde getirmektedir.

Teklifin İlk Halindeki 7. Maddesi de: 5. Ve 6. Maddelerde yapılan değişiklikler dâhilinde, mevcut durumda lisans mezunu olmayan yöneticilerin durumunu korumaya dönük bir düzenleme yapılmış, ancak alt komisyonumuzun bitimine çok az kala, 5 ve 6. Maddeler gibi, bu madde de, teklif metninden çıkarılmıştır.

Teklifin 10. Maddesi; YÖK Kanunu'nda değişiklik öngörmektedir. Ancak YÖK'ü temsilen herhangi bir bürokrat gelmediği için, maddeye ilişkin detaylı bir bilgi sahibi olamamış bulunmaktayız. Esasında, hükümet tasarısı olmadığı ve AKP'li vekiller tarafından verilen bir kanun teklifi olduğu halde, teklife imza koyan vekillerin konuya ilişkin bilgi vermeleri kadar normal bir şey olamaz. Ancak AKP'nin yasama alışkanlığında, kendi teklifini bile bürokrata soran bir anlayış ve ciddiyetsizlik mevcut olduğu için, konu hakkında bilgilendirilmeyip, alt komisyonun kurulma amacına ters bir biçimde, ne için yapıldığını bilmediğimiz düzenleme üst komisyonda tartışılmak üzere kabul edilmiştir.

Torba Teklifin 13 Maddesi; 2918 Sayılı Trafik Kanunu'nun 8.Maddesinde değişiklik yapılarak Milli Eğitim Bakanlığı, Sağlık ve Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı'nın görevleri yeniden tanımlanmıştır. Buradaki düzenlemede kritik olan ve tartışılması gereken nokta; Mili Eğitim Bakanlığı'nın görev alanındaki, “sürücü adaylarının teorik ve uygulamalı sınavlarını yapmak veya yaptırmak”, cümlesinde geçen ‘yaptırmak’ kelimesidir. Yani, Bakanlık sürücü belgesi alımı için yaptığı sınavları özel sektöre devredebilecektir. Bu durum oldukça tehlikelidir. Bunun nedeni, yılda ortalama 10 bin vatandaşımızı yitirdiğimiz trafik kazalarının en büyük müsebbibi olan trafik kurallarını ihlâl eden sürücülerin varlığına, özel sektörün yaptırdığı sınavlarla daha kolay sürücü belgesi alacak insanların eklenmesi durumudur. Yaşamı yakından ilgilendiren ve oldukça önemli bir büyük bir sektörün, özel sektöre devredilmesinin önünü açan ve denetimsizliği getirecek böylesi bir

düzenleme kabul edilemez. **MEB; özel sektöre sınav yapma yetkisini verirse, bu sınavların nasıl yapılacağı ve denetimi hususu ciddi kaygılara sebebiyet verecek ve her yıl on binlerin ölümüne neden olan trafik kazaları katlanarak artacaktır.** Bu sebeple, bu ibarenin kesinlikle kaldırılması gerekmekte, hatta MEB'in yaptığı sınavların niteliği ve kalitesi arttırılarak formalite sınavlarla dikkatsiz ve bilgisiz sürücülerin sürücü belgesi alması engellenerek, sürücü belgesi alma kriterleri Avrupa standartlarına çıkarılmalıdır. Bu arada, bu düzenlemeyle ilgili Milli Eğitim Bakanlığı'ndan, herhangi bir bürokratin alt komisyonumuza katılmamış olması, teklifi veren AKP'li vekillerin düzenlemeden bihaber olması ve düzenlemeye ilişkin komisyonumuzun detaylı bilgilendirilmemesi, alt komisyonumuzun gereksiz tartışmalarla meşgul edilmesine neden olmuştur.

Teklifin 15. Maddesi'nde; yine 2918 Sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 39. Maddesinde değişiklik yapılmış, ancak birçok maddede olduğu gibi düzenlemenin getirilmesiyle ilgili yeterli bilgi komisyonumuza sunulmamıştır. Bu durum, alt komisyonun kurulma gerekçesiyle oldukça çelişmektedir. Zira alt komisyonun kurulma amacı, zaten yapılan düzenlemelerle ilgili yeterli bilgi alıp, yoğun tartışmalarla maddeleri teknik bir çalışma dâhilinde süzgeçten geçirerek, mümkün olduğunca üst komisyona bu tartışmaları taşımamaktır. Oysaki önümüzdeki torba teklifin birçok maddesinde, sorduğumuz soruların cevabını alamamış, birçok düzenlemenin getiriliş amacını tam anlamıyla öğrenememiş ve AKP'li vekillerin bilmeyip imza koyduğu maddelere ilişkin, ilgili **Bakanlıklardan bürokratların da gelmemesiyle, alt komisyonun kurulma gerekçesine aksi bir biçimde, hakkında bilgi alamadığımız maddeler üst komisyona bırakılmıştır. Bu durum AKP'nin klasik yasama yap(ama)ma alışkanlığıdır.**

Torba teklifin 25. Maddesinde; 2942 Sayılı Kamulaştırma Kanunu'nun 22. Maddesinde değişiklik yapılarak; kamulaştırılan bir taşınmazın bir süre sonra, kamulaştırma amacını yerine getirdikten sonra, bu ihtiyacın ortadan kalkması halinde, ilgili kurum tarafından yeni bir işleve dönüştürülmesi sonrasında, kamulaştırılmadan önceki malikin veya mirasçılarının bu işlev değişikliğinden ortaya çıkan rant değeri üzerinden idareden herhangi bir hak, bedel veya tazminat istemesi durumunun önüne geçilmektedir. Esasında, düzenleme kamulaştırılmış taşınmazın işlevini yerine getirdikten sonra başka bir kullanıma dönüşmesinden, haksız kazanç sağlama amacı güden taşınmazın eski maliki veya mirasçılarının önünü tıkama gibi olumlu bir niyetle yapılmışsa da, mevcut haliyle eksik ve yeterli düzeyde açıklayıcı değildir. Zira **kamulaştırılmış taşınmazın, işlevinin değiştirilmesi için fiziki ömrünü tamamlamış olması ve ilgili kurum haricinde, o kamusal alanı kullanan yerel halk tarafından katılımcı bir anlayışla kullanım değişikliğinin benimsenmiş olması gerekir.** Maddede, işlev değişikliğinin ne zaman gerçekleştirileceği, hangi koşullarda mevcut kullanıma ihtiyaç duyulmayacağı belirtilmemiştir. Söz gelimi, sosyal donatı alanı yapmak için kamulaştırılmış taşınmaz ilgili kurum tarafından birkaç yıl sonra dahi, 'kullanımına artık gerek kalmamıştır' denilerek AVM yapılmak suretiyle değiştirilebilir. Bu noktada, kamulaştırılmış taşınmaz ne fiziki ömrünü tamamlamış olur, ne de halkın talepleri doğrultusunda bir değişiklik yapılmış olur. Bu anlamda, taşınmazı sağlık veya kültür alanı yapılmak amacıyla kamulaştırılan malik, bu işlevin birkaç yıl içinde değiştirilmesinden ortaya çıkan büyük bir değer artışından faydalanmayı talep edebilir. Bu noktada, idarenin yanlış tavrı, bu talep karşısında çok da haklı bir noktada durmayacaktır. Bu sebeple, **taşınmazın belirli şartlar dâhilinde işlevinin değiştirileceğine ilişkin esaslar maddede düzenlenmelidir. Bu yönüyle eksik ve istismara açık bir maddedir.**

Teklifin 27. Maddesi: 2942 Sayılı Kamulaştırma Kanunu'nun 6. Maddesinin birinci fıkrasındaki "4/11/1983" ibaresi "31/12/2012" şeklinde değiştirilerek, maddenin son fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır. Bu düzenlemenin nedeni, açıkça kamulaştırmaz el koymaları teşvik etmek, taşınmazına kamulaştırmaz el konan mağdur vatandaşların, mağduriyetlerini daha da derinleştirmektir. Geçici 6. Maddede; "*Kamulaştırma işlemleri tamamlanmamış veya kamulaştırması hiç yapılmamış olmasına rağmen 9/10/1956 tarihi ile 4/11/1983 tarihi arasında fiilen kamu hizmetine ayrılan veya kamu yararına ilişkin bir ihtiyaca tahsis edilerek üzerinde tesis yapılan taşınmazlara veya kaynaklara kısmen veya tamamen veyahut irtifak hakkı tesis etmek suretiyle malikin rızası olmaksızın fiili olarak el konulması sebebiyle, malik tarafından ilgili idareden tazminat talebinde bulunulması halinde, öncelikle uzlaşma yoluna gidilmesi esastır.*" şeklinde bir düzenleme vardır. Burada, kamulaştırma yapılmadan ilgili kurumun el koyduğu taşınmazla ilgili tarih değiştirilmektedir. Bu düzenlemenin gerekçesi, Maliye Bakanlığı bürokratlarınca oldukça masumane bir tarih değişikliği gibi açıklanmaya çalışılsa da, değiştirilen tarih ve yürürlükten kaldırılan fıkra ile kamulaştırmaz el koyma üzerinden açılan davalarda uzlaşma sağlanmadığı takdirde, taşınmazına el konan vatandaş mağdur edecek ve idarenin bir bedel ödemediği için için sıyrılmasını sağlayacak bir düzenleme olduğu görülmektedir. Bu yönüyle, **madde kesinlikle madde metninden çıkarılmalı ve siyasi iktidar kamulaştırmaz el koyma durumunu teşvik etmenin aksine, taşınmazına el konan vatandaşların sorunlarını çözebilecek düzenlemeler yapılmalıdır.**

Teklifin 28. Maddesi: yeni bir madde olarak metne eklenmiş ve 25. Maddede yer alan düzenlemeyi daha da ileriye taşıyarak, kamulaştırılmış taşınmazların eski maliklerinin, taşınmazın işlevi değiştirildikten sonra, ortaya çıkan değer artışından hak, bedel veya tazminat talep ederek idareye açtıkları davaların da bu kapsamda değerlendirilmesi öngörülmektedir. Yani, eski maliklerce idareye açılan ve yargılanması devam eden, henüz kesinleşmemiş davaların 25. Maddede yapılan değişiklik çerçevesinde değerlendirilmesini ve bu davaların bir bakıma boşa çıkarılmasını öngören bir düzenleme yapılmıştır. Burada, mevcutta süren yargı sürecine bir müdahale söz konusudur. Üstelik düzenlemede, süregelen davalarda davacı olan kişilerin yaptıkları masraflar ve harcamalar ile ilgili herhangi bir düzenleme yapılmadan onları malî açıdan mağdur eden bir anlayışla ek madde hazırlanmıştır. Ayrıca, mevcut durumda bu madde kapsamına giren toplamda kaç tane dava var, bu konuda da Maliye Bakanlığı bürokratları, alt komisyonumuzu bilgilendirememiştir. Bu bakımdan, **hem devam eden yargı süreçlerine müdahale eden, hem de vatandaşların mağduriyetini gidermeye ilişkin kapsamlı bir düzenlemeyi esas almayan bu maddenin, metninden çıkarılması gerekmektedir.**

Torba Teklifin İlk Halindeki 29. Maddesi: Usul açısından, AKP'nin yasama sorumluluğunu ayaklar altına aldığı gösteren bir düzenleme olarak karşımıza çıkmaktadır. Bunun sebebi düzenlemenin içeriğinden ziyade, AKP'nin torba düzenlemelerle, yasa yapma gibi ciddi bir işe dönük ne kadar sorumsuzca bir yaklaşım geliştirdiğinin görülmesidir. Bu maddedeki düzenleme, 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanunu'na geçici madde eklenerek 26/7/2008 tarihinden önce görevlerine başlamış vergi inceleme elemanlarının Maliye Bakanlığı tarafından yapılacak özel bir sınavla yeminli mali müşavir olmalarının yolu açılmaktadır. Burada esas mesele, bu istisnanın getirilmesi değil, AKP'nin daha bir ay evvel geçirdiği alkolle ilgili torba düzenlemesinde de, bu maddeyi getirip komisyon aşamasında çıkarmış olmasıdır. Önümüzdeki bu torbaya da eklenen bu düzenleme, alt komisyonumuzda daha görüşülmeden AKP'li vekillerin önergesiyle madde metninden çıkarılmıştır. Düzenlemenin içeriğine ilişkin önceki torba

düzenlemesinde yoğun bir tartışma yürütülmüştü. Bu sebeple, **burada sorulması ve üzerinde durulması gereken husus; esasen bu ciddiyetsiz yaklaşımdır. Bir ay önceki torbada tartışılıp sonrasında AKP'li vekillerin önergesiyle çıkarılan bu madde, neden bu torbaya da konmuş ve neden hiç konuşulmadan yine AKP'li vekillerin önergesiyle metinden çıkarılmıştır?** Böylesi ciddiyetsiz bir yaklaşım, her ne kadar AKP'nin 11 yıllık siyasi iktidar dönemi pratiğiyle örtüşse de, halkın iradesini temsil eden ve onlar adına yüklendiğimiz misyonun ağırlığını taşıyan ve halkın beklentilerini çalışmalarımıza yansıtacak isteyen bizler açısından büyük bir zaman kaybı anlamına gelmektedir.

Torba Teklifin 34. Maddesi'nde; 5488 Sayılı Tarım Kanunu'na geçici madde eklenerek tarımsal desteklemelerin uygulamasında, 2012 ve öncesindeki destek ödemelerinde haksız şekilde yürütülen inceleme ve soruşturmanın sonuçlanmasının zaman alması durumunun çiftçiyi mağdur etmesinin önüne geçilmesi ve üretim yapan çiftçinin alacağı desteklere konan blokelere kaldırılması öngörülmüştür. Bu görünüş itibariyle olumlu bir düzenleme gibi görünse de, düzenlemenin ilgilendirdiği Bakanlıkların birimlerinden bürokratlar gelmediği için alt komisyonumuza gerekli ve yeterli bilgi verilememiştir. Üstelik Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, düzenlemeyi sadece kendi açısından değerlendirmiş ve kurumlar arasında ortaya çıkabilecek çelişkilere ilişkin bir açıklama yapamamıştır. Bu durum, önümüze getirilen düzenlemenin teklif şeklinde getirilmesinin bir sonucudur. Eğer tasarı şeklinde getirilmiş olsaydı, ilgili Bakanlık ve bürokrasi düzenlemenin sahibi olduğu için, konuya ilişkin daha sorumlu davranacak ve en azından sorulan sorulara cevap verebilecek asgari bir yeterlikte olabileceklerdir. Bu açıdan, bu **düzenlemenin birçok maddesinde gördüğümüz üzere; kanun teklifini veren milletvekillerinin ve imzası bulunan AKP'li komisyon üyelerinin birçok maddeden bihaber olması, yapılan değişikliklere neden ihtiyaç duyulduğuna ilişkin bilgi sahibi olmaması ve bürokrasinin de kendi teklifleri olmadığı için sorumsuz ve ilgisiz yaklaşımlarıyla karşılaşmak, düzenlemenin tasarı yerine teklif şeklinde getirilmesinin ve hükümetin bu sorumluluktan kaçınmış olmasının bir sonucudur.**

Torba Teklifin İlk Halindeki 35. Maddesi'nde; 6004 Sayılı Dışişleri Bakanlığı'nın Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun'da değişiklik yapılarak; Dışişleri Bakanlığı'nda yönetici kadrolarına atanabilmek için aranan özel şartlar kaldırılmış ve meslek mensubu olmayıp da Bakanlık dışından atanan büyükelçi veya daimi temsilcilerin görevlerinin bitimi halinde merkeze döndüklerinde, Dışişleri Bakanlığı'nda yönetici kadrolarında çalışabilmesinin önü açılmaktadır. Bu düzenleme oldukça sorunlu bir düzenlemedir. İlk olarak; bu **düzenlemeye neden ihtiyaç duyulduğu hususundaki sorularımıza, Dışişleri Bakanlığı'nı temsilen gelen bürokrat, düzenlemeyi kendilerinin talep etmediğini ve Bakanlık olarak tekliften haberdar olmadıklarını belirtmişlerdir.** Bu durum, teklifi veren AKP'nin kime sorarak ve neyi amaçlayarak bu düzenlemeyi getirdiği konusunda ciddi kaygılar yaratmıştır. Bu yönü haricinde, düzenlemenin Dışişleri Bakanlığı'nda yıllarca emek verip çalışan ve tecrübeleriyle yönetici kadrolarını hak eden birçok meslek mensubunun önünü kesmeye çalıştığı açıktır. Büyükelçi olma durumu elbette dışarıdan atamayla mümkündür, hatta bazı durumlarda böyle bir atama iyi sonuçlar da vermektedir. Bunun haricinde, büyükelçilik yapmış kişilerin görevleri bittikten sonra unvanlarını ve saygınlığını korumak da önemlidir. Ancak Dışişleri Bakanlığı gibi uzmanlaşma gerektiren bir Bakanlık'ta, meslek mensubu olmadan, en başından yetişip her aşamayı görmeden dışarıdan atanıp büyükelçilik yapıp, merkeze döndükten sonra Dışişleri Bakanlığı'nda yönetici kadrolarında çalışılması, meslek mensubu olunmadığı için birçok problemi beraberinde getirir. Bunun

haricinde, 6004 sayılı kanununun 13. Maddesinin (a) ve (b) bentlerinin yürürlükten kaldırılmasıyla birlikte; sadece büyükelçilik yapmış kişiler değil, Sosyal Güvenlik Kurumu Genel Müdürlüğü'nde görev yapan bir yöneticinin, Dışişleri Bakanlığı'nda Ortadoğu Genel Müdürü olarak atanmasının önu açılmaktadır. Bu örnekten hareketle, düzenlemenin yaratacağı karışıklık ve olumsuz sonuçları daha fazla vurgulamaya gerek yok sanırım. Sonuç itibariyle, **Bakanlığın bu düzenlemeyi sahiplenmemesi ve düzenlemeyle oluşabilecek sıkıntılar temelinde alt komisyonumuzda yaşanan tartışmalar neticesinde, iktidar milletvekillerinin de ortak kanaatiyle maddenin metninden çıkarılması sağlanmıştır.** Ancak umuyoruz ki, alt komisyonumuzda çıkarılan bu madde, üst komisyonda AKP'li vekillerin önergesiyle yeniden karşımıza çıkmaz ve tükettiğimiz tartışmaları yeniden yaşamak zorunda kalmayız.

Torba Teklifin 36. Maddesi'nde; 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 5. Maddesinde değişiklik yapılarak finansal kiralama şirketlerine satılan taşınmazların, finansal kiralama şirketlerince tekrar devralındığı kuruma satışından doğan kazançların kurumlar vergisinden istisna edilmesi ve burada ortaya çıkan vergi kayıplarının önlenmesi öngörülmektedir. **Bu madde iki yönüyle ele alınabilir.** İlki, yapılan düzenleme komisyonumuza sevk edilen ve alt komisyonun kurulduğu Gelir Vergisi Kanun Tasarısı kapsamında bir düzenlemedir. Zira bu tasarıyla birlikte; mevcuttaki gelir vergisi kanunu ile kurumlar vergisi kanunu aynı çatı altında toplanmaktadır. Dolayısıyla, bu düzenlemenin alt komisyonumuza sevk edilen ve muhtemeldir ki gelecek yasama yılında yasalacak tasarıyla birlikte ele alınması gerekir. Üstelik bu **torba teklifin 1. Maddesindeki Orman Kanunu ile ilgili değişiklik aynen başka tasarıda yer aldığı gerekçesiyle madde metninden çıkarılmışken, bu maddenin alt komisyonumuza sevk edilen Gelir Vergisi Kanun Tasarısı çerçevesinde görüşülmemesi büyük bir çelişkidir.** Düzenlemenin ikinci yönü ve madde metninden çıkarılmama gerekçesi, AKP'nin bütün yasal düzenlemelerde yaptığı gibi, sermaye çıkarlarına hizmet eden bir anlayışa sahip olmasıdır. Bu düzenlemeyle birlikte, şirketlerin kurumlar vergisinden muafiyeti planlanmakta ve sermaye sahiplerinin kazançları korunmaktadır. **Ülkede milyonlarca işçi, emekçi sosyal ve ekonomik haklarında iyileştirme isterken, asgari ücrete sadece 30 lira zam yapılırken, yüz binlerce kişi açlık sınırında yaşarken, AKP'nin neo-liberal ekonomi politikalarını yaygınlaştıran, kapitali elinde bulunduranların çıkarlarına hizmet eden yaklaşımı asla kabul edilemez.** Bugün, 'Emeklilikte Yaşa Takılanlar', 'Atanamayan Öğretmenler', 'Üniversite Mezunu İşsizler' gibi yüz binlerce mağdur vatandaş sorunlarına çözüm talep ederken; AKP'nin yaklaşımı bütçedeki dengeleri ve açığı bahane ederek bu sorunları görmezden gelmektedir. Öte yandan **AKP, yaptığı her düzenlemede; şirketlere, sermaye sahiplerine muazzam muafiyetler, istisnalar getirdiği halde; bütçe açığını ve hazinenin kısıtlı gelirini ağzına dahi almamaktadır. Bu durum, mağduriyetler üzerinden iktidara gelen bir aklın nasıl yozlaştığının ve halka nasıl yabancılaştığının açık göstergesidir.**

Torba Teklifin 37. Maddesi'nde; 5525 sayılı Memurlar ile Diğer Kamu Görevlilerinin Bazı Disiplin Cezalarının Affı Hakkında Kanun'a ek madde eklenerek, 28 Şubat 1997'de disiplin cezaları nedeniyle memuriyetten çıkarılanlara af getirilmektedir. Bu madde özü itibariyle elbette ki olumlu bir düzenlemedir. Zira 28 Şubat sürecinde, inancı nedeniyle memuriyetten çıkarılan binlerce mağdur vardır. Ancak, **bu maddedeki düzenleme hem teknik anlamda çelişkili ve yanlış, hem de mağduriyetleri gidermek anlamında oldukça yetersiz ve AKP'nin ideolojik ve bu yönüyle samimiysiz yaklaşımını içermektedir.** Teknik olarak yanlış olmasının nedeni; maddede geçen

ifadelerle, gerekçe kısmının birbiriyle çelişki içinde olmasıdır. Madde metninde geçen “*Durumlarına uygun boş kadro veya pozisyon bulunması*” şartı, gerekçe kısmında “*atama sayısına ilişkin kısıtlamaların uygulanmaması öngörülmektedir*” şeklinde belirtilmiştir. Yani metinde, uygun kadronun bulunması koşuluyla atanmanın yapılacağı belirtilirken, gerekçede atama sayılarında herhangi bir kısıtlama olmayacağı ifade edilmiştir. Yine madde metninde geçen “*ilgili kamu kurum ve kuruluşlarınca yeniden göreve alınmalarının uygun görülmesi durumunda*” ifadesi, memuriyetten çıkarılan herkesin göreve alınmasını kısıtlamakta, daha da önemlisi idarenin inisiyatifine bırakarak mağdur herkesi eşit bir şekilde kapsama almamaktadır. Bu noktada, mağduriyet yaşayanların tamamen idarenin keyfine göre göreve alınacağı düzenlenmiştir. **Geçmişte yaşanan ve 11 yıllık AKP pratiğinden gördüğümüz, düzenlemenin bu şekilde yasalaşması durumunda idarenin siyasi iktidarın keyfiyeti ve ideolojik önceliklerine göre hareket edeceği ve bütün mağduriyetleri gidermeyeceği gerçeğidir.** Öte yandan, bu düzenlemenin bir diğer önemli boyutu; AKP’nin seçim yaklaştıkça kendi tabanına gönderdiği açık selamıdır. Eğer ki, düzenleme sadece 28 Şubat sürecini değil, bütün darbe dönemlerindeki mağduriyetleri kapsamış olsa idi, böyle bir algıyı elbette ki taşıyor olmazdık. Ancak, **sadece 28 Şubat’ta mağdur olanlara dönük böylesi bir düzenleme, oldukça eksik ve hatta 28 Şubat mantığını yeniden üretmek anlamına gelmektedir.** Burada esas olan, bütün darbe dönemlerinde; dili, dini, inancı ve etnik kimliği dolayısıyla sürgün edilen, işinden çıkarılan bütün mağdur kişileri kapsayan bir düzenleme yapılmasıdır. Zaten böylesi bir düzenleme, iade-i itibar anlamına gelir, yani bu dönemlerde mağduriyet yaşamış herkesin zaten memuriyete dönmesi mümkün değildir. Muhtemeldir ki, mağduriyet yaşayanların birçoğu Hakk’ın rahmetine kavuşmuş, ya da çalışabilecek durumda değildir. Dolayısıyla amaç, **kendi tabanına ve kendi yaşadığı zor dönemlerdeki mağduriyetleri gidermekten çok daha öte bir biçimde; askeri darbelerle, ya da statüko ve derin devlet tarafından ülkede demokrasiye müdahale edilen dönemlerin tamamında, bu iade-i itibarı sağlamak olmalıdır.** Bu yönüyle, bu düzenleme eksik ve tamamen AKP’nin kendi tabanına dönük bir düzenleme olarak görünmektedir. Bu eleştirilerimizi ilgili Bakanlık ve AKP alt komisyonunda değerlendirmiş ve üst komisyona kadar düzenlemenin genişletilmesine dair bir çalışma yapılacağı belirtilmiştir. **Umuyoruz ki, gerçekten böyle önemli bir konuda, siyasi iktidar samimiyet gösterir ve bu iade-i itibarı bütün dönemlerde yaşanan mağduriyetler için gerçekleştiren bir düzenlemeyi üst komisyona getirir.**

Torba Teklifin 44. Maddesi’nde; 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu’nun 2. maddesine bir fıkra eklenerek, ÖSYM tarafından yapılan bütün sınavlara ait soru ve cevapların Bilgi Edinme Hakkı Kanunu kapsamı dışına çıkarılması öngörülmüştür. Yani bu düzenlemeyle birlikte, ÖSYM tarafından yapılan YGS, LYS, KPSS, YDS, TUS gibi bütün sınavlarda, soru ve cevapların açıklanmaması ve böylece zaten şaibelerle gündeme gelen ve şeffaflığı tartışılan ÖSYM’nin daha da kapalı bir yapıya bürünmesi amaçlanmaktadır. Düzenlemeye ilişkin alt komisyonumuza bilgi veren ÖSYM’den gelen bürokratin düzenlemeyi savunması ise ayrıca acı bir itiraf gibidir. Zira **soru ve cevapların Bilgi Edinme Hakkı Kanunu dışına çıkarılmasını gelen bürokrat; ÖSYM’nin aynı soruları birden fazla sınavda kullandığı ve bu anlamda belirli bir soru kapasiteleri olduğu şeklinde savunmuş ve açıkça ÖSYM’nin yeni soru üretmediğini itiraf etmiştir.** Düzenlemeye ilişkin bu savunma ve düzenlemenin içeriği açıkça göstermektedir ki; ÖSYM üzerine düşen görevi yerine getirememekte ve yapısını tamamen kapalı bir hale getirmeye çalışmaktadır. Ancak soru ve cevapların açıklanmaması durumu, bütün sınavlara geçmiş sorulara çalışarak ve bu örnekler üzerinden çalışan milyonları düşününce oldukça sıkıntılı ve herkesi mağdur edecek bir süreci beraberinde getirecektir. Bu nedenle, bu düzenlemenin kesinlikle metinden çıkarılması gerekmektedir.

Torba Teklifin 45. Maddesi'nde; 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu'nun 38. Maddesinde değişiklik yapılarak, 20/6/2012 tarihinde yasalaşan ve 2014 yılına kadar 6 ay, 1 yıl ve 2 yıl olarak farklı maddeleri kademeli olarak yürürlüğe girecek kanunun yürürlük maddesinde erteleme yapılması öngörülmektedir. Bu **düzenlemenin yapılması, AKP Hükümeti'nin iki önemli yüzünü görmek açısından oldukça açıklayıcıdır. İlki; AKP'nin hepimizin hayatını ciddi şekilde etkileyen yasa yapma işini ne kadar umursamaz bir tavırla yaptığını görmemizdir. İkincisi ise; daha evvel çokça vurguladığımız, AKP'nin tamamen sermayenin, işverenin çıkarlarını koruyan ve kârını arttırmayı hedefleyen bir siyasal ajandasının olduğu gerçekliğidir.** Öncelikle, siyasi iktidar ve çoğunluğun sahibi olarak yasa yapmayı ne kadar pervasızca yürüttüğü, bu düzenlemenin önümüze getirilmesiyle kanıtlanmıştır. Zira geçen sene Hükümet tasarısı şeklinde getirilip, yoğunca tartışılıp kanunlaşan ve kademeli olarak 2014 yılına kadar tamamı yürürlüğe girecek olan bu kanunun, yürürlük maddesi değiştirilmektedir. Konuya ilişkin alt komisyonumuza bilgi veren Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bürokratları; kanunun 1 Temmuz 2013 tarihinden itibaren yürürlüğe girecek olan bazı maddelerinin uygulanmasında sıkıntılar yaşandığını, uzman sayısı açısından bir yetersizlik olduğunu belirterek bu değişiklikle süre uzatımına gidildiğini belirtmişlerdir. Buna göre, İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu'nun yalnız sınıflarına göre ayrılan iş yerlerinde iş yeri hekimi ve iş güvenliği uzmanı bulundurulmasına dair maddede erteleme yapılmıştır. Böylece, kamu kurumları ile 50'den az çalışanı olan ve az tehlikeli sınıfta yer alan iş yerleri için 01.07.2016 tarihi, 50'den az çalışanı olan tehlikeli ve çok tehlikeli sınıfta yer alan iş yerleri için 01.07.2014 tarihine bir erteleme yapılmıştır. **Burada bürokratlar tarafından dile getirilen yetersiz uzman sayısı; esasında AKP'nin hiçbir teklif veya tasarısında var olmayan planlama ve etki analizinin eksikliğinin bir sonucudur.** Eğer yapılan düzenlemelerle ilgili ciddi düzeyde bir çalışma yapılmış olsa, etki analizi yapıp bir planlama yaklaşımıyla gelecek öngörülse, daha yürürlüğe girmemiş kanunlarda değişiklik yapmak gibi sorumsuz bir tavırla karşılaşmak durumunda kalmazdık. Bunun haricinde, bu düzenlemenin yapılaş amacı ile ilgili dile getirilmeyen ancak çok açık şekilde gözlemlediğimiz bir başka boyut var ki; **yasanın çıkarılma sürecinin başından bu yana iş yerlerinde iş güvenliğini sağlamak durumunda kalacak işverenlerin şikâyet ve talepleri, AKP tarafından yerine getirilmektedir.** Bugüne kadar bütün yasama ve yürütme enerjisini sermayenin kârını arttırmak ve çıkarını korumak için harcayan AKP'nin, bu düzenlemeyle de işverenlerin işyerlerinde sağlamak zorunda kalacakları iş güvenliği koşullarını erteleyerek, onların kârını korumaya çalıştığı, ancak her 3 saate bir yaşanan iş cinayetlerinin mesuliyetini de siyasi iktidar olarak taşıyacağı gerçeğini vurgulamak gerekir. Bu açıdan, **bu maddenin yeterli uzman yok gerekçesiyle sunulması, yine AKP'nin kanunu çıkarmadan önce yapmadığı etki analizi ve planlama eksikliğinin bir göstergesiye de; temelde patronların, sermayedarların çıkarlarının korumayı amaçlayan bir anlayışla bu düzenlemenin getirildiği çok açıktır.**

Öte yandan, bu maddeyle ilişkili ve 6331 sayılı kanunun 3. Maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinde değişiklik yapılmasına ilişkin şahsım adına alt komisyonumuza verdiğim yeni madde ihdasına ilişkin önerge AKP'li vekiller tarafından reddedilmiştir. Önerdiğim madde ihdası, İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununun 3. Maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinde yer alan 'iş güvenliği uzmanı' tanımını değiştirmeyi öngörmektedir. Mevcut durumda, "*İş güvenliği uzmanı: İş sağlığı ve güvenliği alanında görev yapmak üzere Bakanlıkça yetkilendirilmiş, iş güvenliği uzmanlığı belgesine sahip mühendis, mimar veya teknik elemanı*" şeklinde tanımlanmıştır. Ancak, "iş güvenliği uzmanı" tanımı, bu haliyle eksik bir tanımdır. Bunun nedeni, aynı fakültelerden benzer eğitimleri alarak mezun

olmalarına rağmen, bu tanımlama meslek mensuplarından bazılarını kapsamakta, bazılarını dışarıda bırakmaktadır. Bu nedenle, **mevcut düzenlemedeki “mühendis, mimar veya teknik elemanı” ifadesinin, “mühendislik, mimarlık veya mühendislik-mimarlık fakültesi mezunları veya teknik elemanı” şeklinde değiştirilmesi; kanun kapsamı dışında kalan ve aynı fakülteden mezun olan “şehir plancısı, şehir ve bölge plancısı, endüstri ürünleri tasarımcısı, endüstriyel tasarımcı, peyzaj mimarı” unvanlarına sahip meslek mensuplarının da bu kapsama alınmasını sağlayacak ve bu tanımlamayla oluşan eksiklik ve eşitsizliği giderecektir.** Üstelik Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Müsteşarı’nın torba teklifin 45. Maddesinin yapılmasında gerekçe olarak sunduğu uzman yetersizliği durumu, iş güvenliği uzmanı kapsamına alınacak diğer meslek mensuplarının da, iş güvenliği belgesine başvurmalarını ve böylece belirtilen uzman açığının giderilmesinde önemli katkı sağlayacaktır. Verdiğim önerge, esasında AKP Burdur Milletvekili, aynı zamanda AKP Genel Merkez Yerel Yönetimler Başkan Yardımcısı ve Şehir Plancısı Hami Yıldırım’ın kendisiyle birlikte 52 AKP’li milletvekilinin altına imza atarak Meclis Başkanlığı’na sunduğu 2/1449 Esas Numaralı kanun teklifiyle aynı içeriktedir. Bu kanun teklifi; Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu’nda halen görüşülmeyi beklemektedir. Oysaki bugün bu teklifin veya verdiğim önergenin yasallaşmasını ve iş güvenliği uzmanlığı belgesi almak için başvurmayı bekleyen binlerce şehir plancısı, peyzaj mimarı, endüstriyel tasarımcı vardır. **Teklifimizi reddederken, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Müsteşarı, önergemizi de içine alacak kapsamlı bir düzenleme yapıldığını belirterek, üst komisyonda böyle bir düzenlemenin getirileceğini belirtmişlerdir. Umudumuz, gerçekten bu anlamda Bakanlığın ve AKP’nin samimiyetidir ve sözünün arkasında durarak, alt komisyonda verdiğimiz önerge reddedilse de, bu kapsamda bir değişikliği üst komisyona getirecek yasallaşmasını sağlamalarıdır.**

Torba Teklifin 48. Maddesi’nde: Defterdarlık Uzmanı, Uzman Yardımcılığı ve Vergi Müfettiş Yardımcılığı ile ilgili birçok değişiklik yapılmıştır. Bu maddede önemli olan birkaç nokta vardır. İlki taşra teşkilatında görev yapan defterdarların Maliye Uzmanı olarak atanmasına ilişkindir. Düzenlemeyle taşra teşkilatındaki mevcut defterdarların görevden alınarak Maliye Uzmanı olarak atanmasının önü açılmaktadır. Burada kritik olan durum, görevden alınan defterdarların yargıya başvurup itiraz hakkı vardır. Görevden alınıp Maliye Uzmanı olarak atanırlarsa, bu hakları söz konusu olmayacaktır. Buradaki amaç, AKP’nin istemediği defterdarları görevden alıp, onların idare mahkemesine dava açmalarını da engelleyerek, istediği kişileri defterdar olarak atamaktır. Bunun haricinde, bu maddedeki bir diğer önemli düzenleme, Vergi Müfettiş Yardımcılığı sınavlarının sonucuna göre, sınavı kazanan kişiler arasında %5’lik dilimde yer alanlar ile yer almayanlar arasında farklı birimlerde çalışılmasının öngörülmesidir. Burada %5’lik dilime girenlerin, merkez teşkilatında, girmeyenlerin taşrada çalışılması düşünülmekte ve aynı sınavda başarılı olanlar işe başlamadan kategorize edilerek, merkez-taşra ayırımı yapılarak farklı birimlerde çalıştırılmak istenmektedir. Eğer herkes aynı sınavda başarılı olmuşsa, bu kişilerin merkez veya taşrada çalışma durumu, en başında belirlenmemeli, tercihe bırakılmalıdır. Bunun haricinde böylesi bir kategorizasyon; taşrada çalışanı, kendini geliştirip merkezde uygun pozisyonları talep etmesi halinde dahi, taşrada çalışmaya mahkûm edecektir. Bu durum en başta ahlakî olmayan bir durumdur. Üstelik çok açıkça Anayasanın eşitlik ilkesinin de ihlâlî anlamına gelmektedir. Dolayısıyla, düzenlemenin bu şekliyle geçmesi halinde Anayasa Mahkemesi, eşitliğe aykırı bu hükmü kesinlikle kaldıracaktır. Bu düzenlemeye ilişkin, AKP’li vekillerin de düzenlemenin uygun olmadığına ve olgunlaştırılması gerektiğine ilişkin görüşleri vardır. Bu durumda dahi, yasa koyucu olarak bizler açıkça bürokrasinin bir dayatmasıyla

karşı karşıya kalmaktayız. Sonuç olarak, **hem defterdarların yargı yoluna başvurmasını engellemeye dönük, hem de vergi müfettiş yardımcılığı sınavında başarılı olan kişileri kategorize ederek eşitliğe aykırı bir düzenleme yapan ilgili kısımların madde metninden çıkarılması gerekmektedir. Ayrıca siyasi iktidarın; bürokrasinin kendi taleplerini yasama faaliyetini yürüten bizlere dayatması yaklaşımına karşı koyması ve böylesi durumlara mahal vermemesi gerekmektedir.**

Torba Teklife son dakika 20 yeni madde eklenmiştir. Torba teklif komisyonumuza sunulduğunda, 46 madde olarak gelip alt komisyon çalışmalarımız tamamlanana kadar birçok madde, metinden çıkarıldığı halde, toplamda 20 yeni madde ihdasıyla birlikte, teklif 59 madde şeklinde alt komisyonumuzdan çıkmıştır. Bu yeni madde ihdasları, son dakikada AKP’li vekiller tarafından getirilmiş, alakalı alakasız her konu hakkında düzenlemeler içeren bu maddelerin hiçbirinin üzerinde tartışma yürütülmeden maddeler kabul edilmiştir. Bu durum AKP’nin her torba düzenlemede yaptığı son dakika golleri olarak çokça alışık olduğumuz bir durumdur. Tahminimiz, üst komisyon ve Genel Kurul aşamasında, 59 olan bu maddelerin 100’ü de aşması yönündedir. Zira AKP, meclis yasama tatiline girmeden, özellikle sermaye çevrelerine veya tabanına mesaj göndermeyi şiar edinmiştir. **Beklentimiz ve umudumuz; yüz binlerce öğretmen, sözleşmeli personel, 4/C’li, işsiz üniversite mezunu, işçi, emekçi, emeklisi, kadın ve çocuğun da bu torba yasalasınca kadarki üst komisyon ve Genel Kurul aşamalarında, yeni ihdas edilecek maddelerde kendilerine dair bir şey bulabilmesidir.**

Yukarıda detaylı bir şekilde belirttiğim bütün hususlar çerçevesinde; 2/1613 ve 1/778 esas numaralı *“Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi”* ve *“Devlet Memurları Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”*nın alt komisyonumuzdan çıkan son haline karşı oy kullanacağımı bilgilerinize sunarım.

ALT KOMİSYON METNİ

**BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 17/4/1957 tarihli ve 6948 sayılı Sanayi Sicili Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2 - Sanayi işletmelerinin faaliyette olup olmadığına bakılmaksızın, 1/1/2013 tarihinden itibaren bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten bir yıl sonrasına kadar geçecek süre içinde sanayi işletmelerini sanayi siciline kayıt ettirenler hakkında, bu Kanun hükümlerine göre sanayi işletmelerini süresi içinde sanayi siciline kayıt ettirmeyenler hakkında uygulanan idari para cezası uygulanmaz.”

MADDE 2- 29/4/1959 tarihli ve 7258 sayılı Futbol ve Diğer Spor Müsabakalarında Bahis ve Şans Oyunları Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 5 - Kanunun verdiği yetkiye dayalı olmaksızın;

a) Spor müsabakalarına dayalı sabit ihtimalli ve müşterek bahis veya şans oyunlarını oynatanlar ya da oynanmasına yer veya imkân sağlayanlar üç yıldan beş yıla kadar hapis ve on bin güne kadar adli para cezasıyla cezalandırılır.

b) Yurt dışında oynatılan spor müsabakalarına dayalı sabit ihtimalli veya müşterek bahis ya da şans oyunlarının internet yoluyla ve sair suretle erişim sağlayarak Türkiye'den oynanmasına imkân sağlayan kişiler, dört yıldan altı yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

c) Spor müsabakalarına dayalı sabit ihtimalli veya müşterek bahis ya da şans oyunları ile bağlantılı olarak para nakline aracılık eden kişiler, üç yıldan beş yıla kadar hapis ve beş bin güne kadar adli para cezasıyla cezalandırılır.

ç) Kişileri reklam vermek ve sair surette spor müsabakalarına dayalı sabit ihtimalli veya müşterek bahis ya da şans oyunlarını oynamaya teşvik edenler, bir yıldan üç yıla kadar hapis ve üç bin güne kadar adli para cezasıyla cezalandırılır.

d) Spor müsabakalarına dayalı sabit ihtimalli veya müşterek bahis veya şans oyunlarını oynayanlar mahallin en büyük mülki idare amiri tarafından beş bin liradan yirmi bin liraya kadar idari para cezası ile cezalandırılır.

Bu madde kapsamına giren suçlarla bağlantılı olarak, spor müsabakalarına dayalı sabit ihtimalli veya müşterek bahis veya şans oyunlarının oynanmasına tahsis edilen veya oynanmasında kullanılan ya da suçun konusunu oluşturan eşya ile bu oyunların oynanması için ortaya konulan veya oynanması suretiyle elde edilen her türlü mal varlığı değeri, 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun eşya ve kazanç müsadereesine ilişkin hükümlerine göre müsadere edilir.

Bu madde kapsamına giren suçlardan dolayı, tüzel kişiler hakkında bunlara özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunur.

Bu madde kapsamına giren suçlarla ilgili olarak, 4/5/2007 tarihli ve 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunun erişimin engellenmesine ilişkin hükümleri uygulanır.

Bu madde kapsamına giren suçların işlendiği işyerleri mahallin en büyük mülki idare amiri tarafından ihtarda bulunmaksızın üç ay süreyle mühürlenerek kapatılır. İşyeri açma ve çalışma ruhsatına sahip işyerlerinin ruhsatları mahallin en büyük mülki idare amirinin bildirimine üzerine ruhsat vermeye yetkili idare tarafından beş iş günü içinde iptal edilir.”

MADDE 3- 22/6/1965 tarihli ve 633 sayılı Diyanet İşleri Başkanlığı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanununun 1 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Diyanet İşleri Başkanlığı ve Başkanlığın izin verdiği vakıf, kurum ve kuruluşlar dışında, diğer kurum ve kuruluşlar ile özel ve tüzel kişiler tarafından ‘Diyanet’ kelimesi isim olarak kullanılamaz.”

MADDE 4- 633 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 4- Mazbut ve mülhak vakıflar ile Vakıflar Genel Müdürlüğüne ve gerçek ve özel hukuk tüzel kişilerine ait olanlar hariç olmak üzere mülkiyeti kamu kurum ve kuruluşları ile Hazineye ait taşınmazların üzerindeki cami ve mescitler ile Kur’an kurslarının bir kısmında veya eklentisi ya da bütünüyle parçasında bulunan ve ticari faaliyetlerde kullanılması öngörülen kısımları, irtifak hakkı tesisine konu edilmemek şartıyla Başkanlıkça işletilebilir veya 8/9/1983 tarihli ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanununun 51 inci maddesinin birinci fıkrasının (g) bendi uyarınca pazarlık usulüyle yapılacak ihaleyle işlettirilebilir ya da kiralanabilir. Bu suretle elde edilecek gelirleri; bir yandan genel bütçenin (B) işaretli cetveline özel gelir, diğer yandan Başkanlık bütçesinin mevcut veya yeni açılacak tertiplerine özel ödenek kaydetmeye ve bu suretle ödenek kaydedilen tutarlardan yılı içinde harcanmayan kısımları ertesi yıl bütçesine devren özel gelir ve özel ödenek kaydetmeye, Başkanlığın bağlı bulunduğu Bakan yetkilidir. Bu kapsamda kaydedilen ödenekler; cami ve mescitler ile Kur’an kursları ve bunların eklentisi ve bütünüyle parçalarının yapımı, bakımı, onarımı ve işletilmesine (ısıtma, aydınlatma vb.) ilişkin giderler ile 5018 sayılı Kanunun 29 uncu maddesi çerçevesinde aynı amaçlarla kullanılmak üzere dernek ve vakıflara yardım yapılmasına ilişkin giderlerin karşılanmasında kullanılır. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Başkanlıkça belirlenir.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce birinci fıkrada belirtilen yerlerden elde edilen ve banka hesaplarında tutulan gelirler hakkında da aynı hükümler uygulanır.”

MADDE 5- 633 sayılı Kanunun geçici 13 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“1/7/2012 tarihli ve 6002 sayılı Diyanet İşleri Başkanlığı Kuruluş Ve Görevleri Hakkında Kanun İle Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanı ve Din İşleri Yüksek Kurulu Üyesi kadrosunda bulunanlar, aynı unvanlı kadrolara atanmış sayılırlar. Bunların görev süresi 6002 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren beş yıldır.”

MADDE 6- 633 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 18- 1/1/2005 tarihinden itibaren vekil imam, vekil müezzin-kayyım ve Başkanlığa bağlı Kur’an kurslarında vekil olarak öğreticilik yapanlardan, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla görevde bulunanlar, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içinde müracaat etmeleri hâlinde, yeterlilik belgesine sahip olmaları koşuluyla Başkanlık tarafından ilgili kadrolara hiç bir sınırlamaya bağlı olmaksızın atanırlar.”

MADDE 7- 14/7/1965 tarihli ve 657 Sayılı Devlet Memurları Kanununun;

a) 36 ncı maddesinin “Ortak Hükümler” başlıklı bölümünün (A) fıkrasının (11) numaralı bendine “Ürün Denetmen Yardımcıları,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Sosyal Güvenlik Denetmen Yardımcıları,” ibaresi ve “Ürün Denetmenliğine,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Sosyal Güvenlik Denetmenliğine,” ibaresi eklenmiştir.

b) 152 nci maddesinin "II - Tazminatlar" kısmının "A- Özel Hizmet Tazminatı" bölümünün (i) bendine "Gümrük ve Ticaret Denetmenleri," ibaresinden sonra gelmek üzere "Sosyal Güvenlik Denetmenleri," ibaresi eklenmiştir.

c) Eki (I) sayılı Ek Gösterge Cetvelinin "I - Genel İdare Hizmetleri Sınıfı" bölümünün (h) bendine "Gümrük ve Ticaret Denetmenleri," ibaresinden sonra gelmek üzere "Sosyal Güvenlik Denetmenleri," ibaresi eklenmiştir."

MADDE 8- 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanununun 33 üncü maddesinin (b) bendine "İl Eğitim Denetmenleri ve İl Eğitim Denetmen Yardımcıları," ibaresinden sonra gelmek üzere "Sosyal Güvenlik Denetmenleri ve Sosyal Güvenlik Denetmen Yardımcıları," ibaresi eklenmiştir.

MADDE 9- 14/1/1970 tarihli ve 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununun 45 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci ve ikinci cümleleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Banka, muteber saydığı asgari üç imzayı taşımak şartıyla kendi belirleyeceği esaslar dâhilinde bankalar tarafından verilecek ticari senet ve vesikaları reeskonta kabul edebilir. Reeskonta kabul edilecek ticari senet türleri ve imzalardan biri yerine geçebilecek teminatlar ile diğer koşullar Bankaca tespit edilir."

MADDE 10- 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"EK MADDE 30 –Yükseköğretim kurumlarının öğretim elemanı ile kamu kurum ve kuruluşlarının yetmişmiş personel ihtiyacını karşılamak üzere lisansüstü öğrenim görmek için resmi burslu statüde sınavla yurt dışına gönderilecek olanlarla, kendi hesaplarına özel öğrenci olarak ön lisans, lisans ve lisansüstü öğrenim yapacakların yurt dışındaki öğrenimlerine ilişkin esas ve usuller Yükseköğretim Kurulunca düzenlenecek yönetmelikle belirlenir."

MADDE 11- 28/3/1983 tarihli ve 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununun ek 140 ıncı maddesinin başlığı ve birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Yüksek İhtisas Üniversitesi"

"Ankara'da Türkiye Yüksek İhtisas Hastanesi Vakfı tarafından, 2547 sayılı Kanunun vakıf yükseköğretim kurumlarına ilişkin hükümlerine tabi olmak üzere, kamu tüzel kişiliğine sahip Yüksek İhtisas Üniversitesi adıyla bir vakıf üniversitesi kurulmuştur."

MADDE 12- 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 3 üncü maddesinde yer alan "Otomobil", "Kamyonet", "Otobüs", "Motosiklet", "Bisiklet" ve "Motorlu bisiklet" tanımları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye "Motorlu taşıt sürücüsü sertifikası", "Sürücü belgesi" ve "Uluslararası sürücü belgesi" tanımları eklenmiştir.

"Otomobil: Yapısı itibarıyla, sürücüsü dahil en fazla dokuz oturma yeri olan ve insan taşımak için imal edilmiş bulunan motorlu taşıttır."

"Kamyonet: Azami yüklü ağırlığı 3.500 kilogramı geçmeyen ve yük taşımak için imal edilmiş motorlu taşıttır. Sürücü ve yanındaki oturma yerleri dışında başka oturma yeri de bulunabilen, sürücü bölümü gövde ile birleşik kamyonetlere panelvan denir."

"Otobüs: Yolcu taşımacılığında kullanılan, sürücüsü dahil dokuzdan fazla oturma yeri olan motorlu taşıttır. Trolleybüsler de bu sınıfa dahildir. Sürücüsü dahil oturma yeri on yediyi aşmayan otobüslere minibüs denir."

“Motosiklet: Azami tasarım hızı 45 km/saatten ve/veya silindir kapasitesi 50 santimetreküpten fazla olan sepetli veya sepetsiz iki veya üç tekerlekli motorlu taşıtlar ve net motor gücü 15 kilovatt, net ağırlığı 400 kilogramı, yük taşımacılığında kullanılanlar için ise net ağırlığı 550 kilogramı aşmayan dört tekerlekli motorlu taşıtlardır. Elektrik ile çalışanların net ağırlıklarının hesaplanmasında batarya ağırlıkları dikkate alınmaz. Bunlardan karoseri yük taşıyabilecek şekilde sandıklı veya özel biçimde yapılmış olan ve yolcu taşımalarında kullanılmayan üç tekerlekli motosikletlere yük motosikleti (triportör) denir.”

“Bisiklet: Üzerinde bulunan insanın adale gücü ile pedal veya el ile tekerleği döndürülmek suretiyle hareket eden motorsuz taşıtlardır. Azami sürekli anma gücü 0,25 KW’ı geçmeyen, hızlandıkça gücü düşen ve hızı en fazla 25 km/saate ulaşıktan sonra veya pedal çevrilmeye ara verildikten hemen sonra gücü tamamen kesilen elektrikli bisikletler de bu sınıfa girer.”

“Motorlu bisiklet (Moped): Azami hızı saatte 45 kilometreyi, içten yanmalı motorlu ise silindir hacmi 50 santimetreküpü, elektrik motorlu ise azami sürekli nominal güç çıkışı 4 kilovattı geçmeyen iki veya üç tekerlekli taşıtlar ile aynı özelliklere sahip net ağırlığı 350 kilogramı aşmayan dört tekerlekli motorlu taşıtlardır. Elektrik ile çalışanların net ağırlıklarının hesaplanmasında batarya ağırlıkları dikkate alınmaz.”

“Motorlu taşıt sürücüsü sertifikası: Teorik ve uygulamalı sınavlarda başarı gösteren sürücü adaylarına verilen belgedir.”

“Sürücü belgesi: Bu Kanunda belirtilen motorlu araçların sürülmesine yetki veren belgedir.”

“Uluslararası sürücü belgesi: İki veya çok taraflı anlaşmalar uyarınca sınıflarına göre araç kullananlara belli süre ile verilen belgedir.”

MADDE 13- 2918 sayılı Kanunun 8 inci maddesi, başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Millî Eğitim Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı ve Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının görev ve yetkileri

MADDE 8– Bu Kanun kapsamında Millî Eğitim Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı ve Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının görev ve yetkileri şunlardır:

a) Millî Eğitim Bakanlığı:

1. Motorlu araç sürücülerinin yetiştirilmesi için 123 üncü madde gereğince sürücü kursları açmak, özel sürücü kursu açılmasına izin vermek, bunları her safhada denetlemek.

2. Sürücü adaylarının teorik ve uygulamalı sınavlarını yapmak veya yaptırmak, başarılı olanlara sertifika verilmesini sağlamak.

3. Okul öncesi, okul içi ve okul dışı trafik eğitimini düzenleyen trafik genel eğitim planı hazırlamak ve ilgili kuruluşlarla işbirliği yaparak uygulamak.

b) Sağlık Bakanlığı:

1. Karayollarında meydana gelen trafik kazaları ile ilgili ilk ve acil yardım hizmetlerini planlamak ve uygulamak.

2. Trafik kazalarında yaralananların en kısa zamanda sağlık hizmetlerinden istifadelerini temin etmek üzere, İçişleri Bakanlığının uygun görüşü de alınarak karayolları üzerinde ilk yardım istasyonları kurmak, bu istasyonlara gerekli personeli, araç ve gereci sağlamak.

3. Her ilde trafik kazaları için eğitilmiş sağlık personeli ile birlikte yeteri kadar ilk ve acil yardım ambulansı bulundurmak.

4. Trafik kazalarında yaralanıp sağlık kuruluşlarına sevk edilenlerden kazanın sebep ve tesiriyle otuz gün içinde ölenlerin kayıtlarını tutmak ve takip eden ayın sonuna kadar Emniyet Genel Müdürlüğüne bildirmek.

c) Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı:

1. Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının ilgili birimleri, bu Kanun ve diğer mevzuatla verilen hizmetleri yapmak, bu Kanun açısından karayolu taşımasına ilişkin gerekli koordinasyonu sağlamak, tescile bağlı araçların muayenelerini yapmak veya yaptırmak, muayene istasyonlarını denetlemek, 35 inci madde hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında tutanak düzenleyerek idari para cezası vermek, bu maddede belirlenen idari tedbirleri almak, trafik zabıtasının görev ve yetkileri saklı kalmak üzere, araçların ağırlık ve boyut kontrollerini yapmak veya yaptırmak ve denetlemek, aykırı görülen hususlarla ilgili olarak sorumlular hakkında idari para cezasına dair tutanak düzenlemek.

2. Araçların ağırlık ve boyut kontrollerini yapmak üzere yetkilendirilenler, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığınca denetlenir ve aykırı hareketi tespit edilen işletme sahipleri 1.700 Türk Lirası idari para cezası ile cezalandırılır. Yetkilendirme konusu işletme şartlarında giderilebilecek eksiklik olması hâlinde, işletme sahibine, bu eksiklikleri gidermesi için azami on beş gün süre verilir. Bu süre zarfında eksikliklerin giderilmemesi hâlinde, izin belgesi iptal edilir.

3. Araçların ağırlık ve boyut kontrollerinin yapılması veya yaptırılması ile ilgili olarak Karayolları Genel Müdürlüğüne verilen hizmet sürdürülürken kullanılan ve Genel Müdürlüğün diğer hizmetleri ile ilişkili olmayan bina, arazi, arsa gibi taşınmazlar Maliye Bakanlığınca Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığına tahsis edilir. Bu görev yürütülürken yararlanılan tesisat ve teçhizat Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığına devredilir. Araçların ağırlık ve boyut kontrollerini yapmak üzere Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığınca yetkilendirilme yapılması hâlinde tahsis edilen taşınmazlar ile devredilen tesisat ve teçhizatın kullanılması hususunda, Maliye Bakanlığının görüşü alınarak, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı ile yetkilendirilenler arasında özel hukuk hükümleri gereğince sözleşme yapılabilir.”

MADDE 14- 2918 sayılı Kanununun 38 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 38- Sürücü belgesi sınıfları, belge sahiplerine sürme yetkisi verilen motorlu araçların cinsleri, özellikleri, sürücü belgelerinin şekli, içeriği ve verilmesine ilişkin hususlar ile Uluslararası Sürücü Belgesinin verilmesine dair usul ve esaslar yönetmelikte belirlenir.”

MADDE 15- 2918 sayılı Kanununun 39 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 39- Sürücü belgesi sahiplerinin, sürücü belgelerinin sınıfına göre sürmeye yetkili oldukları araçlar ile Türk vatandaşlarının ve yabancıların dış ülkelerden aldıkları sürücü belgelerinin ülkemiz sürücü belgeleri ile değiştirilmesine ve dış ülkelerden aldıkları sürücü belgeleriyle ülkemizde araç kullanmalarına ilişkin usul ve esaslar yönetmelikte belirlenir.

Sürücü belgesi sahiplerinin, sürücü belgelerinin sınıfına göre sürmeye yetkili oldukları araçların dışındaki araçları sürmeleri yasaktır. Bu fıkra hükmüne aykırı hareket eden sürücüye 700 Türk Lirası idari para cezası verilir. Bu kişilere araç kullandıran araç sahibine de tescil plakası üzerinden aynı miktarda idari para cezası verilir.

Sürücü belgeleri süreli olarak verilir. Belgelerin geçerlilik süreleri, yenilenmesinde aranacak şartlar ile diğer usul ve esaslar yönetmelikte belirlenir. Bu şekilde yenilenen sürücü belgelerinden harç alınmaz. Geçerlilik süresi dolan sürücü belgesi ile araç kullanan sürücüyü 343 Türk Lirası idari para cezası verilir ve sürücü belgesi geri alınır.

Dış ülkelerden aldıkları sürücü belgeleri ile yönetmelikte belirtilen süre ve şartlara aykırı olarak araç kullananlar hakkında her seferinde 343 Türk Lirası idari para cezası verilir.”

MADDE 16- 2918 sayılı Kanununun 41 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 41- Sürücü belgesi alacakların;

- a) Yönetmelikte belirlenen yaş ve deneyim şartlarını taşımaları,
- b) Öğrenim durumu itibarıyla en az ilkokul düzeyinde eğitim almış olmaları,
- c) İçişleri ve Sağlık Bakanlıklarınca müştereken çıkarılacak yönetmelikte belirlenen sağlık şartlarını taşımaları,
- d) Sürücü kurslarında teorik ve uygulamalı eğitimini tamamlayıp sürücü sınavlarını başarıyla tamamlayıp motorlu taşıt sürücüsü sertifikası almış olmaları,

e) Adli sicilinde, 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 188, 190 ve 191 inci maddeleri, 21/3/2007 tarihli ve 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanununun 4 üncü maddesinin yedinci fıkrası, 10/7/1953 tarihli ve 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanunun 12 nci maddesinin ikinci ve takip eden fıkralarında belirtilen suçlardan hüküm giydiğine dair kayıt bulunmaması,

f) Önceden verilmiş aynı sınıf bir başka sürücü belgesinin bulunmaması,

g) Başka sınıf sürücü belgesi alabilmek için, daha önce verilmiş ancak geri alınmış olan sürücü belgesinin bu Kanunda öngörülen şartlar yerine getirildiği için sahibine iade edilmiş olması,

Zorunludur.

Sürücüler ile sürücü adaylarının hangi şartlarda ve hangi sınıf sürücü belgesi alabilecekleri ile bunların araç kullanma şartları, kullanılacak araçların niteliklerine ve sağlık şartlarına dair usul ve esaslar İçişleri ve Sağlık Bakanlıklarınca çıkarılacak yönetmelikte belirlenir.

Bu maddede aranan şartlardan herhangi biri mevcut olmadan veya hileli yollarla temin edilmiş olduğunun anlaşılması hâlinde, sürücü belgesi, Emniyet Genel Müdürlüğü veya bağlı trafik tescil kuruluşlarınca iptal edilir. Bu kişilere, bu madde hükümlerine uygun olarak yeniden sürücü sertifikası alınması hâlinde yeniden sürücü belgesi verilir.

Sürücü belgesi alındıktan sonra bu maddenin birinci fıkrası (e) bendinde belirtilen suçlardan biri ile mahkûmiyet hâlinde bu kişilerin sürücü belgeleri, bu Kanunun 6 ncı maddesinde sayılan görevliler tarafından bu maddenin birinci fıkrasının (e) bendinde belirtilen şartlar sağlanıncaya kadar geri alınır. Bu Kanunun 48 inci madde hükümleri saklıdır.”

MADDE 17- 2918 sayılı Kanununun 42 nci maddesi, başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sürücü adaylarının sınavları ile sürücü belgelerinin verilmesi esasları

MADDE 42- Sürücü kurslarında teorik eğitimini tamamlayan sürücü adaylarının teorik sınavları yazılı ya da elektronik ortamda Millî Eğitim Bakanlığınca yapılır veya yaptırılır.

Uygulamalı sürücü eğitimini sürücü kurslarından alan ve teorik sınavda başarılı olanlar uygulamalı sürücü sınavına girmeye hak kazanır, bu sınavda da başarılı olanlara motorlu taşıt sürücüsü sertifikası verilir.

Sürücü adaylarının uygulamalı sınavı Millî Eğitim Bakanlığı veya yetkilendireceği gerçek veya tüzel kişilere ait sınav merkezleri tarafından yapılır. Bu sınav merkezlerine, yönetmeliklerde aranan nitelik ve şartlara uygunluğunun tespiti hâlinde Millî Eğitim Bakanlığı tarafından işletme belgesi verilir.

Yetkilendirilen gerçek veya tüzel kişiler, bu yetkilerini Millî Eğitim Bakanlığının onayı ile alt işleticilere aynı standartları sağlamak koşulu ile devredebilirler. Bu devir, yetkiyi devreden gerçek ve tüzel kişilerin sorumluluklarını ortadan kaldırmaz.

Sürücülerin eğitimleri ve sınavları, eğitimlerin ve sınavların süresi, içeriği ve yapılacağı yerlerin özellikleri, sınav merkezlerinde bulunacak araç ve gereçler, sınav yapıcılarının nitelikleri ve eğitimi, işletme, çalışma, denetim ve işletme belgesi ile diğer usul ve esaslar İçişleri Bakanlığının uygun görüşü alınarak Millî Eğitim Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

Teorik ve uygulamalı sınavlar için sürücü adaylarından alınacak sınav ücreti ile sınavlara ilişkin iş ve işlemlerde görev alanlara ödenecek ücretler her yıl Millî Eğitim Bakanlığınca belirlenir.

Emniyet Genel Müdürlüğünün motorlu araç sürücüsü ihtiyacını karşılamak üzere belirli eğitim programları çerçevesinde yönetmelikte belirtilen esas ve şartlara uygun olarak, illerde emniyet müdürünün teklifi valinin onayı, merkez teşkilatı için Trafik Hizmetleri Başkanının teklifi Emniyet Genel Müdürlüğünün onayı ile Emniyet Genel Müdürlüğü personeline ve Emniyet Genel Müdürlüğüne bağlı eğitim ve öğretim kurumlarında öğrenim görenlere sürücü belgesine dönüştürülmek üzere motorlu taşıt sürücüsü sertifikası verilir. Bunların sınavları, nitelikleri Emniyet Genel Müdürlüğüne belirlenen sınav sorumluları tarafından yapılır.

Jandarma teşkilatının motorlu araç sürücüsü ihtiyacını karşılamak üzere belirli eğitim programları çerçevesinde ve yönetmelikte belirtilen esas ve şartlara uygun olarak, illerde İl Jandarma Komutanlıklarının teklifi, valinin onayı, merkez teşkilatı için Harekât Başkanının teklifi Kurmay Başkanının onayı ile jandarma teşkilatı mensubu subay, astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaşlar ile Jandarma Okullar Komutanlığında öğrenim gören öğrencilere sürücü belgesine dönüştürülmek üzere motorlu taşıt sürücüsü sertifikası verilir. Sürücü belgesi sınavları, Jandarma Genel Komutanlığınca belirlenen sınav sorumluları tarafından yapılır.

İş makinesi sürücülerinin eğitimleri ve sınavda başarılı olanların belgeleri Millî Eğitim Bakanlığınca veya Millî Eğitim Bakanlığınca yetkilendirilen kurumlarca verilir. Bu kurumların işleyişine ilişkin usul ve esaslar ile uygulanacak öğretim programları Millî Eğitim Bakanlığınca belirlenir.

Sınav sonucunda başarı gösterenlerin sürücü belgelerinin düzenlenmesi, kişiselleştirilmesi, kişiselleştirilen belgelerin basımı ve ilgililerine teslimi işlemleri; sertifikalarında bulunan veya Millî Eğitim Bakanlığından elektronik ortamda alınan bilgiler esas alınmak suretiyle Emniyet Genel Müdürlüğü veya bağlı trafik tescil kuruluşlarınca yapılır. Kişiselleştirilen sürücü belgelerinin ilgililerine teslimi, Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından belirlenen kamu kurum veya kuruluşları ile özel hukuk tüzel kişilerine de yaptırılabilir.

Sürücü belgesi almak isteyenlerin müracaatları ile belgelerin düzenlenmesine, kişiselleştirilmesine, basımına ve ilgililerine teslimine dair usul ve esaslar yönetmelikte belirlenir.

Sürücü sertifikaları, sınıfına uygun sürücü belgelerine dönüştürülmedikçe sahiplerine karayolunda araç kullanma yetkisi vermez. Sürücü sertifikasını sürücü belgesine dönüştürmeden karayolunda araç kullandığı tespit edilen sürücüye 700 Türk Lirası idari para cezası verilir. Bu kişilere araç kullandıran araç sahibine de tescil plakası üzerinden aynı miktarda idari para cezası verilir.”

MADDE 18- 2918 sayılı Kanunun 45 inci maddesi, başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sürücülerin sağlık şartlarında sonradan meydana gelen değişiklikler

MADDE 45– Sürücü belgesi sahibi kişide sağlığı bakımından sürücülüğe engel aşikar bir değişikliğin görülmesi ve tespiti hâlinde, trafik görevlilerince sürücü belgesi tedbiren geri alınarak, kişinin sağlık kuruluşlarında muayenesi istenir. Sağlık şartları bakımından sürücülüğe engel bir halinin olmadığı veya mevcut olan bu halin bilahare ortadan kalktığı sağlık raporuyla tespit edildiği takdirde, sürücü belgesi kişiye iade edilir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer usul ve esaslar yönetmelikte belirlenir.”

MADDE 19- 2918 sayılı Kanunun 112 nci maddesi, başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sürücü belgelerinin geri alınmasında ve iptalinde yetki

MADDE 112 - Bu Kanunun 6 ncı maddesinde sayılan görevlilerin ve trafik tescil kuruluşlarının yetkilendirildiği haller hariç olmak üzere, sürücü belgelerinin geri alınmasına ve iptaline sulh ceza mahkemeleri karar verir.

Bu Kanunun 51 inci maddesinin ihlali ve 118 inci maddenin ikinci ve üçüncü fıkralarında yazılı “100 ceza puanını doldurmak” eylemi nedeniyle sürücü belgelerinin geri alınmasına yine bu Kanunun 6 ncı maddesinde sayılan görevliler yetkilidir.

Bu Kanun ve diğer kanunlardaki hükümlere göre sürücü belgelerinin geçici olarak geri alınması veya iptaline dair verilen kesinleşmiş karar örnekleri, sürücülerin sicillerine işlenmek üzere mahkemelerce ilgili trafik birimlerine gönderilir.

Bu Kanuna göre görülen davalar, diğer kanunlara göre görülen davalarla birleştirilemez.

Askeri araçları süren kişiler ile asker kişilerin bu Kanunda yazılı suçlarla ilgili davalarına da bu mahkemelerde bakılır.

Askeri görev ve hizmetlerin yürütülmesi sırasında askeri araç sürücülerinin asker kişilere karşı işledikleri trafik kazaları ile ilgili suçlarda 25/10/1963 tarihli ve 353 sayılı Askeri Mahkemeler Kuruluşu ve Yargılama Usulü Kanunu hükümleri saklıdır.”

MADDE 20- 2918 sayılı Kanunun 115 inci maddesi, başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Para cezalarının ödenme süresi ve ödenebileceği yerler

MADDE 115- Trafik idari para cezasının tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde ödenmesi gerekir. Bir ay içinde ödenmeyen cezalar için her ay % 5 faiz uygulanır. Aylık faizin hesaplanmasında ay kesirleri tam ay olarak dikkate alınır. Bu suretle bulunacak tutar cezanın iki katını geçemez.

Süresinde ödenmeyen ve kesinleşen idari para cezaları, 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre takip ve tahsil edilir.

Trafik idari para cezaları, Maliye Bakanlığına bağlı muhasebe birimlerine ve Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığına yetkilendirilen banka ve PTT aracılığı ile ödenebilir.

Bu Kanunun 114 üncü maddesine göre trafik idari para cezası karar tutanağı düzenleme ile yetkilendirilen personel tarafından trafik idari para cezası tahsilatı yapılamaz.

Yabancı plakalı araçların plakalarına düzenlenen, ancak tebliğ edilmemiş olan trafik idari para cezalarına ilişkin tutanakların tebliği gümrük kapılarında Gümrük ve Ticaret Bakanlığı personeline de yapılabilir.

Bu Kanunun 116 ncı maddesine göre yabancı plakalı araçların plakasına uygulanan, ancak tebliğ edilememiş olan trafik idari para cezalarının, gümrük kapıları dışında ödenmesi hâlinde trafik idari para cezası karar tutanağının tebliğ tarihi olarak ödeme tarihi esas alınır.

Yabancı plakalı araçların plakasına, sürücüsüne, işletenine veya gönderenine uygulanan trafik idari para cezaları tahsil edilmeden bu araçların yurt dışına çıkışına izin verilmez.

MADDE 21- 2918 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Aday sürücülük

EK MADDE 17 - İlk defa sürücü belgesi alanlar en az bir yıl süre ile aday sürücü olarak kabul edilirler.

Aday sürücülüğün süresi, aday sürücülerin sürücü belgelerinin iptal edilme ve yeniden sürücü belgesi alma şartları ile diğer usul ve esaslar yönetmelikte düzenlenir.

Aday sürücülerle ilgili olarak yönetmelikte belirtilen iptal edilme şartlarının oluşması hâlinde, bu Kanunun 6 ncı maddesinde sayılan görevliler tarafından sürücü belgeleri iptal edilir.”

MADDE 22- 2918 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 22- Sürücü belgesi sınıfları, sürücü belgelerine ait esaslar ve sürücü adaylarında aranacak şartlar yönetmelikte belirleninceye kadar bu Kanunun 38, 39 ve 41 inci maddelerinin değişiklikten önceki halleri uygulanır.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte sürücü belgesi sahibi olanlar ile motorlu taşıt sürücü sertifikası bulunan veya sürücü kurslarına kayıt yaptırmış olanların alacakları sürücü belgelerinin yönetmelikte belirlenen yeni sınıf sürücü belgeleri ile değiştirilmesi zorunludur. Bu belgelerin değiştirileceği sürücü belgesi sınıfları yönetmelikte belirlenir.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce verilmiş olan ve bu Kanuna göre değiştirilmesi zorunlu olan sürücü belgelerinin değiştirme işlemleri İçişleri Bakanlığınca belirlenen süreler içerisinde tamamlanır. Bu değiştirme işlemlerinden harç alınmaz. Belirlenen süre içerisinde değiştirilmeyen sürücü belgeleri geçersiz sayılır. Ancak, başvuruları hâlinde, gerekli harçlar öndendikten sonra kendilerine geçersiz sayılan sürücü belgesinin karşılığı olan yeni sürücü belgesi verilir. Bu işlemlere ait usul ve esaslar İçişleri Bakanlığınca belirlenir.

GEÇİCİ MADDE 23- Kanunun 42 ncı maddesi gereği Millî Eğitim Bakanlığınca işletme yetki belgesi ile yetki verilecek gerçek veya tüzel kişilerce açılacak sınav merkezlerinin faaliyete geçmediği illerde sürücü adaylarının uygulamalı sınavları Millî Eğitim Bakanlığınca yapılmaya devam eder.”

MADDE 23- 2918 sayılı Kanunun; 3 üncü maddesinde yer alan “Minibüs” tanımı, 40 ncı maddesi, 114 üncü maddesinin dördüncü, beşinci ve altıncı fıkraları, 119 uncu maddesinin birinci fıkrası, 120 ncı maddesi ve ek 13 üncü maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 24- 14/10/1983 tarihli ve 2920 sayılı Türk Sivil Havacılık Kanununun 3 üncü maddesinin (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) “Devlet Hava Aracı” terimi: Devletin askerlik, güvenlik, gümrük ve orman yangınları ile mücadele hizmetlerinde kullandığı hava araçları,”

MADDE 25- 4/11/1983 tarihli ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 22 nci maddesinin başlığı “Vazgeçme, iade ve devir” şeklinde, birinci fıkrasının son cümlesi ise aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kamulaştırmayı yapan idarece kamulaştırma amacına uygun bir işlem veya tesisat yapıldıktan sonra bu ihtiyacın ortadan kalkması nedeniyle kamulaştırma amacında kullanılmayan taşınmazlar önceki mal sahibi veya mirasçılara iade edilmez. Bu taşınmazların kamulaştırma amacı dışında idarece tasarruf edilmesi hâlinde, önceki mal sahibi veya mirasçuları tarafından idareden herhangi bir hak, bedel veya tazminat talebinde bulunulamaz.”

MADDE 26- 2942 sayılı Kanunun 25 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Baraj, sulama şebekeleri ve boru hatları, karayolu, demiryolu, liman ve havaalanı gibi gelecek yıllara sari büyük projelerde kamu yararı kararı; kamulaştırılacak taşınmazların bulunduğu mahalle ve/veya köy muhtarlığında on beş gün süre ile asılmak suretiyle ilan edilir. Kamu yararı kararının ilan süresinin bitiminden itibaren, kamulaştırılacak taşınmazlar üzerine yapılan sabit tesisler ile dikilen ağaçların bedeli, kamulaştırma bedelinin tespitinde dikkate alınmaz. Taşınmazlardaki bu sınırlama ilan tarihinin bitiminden itibaren beş yılı geçemez.”

MADDE 27- 2942 sayılı Kanunun geçici 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “4/11/1983” ibaresi “31/12/2012” şeklinde değiştirilmiş ve maddenin son fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 28- 2942 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 8 - Bu Kanunun 22 nci maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi hükmü, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce gerçekleştirilen kamulaştırma işlemleri nedeniyle, kamulaştırılan taşınmazların eski malikleri veya mirasçuları tarafından bu taşınmazların geri alınması, bedel veya tazminat talebiyle açılan ve henüz kesinleşmeyen davalarda da uygulanır.”

MADDE 29 - 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin dördüncü fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“(y) 21/11/2012 tarihli ve 6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring ve Finansman Şirketleri Kanunu kapsamında; finansal kiralama şirketlerince bizzat kiracıdan satın alınıp geriye kiralanan taşınmazlara uygulanmak üzere ve kiralamaya konu taşınmazın mülkiyetinin sözleşme süresi sonunda kiracıya devredilecek olması koşulu ile kiralamaya konu taşınmazların kiralayana satılması, satan kişilere kiralınması ve devri.”

MADDE 30- 19/6/1987 tarihli ve 3392 sayılı 103 İlçe Kurulması Hakkında Kanunun 1 inci maddesinin elli yedinci fıkrası ile Kanuna ekli (57) sayılı listede yer alan ‘Çağlayancerit’ ibareleri ‘Çağlayancerit’ olarak değiştirilmiştir.

MADDE 31- 21/6/1987 tarihli ve 3402 sayılı Kadastro Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 5 - Kadastro veya tapulaması tamamlanan çalışma alanlarında, orman kadastro ya da tahdidi yapılmamış ormanlar, 4 üncü ve 39 uncu maddelerde yer alan esaslar çerçevesinde kadastroya tabi tutulur.”

MADDE 32- 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 93 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Kurum, bankacılık hizmetleri ve işlemleri ile 23/2/2006 tarihli ve 5464 sayılı Banka Kartları ve Kredi Kartları Kanunu kapsamında yer alan banka kartı ve kredi kartlarının, 29/4/1959 tarihli ve 7258 sayılı Futbol ve Diğer Spor Müsabakalarında Bahis ve Şans Oyunları Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 5 inci maddesinde yazılı suçların işlenmesinde kullanılmasını önlemekle yükümlü ve yetkilidir.”

MADDE 33- 23/2/2006 tarihli ve 5464 sayılı Banka Kartları ve Kredi Kartları Kanununun 43 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 43- Bu Kanunun 8 inci maddesinin ikinci fıkrası, 9 uncu, 12 nci, 24 üncü, 25 inci, üçüncü fıkrası hariç 26 ncı ve 44 üncü maddesi hükümleri tacirlere verilen kurumsal kredi kartları hakkında uygulanmaz.”

MADDE 34- 18/4/2006 tarihli ve 5488 sayılı Tarım Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- Bu Kanun uyarınca yapılan desteklemelerle ilgili olarak bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla devam eden her türlü incelemeler veya adli ve idari soruşturmalar sonuçlanıncaya kadar destekleme ödemelerinin yapılmaması amacıyla konulan ödeme yasakları kaldırılır.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce, desteklemelerden yararlanmak için başvuruda bulunduğu halde, herhangi bir nedenle desteklemeden yararlandırılmayanlara veya yararlandıkları destekleme tutarları geri alınanlara, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içinde başvuruları ve Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından yapılan incelemede bunların üretim yaptığının tespit edilmesi hâlinde bir defaya mahsus olmak üzere hak ettikleri destekleme ödemeleri yapılır. Yapılan ödemelere faiz işletilmez, masraf veya ek ödeme adı altında herhangi bir ödeme yapılmaz.”

MADDE 35- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 4 üncü maddesinin dördüncü fıkrasının (e) bendinin sonuna “ile polis naspedilmek üzere Polis Meslek Eğitim Merkezlerinde polislik eğitimine tabi tutulan adaylar” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 36- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinin birinci paragrafındaki parantez içi hükmü aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(Taşınmazların; kaynak kuruluşlarca, kira sertifikası ihracı amacıyla varlık kiralama şirketlerine satışı ile 21/11/2012 tarihli ve 6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring ve Finansman Şirketleri Kanunu kapsamında geri kiralama amacıyla ve sözleşme sonunda geri alınması şartıyla, finansal kiralama şirketlerine satışı ve varlık kiralama ile finansal kiralama şirketlerince taşınmazın devraldığı kuruma satışından doğan kazançlar için bu oran %100 olarak uygulanır ve bu taşınmazlar için en az iki tam yıl süreyle aktifte bulunma şartı aranmaz. Ancak söz konusu taşınmazların; kaynak kuruluş, kiracı veya sözleşmeden kaynaklanan yükümlülüklerin yerine getirilememesi hali hariç olmak üzere, varlık kiralama veya finansal kiralama şirketi tarafından üçüncü kişi ve kurumlara satılması durumunda, bu taşınmazların kaynak kuruluşta veya kiracıdaki varlık kiralama veya finansal kiralama şirketine devirden önceki kayıtlı değeri ile anılan kurumlarda ayrılan toplam amortisman tutarı dikkate alınarak satışı gerçekleştiren kurum nezdinde vergilendirme yapılır.)”

MADDE 37- 22/6/2006 tarihli ve 5525 sayılı Memurlar ile Diğer Kamu Görevlilerinin Bazı Disiplin Cezalarının Affi Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- 28/2/1997 tarihinden sonra verilen disiplin cezaları nedeniyle memuriyetten çıkarılanlardan 28/8/1999 tarihli ve 4455 sayılı Memurlar İle Diğer Kamu Görevlilerinin Disiplin Cezalarının Affi Hakkında Kanun veya bu Kanun hükümlerinden yararlanmış olanların;

- a) Memuriyete giriş şartlarını kaybetmemiş olmaları,
- b) Durumlarına uygun boş kadro veya pozisyon bulunması,
- c) Bu kadro ve pozisyonlara ait nitelikleri taşımaları,

kaydıyla, ilgili kamu kurum ve kuruluşlarında yeniden göreve alınmalarının uygun görülmesi durumunda, yeniden göreve alınmalarında 20/12/2012 tarihli ve 6363 sayılı 2013 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun eki (İ) Cetvelinde yer alan atama sayısı sınırlaması uygulanmaz.”

MADDE 38- 14/3/2007 tarihli ve 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 6 – (1) İlgili kurum ve kuruluşlardan 6132 sayılı Kanun uyarınca şans oyunları tertip edenler (Türkiye Jokey Kulübü) için bu maddenin yayımı tarihinden evvel Maliye Bakanlığı tarafından yapılan incelemeler sonucunda tahakkuk ettirilen kamu payı borçları ödeninceye kadar 5 inci maddede düzenlenen yatırım ve işletme giderleri üst sınırı % 23 olarak uygulanır. Bu dönem içerisinde, anılan kamu payı borçları nedeniyle yapılan ödemeler hesaplanan kamu payından mahsup edilebilir.”

MADDE 39- 4/5/2007 tarihli ve 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunun 8 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki (c) bendi ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“c) 29/4/1959 tarihli ve 7258 sayılı Futbol ve Diğer Spor Müsabakalarında Bahis ve Şans Oyunları Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 5 inci maddesinin, (ç) bendi hariç olmak üzere birinci fıkrasında belirtilen suçlar,”

“(14) 14/3/2007 tarihli ve 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendinde tanımlanan kurum ve kuruluşlar da, internet ortamında yapılan yayınların içeriklerini izleyerek birinci fıkranın (a) bendinin (7) numaralı alt bendi ile (c) bendi kapsamına giren suçların işlendiğini tespit etmeleri hâlinde, bu Kanun kapsamında gerekli tedbirleri almak üzere, tespitlerini derhal ve yazılı olarak Başkanlığa bildirirler.”

MADDE 40- 20/2/2008 tarihli ve 5737 sayılı Vakıflar Kanununun 10 uncu maddesinin ikinci fıkrasının (f) bendi yürürlükten kaldırılmış ve aynı maddenin üçüncü fıkrasında yer alan “(c), (e) ve (f) bentlerinde” ibaresi “(c) ve (e) bentlerinde” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 41- 5737 sayılı Kanunun 24 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 24- Kiraya verilen veya tahsis edilen Genel Müdürlük ve mazbut vakıf taşınmaz mallarının, yangın, hırsızlık ve doğal afetlere karşı, kullananları tarafından Genel Müdürlük adına sigortalanması zorunludur.

Vakıf kültür varlıklarının sigorta işlemlerinde bedel, Çevre ve Şehircilik Bakanlığının mimarlık ve mühendislik hizmet bedellerinin hesabında kullanılan yapı yaklaşık birim maliyetleri V. Sınıf (D) Grubu Yapılar birim fiyatı ile taşınmazda yer alan taşınmazların değeri dikkate alınarak Genel Müdürlükçe belirlenir.”

MADDE 42- 5737 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 12- 1/1/1990 tarihinden bu maddenin yayımı tarihine kadar Genel Müdürlüğün dağıtılma talebiyle açtığı dava sonucunda dağılmasına veya dağıtılmasına karar verilen yeni vakıfların hayatta bulunan kurucularının birlikte başvurusu üzerine vakfın adı ve amacı aynı olmak kaydıyla bin lira kuruluş malvarlığı tahsis edilerek Türk Medeni Kanunu hükümlerine göre yeni bir vakıf kurulabilir.

Kurulan bu vakıflar Türk Medeni Kanunu ve bu Kanun hükümlerine göre faaliyette bulunurlar, ancak kanunla kurulan vakıf statüsünde sayılmazlar.

Dağıtılan vakfın Genel Müdürlüğe intikal eden ve hali hazırda Genel Müdürlük tarafından tasarruf edilen taşınmazları, yeni kurulan vakfa mahkeme siciline tescilinden itibaren üç ay içinde devredilir. Devredilen mallarla ilgili başkaca bir talepte bulunulamaz.”

MADDE 43- 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun 621 inci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(3) Bir ortağın şirketten çıkarılma sebeplerinin sonradan şirket sözleşmesine konulabilmesine dair sözleşme değişikliği, şirket sermayesini temsil eden tüm ortakların genel kurul toplantısında oybirliği ile karar almasıyla mümkündür.”

MADDE 44- (1) 17/2/2011 tarihli ve 6114 sayılı Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun;

a) 4 üncü maddesinin on birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “görevlileri belirlemek ve komisyonları oluşturmak” ibaresi “ilkeleri belirlemek” şeklinde değiştirilmiştir.

b) 6 ncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(19) Yükseköğretim kurumlarının önlisans, lisans ve lisansüstü diploma programlarına kayıtlı öğrencilerden Başkanlıkça hizmetlerine ihtiyaç duyulanlar başvuru, tercih, sınav evrakının tanzimi ve benzeri sınav hizmetlerine yönelik geçici işlerde kısmî zamanlı olarak çalıştırılabilir. Bu şekilde çalıştırılan öğrenciler, bu çalışmalarından dolayı işçi olarak kabul edilmez. Kısmî zamanlı olarak çalıştırılan öğrencilere bir saatlik çalışma karşılığı ödenecek ücret, 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanunu gereğince on altı yaşından büyük işçiler için belirlenmiş olan günlük brüt asgari ücreti geçemez. Kısmî zamanlı çalışma karşılığı ücret ödenmesi, Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu tarafından verilmekte olan burs veya öğrenim kredisinin kesilmesi veya aynı Kuruma ait yurtlardan yararlanma hakkının kaldırılması sonucunu doğurmaz. Kısmî zamanlı olarak öğrenci çalıştırılmasına ilişkin haftalık çalışma süreleri ve yapılacak ücret ödemelerinin tutarı ile diğer usul ve esaslar Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Başkanlık tarafından belirlenir. Bunlar hakkında 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi hükmü uygulanır ve prim ödeme yükümlüsü Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığıdır. Hak sahibi olarak almış oldukları gelir ve aylıkları bu çalışmalarından dolayı kesilmez.”

c) 8 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “kuruluşlarının” ibaresinden sonra gelmek üzere “sınav evrakını saklamaya, başvuru merkezi veya sınav koordinatörlüğü hizmetlerini yürütmeye ve” ibaresi eklenmiştir.

ç) 9 uncu maddesinin ikinci fıkrasının ikinci cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

d) 10 uncu maddesinin üçüncü fıkrasının (c) bendinde yer alan “Kopya çektirilmesine imkan sağlayan” ibaresinden önce gelmek üzere “Bireysel veya toplu olarak kopya çeken veya” ibaresi eklenmiştir.

(2) 9/10/2003 tarihli ve 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanununun 2 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığı tarafından uygulanan sınavlara ait soru ve cevaplar bu Kanun kapsamı dışındadır.”

MADDE 45- 20/6/2012 tarihli ve 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununun 38 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) 6 ve 7 nci maddeleri;

1) 4857 sayılı İş Kanununun mülga 81 inci maddesi kapsamında çalışanlar hariç kamu kurumları ile 50’den az çalışanı olan ve az tehlikeli sınıfta yer alan işyerleri için yayımı tarihinden itibaren dört yıl sonra,

2) 50’den az çalışanı olan tehlikeli ve çok tehlikeli sınıfta yer alan işyerleri için yayımı tarihinden itibaren iki yıl sonra,

3) Diğer işyerleri için yayımı tarihinden itibaren altı ay sonra,”

MADDE 46- 6/12/2012 tarihli ve 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanununun 128 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“k) Halka açık ortaklıkların yönetim kurullarında, yönetim kurulu üyelerinin tamamının veya bir kısmının görev süresinin dolması veya üyeliklerinin boşalması sebebiyle yönetim kurulu toplantı yeter sayısının sağlanamaması ve görev süresi dolan veya üyeliği boşalan yönetim kurulu üyelerinin yerlerine görev sürelerinin bitimini veya üyeliğin boşalmasını takip eden 30 gün içinde yeni yönetim kurulu üyelerini seçmek üzere genel kurulun toplanamaması veya genel kurulda yeter sayıda yönetim kurulu üyesinin seçilememesi durumunda, Kurul, yerlerine halka açık ortaklık genel kurulunca yeni üyeler seçilinceye veya Kurulca başka üyeler atanıncaya kadar görev yapmak üzere yönetim kurulu toplantı yeter sayısını sağlayacak asgari sayıda Kurulun kurumsal yönetim ilkelerinde sayılan bağımsızlık kriterlerini sağlayan yönetim kurulu üyelerini resen atar. Görev süresinin dolması nedeniyle boşalan halka açık ortaklık yönetim kurulu üyeliklerine Kurulca atamalar yapılmıncaya kadar, görev süresi dolan yönetim kurulu üyeleri görevlerine devam eder. Kurulca yapılan resen atama sonucunda geriye kalan boş üyelikler için, kurumsal yönetim ilkelerinde sayılan bağımsızlık kriterlerini sağlayan, boş üye sayısının 3 katı kadar kişiyi halka açık ortaklığın ortaklarından aday göstermelerini talep eder. Kurul bu talebini ortakların halka açık ortaklıkta sahip olduğu pay oranlarını dikkate alarak belirler ve bu bentteki esaslara uygun olarak atama yapar. Olağan genel kurul toplantısını kanuni süresi içerisinde üst üste iki hesap dönemi içerisinde yapmayan ve yönetim kurulu üyeleri kısmen veya tamamen Kurulca yukarıdaki fıkralar uyarınca atanmış halka açık ortaklıklarda genel kurulun yetkileri YTM tarafından kullanılabilir. Bu bendin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Kurulca belirlenir.”

MADDE 47- 14/3/2013 tarihli ve 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 17- Rüzgar enerjisine dayalı üretim faaliyeti için yapılmış lisans başvurularından Kurul kararı ile lisans verilmesi uygun bulunmuş, ancak uygun bulma kararında belirtilen yükümlülüklerini yerine getiremediğinden dolayı, bu maddenin yürürlük tarihinden önce lisans başvurusu reddedilmiş tüzel kişilerin; bu maddenin yürürlük tarihinden itibaren bir ay içinde Kuruma başvurusu ve TEİAŞ veya elektrik dağıtım şirketleri tarafından uygun bağlantı görüşlerinin devam ettiğinin tevsik edilmesi hâlinde; bu kapsama giren tüzel kişilerin başvuruları önlisans başvurusu olarak kabul edilir ve bu Kanunda belirtilen yükümlülükleri tamamlamaları koşuluyla ilgili tüzel kişilere önlisans verilir. Bu madde kapsamında başvuran tüzel kişilerin daha önce irat kaydedilmiş olan teminatları iade edilmez.”

MADDE 48- 13/12/1983 tarihli ve 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin;

a) 43 üncü maddesinin üçüncü fıkrası ile son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiş ve dördüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“Defterdarlık Uzman Yardımcılığına atanabilmek için 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlara ek olarak en az dört yıllık eğitim veren yükseköğretim kurumlarının hukuk, siyasal bilgiler, iktisat, işletme, iktisadi ve idari bilimler fakülteleri ile Bakanlığın görev alanına giren ve yönetmelikle belirlenen yükseköğretim kurumlarından ya da bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulunca kabul edilen yükseköğretim kurumlarından mezun olmak ve yapılacak özel yarışma sınavında başarılı olmak gerekir. Defterdarlık Uzman Yardımcılığı yarışma sınavı, yazılı ve sözlü aşamalardan oluşur.”

“Defterdarlık Uzmanı ve Defterdarlık Uzman Yardımcılarının mesleğe alınmaları, yarışma ve yeterlik sınavları, komisyonların oluşumu, yetiştirilmeleri, atanmaları, eğitimleri, çalışma ve görevlendirilmelerine ilişkin usul ve esaslar ile diğer hususlar yönetmelikle düzenlenir.”

“Bakanlık merkez teşkilatında daire başkanı, genel müdür yardımcısı ve başkan yardımcısı veya taşra teşkilatında defterdar kadrolarında toplam en az üç yıl görev yapmış olanlar, atama tarihi itibarıyla fiilen bu kadrolardan birinde bulunmak şartıyla Maliye Uzmanı kadrosuna atanabilir.”

b) Ek 29 uncu maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “dört” ibaresi “altı” şeklinde, dördüncü ve beşinci fıkraları ile son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Vergi Müfettişleri, en az dört yıllık yükseköğretim veren hukuk, siyasal bilgiler, iktisat, işletme, iktisadi ve idari bilimler fakülteleri ile yönetmelikle belirlenen yükseköğretim kurumlarından veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulunca kabul edilmiş yükseköğretim kurumlarından mezun olup, sınavın yapıldığı tarih itibarıyla otuz beş yaşını doldurmamış olan ve yapılacak özel yarışma sınavını kazananlar arasından, Bakan onayı ile mesleğe Vergi Müfettiş Yardımcısı olarak atanır.”

“Vergi Müfettiş Yardımcılığına atananlardan giriş sınavındaki başarı sırasına göre en başarılı yüzde beşi 20 nci maddenin ikinci fıkrasının (b), (c) ve (ç) bentlerinde belirtilen grup başkanlıklarında görevlendirilir. Giriş sınavında ilk yüzde beşe giremeyenler 20 nci maddenin ikinci fıkrasının (a) bendinde belirtilen grup başkanlığında görevlendirilir.”

“Başkanlığın görev, yetki ve sorumlulukları, grup başkanlıklarının görev alanları, performans değerlendirme sisteminin oluşturulması ve yönetimi ile Vergi Müfettişlerinin görev, yetki ve sorumlulukları, mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yeterlikleri, yükselmeleri, grup başkanlıklarında görevlendirilmeleri ve yer değiştirmelerine ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.”

c) Ek 30 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yapılamayacak işler

EK MADDE 30- Vergi incelemesine yetkili olanlar, görevlerinden ayrıldıktan sonra üç yıl süreyle, görevden ayrılış tarihi itibarıyla son üç yıl içinde nezdinde inceleme yaptıkları mükellefler veya bu mükelleflerin veya ortaklarının idaresi, denetimi veya sermayesi bakımından doğrudan veya dolaylı olarak bağlı bulunduğu ya da nüfuzu altında bulundurduğu kurumlarda herhangi bir görev veya iş alamazlar, 1/6/1989 tarihli ve 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanunu kapsamında sözleşme düzenleyemezler. Bu yasağa riayet etmeyenler hakkında 2/10/1981 tarihli ve 2531 sayılı Kamu Görevlerinden Ayrılanların Yapamayacakları İşler Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.”

ç) Ek 32 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ekli (1) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Maliye Bakanlığına ait bölümüne eklenmiştir.”

d) Ek 33 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sözlü sınavı

EK MADDE 33- 43 üncü madde, ek 29 uncu madde ve 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun 60 ıncı maddesi uyarınca yapılacak giriş sınavlarının sözlü aşaması ile 42 nci maddenin (c) fıkrası uyarınca yapılacak sınavların sözlü aşaması, adayın;

a) Bir konuyu kavrayıp özetleme, ifade yeteneği ve muhakeme gücünün,

b) Liyakati, temsil kabiliyeti, bilgi düzeyi, davranış ve tepkilerinin mesleğe veya göreve uygunluğunun,

c) Özgüveni, ikna kabiliyeti ve inandırıcılığının,

ç) Genel yetenek ve genel kültürünün,

d) Bilimsel ve teknolojik gelişmelere açıklığının,

değerlendirilmesi suretiyle yapılır. Sınav komisyonu, adaylar hakkında yukarıda yazılı özelliklerin her biri için değerlendirme yapar. Yapılan değerlendirmeye göre verilen puanlar tutanağa geçirilir. Bunun haricinde sözlü sınav ile ilgili herhangi bir kayıt sistemi kullanılmaz.”

MADDE 49- 8/6/1984 tarihli ve 231 sayılı Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“i) Basın-yayın kuruluşu mensuplarına basın kartı düzenlemek, Basın Kartı Komisyonunun sekretarya faaliyetlerini yürütmek,

j) Türkiye Medya Veri Tabanını oluşturmak ve güncel kalmasını sağlamak için gerekli tedbirleri almak,

k) Basın yayın alanına yönelik yerli ve yabancı basın mensupları için meslek eğitimleri düzenlemek amacıyla eğitim merkezi kurmak.”

MADDE 50- 231 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 12- Genel Müdürlük Hukuk Müşavirliğinin görevleri şunlardır:

a) 26/9/2011 tarihli ve 659 sayılı Genel Bütçe Kapsamındaki Kamu İdareleri Ve Özel Bütçeli İdarelerde Hukuk Hizmetlerinin Yürütülmesine İlişkin Kanun Hükmünde Kararname hükümleri kapsamındaki tüm iş ve işlemleri, söz konusu Kanun Hükmünde Kararnamede belirtilen usul ve esaslar çerçevesinde yürütmek.”

MADDE 51- 3/6/2011 tarihli ve 634 sayılı Avrupa Birliği Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 3 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(3) Kurumsal hizmet gerekleri çerçevesinde ihtiyaç duyulan il merkezlerinde temsilcilik açılabilir. Bu temsilciliklerin açılmasına Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

MADDE 52- 634 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin geçici 2 nci maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Mülga 5916 sayılı Kanunun geçici 3 üncü maddesi kapsamında yapılan Avrupa Birliği İşleri Uzmanlığı sınavı sonucuna göre ataması yapılanların sınav sonucuna ilişkin hakları saklı olup, bunlar da Bakanlık için ihdas edilen aynı unvanlı kadrolara buldukları kadro dereceleri ile hiçbir işleme gerek kalmaksızın atanmış sayılır.”

MADDE 53- 3/6/2011 tarihli ve 638 sayılı Gençlik ve Spor Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- (1) Gençlerin sosyal, ekonomik ve siyasal alanlarda topluma aktif katılımlarını ve kişisel gelişimlerini sağlamak, gençlik alanında üretilecek politikalara katkıda bulunmak, ulusal ve uluslararası çalışma ve projeler uygulamak, gençler ve gençlik alanında faaliyet gösteren organizasyonlar arasında koordinasyona yardımcı olmak ve gençlerin karar alma ve uygulama süreçlerine katılımını artırmak amacıyla gençlerin oluşturduğu veya gençlik alanında faaliyette bulunan dernekler, vakıflar, federasyonlar, konfederasyonlar, gençlik kulüpleri, öğrenci konseyleri, kent konseyi gençlik meclisleri ve benzeri organizasyonların üye olabileceği Türkiye Ulusal Gençlik Konseyi Bakanlık bünyesinde kurulur. Konseyin faaliyetlerini gerçekleştirebilmesi için Bakanlık bütçesine yeterli ödenek konulur.

(2) Konseyin kurulması, işleyişi, yönetimi, görevleri ve denetimine ilişkin hükümler ile Konseyin çalışma usul ve esasları ve sair hususlar Bakanlar Kurulunca düzenlenir.”

MADDE 54- 26/9/2011 tarihli ve 659 sayılı Genel Bütçe Kapsamındaki Kamu İdareleri ve Özel Bütçeli İdarelerde Hukuk Hizmetlerinin Yürütülmesine İlişkin Kanun Hükmünde Kararnamenin 1 inci maddesine “genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “(Türkiye Büyük Millet Meclisi, Cumhurbaşkanlığı, Anayasa Mahkemesi, Yargıtay, Danıştay, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu ve Sayıştay dahil)” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 55- 26/9/2011 tarihli ve 660 sayılı Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumunun Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin;

a) 4 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Kurul, Türkiye Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliği ve Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği tarafından önerilecek ikişer aday arasından birer kişi olmak üzere, Bakanlar Kurulu tarafından atanan 7 üyeden oluşur.”

b) 8 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “haftada en az” ibaresi “en az iki haftada” şeklinde, üçüncü fıkrasında yer alan “altı” ibaresi “beş” şeklinde, “beş” ibaresi “dört” şeklinde, beşinci fıkrasında yer alan “süresi” ibaresi “yedi gün” şeklinde, yedinci fıkrasında yer alan “düzenleme ve denetleme mahiyetindeki kararları, tekemmül etmesinden itibaren” ibaresi “kararları, karar tarihinden itibaren kesinleşir ve düzenleme ve denetleme mahiyetinde olan kararlar” şeklinde değiştirilmiş, dördüncü ve onuncu fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

c) 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (n) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

ç) 12 nci maddesinin birinci fıkrasının (g) bendinde yer alan “Kurul tarafından” ibaresi “Bakan tarafından” şeklinde, 13 üncü maddesinde yer alan “üç Başkan Yardımcısı” ibaresi “Başkanın önerisi üzerine Bakan tarafından üç başkan yardımcısı” şeklinde ve geçici 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “ilk atanan üyelerin dörtte biri iki yılda bir kura ile yenilenir” ibaresi “ ilk atama tarihinden; iki yıl sonra çekilecek kura ile dört üyenin görevi sona erer, üye sayısı yediye tamamlanacak şekilde atama yapılır, dört yıl sonra çekilecek kura ile iki üye yenilenir” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 56- a) 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin;

1) Ek 10 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı İdari Teşkilatı” ibaresi “Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği ve Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı İdari Teşkilatı” şeklinde değiştirilmiştir.

2) Ek 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği ve Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı İdari Teşkilatı” ibaresi “Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği ile Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı İdari Teşkilatı” şeklinde, aynı bentte yer alan “aşılmamak suretiyle ilgisine göre Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği” ibaresi “aşılmamak kaydıyla ilgisine göre Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği” şeklinde ve anılan maddenin birinci fıkrasının (c), (ç) ve (d) bentleri ile ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) Türk Akreditasyon Kurumu Genel Sekreterliği, Ulusal Bor Araştırma Enstitüsü Başkanlığı, Küçük ve Orta Ölçekli İşletmeleri Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı, Türk Standardları Enstitüsü Başkanlığı, kalkınma ajansları ve Mesleki Yeterlilik Kurumu kadro ve pozisyonlarına ilk defa veya yeniden atanan genel müdür, genel sekreter, genel müdür yardımcısı ve genel sekreter yardımcısı unvanlı personel ile uzman unvanlı meslek personeline, ilgili mevzuatı uyarınca ödenen her türlü maaş, aylık, ücret, ek ücret, prim, zam, tazminat, ikramiye, fazla çalışma ücreti, kâr payı ve her ne ad altında olursa olsun yapılan diğer ödemeler ile sosyal hak ve yardımlar kapsamında yapılan bütün ayni ve nakdî ödemelerin bir aylık toplam net tutarı; genel müdür ve genel sekreterler için bakanlık genel müdürü, genel müdür yardımcısı ve genel sekreter yardımcısı için bakanlık genel müdür yardımcısı, uzman unvanlı meslek personeli için Başbakanlık uzmanlarına mevzuatında kadrosuna bağlı olarak malî haklar ile sosyal hak ve yardımlar kapsamında yapılması öngörülen ödemelerin bir aylık toplam net tutarını geçemez.

ç) (b) ve (c) bentlerinde yer alan idarelerde istihdam edilen personelden anılan bentlerde emsali belirlenmemiş olan personele, ilgili mevzuatı uyarınca ödenen her türlü maaş, aylık, ücret, ek ücret, prim, zam, tazminat, ikramiye, fazla çalışma ücreti, kâr payı ve her ne ad altında olursa olsun yapılan diğer ödemeler ile sosyal hak ve yardımlar kapsamında yapılan bütün ayni ve nakdî ödemelerin bir aylık toplam net tutarı, ilgili kurumun önerisi Devlet Personel Başkanlığının görüşü ve Maliye Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca belirlenecek emsali Devlet memuruna ilgili mevzuatında kadrosuna bağlı olarak malî haklar ile sosyal hak ve yardımlar kapsamında yapılması öngörülen ödemelerin bir aylık toplam net tutarını geçemez. Emsal alınacak memur unvanlarının tespitinde, kadro veya pozisyon unvanları ile ifa ettikleri görevler itibarıyla 657 sayılı Kanuna göre girebilecekleri sınıflardaki aynı veya benzer görevlerin aynı veya benzer kadro, unvan veya derecesi dikkate alınır.

d) Millî Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği kadro ve pozisyonlarına ilk defa veya yeniden atanacak personelin zam ve tazminatları hakkında 657 sayılı Kanunun 152 nci maddesi uyarınca yürürlüğe konulan Bakanlar Kurulu kararı hükümleri uygulanır.

Diğer mevzuatın bu maddeye aykırı hükümleri uygulanmaz.”

3) Geçici 11 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- Ek 12 nci maddenin birinci fıkrasıyla 14/1/2012 tarihi itibarıyla yürürlükten kaldırılan hükümler ile 209 sayılı Kanunun 5 inci maddesi ve 4458 sayılı Kanunun 221 inci maddesinin 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameyle değiştirilmeden önceki hükümleri uyarınca yapılan ödemelerden yararlananlara (Sağlık Bakanlığı taşra teşkilatı, Türkiye Halk Sağlığı Kurumu Laboratuvarları ve Türkiye Kamu Hastaneleri taşra teşkilatı personeli ile 4458 sayılı Kanunun 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameyle değişik 221 inci maddesi ve 5502 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin sekizinci fıkrası kapsamında bulunanlar hariç), anılan tarih itibarıyla söz konusu hükümler uyarınca hesaplanacak aylık net ödeme (ikramiyelerin bir aya isabet eden tutarı dâhil) tutarının (bu tutar sabit bir değer olarak esas alınır); ek 9 uncu madde uyarınca buldukları kadro ve görev unvanları için ödenen aylık ek ödeme net tutarından fazla olması hâlinde aradaki fark, herhangi bir vergi ve kesintiye tabi tutulmaksızın ve bu fark giderilinceye kadar ayrıca tazminat olarak ödenir. Buldukları kadro veya pozisyon unvanlarında isteğe bağlı olarak değişiklik olanlar ile kendi istekleriyle başka kurumlara atanarlara fark tazminatı ödenmesine son verilir.

Mevzuatta mülga ek 3 üncü maddeye yapılmış olan atıflar ek 9 uncu maddeye yapılmış sayılır.”

4) Geçici 14 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği kadrolarında görev yapmakta iken Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliğinin talebi üzerine Başbakanlık aracılığıyla diğer kamu kurum ve kuruluşlarına atanmaların yeni kadrolarına atandıkları tarih itibarıyla eski kadrolarına ilişkin olarak en son ayda almış oldukları ilave ek ödeme hariç sözleşme ücreti, aylık, ek gösterge, ikramiye (bir aya isabet eden net tutarı), her türlü zam ve tazminatlar, makam tazminatı, temsil tazminatı, görev tazminatı, ek ücret, ek ödeme ve benzeri adlar altında yapılan her türlü ödemeler ile diğer mali hakları toplamının net tutarı (bu tutar sabit bir değer olarak esas alınır) yeni atandıkları kadrolara ilişkin olarak yapılan sözleşme ücreti, aylık, ek gösterge, ikramiye, her türlü zam ve tazminatlar, makam tazminatı, temsil tazminatı, görev tazminatı, ek ücret, ek ödeme ve benzeri adlar altında yapılan her türlü ödemeler ile diğer mali hakları toplamının net tutarından fazla olması hâlinde aradaki fark tutarı, atandıkları kadrolarda kaldıkları sürece farklılık giderilinceye kadar herhangi bir vergi ve kesintiye tabi tutulmaksızın tazminat olarak ödenir.”

5) Geçici 15 inci maddesinin (b) fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Ek 12 nci maddenin ikinci fıkrasıyla 31/12/2011 tarihi itibarıyla yürürlükten kaldırılan 5952 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin üçüncü fıkrası ile 6114 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin sekizinci fıkrasının ikinci ve üçüncü cümlelerinde yer alan hükümlerin, ek 12 nci maddenin ikinci fıkrasının yürürlüğe girdiği tarihte anılan hükümler uyarınca yapılan ödemelerden yararlanan personel bakımından uygulanmasına 31/12/2014 tarihine kadar devam edilir.”

b) 3/6/2011 tarihli ve 633 sayılı Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 31 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Uzman ve Denetçi istihdamı

MADDE 31- (1) Bakanlık merkez teşkilatının ilgili hizmet birimlerinde Aile ve Sosyal Politikalar Uzmanları ve Uzman Yardımcıları ile Aile ve Sosyal Politikalar Denetçileri ve Denetçi Yardımcıları istihdam edilir.

(2) Denetçi Yardımcılığına atanabilmek için 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlara ek olarak aşağıdaki şartlar aranır:

a) En az dört yıllık lisans eğitimi veren hukuk, siyasal bilgiler, iktisat, işletme, iktisadi ve idari bilimler fakülteleri ile hizmet birimlerinin görev alanına giren ve yönetmelikle belirlenen yükseköğretim kurumlarından veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulu tarafından kabul edilen yurt içindeki veya yurt dışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olmak.

b) Yapılacak yarışma sınavında başarılı olmak.

(3) Denetçi Yardımcılığına atanmalar, en az iki yıl fiilen çalışmak kaydıyla yapılacak yeterlik sınavına girmeye hak kazanırlar. Yeterlik sınavında başarılı olanlar Aile ve Sosyal Politikalar Denetçisi kadrolarına atanırlar. Sınavda başarılı olamayanlar veya sınava girmeye hak kazandığı hâlde geçerli mazereti olmaksızın sınav hakkını kullanmayanlara, bir yıl içinde ikinci kez sınav hakkı verilir. İkinci sınavda da başarı gösteremeyen veya sınav hakkını kullanmayanlar Denetçi Yardımcısı unvanını kaybeder ve Bakanlıkta durumlarına uygun başka kadrolara atanırlar.

(4) Denetçi Yardımcılarının mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yarışma ve yeterlik sınavları ve bunlarda aranacak özel şartlar ile diğer hususlar yönetmelikle düzenlenir.”

c) 3/6/2011 tarihli ve 635 sayılı Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin;

1) 13 üncü maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavlarının usul ve esasları, Müfettişliğe yükselmeleri, görev, yetki ve sorumlulukları, bunlarda aranacak özel şartlar, Başkanlığın çalışma usul ve esasları ile diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.”

2) 31 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sanayi ve Teknoloji Uzmanlığı

MADDE 31- (1) Bakanlık merkez teşkilatında, görev alanına giren konularda çalıştırılmak üzere Sanayi ve Teknoloji Uzmanı ile Sanayi ve Teknoloji Uzman Yardımcısı istihdam edilir.”

ç) 3/6/2011 tarihli ve 639 sayılı Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 14 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavlarının usul ve esasları, Müfettişliğe yükselmeleri, görev, yetki ve sorumlulukları, bunlarda aranacak özel şartlar, Başkanlığın çalışma usul ve esasları ile diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.”

d) 29/6/2011 tarihli ve 644 sayılı Çevre ve Şehircilik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 14 üncü maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavlarının usul ve esasları, Müfettişliğe yükselmeleri, görev, yetki ve sorumlulukları, bunlarda aranacak özel şartlar, Başkanlığın çalışma usul ve esasları ile diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.”

e) 29/6/2011 tarihli ve 645 sayılı Orman ve Su İşleri Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 10 uncu maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavlarının usul ve esasları, Müfettişliğe yükselmeleri, görev, yetki ve sorumlulukları, bunlarda aranacak özel şartlar, Başkanlığın çalışma usul ve esasları ile diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.”

f) 8/8/2011 tarihli ve 649 sayılı Avrupa Birliği Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin 62 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EXPO 2020

MADDE 62- (1) EXPO 2020’ye ev sahipliği yapacak kentin belirlenmesi amacıyla 2013 yılında Uluslararası Sergiler Bürosu genel kurulunda yapılacak seçimlerde, İzmir ilinin ülkemiz adına sürdürdüğü adaylığının başarıyla sonuçlandırılmasına ilişkin iş ve işlemleri yürütmek üzere, özel hukuk hükümlerine tabi ve tüzelkişiliği haiz EXPO 2020 İzmir Yönlendirme Kurulu kurulmuştur.

(2) Yönlendirme Kurulunun organları Yürütme Komitesi ve Genel Sekreterliktir.

(3) Yönlendirme Kurulunun gelirleri şunlardır:

a) Genel bütçeden ayrılacak ödenek.

b) İzmir Büyükşehir Belediyesinin 2012 ve 2013 bütçelerine bu amaçla konulan ödenek.

c) İzmir İl Özel İdaresinin 2012 ve 2013 bütçelerine bu amaçla konulan ödenek.

ç) Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, İzmir Ticaret Odası, Ege İhracatçılar Birliği, Ege Bölgesi Sanayi Odası tarafından 2012 ve 2013 yıllarında aktarılan tutarlar.

d) Her türlü naklen yayın, reklam ve sponsorluk gelirleri.

e) Gerçek ve tüzelkişilerden alınacak nakdi ve aynı bağış ve yardımlar.

f) Faiz ve diğer gelirler.

(4) Gelirler ulusal bankalardan birinde bu amaçla açılacak hesapta toplanır. Hesap açmaya, kapamaya veya hesapta toplanan tutarları nemalandırmaya Yürütme Komitesi Başkanı yetkilidir. Başkan, bu yetkilerini kısmen veya tamamen Yürütme Komitesinin diğer üyelerinden birine veya Genel Sekretere devredebilir.

(5) Bu madde kapsamına giren mal ve hizmet alımları ile her türlü işlemlerde 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu hükümleri uygulanmaz. Alım, satım ve kiralama işlemleri ile yapılacak harcamalarda uygulanacak usul ve esaslar Yönlendirme Kurulunca belirlenir.

(6) Kurulun ve organlarının oluşumu ve çalışma esasları, Kurula ve Yürütme Komitesine üye olarak katılacak kamu kurum ve kuruluşları, sivil toplum kuruluşları ve diğer gerçek veya tüzelkişiler ile bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer hususlar Bakanlar Kurulu kararı ile belirlenir.

(7) İzmir'in adaylığının Uluslararası Sergiler Bürosu Genel Kurulunca kabulü hâlinde Yönlendirme Kurulu, EXPO 2020 İzmir ile ilgili işlemleri yürütmek üzere yeni bir düzenleme yapılincaya kadar faaliyetlerine devam eder.

(8) İzmir'in adaylığının Uluslararası Sergiler Bürosu Genel Kurulunca kabul edilmemesi hâlinde Yönlendirme Kurulunun hesaplarında bulunan tutarlar ile taşınırlar Bakanlar Kurulu kararı ile belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde tasfiye edilir.”

g) 25/8/2011 tarihli ve 652 sayılı Millî Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin;

1) 17 nci maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Denetime tâbi olan gerçek ve tüzel kişiler, gizli dahi olsa bütün belge, defter ve bilgileri talep edildiği takdirde ibraz etmek, para ve para hükmündeki evrakı ve ayniyatı ilk talep hâlinde göstermek, sayılmasına ve incelenmesine yardımcı olmakla mükelleftir.”

2) 40 ncı maddesinin ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Denetçi Yardımcılığına atanabilmek için 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlara ek olarak aşağıdaki şartlar aranır:

a) En az dört yıllık lisans eğitimi veren eğitim, fen-edebiyat, hukuk, siyasal bilgiler, iktisadi ve idari bilimler, iktisat, işletme fakülteleri ile hizmet birimlerinin görev alanına giren ve yönetmelikle belirlenen yükseköğretim kurumlarından veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulu tarafından kabul edilen yurt içindeki veya yurt dışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olmak.

b) Yapılacak yarışma sınavında başarılı olmak.

(3) Denetçi Yardımcılığına atananlar, en az iki yıl fiilen çalışmak kaydıyla yapılacak yeterlik sınavına girmeye hak kazanırlar. Yeterlik sınavında başarılı olanlar Millî Eğitim Denetçisi kadrolarına atanırlar. Sınavda başarılı olamayanlara veya sınava girmeye hak kazandığı hâlde geçerli mazereti olmaksızın sınav hakkını kullanmayanlara, bir yıl içinde ikinci kez sınav hakkı verilir. İkinci sınavda da başarı gösteremeyen veya sınav hakkını kullanmayanlar Denetçi Yardımcısı unvanını kaybeder ve Bakanlıkta durumlarına uygun başka kadrolara atanırlar.

(4) Denetçi Yardımcılarının mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yarışma ve yeterlik sınavları ve bunlarda aranacak özel şartlar ile diğer hususlar yönetmelikle düzenlenir.”

ğ) 26/9/2011 tarihli ve 655 sayılı Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin;

1) 17 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavlarının usul ve esasları, Müfettişliğe yükselmeleri, görev, yetki ve sorumlulukları, bunlarda aranacak özel şartlar, Başkanlığın çalışma usul ve esasları ile diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.”

2) 28 inci maddesinin ikinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Hangi hâllerde uygulanacağını açıkça belirtmek kaydıyla; uyarma, geçici faaliyet durdurma ve yetki iptali şeklinde idari müeyyideler öngörmek ve ihlal edenlere belirlenen idari müeyyideleri uygulamakla görevli ve yetkilidirler.

b) Hangi hâllerde uygulanacağını ve miktarını açıkça belirtmek kaydıyla; 7 nci maddede yer alan hizmet birimi beş bin Türk Lirasına kadar, 8 inci ve 11 inci maddelerde yer alan hizmet birimleri iki yüz elli bin Türk Lirasına kadar, 12 nci maddede yer alan hizmet birimi beş yüz bin Türk Lirasına kadar, 9 uncu ve 10 uncu maddelerde yer alan hizmet birimleri ise beş milyon Türk Lirasına kadar idari para cezası uygulaması öngörmek ve ihlal edenlere belirlenen miktarda idari para cezası karar tutanağı düzenlemek veya düzenletmekle görevli ve yetkilidirler.”

h) 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin;

1) 23 üncü maddesinin yedinci fıkrasının (c) ve (ç) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) Meslek icrası esnasında sonucunu öngörerek veya görevinin gereklerine aykırı hareket ederek veyahut görevinin gereklerini yapmaktan ihmal veya gecikme göstererek bir kişinin ağır derecede olmayan engelliliğine sebebiyet verenlerin üç aydan bir yıla kadar meslekten geçici men edilmesine karar verilir. Bu fiillerin beş yıl içinde tekrarı hâlinde verilecek cezalarda alt ve üst sınırlar iki katı olarak uygulanır.

ç) Meslek icrası esnasında sonucunu öngörerek veya görevinin gereklerine aykırı hareket ederek veyahut görevinin gereklerini yapmaktan ihmal veya gecikme göstererek bir kişinin ağır engelliliğine veya ölümüne sebebiyet verenlerin bir yıldan üç yıla kadar meslekten geçici menine karar verilir. Bu fiillerin beş yıl içinde tekrarı hâlinde meslekten sürekli men kararı verilir.”

2) 44 üncü maddesinin ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Denetçi Yardımcılığına atanabilmek için 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlara ek olarak aşağıdaki şartlar aranır:

a) Bakanlık ve bağlı kuruluşlarının görev alanına giren ve yönetmelikle belirlenen alanlarda en az dört yıllık lisans eğitimi veren yükseköğretim kurumlarından veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulu tarafından kabul edilen yurt içindeki veya yurt dışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olmak.

b) Yapılacak yarışma sınavında başarılı olmak.

(3) Denetçi Yardımcılığına atananlar, en az iki yıl fiilen çalışmak kaydıyla yapılacak yeterlik sınavına girmeye hak kazanırlar. Yeterlik sınavında başarılı olanlar Sağlık Denetçisi kadrolarına atanırlar. Sınavda başarılı olamayanlar veya sınava girmeye hak kazandığı hâlde geçerli mazereti olmaksızın sınav hakkını kullanmayanlara, bir yıl içinde ikinci kez sınav hakkı verilir. İkinci sınavda da başarı gösteremeyen veya sınav hakkını kullanmayanlar Denetçi Yardımcısı unvanını kaybeder ve Bakanlıkta veya bağlı kuruluşlarında durumlarına uygun başka kadrolara atanırlar.

(4) Denetçi Yardımcılarının mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yarışma ve yeterlik sınavları ve bunlarda aranacak özel şartlar ile diğer hususlar yönetmelikle düzenlenir.”

3) 47 nci maddesinin birinci, ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Bakanlık ve bağlı kuruluşları, mevzuatla kendilerine verilen görevleri, e-devlet uygulamalarına uygun olarak daha etkin ve daha hızlı biçimde yerine getirebilmek için, bütün kamu ve özel sağlık kurum ve kuruluşlarından; sağlık hizmeti alanların, aldıkları sağlık hizmetinin gereği olarak ilgili sağlık kurum ve kuruluşuna vermek zorunda oldukları kişisel bilgileri ve bu kimselere verilen hizmete ilişkin bilgileri her türlü vasıta ile toplamaya, işlemeye ve paylaşmaya yetkilidir.

(2) Bakanlık ve bağlı kuruluşları işlediği kişisel sağlık verilerini ilgili üçüncü kişiler ve kamu kurum ve kuruluşları ile ancak bu kişi ve kurumların bu verilere erişebileceği hususunda kanunen yetkili olması hâlinde ve görevlerini yapmalarına yetecek derecede paylaşabilir.

(3) Bakanlık ve bağlı kuruluşları, mevzuatla kendilerine verilen görevleri yerine getirebilmek için gereken bilgileri, kamu ve özel ilgili bütün kişi ve kuruluşlardan istemeye yetkilidir. İlgili kişi ve kuruluşlar istenilen bilgileri vermekle yükümlüdür.”

ı) 11/10/2011 tarihli ve 664 sayılı Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 21 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Yüksek Kurum ve Kurumlar, millî savunma ve millî güvenliğe ilişkin hususlar saklı kalmak kaydıyla, görev alanıyla ilgili olarak gerekli gördüğü bilgileri bütün kamu kurum ve kuruluşlarından ve diğer gerçek ve tüzel kişilerden Başbakan veya ilgili Bakan aracılığıyla istemeye yetkilidir. Kendilerinden bilgi istenen bütün kamu kurum ve kuruluşları ile diğer gerçek ve tüzel kişiler, bu bilgileri zamanında ve eksiksiz vermekle yükümlüdür. Bu şekilde elde edilen bilgilerden ticarî sır niteliğinde olanların gizliliği korunur.”

i) 9/6/1930 tarihli ve 1700 sayılı Dahiliye Memurları Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendinin ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiş ve (C) bendinde yer alan “35 yaşını bitirmemiş” ibaresi “otuz beş yaşını doldurmamış” şeklinde değiştirilmiştir.

“Kaymakam adaylığı yazılı sınavına daha önce mülakatta üç defa başarısız olanlar katılamaz.”

j) 4/6/1937 tarihli ve 3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanununun ek 29 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “dışında kalan kadrolu veya sözleşmeli personelin” ibaresi “haricindeki kadrolu veya sözleşmeli personelin” şeklinde değiştirilmiştir.

k) 18/12/1953 tarihli ve 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“DSİ’de istihdam edilecek Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavlarının usul ve esasları, Müfettişliğe yükselmeleri, görev, yetki ve sorumlulukları, bunlarda aranacak özel şartlar ile Teftiş Kurulu Başkanlığının çalışma usul ve esasları ve diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.”

l) 657 sayılı Kanunun;

1) Ek 40 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 40- Mesleğe özel yarışma sınavına tâbi tutulmak suretiyle alınan ve 36 ncı maddenin Ortak Hükümler Bölümünün (A) fıkrasının (11) numaralı bendinde sayılan kadrolara atanmak amacıyla kurumlarca yapılacak olan özel yarışma sınavlarına başvurularında üst yaş sınırı; özel mevzuatında yer alan yaş şartına ilişkin hükümlere bağlı kalınmaksızın giriş sınavının yapıldığı yılın Ocak ayının birinci günü itibarıyla otuz beş yaşını doldurmamış olmak şeklinde uygulanır.

Özel kanunla kurulmuş diğer kamu kurum, kurul, üst kurul ve kuruluşları tarafından mesleğe özel yarışma sınavına tabi tutulmak suretiyle yapılacak alımlarda da birinci fıkraya hükmü uygulanır.”

2) Eki (I) sayılı Ek Gösterge Cetvelinin “I- Genel İdare Hizmetleri Sınıfı” bölümünün (h) bendinde yer alan “denetmen yardımcısı” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya uzman yardımcısı” ibaresi eklenmiş, eki (IV) sayılı Makam Tazminatı Cetvelinin 7 nci sırasında yer alan “Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Daire Başkanı,” ibaresi “Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanlığı Daire Başkanı,” şeklinde değiştirilmiştir.

m) 21/12/1967 tarihli ve 969 sayılı Tarım ve Köyişleri Bakanlığının Merkez ve Taşra Kuruluşlarına Döner Sermaye Verilmesi Hakkında Kanununun 3 üncü maddesinin dördüncü fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “Bakanlık kadro ve pozisyonlarında çalışan personelden” ibaresi “Bakanlık kadro ve pozisyonlarında bulunan personelden” şeklinde değiştirilmiştir.

n) 1/7/1976 tarihli ve 2022 sayılı 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Gücsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanunun;

1) 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “gelire sahip bulunmayan ve muhtaçlığını İl veya İlçe Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarından” ibaresi “geliri bulunmayan ve muhtaçlığını il veya ilçe sosyal yardımlaşma ve dayanışma vakıflarından” şeklinde değiştirilmiştir.

2) 8 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “İl veya İlçe Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarının alacakları” ibaresi “il veya ilçe sosyal yardımlaşma ve dayanışma vakıflarının alacağı” şeklinde, aynı maddenin ikinci fıkrasında yer alan “İl veya İlçe Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarının alacakları” ibaresi “il veya ilçe sosyal yardımlaşma ve dayanışma vakıflarının alacağı” şeklinde değiştirilmiştir.

o) 9/1/1985 tarihli ve 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 15 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İş Müfettişi Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavlarının usul ve esasları, İş Müfettişliğine yükselmeleri, görev, yetki ve sorumlulukları, bunlarda aranacak özel şartlar, Başkanlığın çalışma usul ve esasları ile diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.”

ö) 19/2/1985 tarihli ve 3154 sayılı Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun;

1) 13 üncü maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Denetime tâbi olan gerçek ve tüzel kişiler, gizli dahi olsa bütün belge, defter ve bilgileri talep edildiği takdirde ibraz etmek, para ve para hükmündeki evrakı ve ayniyatı ilk talep hâlinde göstermek, sayılmasına ve incelenmesine yardımcı olmakla mükelleftir.”

2) 31/A maddesinin ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Enerji ve Tabii Kaynaklar Denetçi Yardımcılığına atanabilmek için 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlara ek olarak aşağıdaki şartlar aranır:

a) En az dört yıllık eğitim veren hukuk, siyasi bilgiler, iktisadi ve idari bilimler, iktisat, işletme, mimarlık ve mühendislik fakülteleri ile Bakanlığın görev alanına giren ve yönetmelikle belirlenen fakültelerden veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulu tarafından kabul edilen yurt içindeki ve yurt dışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olmak.

b) Yapılacak yarışma sınavında başarılı olmak.

Denetçi Yardımcılığına atananlar, en az iki yıl fiilen çalışmak kaydıyla yapılacak yeterlik sınavına girmeye hak kazanırlar. Yeterlik sınavında başarılı olanlar Enerji ve Tabii Kaynaklar Denetçisi kadrolarına atanırlar. Sınavda başarılı olamayanlara veya sınava girmeye hak kazandığı hâlde geçerli mazereti olmaksızın sınav hakkını kullanmayanlara, bir yıl içinde ikinci kez sınav hakkı verilir. İkinci sınavda da başarı gösteremeyen veya sınav hakkını kullanmayanlar Denetçi Yardımcısı unvanını kaybeder ve Bakanlıkta durumlarına uygun kadrolara atanır.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Denetçileri ve Enerji ve Tabii Kaynaklar Denetçi Yardımcılarının mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yarışma ve yeterlik sınavları, bunlarda aranacak özel şartlar ile diğer hususlar yönetmelikle düzenlenir.”

p) 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununun;

1) 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin dördüncü cümlesi ile ikinci fıkrasının üçüncü cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu planlar onay tarihinden itibaren belediye başkanlığınca belirlenen ilan yerlerinde ve ilgili idarelerin internet sayfalarında bir ay süreyle eş zamanlı olarak ilan edilir.”

“Onay tarihinden itibaren valilikçe belirlenen ilan yerinde ve ilgili idarelerin internet sayfalarında bir ay süreyle eş zamanlı olarak ilan edilir.”

2) 27 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Köylerde yapılacak yapılar ve uyulacak esaslar

MADDE 27- Belediye ve mücavir alanlar dışında köylerin köy yerleşik alanlarında, civarında ve mezarlarda yapılacak konut, entegre tesis niteliğinde olmayan ve imar planı gerektirmeyen tarım ve hayvancılık amaçlı yapılar ile köyde oturanların ihtiyaçlarını karşılayacak bakkal, manav, berber, köy fırını, köy kahvesi, köy lokantası, tanıtım ve teşhir büfeleri ve köy halkı tarafından kurulan ve işletilen kooperatiflerin işletme binası gibi yapılar için yapı ruhsatı aranmaz. Ancak etüt ve projelerinin valilikçe incelenmesi, muhtarlıktan yazılı izin alınması ve bu yapıların yöresel doku ve mimari özelliklere, fen, sanat ve sağlık kurallarına uygun olması zorunludur. Etüt ve projelerin sorumluluğu müellifi olan mimar ve mühendisleredir. Bu yapılar valilikçe ulusal adres bilgi sistemine ve kadastro planlarına işlenir. Köy yerleşik alan sınırları dışında kalan ve entegre tesis niteliğinde olmayan ve imar planı gerektirmeyen tarım ve hayvancılık amaçlı yapıların yapı ruhsatı alınarak inşa edilmesi zorunludur. Tarım ve hayvancılık amaçlı yapıların denetimine yönelik fennî mesuliyet 28 inci madde hükümlerine göre mimar ve mühendislerce üstlenilir.

Onaylı üst kademe planlarda aksine hüküm bulunmadığı hâllerde köy yerleşik alan sınırları içinde, jeolojik açıdan üzerinde yapı yapılmasında mahzur bulunan alanlar ile köyün ana yolları ve genişlikleri, hâlihazır harita veya kadastro paftaları üzerinde il özel idarelerince belirlenir. Belirlenen yollar, ifraz ve tevhit suretiyle uygulama imar planı kararı aranmaksızın kamu yararı kararı alınarak oluşturulur.

Köy yerleşik alan sınırı içerisinde, 3/7/2005 tarihli ve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu hükümleri uygulanmaz.

Köy yerleşik alan sınırlarının parselleri bölmesi durumunda yerleşik alan sınırı 5403 sayılı Kanun hükümlerine tabi olmaksızın ifraz hattı olarak kabul edilir.

İl çevre düzeni planında açıkça belirtilmediği takdirde, ihtiyaç duyulması hâlinde, köyün gelişme potansiyeli ve gelişme düzeyi de dikkate alınarak köy yerleşik alan sınırları ve özel kanunlara ilişkin hükümler saklı kalmak kaydıyla bu alanlarda yapılaşma kararı ve ifraz şartları belediye sınırı il sınırı olan yerlerde büyükşehir belediye meclisi, diğer yerlerde il genel meclisi kararı ile belirlenir. Tespitler kadastro paftasına işlenerek tapu sicilinde belirtilir. İhtiyaç duyulması hâlinde mevcut köy yerleşik alan sınırları il genel meclislerince yeniden belirlenebilir.

İmar planı olmayan köy yerleşik alanı sınırları içerisinde köyün ihtiyacına yönelik olarak ilk ve orta öğretim tesisi, ibadet yeri, sağlık tesisi, güvenlik tesisi gibi yapılar için imar planı şartı aranmaz. Ancak yer seçimi, valilikçe oluşturulan bir komisyonca hâlihazır harita veya kadastro paftaları üzerinde kesin sınırları ile belirlenir. Bu yapı ve tesislere uygulama projelerine göre ilgili yatırımcı kamu kurum ve kuruluşu adına yapı ruhsatı ve yapı kullanma izni verilir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin hususlar Bakanlıkça hazırlanan yönetmelikle belirlenir.”

3) Ek 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 4 - Mera, yaylak ve kışlakların geleneksel kullanım amacıyla geçici yerleşme yeri olarak uygun görülen kısımları valilikçe bu amaçla kurulacak bir komisyon tarafından tespit edilir. Bu yerlerin ot bedeli alınmaksızın tahsis amacı değiştirilerek tapuda Hazine adına tescilleri yapılır. Bu taşınmazlar, bu madde kapsamında kullanılmak ve değerlendirilmek üzere, belediye ve mücavir alan sınırları içinde kalanlar ilgili belediyelerine, diğer alanlarda kalanlar ise il özel idarelerine veya özel kanunlarla belirlenen ilgili idarelere tahsis edilir. Özel kanunlar kapsamı dışında kalan alanlarda belediyesince veya il özel idaresince geçici yerleşme alanının vaziyet planı ve yapılaşma şartları hazırlanır ve onaylanır. Bu taşınmazlardan kamu hizmetleri için gerekli olanların dışındakiler, il özel idaresince veya belediyesince ve özel kanunlarla belirlenmiş alanlarda ilgili idarece kadastro verileri işlenmiş hâlihazır haritalar üzerine yapılmış vaziyet planına veya onaylı imar planına uygun olarak talep sahiplerine bedeli karşılığında yirmi dokuz yıla kadar tahsis edilebilir. Bu yerlerde umumi ve kamusal yapılar hariç, inşa edilecek yapıların kat adedi bodrum hariç olmak üzere ikiyi, yapı inşaat alanı 200 metrekaresi geçemez. Bu yapıların yöresel mimariye uygun ve yöresel malzeme kullanılmak suretiyle yapılması zorunludur. Bu fıkranın uygulanmasına, bu fıkra kapsamında tahsis edilecek mera, yaylak ve kışlakların il genelindeki toplam mera, yaylak ve kışlakların binde beşini geçmemek üzere oranının belirlenmesine, bu yerlerin kiralanmak ve irtifak hakkı tesis edilmek suretiyle tahsisine, tahsis sürelerine, tahsis bedellerine, tahsil edilen bedellerin kullanım şekline, tahsis süresinin sona ermesine, komisyonun oluşumuna ve diğer konulara ilişkin esas ve usuller, İçişleri Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Orman ve Su İşleri Bakanlığı ile Kültür ve Turizm Bakanlığının uygun görüşleri alınarak Bakanlıkça hazırlanan yönetmelikle belirlenir.

Mera, yaylak ve kışlakların 2634 sayılı Kanun uyarınca ilan edilen turizm merkezleri ile kültür ve turizm gelişim bölgeleri kapsamında kalan kısımları, ot bedeli alınmaksızın tahsis amacı değiştirilerek tapuda Hazine adına tescil edilir ve bu yerler, 2634 sayılı Kanun çerçevesinde kullanılmak ve değerlendirilmek üzere Kültür ve Turizm Bakanlığına tahsis edilir.”

r) 7/6/1985 tarihli ve 3224 sayılı Türk Dış Hekimleri Birliği Kanununun;

1) 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“f) Faaliyet alanı içindeki muayene ve tedavi ücretlerine ilişkin rehber tarife teklifi hazırlayarak Birlik Merkez Yönetim Kuruluna göndermek,”

2) 26 ncı maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“e) Odaların faaliyet alanı içindeki muayene ve tedavi ücretlerine ilişkin rehber tarife tekliflerini tasdik etmek,”

3) 40 ncı maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Rehber tarife belirlenmesi

MADDE 40- Oda Yönetim Kurulları her yıl aralık ayı içinde, dış hekimlerinin uygulayacakları muayene ve tedavi ücretlerine ilişkin bir rehber tarife hazırlayarak Birlik Merkez Yönetim Kuruluna gönderirler.

Birlik Merkez Yönetim Kurulu, rehber tarife tekliflerini aynen veya gerekli gördüğü değişiklikleri yaparak tasdik eder ve bu tarifeleri Sağlık Bakanlığına bildirir.”

s) 8/1/1986 tarihli ve 3254 sayılı Meteoroloji Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 32/A maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Meteoroloji Uzmanlığı

MADDE 32/A- Genel Müdürlük merkez teşkilatında, görev alanına giren konularda çalıştırılmak üzere Meteoroloji Uzmanı ile Meteoroloji Uzman Yardımcısı istihdam edilir.”

ş) 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanununun 221 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İlgililerden tahsil edilecek fazla çalışma ücretlerinin miktarı ve tahsiline ilişkin usul ve esaslar Bakanlar Kurulunca tespit edilir. Fazla çalışma ücreti olarak yatırılan tutarlar, personelin fazla çalışma süresi, görev yapmış olduğu yer, görevinin önem ve güçlüğü, sınıfı, kadro unvanı gibi hususlar dikkate alınmak suretiyle belirlenecek usul ve esaslar dâhilinde Gümrük ve Ticaret Bakanlığı taşra teşkilatına ait kadro ve pozisyonlarda bulunanlardan ithalat ve ihracat, giriş ve çıkış işlemlerinin yapıldığı gümrük idarelerinde gümrük işlemlerini yürüten memurlar (375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname eki (II) sayılı Cetvel kapsamında yer alan kadrolarda bulunanlar hariç) ve 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4 üncü maddesinin (B) fıkrasına göre çalışan sözleşmeli personele ödenmek üzere Ankara Gümrük Muhasebe Birimi hesabına aktarılır. Söz konusu ödemeler, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak aylık miktarı (36.500) gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçmemek üzere, Gümrük ve Ticaret Bakanı tarafından tespit edilir. Bu fıkra uyarınca personele her ay yapılacak fazla çalışma ücretinin net tutarı, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 9 uncu maddesi uyarınca kadro ve görev unvanı veya pozisyon unvanı itibarıyla tespit edilmiş olan ek ödemenin net tutarından az olamaz. 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 9 uncu maddesi uyarınca Gümrük ve Ticaret Bakanlığı personeline yapılacak ödemeler de Ankara Gümrük Muhasebe Birimine aktarılan tutarlardan karşılanır. Bu madde uyarınca yapılan ödemelerden sonra yılsonu itibarıyla hesapta kalan tutar, takip eden Ocak ayı sonuna kadar bütçeye gelir kaydedilir. Bu madde kapsamında personele yapılması gereken ödemelerin Ankara Gümrük Muhasebe Birimi hesabına aktarılan tutarı aşması hâlinde, aradaki fark Maliye Bakanlığı tarafından personel giderlerini karşılama ödeneğinden Bakanlık bütçesine bu amaçla aktarılacak ödenekten karşılanır.”

t) 29/6/2001 tarihli ve 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanunun;

1) 1 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Kanun;

a) 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununun 26 ncı maddesinde belirtilen kamuya ait yapı ve tesisler ile 27 nci maddesinde belirtilen ruhsata tabi olmayan yapılar,

b) Bodrum katı dışında en çok iki katlı ve yapı inşaat alanı toplam 200 metrekareyi geçmeyen müstakil yapılar,

c) Entegre tesis niteliğinde olmayan tarım ve hayvancılık amaçlı yapı ve tesisler,

d) Köy yerleşik alanlarında, belediye ve mücavir alan sınırları içinde olmayan iskân dışı alanlarda ve nüfusu 5000’in altında olan belediyelerin belediye ve mücavir alan sınırları içinde bodrum katı ve çatı arası dışında en çok iki katlı ve yalnızca bir bodrum katın inşaat alanı hesaba katılmaksızın toplam inşaat alanı 500 metrekareyi geçmeyen konut yapıları ile bunların kömürlük, otopark, depo gibi müştemilatı,

hariç olmak üzere, belediye ve mücavir alan sınırları içinde ve dışında kalan yerlerde yapılacak yapıların denetimini kapsar. Ruhsata tabi olup, bu Kanun hükümlerine tabi olmayan yapılarda denetime yönelik fennî mesuliyet 3194 sayılı İmar Kanununun 26 ncı ve 28 inci maddelerine göre mimar ve mühendislerce üstlenilir. Birden fazla müstakil yapının bulunduğu parsellerde, bütün yapıların toplam yapı inşaat alanının 200 metrekareyi geçmesi hâlinde de bu Kanun uygulanır. Yalnızca bir bodrum katın inşaat alanı hesaba katılmaksızın toplam inşaat alanı 500 metrekareyi geçmeyen yapılarda geçici yapı müteahhidi yetki belgesi almak ve mimar veya mühendis unvanlı şantiye şefi bulundurmak, yapı müteahhitliğine ilişkin bütün sorumlulukları üstlenmek şartıyla parsel maliki kendi yapısını inşa edebilir. Ancak bu yapılarda da mimar veya mühendis unvanlı şantiye şefi bulundurulması mecburidir. Parsel malikinin veya hissedarlardan birinin mimar veya mühendis olması hâlinde ayrıca şantiye şefi aranmaz.”

2) 5 inci maddesinin beşinci ve altıncı fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yapı denetimi hizmeti için yapı denetim kuruluşuna ödenecek hizmet bedeli, yapı denetimi hizmet sözleşmesinde belirtilir. Bu bedel, yapı yaklaşık maliyetinin % 1,5’inden az olamaz. Hizmet bedeli oranı, yapım süresi iki yılı aşan iş için yıllık % 5 artırılır ve yapım süresi iki yıldan daha az olan işler için yıllık % 5 azaltılır. Bu bedele, katma değer vergisi ile yapı denetim kuruluşu tarafından talep edilen ve taşıyıcı sisteme ilişkin olmayan malzeme ve imalâtlar konusunda yapı müteahhidince yaptırılacak olan laboratuvar deneylerinin masrafları dâhil değildir. Yapı denetim kuruluşu, yapı sahibinden başka bir ad altında, ayrıca hiçbir bedel talebinde bulunamaz.”

“Yapı denetim hizmet bedeli, yapı denetim kuruluşlarının hizmet bedellerinin ödenmesinde kullanılmak üzere yapı sahibince il muhasebe birimlerinde açılacak emanet nitelikli hesaba yatırılır. Yatırılan tutarların % 3’ü ruhsatı veren idarenin, % 3’ü Bakanlık bünyesinde bulunan döner sermaye işletmesinin hesabına aktarılır.”

u) 25/6/2003 tarihli ve 4904 sayılı Türkiye İş Kurumu Kanununun 15 inci maddesinin dördüncü, beşinci ve altıncı fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İl İstihdam Uzman Yardımcılığına atanabilmek için, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlara ek olarak Kurumun görev alanına giren ve yönetmelikle belirlenen en az dört yıllık eğitim veren yükseköğretim kurumlarından ya da bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulunca kabul edilen yükseköğretim kurumlarından mezun olmak ve yapılacak özel yarışma sınavında başarılı olmak gerekir.

İl İstihdam Uzman Yardımcılığına atananlar, en az iki yıl fiilen çalışmak kaydıyla açılacak yeterlik sınavına girme hakkını kazanırlar. Sınavda başarılı olamayanlar veya geçerli mazereti olmaksızın sınav hakkını kullanmayanlara, bir yıl içinde ikinci kez sınav hakkı verilir. İkinci sınavda başarı gösteremeyen veya sınav hakkını kullanmayanlar İl İstihdam Uzman Yardımcısı unvanını kaybederler ve durumlarına uygun kadrolara atanırlar.

İl İstihdam Uzman Yardımcılarının mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yarışma ve yeterlik sınavları ve İl İstihdam Uzmanlığına atanmaları ile diğer hususlar, Kurum tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.”

ü) 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 92 nci maddesinin birinci fıkrasının ikinci, üçüncü ve dördüncü cümleleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kurumun her türlü personelinin bu Kanunun 84 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a), (b) ve (c) bentlerinde yer alan niteliklerin yanı sıra yönetmelikle belirlenen diğer şartları taşımaları mecburidir.”

“Kurumda bankacılık, hukuk ve bilişim uzman yardımcılıkları ile bankalar yeminli murakıp yardımcılığına atanacakların, üniversite ve yüksekokulların en az dört yıllık eğitim veren; hukuk, siyasal bilgiler, iktisadi ve idari bilimler, iktisat, işletme fakültelerine bağlı bölümler ile bankacılık, bankacılık ve finans, fizik, matematik, istatistik, istatistik ve bilgisayar, bilgisayar mühendisliği, elektrik mühendisliği, elektronik mühendisliği, elektrik-elektronik mühendisliği, elektronik ve haberleşme mühendisliği, endüstri mühendisliği, matematik mühendisliği bölümlerinden veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulu tarafından onaylanmış yurt içindeki veya yurt dışındaki fakülte veya yüksekokullardan mezun veya belirtilen alanlarda lisansüstü eğitim yapmış olmaları, yapılacak giriş sınavında başarılı olmaları ve yönetmelikte belirtilen diğer şartları taşımaları gereklidir.”

“Söz konusu fakülte ve bölümleri, kadro unvanları ve/veya uzmanlık alanları itibarıyla ayrı ayrı belirlemeye Kurul yetkilidir.”

v) 10/11/2005 tarihli ve 5429 sayılı Türkiye İstatistik Kanununun 46 ncı maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) En az dört yıllık eğitim veren yükseköğretim kurumlarının hukuk, siyasal bilgiler, iktisat, işletme, iktisadi ve idari bilimler, mühendislik ve iletişim fakülteleri ile istatistik, fizik, matematik, sosyoloji, psikoloji bölümleri ve Başkanlıkça yönetmelikle belirlenecek fakülte ve bölümlerden veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulunca kabul edilmiş yurt içindeki ya da yurt dışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olmak,”

y) 21/9/2006 tarihli ve 5544 sayılı Mesleki Yeterlilik Kurumu Kanununun 25 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Uhdesinde kamu görevi bulunmayan sektör komitesi başkan ve üyelerine, yılda altıdan fazla olmamak üzere her bir toplantı başına (2000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucunda bulunacak miktarda huzur hakkı ödenir.”

z) 5/5/2007 tarihli ve 5653 sayılı Yunus Emre Vakfı Kanununun;

1) 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Başkanlık: Yunus Emre Vakfı Mütevelli Heyeti Başkanlığı,”

2) 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin ikinci cümlesi ile (b) bendinin ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Dışişleri Bakanı, Maliye Bakanı, Millî Eğitim Bakanı, Kültür ve Turizm Bakanı, Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar ile Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanlıklarının bağlı olduğu Bakanlar, Türk Dil Kurumu Başkanı, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Başkanı Mütevelli Heyetin tabii üyeleridir.”

“Bakanlık Müsteşarı, Dışişleri Bakanlığı Tanıtma Genel Müdürü, Millî Eğitim Bakanlığı Dış İlişkiler Genel Müdürü, Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanı, Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanı, Yunus Emre Enstitüsü Başkanı, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği temsilcisi Yönetim Kurulunun tabii üyeleridir.”

3) 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 5- (1) Kültür Merkezi koordinasyon kurulları, Kültür Merkezlerinin bulunduğu ülkelerdeki büyükelçinin veya temsilcisinin başkanlığında Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanlığı temsilcisi, Kültür ve Tanıtma Müşaviri ile Eğitim Müşaviri, ilgili Kültür Merkezi müdürü, Kültür Merkezinin kurulduğu şehirde veya ülkede yaşayan tanınmış Türk işadamları, bilim adamları, kültür ve sanat adamları arasında Yönetim Kurulunun üç yıl için seçeceği üç üyeden oluşur. Başkentler dışında kurulan Kültür Merkezlerinin koordinasyon kurulu toplantılarına varsa o şehirdeki Dışişleri Bakanlığı temsilcisi de üye olarak katılır. Kararlarını oy çokluğu ile alır. Görevleri şunlardır:

a) Kültür Merkezinin bulunduğu ülkenin özellikleri dikkate alınarak yerinin belirlenmesi, çalıştırılacak sözleşmeli personelin ve Kültür Merkezi müdürünün seçimi, bütçesi, yapılacak faaliyetlerin belirlenmesi hususunda Enstitüye önerilerde bulunmak.

b) Kültür Merkezinin faaliyetlerini desteklemek, tanıtmak; Vakfın kuruluş amacıyla, bulunulan ülkenin mevzuatıyla veya ülke menfaatleriyle bağdaşmayan herhangi bir eylem veya faaliyetin varlığının tespiti durumunda, durdurulması için gereken acil önlemleri almak ve Enstitüyü durumdan haberdar etmek.

c) Onur Kurulunun oluşumu ve etkin olarak çalışması için gerekli işbirliği ve çalışmalarını yapmak.

ç) Enstitü tarafından belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde Kültür Merkezinin yönetimine destek sağlamak.

d) Kültür Merkezinin yönetimi için bulunduğu ülke mevzuatına uygun olarak kuruluş işlemlerini yürütmek, denetimi konularında Enstitü ile işbirliği sağlamak.”

aa) 7/7/2010 tarihli ve 6004 sayılı Dışişleri Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Meslek memuru olabilmek için, 657 sayılı Kanununun 48 inci maddesinde sayılan şartlar ile Bakanlıkça açılan yarışma sınavına ilişkin yönetmelikle belirlenen diğer şartlar saklı kalmak üzere, yurt içindeki üniversitelerin veya diploma denkliği Yükseköğretim Kurulu tarafından onaylanmış olmak kaydıyla yabancı üniversitelerin en az dört yıllık lisans eğitimi veren fakültelerinin uluslararası ilişkiler, siyaset bilimi, kamu yönetimi, tarih, sosyoloji, halkla ilişkiler ve tanıtım, psikoloji, iktisat, işletme, maliye ve finans bölümleri ile bu bölümlerden herhangi birinin müfredatında yer alan derslerin en az % 80'ine sahip olan diğer bölümlerden veya hukuk fakültelerinden mezun olmak ya da üniversitelerin sosyal bilimler alanında veya mühendislik fakültelerinde en az dört yıllık lisans eğitimi yapmış olup, uluslararası ilişkiler, siyaset bilimi, kamu yönetimi, hukuk ve iktisat alanlarında lisansüstü eğitim yapmış olmak gerekir. Meslek memurluğu sınavının yapıldığı yılın Ocak ayının birinci günü itibarıyla, lisans diplomasına sahip bulunanlar için otuz beş yaşını, lisansüstü eğitim diplomasına sahip bulunanlar için otuz yedi yaşını doldurmamış olmak şarttır. Meslek memurluğunda adaylık süresi bir yıldır.”

bb) 3/12/2010 tarihli ve 6085 sayılı Sayıştay Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Merkezi yönetim bütçesi kapsamındaki kamu idareleri ile sosyal güvenlik kurumlarını, mahallî idareleri, sermayesindeki kamu payı doğrudan veya dolaylı olarak % 50’den fazla olan özel kanunlar ile kurulmuş anonim ortaklıkları, diğer kamu idarelerini (kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları hariç),

b) Kamu payı % 50’den az olmamak kaydıyla (a) bendinde sayılan idarelere bağlı veya bu idarelerin kurdukları veya doğrudan doğruya ya da dolaylı olarak ortak oldukları her çeşit idare, kuruluş, müessese, birlik, işletme ve şirketleri,”

MADDE 57- 8/4/1929 tarihli ve 1416 sayılı Ecnebi Memleketlere Gönderilecek Talebe Hakkında Kanun yürürlükten kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1- Mülga Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü taşra teşkilatı tarafından 14/6/1997 tarihinde yapılan personel sınavında başarı gösterip Devlet memuru olarak atanan ve göreve başlayan ancak daha sonra idari yargı kararı sonucunda Devlet memurluğundan çıkarılan kişilerin, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına müracaat etmeleri hâlinde ve Devlet memuru olabilmek için aranan genel şartları kaybetmemiş olmaları şartıyla, mezkur Bakanlığın taşra teşkilatının durumlarına uygun memur kadrolarına herhangi bir sınırlamaya tabi olmaksızın açıktan atamaları yapılır.

24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun uyarınca özelleştirilen Elazığ Eti Krom A.Ş. ile Seydişehir Eti Alüminyum A.Ş tarafından 7/6/1997 tarihinde yapılan sınavda başarı gösterip 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi Ve 233 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararnameye tabi sözleşmeli personel olarak göreve başladıktan sonra idari yargı kararı sonucunda görevlerine son verilenlerden, tabi oldukları sosyal güvenlik mevzuatı çerçevesinde emeklilik aylığı, yaşlılık aylığı, malullük aylığı veya sürekli tam iş göremezlik geliri bağlanmış olanlar hariç olmak üzere, Devlet memuru olabilmek için aranan genel şartları kaybetmemiş olanların bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 6 ay içinde Devlet Personel Başkanlığına müracaat etmeleri hâlinde, Başkanlık ilgililerin atanacağı kurum ve kuruluşlar ile kadro unvanını tespit eder. Atama işlemleri ilgili kurum ve kuruluşlarca genel hükümlere göre sonuçlandırılır.

GEÇİCİ MADDE 2- 13/2/2011 tarihli ve 6111 sayılı Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılması ile Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ve Diğer Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun kapsamında borçları yapılandırılan ve bu maddenin yayımlandığı tarih itibarıyla Kanundan yararlanma hakları devam eden il özel idareleri, belediyeler ve bunlara bağlı müstakil bütçeli ve kamu tüzel kişiliğini haiz kuruluşların, 6111 sayılı Kanun kapsamında 2013 yılının Haziran, Temmuz, Ağustos ve Eylül aylarında ödenmesi gereken taksitleri, bu borçluların 6111 sayılı Kanunun 18 inci maddesine göre tercih ettikleri taksit sayısına göre belirlenen son taksit ödeme süresinde ödenir. Bu şekilde ödeme süresi uzatılan taksitlerin son taksitle birlikte ödenmesi hâlinde bu taksitlere geç ödeme zammı tatbik edilmez.

MADDE 58- Bu Kanunun;

- a) 12 nci maddesi 1/8/2013 tarihinde,
 - b) 20 nci maddesiyle düzenlenen 2918 sayılı Kanunun 115 inci maddesinin beşinci, altıncı ve yedinci fıkrası, bu maddenin yayımlandığı tarihten itibaren doksan gün sonra,
 - c) 38 inci maddesi bu Kanunun yayımını takip eden ay başında,
 - ç) Geçici 2 nci maddesi 1/6/2013 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
 - d) Diğer maddeleri ise yayımı tarihinde,
- yürürlüğe girer.

MADDE 59- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

ALT KOMİSYON METNİNE EKLİ LİSTE

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU : MALİYE BAKANLIĞI

TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Toplam
GİH	Vergi Denetim Kurulu Başkan Yardımcısı	1	2	2
	TOPLAM		2	2

Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

Esas No: 2/1613, 1/778

Karar No: 38

1/7/2013

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

2/1613 esas numaralı “Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi” ile 1/778 esas numaralı “Devlet Memurları Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” Komisyonumuzun 27/6/2013-28/6/2013 tarihlerinde yaptığı 46 ncı birleşiminde görüşülmüş ve kabul edilmiştir.

İÇİNDEKİLER

	<u>Sayfa</u>
1. GİRİŞ.....	139
2. 2/1613 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİNİN GEREKÇESİ.....	139
3. 2/1613 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİ İLE ÖNGÖRÜLEN DÜZENLEMELER.....	140
4. 1/778 ESAS NUMARALI KANUN TASARISININ GEREKÇESİ.....	145
5. 1/778 ESAS NUMARALI KANUN TASARISI İLE ÖNGÖRÜLEN DÜZENLEMELER.....	146
6. KOMİSYONUMUZDA TEKLİFİN GENELİ ÜZERİNDE YAPILAN GÖRÜŞMELER.....	146
6.1. Komisyon Üyelerinin Görüşleri.....	146
6.2. Hükümet Adına Yapılan Açıklamalar.....	148
7. KOMİSYONUN MADDELER HAKKINDA KARARI.....	149
8. ÖZEL SÖZCÜLER.....	157

1. GİRİŞ

2/1613 esas numaralı “Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi” Niğde Milletvekili Alpaslan KAVAKLIOĞLU ve Zonguldak Milletvekili Özcan ULUPINAR ile 100 Milletvekili tarafından imzalanarak 14/6/2013 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulmuştur. Teklif, Başkanlıkça aynı tarihte tali komisyon olarak Adalet Komisyonu, Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu, Dışişleri Komisyonu, İçişleri Komisyonu, Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu, Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu, Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu ve Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonuna, esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilmiştir.

1/778 esas numaralı “Devlet Memurları Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” ise Bakanlar Kurulunca 15/5/2013 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulmuştur. Tasarı, Başkanlıkça 17/5/2013 tarihinde tali komisyon olarak Adalet Komisyonu, Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu, Dışişleri Komisyonu, İçişleri Komisyonu, Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu, Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu ve Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonuna, esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilmiştir.

Komisyonumuzun 18/6/2013 tarihinde yaptığı 42 nci birleşiminde, 2/1613 esas numaralı “Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi” ile 1/778 esas numaralı “Devlet Memurları Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısının” görüşmelerine başlanmıştır. Tasarı ve Teklifin geneli üzerinde görüşmeler başlamadan önce verilen bir önerge doğrultusunda, Tasarı ve Teklifin İçtüzüğüün 35 inci maddesi uyarınca birleştirilmesine, görüşmelerde Teklif metninin esas alınmasına ve Teklifin daha ayrıntılı olarak incelenebilmesini teminen bir alt komisyon kurulmasına karar verilmiştir.

Teklif, 19/6/2013 ve 20/6/2013 tarihlerinde Alt Komisyonunda görüşülmüş ve Alt Komisyon hazırlanmış olduğu raporu Komisyonumuza sunmuştur.

Komisyonumuzun 27/6/2013-28/6/2013 tarihlerinde yaptığı 46 ncı birleşiminde Kanun Teklifinin görüşmelerine başlanmıştır. Teklifin geneli üzerindeki görüşmelerin ardından Teklif ve gerekçesi Komisyonumuzca da benimsenerek Alt Komisyon tarafından hazırlanan metin esas alınmak suretiyle görüşmeler tamamlanmıştır.

2. 2/1613 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİNİN GEREKÇESİ

Teklifin gerekçesinde özetle aşağıdaki değerlendirmelere yer verilmiştir.

— Taşrada bulunan kurum ve kuruluşların AB konuları kapsamındaki çalışma ve projelerinde Avrupa Birliği Bakanlığının gerekli yönlendirme, bilgilendirme, izleme ve koordinasyon görevlerinin etkinliği ve verimliliğinin artırılması amacıyla 634 sayılı Avrupa Birliği Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede değişiklik yapılarak Bakanlık merkez teşkilatına bağlı olmak üzere sınırlı sayıda ilde temsilcilik kurulması hedeflenmektedir.

— 2920 sayılı Türk Sivil Havacılık Kanununda değişiklik yapılarak “Devlet Hava Aracı” tanımının içine orman yangınları ile mücadele hizmetlerinde kullanılan hava araçları da alınmaktadır.

— 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununda değişiklik yapılarak baraj, sulama şebekeleri ve boru hatları, karayolu, demiryolu, liman ve havaalanı gibi gelecek yıllara sari büyük projelerde kamu yararı kararı; kamulaştırılacak taşınmazların bulunduğu mahalle ve/veya köy muhtarlığında onbeş gün süre ile asılmak suretiyle ilan edilmesi ve kamu yararı kararının ilan süresinin bitiminden itibaren, kamulaştırılacak taşınmazlar üzerine yapılan sabit tesisler ile dikilen ağaçların bedelinin, kamulaştırma bedelinin tespitinde dikkate alınmaması ve taşınmazlardaki bu sınırlamanın ilan tarihinin bitiminden itibaren beş yılı geçemeyeceği öngörülmektedir.

— Ülkemiz sürücü belgelerinin Avrupa Birliği ve e-Devlet normlarına uygun bir yapıya kavuşturulması ve sürücü belgesinin elektronik ortamda merkezi sistemle kişiselleştirilerek ilgililerine teslimi amaçlanmaktadır.

— 5525 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Bazı Disiplin Cezalarının Affı Hakkında Kanunda yapılan düzenleme ile 28 Şubat 1997 tarihinden sonra verilen disiplin cezaları nedeniyle memuriyetten çıkarılanların yeniden göreve alınmasında kadro kısıtlamalarının uygulanmaması amaçlanmaktadır.

— 6223 sayılı Kamu Hizmetlerinin Düzenli, Etkin ve Verimli Bir Şekilde Yürütülmesini Sağlamak Üzere Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Teşkilat, Görev ve Yetkileri ile Kamu Görevlilerine İlişkin Konularda Yetki Kanunu kapsamında yürürlüğe konulan 633 ilâ 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelere ilişkin olarak, yetki kanunu kapsamına girmediği veya kanun hükmünde kararnamelerle düzenleme yapılamayan alana girdiği gerekçesiyle Anayasa Mahkemesince iptal edilen (kamuoyuna duyurulan ve gerekçeli kararı henüz Resmi Gazetede yayımlanmayanlar dahil) hükümlerin yeniden düzenlenmesi öngörülmektedir.

3. 2/1613 ESAS NUMARALI KANUN TEKLİFİ İLE ÖNGÖRÜLEN DÜZENLEMELER

1 — Orman köylerinde fiilen yaşadıkları halde orman köyü nüfusuna kayıtlı olmadıklarından ORKÖY kapsamında kullanılan kredilerden faydalanamayanların öngörülen değişikliklerle kredi kullanabilmesi amaçlanmaktadır.

2 — Mülkiyeti kamuya ait taşınmazların üzerinde yer alan cami, mescit ve Kur'an kurslarının ticari faaliyetler için ayrılan kısımlarının;

✓ Diyanet İşleri Başkanlığınca işletilebilmesi,

✓ Devlet İhale Kanununda belirtilen pazarlık usulüyle yapılacak ihaleyle işlettirilebilmesi ya da kiralanabilmesi,

Bu faaliyetlerden elde edilecek gelirlerin ise;

Hem genel bütçenin (B) işaretli cetveline özel gelir, hem de Başkanlık bütçesine özel ödenek kaydedilmesi,

Bu ödeneklerin cami, mescit ve Kur'an kurslarına ilişkin giderlerin ve kamu yararı gözetilerek dernek ve vakıflara yardım yapılmasına ilişkin giderlerin karşılanmasında kullanılması amaçlanmaktadır.

3 — 1/7/2010 tarihli ve 6002 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte görevde olan ve mezkur Kanunla atamaları yeniden yapılan Din İşleri Yüksek Kurulu üyelerinin 6002 sayılı Kanunla 5 yıl olarak değiştirilen görev sürelerinin başlangıcının Mushafı İnceleme ve Kıraat Kurulu üyelerininkine paralel olarak 6002 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarih olarak belirlenmesi amaçlanmaktadır.

4 — Halen görevde bulunan ve 1/1/2005 tarihinden itibaren vekil imam, vekil müezzin-kayyım ve Diyanet İşleri Başkanlığına bağlı Kur'an kurslarında vekil olarak öğreticilik yapanların, 3 ay içinde müracaat etmeleri halinde, yeterlilik belgesine sahip olmaları koşuluyla ilgili kadrolara hiç bir sınırlamaya bağlı olmaksızın atanmaları öngörülmektedir.

5 — 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 36 ncı maddesinin “Ortak Hükümler” bölümünün (A) fıkrasının (11) numaralı bendinde belirtilen uzman ve uzman yardımcılarında Merkez teşkilatına ait kadrolarda bulunan uzman ve uzman yardımcılarını, TBMM yasama uzman ve yasama uzman yardımcılarını ile 5018 sayılı Kanuna ekli (III) sayılı Cetvelde yer alan DDK'ların uzman ve uzman yardımcılarını ilişkin ortak hükümlerin düzenlendiği 657 sayılı Kanunun ek 41 inci maddesinde değişiklikler yapılmaktadır.

Düzenleme ile;

Uzman yardımcılıklarına girişte aranan mezuniyet şartı standart hale getirilmektedir.

Uzmanlık yeterlik sınavına girmede aranan asgari hizmet süresi 3 yıldan 2 yıla indirilmektedir.

Uzmanlık yeterlik sınavına girmede aranan tez hazırlama süreci ile uzmanlığa atanmada aranan yabancı dil belgesine sahip olma şartı zorunlu olmaktan çıkarılarak ihtiyari hâle getirilmektedir.

6 — 657 sayılı Kanuna “Yardımcılık ve stajyerlikte geçirilmesi gereken asgari süreler” başlıklı yeni ek madde 43 eklenmekte ve Madde ile;

Ek 41 inci madde kapsamında yer alanlar (Çerçeve 5 inci madde de düzenlenen kadro ve pozisyonlar) dışında kalan;

36 ncı maddenin Ortak Hükümler Bölümünün (A) fıkrasının (11) numaralı bendinde sayılan uzman, müfettiş, denetçi, kontrolör, denetmen ve aktüer kadroları ile özel kanunla kurulmuş diğer kamu kurum, kurul, üst kurul ve kuruluşları tarafından mesleğe özel yarışma sınavına tabi tutulmak suretiyle alındıktan sonra uzman, meslek personeli veya denetim elemanı kadro veya pozisyonlarına atanmak amacıyla yapılan yeterlik sınavına girmede aranan asgarî hizmet süresi 2 yıla indirilmektedir.

Tez hazırlama süreci ile uzman, meslek personeli veya denetim elemanı kadro veya pozisyonlarına atanmada aranan yabancı dil belgesine sahip olma şartı zorunlu olmaktan çıkarılmaktadır.

7 — 657 sayılı Kanuna yeni geçici 41 inci madde eklenmekte;

Maddenin yayımı tarihinde kariyer meslek grubunda yer alan yardımcı ve stajyer kadrolarında bulunanların yardımcılık veya stajyerlik süreleri ile yeterlik sınavları ve ilgili kadrolara atanmalarının da yeni düzenlemelere göre sonuçlandırılması amaçlanmaktadır.

8 — Merkez Bankası kaynağından kullanılan reeskont kredilerinin türü, özellikleri ve vadelerinin Banka'nın para ve rezerv politikalarıyla ve ihracat alacaklarının vade yapısıyla uyumlu olarak Bankaca daha esnek bir şekilde belirlenmesi amacıyla reeskonta kabul edilebilecek ticari senet ve vesikalara uygulanan 120 günlük vade sınırlamasının kaldırılması öngörülmektedir.

9 — Üniversitelerin öğretim elemanı ile kamu kurum ve kuruluşlarının yetişmiş personel ihtiyacını karşılamak amacıyla yurt dışına öğrenci gönderilmesine ilişkin iş ve işlemlerin gerek Millî Eğitim Bakanlığınca gerekse başka kamu kurum ve kuruluşları ile Yükseköğretim Kurulu Başkanlığınca yürütülmesi kamu kaynaklarının etkin ve verimli kullanılmasını engellediğinden ve yetki ve görev konusunda uyuşmazlıklara sebep olduğundan söz konusu iş ve işlemlerin Yükseköğretim Kurulu Başkanlığınca tek bir elden yürütülmesi amaçlanmaktadır.

10 — Avrupa Birliği müktesebatına uyum doğrultusunda ÷lkemiz s÷r÷c÷ belgelerinin AB s÷r÷c÷ belgeleriyle uyumlaştırılması ve “Karayolu Trafıği Konvansiyonu ile Bu Konvansiyonu Tamamlayıcı Avrupa Anlaşmasına Katılmamızın Uygun Bulunduğuna Dair Kanun” kapsamında Karayolları Trafik Kanununda kullanılan “Otomobil”, “Kamyonet”, “Otob÷s”, “Motosiklet”, “Bisiklet” ve “Motorlu bisiklet” tanımları değiştirilmiş ve maddeye “Motorlu taşıt s÷r÷c÷s÷ sertifikası”, “S÷r÷c÷ belgesi” ve “Uluslararası s÷r÷c÷ belgesi” tanımları eklenmiştir.

11 — S÷r÷c÷ kurslarından eğitim alan kursiyerlerin teorik ve uygulamalı sınavlarının ger÷ek ve t÷zel kişilere yaptırılabilmesine imkân sağlamak amacıyla Millî Eğitim Bakanlığının g÷revlerinde,

Trafik kazalarında yaralanarak sağlık kuruluşlarına sevk edilenlerin sağlık durumlarının 30 g÷n s÷reyle takip edilmesini sağlamak suretiyle trafik kazaları neticesinde olen veya yaralananların istatistiki verilerinin daha iyi tutulabilmesi i÷in Sağlık Bakanlığı'nın g÷revlerinde,

655 sayılı Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı'nın Teşkilat ve G÷revleri Hakkında KHK ile Bakanlığın adında değişiklik yapıldığından, Bakanlığa yapılan atıflarda,

değişiklik yapılmaktadır.

12 — Karayolu Trafıği Konvansiyonu ve Avrupa Birliği Müktesebatlarında yapılan d÷zenlemeler gereği ve bu d÷zenlemlerde yapılan değişikliklere kanuni uyumun ge÷ olması nedeniyle s÷r÷c÷ belgesi sınıflarının kanunda zikredilmeden y÷netmelikte belirlenebilmesi ama÷lanmaktadır.

13 — Başka ÷lkelerden alınan s÷r÷c÷ belgelerinin ÷lkemiz s÷r÷c÷ belgeleri ile değiştirilebilmesine ve başka ÷lkelerden alınan s÷r÷c÷ belgeleriyle ÷lkemizde ara÷ kullanımına ilişkin usul ve esasların y÷netmelikte belirlenmesi,

Mevcut uygulamada, belirli bir ge÷erlilik s÷resi bulunmayan s÷r÷c÷ belgelerine trafik g÷venliğinin sağlanması amacıyla belirli bir ge÷erlilik s÷resi konulması,

S÷r÷c÷lerin belirli d÷nemlerde sağlık kontrol÷nden ge÷irilmesi,
ama÷lanmaktadır.

14 — S÷r÷c÷ adaylarında aranacak yaş, ÷đrenim durumu, motorlu taşıt s÷r÷c÷s÷ sertifikası alma, sağlık durumu ve deneyim şartları belirlenmektedir. Ayrıca s÷r÷c÷ belgesinin iptali ve s÷r÷c÷ belgesine el konulmasına ilişkin şartlar yeniden belirlenmektedir.

15 — S÷r÷c÷ adaylarının s÷r÷c÷ kurslarında alacakları teorik eğitim sonrasında sınavlarının elektronik ortamda yapılabilmesi ama÷lanmaktadır.

16 — Yabancı plakalı ara÷lara uygulanan trafik idari para cezaları tahsil edilmeden bu ara÷ların yurt dışına çıkışına izin verilmemesi ama÷lanmaktadır.

17 — İlk defa s÷r÷c÷ belgesi alanlar ile herhangi bir sebeple s÷r÷c÷ belgesi iptal edilmiş olup da yeniden s÷r÷c÷ belgesi alanların y÷netmelikte belirlenen s÷reler i÷erisinde aday s÷r÷c÷ olarak kabul edilmeleri ama÷lanmaktadır.

18 — Orman yangınları ile m÷cadele de kullanılacak olan hava ara÷larının başka ÷lkelerde olduğu gibi devlet hava aracı kapsamına alınması ama÷lanmaktadır.

19 — Baraj, sulama şebekeleri ve boru hatları, karayolu, liman ve havaalanı, demiryolu gibi gelecek yıllara sari b÷y÷k projelerde kamu yararı kararının ilänen tebliğ edilmesini m÷teakip kamulaştırılacak taşınmazların ÷zerine yapılan sabit tesislere ve dikilecek ađa÷lara kamulaştırma bedelinin ÷denmemesi ama÷lanmaktadır.

20 — 6223 sayılı Yetki Kanunu kapsamında yürürlüğe konulan 646 ve 659 sayılı KHK'lere ilişkin olarak, yetki kanunu kapsamına girmediği veya KHK'lerle düzenleme yapılamayan alana girdiği gerekçesiyle Anayasa Mahkemesince iptal edilen hükümlerin yeniden düzenlenmesi amaçlanmaktadır.

Bu kapsamda;

- ✓ Defterdarlık Uzman Yardımcılığına ilişkin usul ve esaslar yeniden düzenlenmektedir.
- ✓ Maliye Bakanlığı merkez teşkilatında daire başkanı, genel müdür yardımcısı ve başkan yardımcısı veya taşra teşkilatında defterdar kadrolarında toplam en az üç yıl görev yapmış olanların, Maliye Uzmanı kadrosuna atanabilmesine imkân sağlanmaktadır.
- ✓ Vergi Müfettişlerine ilişkin usul ve esaslar yeniden düzenlenmektedir.
- ✓ Vergi Denetim Kurulu Başkan Yardımcılarının sayısı 6'ya çıkarılmaktadır. Bu kapsamda VDK Başkan Yardımcıları kadro sayısı 2 adet artırılmaktadır.
- ✓ Vergi Müfettiş Yardımcılarının grup başkanlığı esasına göre iş bölümü yapmaları ve grup başkanlıkları bazında uzmanlaşma eğitimi almaları öngörülmektedir.

21 — Basın kartı düzenleme hususunun, Basın-Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğünün görevleri arasında sayılması,

Basın yayın kuruluşlarının çalışmalarını kolaylaştırmaya yönelik olarak Türkiye Medya Veri Tabanı projesinin hayata geçirilmesi,

Yerel basının güçlendirilmesine yönelik olarak eğitim faaliyetlerinde kullanılmak üzere bir eğitim merkezi kurulması,

amaçlanmaktadır.

22 — Finansal kiralama şirketlerinin bizzat kiracıdan satın alıp geriye kiraladığı taşınmazların mülkiyetinin sözleşme süresi sonunda kiracıya devredilecek olması koşulu ile kiralayana satılması, satan kişilere kiralanması ve devri işlemlerinin katma değer vergisinden istisna edilmesi amaçlanmaktadır.

23 — 26/7/2008 tarihi itibarıyla vergi inceleme yetkisini almış ve mesleki yeterlilik sınavını bu tarihten sonra açılmış sınavlarda başarılı olarak vermiş olanlardan, en az 10 yıl serbest muhasebeci mali müşavirlik yapmış bulunanların, TÜRMOB tarafından yapılacak özel yeminli mali müşavirlik sınavında başarılı olmaları kaydıyla, yeminli mali müşavir unvanını almaları amaçlanmaktadır.

24 — Merkez Bankasına bireysel kredi kartlarında azami akdi ve gecikme faizi oranlarını tespit etme yetkisine benzer şekilde, tacirlere verilen kurumsal kredi kartları bakımından da azami akdi ve gecikme faizi oranlarını belirleme yetkisinin verilmesi amaçlanmaktadır.

25 — Tarım Kanunu uyarınca yapılan desteklemelerle ilgili olarak devam eden her türlü inceleme veya soruşturma sonuçlanıncaya kadar destekleme ödemelerinin yapılmaması amacıyla konulan ödeme yasaklarının kaldırılması,

Desteklemelerden yararlanmak için başvuruda bulunduğu halde, desteklemeden yararlandırılmayanlara veya yararlandıkları destekleme tutarları geri alınanlara,

- ✓ 3 ay içerisinde başvurmaları,
- ✓ Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığınca üretim yaptığının tespit edilmesi halinde,

Bir defaya mahsus olmak üzere hak ettikleri destekleme ödemelerinin yapılması amaçlanmaktadır.

26 — Finansal Kiralama, Faktoring ve Finansman Şirketleri Kanunu kapsamında, taşınmazların geri kiralama amacıyla ve sözleşme sonunda geri alınması şartıyla;

- ✓ Finansal kiralama şirketlerine satışından doğan kazançların,
- ✓ Taşınmazların finansal kiralama şirketlerince tekrar devralındığı kuruma satışından doğan kazançların,

Kurumlar vergisinden istisna edilmesi,

Taşınmazların, varlık kiralama veya finansal kiralama şirketi tarafından satılması durumunda, bu taşınmazların varlık kiralama veya finansal kiralama şirketine devirden önceki kayıtlı değeri ile anılan kurumlarda ayrılan toplam amortisman tutarı dikkate alınarak satışı gerçekleştiren kurum nezdinde vergilendirme yapılması,

amaçlanmaktadır.

27 — 28 Şubat 1997 tarihinden sonra verilen disiplin cezaları nedeniyle memuriyetten çıkarılanların,

- ✓ Memuriyete giriş şartlarını kaybetmemiş olmaları,
- ✓ Durumlarına uygun boş kadro veya pozisyon bulunması,
- ✓ Bu kadro ve pozisyonlara ait nitelikleri taşımaları,
- ✓ İlgili kamu kurum ve kuruluşlarınca yeniden göreve alınmalarının uygun görülmesi,

durumunda yeniden göreve alınmalarında 2013 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun eki (İ) Cetvelinde yer alan atama sayısı sınırlamasının uygulanmaması öngörülmektedir.

28 — Maliye Bakanlığınca yapılan incelemelerde ortaya çıkan kamu payı borcunun ödenebilmesi için, Türkiye Jokey Kulübü'nün tahakkuk ettirilen kamu payı borçları ödeninceye kadar % 26 olan yatırım ve işletme giderleri üst sınırının % 23 olarak uygulanması öngörülmektedir.

29 — Dışişleri Bakanlığında da bazı yönetici kadrolarına atanabilmek için aranan özel şartların kaldırılması öngörülmektedir.

Meslek mensubu olmayıp büyükelçi veya daimi temsilci olarak atanmaların merkeze döndüklerinde Bakanlıkta büyükelçi unvanıyla meslek mensubu olanlar arasından büyükelçiliğe veya daimi temsilcililiğe atanmalarla aynı hükümlere tâbi olarak çalışabilmesi öngörülmektedir.

30 — Ön lisans, lisans ve lisansüstü diploma programlarına kayıtlı öğrencilerin ÖSYM Başkanlığında sınav hizmetlerine yönelik geçici işlerde kısmi zamanlı olarak çalıştırılabilmesi,

ÖSYM'nin yaptığı sınavlarda bireysel veya toplu olarak kopya çekenlerin de cezalandırılması,

ÖSYM tarafından uygulanan sınavlara ait soru ve cevapların 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu kapsamı dışına çıkarılması,

öngörülmektedir.

31 — Doğrudan Bakanlık merkez teşkilatına bağlı olmak üzere ihtiyaç duyulan illerde Avrupa Birliği Bakanlığının temsilcilik kurulabilmesi amaçlanmaktadır.

32 — Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumunun;

- ✓ Başkan ve üyelerinin doğrudan Bakanlar Kurulu tarafından atanması,
- ✓ Üye sayısının 7'ye düşürülmesi,

✓ Kurulun toplanacağı süreler ile üye sayısındaki değişikliğe paralel olarak toplantı ve karar yeter sayılarının belirlenmesi,

✓ Başkan yardımcılarının Başkanın önerisi üzerine Bakan tarafından atanması, amaçlanmaktadır.

33 — Halka açık ortaklıkların yönetim kurullarında,

✓ Üyelerinin görev süresinin dolması veya üyeliklerin boşalması sebebiyle yönetim kurulu toplantı yeter sayısının sağlanamaması,

✓ Yönetim kurulu üyelerinin yerlerine 30 gün içerisinde yeni yönetim kurulu üyelerini seçmek üzere genel kurulun toplanamaması,

✓ Genel kurulda yeter sayıda yönetim kurulu üyesinin seçilememesi durumunda,

SPK'nın, yerlerine yeni üyeler seçilinceye kadar görev yapmak üzere yönetim kurulu toplantı yeter sayısını sağlayacak asgari sayıda yönetim kurulu üyelerini resen ataması,

Olağan genel kurul toplantısını kanuni süresi içerisinde üst üste iki hesap dönemi içerisinde yapmayan ve yönetim kurulu üyeleri SPK tarafından atanan halka açık ortaklıklarda genel kurulun yetkilerini YTM'nin kullanabilmesi,

amaçlanmaktadır.

34 — Uygulamada yaşanan sorunların giderilmesini teminen İş Sağlığı ve Güvenliği Uzmanı çalıştırmaya yönelik zorunluluk getiren düzenlemenin yürürlük tarihi ertelenmektedir.

35 — 6/4/2011 tarihli ve 6223 sayılı Yetki Kanunu kapsamında çeşitli tarihlerde yürürlüğe konulan 633 ilâ 666 sayılı KHK'lerle bazı KHK ve kanunlarda değişiklikler yapılmıştır. Ancak Anayasa Mahkemesi KHK'ler ile yapılan bazı düzenlemeleri, yetki kanunu kapsamına girmediği veya KHK'lerle düzenleme yapılamayan konular kapsamına girdiği gerekçesiyle iptal etmiştir.

Anayasa Mahkemesince iptal edilen hükümlerin (kamuoyuna duyurulan ve gerekçeli kararı henüz Resmî Gazetede yayımlanmayanlar dâhil) yeniden Kanunla düzenlenmesi öngörülmektedir. Bu kapsamda; 375, 633, 635, 639, 644, 645, 649, 652, 655, 663 ve 664 sayılı KHK'lerde yer alan bazı hükümler ile 1700, 3201, 6200, 657, 969, 2022, 3146, 3154, 3194, 3224, 3254, 4458, 4708, 4904, 5411, 5429, 5544, 5653, 6085 ve 6004 sayılı Kanunların KHK'ler ile düzenlenen bazı hükümlerinin yeniden düzenlenmesi öngörülmektedir.

4. 1/778 ESAS NUMARALI KANUN TASARISININ GEREKÇESİ

Tasarının gerekçesinde özetle aşağıdaki değerlendirmelere yer verilmiştir.

657 sayılı Devlet Memurları Kanununda yapılan düzenlemelerle;

— Uzman yardımcılığı ve müfettiş yardımcılığında geçirilmesi gereken asgarî sürenin üç yıldan iki yıla indirilmesi,

— Müdür, İl Müdürü, Daire Başkanı ve daha üst unvanlı kadrolara yapılacak atamalarda aranan hizmet süresinin beş yıla düşürülmesi,

— Müdür, İl Müdürü, Daire Başkanı ve daha üst kadrolara atanabilmek için öğrenim durumu ile beş yıllık hizmet süresinin dışında özel şartların aranmaması,

amaçlanmaktadır.

— 6004 sayılı Dışişleri Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunda yapılan düzenlemelerle, Dışişleri Bakanlığında meslek mensupları dışından büyükelçi ve daimi temsilci olarak atananların merkeze döndüklerinde meslek mensubu olanlarla aynı haklara sahip olması öngörülmektedir.

— 6114 sayılı Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda yapılan düzenlemelerle, önlisans, lisans ve lisansüstü diploma programlarına kayıtlı öğrencilerin sınav hizmetlerine yönelik geçici işlerde kısmî zamanlı olarak çalıştırılabilmesi amaçlanmaktadır.

5. 1/778 ESAS NUMARALI KANUN TASARISI İLE ÖNGÖRÜLEN DÜZENLEMELER

Tasarıda 2/1613 esas numaralı Kanun Teklifinden farklı olarak;

657 sayılı Kanuna “Yönetici kadrolarına yapılacak atamalar” başlıklı yeni ek madde 44 eklenmektedir. Bu düzenlemeyle;

— 1, 2, 3 ve 4 üncü dereceli Müdür ve daha üst unvanlı yönetici kadrolarına atanmada, en az lisans düzeyinde yükseköğrenim mezunu olma ve kamu kurum ve kuruluşlarında en az beş yıl hizmetin bulunması şartları getirilmektedir.

— Ek göstergesi 6.400 ve daha yüksek tespit edilen yönetici kadrolarına atanmada, en az lisans düzeyinde yükseköğrenim mezunu olma ve kamu kurum ve kuruluşları ile özel kurumlarda veya serbest olarak en az 5 yıl hizmetin bulunması şartları getirilmektedir.

6. KOMİSYONUMUZDA TEKLİFİN GENELİ ÜZERİNDE YAPILAN GÖRÜŞMELER

6.1. Komisyon Üyelerinin Görüşleri

Komisyonumuzda Teklifin geneli üzerinde yapılan görüşmelerde;

— 1/1/2013 tarihinden Kanunun yürürlüğe gireceği tarihten itibaren bir yıl sonrasına kadar faaliyette olup olmadığına bakılmaksızın sanayi işletmelerini sanayi siciline tescil ettirenler hakkında Kanunda sanayi siciline tescil ettirmeyenler için öngörülen idari para cezasının uygulanmayacağına ilişkin düzenlemenin halihazırda işletmelerini sanayi siciline tescil ettirmiş iyi niyetli işletmeciler açısından haksızlık doğuracağı, ayrıca düzenlemenin faaliyette olup olmadığına bakılmaksızın tüm işletmeleri kapsama almasının yerinde olmayacağı,

— Türkiye’de oynanan bahis ve şans oyunlarının önemli bir kısmının yurt dışında kurulmuş internet siteleri üzerinden yasa dışı yollarla oynatıldığı, mevzuatımızda bu hususa ilişkin cezai hükümlerin yaptırımlar açısından yetersiz olduğu, yasadışı bahisler kapsamında yüklü miktardaki paranın özellikle bazı spor dallarında şikeye ve teşvik uygulamalarına neden olduğu, bu amaçla yasadışı bahis oynatan internet sitelerine erişimin engellenerek uygulanacak cezaların ağırlaştırılması yönündeki düzenlemelerin oldukça olumlu olduğu,

— Diyanet İşleri Başkanlığının görev ve sorumluluklarını yerine getirebilmesi için Başkanlığın ihtiyaç duyduğu yeteri kadar yetişmiş ve tecrübe sahibi personelin istihdam edilmesi gerektiği, ancak bu ihtiyacın kısa süre vekil olarak görev yapan personele kadro vererek değil, açılacak sınav sonucuna göre açıktan atama yöntemiyle yapılmasının hakkaniyete daha uygun olacağı,

— Cami, mescit veya Kur’an kursu gibi ibadet yerlerinin eklentisi ya da bütünleyici bölümlerinin ticari faaliyete konu edilmesinin doğru bir uygulama olmadığı, mevcut ibadet yerlerinde ticari faaliyetlerin yapıldığı yerlerin bulunuyor olmasının bu durumu meşru ve yaygın hale getirmemesi

gerektiği, aksine Diyanet İşleri Başkanlığının ibadet yerlerinde ticari faaliyetleri engelleyici çözümler üretmesi gerektiği ve ibadetlere tahsis edilecek yeni yerlerin inşasında ticari faaliyete ayrılacak alanların yapılmasının engellenerek bu yerlerde yeni ticari alanların oluşmasını önleyici tedbirlerin alınması gerektiği,

— Gerek 1416 sayılı Kanun kapsamında yurtdışına gönderilen burslu öğrenciler ve araştırma görevlileri gerekse kamu kurum ve kuruluşları adına yurtdışına gönderilen personelin bulunduğu, bu konudaki yeknesaklığın sağlanması amacıyla yurt dışına göndermeye ilişkin her türlü iş ve işlemin Yükseköğretim Kurulu Başkanlığına devredilerek bu konudaki tüm işlemlerin tek bir elden yürütülmesinin doğru bir uygulama olacağı, ancak devam eden süreç açısından kamu kurum ve kuruluşları arasında yetki karmaşasının oluşabileceği göz önüne alındığında bu konuda daha kapsamlı bir yasal düzenlemenin yapılmasının daha doğru olacağı,

— Sürücü adaylarının teorik ve uygulamalı sınavlarının yapılması işinin özel kesime devredilmesinin olumsuz sonuçları olabileceği, bu durumun son derece titiz ve zor bir süreç sonunda verilmesi gereken ehliyetlerin hızla ve kolaylıkla verilebilmesine yol açabileceği, sonuç olarak trafik kazalarında ciddi bir artış yaşanabileceği gerçeğinin göz önünde bulundurulması gerektiği,

— Sürücü belgesine ilişkin yasal çerçevenin değiştirilmesi nedeniyle sürücü belgelerini yenileneceklerle harç istisnası getirilmekle birlikte bunların 101 TL'lik değerli kâğıt bedelini ödemesi sonucunu doğuracağı, ehliyetini sadece yasal değişiklik nedeniyle yenilemek zorunda kalacak kişilerden değerli kâğıt bedelinin alınmaması veya daha düşük bir bedel alınmasını sağlayacak bir düzenleme yapılması gerektiği,

— İlgili idarelerce kamulaştırma işlemleri tamamlanmamış veya kamulaştırması hiç yapılmamış olmasına rağmen fiilen kamu hizmetine ayrılan veya kamu yararına ilişkin bir ihtiyaca tahsis edilerek üzerinde tesis yapılan taşınmazlar hakkında yapılan düzenlemenin hem anayasal ilkelere hem hukuka aykırı olacağı, üstelik bu uygulamanın 4/11/1983 tarihi ile 31/12/2012 tarihlerini de kapsayacak şekilde genişletilmesinin doğru olmadığı,

— 28 Şubat 1997 tarihinden sonra verilen disiplin cezaları nedeniyle memuriyetten çıkarılanların ilgili şartları taşınmaları kaydıyla yeniden göreve alınmaları hakkında yapılan düzenlemenin başka mağduriyetleri de giderecek şekilde kapsam ve zaman olarak genişletilmesi gerektiği,

— Kamulaştırmaya ilişkin düzenlemelerin bir zorunluluk olduğu ve vatandaşla devlet arasındaki problemleri en uygun şekilde çözmeyi amaçladığı,

— ÖSYM tarafından yapılan sınavlara ait soru ve cevapların Bilgi Edinme Hakkı Kanunu kapsamı dışına çıkarılarak vatandaşlarla paylaşılmamasına yönelik düzenlemenin Anayasaya aykırı olacağı, ÖSYM'nin sınavlarda sorduğu soruların paylaşımına kapatılmasının doğal bir denetimsizlik sonucunu doğuracağı, sınav soru havuzundaki soruların korunması amacıyla yapılan bu düzenleme ÖSYM'yi yeni sorular hazırlama konusunda ataletle düşüreceği ve ÖSYM'nin dinamizmine zarar vereceği,

— Tarım ürünlerine sağlanan destek ödemeleri hakkında yürütölen inceleme ve soruşturmalar nedeniyle destekleme ödemelerine konulan blokelere doğru olmadığı ve çiftçinin mağduriyetine yol açtığı ve bu durumun çözümü yönünde yapılan düzenlemelerin olumlu karşılandığı, ancak tarımsal üretim yapmadığı halde durumları tespit edilemediği için bu desteklemelerden yararlandırılan kişiler nedeniyle Hazinesin uğradığı zararın milyonlarla ifade edildiği gerçeği göz önünde bulundurulacak iyi bir denetimle haksız kazanç elde eden kişilerin tespit edilerek destekleme ödemelerine bloke konulması, bunlara gerekli cezaların verilmesi ve haksız elde ettikleri kredilerin faiziyle geri alınması gerektiği,

— İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu kapsamında iş sağlığı ve güvenliği uzmanı olabilmek için pek çok kişinin sertifika almak ve iş yeri açmak planlamalarını Kanunun ilgili hükümlerinin mevcut yürürlük tarihini esas alarak yaptığı, ancak yapılması öngörülen düzenlemeyle ilgili hükümlerin yürürlük tarihlerinin ötelenmesinin bu durumda olan pek çok kişinin gerek maddi gerekse manevi açıdan mağdur edilmesine neden olacağı, ayrıca mevcut personel sayısının piyasanın talep ettiği düzeyin çok altında kalmasının istihdam edilecek uzmanlara ödenecek maaşların yükselmesine neden olduğu, bu durumun da işletmeleri mali açıdan zor durumda bıraktığı, Bakanlığın yetiştirmiş uzman personelin piyasaya hizmet sunabilmesine yönelik çalışmalarını hızlandırması gerektiği,

ifade edilmiştir.

6.2. Hükümet Adına Yapılan Açıklamalar

Hükümet adına yapılan açıklamalarda ise;

— Sanayi işletmelerini sanayi siciline tescil ettirenler hakkında Kanunda sanayi siciline tescil ettirmeyenler için öngörülen idari para cezasının uygulanmayacağına ilişkin düzenlemenin ülkemizde faaliyet gösteren sanayi işletmelerinin kayıt altına alınabilmesi ve ülke ekonomisinde kaynak planlanmasının daha etkin bir şekilde yapılabilmesi amacıyla getirildiği, yapılan düzenlemeyle yaklaşık yüz bin sanayi işletmesinin kayıt altına alınabileceğinin düşünüldüğü, faaliyette olmayan sanayi işletmelerinin de kapsama alınmasının sanayi işletmesi envanterinin çıkarılması açısından gerekli olduğu, ayrıca öngörülen düzenlemeyle 1/7/2014 tarihine kadar işletmelerini kayıt ettirenler hakkında cezaların geçici olarak kaldırıldığı, bu tarihten sonra cezaların tekrar uygulanmaya başlanacağı,

— Sporda şiddet olaylarının artmasının bir nedeninin de yasa dışı bahis sitelerinde vatandaşların yüklü miktarlarda para kaybetmesi olduğu, yapılması öngörülen düzenlemelerle özellikle yurt dışı kaynaklı yabancı siteler üzerinden oynatılan yasa dışı bahislerin engellenmesi amacıyla BDDK'ya internet bankacılığının bu sitelerde kullanılmasını önleyici tedbirler alması, Telekomünikasyon İletişim Başkanlığına ise bu sitelerin Türkiye yayınlarının önlenmesi konusunda önemli görevler verilmesinin öngörüldüğü,

— Vekil imam, vekil müezzin-kayyım ve Diyanet İşleri Başkanlığına bağlı Kur'an kurslarında vekil öğreticilik yapanlardan, görevde bulunanların ilgili kadrolara atanmasına yönelik düzenlemenin Başkanlığın bu konudaki personel ihtiyacını karşılamak amacıyla yapıldığı, ayrıca Başkanlığın yapılacağı sınav sonucuna göre açıktan atama yapmak suretiyle de personel alımına devam edileceği,

— 2012 ve önceki yıllarda haksız yere yapıldığı gerekçesiyle yürütülen inceleme ve soruşturmalar sonuçlanıncaya tarımsal desteklemelere konulan blokenin iyi niyetli ve gerçek üretim yapmış olan çiftçinin mağduriyetine sebep olduğu, gerçek üretim yaptığı halde destek ödemelerinden faydalanamayan çiftçilerin mali durumlarının bozulduğu ve bu nedenle tarımsal üretimin olumsuz etkilediği, yapılan düzenlemeyle iyi niyetli ve gerçek üretim yapan çiftçilere konulan ödeme blokelerinin kaldırılacağı ancak gerçek üretim yapmadığı halde hukuka aykırı destekleme ödemesi yapılan kişiler hakkında hesaplanan geri ödemelerin de kanuni faizi ile birlikte tahsil edileceği,

— Cami, mescit veya Kur'an kursu gibi ibadet yerlerinde ticari faaliyet alanlarının işletilmesi ve işlettilerilebilmesi amacıyla Diyanet İşleri Başkanlığına yetki verilmesi gerektiği, aksi takdirde bu alanlara ilişkin yasal düzenleme eksikliği nedeniyle bu alanların hukuk dışı yollarla değerlendirilebileceği, Başkanlığa verilecek yetki ile ibadet yerlerinde yer alan ticari alanlar üzerinde

kamunun tasarruf gücünün arttırılabileceği, atıl vaziyette duran bu bölümlerin ekonomik anlamda daha verimli kullanılması sağlanarak elde edilecek gelirlerle ibadet yerlerinin bakım ve onarım giderlerinin karşılanacağı ve böylece çevresi ile birlikte ibadet yerlerinin daha nezih ve huzurlu mekânlar olmasının sağlanacağı,

— Yurtdışına gönderilen burslu öğrenciler, araştırma görevlileri ile kamu kurum ve kuruluşları adına yurtdışına gönderilen personel hakkında uygulanan farklı mevzuatın zaman zaman karmaşaya neden olabildiği ve kamu idarelerini yetki konusunda karşı karşıya getirebildiği, gerek tabi olunan mevzuatın karışık gerekse yurt dışı eğitime gönderilecek kişilerin çokluğunun uygulamada sorunlara neden olduğu, bu konudaki karmaşanın ortadan kaldırılması ve yeknesaklığın sağlanması amacıyla bu konudaki yetkinin Yükseköğretim Kurulu Başkanlığına devredilmesinin öngörüldüğü ancak daha ayrıntılı ve kapsamlı bir çalışmanın yapılabileceği,

— Milli Eğitim Bakanlığının sürücü adaylarının teorik ve uygulamalı sınavlarına yönelik gerekli deneyime sahip olduğu, ayrıca yeni sınav sistemine ilişkin hazırlık ve çalışmalarını tamamladığı, bu sınavların özel sektör aracılığıyla da yaptırılabilmesi yönündeki düzenlemenin asıl amacının bu sektörde ihtisaslaşmış kurum ve kuruluşlar aracılığıyla sınavların daha etkin yapılmasının sağlanması olduğu, ancak dile getirilen çekinceler doğrultusunda sınav hizmetlerinin üçüncü kişilere yaptırılması hususunun ilgili düzenlemeden çıkarılabileceği,

— Sürücü belgelerinin yenilenmesine yönelik düzenlemenin Avrupa Birliği mevzuatına uyum çerçevesinde yapıldığı, bu kapsamda sürücü belgelerinin hâlihazırda olduğu gibi ömür boyu kullanılamayacağı, belli aralıklarla sürücü belgesi sahibi vatandaşların sağlık kontrolünden geçirileceği, bu kontroller sonucunda ehliyet almak için gerekli olan sağlık şartlarını kaybeden kişilerin ehliyetlerinin de yenilenmeyeceği, bu açıdan bakıldığında yapılan düzenlemeyle daha etkin bir trafik güvenliği sisteminin oluşturulabileceği,

— İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu kapsamında Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının iş güvenliği uzmanı yetiştirmek üzere yılda dört defa sertifika programı düzenlediği, programlarda başarılı olanlara sertifikalarının verilerek işletmelerde çalışabilmelerinin sağlandığı, ancak yürütülen programlar neticesinde henüz piyasanın ihtiyaç duyduğu sayıda iş güvenliği uzmanının yetiştirilemediği, ilgili düzenlemelerin yürürlüğe gireceği tarihe yaklaştıkça işletmelerin ihtiyaç duyduğu uzman talebindeki artış nedeniyle uzmanlara ödenecek maaşların yükselmesi gibi bir durumla karşılaşıldığı ve bunun işletmeleri mali anlamda zor durumda bıraktığı, bu nedenle Kanunun ilgili maddesinin yürürlük tarihinin ötelenerek ihtiyaç duyulan uzman personelin yetişmesinin sağlanacağı,

ifade edilmiştir.

7. KOMİSYONUN MADDELER HAKKINDA KARARI

Teklif üzerindeki görüşmeler ardından Teklif ve gerekçesi Komisyonumuzca da benimsenerek alt komisyon metni esas alınmak suretiyle maddelerinin görüşülmesine geçilmiştir.

Teklif aşağıdaki değişiklikler yapılmak suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 1

Alt komisyon metninin çerçeve 8 inci maddesi; yeni çerçeve 1 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 2

Alt komisyon metninin çerçeve 1 inci maddesi; madde metnine açıklık kazandırmak amacıyla değişiklik yapmak suretiyle yeni çerçeve 2 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 3

Alt komisyon metninin çerçeve 2 nci maddesi; yeni çerçeve 3 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 4

Alt komisyon metninin çerçeve 3 üncü maddesi; redaksiyona tabi tutularak “isim” ibaresinden sonra gelmek üzere “unvan ve marka” ibaresinin eklenmesi suretiyle yeni çerçeve 4 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 5

Alt komisyon metninin çerçeve 4 üncü maddesi; cami ve mescitler ile Kur’an kurslarının bir kısmında veya eklentisi ya da bütünüyle parçasında bulunan ve ticari faaliyetlerde kullanılması öngörülen kısımlarının; irtifak hakkı tesisine konu edilmemek şartıyla ve elde edilen gelirlerin yüzde onunun pay olarak Diyanet İşleri Başkanlığına aktarılacak, kalan kısmın en az üçte ikisi öncelikle gelirlerin elde edildiği cami, mescit ve Kur’an kurslarının münhasıran yapımı, bakımı, onarımı ve işletilmesine (ısıtma, aydınlatma vb.) ilişkin giderlerde, kalanın ise buraları yaptıran dernek veya vakıfların tüzüklerinde veya vakfiye ya da vakıf senedinde belirtilen amaçlarda kullanılmak şartıyla, işletilmek, işlettirilmek veya kiraya verilerek üzere ilgili dernek veya vakfın bedelsiz olarak tasarrufuna bırakılmasına, dernek veya vakıf olmayan cami ve mescitler ile Kur’an kurslarının bir kısmında veya eklentisi ya da bütünüyle parçasında bulunan ve ticari faaliyetlerde kullanılması öngörülen kısımlarının ise, irtifak hakkı tesisine konu edilmemek şartıyla Diyanet İşleri Başkanlığınca işletilebilmesine veya 2886 sayılı Devlet İhale Kanununa göre pazarlık usulüyle yapılacak ihaleyle işlettirilebilmesine ya da kiralanabilmesine imkân sağlayacak ve elde edilen gelirlerin muhasebeleştirilmesine ve bütçeye aktarılmasına ilişkin ayrıntılı düzenlemeler içerecek şekilde değiştirilmesi suretiyle yeni çerçeve 5 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 6

Alt komisyon metninin çerçeve 5 inci maddesi; yeni çerçeve 6 ncı madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 7

Alt komisyon metninin çerçeve 6 ncı maddesi; 30/6/2013 tarihi itibarıyla Diyanet İşleri Başkanlığında vekil imam-hatip, vekil müezzin-kayyım ve Başkanlığa bağlı Kur’an kurslarında vekil Kur’an kursu öğreticisi olarak görev yapmakta olanlar ile 4/5/2005 ila 30/6/2013 tarihleri arasında en az üç ay süreyle vekil imam-hatip, vekil müezzin-kayyım ve Başkanlığa bağlı Kur’an kurslarında vekil Kur’an kursu öğreticisi olarak görev yapmış olanlardan gerekli şartları taşıyanların Başkanlık kadrolarına atanmalarına imkan sağlayacak şekilde değişiklik yapmak suretiyle yeni çerçeve 7 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 8

Alt komisyon metninin çerçeve 7 nci maddesi; vekil memur olarak görev yapanlara görev yaptıkları sürelerle bağlı olarak bir yılda 20 günü geçmemek üzere her ay için 2 gün yıllık izin verilmesini öngören bir düzenlemenin (b) bendi olarak, kadın memurlar için doğu14m sonrası gece nöbeti ve vardiyası verilemeyen sürenin bir yıldan iki yıla çıkarılmasını öngören bir düzenlemenin (c) bendi olarak ve kariyer uzman yardımcılarının uzmanlığa geçişte yabancı dil yeterliliklerine ilişkin ek 41 inci maddede uyum sağlanmasını öngören bir düzenlemenin maddeye (e) bendi olarak eklenmesi ve mevcut bentlerin buna göre teselsül ettirilmesi suretiyle yeni çerçeve 8 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 9

657 sayılı Devlet Memurları Kanununa geçici 41 inci madde eklenerek; kamu kurum ve kuruluşlarının merkez ve taşra teşkilatı ile bunlara bağlı döner sermayeli kuruluşlarda, ayın veya haftanın bazı günleri ya da günün belirli saatleri gibi kısmi zamanlı çalışanlar ile yükseköğretim kurumlarının araştırma-geliştirme projelerinde proje süreleriyle sınırlı olarak çalışanlar hariç olmak üzere 25/6/2013 tarihi itibarıyla; 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (B) fıkrası ve 4924 sayılı Kanun uyarınca vizelemiş veya ihdas edilmiş sözleşmeli personel pozisyonlarında çalışanlar ile il özel idaresi, belediye ve bağlı kuruluşları ile mahalli idare birliklerinde 5393 sayılı Kanunun 49 uncu maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca çalışmakta olan personelin memur kadrolarına atanması ve buna ilişkin usul ve esasların belirlenmesini öngören bir düzenlemenin, Teklife yeni çerçeve 9 uncu madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 10

Alt komisyon metninin çerçeve 10 uncu maddesi mevcut uygulamanın devam ettirilmesi amacıyla metinden çıkarılmış; 711 sayılı Nöbetçi Memurluğu Kurulması ve Olağanüstü Hal Tatbikatlarında Mesainin 24 Saat Devamını Sağlayan Kanunda değişiklik yapmak suretiyle kamu düzeninin sağlanmasında yetkili mercilere bildirilecek alarm haberlerinin ilgililere sürat ve emniyetle ilgililere ulaştırılmasında İçişleri Bakanlığına ve Bakanlıkça uygun görülecek teşkilat ve kurumlarında nöbetçi memurluğun kurulmasında Bakanlığa yetki verilmesini öngören bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 10 uncu madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 11, 12

Alt komisyon metninin çerçeve 9 uncu ve 11 inci maddeleri; çerçeve 11 ve 12 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 13

Yüksek İhtisas Üniversitesinin eğitim-öğretime başlama süresi hakkında oluşabilecek tereddütlerin giderilmesi için eğitim-öğretime başlamak için üç yıllık sürenin ek 140 ıncı maddede yapılan değişikliğin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren başlayacağı hususuna yönelik geçici bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 13 üncü madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 14

Alt komisyon metninin çerçeve 12 nci maddesi; 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun “Tanımlar” başlıklı 3 üncü maddesinde tanımı yapılan otomobil, minibüs, otobüs tanımlarının değiştirilmesi nedeniyle motorlu taşıtlar vergisi ile diğer vergilerin uygulanmasında ortaya çıkması muhtemel ihtilafların önlenmesini sağlayacak şekilde değiştirilmesi suretiyle yeni çerçeve 14 üncü maddesi olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 15

Alt komisyon metninin çerçeve 13 üncü maddesi; Milli Eğitim Bakanlığının sınavlarla ilgili ciddi yatırımlar yaptığı dikkate alınarak, sürücü adaylarının teorik ve uygulamalı sınavlarının devlet güvencesinde Bakanlık tarafından yapılmasını ve özel kesime bu hizmetlerin yaptırılabilmesine dönük düzenlemenin metinden çıkmasını sağlayacak şekilde değişiklik yapmak suretiyle yeni çerçeve 15 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 16, 17, 18

Alt komisyon metninin çerçeve 14, 15 ve 16 ncı maddeleri; yeni çerçeve 16, 17 ve 18 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 19

Alt komisyon metninin çerçeve 17 nci maddesi; Milli Eğitim Bakanlığı sınav hizmetlerine ilişkin önemli alt yapı yatırımları ve hazırlıklar yapmış bulunduğundan sınav hizmetlerinin üçüncü kişilere de yaptırılması yerine yalnızca Bakanlık tarafından yürütülmesini sağlayacak şekilde değişiklik yapmak suretiyle yeni çerçeve 19 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 20, 21

Alt komisyon metninin çerçeve 18 ve 19 uncu maddeleri; yeni çerçeve 20 ve 21 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 22

Alt komisyon metninin çerçeve 20 nci maddesi; gümrük kapılarında gümrük işlemlerini aşırı derecede arttıracığından yabancı plakalı araçlara kesilen ancak tebliğ edilemeyen idari yaptırım karar tutanaklarının gümrük kapılarında tebliğ edilmesini öngören hükmün metinden çıkarılarak maddenin yeniden düzenlenmesi suretiyle yeni çerçeve 22 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 23

Alt komisyon metninin çerçeve 21 inci maddesi; yeni çerçeve 23 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 24

Alt komisyon metninin çerçeve 22 nci maddesi; sınav hizmetlerinin yalnızca Milli Eğitim Bakanlığı tarafından yürütülmesine yönelik metinde yapılan değişiklikler nedeniyle ihtiyaç kalmayan Karayolları Trafik Kanununa eklenmesi öngörülen geçici 23 üncü maddenin metinden çıkarılması suretiyle yeni çerçeve 24 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 25, 26

Alt komisyon metninin çerçeve 23 ve 24 üncü maddeleri; yeni çerçeve 25 ve 26 ncı maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 27

Alt komisyon metninin çerçeve 25 inci maddesi; “bir işlem veya tesisat” ibaresinin “tesisat, yapı veya donatı” şeklinde değiştirilmesi; “yapıldıktan” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve en az 5 yıl kullanıldıktan” ibarelerinin eklenmesi suretiyle redaksiyona tabi tutularak yeni çerçeve 27 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 28

Alt komisyon metninin çerçeve 26 ncı maddesi; yeni çerçeve 28 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 29, 30, 31, 32

Alt komisyon metninin çerçeve 27 nci maddesi Teklif metninden çıkarılmış ve alt komisyon metninin çerçeve 28, 29, 30 ve 31 inci maddeleri, yeni çerçeve 29, 30, 31 ve 32 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 33

4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanununun 26 ncı maddesine göre verilen idari para cezası miktarlarının günün şartlarına göre yeniden düzenlenmesi suretiyle hafifletilmesini ve bazı idari para cezalarının tekrarına ilişkin sürelerin yeniden belirlenmesini öngören bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 33 üncü madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 34

Alt komisyon metninin çerçeve 44 üncü maddesinin ikinci fıkrası; kanunların yapılmasındaki esas ve usullere uygunluğun sağlanması amacıyla bölünerek yeni çerçeve 34 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 35, 36

Alt komisyon metninin çerçeve 32 ve 33 üncü maddeleri; yeni çerçeve 35 ve 36 ncı maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 37

Alt komisyon metninin çerçeve 34 üncü maddesi; gerçek üretim yapan çiftçilerin destekleme ödemelerinden yararlandırılmasına ve aynı durumda olan ve haklarında takip başlatılmış olan çiftçilerin de uygulama kapsamına alınması ile maddenin uygulamasına ilişkin tereddüde düşülebilecek hususların açıklığa kavuşturulmasına imkân sağlayacak şekilde değiştirilmesi suretiyle yeni çerçeve 37 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 38

Genel İdare Hizmetleri Sınıfında yer alan kadrolara asaleten veya vekâleten atanan ve Genel Sağlık Sigortası Genel Müdürlüğünde fiilen çalışan doktor, diş hekimi ve eczacılara en yüksek Devlet memuru aylığının (ek gösterge dâhil) % 700'ünü geçmemek üzere ek ödeme yapılabilmesini öngören bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 38 inci madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 39

5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanununun 30 uncu maddesi uyarınca müfettiş yardımcısı olarak atanmaların, en az üç yıl fiilen çalışmak ve Kurumca belirlenen konuda tez hazırlamak kaydıyla açılacak yeterlik sınavına girme hakkını kazanacağını, müfettişlik yeterlik sınavında başarı gösteremeyenlere yeterlik sınavından itibaren bir yıl içinde bir hak daha verileceğini, bu süre sonunda da yeterlik sınavında başarı gösteremeyenlerin durumlarına uygun diğer kadrolara atanacağını ve mevcut metinde yer alan yabancı dil yeterliğine ilişkin düzenlemelerin çıkarılmasını öngören bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 39 uncu madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 40

Alt komisyon metninin çerçeve 35 inci maddesi; çerçeve 40 ncı madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 41

23/4/1999 ila 14/2/2005 tarihleri arasında disiplin soruşturması kapsamında görevlerine son verilene daha önce 5510 sayılı Kanunun geçici 44 üncü maddesi kapsamında sağlanan haklardan yararlanmak için öngörülen süreler içinde müracaat etme hakkı verilmiş olmasına karşın müracaat etmeyen veya edemeyenlere bir hak daha verilmesi öngören ve bu düzenlemenin yürürlüğe gireceği tarihten 31/12/2013 tarihine kadar müracaat etmeleri kaydıyla bu düzenlemeden faydalanabilmelerini öngören bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 41 inci madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 42

Alt komisyon metninin çerçeve 36 ncı maddesi; yeni çerçeve 42 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 43

Alt komisyon metninin çerçeve 37 nci maddesi; 28/2/1997 tarihinden sonra verilen disiplin cezaları nedeniyle memuriyetten çıkarılanlardan 4455 Kanun ile 5525 sayılı Kanun hükümlerinden yararlanmış olanların memuriyete dönebilmeleri yapılan düzenlemeye üç ay içinde başvuru yapmaları koşulunun eklenmesi ve yeniden göreve alınmalarında ilgili kamu kurum ve kuruluşlarının uygun görmesi şartının çıkarılması suretiyle yeni çerçeve 43 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 44

5543 sayılı İskân Kanununda değişiklik yapmak suretiyle, 6360 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesi nedeniyle statü olarak köyden mahalleye dönüşen ancak kırsal alan niteliği değişmeyen yerleşmelerde İskân Kanununun mağduriyetlere neden olmaksızın kesintisiz uygulanabilmesini ve bu yerlerdeki taşınmazlardan mera vasfında olanların, Mera Kanunu gereğince istenilen ot bedeli alınmaksızın tahsis amacı değiştirilerek tapuda Hazine adına tescil edildikten sonra öngörülen düzenleme kapsamında değerlendirilmesini öngören bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 44 üncü madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 45

5543 sayılı İskân Kanununda değişiklik yapmak suretiyle, hak sahibi olarak belirlenmesine rağmen iskânları gerçekleştirilemeyenlerin aradan geçen süre zarfında hak sahibi niteliği taşınmaları nedeniyle hak sahibi olmalarına imkân tanınması ve iskân bütünlüğünün bozulmamasını teminen Sarıkeçili Göçebe Grubuna mensup göçebe oldukları gerekçesiyle ve tarım dışı olarak Karaman İlinde iskân edilip, kendilerine taşınmaz verilen ailelerden, evlenmek suretiyle ayrılanlar ile sonradan doğup göçebelik ile ilgili şartları haiz olanlardan, 12/1/2009 tarihinde yapılan iskân duyurusu neticesinde hak sahibi olarak kabul edilen ailelerin, öngörülen düzenlemenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altmış gün içerisinde müracaat etmeleri hâlinde bu Kanun kapsamında hak sahibi olarak kabul edilebilmesini, bu ailelerin dışında kalan ve hak sahibi olarak belirlenmesine rağmen en az on yıl içerisinde kendilerine taşınmaz verilemeyen ailelerden, evlenmek suretiyle ayrılanlar ile sonradan bu Kanunda belirtilen hak sahipliği şartlarını haiz oldukları anlaşılanların, öngörülen düzenlemenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içerisinde müracaat etmeleri hâlinde hak sahibi olarak kabul edilebilmelerini öngören bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 45 inci madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 46

Alt komisyon metninin çerçeve 38 inci maddesi; yeni çerçeve 46 ncı madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 47

Alt komisyon metninin çerçeve 39 uncu maddesi; erişimin engellenmesi tedbiri kararının bu konularla doğrudan ilgili ve yetkili kurumlar tarafından alınması ve bu suçlarla mücadelede etkinliğin sağlanmasında yetkili kurumlarca alınan kararların Telekomünikasyon İletişim Başkanlığınca uygulanacağı şeklinde değiştirilmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 48, 49, 50

Alt komisyon metninin çerçeve 40, 41 ve 42 nci maddeleri; yeni çerçeve 48, 49 ve 50 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 51

6093 sayılı Türkiye Yazma Eserler Kurumu Başkanlığı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanununda değişiklik yapmak suretiyle, Kurumda belli bir uzmanlık gerektiren nitelikteki iş ve hizmetler için istihdam edilebilecek personel sayısının artırılması amacıyla Kanunun 7 nci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “yüzde onunu” ibaresinin “yüzde otuzunu” şeklinde değiştirilmesini öngören bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 51 inci madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 52

Alt komisyon metninin çerçeve 43 üncü maddesi; yeni çerçeve 52 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 53

Alt komisyon metninin çerçeve 44 üncü maddesi; birinci fıkranın (b) bendinin sınav ücreti ödenmesine ve sınavlarda görev alanların yol giderlerinin ödenmesine imkân sağlayacak şekilde değiştirilmesi suretiyle yeni çerçeve 53 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 54

İdarenin her türlü eylem ve işlemleri ile tutum ve davranışlarını insan haklarına dayalı adalet anlayışı içinde hukuka ve hakkaniyete uygunluk yönlerinden inceleyen, araştıran ve idareye tavsiyelerde bulunan Kamu Denetçiliği Kurumunun faaliyet alanının geniş ve çeşitli olmasının bu faaliyet alanını bilen değişik disiplinlerde yetişmiş uzman personele ihtiyaç doğurduğu, ancak Kurumun yeni kurulmuş olmasının belirli bir süre bu ihtiyacı diğer kurum ve kuruluşlardan personel görevlendirmesi yaparak gidermesini gerektirdiği, Kamu Denetçiliği Kurumunun yeni faaliyete geçmesi sebebiyle uzman ve hukukçu personel yetersizliğinin Kurumun etkin bir şikâyet mekanizması olarak toplumdaki beklentiyi karşılmasına engel olduğu, bu nedenlerle diğer kamu idarelerinden görevlendirecek personelle ilgili olarak yaşanan sıkıntıların ortadan kaldırılması ve görevlendirme süresinin artırılmasını öngören bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 54 üncü madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 55

İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu geçici 4 üncü maddesine; Bakanlığın usul ve esaslarının belirlemek kaydıyla iş güvenliği uzmanlığı belgesine sahip olanlara Sosyal Güvenlik Kurumuna ödenmiş olan prim gün sayısı ile sahip oldukları belge sınıfı gibi hususları dikkate alarak üst sınıflardaki iş güvenliği uzmanlığı belgesi alabilmeleri için maddenin yayımı tarihinden itibaren bir yıl içinde kullanılmak şartıyla en fazla iki sınav hakkı verilmesine dair gerekli düzenlemeyi yapmaya yetkili olduğunu öngören bir hükmün eklenmesini öngören bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 55 inci madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 56

Alt komisyon metninin çerçeve 45 inci maddesi; uygulamada, iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinin ulaşılabilirliğinin yaygınlaştırılması, arz talep dengesinin oluşturulması, rekabet ve istihdamı olumsuz etkileyecek unsurların ortadan kaldırılması amacıyla, İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununun 6 ve 7 nci maddelerinin yürürlüğünün ertelenmesine ilişkin düzenlemenin tarihinin değiştirilmesi suretiyle yeni çerçeve 56 ncı madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65

Alt komisyon metninin çerçeve 46 ve 47 nci maddeleri ile 48 inci maddesinin; (a) bendi, (b) bendi, (c) bendi, (ç) bendi ve (d) bendi, 49 ve 50 nci maddeleri; yeni çerçeve 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64 ve 65 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiş; alt komisyon metninin çerçeve 57 nci maddesi mevcut uygulamanın devam ettirilmesi amacıyla metinden çıkarılmıştır.

Çerçeve Madde 66

KİT’lerde çalışan sözleşmeli personelin izinlerinin Devlet memurlarıyla paralel hale getirilmesi amacıyla 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 22 nci maddesinin yürürlükten kaldırılmasını öngören bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 66 ncı madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 67

KİT’lerde çalışan sözleşmeli personelin izinlerinin Devlet memurlarıyla paralel hale getirilmesi amacıyla 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 23 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 67 nci madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 68, 69, 70, 71

Alt komisyon metninin çerçeve 51, 52, 53 ve 54 üncü maddeleri; yeni çerçeve 68, 69, 70 ve 71 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 72

Alt komisyon metninin çerçeve 55 inci maddesi; Kurulun oluşumuna ilişkin mevcut uygulamanın devam ettirilmesi amacıyla değiştirilmesi suretiyle yeni çerçeve 72 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 73

Alt komisyon metninin çerçeve 56 ncı maddesi;

— (b) ve (u) fıkraları ile (g), (h) ve (ö) fıkralarının 2 numaralı bentleri; Uzman yardımcılarında yeterlilik sınavına girmek için üç yıl olan çalışma şartının iki yıla indiren, yabancı dil şartını ve tez hazırlama hususunu kurumların inisiyatifine bırakan maddelerin teklif metninden çıkarılmış olması nedeniyle, sırasıyla Aile ve Sosyal Politikalar denetçi yardımcıları, İş ve Meslek Danışmanları, Milli Eğitim Denetçi yardımcıları, Sağlık Denetçi yardımcıları ve Enerji ve Tabii Kaynaklar Denetçi yardımcılarını düzenleyen hükümlerde de paralel değişiklikler yapmak suretiyle,

— (ğ) fıkrasının 1 numaralı bendi; Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının Denetim Hizmetleri Başkanlığının ve müfettişlerinin çalışma usul ve esaslarının kariyer meslek mensuplarının çalışma usul ve esaslarına ilişkin olarak kullanılan standart düzenlemeye uyum sağlanması amacıyla değişiklik yapmak suretiyle,

— (o) fıkrası; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının yurtdışı temsilciliklerinde istihdam edilecek personelin niteliklerinde aranan şartların nitelikli personel temininde sıkıntıya neden olduğundan yurtdışına gönderilecek personel temininde alternatiflerin ve niteliklerin artırılmasını teminen yeni bir hükmün fıkraya 2 numaralı bent olarak; İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü kadrolarında görev yapan tabiplere yapmış oldukları işlerin niteliği gereği ek ödeme yapılmasını teminen yeni bir hükmün fıkraya 3 numaralı bent olarak eklenmesi ve redaksiyona tabi tutulmak suretiyle,

— (ü) fıkrası; 6493 sayılı Ödeme ve Menkul Kıymet Mutabakat Sistemleri, Ödeme Hizmetleri ve Elektronik Para Kuruluşları Hakkında Kanunda yapılan değişikliğe paralel olarak “hukuk ve bilişim” ibaresinin “hukuk, bilişim ve Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu” şeklinde değişiklik yapmak suretiyle,

— (v) fıkrası; Türkiye İstatistik Kurumunda daire başkanı atamalarının diğer kamu kurum ve kuruluşlarındaki uygulamaya paralel olarak ilgili bakan tarafından yapılması amacıyla yeni bir hükmün 2 numaralı bent olarak eklenmesi suretiyle,

yeni çerçeve 73 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

Çerçeve Madde 74

Spor Genel Müdürlüğü merkez teşkilatı için 104, taşra teşkilatı için 2396 adet olmak üzere toplam 2500 adet kadro ile Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü taşra teşkilatı için toplam 100 adet İş ve Meslek Danışmanı kadroları ihdasını öngören bir düzenlemenin Teklife yeni çerçeve 74 üncü madde olarak eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Geçici Madde 1

Maddenin ikinci fıkrasının; Bigadiç Maden İşletmeleri Müessesesi, Şarkkromları Ferrokrom İşletmesi Müessesesi, Kırka Boraks İşletmesi Müessesesi, Seydişehir Alüminyum İşletmesi ve 100. Yıl Gümüş İşletmesi Müdürlüklerinde koruma ve güvenlik görevlisi olarak göreve başlayan, ancak idari yargı kararı gereği görevine son verilen personelin mağduriyetinin giderilmesi amacıyla Eti Maden İşletmeleri Genel Müdürlüğü veya bağlı birimlerinde memur unvanlı sözleşmeli pozisyonlara atanmasına yönelik olarak yeniden düzenlenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Geçici Madde 2

Alt komisyon metninin geçici 2 nci maddesi; aynen kabul edilmiştir.

Madde 75

Alt komisyon metninin yürürlük maddesi olan 58 inci maddesi; çerçeve 22 nci maddede yapılan değişiklik nedeniyle yürürlüğe ilişkin ayrı bir düzenlemeye ihtiyaç kalmadığından (b) bendinin metinden çıkarılması, maddede yer alan bentlerin buna göre teselsül ettirilmesi ve komisyon metninde yapılan değişiklikler doğrultusunda bentlerde yer alan atıflarda değişiklik yapmak suretiyle 75 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Madde 76

Alt komisyon metninin yürütme maddesi olan 59 uncu maddesi; 76 ncı madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Ayrıca, Teklif metninin tamamı kanunların hazırlanmasındaki usul ve esaslara uygunluğun sağlanması amacıyla redaksiyona tabi tutulmuştur.

8. ÖZEL SÖZCÜLER

İçtüzüğün 45 inci maddesi uyarınca Teklifin Genel Kuruldaki görüşmelerinde Komisyonumuzu temsil etmek üzere Adana Milletvekili Mehmet Şükrü ERDİNÇ, Ağrı Milletvekili Ekrem ÇELEBİ, Bitlis Milletvekili Vedat DEMİRÖZ, Bursa Milletvekili Hüseyin ŞAHİN, Çorum Milletvekili Cahit BAĞCI, Denizli Milletvekili Mehmet YÜKSEL, Eskişehir Milletvekili Salih KOCA, İstanbul Milletvekili Mehmet MUŞ, İzmir Milletvekili İlknur DENİZLİ, Gaziantep Milletvekili A. Nejat

KOÇER, Kars Milletvekili Ahmet ARSLAN, Kayseri Milletvekili Ahmet ÖKSÜZKAYA, Konya Milletvekili Mustafa BALOĞLU, Malatya Milletvekili Mustafa ŞAHİN, Manisa Milletvekili Uğur AYDEMİR, Manisa Milletvekili Recai BERBER ve Muğla Milletvekili Ali BOĞA özel sözcüler olarak seçilmiştir.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere saygıyla arz olunur.

Başkan <i>Lütfi Elvan</i> Karaman	Başkanvekili <i>Süreyya Sadi Bilgiç</i> Isparta	Sözcü <i>Ahmet Öksüzkaya</i> Kayseri (Bu raporun özel sözcüsü)
Kâtip <i>Vedat Demiröz</i> Bitlis (Bu raporun özel sözcüsü)	Üye <i>Mehmet Şükrü Erdiç</i> Adana (Bu raporun özel sözcüsü)	Üye <i>Ekrem Çelebi</i> Ağrı (Bu raporun özel sözcüsü)
Üye <i>İzzet Çetin</i> Ankara (Ayrışık yazı ektedir)	Üye <i>Bülent Kuşoğlu</i> Ankara (Muhalefet şerhi ektedir)	Üye <i>Sadık Badak</i> Antalya
Üye <i>Mehmet Günal</i> Antalya (Muhalefet şerhim ektedir)	Üye <i>Haluk Ahmet Gümüş</i> Balıkesir (Ayrışık oyum eklidir)	Üye <i>Hüseyin Şahin</i> Bursa (Bu raporun özel sözcüsü)
Üye <i>Cahit Bağcı</i> Çorum (Bu raporun özel sözcüsü)	Üye <i>Mehmet Yüksel</i> Denizli (Bu raporun özel sözcüsü)	Üye <i>Cengiz Yavilioğlu</i> Erzurum
Üye <i>Salih Koca</i> Eskişehir (Bu raporun özel sözcüsü)	Üye <i>Kazım Kurt</i> Eskişehir (Ayrışık oyum eklidir)	Üye <i>A. Nejat Koçer</i> Gaziantep (Bu raporun özel sözcüsü)
Üye <i>Feramuz Üstün</i> Gümüşhane	Üye <i>Adil Zozani</i> Hakkâri (Muhalefet şerhim eklidir)	Üye <i>Ferit Mevlüt Aslanoğlu</i> İstanbul (Ayrışık oyum ektedir)
Üye <i>Aydın Ağan Ayaydın</i> İstanbul (Ayrışık oyum ektedir)	Üye <i>Mehmet Muş</i> İstanbul (Bu raporun özel sözcüsü)	Üye <i>Müslim Sarı</i> İstanbul (Ayrışık oyum ektedir)
Üye <i>Musa Çam</i> İzmir (Muhalefet şerhim var)	Üye <i>İlknur Denizli</i> İzmir (Bu raporun özel sözcüsü)	Üye <i>Rahmi Aşkın Türeli</i> İzmir (Ayrışık oyum ektedir)

Üye
Ahmet Arslan
Kars
(Bu raporun özel sözcüsü)

Üye
Mustafa Kalaycı
Konya
(Muhalefet şerhi ektedir)

Üye
Uğur Aydemir
Manisa
(Bu raporun özel sözcüsü)

Üye
Ali Boğa
Muğla
(Bu raporun özel sözcüsü)

Üye
Muzaffer Baştopçu
Kocaeli

Üye
Mustafa Şahin
Malatya
(Bu raporun özel sözcüsü)

Üye
Recai Berber
Manisa
(Bu raporun özel sözcüsü)

Üye
Abdulkerim Gök
Şanlıurfa

Üye
Ertuğrul Soysal
Yozgat

Üye
Mustafa Baloğlu
Konya
(Bu raporun özel sözcüsü)

Üye
Erkan Akçay
Manisa
(Muhalefet şerhi ektedir)

Üye
Sümer Oral
Manisa
(Muhalefet şerhim ektedir)

Üye
Hasip Kaplan
Şırnak
(Muhalefet şerhim ektedir)

KARŞIOY YAZISI

Yasama yılının sonuna yaklaşıldığı bugünlerde önemli ve teknik ihtisas komisyonlarının başında gelen Plan ve Bütçe Komisyonunun gündemi olabildiğince yoğunlaşmıştır. Komisyon 18/06/2013 tarihindeki birleşiminde aynı anda 2 kanun tasarısını ve bir kanun teklifini gündemine almıştır. Bir yanda Gelir Vergisi Kanun Tasarısı, diğer yanda Devlet Memurları Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifini gündemine alan Komisyon, muhalefet partilerinin de talebiyle söz konusu Teklif ve Tasarılar için 2 farklı alt komisyon oluşturmuş, içinde 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa ilişkin maddelerin yer aldığı tasarı ve teklif birleştirilerek, Kanun Teklifi esas alınmak suretiyle Alt Komisyonunda 2 günlük yoğun ve titiz bir çalışma ile görüşülmüş olup başlangıçta 46 maddeden oluşan kanun teklifi, alt komisyon görüşmeleri sonunda iktidar partisi tarafından sağanak şekilde verilen önergelerle 59 maddeye çıkmıştır. Daha sonra 27 Haziran 2013 günü kanun teklifi Plan ve Bütçe Komisyonunda ele alınmış, saat 11.00'de başlayan görüşmeler aralıksız sürdürülerek 28 Haziran 2013 sabahı 07.00'de sonlanmıştır. Herhangi bir olağanüstü durum yokken 21 saati aşkın süre Komisyon üyelerini, ilgili bürokratları ve ilgili meclis personelini insanlık dışı koşullarda çalıştırarak sağlıklı yasa yaptığını zannetmek AKP'nin insanı nasıl dışladığının somut göstergesidir.

Bu yoğun ve yorgun çalışma sonunda alt komisyonunda 59 olan madde sayısı ana komisyonunda 76'ya çıkartılmıştır. Bu torba kanun teklifi esasında teklif olarak değil hükümet tasarısı olarak sunulsa daha anlamlı olabilirdi. Kaldı ki teklife imza koyan milletvekilleri muhalefetin her sorusunda hükümet üyeleri ile birlikte bürokratların ağızına bakmaktan kendilerini alıkoyamadılar. Bu torba kanun teklifine "torba" değil, "haral" demek daha doğru olur. Çünkü sadece 73. Madde kendi başına torbadan büyük çuval niteliğindedir. İçinde her şey vardır. Bu teklif 73. Madde içeriği hariç tutulsa bile 45 kanun ve kanun hükmünde kararnamede değişiklik öngörmektedir. Sadece 73. Madde 17 sayfa olup Türk alfabesinin bütün harflerini fıkra olarak bitirdikten sonra ek numaralandırmalarla fıkra sayısı artırılmıştır. Sadece 73. Madde ile 30'dan fazla Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamede değişiklik öngörülmektedir. Böyle bir kanun yapma tekniğine dünyada rastlamanın mümkün olmayacağı gibi ülkemizde de sadece AKP döneminde şahit olunmaktadır.

Aslında bu yöntem de AKP açısından daha önce başvurulmuş, tanıdık bir yöntemdir. AKP, daha önce sunduğu bir kanuni düzenlemenin hemen sonrasında ona çok sayıda başka hüküm ekleyerek -ki muhtemelen eklenen bu yeni hükümler unutulmuş ve/veya düşünülmemiş hükümlerdir- yeni bir kanuni düzenleme ile karşımıza çıkmıştır, çıkmaktadır. Bu durum yasama işleyişi ve takvimine ilişkin ciddiyyeten yoksun bir yaklaşımı daha açıkça göstermektedir. Üstelik Kanun Teklifinin Plan ve Bütçe Komisyonunda görüşüldüğü sırada aynı hükümleri içeren bir başka torba teklifin daha yine AKP'li milletvekilleriince Meclise sunulmuş olması yasama organına gösterilen saygı ve özeni tartışmaya yer vermeksizin ifade etmektedir.

Bu noktada belirtilmesi gerekir ki, itiraz edilen ve yanlış bulunan husus milletvekillerinin kanun teklifi vermesi asla değildir. Kanun teklifi vermek her milletvekilinin doğal hakkı ve kendi tercihidir. Bir milletvekili, ilgisi, bilgisi ve hassasiyetleri çerçevesinde ve kendi iradesiyle kanuni düzenleme teklifinde bulunabilir. Ancak tıpkı alkol düzenlemesine ilişkin kanun teklifinde olduğu gibi, bu düzenleme de, böylesine kanun teklifleri AKP milletvekillerinin her alana yayılan bilgi ve etkinliğini akıllara getirmektedir. Ancak bu yola bu şekilde ve bu sıklıkla başvurulmasından öyle anlaşılıyor ki, bu kanun teklifleri milletvekillerinin ilgisi ve bilgisinden değil, AKP'nin tasarı hazırlama rosedürü ile uğraşmayıp aklına gelen, bürokrasiden sipariş edilen hususları alelacele yasalastırmaya yönelik ısrarından kaynaklanmaktadır.

Zira kanun tasarıları ilgili kamu kurum ve kuruluşlarının görüşü alınarak, belli süreçlerden geçerek Meclise intikal etmektedir. Buna karşın kanun teklifi şeklindeki düzenlemelere ilişkin olarak ilgili kamu kurum ve kuruluşlarının görüşü alınmamaktadır. Doğru ve sağlıklı bir yasama usulü açısından ciddi bir eksiklik olan bu durum AKP açısından ise resmen bir fırsat olarak değerlendirilmektedir. AKP kendi istediği düzenlemeleri bir an önce yasalastırmak amacıyla kamu kurumlarını by-pass etmek için bu yolu izlemekte, kanuni düzenlemeler sıklıkla teklif olarak komisyon gündemine getirilmektedir.

Böylesine bir usulün yanlış ve sağlıksız olduğu açık olup, bu usulün olumsuz yansımalarına da hem Teklifin alt komisyon çalışmalarında hem de teklifin ana komisyonda görüşmeleri sırasında tanıklık edilmiştir. Kanun Teklifi görüşülürken, düzenlemenin içerdiği hükümler komisyon üyesi milletvekillerine sanki bir kanun tasarı imiş gibi ilgili kamu kurumlarının yetkilileri tarafından anlatılmış, teklif sahibi milletvekilleri de çoğu kez altına imza attığı hükmün anlam ve sonuçlarını, komisyon görüşmeleri sırasında ilgili bürokratlardan dinlemiştir. Bu tablo, Kanun Teklifinde yer alan düzenlemelerin bürokrasiden sipariş edilen, bürokrasinin siparişi üzerine altına alelacele imza atılan ve yeterince nüfuz edilemeyen hususlar olduğunu göstermektedir.

Tüm bu tabloyu özetleyen çarpıcı üç örnek, kanun teklifinin hazırlanışındaki ciddiyeti ve özeni göstermektedir. Kanun Teklifi, yukarıda da belirtildiği üzere bu konudaki Tasarıyı olduğu gibi içine alarak yeni maddeler eklenmek suretiyle Meclise sunulmuştur. Ancak Teklife tasarıdaki maddeler alınırken maddelerden biri unutulmuş, genel gerekçede ve madde gerekçesinde bahsedilmekle birlikte, teklif metninde o maddeye yer verilmemiştir. Teklifin genel gerekçesinde ve de bu maddenin gerekçesinde kamuda Müdür, İl Müdürü, Daire Başkanı ve daha üst unvanlı kadrolara yapılacak atamalarda aranan hizmet süresinin beş yıla düşürülmesi ve müdür, İl Müdürü, Daire Başkanı ve daha üst kadrolara atanabilmek için öğrenim durumu ile beş yıllık hizmet süresinin dışında özel şartların aranmaması denilmekte ise de kanun teklifinde bu maddeye yer verilmemiştir. Tasarıda yer verilen, bu torba teklifin gerekçesinde bulunan ama teklif metninde bulunmayan bu düzenleme, kanun teklifi hazırlama sürecindeki özen ve ciddiyeti gözler önüne sermektedir.

Kanun teklifi hazırlama sürecindeki özen ve ciddiyete ilişkin bir diğer örnek ise Teklifin ilk halindeki birinci maddesinde yer alan düzenlemedir. Madde ile orman köylerinde yaşayan ancak yaşadıkları köyün nüfusuna kayıtlı olmayan orman köylülerinin de ORKÖY kredilerinden yararlanabilmesinin önü açılmak istenmiş, istenmiştir. Zira mevcut mevzuata göre krediden yararlanmanın koşulu o köyün nüfusuna kayıtlı olmaktır. Bununla birlikte düzenlemeye ilişkin olarak komisyona bilgi veren Orman Genel Müdürlüğü yetkilisi bu maddeye gerek olmadığını belirtirken, daha sonra bu maddenin 27/05/2013 tarihinde Meclise sunulan ve şu an TBMM gündeminde bulunan Orman Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısında yer aldığı anlaşılmıştır. Bunun üzerine söz konusu madde Teklif metninden çıkarılmıştır. Meclis gündeminde yer aldığı tesadüfen öğrenilen, Plan ve Bütçe Komisyonundan ziyade esas olarak Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu ile ilgili bir husus, gereksiz bir şekilde komisyon gündemine getirilmiştir. Bu durum da bahsedilen yasama usulü özeninin bir diğer örneğidir.

Kanun teklifi hazırlama sürecindeki özensizlik ve ciddiyetsizliğe üçüncü örnek ise teklifin 5. ve 6. Maddelerindeki Diyanet İşleri Başkanlığına ilişkin düzenlemelerde komisyon görüşmelerinde Hükümet ve Diyanet İşleri Başkanlığının çelişkiye düşmüş olmasıdır.

Kanun Teklifinin içeriğine bakıldığında ise usulde var olan sorunların benzerlerinin düzenlemenin esaslarında da yer aldığı görülmektedir. Her ne kadar hem alt komisyon aşamasında hem de Plan ve Bütçe Komisyonu görüşmeleri sırasında katılımcı çalışmayla önemli düzeltmeler ve

iyileştirmeler yapılmış olsa da, AKP'nin bazı hükümlerdeki ısrarı nedeniyle çeşitli sakıncalar ve eksiklikler mevcut olmaya devam ettiği gibi, Teklifle son anda eklenen bazı maddeler de önemli sıkıntılar doğurabilecek mahiyette bulunmaktadır.

Kanun Teklifinde Diyanet İşleri Başkanlığı ile ilgili bazı hükümler yer almaktadır. Neredeyse hemen her torba teklifte, AKP İktidarı döneminde gerek bürokratik kademe anlamında gerekse de kendisine sunulan olanakların artışı anlamında en şanslı kurumların başında yer alan Başkanlığa ilişkin hükümlere rastlanabilmektedir. Elbette ki görev ve sorumlulukları itibarıyla son derece önemli olan Diyanet İşleri Başkanlığına ihtiyaç duyduğu ve görevini etkin, hakkaniyetle yerine getirmesi için gerekli olanaklar sunulmalıdır. Ancak bunlar yapılırken Başkanlığın sahip olduğu önem, ifade ettiği değer ve hizmet ettiği amaca uygun hareket edilmeli, kurum hiçbir şekilde günlük siyasi, ekonomik ve bürokratik hesapların içine çekilmemelidir.

Kanun Teklifinin 5. maddesiyle, 633 sayılı Diyanet İşleri Başkanlığı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanuna bir ek madde eklenerek, cami ve mescitler ile Kur'an kurslarında veya eklenti ya da bütünleyici parçasında yer alan ve ticari faaliyetlerde kullanılması öngörülen kısımların Diyanet İşleri Başkanlığınca işletilmesine ilişkin hususlar düzenlenmekte, buraların işletilmesinden elde edilecek gelirlerin cami, mescit ve Kur'an kurslarının yapımı, bakımı, onarımı ve işletilmesine (ısıtma, aydınlatma vb.) ilişkin giderler ile aynı amaçlarda kullanılmak üzere dernek ve vakıflara yardım yapılmasına ilişkin giderlerin karşılanmasında kullanılması öngörülmektedir. Bu madde, alkol düzenlemesi olarak bilinen ve geçen ay yasalaşan kanun teklifinin ilk halinde de mevcut olup, komisyon aşamasındaki itirazlar ve görüşler doğrultusunda metinden çıkarılmıştır. Ancak söz konusu madde şimdi olduğu gibi bu Teklifin içine olduğu gibi aktarılmıştır. Bu tutum şık olmadığı gibi kanun hükmü de sakıncalıdır. Zira cami, mescit ve Kur'an kurslarının bulunduğu büroların eklentilerinin veya bütünleyici parçalarının her ne suretle olursa olsun ticari faaliyete konu edilmesi kesinlikle doğru değildir. Bu durum, ibadet ve dini eğitime ilişkin değerlerimizle bağdaşmamaktadır. Her ne kadar Alt Komisyon görüşmelerinde halihazırda camilerin bu durumda olduğu, hatta 931 camide buna ilişkin sorunlar yaşandığı belirtilmiş olsa da, mevcut uygulamaların bulunması durumu meşru ve yaygın hale getirmemeli, Diyanet İşleri Başkanlığı halihazırdaki mevcut olan bu uygulamaları mümkünse sonlandırmalı ve bundan böyle cami, mescit ve kurslarda ticari alan oluşmasına fırsat vermemelidir. İbadet ve eğitime ilişkin değerlerimiz birer rant aracı haline dönüşmemelidir.

Teklifin 6. maddesi ile Din İşleri Yüksek Kurulu Üyelerinin görev süreleri uzatılmaktadır. Zira mevcut Din İşleri Yüksek Kurulu Üyeleri seçimle belirlenerek 7 yıllığına belirlenmiş bir süre için atanmış ancak 2010 yılında Kanunda yapılan düzenlemeyle bu süre beş yıla indirilmiştir. İşte Teklif ile üyelik süreleri beş yıla düşürülen kişilerde bu sürenin başlangıç tarihinin Kanunun değiştirildiği tarih yani 2010 olması öngörülerek görev süreleri uzatılmaktadır. Böyle bir düzenlemenin asıl yolu bu değildir. Eğer görev süresini 5 yıla indiren kanun mevcutlar için uygulanmasını isteniyorsa aynı kanunda bir geçici madde konur ve bu şekilde hukuki bir bütünlük sağlanır. Oysa 2010 yılında kanunu çıkarırken geçici madde koymayı düşünmeyen AKP kanun çıktıktan 3 yıl sonra böyle bir düzenlemeye gitmektedir.

Teklifin 7. maddesi ile vekil İmam-Hatip, Vekil Müezzin-Kayyım ve Başkanlığa bağlı Kur'an kurslarında vekil olarak öğreticilik yapanlardan, 04.5.2005 ile 30.06.2013 tarihleri arasında görev yapmış olanlar üç ay içinde müracaat etmeleri halinde, yeterlilik belgesine sahip olmaları koşuluyla ilgili kadrolara hiç bir sınırlamaya bağlı olmaksızın kadroya atanması düzenlenmektedir. Komisyonunda her ne kadar bunların 5 yıl süreyle başka kurumlara nakli engellenmek istenmişse de bu durumun TBMM Genel kurulunda iktidar çoğunluğunca değiştirilme riski vardır. Diyanet İşleri Başkanlığının

ihtiyaçları doğrultusunda personel istihdamı son derece doğaldır. Ancak şu da unutulmamalıdır ki, kamu personeli olmak için bekleyen milyonlarca genç varken, atama bekleyen yüzbinlerce öğretmen varken kamunun personel ihtiyacının Diyanet İşleri Başkanlığı kullanılarak dindar devlet, dindar toplum yaratmak hedefi için bu kurumun kullanılması bizzat kurumu yıpratıcı ve hakketmediği eleştirilerin muhatabı konumuna getirecektir. AKP nin Diyanet İşleri Başkanlığını paravan bir kurum olarak değerlendirmesi doğru değildir. Devlet memuru olabilme koşulları yasalarda, Diyanet İşleri Başkanlığı belgelerinde, Bakanlar Kurulu Kararları ile Kanun Hükmünde Kararnamelerde açıkça belirlenmişken, bir kurumun kullanılarak sınavsız kamu personeli alınması Anayasanın eşitlik ilkesine de aykırılık teşkile edecektir. Nitekim Diyanet İşleri Başkanlığında çalışan mevcut personelden bir kısmı bu konuyu desteklerken bir kısmı da şiddetle karşı çıkmaktadır. Bu durumun en açık örneği ise komisyon tartışmalarında Diyanet İşleri Başkanlığı temsilcisi maddenin metinden çıkarılmasını talep ederken, iktidar partisinin ısrarı ile madde aynen korunmuştur.

İlk teklifte ve alt komisyon çalışmalarında gündemde olmamasına rağmen Hükümet kanun teklifine sanki tasarımı gibi 657 sayılı kanuna geçici 41. Madde ekleyerek sözleşmeli personelden bir kısmını kadroya alması olumlu gibi görünmekle birlikte eksiktir. 9. Madde ile komisyona verilen bir önerge ile kamu kurumlarında çalışan 72485 4/B' li, mahalli idarelerde çalışan 23248 sözleşmeli personel ve 772 sözleşmeli sağlık personeli olmak üzere toplam 96505 personelin kadroya alınacak olması olumlu bir yaklaşımdır ancak eksiktir. Halen pek çok kamu kurumunda sözleşmeli personel uygulaması devam etmektedir. 4752 sanatçı dikkate alınmamıştır. 76666 KİT sözleşmeli personeli görmezden gelinmiştir. 3439 kurumsal sözleşmeli personel kulak arkası edilmiştir. Bunun yanında AKP nin çalışma yaşamına hediye edilen 4/C li olarak çalışan 23 bin kişinin bin kadroya alınması tüm ısrarlarımıza rağmen AKP çoğunluğunca engellenmiştir. Bunun yanında AKP ile birlikte kamuda yaygınlaşan taşeron sisteminin kaldırılmasına AKP çoğunluğu hiç yanaşmamıştır.

Kanun Teklifinin ilk halinde belki de en önemli maddeleri 657 sayılı Kanunda yapılması düşünülen kariyer mesleklere yönelik düzenlemelerdi. Söz konusu maddeler ile kapsama dahil uzman/müfettiş yardımcılıklarında uzmanlık yeterlik sınavına girmede aranan asgari hizmet süresi üç yıldan iki yıla indirilmekte; uzmanlık yeterlik sınavına girmede aranan tez hazırlama süreci ile uzmanlığa atanmada aranan yabancı dil belgesine sahip olma şartı zorunlu olmaktan çıkarılarak ihtiyari hale getirilmekteydi.

Kariyer meslekler, kamu yönetimin en önemli ve kritik makamlarına atanan kişileri üreten hayati önemi haiz mesleklerdir. Bürokrasi bu mesleklerden gelenler aracılığıyla yönetilmekte olup, bu meslekler kurumsal hafızaları ve birikimi de ifade etmektedir. Ancak Teklif ile kariyer mesleklerde yardımcılıkta geçirilmesi gereken asgari sürenin üç yıldan iki yıla indirilmekte, tez ve yabancı dil şartının ihtiyari hale getirilmek istenmekteydi. Bu hükümler alt komisyon çalışmaları sırasında tekliften çıkartılarak bir büyük yanlışlık önlenmiş oldu. Umarız Genel Kurul görüşmelerinde önergelerle gündeme getirilmez.

Kanun Teklifinin 11. maddesiyle, 1211 sayılı Merkez Bankası Kanununun 45 inci maddesinde yer alan, reeskonta kabul edilebilecek ticari senet ve vesikalara uygulanan yüz yirmi günlük vade sınırlamasının kaldırılmaktadır. Bununla Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası kaynağından kullanılan reeskont kredilerinin türü, özellikleri ve vadelerinin Bankanın para ve rezerv politikalarıyla ve ihracat alacaklarının vade yapısıyla uyumlu olarak Bankaca daha esnek bir şekilde belirlenmesine imkan sağlanmasının amaçlandığı anlaşılmaktadır. Amaç ve esaslar kabul edilebilir olmakla birlikte söz konusu hükmün bu Teklifte yer alması anlaşılır değildir. Zira daha geçtiğimiz birkaç hafta önce Merkez Bankası ile ilgili hükümler içeren bir kanuni düzenleme Komisyondan geçmiş, Meclis Genel Kurulunda kabul edilmiştir. Hemen her torba kanunda Merkez Bankası Kanuna ilişkin bir değişiklik yapılmaktadır.

Kanun Teklifinin bazı maddeleri ise trafik mevzuatına yönelik olarak 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanuna ilişkindir. Zira 25/4/2012 tarihli ve 6299 sayılı “Karayolu Trafik Konvansiyonu ile Bu Konvansiyonu Tamamlayıcı Avrupa Anlaşmasına Katılmamızın Uygun Bulduğuna Dair Kanun” 10 Mayıs 2012 tarihli ve 28288 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanmış ve 8 Ağustos 2012 tarihli ve 28378 (Mükerrer) sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan 2012/3346 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile onaylanmıştır. Konvansiyonu uygun bulma kararı 22 Ocak 2013 tarihinde Birleşmiş Milletler Genel Sekterliği tarafından onaylanmış olup, yine bu mevzuat gereğince Konvansiyon onay tarihinden bir yıl sonra yürürlüğe gireceğinden ülkemiz için 22/01/2014 tarihinden itibaren geçerli olacaktır. Bu Konvansiyon ve Avrupa Birliği direktifleri göz önünde bulundurularak, ülke mevzuatımız değiştirilmektedir.

Kanun teklifinin ilk halinde yer alan bazı olumsuz hükümler ana komisyon görüşmeleri sırasında olumlu yönde değiştirilmiştir. Böylece Milli Eğitim Bakanlığının sürücü adaylarının teorik ve uygulamalı sınav yapma ve sertifika verme görevi aynen devam edecektir. Umarız Genel kurul görüşmelerinde önergelerle yeniden gündeme getirilmez.

Kanun Teklifi ile trafik mevzuatımıza girecek olan bir diğer yenilik ise sürücü belgelerinin süreli olarak verilmesi olacaktır. Verilecek bir sürücü belgesi halihazırda olduğu üzere ömür boyu kullanılamayacak, belli periyodlarla yenilenecektir. Yenileme bundan sonra verilecek her sürücü belgesi için geçerli olacağı gibi, bundan önce verilmiş halihazırdaki yaklaşık 24 milyon ehliyet de bir geçiş döneminde değiştirilecektir.

Bu doğru ve yerinde bir uygulama olacaktır. Ehliyet alma şartlarını sonradan kaybedenlerin trafikte varlığını sürdürmesi hayati bir unsur olup, bunun önüne geçilmesi gerekmektedir. Zira zaman içinde sürücü belgesi sahibi kişinin sağlık şartlarında sürücülüğe engel geçici ya da kalıcı değişiklikler meydana gelebilmekte, trafik görevlilerince bu durumun tespit edilmesi halinde sürücülerin sağlık kuruluşundan sürücülüğe engel bir halinin olmadığını belirtir rapor almaları istenilmekte ancak bu süre zarfında vatandaşlar araç kullanabilmekte ve araç kullandığı tespit edilenler hakkında herhangi bir işlem yapılamamaktadır. Vatandaşın can ve mal güvenliğine ilişkin bu düzenleme uyarınca sürücü belgeleri belli aralıklarla yenilenecek, araç kullanmasına engel bir durumu olmayanlara yeni ehliyetleri yine verilecektir.

Bu işlemler için gereken trafik harcı ödenmeyecek, sürücü belgesi yenilemelerinde harç alınmayacaktır. Bu da doğru bir yaklaşım olmakla birlikte eksiktir. Zira sürücü belgesi almaya ilişkin mali külfet iki tanedir. Biri 492 sayılı Harçlar Kanununa göre alınmakta olan trafik harcı, diğeri ise 210 sayılı Değerli Kağıtlar Kanununa göre tahsil edilen değerli kağıt bedelidir. Bugün itibarıyla sürücü belgesi alamaya hak kazanana bir vatandaş, ehliyet sınıfına göre 110 TL ile 556 TL arasında değişen harç ödeyecek, belgesinin kendisi için ise 101 TL değerli kağıt bedeli ödemek durumundadır. Teklifte harç istisnası getirilmekle birlikte değerli kağıt bedeline ilişkin bir hükme yer verilmemiştir. Bu durumda sürücü belgelerinin yenilenmesinde vatandaşlar 213 yılı için 101 TL olarak belirlenen ve her yıl Maliye Bakanlığınca güncellenen bu tutarı ödemek durumunda kalacaktır. Oysa ehliyetlerin yenilenmesine ilişkin olarak harç alınmamasının mantığı her neyse bunun değerli kağıt bedeli için de geçerli olması gerekmektedir. Bu durum hem daha adil hem de daha tutarlı bir sonuç yaratacaktır. Vatandaşlarımızın can ve mal güvenliğine yönelik olarak atılan bu doğru adım, mali hesapların gölgesinde kalmamalı, sürücü belgesi yenilemelerinde değerli kağıt bedelinin de alınmaması kanunen temin edilmelidir.

Kanun Teklifinin 27. maddesi hem anayasal ilkelere, hem mer’i hukuka, hem de siyasal tutarlılığa aykırı bir düzenlemedir. Teklif metninden çıkartılması gerekmektedir.

Teklifin 29. Maddesi ile vatandaşın hak arama özgürlüğü ve uğradığı haksızlığı bertaraf etme hakkı engellenmektedir. Kanun yaparak açılmış davaların düşürülmesi devlet eliyle yurttaşın mağdur olmasına yol açacaktır. Bu düzenleme anayasaya ve temel hukuk hükümlerine aykırıdır. Bu maddenin teklif metninden çıkarılması gerekmektedir.

Teklifin 37. Maddesi ile 5488 sayılı Tarım Kanununa Geçici Madde 3 eklenmektedir. Ancak AKP hükümetinin tarım destekleme primlerinde gerçek üretici yerine bugüne kadar düzenbazlara ve sahtekarlara ödeme yaptığı açıkça görülmektedir. Ve bu kaynaklar kötüye kullanılmış Tarım Bakanlığı yıllarca bunları seyretmiştir. Bu madde ile getirilen düzenleme yine gerçek üreticileri korumak yerine haksız prim alanlara tekrar ödeme yapılmasını sağlamaktadır. Bu nedenle bu maddenin teklif metninden kesinlikle çıkarılması gerekmektedir. Burada korunması gereken iyi niyeti suiistimal edenler değil gerçek mağdur olan üreticilerdir. Çiftçiler kullanılarak bazı kişilerin affa uğratılması kabul edilemez.

Teklifin 43. Maddesi ile 5525 sayılı memurlar ve diğer kamu görevlilerinin bazı disiplin cezalarının affı hakkında kanuna eklenen ek 1. Madde ile 28 şubat 1997 tarihinden sonra verilen disiplin cezaları nedeniyle memuriyetten çıkarılanların tekrar memuriyete alınmaları öngörülmektedir.

Düzenleme esasında bir iade-i itibar düzenlemesidir. Elbette, hakkı gasp edilenlere hakkı teslim edilmelidir. Ancak bu düzenleme iki açıdan sıkıntılar taşımaktadır. Birinci sıkıntı, düzenlemenin kapsamına ilişkindir. Düzenleme sadece 28 Şubat döneminin mağdurlarına ve 657 sayılı Kanuna tabi olanlara yöneliktir. Oysa mağduriyetlerin ortaya çıkması açısından 28 Şubat dönemi ülkemizde bir ilk değildir. 12 Mart 1971 tarihinden beri ülkemizde böyle mağduriyetler yaşandığı dikkate alındığında yapılması gereken çok daha kapsamlı bir sürece yönelik olarak düzenleme yapılmasıdır. Bu düzenleme aynı zamanda askeri personel kanununa tabi kişiler için de uygulanmalı, haklarında yargı kararı olmayan ancak disiplin cezaları nedeniyle ordudan atılan askeri personele de böyle bir olanak sağlanmalıdır. Nitekim alt komisyon çalışmalarında görüşlerine başvurulana Re'sen Emekliler Derneği temsilcisi de iade-i itibarın disiplin cezaları nedeniyle re'sen emekli edilerek mesleklerinden olan askerler için de uygulanmasını talep etmiştir. Bu talep makul ve haklı bir talep olup, aslında AKP Hükümetinin bir çelişkinsini de ortaya koymaktadır. Zira 2011 yılında 6191 sayılı Kanunla Yüksek Askeri Şura kararlarına dayalı olarak ordudan atılan personele araştırmacı kadrosunda atanma hakkı tanıyan AKP, ordudan herhangi bir yargı kararı olmaksızın, disiplin suçları nedeniyle işinden olan askeri personele ise sırt çevirmektedir. Yapılması gereken memuriyetten atılanlara yönelik bu düzenlemenin kapsamının genişletilmesidir.

AKP çoğunluğuna dayanarak 28 Şubat mağdurları için haklı gerekçelere dayalı olarak ve haklı olarak yasa üstüne yasa çıkarma yoluyla ideolojik tabanının mağduriyetlerini giderirken karşıtı olduğunu düşündüğü kesimlerin aynı haklı gerekçelere dayanan mağduriyetlerini ise Anayasa Mahkemesi kararlarına rağmen gidermemeyi sürdürmektedir. 28 Şubat mağdurları ile birlikte 12 Mart ve 12 eylül dönemlerine ilişkin **güvenlik soruşturma mağdurları, 1402 ile 2559 mağdurları, askeri darbelerin asker mağdurlarının** mağduriyetleri de giderilmelidir.

Kanun Teklifinin 53. maddesi ile Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığında ön lisans, lisans ve lisansüstü diploma programlarına kayıtlı öğrencilerin sınav hizmetlerine yönelik geçici işlerde kısmi zamanlı olarak çalıştırılabilmesi düzenlenirken bu şekilde çalıştırılan öğrencilerin bu çalışmalarından dolayı işçi olarak kabul edilemeyeceği ve alacakları ücretin 16 yaşından büyük işçiler için belirlenen günlük brüt asgari ücreti geçemeyeceği düzenlenmektedir. Bu çalışma biçimi ÖSYM bir kuruma yakışmaz. Türkiye cumhuriyeti devletinin temel çalışma kanunları vardır. Kimlerin işçi, kimlerin memur, kimlerin sözleşmeli olacağı ilgili kanunlarda tanımlanmıştır. Öğrencilerin

yoksulluğundan ve zor koşullarda öğrencilik yaşamlarını sürdürmelerinden yararlanmak ÖSYM’ye ve yüksek öğrenim kurumlarına yakışmaz. Buna durum hukukta “gabin” olarak tanımlanan durumu yansıtır. Gerçi AKP her kurumun kuruluş kanununun o kuruma özgü çalışma koşulları ve biçimi getirerek çalışanları perişan etmektedir. Bu düzenleme de öğrencilerin emeğini sömürmekten başka bir anlam taşımaz. Yapılması gereken üniversite öğrencilerinin içinde bulunduğu sıkıntıları ve mali imkansızlıklarını kullanarak onların emeklerinin sömürülmesi değil, söz konusu işlerde öğrenci çalıştırılmak isteniyorsa emek sömürüsüne yol açmadan, çalışmaların İş Kanununa tabi olmasını temin etmektir ki, bu da doğal ve doğru olandır. Bu nedenle bu düzenlemenin teklif metninden çıkarılması gerekmektedir.

Kanun Teklifinin 56. maddesi ile 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununun iş güvenliği uzmanı ve işyeri hekimi çalıştırma yükümlüğüne ilişkin yürürlük maddeleri uygulamada yaşanan sorunların giderilmesi gerekçesiyle ertelenmektedir. Bu düzenleme, AKP’nin emeğe, emekçiye bakış açısını yansıtmaktadır. Böylelikle iş güvenliği bir süre daha rafa kaldırılacak ancak o süre içinde ülkemiz, emekçilerini artık sıradan bir kadere dönüşen iş kazalarında kaybetmeye devam edecektir. Bunun kabul edilebilir bir yanı bulunmadığı gibi, düzenlemenin bir an önce hayata geçirilmesi siyasal iktidarın insan hayatına, emeğin değerine olan bir borçtur.

Her ne kadar Komisyon çalışmaları sırasında Çalışma Bakanlığınca verilen bilgiler iş güvenliği uzmanı açısından ciddi bir arz eksikliği olduğu, uzman sayısının talebin yoğunluğunun altında kalması nedeniyle mevcut belge sahiplerinin uçuk ücretler talep ettiği ileri sürülse de, iş kazaları açısından vahim bir konumda olan ülkemizde her ne yolla olursa olsun iş güvenliğini temin etmek Hükümetin öncelikli ve ivedi yükümlüğüdür. Sınırlanan grev haklarından, sendikasılaştırılan bir toplum yaratılmasına kadar emeğe bakış açısını gösteren AKP İktidarından böyle bir beklenti gerçekçi olmasa da insani ve hukuki bir gerekliliktir. Düzenlemenin teklif metninden çıkartılması isabetli olacaktır.

AKP TBMM’nin açık olduğu bir zamanda yasa çıkarma yerine KHK lerle pek çok bakanlığın kuruluş ve teşkilat kanunlarını düzenlemiştir. Çıkarılmış olan Kanun Hükmünde Kararnemelerin en kısa sürede TBMM de görüşülmesi Anayasanın amir hükmü iken üzerinden yıllar geçmesine rağmen KHK ler TBMM gündemine getirilmezken şimdi o KHK lerdeki değişiklikler kanunla yapılmak istenmektedir. Bu çelişkidir ve etik değildir. Bu nedenle 73. Maddenin komple teklif metnin çıkarılması gerekmektedir. Kaldı ki Bakanlıkların ve kuruluşların teşkilat kanunlarında bir değişiklik yapılacaksa bunun kanun teklifi olarak değil kanun tasarısı olarak getirilmesi daha isabetli olacaktır.

<i>Aydın Ayaydın</i>	<i>İzzet Çetin</i>	<i>Musa Çam</i>
İstanbul	Ankara	İzmir
<i>Bülent Kuşoğlu</i>	<i>Haluk Ahmet Gümüş</i>	<i>Kazım Kurt</i>
Ankara	Balıkesir	Eskişehir
<i>Ferit Mevlüt Aslanoğlu</i>	<i>Müslim Sarı</i>	<i>Rahmi Aşkın Türel</i>
Malatya	İstanbul	İzmir

MUHALEFET ŞERHİ

Komisyon tarafından, 18/6/2013 tarihli gündemine alınan 1/778 esas numaralı “Devlet Memurları Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” ile 2/1613 esas numaralı “Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi” birleştirilerek Alt Komisyona havale edilmiş, 19/6/2013 ve 20/6/2013 günü Alt Komisyon, 27/6/2013 günü de Komisyonunda görüşülmüştür.

Komisyonunda kabul edilen Kanun Teklifi 76 asıl, 2 geçici madde gibi görülmekle birlikte, birden çok madde içeren torba maddeler dikkate alındığında madde sayısı 140 asıl, 2 geçici madde olmaktadır. Sadece 73 üncü madde, 53 maddelik değişiklikler içermektedir.

Teklif ile 71 ayrı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamede değişiklik yapılmaktadır.

A) USULE VE KOMİSYON GÖRÜŞMELERİNE DAİR DEĞERLENDİRMELER

Teklifin içerdiği konular itibarıyla diğer ihtisas komisyonlarında ayrı ayrı görüşülmesi gereken maddeler bulunmaktadır. Başka Komisyonların görev ve uzmanlık alanına giren düzenlemeler, ilgili Komisyonlarda görüşülmeyle İç Tüzük hükümleri ihlal edilmiştir.

Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 17 nci maddesinde; “konu itibarıyla aralarında bağlantı bulunması sebebiyle birden fazla mevzuatta düzenleme yapılmasını gerektiren haller dışında, bir çerçeve taslak ile birden fazla düzenlemenin hükümlerinde değişiklik yapılamaz. Yapılacak değişiklikler her düzenleme için ayrı ayrı çerçeve taslaklar ile yapılır.” denilmektedir. Ancak, bu Teklifte konu itibarıyla aralarında hiçbir bağlantı bulunmayan, konu ve amaç bütünlüğü olmayan birçok mevzuatta değişiklik içeren hükümler yer almaktadır.

“Torba Kanun” olarak nitelenen bu türlü uygulamalar sonucu, kanunlar için aranan öngörülebilir, anlaşılabilir ve ulaşılabilir olma özellikleri tamamen yok edilmektedir. Hukuki güvenlik ilkesi, yürürlükte bulunan ve herkes için bağlayıcı olan kuralların açık, ulaşılabilir ve öngörülebilir olmasını gerekli kılar. Ülkemizde son yıllarda yaygınlaşan bu şekildeki yasa yapım tarzı, hukukun bu genel ilkesini, dahası hukukun kendisini altüst etmiş bulunmaktadır.

Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 10. maddesine göre, hazırlanan düzenlemelerin düzenleyici etki analizinin bulunması zorunlu olmasına karşın, düzenleyici etki analizi hazırlanmamıştır.

Komisyon görüşmeleri boyunca hangi düzenlemelerin ne amaçla ve hangi gerekçeyle yapıldığı konusunda bilinmez bir tavır sergilemiştir.

Sağlıklı bir görüşme ve yasama çalışması yapılmamıştır. Verilen önergelerle Teklif metnine birçok madde eklenmiş, birçok madde de Tekliften çıkarılmıştır. Komisyona gelen tasarı ve teklif ile Komisyonunda kabul edilen teklif arasında gerek kapsadığı konular ve gerekse madde sayısı itibarıyla büyük farklılık oluşmuştur.

Bazı maddelerle ilgili Komisyonu bilgilendirecek ilgili, yetkili, sorumlu bulunamamış, özellikle torba maddeler ve son dakika verilen önergelerle Teklife dahil edilen maddeler başta olmak üzere bazı maddelerle ilgili yeterli görüşme yapılamamıştır. Madde sayısı ve kapsamı çok geniş olan Teklifin Komisyon görüşmeleri 27/6/2013 günü saat 11’de başlamış ve gece boyunca süren görüşmeler 27/6/2013 günü sabah saat 6 civarında sonlanmıştır. Böyle bir çalışmanın sağlıklı ve verimli olamayacağı aşikardır.

Komisyona sunulan Tasarının 1, 2, 3, 4, 5, 8/a-5 ve 8/l-1 inci maddeleri ile Teklifin 5, 6, 7, 35, 43/a-6 ve 43/l-1 inci maddeleri; şu konuları içermektedir.

- Uzman yardımcılığı, denetmen yardımcılığı, aktüer yardımcılığı ve müfettiş yardımcılığında geçirilmesi gereken asgari sürenin üç yıldan iki yıla indirilmesi, yabancı dil bilme zorunluluğunun kaldırılması yardımcılıktan uzmanlığa geçişte tez hazırlama zorunluluğunun kaldırılması,

- Müdür, İl Müdürü, Daire Başkanı, Grup Başkanı ve Genel Müdür Yardımcısı gibi müdür ile genel müdür arasındaki ek göstergesi 6400'e kadar olan idari kademelere yapılacak atamalarda aranan hizmet süresinin beş yıla düşürülmesi, bu kadrolara atanabilmek için öğrenim durumu ile beş yıllık hizmet süresinin dışında hiçbir özel şartın aranmaması,

- 6400 ve daha yüksek ek göstergeli unvanlara (Genel Müdür, Kurum Başkanı, Müsteşar Yardımcısı, Müsteşar v.b.) atanabilmek için de lisans öğrenimi görmüş olmanın ve lisans mezunu olduktan sonra kamu, özel ya da serbest olarak beş yıl çalışmış olmanın yeterli hale getirilmesi,

- Dışişleri Bakanlığında meslek mensupları dışından büyükelçi ve daimi temsilci olarak atanmaların merkeze döndüklerinde, meslek mensubu olanlar arasından büyükelçiliğe atanmalarla aynı hükümlere tâbi olmaları.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak, bu düzenlemelerin; bürokrasinin siyasallaşmasına, kamu yönetimi geleneklerinin ortadan kalkmasına, verimliliğin ve kalitenin düşmesine, liyakat ve kariyer sisteminin zaafa uğramasına, memurlar arasındaki çalışma barışının bozulmasına, başarı ve gayret gibi unsurların bir işe yaramayacağı anlayışı ile iş veriminin ve kalitesinin düşmesine yol açacağı, konu ile ilgili olmayan yönetici atamaları sonucu hayati konularda oto kontrol ve denetim sistemi aksayacağı, telafisi imkansız sorunlarla karşılaşılacağı konusunda eleştiri ve uyarılarımızı yaparak şiddetle karşı çıktık.

Tasarı ve Teklifteki temel düzenlemeleri başında gelen ve Alt Komisyonda iki gün süren görüşmelerin önemli bir zamanını alan bu maddeler verilen bazı değişiklik önerleriyle birlikte kabul edilmiş olmasına karşın, görüşmelerin sonuna doğru verilen bir önergeyle Tekliften tümüyle çıkarılmıştır. Böylelikle, yaptığımız eleştiri ve uyarılar sonucu bu yanlış düzenlemelerden vazgeçilmesi sağlanmıştır.

Teklifin 1 inci maddesinin gerekliliği konusunda birbiriyle çelişen farklı açıklamalar yapılmış ve konunun TBMM'ye sevk edilen Orman Kanunuyla ilgili Tasarıda yer aldığı gerekçe gösterilerek verilen önerge ile Tekliften çıkarılmıştır. Ancak, bu Teklifin 32 nci maddesi de orman kadastro su ile ilgili olduğundan çıkarılması uyarımız kabul edilmemiştir.

Teklifin 9 ve 44 üncü maddelerinde; 8/4/1929 tarihli ve 1416 sayılı Ecnebi Memleketlere Gönderilecek Talebe Hakkında Kanun yürürlükten kaldırılarak, ön lisans, lisans ve lisansüstü öğrenim yapacakların yurt dışındaki öğrenimlerine ilişkin esas ve usulleri belirleme yetkisinin tümüyle YÖK'e verilmesi öngörülmüş, Alt Komisyonda kabul edilen maddeler Komisyona sunulan Teklifin de 10 ve 57 nci maddeleri olarak yer almıştır. Ancak, eleştiri ve uyarılarımız üzerine Komisyonda verilen önergeyle bu maddeler çıkarılmıştır.

Teklifin 24 üncü maddesinde yer alan ve daha bir ay önce 24/5/2013 tarih ve 6487 sayılı kanunla değiştirilen Kamulaştırma Kanununun Geçici 6 ncı maddesindeki; "Kamulaştırma işlemleri tamamlanmamış veya kamulaştırması hiç yapılmamış olmasına rağmen 9/10/1956 tarihi ile 4/11/1983 tarihi arasında fiilen kamu hizmetine ayrılan veya kamu yararına ilişkin bir ihtiyaca tahsis edilerek üzerinde tesis yapılan taşınmazlara veya kaynaklara kısmen veya tamamen veyahut irtifak hakkı tesis etmek suretiyle malikin rızası olmaksızın fiili olarak el konulması sebebiyle, mülkiyet hakkından

doğan talepler, bedel talep edilmesi hâlinde bedel tespiti ve diğer işlemler bu madde hükümlerine göre yapılır. Bu maddeye göre yapılacak işlemlerde öncelikle uzlaşma usulünün uygulanması dava şartıdır.” hükmünde yer alan “4/11/1983” tarihinin “31/12/2012” şeklinde değiştirilmesini öngören düzenleme, eleştiri ve uyarılarımıza rağmen Alt Komisyonunda kabul edilerek Komisyona sunulan Teklifin 27 nci maddesi olarak yer almıştır. Halbuki tarihin “31/12/2012” olarak değiştirilmesi 6487 sayılı Kanunun görüşmelerinde kabul edilmemiştir. Komisyonunda tekrar yaptığımız eleştiri ve uyarılarımız üzerine madde metinden çıkarılmıştır.

Yaşanan tüm gelişmeler, kanun tasarı ve tekliflere konulan maddelerde ve Komisyonunda verilen önergelerdeki tutarsızlığı, çelişkileri, öngörüsüzlüğü ve gayri ciddiliği de ortaya koymaktadır.

B) TEKLİFTE YER ALAN BAZI DÜZENLEMELER

1- Devlet Memurları Kanununda Yapılan Değişiklikler

Teklifin 8, 9 ve 73/1 maddelerinde; 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu hükümlerinde bazı değişiklikler yapılmaktadır.

Bazı sözleşmelerin memur kadrolarına atanması öngörülmektedir.

9 uncu maddede; Kamu kurum ve kuruluşlarının merkez ve taşra teşkilatı ile bunlara bağlı döner sermayeli kuruluşlarda kısmi zamanlı çalışanlar ile yükseköğretim kurumlarının araştırma-geliştirme projelerinde proje süreleriyle sınırlı olarak çalışanlar hariç olmak üzere;

- 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (B) fıkrası ve 4924 sayılı Kanun uyarınca sözleşmeli personel pozisyonlarında 25/6/2013 tarihi itibarıyla çalışmakta olan ve 48 inci maddede belirtilen genel şartları taşıyanlardan, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 30 gün içinde yazılı olarak başvuranların, memur kadrolarına,

- İl özel idaresi, belediye ve bağlı kuruluşları ile mahalli idare birliklerinde 5393 sayılı Belediye Kanununun 49 uncu maddesinin üçüncü fıkrası çerçevesinde 25/6/2013 tarihi itibarıyla çalışmakta olan ve 48 inci maddede belirtilen genel şartları taşıyanlardan, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren otuz gün içinde yazılı olarak başvuranların, sözleşmeli personel olarak çalıştırılmalarına esas alınan memur kadrolarına,

bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 60 gün içinde kurumlarınca atanmalarına ilişkin usul ve esaslar düzenlenmektedir.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak bu konuda verdiğimiz birçok kanun teklifi ve önergeler bulunmaktadır. Ancak AKP bunların hiçbirini dikkate almamıştır.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak verdiğimiz kanun teklifi ve önergelerde;

- 4/B’li sözleşmeli personel,
- Özel kanunlara göre sözleşmeli personel,
- 4/C’li geçici personel,
- Geçici ve mevsimlik işçi,
- Üniversite mezunu ve teknik personel olarak çalışan işçi,
- Taşeron şirket işçisi

statüsünde çalışanların, durumlarına uygun memur veya sürekli işçi kadrolarına atanması öngörülmüştür.

Kamuda aynı yerlerde, aynı işi yapmalarına rağmen statüleri nedeniyle çalışanlar arasında idari, mali ve sosyal haklar yönünden birçok farklılık bulunmaktadır.

Bu durum, Anayasa ile güvence altına alınan eşitlik ve adalet ilkelerine aykırı olduğu gibi, çalışanların motivasyonunu ve çalışma barışını olumsuz etkilemektedir.

Bu madde ile yapılan düzenleme kamuda aynı işi yapanlar arasında yaşanan eşitsizliğin, haksızlığın, adaletsizliğin ve ayrımcılığın tümüyle giderilmesini sağlamamaktadır.

Özel kanunlarla çalıştırılan sözleşmelilere ve 4/C mağdurlarına ayrımcılık ve haksızlık yapılmaktadır.

12 Haziran 2011 seçimlerinden bir hafta önce çıkarılan 632 sayılı KHK ile sözleşmeli personelin memur kadrolarına atanması öngörülmüştür. Ancak, yalnızca 657 sayılı Kanunun 4/B maddesi ve 4924 sayılı kanun uyarınca çalıştırılan yaklaşık 192 bin kişi memur kadrolarına geçirilmiş, yüz binin üzerinde sözleşmeli personel ile 657 sayılı Kanunun 4/C maddesi uyarınca çalıştırılan geçici personel mağduriyete mahkûm edilmiştir.

Şimdi ise bu Kanun Teklifi ile 2011 Haziran ayından sonra kamuda istihdam edilen 657 sayılı Kanunun 4/B maddesine tabi sözleşmeli personel ile 4924 sayılı Kanuna göre çalıştırılan sözleşmeli sağlık personeli ve 5393 sayılı Kanun uyarınca İl özel idaresi, belediye ve bağlı kuruluşları ile mahalli idare birliklerinde çalıştırılan sözleşmeli personel memur kadrolarına atanmakta, kurumlarda 309; 2547; 4059; 5258; 209 sayılı kanunlar; 399; 540 ve 181 sayılı KHK'lar gibi farklı mevzuat hükümleri çerçevesinde görev yapan sözleşmeli personel ile 657 sayılı Kanunun 4/C maddesi uyarınca çalıştırılan geçici personelin yine kadro kapsamı dışında tutulacağı görülmektedir.

Anayasasının 10. maddesi “Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadır” hükmünü amirdir.

Bu bakımdan ilgili düzenlemenin tüm sözleşmeli personeli kapsamaması nedeniyle, hukuki statüleri birbiri ile aynı olan sözleşmeli personel arasında ayrımcılık ortaya çıkacak ve benzer şartlar altında istihdam edilen personelden bir kısmının devlet memuru kadrosuna geçirilmesi, bir kısmının ise kapsam dışında tutulması sonucunda, Anayasal eşitlik ilkesi zedeleneyecektir.

Merkezi sınavı kazanıp atama bekleyenlerin hakları gasp edilmektedir.

Kamuda sağlıklı ve tutarlı bir personel politikası uygulanmamaktadır.

AKP iktidarı döneminde, asli ve süreklilik arzeden birçok kamu hizmeti; 4/B’li sözleşmeli personel, özel kanunlara göre sözleşmeli personel, 4/C’li geçici personel, geçici ve mevsimlik işçiler, taşeron şirket işçileri eliyle yürütülür hale gelmiştir.

657 sayılı Kanun, memurlar eliyle gördürülmesi mümkün olmayan geçici işlerin ifası için istisnai hallere münhasır olmak üzere sözleşmeli ve geçici personel istihdamını mümkün kılmıştır. Hal böyle iken, uygulama ve gelenek de bu hükmün lafzına ve ruhuna uygun olarak işlemekte iken, son on yıldır bu istisnai uygulamalar asıl istihdam şeklinin önüne geçmiştir.

Ayrıca, AKP Hükümetleri döneminde sözleşmeli ve vekil olarak işe alınanlar çalışanlar, daha önce çıkarılan kanunlar ile memur kadrolarına alınmış, ancak tekrar sözleşmeli ve vekil atama yapılmasına devam edilmiş, şimdi de bu atananlar tekrar memur kadrolarına alınmaktadır.

AKP zihniyetinin siyasi nema sağlama amacıyla sürdürdüğü açık olan bu yanlış uygulama ile birlikte de birçok mağduriyet ortaya çıkmıştır. En büyük mağduriyet ise yandaş olmayan ve bu istisnai yollarla iş bulamayanlardır. Bunlar girdiği merkezi sınavı kazanıp ataması yapılamayan, bir türlü sıra gelemeyen ve sıra gelmeden de kadroları istisnai yollarla doldurulanlardır. Hükümetin bu yanlışı, bu haksızlığı derhal durdurması gerekir.

Geçici ve mevsimlik işçiler göz ardı edilmektedir.

Ülkemizde geçici ve mevsimlik işçilik adı altında da bir dram yaşanmaktadır. Yüz binlerce işçi devletin asli ve sürekli işlerini yapmalarına rağmen, yılın belli dönemlerinde işten çıkarılmaktadır.

2007 seçimleri arefesinde geçici işçilerin kadroya alınmasını öngören 5620 sayılı Kanunla yaklaşık 220 bin geçici işçiye kadro verilmiştir. Ancak başta şeker ve çay fabrikalarında olmak üzere yıllardır geçici veya mevsimlik işçi olarak çalışanlar kadroya alınmamıştır.

Sayın Başbakan 6 yıl önce 'geride kalan yaklaşık 20 bin geçici işçinin durumu bizleri üzmüştür' Bu geçici işçi kardeşlerimizin sorununu çözmek inşallah yine bizlere nasip olur' demişti. Ancak bu Telifte de bu durum düzeltilmemiş, mağduriyet devam etmektedir.

Taşeron işçileri köle gibi çalıştırılmaya devam edilmektedir.

AKP Hükümeti, ortaçağ zihniyetini andıran taşeronlaşmayı politikasının esası olarak uygulamakta olup, kamuda taşeronlaşmanın girmediği alan ve hizmet neredeyse kalmamıştır.

Taşeron işçileri insanca çalışma koşullarından uzak, iş güvencesi olmadan, sendikasız, izin hakkı ve fazla mesai verilmeden, günde 12 saati bulan sürelerde adeta köle gibi çalıştırılmaktadır. İnsan onuruna yaraşır, düzgün işlerin sunulması esas olması gerekirken, evrensel normlardan uzak kalarak, kâr mantığıyla fazla çalıştırılan, ancak karşılığı ödenmeyen taşeronlaşma kabul edilemez bir durumdur.

Çalışma Bakanı, taşeron işçileriyle ilgili çalışma yapıldığını açıklamıştır. Ancak, arada bir umut vermekten başka bugüne kadar hiçbir şey yapılmamıştır.

Her geçen gün sorunları daha da artan taşeron işçilerine sahip çıkılmalı, çalışma şartları ve hakları iyileştirilmelidir. Devletin asli ve sürekli hizmetlerinde çalıştırılan taşeron işçileri mutlaka kadrolara atanmalıdır.

2- Diğer Bazı Kanunlarda Yapılan Değişiklikler

a) Diyanet İşleri Başkanlığı teşkilat kanununda yapılan değişiklikler

Teklifin 4 ila 7 nci maddelerinde; 633 sayılı Diyanet İşleri Başkanlığı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun hükümlerinde bazı değişiklikler yapılmaktadır.

5 inci maddede; mazbut ve mülhak vakıflar ile Vakıflar Genel Müdürlüğüne ve gerçek ve özel hukuk tüzel kişilerine ait olanlar hariç olmak üzere, mülkiyeti kamu kurum ve kuruluşları ile Hazineye ait taşınmazların üzerinde dernek veya vakıflarca kendi kaynaklarından ve/veya toplanan bağış ve yardımlarla yaptırılan cami ve mescitler ile Kur'an kurslarının bir kısmında veya eklentisi ya da bütünüyle parçasında bulunan ve ticari faaliyetlerde kullanılması öngörülen kısımlarının; irtifak hakkı tesisine konu edilmemek şartıyla ve elde edilen gelirlerin yüzde onunun pay olarak Diyanet İşleri Başkanlığına aktarılacak, kalan kısmın en az üçte ikisinin öncelikle gelirlerin elde edildiği cami, mescit ve Kur'an kurslarının münhasıran yapımı, bakımı, onarımı ile ısınma, aydınlatma vb. giderlerinde, kalanının ise tüzüklerinde veya vakfiye ya da vakıf senedinde belirtilen amaçlarda kullanılmak şartıyla, işletilmek, işlettirilmek veya kiraya verilmek üzere ilgili dernek veya vakfın bedelsiz olarak tasarrufuna bırakılmasına ve Diyanet İşleri Başkanlığınca yapılacak denetime ilişkin usul ve esaslar düzenlenmektedir.

Bu madde daha önce görüşülen bir düzenlemeden Genel Kurulda çıkarılmış olmasına rağmen yeniden bu teklife alınmıştır.

6 ncı maddede; 6002 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 13 Temmuz 2010 tarihi itibarıyla görevde bulunan Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanı ve üyelerinin görev süresinin, atanmış oldukları tarihten itibaren 5 yıllık sürenin bitiminde sona ermesi öngörülmüşken, bu maddeye göre 13 Temmuz 2010 tarihinden itibaren 5 yıllık sürenin bitiminde sona ermesi düzenlenmektedir. Böylelikle Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanı ve üyelerinin görev süresi uzatılmış olmaktadır.

Mevcut mevzuata göre aynı kişileri yeniden atama imkanı bulunmakta iken, neden süre uzatımını içeren bir düzenleme yapıldığı anlaşılamamıştır.

7 nci maddede; 18-30/6/2013 tarihi itibarıyla Diyanet İşleri Başkanlığında vekil imam, vekil müezzin ve Kur'an kurslarında vekil Kur'an kursu öğreticisi olarak görev yapmakta olanlar ile 4/5/2005 ile 30/6/2013 tarihleri arasında en az üç ay süreyle vekil imam-hatip, vekil müezzin-kayıym ve Kur'an kurslarında vekil Kur'an kursu öğreticisi olarak görev yapmış olanların bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içinde müracaat etmeleri hâlinde, yeterlilik belgesine sahip olmaları koşuluyla Başkanlık tarafından ilgili kadrolara atanmaları ve bu madde uyarınca memur kadrolarına atanmaların beş yıl süreyle başka kamu kurum ve kuruluşlarına naklinin yapılamayacağı düzenlenmektedir.

Aynı görevi yapan kadrolulara göre özlük hakları yönüyle mağduriyet yaşayan vekillerin kadroya atanmaları bu mağduriyeti giderecektir. Ancak, tüm vekilleri kapsamaması nedeniyle hakkaniyet içermemektedir. Örneğin, hafızlık belgesi olanları kapsamamaktadır.

Ayrıca sınavda yüksek puan almış birçok ilahiyat fakültesi, ilahiyat yüksek okulu ya da imam hatip lisesi mezunları atanmayı beklerken, kadroların bu şekilde doldurulması, onların haklarının gasp edilmesi anlamına gelmektedir. Böylelikle kul hakkı yenmesine sebebiyet verilmektedir.

Diyanet teşkilatında her kurumdan daha hassas olunması, adaletli ve hakkaniyetli yönetim sergilenmesi gerekmektedir. Haksızlık ve kayırmacılığın zannı dahi olmamalıdır.

Vekil ebe-hemşirelere haksızlık ve ayrımcılık yapılmaktadır.

663 sayılı KHK ile vekil ebe-hemşirelerin 4/B'li sözleşmeli kadrosuna alınmış, ancak bu hakkın 3 Kasım 2010 tarihinden 2 Kasım 2011 tarihine kadar kesintisiz bir yıl çalışma şartına uyan vekil ebe-hemşirelere tanınmıştır. Bu şartı taşımayanların yanı sıra daha sonra alınanlarla birlikte halen bin civarında vekil ebe-hemşire çalışmaktadır.

Vekil imam, vekil müezzin ve vekil Kur'an kursu öğreticileri memur kadrosuna alınırken, vekil ebe-hemşirelere bu hakkın verilmemesi hakkaniyetle bağdaşmamakta, adalet ve eşitlik ilkelerine aykırılık oluşturmaktadır.

b) Karayolları Trafik Kanununda yapılan değişiklikler

Teklifin 14 ila 25 inci maddelerinde; 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununda bazı değişiklikler yapılmaktadır.

Millî Eğitim Bakanlığı'na sürücü adaylarının teorik ve uygulamalı sınavlarını yapmak veya yaptırmak yetkisi verilmesi, sürücü adaylarının teorik ve uygulamalı sınavlarının yazılı ya da elektronik ortamda Millî Eğitim Bakanlığınca yapılması veya yaptırılması ile ilgili madde, bu düzenlemenin kamu vicdanını rahatsız edeceği, sınav psikolojisi açısından doğru olmadığı, torpil ve adam kayırma ortamı oluşmasına sebebiyet verebileceği, maddi açıdan da sürücü adaylarına yüksek maliyetler getireceği uyarılarımız üzerine verilen önerge ile değiştirilmiştir. Böylelikle teorik ve uygulamalı sınavların bu konuda ciddi yatırımlar yapmış olan Millî Eğitim Bakanlığınca yapılması kabul edilmiştir.

Diğer bir düzenlemeyle; sürücü belgelerinin süreli olarak verilmesi, belgelerin geçerlilik süreleri ile yenilenmesinde aranacak şartlar ile diğer usul ve esasların Yönetmelikte belirlenmesi ve bu şekilde yenilenen sürücü belgelerinden harç alınmaması, geçerlilik süresi dolan sürücü belgesi ile araç kullanan sürücüye 343 Türk Lirası trafik idari para cezası verilmesi ve sürücü belgesinin geri alınması düzenlenmektedir.

Yenilenen sürücü belgelerinden harç alınmaması öngörülmekle birlikte değerli kağıt bedelinin alınmamasına ilişkin düzenleme bulunmamaktadır. Bugün itibariyle 101 TL olan değerli kağıt bedelinin alınmasının anlamı olmadığı gibi sürücülere mali külfet yükleyecektir. O nedenle, harç bedelinin yanısıra, değerli kağıt bedeli de alınmamalıdır.

c) Kamulaştırma Kanununda yapılan değişiklikler

Teklifin 27 ila 29 uncu maddeleriyle; 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununda değişiklikler yapılmaktadır.

Yapılan düzenlemede; kamulaştırmayı yapan idarece kamulaştırma amacına uygun tesisat, yapı veya donatı yapıldıktan ve en az 5 yıl kullanıldıktan sonra bu ihtiyacın ortadan kalkması nedeniyle kamulaştırma amacında kullanılmayan taşınmazların önceki mal sahibi veya mirasçılarına iade edilmeyeceği, bu taşınmazların kamulaştırma amacı dışında idarece tasarruf edilmesi hâlinde, önceki mal sahibi veya mirasçıları tarafından idareden herhangi bir hak, bedel veya tazminat talebinde bulunulamayacağı düzenlenmektedir.

Ayrıca; bu düzenlemenin, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce gerçekleştirilen kamulaştırma işlemleri nedeniyle, kamulaştırılan taşınmazların eski malikleri veya mirasçıları tarafından bu taşınmazların geri alınması, bedel veya tazminat talebiyle açılan ve henüz kesinleşmeyen davalarda da uygulanması öngörülmektedir.

Bu düzenlemeler daha önce görüşülen bir başka düzenlemeden Genel Kurulda çıkarılmış olmasına rağmen yeniden bu teklife alınmıştır.

Yargıya müdahale niteliğini taşıyan bu düzenlemeler, vatandaşın hak arama hürriyetini engelleyecek ve mağduriyetine neden olacak mahiyette olması ve daha önce de kabul edilmediği dikkate alınarak Tekliften çıkarılmalıdır.

d) Orman kadastro ile ilgili değişiklik

Teklifin 32 nci maddesinde; 3402 sayılı Kadastro Kanununa eklenen madde ile kadastro veya tapulaması tamamlanan çalışma alanlarında, orman kadastro ya da tahdidi yapılmamış ormanların, Kadastro Kanununun 4 üncü ve 39 uncu maddelerinde yer alan esaslar çerçevesinde kadastroya tabi tutulması düzenlenmektedir.

Teklifin 1 inci maddesi, konunun TBMM'ye sevk edilen Orman Kanunuyla ilgili Tasarıda yer aldığı gerekçe gösterilerek verilen önerge ile Tekliften çıkarılmıştır. Bu maddede orman kadastro ile ilgili olduğundan çıkarılması tekliften çıkarılmalı, ilgili Tasarıda bir bütün olarak görüşülmelidir.

e) Bilgi Edinme Hakkı Kanununda değişiklik

Teklifin 34 üncü maddesinde; Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığı tarafından uygulanan sınavlara ait soru ve cevaplar 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu kapsamı dışında tutulmaktadır.

Böylesi bir düzenlemenin hiçbir haklı gerekçesi bulunmamakta olup, bilgi edinme hakkını engellemektedir. Bu düzenleme tekliften çıkarılmalıdır.

f) Tarımsal destekleme ödemeleriyle ilgili düzenleme

Teklifin 37 nci maddesinde; 5488 sayılı Tarım Kanununa geçici madde eklenerek, en geç üç ay içinde Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından yapılacak incelemede gerçek üretim yapıldığına dair bulgu ve emarelerin tespit edilmiş olması şartıyla, desteklemelerle ilgili olarak devam eden her türlü incelemeler veya adli ve idari soruşturmalar sonuçlanıncaya kadar destekleme ödemelerinin yapılmaması amacıyla konulan ödeme yasakları kaldırılmakta, 25/4/2006 tarihinden itibaren desteklemelerden yararlanmak için başvuruda bulunduğu halde, meri mevzuat uyarınca desteklemelerden yararlanabilmek için ibrazı öngörülen makbuz, fatura ve diğer belgelerin gerçeğe aykırı, usulsüz veya sahte olduğu gerekçesiyle desteklemeden yararlandırılmayanlara veya yararlandıkları destekleme tutarları aynı gerekçe ile geri alınanlara, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içinde Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığına başvurmaları ve Bakanlık tarafından yapılan incelemede bunların gerçek üretim yaptığının tespit edilmesi hâlinde hak ettikleri destekleme ödemelerinin yapılması öngörülmektedir.

Bu kapsamda 58 ilde 85.361 çiftçinin bulunduğu, yüksek meblağlara varan bu konudaki tespitlerin doğu ve güneydoğu Anadolu bölgesinde bulunan bazı illerde yoğunlaştığı bilgisi verilmiştir.

Yıllardır gerçek bir üretime dayanmaksızın sahte belgelerle desteklemeler nasıl alınmış, yüksek meblağların sözkonusu olduğu illerde neden bu durum yetkili ve sorumluların dikkatini çekmemiş, neden yapılan denetimlerde zamanında tespit edilmemiş, bu soruların cevabı alınamamıştır. Konuyla ilgili inceleme ve soruşturmalar titizlikle sürdürülmeli, başta Tarım Bakanı olmak üzere yetkili ve sorumlular bunun hesabını vermelidir.

Diğer taraftan, tarımsal destekleme konusunda 5488 sayılı Tarım Kanununun 21 inci maddesinde, “Bütçeden ayrılacak kaynak, gayrisafi milli hasılanın yüzde birinden az olamaz.” hükmüne uyulmamaktadır. Bunu sağlamaya yönelik müeyyideler getirilmelidir.

g) Memuriyetten çıkarılanlara yönelik düzenlemeler

Teklifin 43 üncü maddesinde; 28 Şubat 1997 tarihinden sonra disiplin cezaları nedeniyle memuriyetten çıkarılanlardan, 1999 ve 2006 yıllarında çıkan disiplin cezalarının affı hakkındaki kanunlardan yararlanmış olanların ilgili kamu kurum ve kuruluşlarınca yeniden göreve alınmalarının uygun görülmesi durumunda, yeniden göreve alınmalarında bütçe kanunu kısıtlanması kaldırılmaktadır.

Daha önce af kanunlarından yararlananların göreve dönme imkanı da olduğundan, halen bu kapsamda kimsenin olup olmadığı Hükümet tarafından da bilinmemektedir.

Hiçbir talep olmadığı halde böyle bir düzenlemeye gidilmesi istismar amaçlı bir düzenleme olduğu kanaatini uyandırmaktadır.

Esasen, disiplin cezalarına af getirecek yeni bir düzenlemeye ihtiyaç bulunmaktadır. Devletin şahsiyetine karşı işlenen suçlarla basit veya nitelikli zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, inancı kötüye kullanma, dolanlı iflas gibi yüz kızartıcı veya şeref ve haysiyet kırıcı suçlar veya istimal ve istihlâk kaçakçılığı dışında kalan kaçakçılık, resmî ihale ve alım satımlara fesat karıştırma, Devlet sınırlarını açığa vurma suçları sebebiyle görevleriyle sürekli olarak ilişik kesilmesi sonucunu doğuran disiplin cezaları dışındaki verilmiş disiplin cezalarına af getirecek düzenleme yapılmalıdır. Emniyet teşkilatı personeli de kapsama alınmalıdır.

Türk Silahlı Kuvvetlerinden disiplin kararıyla bir yargı kararı olmaksızın resen emekli edilenlerin istekleri halinde mesleklerine dönebilmelerini sağlayacak düzenleme yapılmalıdır.

h) İskân Kanununda yapılan değişiklikler

Teklifin 44 ve 45 inci maddeleriyle, 5543 sayılı İskân Kanununda değişiklikler yapılmaktadır.

Teklifin 44 üncü maddesiyle 5543 sayılı İskân Kanununa geçici madde eklenerek; 6360 sayılı Kanun uyarınca büyükşehir belediyeleriyle ilgili yapılan düzenleme sonucu mahalleye dönüşen köylerde;

- Hak sahipliği, borçlandırma, yer seçimi, yer belirlenmesi, arsa satışı, arsa devri ve imar ile diğer işlere ilişkin tüm uygulamaların Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca belirlenen usul ve esaslara göre yürütülmesi öngörülmekte,

- Belediyelerin bu konudaki yetkileri ortadan kaldırılmakta,

- Köy meralarının tahsis amacı değiştirilerek tapuda Hazine adına tescil edilmesi ve bu madde kapsamında değerlendirilmesi düzenlenmektedir.

Yani, köy meraları köylünün elinden alınarak hazineye devredilmekte, imar işleri ve satış konusunda Çevre ve Şehircilik Bakanlığı yetkili kılınmaktadır.

Bu düzenleme AKP Hükümetinin köylünün merasına göz diktiğini, rant amaçlı işlemler yapacağını ve satacağını göstermektedir. Köy meraları peşkeş çekilmemelidir. Köy merası kalmalı, bu madde mutlaka Tekliften çıkarılmalıdır.

i) Vakıflar Kanununda yapılan değişiklikler

Teklifin 48 ila 50 nci maddeleriyle, 5737 sayılı Vakıflar Kanununun bazı maddelerinde değişiklikler yapılmaktadır.

Yapılan düzenlemede; Vakıflar Genel Müdürlüğüne istenen beyanname, bilgi ve belgeleri zamanında vermeme, organların vakfiye veya vakıf senedine aykırı olarak toplanmasına sebebiyet verme veya gerçeğe aykırı beyanda bulunma nedeniyle iki defa idari para cezası verilen vakıf yöneticilerinin görevden alınabilmesi, başka bir vakfın yöneticisi ise o görevinden de alınmış sayılması ve beş yıl süreyle hiçbir vakfın yönetim ve denetim organında görev alamama hükümleri Kanundan çıkarılmaktadır.

Görevini yapmama veya gerçeğe aykırı beyanda bulunma nedeniyle iki defa idari para cezası verilen vakıf yöneticilerin yönetici olarak kalabilmeleri sağlanmaktadır.

Yine bir başka maddeyle; kiraya verilen veya tahsis edilen mazbut vakıf taşınmaz malların, yangın, hırsızlık ve doğal afetlere karşı, kullananları tarafından Genel Müdürlük adına sigortalanması zorunlu olup; vakıf kültür varlıklarının sigorta işlemlerinde bedelin, Çevre ve Şehircilik Bakanlığının mimarlık ve mühendislik hizmet bedellerinin hesabında kullanılan yapı yaklaşık birim maliyetleri V. Sınıf (D) Grubu Yapılar birim fiyatı ile taşınmazda yer alan taşınmazların değeri dikkate alınarak Genel Müdürlükçe belirlenmesi düzenlenmektedir.

Vakıf eserleri çok kıymetlidir, bu eserlerin korunmasına hanel getirmeyecek bir şekilde değer biçilmesi gerekmektedir.

Yapılan bir başka düzenlemeyle de; 1/1/1990 tarihinden sonra Genel Müdürlüğün dağıtılma talebiyle açtığı dava sonucunda dağılmasına veya dağıtılmasına karar verilen yeni vakıfların hayatta bulunan kurucularının birlikte başvurusu üzerine vakfın adı ve amacı aynı olmak kaydıyla bin lira kuruluş malvarlığı tahsis edilerek Türk Medeni Kanunu hükümlerine göre yeni bir vakıf kurulabilmesi, dağıtılan vakfın Genel Müdürlüğe intikal eden ve halihazırda Genel Müdürlük tarafından tasarruf edilen taşınmazlarının, yeni kurulan vakfa mahkeme siciline tescilinden itibaren üç ay içinde devredilmesi öngörülmektedir.

Böylesi bir düzenlemenin madde kapsamında olmayan diğer vakıflar açısından da gündeme getirilmesine sebebiyet verebileceği ve bunun da büyük sorunlara yol açabileceği düşünülmektedir.

j) ÖSYM ile ilgili değişiklikler

Teklifin 53 üncü maddesinde; 6114 sayılı Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda değişiklikler yapılmaktadır.

Yapılan düzenlemede; Yükseköğretim kurumlarının önlisans, lisans ve lisansüstü diploma programlarına kayıtlı öğrencilerden Başkanlıkça hizmetlerine ihtiyaç duyulanlar başvuru, tercih, sınav evrakının tanzimi ve benzeri sınav hizmetlerine yönelik geçici işlerde kısmî zamanlı olarak çalıştırılabilmesi, bu şekilde çalıştırılan öğrencilerin, bu çalışmalarından dolayı işçi olarak kabul edilmemesi ve bunlar hakkında 5510 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi hükmünün uygulanması düzenlenmektedir.

Kısmî zamanlı olarak çalıştırılması öngörülen öğrencilerin işçi sayılmaması, sadece kısa vadeli sigorta kollarına tabi tutulması, dolayısıyla sigortalılık başlangıcı ve hizmet süresi olarak sayılmaması büyük haksızlıktır. Kısmî zamanlı olarak çalışanlarla ilgili mevcut mevzuat uygulanmalı, ayrımcı uygulamalara meydan verilmemelidir.

k) İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununda yapılan değişiklik

Teklifin 55 ve 56 ncı maddesinde; 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununun yürürlük maddesinde değişiklik yapılmaktadır.

6331 sayılı Kanunda iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinin sunulması için işverene çalışanları arasından iş güvenliği uzmanı, işyeri hekimi ve diğer sağlık personeli görevlendirme yükümlülüğü getirilmiş, belirlenen niteliklere sahip personel bulunmaması hâlinde, bu hizmetin ortak sağlık ve güvenlik birimlerinden hizmet olarak yerine getirebilmesi öngörülmüştür.

Bu hükümlerin yer aldığı 6 ve 7 nci maddelerinin; kamu kurumları ile 50'den az çalışanı olan ve az tehlikeli sınıfta yer alan işyerleri için yayımı tarihinden itibaren iki yıl yerine yaklaşık üç yıl sonra, 50'den az çalışanı olan tehlikeli ve çok tehlikeli sınıfta yer alan işyerleri için yayımı tarihinden itibaren bir yıl yerine yaklaşık bir buçuk yıl sonra yürürlüğe konulması düzenlenmektedir.

Bu düzenleme, hem İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununun uygulamasının gecikmesine, hem de uzun uğraşlar sonucu sertifikasını almış kişilerin mağdur olmasına yol açacaktır.

l) Elektrik Piyasası Kanununda yapılan değişiklik

Teklifin 58 inci maddesinde; 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununa geçici madde eklenmektedir.

Buna göre; rüzgar enerjisine dayalı üretim faaliyeti için yapılmış lisans başvurularından Kurul kararı ile lisans verilmesi uygun bulunmuş, ancak uygun bulma kararında belirtilen yükümlülüklerini yerine getiremediğinden dolayı, bu maddenin yürürlük tarihinden önce lisans başvurusu reddedilmiş tüzel kişilere, yükümlülükleri tamamlamaları koşuluyla ilgili tüzel kişilere önlisans verilmesi düzenlenmektedir.

Lisans başvurusu reddedilmiş tüzel kişiler ve yükümlülüklerini neden yerine getiremedikleri konusunda bilgi alınamamıştır.

m) Avrupa Birliği Bakanlığının Teşkilat Kanununda yapılan değişiklik

Teklifin 68 ve 69 uncu maddelerinde; 634 sayılı Avrupa Birliği Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede değişiklikler yapılmaktadır.

Buna göre; kurumsal hizmet gerekleri çerçevesinde ihtiyaç duyulan il merkezlerinde temsilcilik açılabilmesi konusunda Bakanlar Kurulu'na yetki verilmektedir. Bu düzenleme haklı bir gerekçeye dayanmamaktadır.

n) Belediyelerin yapılandırılan borç taksitlerine öteleme

Teklifin Geçici 2 nci maddesinde; 6111 sayılı Kanun kapsamında borçları yapılandırılan ve yararlanma hakları devam eden il özel idareleri, belediyeler ve bağlı kuruluşlarının 2013 Haziran, Temmuz, Ağustos ve Eylül aylarında ödenmesi gereken taksitlerinin, yapılandırmada belirlenen son taksit süresine ötelenmesi öngörülmektedir.

Çok ciddi mali sorunlarla karşı karşıya bulunan, personelinin maaşını bile ödemekte zorlanan hatta ödeyemeyen, maddi sıkıntılar nedeniyle vatandaşa hizmet sunmakta güçlük çeken belediyelerin sorunlarına kalıcı çözümler getirilmelidir.

Ayrıca, sanayici, esnaf, tüccar ve çiftçilerimiz de ekonomik sorunlar, piyasalarda yaşanan durgunluk ve tahsilat sorunları nedeniyle vergi ve prim borçlarını ödemekte sıkıntı çekmekte, hatta ödeyememektedir. O nedenle sanayici, esnaf, tüccar ve çiftçilerimizin borçları için ödeme kolaylıkları ve imkanlar getirilmelidir.

o) Anayasa Mahkemesi iptal kararları gereğince yapılan düzenlemeler

6/4/2011 tarihli ve 6223 sayılı Kamu Hizmetlerinin Düzenli, Etkin ve Verimli Bir Şekilde Yürütülmesini Sağlamak Üzere Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Teşkilat, Görev ve Yetkileri ile Kamu Görevlilerine İlişkin Konularda Yetki Kanunu kapsamında yürürlüğe konulan 633 ilâ 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelere ilişkin olarak, yetki kanunu kapsamına girmediği veya kanun hükmünde kararnamelerle düzenleme yapılamayan alana girdiği gerekçesiyle Anayasa Mahkemesince iptal edilen hükümlerin yeniden düzenlenmesi öngörülmektedir.

6223 sayılı yetki Kanunu ile ilgili yapılan görüşmelerde, yetki kapsamında düzenlenen teşkilatların kurulması, görev ve yetkileri ile özlük hakları, mali ve sosyal haklar gibi bazı hususların, sadece kanunla yapılabilecek düzenlemeler kapsamında olup, bunların KHK ile düzenlenmesinin Anayasa'ya aykırılık oluşturacağı uyarılarımız dikkate alınmamıştır. Neticede böyle bir durumla karşı karşıya kalmıştır.

C) SONUÇ:

Yukarıda yer verilen görüş ve değerlendirmeler çerçevesinde Kanun Teklifine muhalefet ediyoruz.

Saygılarımızla,

Sümer Oral
Manisa

Mustafa Kalaycı
Konya
Mehmet Günel
Antalya

Erkan Akçay
Manisa

MUHALEFET ŞERHİ

2/1613 ve 1/778 esas numaralı “Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi” ve “Devlet Memurları Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”na ilişkin muhalefet şerhimiz aşağıdaki gibidir.

Bilgilerinize sunarız.

Adil Zozani

Hakkâri

Hasip Kaplan

Şırnak

Komisyonomuzda 25.06.2013 tarihinde, Gelir Vergisi Kanun Tasarısı, Devlet Memurları Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı ve 10. Beş Yıllık Kalkınma Planı ile aynı gün görüşülen ve alt komisyona sevk edilerek bir gün sonra görüşülmeye başlanan Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi, AKP iktidarının ortalama her ay getirdiği torbalardan bir tanesidir. Teklif; 14.06.2013 tarihinde komisyonomuza sevk edilip hemen gündeme alınmıştır. Üstelik 17.05.2013 tarihinde komisyonomuza sunulan Devlet Memurları Kanununda değişiklik yapan tasarı bir ay boyunca görüşülmeyi beklerken, bu torba teklif ile tasarı İttüzük gereği birlikte ele alınmış, ancak tasarı yerine teklif gündeme alınmıştır. Daha evvel çokça söylediğimiz, ancak her seferinde hatırlatarak tarihe not düşmemiz gereken; 11 yıldır AKP iktidarının yaptığı yasama ciddiyetsizliğinin bir başka örneğiyle karşı karşıya bulunmaktayız. Mevcut durumda tasarıyla teklifi İttüzük gereği birleştirip, teklif üzerinden görüşme yapmak ve hükümetin torbanın içinde bulunan hiçbir düzenlemeden sorumlu olmamasını sağlamak, sanıyorum dünyada sadece Türkiye’de görülen ve AKP tarafından uygulanan bir yasama alışkanlığıdır.

Torba teklif, komisyonomuza sevk edilip alt komisyonda görüşülmeye başlanmadan önce 46 maddeydi. Sonrasında, alt komisyonda 2 günlük yoğun bir mesai harcayıp çalışmaların bitimine doğru, iktidar partisi milletvekillerinin son dakika önergeleriyle metinden 6 madde çıkarılmış, 19 yeni madde, 1 tane de geçici madde eklenerek toplamda 59 madde olarak 27.06.2013 Perşembe günü üst komisyonda görüşülmeye başlanmıştır. Elbette ki, bununla da sınırlı kalmayacağını, AKP’nin torba teklif ve tasarı pratiklerinden oldukça deneyimlemiş vaziyetteyiz. Nihayetinde, 59 maddelik alt komisyon metni, üst komisyonda yine birçok madde metinden çıkarılıp, 20 madde ve bir o kadar da fıkra metne eklenmek suretiyle, 76 maddelik son metin komisyonomuzdan çıkmıştır. Ancak metnin son haline ulaşmadan, yine komisyonda yoğun tartışmalar ve düzenlemelerle ilgili ciddi soru işaretleri ortaya çıkmıştır. Bu durum da doğal olarak, düzenlemelerin ciddi mesai harcayıp tartışılmasına neden olmuş ve AKP’nin dayattığı adeta angarya çalışma düzeni şeklinde, 27.06.2013 Perşembe, saat 11.00’da başlayan komisyon çalışmaları, bir gün sonra 28.06.2013 Cuma, saat 06.30’a kadar devam etmiştir. **AKP’nin hızlıca komisyondan çıkarıp, Genel Kurul’a indirerek, yasalasmasını istediği her düzenlemede olduğu gibi, bu düzenlemede de; komisyonomuz üyesi milletvekilleri ve Bütçe personeli sadece angarya çalışma düzenine maruz kalmamış, aynı zamanda son dakika önergeleriyle metnin değişmesi sonrasında, metnin son halinin tarafımızdan detaylı incelenmesi çok mümkün olmamış ve böylesi kısıtlı bir vakitte muhalefet şerhi yazmak durumunda kalmış bulunmaktayız.**

Bunun haricinde, torba teklifin alt komisyondan çıkmış metni, toplamda 65 ayrı Kanun ve Kanun Hükümünde Kararname’de değişiklik yapmışken, üst komisyonda son dakika önerleriyle kabul edilen metnin toplamda kaç kanunda değişiklik öngördüğünü takip dahi edemedik. Bu yapılan değişiklikler, Plan ve Bütçe Komisyonu haricinde, meclisin diğer birçok ihtisas komisyonunun uzmanlık alanına girdiği halde, AKP her zaman olduğu gibi, bu düzenlemede de, ilgili komisyonların görüşüne başvurmamış, komisyonumuzu ve bizleri adeta bütün komisyonlarının ihtisas alanına karışan bir pozisyona sokmuştur. Ayrıca, alt komisyonda siyasi iktidar ile Bakanlık bürokrasisinden muhalefet olarak yapılmasını istediğimiz çalışmaların üst komisyona kadar yapılmadığı ve bu anlamda verilen sözlerin tutulmadığı göz önünde bulundurulursa, üst komisyonda son dakika eklenen yeni maddeler haricinde, alt komisyondaki değişikliklerin aynı kaldığını belirtmek ve bu düzenlemelerin yeniden altını çizme gerekliliğini hissetmekteyiz.

Maddelere geçmeden önce, vurgulamamız gereken son bir nokta var ki; Hükümeti temsilen komisyon toplantımıza katılan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik’in, düzenlemelerin torba ve teklif şeklinde getirilmesine ilişkin eleştirilere verdiği cevap, önemli bir itiraf şeklindedir. Zira Sayın Çelik, düzenlemelerin tasarı şeklinde gelmemesi ve torba tekliflerde alakasız her konuda düzenleme yapılmasının sağlıklı bir yasama faaliyeti olmadığını, bu noktada Hükümet adına bir özleştirici yaptığını vurgulamıştır. Bu açıklama, önemli olmakla birlikte umuyoruz ki 11 yıllık AKP pratiğinin politik bir manevrasından ziyade, Hükümetin samimi şekilde arkasında duracağı bir özleştirici olur.

Bu noktada, maddelere ilişkin görüşlerimizi aktaracak olursak;

Teklifin 2. Maddesi: 6948 Sayılı Sanayi Sicil Kanununa geçici madde ekleyerek, sanayi siciline kayıt olmamış işletmelerin sicile kaydolmalarını ve bu anlamda kayıt olmamış işletmelere kesilen idari para cezalarının affını öngören bir düzenleme şeklindedir. Madde, alt komisyon çalışmasının bitimine doğru, son anda AKP’li vekiller tarafından verilen önergeyle metne eklenmiş ve üst komisyonda önemli tartışmalara neden olmuştur. Öncelikle, maddede teknik anlamda kullanılan dil, yasama diline uygun değildir. Zira “*faaliyette olup olmadığına bakılmaksızın*” gibi bir ifadenin ne anlatmaya çalıştığı, teklifi veren vekiller tarafından dahi tam olarak açıklanamamıştır. Ayrıca, konuya ilişkin Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı ile Maliye Bakanlığı’ndan gelen yetkililerin, maddenin ne getireceğine ilişkin sorulara gerekli yanıtları verememesi, bu anlamda içeriğinin belirsizliği ciddi kaygılara neden olmuştur. Maddenin komisyonumuzda görüşülme nedeni, elbette ki bu düzenlemenin malî boyutunun olmasıdır. Bu düzenlemeyle sanayi işletmelerinin, idari para cezasının affedilmesi ve bunun Maliye’de ne kadarlık bir vergi kaybına neden olacağı komisyonumuzun ihtisas alanıdır. Bu maddenin yasalaşması durumunda, devletin ne kadarlık gelirinden vazgeçeceği bizi ilgilendiren husus. Dolayısıyla, düzenlemenin malî boyutuna ilişkin sorulara Maliye Bakanlığı’ndan gelen yetkililer cevap veremiyorsa – ki bu konuda bir çalışma yapılmadığı belirtilmiştir – bu madde neye dayanarak, hangi amaçlar güdülerek getirilmiştir? Eğer işletmecilerin, idari para cezaları affedilerek maliyenin nasıl bir yükün altına gireceğini, ciddi bir kayıp yaşayıp yaşamayacağını ve buradaki açığı nasıl telafi edeceğini Bakanlık yetkililerinden öğrenememişsek, böyle bir etki analizi yapılmamışsa, bu düzenlemenin yasalaşması oldukça sakıncalıdır. Zira bu işin bir de sınıfsal boyutu vardır. AKP’nin bu düzenlemede yapması gereken etki analizinin yapılmaması, devletin kasasında oluşacak gelir açığının nasıl kapatılacağı konusunda da kaygılara neden olmaktadır. Geçmiş tecrübeler AKP’nin sermaye sınıfının, sanayicilerin borçlarını affederek bu yükü yüz binlerce yoksulun, emekçinin, işçinin sırtına yüklemeye çalıştığını onlarca kez göstermiştir. Bu yönleriyle bu maddenin kesinlikle madde metninden çıkarılması ve eğer borç affetmeye dönük bir düzenleme yapılacaksa; emekçilerin, işçilerin, yoksulun borçlarının silinmesine ilişkin bir düzenleme yapılmalıdır.

Teklifin 5. Maddesi: 633 Sayılı Diyanet İşleri Başkanlığı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun'a ek madde eklenmek suretiyle yapılan bir değişikliktir. Madde ile Hazineye ait taşınmazların üzerindeki cami ve mescitler ile Kur'an kurslarının, ticari faaliyetlerde kullanılması öngörülen kısımlarının Diyanet İşleri Başkanlığı'na işletilmesi, 2886 Sayılı Devlet İhale Kanununun 51. Maddesi gereğince pazarlık usulüyle ihaleyle işletilmesi veya kiralanabilmesi ve buradan elde edilecek gelirlerin Diyanet İşleri Başkanlığı'na bütçe olarak aktarılması öngörülmektedir. Bu düzenleme, çok açık bir şekilde ibadet yerlerinden dahi, ticari kâr amaçlayan bir ekonomi politik aklın bir sonucudur. AKP ve Diyanet İşleri Başkanlığı, ibadet yapılan ve inananların kutsal olan camilerden dahi, kâr elde etmeye, cebini doldurmaya çalışmaktadır. Böyle bir anlayış, kendini muhafazakâr olarak tanımlayan ve sosyolojik olarak büyük çoğunlukla kendini mütedeyyin olarak tanımlayan kesimlerin oyunu alan bir partiye ve hükümete yakışır mı? Üstelik bundan çok değil bir ay evvel, benzer bir düzenleme alkol düzenlemesini içeren torba teklifte yer almıştı. O günkü komisyon tartışmalarında, Diyanet İşleri Başkanlığı'nı temsilen gelen bürokrata, ibadethanelerin altında ayakkabıcı, tuhafiyeci, süpermarket ve benzeri birçok ticari işletmelerin olmasının, ibadet edenler açısından oldukça sıkıntılı ve yanlış olduğunu belirtmiş, bu durumdan Başkanlık olarak kendilerinin de rahatsız olduğunu duymuştuk. Buna rağmen, böylesi bir düzenlemenin getirilmesi neye delalettir? **Bu durum ancak AKP'nin neo-liberal politikaların kölesi olmuş ve gördüğü her mekânı rant aracı ve para olarak gören bir anlayışla açıklanabilir. Başka türlü camilerin, mescit ve Kur'an kurslarının bulunduğu alanda ticarethaneleri teşvik etmenin açıklaması yoktur.**

Torba teklifin 7. Maddesi: AKP'nin seçim yaklaştıkça tabanına ve seçmene verdiği açık selamın tezahürü şeklindedir. Zira 6. Madde ile 633 sayılı kanuna geçici bir madde eklenerek; vekil imam, vekil müezzin ve Kur'an kursu öğreticilerine Başkanlık tarafından ilgili kadrolara hiçbir sınırlama getirilmeksizin atama imkânı verilmektedir. Elbette ki, vekil imam, vekil müezzin ve Kur'an kursu öğreticilerine kadro verilmesi durumu tepeden karşı çıkılacak bir durum değildir. Ancak, bugün yaklaşık 300 bin atanamayan öğretmen atama beklerken, yüz binlerce üniversite mezunu kamu kurum ve kuruluşlarına girmek için muazzam çabalar gösterip yeterli kadro açılmıyorken, devlet kadrolarının ideolojik ve seçim kaygısı güdülerek sadece bu alanlara tahsis edilmesi, AKP'nin siyasi iktidar olarak nasıl bir yönetim aklının olduğunu ortaya koymaktadır. Bugün atanamadığı için intihar eden öğretmenlerin sayısı 50'lileri bulmaktadır. Binlerce üniversite mezunu, güvencesiz işlerde çalışmak durumunda kalmaktadır. Ancak bunlar siyasi iktidarın umurunda olmadığı gibi, aksine "her üniversite mezunu çalışacak değil ya" anlayışı ile ülke yönetilmektedir. Ayrıca, yıllardır sözleşmeli personeller ve 4/C'liler kadro beklerken, AKP Hükümetinin bütçe açığı oluşturacağı, bütçeye büyük bir maliyeti olacağını ve yeterli kadro olmadığını belirttiği kadrolar, ideolojik bir biçimde ve dini duygular istismar edilerek bu alanlara tahsis edilmektedir. Bunun haricinde komisyonumuz, bu madde ile kadro sahibi olacak kişilerin bütçeye getirdiği ek yük hakkında bilgilendirilmemiştir.

Torba teklifin 9. Maddesi: 657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu'na geçici madde ekleyerek, kanunun 4. maddesinin (B) fıkrası, yani kamuoyunda 4/B olarak bilinen ve 25/6/2013 tarihi itibarıyla çalışmakta olan sözleşmeli sağlık personellerinin, İl özel idaresi, belediye ve bağlı kuruluşları ile mahalli idare birliklerinde 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanununun 49. maddesinin üçüncü fıkrası çerçevesinde kanunun 48. maddesinde belirtilen genel şartları taşıyanlardan, maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren otuz gün içinde yazılı olarak başvuranların, pozisyonlarının vizesi olduğu teşkilat ve birimde, bulunduğu pozisyon unvanıyla aynı unvanlı memur kadrolarına atanmaları öngörülmüştür. Yani bu madde ile; kamuoyunda uzun zamandır beklenen sözleşmeli memur

statüsündeki 4/B'lilerin kadroya atanmaları mümkün olmuştur. Elbette ki, üst komisyonda ihdas edilen bu madde olumlu bir maddedir. Kamuoyunda uzun zamandır beklenen bir talep yerine getirilmiştir. Ancak bu maddenin kapsamının sadece 4/B statüsünde çalışanları kapsamaması oldukça eksiktir, zira bugün on binlerce 4/C'li de, başka kurumlarda çalışan sözleşmeli personeller de kadroya atanmayı beklemektedir. Bugün yanı başımızda, Meclis'te görev yapan ve güvencesiz koşullarda çalışan, sosyal ve ekonomik hakları oldukça yetersiz binlerce çalışan vardır. Meclis'te bizlere hizmet veren; çay ocağında çalışanlar, temizlik görevlileri ve en yakınımızdaki danışmanlarımız güvencesiz bir şekilde çalışmaktadırlar. **Eğer emekçilerin sosyal ve ekonomik haklarına ilişkin düzenlemeler yapılacaksa, bu düzenlemelerin seçim yatırımı olarak ve kısıtlı bir şekilde yapılmasının ötesinde; kapsamlı şekilde ele alınması ve yüz binlerce güvencesiz çalışanı, ekonomik, sosyal haklardan yoksun emekçileri de kapsamaması gerekmektedir.** Bu nedenle, bu düzenleme her ne kadar beklenen ve olumlu bir düzenleme olsa da, kapsamı oldukça dar ve yetersizdir.

Teklifin 10. Maddesi: 711 sayılı Nöbetçi Memurluğu Kurulması ve Olağanüstü Hal Tatbikatlarında Mesainin 24 Saat Devamını Sağlayan Kanununun 1. maddesinde değişiklik yaparak, İçişleri Bakanlığında ve İçişleri Bakanlığınca uygun görülecek teşkilat ve kurumlarında birer nöbetçi memurluğu kurulmasını öngörmektedir. Bu düzenlemeye ihtiyaç duyulma nedeni ve getiriliş gerekçesi her ne kadar *“yetkili merciler tarafından bildirilecek alarm haberlerinin sürat ve emniyetle ilgililere ulaştırılmasını sağlamak”* şeklinde belirtilmiş olsa da, İçişleri Bakanlığı'na istediği her kurumda bir polis noktası koymayı ve bu şekilde kurumları çok daha rahat bir biçimde kontrol altına almayı hedeflemektedir. **Bugün, Türkiye'nin daha fazla polis ve güvenlik noktasına değil, daha fazla özgürlük ve demokrasiye ihtiyacı vardır. Başta Kürt meselesi olmak üzere, bugüne kadar Türkiye'nin demokratikleşme konusunda yaşadığı derin sıkıntıların temelinde, işte tam da bu düzenlemede gerçekleştirilmeye çalışılan yaklaşımla devletin polis veya asker gibi güvenlikçi yaklaşımla toplumu, her kurumu ve kişiyi kontrol altına alma anlayışı sebep olmuştur.** Bu nedenle, bu maddenin metinden çıkarılması gerekmektedir.

Torba Teklifin 13. Maddesi: 2918 Sayılı Trafik Kanunu'nun 8.Maddesinde değişiklik yapılarak Milli Eğitim Bakanlığı, Sağlık ve Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı'nın görevleri yeniden tanımlanmıştır. Buradaki düzenlemenin alt komisyonda kabul edilen şekilde kritik olan ve tartışılması gereken nokta; Mili Eğitim Bakanlığı'nın görev alanındaki, “sürücü adaylarının teorik ve uygulamalı sınavlarını yapmak veya yaptırmak”, cümlesinde geçen ‘yaptırmak’ kelimesiydi. Yani, Bakanlık sürücü belgesi alımı için yaptığı sınavları özel sektöre devredebilecekti. Bu durum oldukça tehlikeli bir süreci beraberinde getirecekti. Zira yılda ortalama 10 bin vatandaşımızı yitirdiğimiz trafik kazalarının en büyük müsebbibi olan trafik kurallarını ihlâl eden sürücülerin varlığına, özel sektörün yaptırdığı sınavlarla daha kolay sürücü belgesi alacak insanların eklenmesi durumudur. Yaşamı yakından ilgilendiren ve oldukça önemli ve büyük bir sektörün, özel sektöre devredilmesinin önünü açan ve denetimsizliği getirecek böylesi bir düzenlemeyi kabul etmemiz mümkün değildi. **MEB; özel sektöre sınav yapma yetkisini verirse, bu sınavların nasıl yapılacağı ve denetimi hususu ciddi kaygılara sebebiyet verecek ve her yıl on binlerin ölümüne neden olan trafik kazaları katlanarak artacaktır.** Bu sebeple, bu ibarenin kesinlikle kaldırılması ve hatta MEB'in yaptığı sınavların niteliği ve kalitesi artırılarak formalite sınavlarla dikkatsiz ve bilgisiz sürücülerin sürücü belgesi alması engellenerek, sürücü belgesi alma kriterleri Avrupa standartlarına çıkarılması gerektiğini ısrarla alt komisyonda vurgulamıştık. **Üst komisyonda, bu düzenlemeyle birlikte, sürücü belgesi sınavlarının özel sektöre devredilmesinin önünü açan ‘yaptırmak’ ifadesi yaptığımız tartışmalar sonucunda madde metninden çıkarılarak, sınavların mevcut durumdaki gibi MEB tarafından yapılmasının devam etmesi sağlanmıştır.**

Torba teklifin 27. Maddesinde: 2942 Sayılı Kamulaştırma Kanunu'nun 22. Maddesinde değişiklik yapılarak; kamulaştırılan bir taşınmazın bir süre sonra, kamulaştırma amacını yerine getirdikten sonra, bu ihtiyacın ortadan kalkması halinde, ilgili kurum tarafından yeni bir işleve dönüştürülmesi sonrasında, kamulaştırılmadan önceki malikin veya mirasçılarının bu işlev değişikliğinden ortaya çıkan rant değeri üzerinden idareden herhangi bir hak, bedel veya tazminat istemesi durumunun önüne geçilmektedir. Esasında, düzenleme kamulaştırılmış taşınmazın işlevini yerine getirdikten sonra başka bir kullanıma dönüşmesinden, haksız kazanç sağlama amacı güden taşınmazın eski maliki veya mirasçılarının önünü tıkama gibi olumlu bir niyetle yapılmışsa da, alt komisyonda kabul edilen hali eksik ve yeterli düzeyde açıklayıcı olmamıştır. Zira **kamulaştırılmış taşınmazın, işlevinin değiştirilmesi için fiziki ömrünü tamamlamış olması ve ilgili kurum haricinde, o kamusal alanı kullanan yerel halk tarafından katılımcı bir anlayışla kullanım değişikliğinin benimsenmiş olması gerekir.** Alt komisyonda kabul edilen maddede, işlev değişikliğinin ne zaman gerçekleştirileceği, hangi koşullarda mevcut kullanıma ihtiyaç duyulmayacağı belirtilmemiştir. Üst komisyonda, bu duruma ilişkin bir yıl sınırı getirilmiş ve düzenleme *“Kamulaştırmayı yapan idarece kamulaştırma amacına uygun tesisat, yapı veya donatı yapıldıktan ve en az 5 yıl kullanıldıktan sonra bu ihtiyacın ortadan kalkması nedeniyle kamulaştırma amacıyla kullanılmayan taşınmazlar önceki mal sahibi veya mirasçılarına iade edilmez.”* Şeklinde değiştirilmiştir. Ancak bu haliyle de oldukça eksik bir düzenlemedir. Zira 5 yıllık süre, yapıların fiziki ömrünü tamamlaması için çok kısa bir vakittir. Üstelik, burada alt komisyonda belirttiğimiz gibi, kamulaştırılmış ancak bir süre sonra işlevinin değiştirileceği öngörülen taşınmazın işlevi değiştirilmeden önce, o kamusal alandan faydalanan yerel halka sorulması oldukça önemli bir noktadır. Zira bugün Gezi Parkı ile başlayan ve Türkiye genelinde yaygınlaşan eylemlerin en önemli nedeni, halkın kullandığı kamusal alanların, idare tarafından kendi fikirleri alınmadan işlevinin değiştirilme isteğidir. Bu bağlamda, **bu madde üst komisyonda yıl sınırı konsa da, yapıların fiziki ömrü açısından oldukça kısa bir vakit öngördüğü için ve yerel halkın görüşlerine ilişkin bir kriterin düzenlemede yer almamasından dolayı çok eksik bir düzenleme olup, bu haliyle yasalaşması istismara neden olacaktır.** Zira sosyal donatı alanı yapmak için kamulaştırılmış taşınmaz ilgili kurum tarafından 5 yıl geçtikten sonra idare tarafından, ‘kullanımına artık gerek kalmamıştır’ denilerek AVM yapılmak suretiyle değiştirilebilir. Bu noktada, kamulaştırılmış taşınmaz ne fiziki ömrünü tamamlamış olur, ne de halkın talepleri doğrultusunda bir değişiklik yapılmış olur. Bu anlamda, taşınmazı sağlık veya kültür alanı yapılmak amacıyla kamulaştırılan malik, bu işlevin birkaç yıl içinde değiştirilmesinden ortaya çıkan büyük bir değer artışından faydalanmayı talep edebilir. Bu noktada, idarenin yanlış tavrı, taşınmazın eski malikinin bu talebi karşısında çok da haklı bir noktada durmayacaktır. Bu sebeple, **taşınmazın yıl sınırının yapının fiziki ömrü ile doğru orantılı olması ve işlev değişikliğinde yerel halkı karar alma süreçlerine dâhil eden bir yaklaşımla işlevinin değiştirilmesi mümkün olmalıdır.**

Teklifin 29. Maddesi: kamulaştırılmış taşınmazların eski maliklerinin, taşınmazın işlevi değiştirildikten sonra, ortaya çıkan değer artışından hak, bedel veya tazminat talep ederek idareye açtıkları davaların da bu kapsamda değerlendirilmesi öngörülmektedir. Yani, eski maliklerce idareye açılan ve yargılanması devam eden, henüz kesinleşmemiş davaların 25. Maddede yapılan değişiklik çerçevesinde değerlendirilmesini ve bu davaların bir bakıma boşa çıkarılmasını öngören bir düzenleme yapılmıştır. Burada, mevcutta süren yargı sürecine bir müdahale söz konusudur. Üstelik düzenlemede, süregelen davalarda davacı olan kişilerin yaptıkları masraflar ve harcamalar ile ilgili herhangi bir düzenleme yapılmadan onları mali açıdan mağdur eden bir anlayışla ek madde hazırlanmıştır. Ayrıca, mevcut durumda bu madde kapsamına giren toplamda kaç tane dava var, bu

konuda da Maliye Bakanlığı bürokratları, alt komisyonumuzu bilgilendirememiştir. Bu bakımdan, **hem devam eden yargı süreçlerine müdahale eden, hem de vatandaşların mağduriyetini gidermeye ilişkin kapsamlı bir düzenlemeyi esas almayan bu maddenin, metinden çıkarılması gerekmektedir.**

Torba Teklifin 34. Maddesi'nde: 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu'nun 2. maddesine bir fıkra eklenerek, ÖSYM tarafından yapılan bütün sınavlara ait soru ve cevapların Bilgi Edinme Hakkı Kanunu kapsamı dışına çıkarılması öngörülmüştür. Yani bu düzenlemeyle birlikte, ÖSYM tarafından yapılan YGS, LYS, KPSS, YDS, TUS gibi bütün sınavlarda, soru ve cevapların açıklanmaması ve böylece zaten şaibelerle gündeme gelen ve şeffaflığı tartışılan ÖSYM'nin daha da kapalı bir yapıya bürünmesi amaçlanmaktadır. Düzenlemeye ilişkin alt komisyonumuza bilgi veren ÖSYM'den gelen bürokratın düzenlemeyi savunması ise ayrıca acı bir itiraf gibidir. Zira **soru ve cevapların Bilgi Edinme Hakkı Kanunu dışına çıkarılmasını gelen bürokrat; ÖSYM'nin aynı soruları birden fazla sınavda kullandığı ve bu anlamda belirli bir soru kapasiteleri olduğu şeklinde savunmuş ve açıkça ÖSYM'nin yeni soru üretmediğini itiraf etmiştir.** Düzenlemeye ilişkin bu savunma ve düzenlemenin içeriği açıkça göstermektedir ki; ÖSYM üzerine düşen görevi yerine getirememekte ve yapısını tamamen kapalı bir hale getirmeye çalışmaktadır. Ancak soru ve cevapların açıklanmaması durumu, bütün sınavlara geçmiş sorulara çalışarak ve bu örnekler üzerinden çalışan milyonları düşününce oldukça sıkıntılı ve herkesi mağdur edecek bir süreci beraberinde getirecektir. Bu nedenle, bu düzenlemenin kesinlikle metinden çıkarılması gerekmektedir.

Torba Teklifin 37. Maddesi'nde: 5488 Sayılı Tarım Kanunu'na geçici madde eklenerek tarımsal desteklemelerin uygulamasında, 2012 ve öncesindeki destek ödemelerinde haksız şekilde yürütülen inceleme ve soruşturmaların sonuçlanmasının zaman alması durumunun çiftçiyi mağdur etmesinin önüne geçilmesi ve üretim yapan çiftçinin alacağı desteklere konan blokelere kaldırılması öngörülmüştür. Bu görünüş itibarıyla olumlu bir düzenleme gibi görünse de, düzenlemenin ilgilendirdiği Bakanlıkların birimlerinden bürokratlar gelmediği için alt komisyonumuza gerekli ve yeterli bilgi verilememiştir. Üstelik Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, düzenlemeyi sadece kendi açısından değerlendirmiş ve kurumlar arasında ortaya çıkabilecek çelişkilere ilişkin bir açıklama yapamamıştır. Bu durum, önümüze getirilen düzenlemenin teklif şeklinde getirilmesinin bir sonucudur. Eğer tasarı şeklinde getirilmiş olsaydı, ilgili Bakanlık ve bürokrasi düzenlemenin sahibi olduğu için, konuya ilişkin daha sorumlu davranacak ve en azından sorulan sorulara cevap verebilecek asgari bir yeterlikte olabileceklerdir. Bu açıdan, bu **düzenlemenin birçok maddesinde gördüğümüz üzere; kanun teklifini veren milletvekillerinin ve imzası bulunan AKP'li komisyon üyelerinin birçok maddeden bihaber olması, yapılan değişikliklere neden ihtiyaç duyulduğuna ilişkin bilgi sahibi olmaması ve bürokrasinin de kendi teklifleri olmadığı için sorumsuz ve ilgisiz yaklaşımlarıyla karşılaşmak, düzenlemenin tasarı yerine teklif şeklinde getirilmesinin ve hükümetin bu sorumluluktan kaçınmış olmasının bir sonucudur.**

Torba Teklifin 42. Maddesi'nde: 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 5. Maddesinde değişiklik yapılarak finansal kiralama şirketlerine satılan taşınmazların, finansal kiralama şirketlerince tekrar devralındığı kuruma satışından doğan kazançların kurumlar vergisinden istisna edilmesi ve burada ortaya çıkan vergi kayıplarının önlenmesi öngörülmektedir. **Bu madde iki yönüyle ele alınabilir.** İlki, yapılan düzenleme komisyonumuza sevk edilen ve alt komisyonun kurulduğu Gelir Vergisi Kanun Tasarısı kapsamında bir düzenlemedir. Zira bu tasarıyla birlikte; mevcuttaki gelir vergisi kanunu ile kurumlar vergisi kanunu aynı çatı altında toplanmaktadır. Dolayısıyla, bu düzenlemenin alt komisyonumuza sevk edilen ve muhtemeldir ki gelecek yasama yılında yasalaşacak

tasarıyla birlikte ele alınması gerekir. Üstelik bu **torba teklifin 1. Maddesindeki Orman Kanunu ile ilgili değişiklik aynen başka tasarıda yer aldığı gerekçesiyle madde metninden çıkarılmışken, bu maddenin alt komisyonumuza sevk edilen Gelir Vergisi Kanun Tasarısı çerçevesinde görüşülmemesi büyük bir çelişkidir.** Düzenlemenin ikinci yönü ve madde metninden çıkarılmama gerekçesi, AKP'nin bütün yasal düzenlemelerde yaptığı gibi, sermaye çıkarlarına hizmet eden bir anlayışa sahip olmasıdır. Bu düzenlemeyle birlikte, şirketlerin kurumlar vergisinden muafiyeti planlanmakta ve sermaye sahiplerinin kazançları korunmaktadır. **Ülkede milyonlarca işçi, emekçi sosyal ve ekonomik haklarında iyileştirme isterken, asgari ücrete sadece 30 lira zam yapılırken, yüz binlerce kişi açlık sınırında yaşarken, AKP'nin neo-liberal ekonomi politikalarını yaygınlaştıran, kapitali elinde bulunduranların çıkarlarına hizmet eden yaklaşımı asla kabul edilemez.** Bugün, 'Emeklilikte Yaşa Takılanlar', 'Atanamayan Öğretmenler', 'Üniversite Mezunu İşsizler' gibi yüz binlerce mağdur vatandaş sorunlarına çözüm talep ederken; AKP'nin yaklaşımı bütçedeki dengeleri ve açığı bahane ederek bu sorunları görmezden gelmektedir. Öte yandan **AKP, yaptığı her düzenlemede; şirketlere, sermaye sahiplerine muazzam muafiyetler, istisnalar getirdiği halde; bütçe açığını ve hazinenin kısıtlı gelirini ağzına dahi almamaktadır. Bu durum, mağduriyetler üzerinden iktidara gelen bir aklın nasıl yozlaştığının ve halka nasıl yabancılaştığının açık göstergesidir.**

Torba Teklifin 43. Maddesi'nde; 5525 sayılı Memurlar ile Diğer Kamu Görevlilerinin Bazı Disiplin Cezalarının Affı Hakkında Kanun'a ek madde eklenerek, 28 Şubat 1997'de disiplin cezaları nedeniyle memuriyetten çıkarılanlara af getirilmektedir. Bu madde özü itibariyle elbette ki olumlu bir düzenlemedir. Zira 28 Şubat sürecinde, inancı nedeniyle memuriyetten çıkarılan binlerce mağdur vardır. Ancak, **bu maddedeki düzenleme hem teknik anlamda çelişkili ve yanlış, hem de mağduriyetleri gidermek anlamında oldukça yetersiz ve AKP'nin ideolojik ve bu yönüyle samimi-yetsiz yaklaşımını içermektedir.** Teknik olarak yanlış olmasının nedeni; maddede geçen ifadelerle, gerekçe kısmının birbiriyle çelişki içinde olmasıdır. Madde metninde geçen "*Durumlarına uygun boş kadro veya pozisyon bulunması*" şartı, gerekçe kısmında "*atama sayısına ilişkin kısıtlamaların uygulanmaması öngörülmektedir*" şeklinde belirtilmiştir. Yani metinde, uygun kadronun bulunması koşuluyla atamanın yapılacağı belirtilirken, gerekçede atama sayılarında herhangi bir kısıtlama olmayacağı ifade edilmiştir. Yine madde metninin alt komisyonumuzda kabul edilen şeklinde geçen "*ilgili kamu kurum ve kuruluşlarınca yeniden göreve alınmalarının uygun görülmesi durumunda*" ifadesi, memuriyetten çıkarılan herkesin göreve alınmasını kısıtlamakta, daha da önemlisi alımları idarenin inisiyatifine bırakarak mağdur herkesi eşit bir şekilde kapsama almamaktaydı. Bu noktada, mağduriyet yaşayanların tamamen idarenin keyfine göre göreve alınacağı düzenlenmişti. **Geçmişte yaşanan ve 11 yıllık AKP pratiğinden gördüğümüz, düzenlemenin bu şekilde yasalaşması durumunda idarenin siyasi iktidarın keyfiyeti ve ideolojik önceliklerine göre hareket edeceği ve bütün mağduriyetleri gidermeyeceği gerçeği olduğu için bu ibareye ilişkin eleştirilerimizi ve şerhimizi defalarca dile getirdik. Bu sayede "ilgili kamu kurum ve kuruluşlarınca yeniden göreve alınmalarının uygun görülmesi durumunda" ibaresi madde metninden çıkarılarak idarenin keyfiyetine mahal verecek bir ifade çabalarımızla engellenmiş oldu.** Öte yandan, bu düzenlemenin bir diğer önemli boyutu; AKP'nin seçim yaklaştıkça kendi tabanına gönderdiği açık selamıdır. Eğer ki, düzenleme sadece 28 Şubat sürecini değil, bütün darbe dönemlerindeki mağduriyetleri kapsamış olsa idi, böyle bir algıyı elbette ki taşıyor olmazdık. Ancak, **sadece 28 Şubat'ta mağdur olanlara dönük böylesi bir düzenleme, oldukça eksik ve hatta 28 Şubat mantığını yeniden üretmek anlamına gelmektedir.** Burada esas olan, bütün darbe dönemlerinde; dili, dini, inancı ve etnik kimliği dolayısıyla sürgün edilen, işinden çıkarılan bütün

mağdur kişileri kapsayan bir düzenleme yapılmasıdır. Zaten böylesi bir düzenleme, iade-i itibar anlamına gelir, yani bu dönemlerde mağduriyet yaşamış herkesin zaten memuriyete dönmesi mümkün değildir. Muhtemeldir ki, mağduriyet yaşayanların birçoğu Hakk'ın rahmetine kavuşmuş, ya da çalışabilecek durumda değildir. Dolayısıyla amaç, **kendi tabanına ve kendi yaşadığı zor dönemlerdeki mağduriyetleri gidermekten çok daha öte bir biçimde; askeri darbelerle, ya da statüko ve derin devlet tarafından ülkede demokrasiye müdahale edilen dönemlerin tamamında, bu iade-i itibarı sağlamak olmalıdır.** Bu yönüyle, bu düzenleme eksik ve tamamen AKP'nin kendi tabanına dönük bir düzenleme olarak görünmektedir. Bu eleştirilerimizi ilgili Bakanlık ve AKP alt komisyonunda değerlendirmiş ve üst komisyona kadar düzenlemenin genişletilmesine dair bir çalışma yapılacağı belirtilmişti. **Ancak, ne yazık ki AKP bu konuda gereken samimiyeti göstermemiş ve üst komisyonunda talep ettiğimiz şekilde bu düzenlemenin kapsamını genişletmemiştir. Böyle önemli bir konuda, siyasi iktidarın verdiği sözü yerine getirmeyerek bu iade-i itibarı bütün dönemlerde yaşanan mağduriyetler için gerçekleştiren bir düzenlemeyi üst komisyona getirmemesi durumu, AKP'nin samimiyeti ve güvenilirliğini görmek konusunda oldukça çarpıcı bir örnek olmuştur.**

Torba Teklifin 56. Maddesi'nde: 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu'nun 38. Maddesinde değişiklik yapılarak, 20/6/2012 tarihinde yasalaşan ve 2014 yılına kadar 6 ay, 1 yıl ve 2 yıl olarak farklı maddeleri kademeli olarak yürürlüğe girecek kanunun yürürlük maddesinde erteleme yapılması öngörülmektedir. Bu düzenlemenin yapılması, **AKP Hükümeti'nin iki önemli yüzünü görmek açısından oldukça açıklayıcıdır. İlki; AKP'nin hepimizin hayatını ciddi şekilde etkileyen yasa yapma işini ne kadar umursamaz bir tavırla yaptığını görmemizdir. İkincisi ise; daha evvel çokça vurguladığımız, AKP'nin tamamen sermayenin, işverenin çıkarlarını koruyan ve kârını arttırmayı hedefleyen bir siyasal ajandasının olduğu gerçekliğidir.** Öncelikle, siyasi iktidar ve çoğunluğun sahibi olarak yasa yapmayı ne kadar pervasızca yürüttüğü, bu düzenlemenin önümüze getirilmesiyle kanıtlanmıştır. Zira geçen sene Hükümet tasarısı şeklinde getirilip, yoğunca tartışılıp kanunlaşan ve kademeli olarak 2014 yılına kadar tamamı yürürlüğe girecek olan bu kanunun, yürürlük maddesi değiştirilmektedir. Konuya ilişkin alt komisyonumuza bilgi veren Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bürokratları; kanunun 1 Temmuz 2013 tarihinden itibaren yürürlüğe girecek olan bazı maddelerinin uygulanmasında sıkıntılar yaşandığını, uzman sayısı açısından bir yetersizlik olduğu belirterek bu değişikliklere süre uzatımına gidildiğini belirtmişlerdir. Buna göre, İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu'nun yalnız sınıflarına göre ayrılan iş yerlerinde iş yeri hekimi ve iş güvenliği uzmanı bulundurulmasına dair maddede erteleme yapılmıştır. Böylece, kamu kurumları ile 50'den az çalışanı olan ve az tehlikeli sınıfta yer alan iş yerleri için 01.07.2016 tarihi, 50'den az çalışanı olan tehlikeli ve çok tehlikeli sınıfta yer alan iş yerleri için 01.07.2014 tarihine bir erteleme yapılmıştır. **Burada bürokratlar tarafından dile getirilen yetersiz uzman sayısı; esasında AKP'nin hiçbir teklif veya tasarısında var olmayan planlama ve etki analizinin eksikliğinin bir sonucudur.** Eğer yapılan düzenlemelerle ilgili ciddi düzeyde bir çalışma yapılmış olsa, etki analizi yapıp bir planlama yaklaşımıyla gelecek öngörülse, daha yürürlüğe girmemiş kanunlarda değişiklik yapmak gibi sorumsuz bir tavırla karşılaşmak durumunda kalmazdık. Bunun haricinde, bu düzenlemenin yapılış amacı ile ilgili dile getirilmeyen ancak çok açık şekilde gözlemladığımız bir başka boyut var ki; **yasanın çıkarılma sürecinin başından bu yana iş yerlerinde iş güvenliğini sağlamak durumunda kalacak işverenlerin şikâyet ve talepleri, AKP tarafından yerine getirilmektedir.** Bugüne kadar bütün yasama ve yürütme enerjisini sermayenin kârını arttırmak ve çıkarını korumak için harcayan AKP'nin, bu düzenlemeyle de işverenlerin işyerlerinde sağlamak zorunda kalacakları iş güvenliği koşullarını erteleyerek, onların kârını korumaya çalıştığı, ancak her

3 saatte bir yaşanan iş cinayetlerinin mesuliyetini de siyasi iktidar olarak taşıyacağı gerçeğini vurgulamak gerekir. Bu açıdan, **bu maddenin yeterli uzman yok gerekçesiyle sunulması, yine AKP'nin kanunu çıkarmadan önce yapmadığı etki analizi ve planlama eksikliğinin bir göstergesiye de; temelde patronların, sermayedarların çıkarlarının korumayı amaçlayan bir anlayışla bu düzenlemenin getirildiği çok açıktır.**

Öte yandan, bu maddeyle ilişkili ve **6331 sayılı kanunun 3. Maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinde değişiklik yapılmasına ilişkin alt komisyonumuza verdiğimiz yeni madde ihdasına ilişkin önerge AKP'li vekiller tarafından reddedilmiştir.** Önerdiğim madde ihdası, İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununun 3. Maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinde yer alan 'iş güvenliği uzmanı' tanımını değiştirmeyi öngörmektedir. Mevcut durumda, "*İş güvenliği uzmanı: İş sağlığı ve güvenliği alanında görev yapmak üzere Bakanlıkça yetkilendirilmiş, iş güvenliği uzmanlığı belgesine sahip mühendis, mimar veya teknik elemanı*" şeklinde tanımlanmıştır. Ancak, "iş güvenliği uzmanı" tanımı, bu haliyle eksik bir tanımdır. Bunun nedeni, aynı fakültelerden benzer eğitimleri alarak mezun olmalarına rağmen, bu tanımlama meslek mensuplarından bazıları kapsamakta, bazıları dışarıda bırakmaktadır. Bu nedenle, **mevcut düzenlemedeki "mühendis, mimar veya teknik elemanı" ifadesinin, "mühendislik, mimarlık veya mühendislik-mimarlık fakültesi mezunları veya teknik elemanı" şeklinde değiştirilmesi; kanun kapsamı dışında kalan ve aynı fakülteden mezun olan "şehir plancısı, şehir ve bölge plancısı, endüstri ürünleri tasarımcısı, endüstriyel tasarımcı, peyzaj mimarı" unvanlarına sahip meslek mensuplarının da bu kapsama alınmasını sağlayacak ve bu tanımlamayla oluşan eksiklik ve eşitsizliği giderecektir.** Üstelik Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Müsteşarı'nın torba teklifin 45. Maddesinin yapılmasında gerekçe olarak sunduğu uzman yetersizliği durumu, iş güvenliği uzmanı kapsamına alınacak diğer meslek mensuplarının da, iş güvenliği belgesine başvurularını ve böylece belirtilen uzman açığının giderilmesinde önemli katkı sağlayacaktır. Verdiğim önerge, esasında AKP Burdur Milletvekili, aynı zamanda AKP Genel Merkez Yerel Yönetimler Başkan Yardımcısı ve Şehir Plancısı Hami Yıldırım'ın kendisiyle birlikte 52 AKP'li milletvekilinin altına imza atarak Meclis Başkanlığı'na sunduğu 2/1449 Esas Numaralı kanun teklifiyle aynı içeriktedir. Bu kanun teklifi; Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu'nda halen görüşülmeyi beklemektedir. Oysaki bugün bu teklifin veya verdiğim önergenin yasallaşmasını ve iş güvenliği uzmanlığı belgesi almak için başvurmayı bekleyen binlerce şehir plancısı, peyzaj mimarı, endüstriyel tasarımcı vardır. **Teklifimizi reddederken, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Müsteşarı, önergemizi de içine alacak kapsamlı bir düzenleme yapıldığını belirterek, üst komisyonda böyle bir düzenlemenin getirileceğini belirtmişlerdir. Ancak, üst komisyonda ne Bakanlığın böyle bir çalışması, ne de AKP'li vekillerin buna ilişkin bir düzenleme getirmediği açıkça görülmüştür. Bu noktada, AKP ve kontrolü altına altığı bürokrasi, alt komisyonda verdiği sözlerin hiçbirini yerine getirmemiştir. Bu düzenlemenin yapılması zaruridir ve önemli bir eşitsizliği giderecektir. Bu anlamda, alt komisyonda verdiğimiz ve reddedilen önergemizi Genel Kurul'da yeniden vererek, kabul edilmesi hususunda AKP'nin gerekli hassasiyeti göstermesi ve verdiği sözü yerine getirmesi gerekmektedir.**

Torba Teklifin 59. Maddesi'nde; Defterdarlık Uzmanı, Uzman Yardımcılığı ve Vergi Müfettiş Yardımcılığı ile ilgili birçok değişiklik yapılmıştır. Bu maddede önemli olan birkaç nokta vardır. İlki taşra teşkilatında görev yapan defterdarların Maliye Uzmanı olarak atanmasına ilişkindir. Düzenlemeyle taşra teşkilatındaki mevcut defterdarların görevden alınarak Maliye Uzmanı olarak atanmasının önü açılmaktadır. Burada kritik olan durum, görevden alınan defterdarların yargıya başvurup itiraz hakkı vardır. Görevden alınıp Maliye Uzmanı olarak atanırlarsa, bu hakları söz konusu olmayacaktır. Buradaki amaç, AKP'nin istemediği defterdarları görevden alıp, onların idare

mahkemesine dava açmalarını da engelleyerek, istediği kişileri defterdar olarak atamaktır. Bunun haricinde, bu maddedeki bir diğer önemli düzenleme, Vergi Müfettiş Yardımcılığı sınavlarının sonucuna göre, sınavı kazanan kişiler arasında %5'lik dilimde yer alanlar ile yer almayanlar arasında farklı birimlerde çalışılmasının öngörülmesidir. Burada %5'lik dilime girenlerin, merkez teşkilatında, girmeyenlerin taşrada çalışılması düşünülmekte ve aynı sınavda başarılı olanlar işe başlamadan kategorize edilerek, merkez-taşra ayırımı yapılarak farklı birimlerde çalıştırılmak istenmektedir. Eğer herkes aynı sınavda başarılı olmuşsa, bu kişilerin merkez veya taşrada çalışma durumu, en başında belirlenmemeli, tercihe bırakılmalıdır. Bunun haricinde böylesi bir kategorizasyon; taşrada çalışanı, kendini geliştirip merkezde uygun pozisyonları talep etmesi halinde dahi, taşrada çalışmaya mahkûm edecektir. Bu durum en başta ahlakî olmayan bir durumdur. Üstelik çok açıkça Anayasanın eşitlik ilkesinin de ihlâlî anlamına gelmektedir. Dolayısıyla, düzenlemenin bu şekliyle geçmesi halinde Anayasa Mahkemesi, eşitliğe aykırı bu hükmü kesinlikle kaldıracaktır. Bu düzenlemeye ilişkin, AKP'li vekillerin de düzenlemenin uygun olmadığına ve olgunlaştırılması gerektiğine ilişkin görüşleri vardır. Bu durumda dahi, yasa koyucu olarak bizler açıkça bürokrasinin bir dayatmasıyla karşı karşıya kalmaktayız. Sonuç olarak, **hem defterdarların yargı yoluna başvurmasını engellemeye dönük, hem de vergi müfettiş yardımcılığı sınavında başarılı olan kişileri kategorize ederek eşitliğe aykırı bir düzenleme yapan ilgili kısımların madde metninden çıkarılması gerekmektedir. Ayrıca siyasi iktidarın; bürokrasinin kendi taleplerini yasama faaliyetini yürüten bizlere dayatması yaklaşımına karşı koyması ve böylesi durumlara mahal vermemesi gerekmektedir.**

Torba Teklife AKP'li vekillerin önerleriyle 20'den fazla yeni madde ve fıkra eklenmiştir.

Torba teklif komisyonumuza sunulduğunda, 46 madde olarak gelip alt komisyon çalışmalarımız tamamlanana kadar 6 madde metinden çıkarıldığı halde, toplamda 19 yeni, bir geçici olmak üzere 20 yeni madde ihdasıyla birlikte, teklif 59 madde şeklinde alt komisyonumuzdan çıkmıştır. Bu yeni madde ihdasları, son dakikada AKP'li vekiller tarafından getirilmiş, alakalı alakasız her konu hakkında düzenlemeler içeren bu maddelerin hiçbirinin üzerinde tartışma yürütülmeden maddeler kabul edilmiştir. Alt komisyonda ihdas edilen yeni maddelerle ilgili tartışmalar son dakika geldiği için alt komisyon yerine üst komisyonda tartışılmıştır. Benzer şekilde, üst komisyon çalışmasının bitimine doğru, mevcut metinde birçok maddenin metinden çıkarılmış ve 20'yi aşkın madde ve fıkranın eklenmiştir. Bu nedenle son anda getirilen düzenlemelerle ilgili, detaylı çalışmalar da yapılamadığı gibi, tartışmalar çalışma koşullarından dolayı kısıtlı kalmıştır. Bu noktada, AKP'nin dayattığı bu çalışma koşulları, getirilen düzenlemelerin sağlıklı tartışılmasını ve olgunlaştırılmasını engellediği gibi, torba düzenlemelerle yasalaşan birçok maddenin birkaç vakit sonra uygulamada yaşanan sorunlardan kaynaklı yeniden önümüze getirilmesine neden olmaktadır. Bu yönüyle, AKP tarafından bize dayatılan bu çalışma koşullarını kabul etmediğimizi ve torba teklif ile yapılan yanlış yasama anlayışına, çok ciddi şekilde karşı durduğumuzu bir kez daha vurgulamakta fayda görmekteyiz.

Bu bağlamda; 2/1613 ve 1/778 esas numaralı "*Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi*" ve "*Devlet Memurları Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı*"nın komisyonumuzdan çıkan son şekline dair karşı oy kullanacağımızı bilgilerinize sunarız.

NİĞDE MİLLETVEKİLİ ALPASLAN KAVAKLIOĞLU VE ZONGULDAK MİLLETVEKİLİ
ÖZCAN ULUPINAR İLE 100 MİLLETVEKİLİNİN TEKLİFİ

**BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 34 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “o yer nüfusuna kayıtlı olarak ikamet eden” ibaresi “en az bir yıldır kesintisiz ikamet eden” şeklinde değiştirilmiş ve fıkraya aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi, bu fıkra kapsamındaki gerçek kişilerden ikamet edilen yer nüfusuna kayıtlı olmayanlar hakkında uygulanmaz.”

MADDE 2- 22/6/1965 tarihli ve 633 sayılı Diyanet İşleri Başkanlığı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 4- Mazbut ve mülhak vakıflar ile Vakıflar Genel Müdürlüğüne ve gerçek ve özel hukuk tüzel kişilerine ait olanlar hariç olmak üzere mülkiyeti kamu kurum ve kuruluşları ile Hazineye ait taşınmazların üzerindeki cami ve mescitler ile Kur'an kurslarının bir kısmında veya eklentisi ya da bütünüyle parçasında bulunan ve ticari faaliyetlerde kullanılması öngörülen kısımları, irtifak hakkı tesisine konu edilmemek şartıyla Başkanlıkça işletilebilir veya 8/9/1983 tarihli ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanununun 51 inci maddesinin birinci fıkrasının (g) bendi uyarınca pazarlık usulüyle yapılacak ihaleyle işlettirilebilir ya da kiralanabilir. Bu suretle elde edilecek gelirleri; bir yandan genel bütçenin (B) işaretli cetveline özel gelir, diğer yandan Başkanlık bütçesinin mevcut veya yeni açılacak tertiplerine özel ödenek kaydetmeye ve bu suretle ödenek kaydedilen tutarlardan yılı içinde harcanmayan kısımları ertesi yıl bütçesine devren özel gelir ve özel ödenek kaydetmeye, Başkanlığın bağlı bulunduğu Bakan yetkilidir. Bu kapsamda kaydedilen ödenekler; cami ve mescitler ile Kur'an kursları ve bunların eklentisi ve bütünüyle parçalarının yapımı, bakımı, onarımı ve işletilmesine (ısınma, aydınlatma vb.) ilişkin giderler ile 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 29 uncu maddesi çerçevesinde aynı amaçlarla kullanılmak üzere dernek ve vakıflara yardım yapılmasına ilişkin giderlerin karşılanmasında kullanılır. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Başkanlıkça belirlenir.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce birinci fıkrada belirtilen yerlerden elde edilen ve banka hesaplarında tutulan gelirler hakkında da aynı hükümler uygulanır.”

MADDE 3- 633 sayılı Kanunun geçici 13 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“6002 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanı ve Din İşleri Yüksek Kurulu Üyesi kadrosunda bulunanlar, aynı unvanlı kadrolara atanmış sayılırlar. Bunların görev süresi 6002 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren beş yıldır.”

MADDE 4- 633 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 18- 1/1/2005 tarihinden itibaren vekil imam, vekil müezzin-kayyım ve Başkanlığa bağlı Kur'an kurslarında vekil olarak öğreticilik yapanlardan, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla görevde bulunanlar, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içinde müracaat etmeleri halinde, yeterlilik belgesine sahip olmaları koşuluyla Başkanlık tarafından ilgili kadrolara hiç bir sınırlamaya bağlı olmaksızın atanırlar.”

MADDE 5- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun ek 41 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Adalet Uzman Yardımcılığı, Millî Savunma Uzman Yardımcılığı, İçişleri Uzman Yardımcılığı, Dışişleri Uzman Yardımcılığı, Yükseköğretim Kurulu Uzman Yardımcılığı ve Bakanlar Kurulunca belirlenen bakanlık bağlı kuruluşlarının uzman yardımcılığı için” ibaresi yürürlükten kaldırılmış, beşinci ve altıncı fıkraları aşağıdaki şekilde, yedinci fıkrasında yer alan “Üçüncü” ibaresi “İkinci, üçüncü” şeklinde değiştirilmiştir.

“Uzman yardımcılığına atanalar, en az iki yıl çalışmak kaydıyla yapılacak yeterlik sınavına girmeye hak kazanırlar. Yeterlik sınavında başarılı olanlar uzman kadrolarına atanırlar. Sınavda başarılı olamayanlar veya sınava girmeye hak kazandığı hâlde geçerli mazereti olmaksızın sınav hakkını kullanmayanlara, bir yıl içinde ikinci kez sınav hakkı verilir. İkinci sınavda da başarı gösteremeyen veya sınav hakkını kullanmayanlar, uzman yardımcısı unvanını kaybederler ve kurumlarında durumlarına uygun memur unvanlı kadrolara atanırlar.

Uzman ve uzman yardımcılarının mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yarışma ve yeterlik sınavları ve bunlarda aranacak özel şartlar ile uzman ve uzman yardımcılarıyla ilgili diğer hususlar, Devlet Personel Başkanlığının görüşü alınarak kurumlarınca hazırlanacak yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 6- 657 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Yardımcılık ve stajyerlikte geçirilmesi gereken asgarî süreler

EK MADDE 43- Ek 41 inci madde kapsamında yer alanlar hariç olmak üzere, mesleğe özel yarışma sınavına tâbi tutulmak suretiyle alınan ve 36 ncı maddenin Ortak Hükümler Bölümünün (A) fıkrasının (11) numaralı bendinde sayılan uzman, müfettiş, denetçi, kontrolör, denetmen ve aktüer kadrolarına atanmak amacıyla kurumlarınca yapılacak yeterlik sınavına girmeye hak kazanmak için anılan kadroların yardımcılık veya stajyerliklerinde geçirilmesi gereken asgarî süreler; özel mevzuatında yer alan asgarî çalışma sürelerine ilişkin hükümlere bağlı kalınsızın atandıktan sonra en az iki yıl çalışmış olma şeklinde uygulanır.

Özel kanunla kurulmuş diğer kamu kurum, kurul, üst kurul ve kuruluşları tarafından mesleğe özel yarışma sınavına tâbi tutulmak suretiyle alındıktan sonra uzman, meslek personeli veya denetim elemanı kadro veya pozisyonlarına atanmak amacıyla kurumlarınca yapılacak yeterlik sınavına girmeye hak kazanmaya ilişkin olarak yardımcılık veya stajyerlikte geçirilmesi gereken asgarî süreler hakkında da bu madde hükmü uygulanır.

Bu madde kapsamında yer alanlar için ilgili kanunlarındaki yabancı dil şartı ve tez hazırlanmasına ilişkin hükümler uygulanmaz. Ancak, hizmet gerekleri dikkate alınarak ilgili tüzük veya yönetmeliklerinde düzenlenmek kaydıyla ihtiyaç duyulan diller ve düzeylerde yabancı dil şartı aranabilir.

MADDE 7- 657 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 41- Bu maddenin yayımı tarihinde ek 44 üncü maddede yer alan kadro veya pozisyonlarda bulunanlar için bulunduğu kadro veya pozisyonlarında kaldığı süre içerisinde, bu maddenin yayımı tarihinden önce aranmakta olan eğitim şartının uygulanmasına devam olunur.

Ek 44 üncü madde kapsamında yer alan personelden bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce haklarında 68 inci maddenin (B) bendi hükmü uygulanarak 1, 2, 3 ve 4 üncü dereceli kadrolara atanalar, aynı kurumun aynı unvanlı kadrolarında buldukları sürece ve kazanılmış hak aylık dereceleri atanmış oldukları kadro derecelerine yükselinceye kadar söz konusu dereceler için öngörülen haklardan yararlanmaya devam eder.

Bu maddenin yayımı tarihinde ek 41 inci Maddeyle ek 43 üncü madde kapsamında yer alan yardımcı veya stajyer kadro veya pozisyonlarında bulunanların, yardımcılık veya stajyerlik süreleri ile yeterlik sınavları ve ilgili kadrolara atanmaları ilgisine göre ek 41 inci maddenin bu maddeyi ihdas eden Kanunla değişik hükümleri ve ek 43 üncü madde hükümlerine göre sonuçlandırılır.”

MADDE 8- 14/1/1970 tarihli ve 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununun 45 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci ve ikinci cümleleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Banka, muteber saydığı asgari üç imzayı taşımak şartıyla kendi belirleyeceği esaslar dâhilinde bankalar tarafından verilecek ticari senet ve vesikalari reeskonta kabul edebilir. Reeskonta kabul edilecek ticari senet türleri ve imzalardan biri yerine geçebilecek teminatlar ile diğer koşullar Bankaca tespit edilir.”

MADDE 9- 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 30- Yükseköğretim kurumlarının öğretim elemanı ile kamu kurum ve kuruluşlarının yetişmiş personel ihtiyacını karşılamak üzere lisansüstü öğrenim görmek için resmi burslu statüde sınavla yurtdışına gönderilecek olanlarla, kendi hesaplarına özel öğrenci olarak ön lisans, lisans ve lisansüstü öğrenim yapacakların yurt dışındaki öğrenimlerine ilişkin esas ve usuller Yükseköğretim Kurulunca düzenlenecek Yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 10- 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 3 üncü maddesinde yer alan “Otomobil”, “Kamyonet”, “Otobüs”, “Motosiklet”, “Bisiklet” ve “Motorlu bisiklet” tanımları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye “Motorlu taşıt sürücüsü sertifikası”, “Sürücü belgesi” ve “Uluslararası sürücü belgesi” tanımları eklenmiştir.

“Otomobil: Yapısı itibarıyla, sürücüsü dahil en fazla dokuz oturma yeri olan ve insan taşımak için imal edilmiş bulunan motorlu taşıttır.”

“Kamyonet: Azami yüklü ağırlığı 3.500 kilogramı geçmeyen ve yük taşımak için imal edilmiş motorlu taşıttır. Sürücü ve yanındaki oturma yerleri dışında başka oturma yeri de bulunabilen, sürücü bölümü gövde ile birleşik kamyonetlere panelvan denir.”

“Otobüs: Yolcu taşımacılığında kullanılan, sürücüsü dahil dokuzdan fazla oturma yeri olan motorlu taşıttır. Trolleybüsler de bu sınıfa dahildir. Sürücüsü dahil oturma yeri onyediyi aşmayan otobüslere minibüs denir.”

“Motosiklet: Azami tasarım hızı 45 km/saatten ve/veya silindir kapasitesi 50 santimetreküpten fazla olan sepetli veya sepetsiz iki veya üç tekerlekli motorlu taşıtlar ve net motor gücü 15 kilovattı, net ağırlığı 400 kilogramı, yük taşımacılığında kullanılanlar için ise net ağırlığı 550 kilogramı aşmayan dört tekerlekli motorlu taşıtlardır. Elektrik ile çalışanların net ağırlıklarının hesaplanmasında batarya ağırlıkları dikkate alınmaz. Bunlardan karoseri yük taşıyabilecek şekilde sandıklı veya özel biçimde yapılmış olan ve yolcu taşımalarında kullanılmayan üç tekerlekli motosikletlere yük motosikleti (tripörtör) denir.”

“Bisiklet: Üzerinde bulunan insanın adale gücü ile pedal veya el ile tekerleği döndürülmek suretiyle hareket eden motorsuz taşıtlardır. Azami sürekli anma gücü 0,25 KW'ı geçmeyen, hızlandıkça gücü düşen ve hızı en fazla 25 km/saate ulaşıktan sonra veya pedal çevrilmeye ara verildikten hemen sonra gücü tamamen kesilen elektrikli bisikletler de bu sınıfa girer.”

“Motorlu bisiklet (Moped): Azami hızı saatte 45 kilometreyi, içten yanmalı motorlu ise silindir hacmi 50 santimetreküpü, elektrik motorlu ise azami sürekli nominal güç çıkışı 4 kilovattı geçmeyen iki veya üç tekerlekli taşıtlar ile aynı özelliklere sahip net ağırlığı 350 kilogramı aşmayan dört tekerlekli motorlu taşıtlardır. Elektrik ile çalışanların net ağırlıklarının hesaplanmasında batarya ağırlıkları dikkate alınmaz.”

“Motorlu taşıt sürücüsü sertifikası: Teorik ve uygulamalı sınavlarda başarı gösteren sürücü adaylarına verilen belgedir.”

“Sürücü belgesi: Bu Kanunda belirtilen motorlu araçların sürülmesine yetki veren belgedir.”

“Uluslararası sürücü belgesi: İki veya çok taraflı anlaşmalar uyarınca sınıflarına göre araç kullananlara belli süre ile verilen belgedir.”

MADDE 11- 2918 sayılı Kanunun 8 inci maddesi, başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Milli Eğitim Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının görev ve yetkileri

MADDE 8- Bu Kanun kapsamında Milli Eğitim Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının görev ve yetkileri şunlardır:

a) Milli Eğitim Bakanlığı

1. Motorlu araç sürücülerinin yetiştirilmesi için 123 üncü madde gereğince sürücü kursları açmak, özel sürücü kursu açılmasına izin vermek, bunları her safhada denetlemek,

2. Sürücü adaylarının teorik ve uygulamalı sınavlarını yapmak veya yaptırmak, başarılı olanlara sertifika verilmesini sağlamak,

3. Okul öncesi, okul içi ve okul dışı trafik eğitimini düzenleyen trafik genel eğitim planı hazırlamak ve ilgili kuruluşlarla işbirliği yaparak uygulamak.

b) Sağlık Bakanlığı:

1. Karayollarında meydana gelen trafik kazaları ile ilgili ilk ve acil yardım hizmetlerini planlamak ve uygulamak,

2. Trafik kazalarında yaralananların en kısa zamanda sağlık hizmetlerinden istifadelerini temin etmek üzere, İçişleri Bakanlığının uygun görüşü de alınarak karayolları üzerinde ilk yardım istasyonları kurmak, bu istasyonlara gerekli personeli, araç ve gereci sağlamak,

3. Her ilde trafik kazaları için eğitilmiş sağlık personeli ile birlikte yeteri kadar ilk ve acil yardım ambulansı bulundurmak,

4. Trafik kazalarında yaralanıp sağlık kuruluşlarına sevk edilenlerden kazanın sebep ve tesiriyle otuz gün içinde ölenlerin kayıtlarını tutmak ve takip eden ayın sonuna kadar Emniyet Genel Müdürlüğüne bildirmek,

c) Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı

Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının ilgili birimleri, bu Kanun ve diğer mevzuatla verilen hizmetleri yapmak, bu Kanun açısından karayolu taşımasına ilişkin gerekli koordinasyonu sağlamak, tescile bağlı araçların muayenelerini yapmak veya yaptırmak, muayene istasyonlarını denetlemek, 35 inci madde hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında tutanak düzenleyerek idarî para cezası vermek, bu maddede belirlenen idarî tedbirleri almak, trafik zabıtasının görev ve yetkileri saklı kalmak üzere, araçların ağırlık ve boyut kontrollerini yapmak veya yaptırmak ve denetlemek, aykırı görülen hususlarla ilgili olarak sorumlular hakkında idarî para cezasına dair tutanak düzenlemek.

Araçların ağırlık ve boyut kontrollerini yapmak üzere yetkilendirilenler, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığınca denetlenir ve aykırı hareketi tespit edilen işletme sahipleri 1.700 Türk Lirası idarî para cezası ile cezalandırılır. Yetkilendirme konusu işletme şartlarında giderilebilecek eksiklik olması halinde, işletme sahibine, bu eksiklikleri gidermesi için azamî onbeş gün süre verilir. Bu süre zarfında eksikliklerin giderilmemesi halinde, izin belgesi iptal edilir.

Araçların ağırlık ve boyut kontrollerinin yapılması veya yaptırılması ile ilgili olarak Karayolları Genel Müdürlüğünce verilen hizmet sürdürülürken kullanılan ve Genel Müdürlüğün diğer hizmetleri ile ilişkili olmayan bina, arazi, arsa gibi taşınmazlar Maliye Bakanlığınca Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığına tahsis; bu görev yürütülürken yararlanılan tesisat ve teçhizat Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığına devredilir. Araçların ağırlık ve boyut kontrollerini yapmak üzere Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığınca yetkilendirilme yapılması halinde tahsis edilen taşınmazlar ile devredilen tesisat ve teçhizatın kullanılması hususunda, Maliye Bakanlığının görüşü alınarak, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı ile yetkilendirilenler arasında özel hukuk hükümleri gereğince sözleşme yapılabilir.”

MADDE 12- 2918 sayılı Kanununun 38 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 38- Sürücü belgesi sınıfları, belge sahiplerine sürme yetkisi verilen motorlu araçların cinsleri, özellikleri, sürücü belgelerinin şekli, içeriği ve verilmesine ilişkin hususlar ile Uluslararası Sürücü Belgesinin verilmesine dair usul ve esaslar Yönetmelikte belirlenir.”

MADDE 13- 2918 sayılı Kanununun 39 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 39- Sürücü belgesi sahiplerinin, sürücü belgelerinin sınıfına göre sürmeye yetkili oldukları araçlar ile Türk vatandaşlarının ve yabancıların; dış ülkelerden aldıkları sürücü belgelerinin ülkemiz sürücü belgeleri ile değiştirilmesine ve dış ülkelerden aldıkları sürücü belgeleriyle ülkemizde araç kullanmalarına ilişkin usul ve esaslar yönetmelikte belirlenir.

Sürücü belgesi sahiplerinin, sürücü belgelerinin sınıfına göre sürmeye yetkili oldukları araçların dışındaki araçları sürmeleri yasaktır. Bu fıkra hükmüne aykırı hareket eden sürücüye 700 Türk Lirası idari para cezası verilir. Bu kişilere araç kullandıran araç sahibine de tescil plakası üzerinden aynı miktarda idari para cezası verilir.

Sürücü belgeleri süreli olarak verilir. Belgelerin geçerlilik süreleri, yenilenmesinde aranacak şartlar ile diğer usul ve esaslar Yönetmelikte belirlenir. Bu şekilde yenilenen sürücü belgelerinden harç alınmaz. Geçerlilik süresi dolan sürücü belgesi ile araç kullanan sürücüye 343 Türk Lirası trafik idari para cezası verilir ve sürücü belgesi geri alınır.

Dış ülkelerden aldıkları sürücü belgeleri ile Yönetmelikte belirtilen süre ve şartlara aykırı olarak araç kullananlar hakkında her seferinde 343 Türk Lirası idari para cezası verilir.”

MADDE 14- 2918 sayılı Kanununun 41 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 41- Sürücü belgesi alacakların:

- a) Yönetmelikte belirlenen yaş ve deneyim şartlarını taşımaları,
- b) Öğrenim durumu itibarıyla en az ilkokul düzeyinde eğitim almış olmaları,
- c) İçişleri ve Sağlık Bakanlıklarınca müştereken çıkarılacak Yönetmelikte belirlenen sağlık şartlarını taşımaları,
- d) Sürücü kurslarında teorik ve uygulamalı eğitimini tamamlayıp sürücü sınavlarını başarıyla tamamlayarak, motorlu taşıt sürücüsü sertifikası almış olmaları,

e) Adli sicilinde, 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 188, 190 ve 191 inci maddeleri, 21/3/2007 tarihli ve 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanununun 4 üncü maddesinin yedinci fıkrası, 10/7/1953 tarihli ve 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanunun 12 nci maddesinin ikinci ve takip eden fıkralarında belirtilen suçlardan hüküm giydiğine dair kayıt bulunmaması,

f) Önceden verilmiş aynı sınıf bir başka sürücü belgesinin bulunmaması,

g) Başka sınıf sürücü belgesi alabilmek için, daha önce verilmiş ancak geri alınmış olan sürücü belgesinin bu Kanunda öngörülen şartlar yerine getirildiği için sahibine iade edilmiş olması,

Zorunludur.

Sürücüler ile sürücü adaylarının hangi şartlarda ve hangi sınıf sürücü belgesi alabilecekleri ile bunların araç kullanma şartları, kullanılacak araçların niteliklerine ve sağlık şartlarına dair usul ve esaslar İçişleri ve Sağlık Bakanlıklarınca çıkarılacak Yönetmelikte belirlenir.

Bu maddede aranan şartlardan herhangi biri mevcut olmadan veya hileli yollarla temin edilmiş olduğunun anlaşılması halinde, sürücü belgesi, Emniyet Genel Müdürlüğü veya bağlı trafik tescil kuruluşlarınca iptal edilir. Bu kişilere, bu madde hükümlerine uygun olarak yeniden sürücü sertifikası alınması halinde yeniden sürücü belgesi verilir.

Sürücü belgesi alındıktan sonra bu maddenin birinci fıkrası (e) bendinde belirtilen suçlardan biri ile mahkûmiyet halinde bu kişilerin sürücü belgeleri, bu Kanunun 6 ncı maddesinde sayılan görevliler tarafından bu maddenin birinci fıkrasının (e) bendinde belirtilen şartlar sağlanıncaya kadar geri alınır. Bu kanunun 48 inci madde hükümleri saklıdır.”

MADDE 15- 2918 sayılı Kanunun 42 nci maddesi, başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sürücü adaylarının sınavları ile sürücü belgelerinin verilmesi esasları

MADDE 42- Sürücü kurslarında teorik eğitimini tamamlayan sürücü adaylarının teorik sınavları yazılı ya da elektronik ortamda Millî Eğitim Bakanlığınca yapılır veya yaptırılır.

Uygulamalı sürücü eğitimini sürücü kurslarından alan ve teorik sınavda başarılı olanlar uygulamalı sürücü sınavına girmeye hak kazanır, bu sınavda da başarılı olanlara motorlu taşıt sürücüsü sertifikası verilir.

Sürücü adaylarının uygulamalı sınavı Millî Eğitim Bakanlığı veya yetkilendireceği gerçek veya tüzel kişilere ait sınav merkezleri tarafından yapılır. Bu sınav merkezlerine, yönetmeliklerde aranan nitelik ve şartlara uygunluğunun tespiti hâlinde Millî Eğitim Bakanlığı tarafından işletme belgesi verilir.

Yetkilendirilen gerçek veya tüzel kişiler, bu yetkilerini Millî Eğitim Bakanlığının onayı ile alt işleticilere aynı standartları sağlamak koşulu ile devredebilirler. Bu devir, yetkiyi devreden gerçek ve tüzel kişilerin sorumluluklarını ortadan kaldırmaz.

Sürücülerin eğitimleri ve sınavları, eğitimlerin ve sınavların süresi, içeriği ve yapılacağı yerlerin özellikleri, sınav merkezlerinde bulunacak araç ve gereçler, sınav yapımcıların nitelikleri ve eğitimi, işletme, çalışma, denetim ve işletme belgesi ile diğer usul ve esaslar İçişleri Bakanlığının uygun görüşü alınarak Millî Eğitim Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

Teorik ve uygulamalı sınavlar için sürücü adaylarından alınacak sınav ücreti ile sınavlara ilişkin iş ve işlemlerde görev alanlara ödenecek ücretler her yıl Millî Eğitim Bakanlığınca belirlenir.

Emniyet Genel Müdürlüğünün motorlu araç sürücüsü ihtiyacını karşılamak üzere belirli eğitim programları çerçevesinde Yönetmelikte belirtilen esas ve şartlara uygun olarak, illerde emniyet müdürünün teklifi valinin onayı, merkez teşkilatı için Trafik Hizmetleri Başkanının teklifi Emniyet Genel Müdürünün onayı ile Emniyet Genel Müdürlüğü personeline ve Emniyet Genel Müdürlüğüne bağlı eğitim ve öğretim kurumlarında öğrenim görenlere sürücü belgesine dönüştürülmek üzere motorlu taşıt sürücüsü sertifikası verilir. Bunların sınavları, nitelikleri Emniyet Genel Müdürlüğüne belirlenen sınav sorumluları tarafından yapılır.

Jandarma teşkilatının motorlu araç sürücüsü ihtiyacını karşılamak üzere belirli eğitim programları çerçevesinde ve Yönetmelikte belirtilen esas ve şartlara uygun olarak, illerde İl Jandarma Komutanlıklarının teklifi, valinin onayı, merkez teşkilatı için Harekât Başkanının teklifi Kurmay Başkanının onayı ile jandarma teşkilatı mensubu subay, astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaşlar ile Jandarma Okullar Komutanlığında öğrenim gören öğrencilere sürücü belgesine dönüştürülmek üzere motorlu taşıt sürücüsü sertifikası verilir. Sürücü belgesi sınavları, Jandarma Genel Komutanlığınca belirlenen sınav sorumluları tarafından yapılır.

İş makinesi sürücülerinin eğitimleri ve sınavda başarılı olanların belgeleri Milli Eğitim Bakanlığınca veya Milli Eğitim Bakanlığınca yetkilendirilen kurumlarca verilir. Bu kurumların işleyişine ilişkin usul ve esaslar ile uygulanacak öğretim programları Milli Eğitim Bakanlığınca belirlenir.

Sınav sonucunda başarı gösterenlerin sürücü belgelerinin düzenlenmesi, kişiselleştirilmesi, kişiselleştirilen belgelerin basımı ve ilgililerine teslimi işlemleri; sertifikalarında bulunan veya Milli Eğitim Bakanlığından elektronik ortamda alınan bilgiler esas alınmak suretiyle Emniyet Genel Müdürlüğü veya bağlı trafik tescil kuruluşlarınca yapılır. Kişiselleştirilen sürücü belgelerinin ilgililerine teslimi, Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından belirlenen kamu kurum veya kuruluşları ile özel hukuk tüzel kişilerine de yaptırılabilir.

Sürücü belgesi almak isteyenlerin müracaatları ile belgelerin düzenlenmesine, kişiselleştirilmesine, basımına ve ilgililerine teslimine dair usul ve esaslar yönetmelikte belirlenir.

Sürücü sertifikaları, sınıfına uygun sürücü belgelerine dönüştürülmedikçe sahiplerine karayolunda araç kullanma yetkisi vermez. Sürücü sertifikasını sürücü belgesine dönüştürmeden karayolunda araç kullandığı tespit edilen sürücüye 700 Türk Lirası idari para cezası verilir. Bu kişilere araç kullandıran araç sahibine de tescil plakası üzerinden aynı miktarda idari para cezası verilir.”

MADDE 16- 2918 sayılı Kanunun 45 inci maddesi, başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sürücülerin sağlık şartlarında sonradan meydana gelen değişiklikler

MADDE 45 - Sürücü belgesi sahibi kişide sağlığı bakımından sürücülüğe engel aşikar bir değişikliğin görülmesi ve tespiti halinde, trafik görevlilerince sürücü belgesi tedbiren geri alınarak, kişinin sağlık kuruluşlarında muayenesi istenir. Sağlık şartları bakımından sürücülüğe engel bir halinin olmadığı veya mevcut olan bu halin bilahare ortadan kalktığı sağlık raporuyla tespit edildiği takdirde, sürücü belgesi kişiye iade edilir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer usul ve esaslar yönetmelikte belirlenir.”

MADDE 17- 2918 sayılı Kanunun 112 nci maddesi, başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sürücü belgelerinin geri alınmasında ve iptalinde yetki

MADDE 112 - Bu Kanunun 6 ncı maddesinde sayılan görevlilerin ve trafik tescil kuruluşlarının yetkilendirildiği haller hariç olmak üzere, sürücü belgelerinin geri alınmasına ve iptaline sulh ceza mahkemeleri karar verir.

Bu Kanunun 51 inci maddesinin ihlali ve 118 inci maddenin ikinci ve üçüncü fıkralarında yazılı “100 ceza puanını doldurmak” eylemi nedeniyle sürücü belgelerinin geri alınmasına yine bu Kanunun 6 ncı maddesinde sayılan görevliler yetkilidir.

Bu Kanun ve diğer kanunlardaki hükümlere göre sürücü belgelerinin geçici olarak geri alınması veya iptaline dair verilen kesinleşmiş karar örnekleri, sürücülerin sicillerine işlenmek üzere mahkemelerce ilgili trafik birimlerine gönderilir.

Bu Kanuna göre görülen davalar, diğer kanunlara göre görülen davalarla birleştirilemez.

Askeri araçları süren kişiler ile asker kişilerin bu Kanunda yazılı suçlarla ilgili davalarına da bu mahkemelerde bakılır.

Askeri görev ve hizmetlerin yürütülmesi sırasında askeri araç sürücülerinin asker kişilere karşı işledikleri trafik kazaları ile ilgili suçlarda 25/10/1963 tarihli ve 353 sayılı Askeri Mahkemeler Kuruluşu ve Yargılama Usulü Kanunu hükümleri saklıdır.”

MADDE 18- 2918 sayılı Kanunun 115 inci maddesi, başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Para cezalarının ödenme süresi ve ödenebileceği yerler

MADDE 115 - Trafik idarî para cezasının tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde ödenmesi gerekir. Bir ay içinde ödenmeyen cezalar için her ay % 5 faiz uygulanır. Aylık faizin hesaplanmasında ay kesirleri tam ay olarak dikkate alınır. Bu suretle bulunacak tutar cezanın iki katını geçemez.

Süresinde ödenmeyen ve kesinleşen idarî para cezaları, 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre takip ve tahsil edilir.

Trafik idari para cezaları, Maliye Bakanlığına bağlı muhasebe birimlerine ve Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığınca yetkilendirilen banka ve PTT aracılığı ile ödenebilir.

Bu Kanunun 114 üncü maddesine göre trafik idari para cezası karar tutanağı düzenleme ile yetkilendirilen personel tarafından trafik idari para cezası tahsilatı yapılamaz.

Yabancı plakalı araçların plakalarına düzenlenen, ancak tebliğ edilmemiş olan trafik idari para cezalarına ilişkin tutanakların tebliği gümrük kapılarında Gümrük ve Ticaret Bakanlığı personeline de yapılabilir.

Yabancı plakalı araçların plakasına, sürücüsüne, işletenine veya gönderenine uygulanan trafik idari para cezaları gümrük kapılarında muhasebe yetkilisi mutemedine de ödenebilir.

Yabancı plakalı araçların plakasına, sürücüsüne, işletenine veya gönderenine uygulanan trafik idari para cezaları tahsil edilmeden bu araçların yurt dışına çıkışına izin verilmez.

MADDE 19- 2918 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Aday sürücülük

EK MADDE 17 - İlk defa sürücü belgesi alanlar en az bir yıl süre ile aday sürücü olarak kabul edilirler.

Aday sürücülüğün süresi, aday sürücülerin sürücü belgelerinin iptal edilme ve yeniden sürücü belgesi alma şartları ile diğer usul ve esaslar Yönetmelikte düzenlenir.

Aday sürücülerle ilgili olarak Yönetmelikte belirtilen iptal edilme şartlarının oluşması halinde, bu Kanunun 6 ncı maddesinde sayılan görevliler tarafından sürücü belgeleri iptal edilir.”

MADDE 20- 2918 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 22- Sürücü belgesi sınıfları, sürücü belgelerine ait esaslar ve sürücü adaylarında aranacak şartlar Yönetmelikte belirleninceye kadar bu Kanunun 38, 39 ve 41 inci maddelerinin değişiklikten önceki halleri uygulanır.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte sürücü belgesi sahibi olanlar ile motorlu taşıt sürücü sertifikası bulunan veya sürücü kurslarına kayıt yaptırmış olanların alacakları sürücü belgelerinin Yönetmelikte belirlenen yeni sınıf sürücü belgeleri ile değiştirilmesi zorunludur. Bu belgelerin değiştirileceği sürücü belgesi sınıfları Yönetmelikte belirlenir.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce verilmiş olan ve bu Kanuna göre değiştirilmesi zorunlu olan sürücü belgelerinin değiştirme işlemleri İçişleri Bakanlığınca belirlenen süreler içerisinde tamamlanır. Bu değiştirme işlemlerinden harç alınmaz. Belirlenen süre içerisinde değiştirilmeyen sürücü belgeleri geçersiz sayılır. Ancak, başvuruları halinde, gerekli harçlar öndendikten sonra kendilerine geçersiz sayılan sürücü belgesinin karşılığı olan yeni sürücü belgesi verilir. Bu işlemlere ait usul ve esaslar İçişleri Bakanlığınca belirlenir.

GEÇİCİ MADDE 23- Kanunun 42 nci maddesi gereği Millî Eğitim Bakanlığınca işletme yetki belgesi ile yetki verilecek gerçek veya tüzel kişilerce açılacak sınav merkezlerinin faaliyete geçmediği illerde sürücü adaylarının uygulamalı sınavları Millî Eğitim Bakanlığınca yapılmaya devam eder.”

MADDE 21- 2918 sayılı Kanunun; 3 üncü maddesinde yer alan “Minibüs” tanımı, 40 ıncı maddesi, 114 üncü maddesinin dördüncü, beşinci ve altıncı fıkrası, 119 uncu maddesinin birinci fıkrası, 120 nci maddesi, ek 13 üncü maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 22- 14/10/1983 tarihli ve 2920 sayılı Türk Sivil Havacılık Kanununun 3 üncü maddesinin (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) “Devlet Hava Aracı” terimi: Devletin askerlik, güvenlik, gümrük ve orman yangınları ile mücadele hizmetlerinde kullandığı hava araçları,”

MADDE 23- 4/11/1983 tarihli ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 25 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Baraj, sulama şebekeleri ve boru hatları, karayolu, demiryolu, liman ve havaalanı gibi gelecek yıllara sari büyük projelerde kamu yararı kararı; kamulaştırılacak taşınmazların bulunduğu mahalle ve/veya köy muhtarlığında onbeş gün süre ile asılmak suretiyle ilan edilir. Kamu yararı kararının ilan süresinin bitiminden itibaren, kamulaştırılacak taşınmazlar üzerine yapılan sabit tesisler ile dikilen ağaçların bedeli, kamulaştırma bedelinin tespitinde dikkate alınmaz. Taşınmazlardaki bu sınırlama ilan tarihinin bitiminden itibaren beş yılı geçemez.”

MADDE 24- 2942 sayılı Kanunun geçici 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “4/11/1983” ibaresi “31/12/2012” şeklinde değiştirilmiş ve maddenin son fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 25- 13/12/1983 tarihli ve 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin;

a) 43 üncü maddesinin üçüncü fıkrası ile son fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiş, maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiş ve dördüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“Defterdarlık Uzman Yardımcılığına atanabilmek için 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlara ek olarak en az dört yıllık eğitim veren yükseköğretim kurumlarının hukuk, siyasal bilgiler, iktisat, işletme, iktisadi ve idari bilimler fakülteleri ile Bakanlığın görev alanına giren ve yönetmelikle belirlenen yükseköğretim kurumlarından ya da bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulunca kabul edilen yükseköğretim kurumlarından mezun olmak ve yapılacak özel yarışma sınavında başarılı olmak gerekir. Defterdarlık Uzman Yardımcılığı yarışma sınavı, yazılı ve sözlü aşamalardan oluşur.”

“Defterdarlık Uzmanı ve Defterdarlık Uzman Yardımcılarının mesleğe alınmaları, yarışma ve yeterlilik sınavları, komisyonların oluşumu, yetiştirilmeleri, atanmaları, eğitimleri, çalışma ve görevlendirilmelerine ilişkin usul ve esaslar ile diğer hususlar yönetmelikle düzenlenir.”

“Bakanlık merkez teşkilatında daire başkanı, genel müdür yardımcısı ve başkan yardımcısı veya taşra teşkilatında defterdar kadrolarında toplam en az üç yıl görev yapmış olanlar, atama tarihi itibarıyla fiilen bu kadrolardan birinde bulunmak şartıyla Maliye Uzmanı kadrosuna atanabilir.”

b) Ek 29 uncu maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “dört” ibaresi “altı” şeklinde, beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, dördüncü fıkrası ile son fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Vergi Müfettiş Yardımcılığına atananlardan giriş sınavındaki başarı sırasına göre en başarılı yüzde beşi 20 nci maddenin ikinci fıkrasının (b), (c) ve (ç) bentlerinde belirtilen grup başkanlıklarında görevlendirilir. Giriş sınavında ilk yüzde beşe giremeyenler 20 nci maddenin ikinci fıkrasının (a) bendinde belirtilen grup başkanlığında görevlendirilir.”

“Vergi Müfettişleri, en az dört yıllık yükseköğretim veren hukuk, siyasal bilgiler, iktisat, işletme, iktisadi ve idari bilimler fakülteleri ile yönetmelikle belirlenen yükseköğretim kurumlarından veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulunca kabul edilmiş yükseköğretim kurumlarından mezun olup, sınavın yapıldığı tarih itibarıyla otuzbeş yaşını doldurmamış olan ve yapılacak özel yarışma sınavını kazananlar arasından, Bakan onayı ile mesleğe Vergi Müfettiş Yardımcısı olarak atanır.”

“Başkanlığın görev, yetki ve sorumlulukları, grup başkanlıklarının görev alanları, performans değerlendirme sisteminin oluşturulması ve yönetimi ile Vergi Müfettişlerinin görev, yetki ve sorumlulukları, mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yeterlikleri, yükselmeleri, grup başkanlıklarında görevlendirilmeleri ve yer değiştirme usul ve esasları yönetmelikle düzenlenir.”

c) Ek 30 uncu maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Yapılamayacak işler

EK MADDE 30- Vergi incelemesine yetkili olanlar, görevlerinden ayrıldıktan sonra üç yıl süreyle, görevden ayrılış tarihi itibarıyla son üç yıl içinde nezdinde inceleme yaptıkları mükellefler veya bu mükelleflerin veya ortaklarının idaresi, denetimi veya sermayesi bakımından doğrudan veya dolaylı olarak bağlı bulunduğu ya da nüfuzu altında bulundurduğu kurumlarda herhangi bir görev veya iş alamazlar, 1/6/1989 tarihli ve 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanunu kapsamında sözleşme düzenleyemezler. Bu yasağa uymayanlar hakkında 2/10/1981 tarihli ve 2531 sayılı Kamu Görevlerinden Ayrılanların Yapamayacakları İşler Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.”

ç) Ek 32 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ekli (1) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Maliye Bakanlığına ait bölümüne eklenmiştir.”

d) Ek 33 üncü maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Sözlü sınavı

EK MADDE 33- 43 üncü madde, ek 29 uncu madde ve 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun 60 ıncı maddesi uyarınca yapılacak giriş sınavlarının sözlü aşaması ile 42 nci maddenin (c) fıkrası uyarınca yapılacak sınavların sözlü aşaması, adayın;

a) Bir konuyu kavrayıp özetleme, ifade yeteneği ve muhakeme gücünün,

b) Liyakati, temsil kabiliyeti, bilgi düzeyi, davranış ve tepkilerinin mesleğe veya göreve uygunluğunun,

c) Özgüveni, ikna kabiliyeti ve inandırıcılığının,

ç) Genel yetenek ve genel kültürünün,

d) Bilimsel ve teknolojik gelişmelere açıklığının,

değerlendirilmesi suretiyle yapılır. Sınav komisyonu, adaylar hakkında yukarıda yazılı özelliklerin her biri için değerlendirme yapar. Yapılan değerlendirmeye göre verilen puanlar tutanağa geçirilir. Bunun dışında sözlü sınav ile ilgili herhangi bir kayıt sistemi kullanılmaz.”

MADDE 26- 8/6/1984 tarihli ve 231 sayılı Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“i) Basın-yayın kuruluşu mensuplarına basın kartı düzenlemek, Basın Kartı Komisyonunun sekretarya faaliyetlerini yürütmek,

j) Türkiye Medya Veri Tabanını oluşturmak ve güncel kalmasını sağlamak için gerekli tedbirleri almak,

k) Basın yayın alanına yönelik yerli ve yabancı basın mensupları için meslek eğitimleri düzenlemek maksadıyla eğitim merkezi kurmak,”

MADDE 27- 231 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 12- Genel Müdürlük Hukuk Müşavirliğinin görevleri şunlardır:

a) 26/9/2011 tarihli ve 659 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümleri kapsamındaki tüm iş ve işlemleri, söz konusu Kanun Hükmünde Kararnamede belirtilen usul ve esaslar çerçevesinde yürütmek.”

MADDE 28- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin dördüncü fıkrasının (v) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiştir.

“y) 21/11/2012 tarihli ve 6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring ve Finansman Şirketleri Kanunu kapsamında; finansal kiralama şirketlerince bizzat kiracıdan satın alınıp geriye kiralanana taşınmazlara uygulanmak üzere ve kiralamaya konu taşınmazın mülkiyetinin sözleşme süresi sonunda kiracıya devredilecek olması koşulu ile kiralanmaya konu taşınmazların kiralayana satılması, satan kişilere kiralanması ve devri.”

MADDE 29- 1/6/1989 tarihli ve 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 15- 26/7/2008 tarihi itibarıyla kanunları uyarınca vergi inceleme yetkisini almış ve mesleki yeterlilik sınavını bu tarih itibarıyla veya bu tarihten sonra açılmış sınavlarda başarılı olarak vermiş olanlardan, 9 uncu maddenin birinci fıkrasının (a) bendinde belirtilen 10 yıllık süreyi tamamlamamış bulunanlar, Birlik tarafından yapılacak özel yeminli mali müşavirlik sınavında başarılı olmaları kaydıyla, yeminli mali müşavir unvanını almaya hak kazanırlar. Ancak, bunların yeminli mali müşavir ruhsatını alabilmeleri için 9 uncu maddenin birinci fıkrasının (a) bendindeki süreyi tamamlamaları şarttır. Söz konusu özel yeminli mali müşavirlik sınavını yapacak komisyon üyelerinin belirlenmesi, komisyonun çalışma usulleri, sınav konuları, sınavın yapılacağı yer ve zaman ile sınava ilişkin diğer usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce, bu Kanunun geçici 9 uncu maddesi uyarınca Maliye Bakanlığı tarafından yapılan özel yeminli mali müşavirlik sınavında başarılı olanların hakları mahfuzdur.”

MADDE 30- 23/2/2006 tarihli ve 5464 sayılı Banka Kartları ve Kredi Kartları Kanununun 43 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 43- Bu Kanunun 8 inci maddesinin ikinci fıkrası, 9 uncu, 12 nci, 24 üncü, 25 inci, üçüncü fıkrası hariç 26 ncı ve 44 üncü maddesi hükümleri tacirlere verilen kurumsal kredi kartları hakkında uygulanmaz.”

MADDE 31- 18/4/2006 tarihli ve 5488 sayılı Tarım Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- Bu Kanun uyarınca yapılan desteklemelerle ilgili olarak bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla devam eden her türlü incelemeler veya adli ve idari soruşturmalar sonuçlanıncaya kadar destekleme ödemelerinin yapılmaması amacıyla konulan ödeme yasakları kaldırılır.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce, desteklemelerden yararlanmak için başvuruda bulunduğu halde, herhangi bir nedenle desteklemeden yararlandırılmayanlara veya yararlandıkları destekleme tutarları geri alınanlara, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içerisinde başvuruları ve Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından yapılan incelemede bunların üretim yaptığının tespit edilmesi halinde bir defaya mahsus olmak üzere hak ettikleri destekleme ödemeleri yapılır. Yapılan ödemelere faiz işletilmez, masraf veya ek ödeme adı altında her hangi bir ödeme yapılmaz.”

MADDE 32- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinin birinci paragrafındaki parantez içi hükmü aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(Taşınmazların; kaynak kuruluşlarca, kira sertifikası ihracı amacıyla varlık kiralama şirketlerine satışı ile 21/11/2012 tarihli ve 6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring ve Finansman Şirketleri Kanunu kapsamında geri kiralama amacıyla ve sözleşme sonunda geri alınması şartıyla, finansal kiralama şirketlerine satışı ve varlık kiralama ile finansal kiralama şirketlerince taşınmazın devraldığı kuruma satışından doğan kazançlar için bu oran %100 olarak uygulanır ve bu taşınmazlar

için en az iki tam yıl süreyle aktifte bulunma şartı aranmaz. Ancak, söz konusu taşınmazların, kaynak kuruluş tarafından veya kaynak kuruluşça kira sözleşmesinden kaynaklanan yükümlülüklerin yerine getirilememesi hali hariç olmak üzere, varlık kiralama veya finansal kirama şirketi tarafından üçüncü kişi ve kurumlara satılması durumunda, bu taşınmazların kaynak kuruluştaki varlık kiralama veya finansal kiralama şirketine devirden önceki kayıtlı değeri ile anılan kurumlarda ayrılan toplam amortisman tutarı dikkate alınarak satışı gerçekleştiren kurum nezdinde vergilendirme yapılır.)”

MADDE 33- 22/6/2006 tarihli ve 5525 sayılı Memurlar ile Diğer Kamu Görevlilerinin Bazı Disiplin Cezalarının Affı Hakkında Kanuna aşağıdaki madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- 28/2/1997 tarihinden sonra verilen disiplin cezaları nedeniyle memuriyetten çıkarılanlardan 28/8/1999 tarihli ve 4455 sayılı ve 22/6/2006 tarihli ve 5525 sayılı kanunların hükümlerinden yararlanmış olanların;

- a) Memuriyete giriş şartlarını kaybetmemiş olmaları,
- b) Durumlarına uygun boş kadro veya pozisyon bulunması,
- c) Bu kadro ve pozisyonlara ait nitelikleri taşımaları,

kayıdyla, ilgili kamu kurum ve kuruluşlarının yeniden göreve alınmalarının uygun görülmesi durumunda, yeniden göreve alınmalarında 20/12/2012 tarihli ve 6363 sayılı 2013 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun eki (İ) Cetvelinde yer alan atama sayısı sınırlaması uygulanmaz.”

MADDE 34- 14/3/2007 tarihli ve 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 6 - (1) İlgili kurum ve kuruluşlardan 10/7/1953 tarihli ve 6132 sayılı At Yarışları Hakkında Kanun uyarınca şans oyunları tertip edenler (Türkiye Jokey Kulübü) için bu maddenin yayımı tarihinden evvel Maliye Bakanlığı tarafından yapılan incelemeler sonucunda tahakkuk ettirilen kamu payı borçları ödeninceye kadar 5 inci maddede düzenlenen yatırım ve işletme giderleri üst sınırı % 23 olarak uygulanır. Bu dönem içerisinde, anılan kamu payı borçları nedeniyle yapılan ödemeler hesaplanan kamu payından mahsup edilebilir.”

MADDE 35- 7/7/2010 tarihli ve 6004 sayılı Dışişleri Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanununun 12 nci maddesinin ikinci fıkrasının (d) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, üçüncü fıkrasının (a) bendine aşağıdaki cümle eklenmiş ve 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri yürürlükten kaldırılmıştır.

“d) 657 sayılı Kanunun 59 uncu maddesi çerçevesinde büyükelçi olarak atananlardan Bakanlığa veya diğer kamu kurum ve kuruluşlarına mensup olanlar ile açıktan atananlar, merkeze döndüklerinde, Bakanlıkta çalışabilirler, Bakanlıktaki görevleri süresince büyükelçi unvanını kullanmaya devam ederler ve meslek mensubu olanlar arasından büyükelçiliğe atananlarla aynı hükümlere tâbi olurlar.”

“657 sayılı Kanunun 59 uncu maddesi çerçevesinde daimi temsilci olarak atananlardan Bakanlığa veya diğer kamu kurum ve kuruluşlarına mensup olanlar ile açıktan atananlar, merkeze döndüklerinde, Bakanlıkta çalışabilirler, Bakanlıktaki görevleri süresince büyükelçi unvanını kullanmaya devam ederler ve meslek mensubu olanlar arasından daimi temsilciliğe atananlarla aynı hükümlere tâbi olurlar.”

MADDE 36- (1) 17/2/2011 tarihli ve 6114 sayılı Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun;

a) 4 üncü maddesinin onbirinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “görevlileri belirlemek ve komisyonları oluşturmak” ibaresi “ilkeleri belirlemek” şeklinde değiştirilmiştir.

b) 6 ncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(19) Yükseköğretim kurumlarının önlisans, lisans ve lisansüstü diploma programlarına kayıtlı öğrencilerden Başkanlıkça hizmetlerine ihtiyaç duyulanlar başvuru, tercih, sınav evrakının tanzimi ve benzeri sınav hizmetlerine yönelik geçici işlerde kısmî zamanlı olarak çalıştırılabilir. Bu şekilde çalıştırılan öğrenciler, bu çalışmalarından dolayı işçi olarak kabul edilmez. Kısmî zamanlı olarak çalıştırılan öğrencilere bir saatlik çalışma karşılığı ödenecek ücret, 4857 sayılı İş Kanunu gereğince onaltı yaşından büyük işçiler için belirlenmiş olan günlük brüt asgarî ücreti geçemez. Kısmî zamanlı çalışma karşılığı ücret ödenmesi, Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu tarafından verilmekte olan burs veya öğrenim kredisinin kesilmesi veya aynı Kuruma ait yurtlardan yararlanma hakkının kaldırılması sonucunu doğurmaz. Kısmî zamanlı olarak öğrenci çalıştırılmasına ilişkin haftalık çalışma süreleri ve yapılacak ücret ödemelerinin tutarı ile diğer usûl ve esaslar Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Başkanlık tarafından belirlenir.”

c) 8 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “kuruluşlarının” ibaresinden sonra gelmek üzere “sınav evrakını saklamaya, başvuru merkezi veya sınav koordinatörlüğü hizmetlerini yürütmeye ve” ibaresi eklenmiştir.

c) 9 uncu maddesinin ikinci fıkrasının ikinci cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

d) 10 uncu maddesinin üçüncü fıkrasının (c) bendinde yer alan “Kopya çektilmesine imkan sağlayan” ibaresinden önce gelmek üzere “Bireysel veya toplu olarak kopya çeken veya” ibaresi eklenmiştir.

(2) 9/10/2003 tarihli ve 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanununun 2 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığı tarafından uygulanan sınavlara ait soru ve cevaplar bu Kanun kapsamı dışındadır.”

MADDE 37- 3/6/2011 tarihli ve 634 sayılı Avrupa Birliği Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 3 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(3) Kurumsal hizmet gerekleri çerçevesinde ihtiyaç duyulan il merkezlerinde temsilcilik açılabilir. Bu temsilciliklerin açılmasına Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

MADDE 38- 634 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin geçici 2 nci maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Mülga 5916 sayılı Kanunun geçici 3 üncü maddesi kapsamında yapılan Avrupa Birliği İşleri Uzmanlığı sınavı sonucuna göre ataması yapılanların sınav sonucuna ilişkin hakları saklı olup, bunlar da Bakanlık için ihdas edilen aynı unvanlı kadrolara buldukları kadro dereceleri ile hiçbir işleme gerek kalmaksızın atanmış sayılır.”

MADDE 39- 26/09/2011 tarihli ve 659 sayılı Genel Bütçe Kapsamındaki Kamu İdareleri ve Özel Bütçeli İdarelerde Hukuk Hizmetlerinin Yürütülmesine İlişkin Kanun Hükmünde Kararnamenin

1 inci maddesine, “genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “(Türkiye Büyük Millet Meclisi, Cumhurbaşkanlığı, Anayasa Mahkemesi, Yargıtay, Danıştay, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu ve Sayıştay dahil)” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 40- 26/9/2011 tarihli ve 660 sayılı Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumunun Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin;

a) 4 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Kurul, Bakanlar Kurulu tarafından atanan yedi üyeden oluşur.”

b) 8 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “haftada en az” ibaresi “en az iki haftada” şeklinde, üçüncü fıkrasında yer alan “altı” ibaresi “beş” şeklinde, “beş” ibaresi “dört” şeklinde, beşinci fıkrasında yer alan “süresi” ibaresi “yedi gün” şeklinde, yedinci fıkrasında yer alan “düzenleme ve denetleme mahiyetindeki kararları, tekemmül etmesinden itibaren” ibaresi “kararları, karar tarihinden itibaren kesinleşir ve düzenleme ve denetleme mahiyetinde olan kararlar” şeklinde değiştirilmiştir, dördüncü ve onuncu fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

c) 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (n) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

ç) 12 nci maddesinin birinci fıkrasının (g) bendinde yer alan “Kurul tarafından” ibaresi “Bakan tarafından” şeklinde, 13 üncü maddesinde yer alan “üç başkan yardımcısı” ibaresi “Başkanın önerisi üzerine Bakan tarafından üç başkan yardımcısı” şeklinde ve geçici 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “ilk atanan üyelerin dörtte biri iki yılda bir kura ile yenilenir” ibaresi “ ilk atama tarihinden; iki yıl sonra çekilecek kura ile dört üyenin görevi sona erer, üye sayısı yediye tamamlanacak şekilde atama yapılır, dört yıl sonra çekilecek kura ile iki üye yenilenir” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 41- 6/12/2012 tarihli ve 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanununun 128 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“k) Halka açık ortaklıkların yönetim kurullarında, yönetim kurulu üyelerinin tamamının veya bir kısmının görev süresinin dolması veya üyeliklerinin boşalması sebebiyle yönetim kurulu toplantı yeter sayısının sağlanamaması ve görev süresi dolan veya üyeliği boşalan yönetim kurulu üyelerinin yerlerine görev sürelerinin bitimini veya üyeliğin boşalmasını takip eden 30 gün içerisinde yeni yönetim kurulu üyelerini seçmek üzere genel kurulun toplanamaması veya genel kurulda yeter sayıda yönetim kurulu üyesinin seçilememesi durumunda, Kurul, yerlerine halka açık ortaklık genel kurulunca yeni üyeler seçilinceye veya Kurulca başka üyeler atanıncaya kadar görev yapmak üzere yönetim kurulu toplantı yeter sayısını sağlayacak asgari sayıda Kurulun kurumsal yönetim ilkelerinde sayılan bağımsızlık kriterlerini sağlayan yönetim kurulu üyelerini resen atar. Görev süresinin dolması nedeniyle boşalan halka açık ortaklık yönetim kurulu üyeliklerine Kurulca atamalar yapıncaya kadar, görev süresi dolan yönetim kurulu üyeleri görevlerine devam eder. Kurulca yapılan resen atama sonucunda geriye kalan boş üyelikler için, kurumsal yönetim ilkelerinde sayılan bağımsızlık kriterlerini sağlayan, boş üye sayısının 3 katı kadar kişiyi halka açık ortaklığın ortaklarından aday göstermelerini talep eder. Kurul bu talebini ortakların halka açık ortaklıkta sahip olduğu pay oranlarını dikkate alarak belirler ve bu bentteki esaslara uygun olarak atama yapar. Olağan genel kurul toplantısını kanuni süresi içerisinde üst üste iki hesap dönemi içerisinde yapmayan ve yönetim kurulu üyeleri kısmen veya tamamen Kurulca yukarıdaki fıkralar uyarınca atanmış halka açık ortaklıklarda genel kurulun yetkileri YTM tarafından kullanılabilir. Bu bendin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Kurulca belirlenir.”

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

**BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanununun 33 üncü maddesinin (b) bendine “İl Eğitim Denetmenleri ve İl Eğitim Denetmen Yardımcıları,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Sosyal Güvenlik Denetmenleri ve Sosyal Güvenlik Denetmen Yardımcıları,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 2- 17/4/1957 tarihli ve 6948 sayılı Sanayi Sicili Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2- Faaliyette olup olmadığına bakılmaksızın, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten 1/7/2014 tarihine kadar sanayi işletmelerini sanayi siciline kayıt ettirenler hakkında bu Kanunun 9 uncu maddesinde sanayi siciline tescil ettirmeyenler için öngörülen idari para cezası uygulanmaz.”

MADDE 3- 29/4/1959 tarihli ve 7258 sayılı Futbol ve Diğer Spor Müsabakalarında Bahis ve Şans Oyunları Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 5- Kanunun verdiği yetkiye dayalı olmaksızın;

a) Spor müsabakalarına dayalı sabit ihtimalli ve müşterek bahis veya şans oyunlarını oynatanlar ya da oynanmasına yer veya imkân sağlayanlar üç yıldan beş yıla kadar hapis ve on bin güne kadar adli para cezasıyla cezalandırılır.

b) Yurt dışında oynatılan spor müsabakalarına dayalı sabit ihtimalli veya müşterek bahis ya da şans oyunlarının internet yoluyla ve sair suretle erişim sağlayarak Türkiye'den oynanmasına imkân sağlayan kişiler, dört yıldan altı yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

c) Spor müsabakalarına dayalı sabit ihtimalli veya müşterek bahis ya da şans oyunları ile bağlantılı olarak para nakline aracılık eden kişiler, üç yıldan beş yıla kadar hapis ve beş bin güne kadar adli para cezasıyla cezalandırılır.

ç) Kişileri reklam vermek ve sair surette spor müsabakalarına dayalı sabit ihtimalli veya müşterek bahis ya da şans oyunlarını oynamaya teşvik edenler, bir yıldan üç yıla kadar hapis ve üç bin güne kadar adli para cezasıyla cezalandırılır.

d) Spor müsabakalarına dayalı sabit ihtimalli veya müşterek bahis veya şans oyunlarını oynayanlar mahallin en büyük mülki idare amiri tarafından beş bin liradan yirmi bin liraya kadar idari para cezası ile cezalandırılır.

Bu madde kapsamına giren suçlarla bağlantılı olarak, spor müsabakalarına dayalı sabit ihtimalli veya müşterek bahis veya şans oyunlarının oynanmasına tahsis edilen veya oynanmasında kullanılan ya da suçun konusunu oluşturan eşya ile bu oyunların oynanması için ortaya konulan veya oynanması suretiyle elde edilen her türlü mal varlığı değeri, 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun eşya ve kazanç müsadereesine ilişkin hükümlerine göre müsadere edilir.

Bu madde kapsamına giren suçlardan dolayı, tüzel kişiler hakkında bunlara özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunur.

Bu madde kapsamına giren suçlarla ilgili olarak, 4/5/2007 tarihli ve 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanununun erişimin engellenmesine ilişkin hükümleri uygulanır.

Bu madde kapsamına giren suçların işlendiği işyerleri mahallin en büyük mülki idare amiri tarafından ihtarda bulunmaksızın üç ay süreyle mühürlenerek kapatılır. İşyeri açma ve çalışma ruhsatına sahip işyerlerinin ruhsatları mahallin en büyük mülki idare amirinin bildirimine üzerine ruhsat vermeye yetkili idare tarafından beş iş günü içinde iptal edilir.”

MADDE 4- 22/6/1965 tarihli ve 633 sayılı Diyanet İşleri Başkanlığı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanununun 1 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Diyanet İşleri Başkanlığı ve Başkanlığın izin verdiği vakıf, kurum ve kuruluşlar dışında, diğer kurum ve kuruluşlar ile özel ve tüzel kişiler tarafından ‘Diyanet’ kelimesi isim, unvan ve marka olarak kullanılamaz.”

MADDE 5- 633 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 4- Mazbut ve mülhak vakıflar ile Vakıflar Genel Müdürlüğüne ve gerçek ve özel hukuk tüzel kişilerine ait olanlar hariç olmak üzere, mülkiyeti kamu kurum ve kuruluşları ile Hazineye ait taşınmazların üzerinde dernek veya vakıflarca kendi kaynaklarından ve/veya toplanan bağış ve yardımlarla yaptırılan (bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yaptırılmış olanlar dâhil) cami ve mescitler ile Kur’an kurslarının bir kısmında veya eklentisi ya da bütünleyici parçasında bulunan ve ticari faaliyetlerde kullanılması öngörülen kısımları; irtifak hakkı tesisine konu edilmemek şartıyla ve elde edilen gelirlerin yüzde onu pay olarak Diyanet İşleri Başkanlığına aktarılacak, kalan kısmın en az üçte ikisi öncelikle gelirlerin elde edildiği cami, mescit ve Kur’an kurslarının münhasıran yapımı, bakımı, onarımı ve işletilmesine (ısıtma, aydınlatma vb.) ilişkin giderlerde, kalanı ise tüzüklerinde veya vakfiye ya da vakıf senedinde belirtilen amaçlarda kullanılmak şartıyla, işletilmek, işlettirilmek veya kiraya verilmek üzere ilgili dernek veya vakfın bedelsiz olarak tasarrufuna bırakılır. Bunların dışında kalan cami ve mescitler ile Kur’an kurslarının bir kısmında veya eklentisi ya da bütünleyici parçasında bulunan ve ticari faaliyetlerde kullanılması öngörülen kısımları, irtifak hakkı tesisine konu edilmemek şartıyla Diyanet İşleri Başkanlığınca işletilebilir veya 8/9/1983 tarihli 2886 sayılı Devlet İhale Kanununun 51 inci maddesinin birinci fıkrasının (g) bendi uyarınca pazarlık usulüyle yapılacak ihaleyle işlettirilebilir ya da kiralanabilir. Bu fıkra uyarınca Diyanet İşleri Başkanlığına aktarılacak paya esas gelirlerin hesabında; faaliyetin, ilgili dernek veya vakıflarca belirtilen yerlerin işlettirilmek veya kiraya verilmek suretiyle yapılması hâlinde brüt hasılat tutarı, iktisadi işletme oluşturulmak suretiyle işletilerek yapılması hâlinde ise kurum kazancı esas alınır.

Birinci fıkra uyarınca Diyanet İşleri Başkanlığına aktarılabilecek olan pay ilgili dernek veya vakıf tarafından; birinci fıkrada belirtilen yerlerin üçüncü kişilere işlettirilmesi veya kiraya verilmesi hâlinde payın hesaplanmasına esas gelirin tahsilini takip eden ayın sonuna kadar, iktisadi işletme oluşturmak suretiyle işletilmesi hâlinde ise geçici vergi beyannamesinin verildiği ayı takip eden ayın sonuna kadar ilgili müftülüklerle bildirilir ve müftülüklerce yapılan tahakkuk üzerine aynı süre içinde özel gelir kaydedilmek üzere genel bütçe muhasebe birimlerine ödenir. Süresi içinde bildirildiği halde ödenmeyen veya eksik ödenen paylar müftülüklerce, 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre gecikme zammı ile birlikte takip ve tahsil edilmek üzere ilgili vergi dairelerine bildirilir. Süresi içinde bildirilmediği veya eksik bildirildiği tespit edilen paylara, bildirim yapılması gereken son günden tahakkuk ettirildiği güne kadar geçen süre için 6183 sayılı Kanunun 51 inci maddesine göre hesaplanacak gecikme zammı oranında zam uygulanır ve bir ay içinde ödenmesi için bir yazı tebliğ edilir. Bu süre içinde de ödenmeyen paylar 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre gecikme zammı ile birlikte tahsil edilir.

Birinci fıkrada kapsamında kalan yerlerin ilgili dernek veya vakıflar tarafından işletilmesi, işlettirilmesi ve kiralanmasına ilişkin iş ve işlemler, bu yerlerden elde edilen gelirler ve yapılan harcamalar ile müftülöklere yapılan bildirimlerin ve tahakkuk ettirilen paylara ilişkin ödemelerin zamanında yapılıp yapılmadığı Diyanet İşleri Başkanlığınca denetlenir ve takip edilir.

Bu madde uyarınca Diyanet İşleri Başkanlığına aktarılacak olan paylar ile bu Başkanlık tarafından işletilen, işlettirilen veya kiraya verilen yerlerden elde edilen gelirler; bir yandan genel bütçenin (B) işaretli cetveline özel gelir, diğer yandan Başkanlık bütçesinin mevcut veya yeni açılacak tertiplerine özel ödenek kaydetmeye ve bu suretle ödenek kaydedilen tutarlardan yılı içinde harcanmayan kısımları ertesi yıl bütçesine devren özel gelir ve özel ödenek kaydetmeye, Başkanlığın bağlı bulunduğu Bakan yetkilidir. Bu kapsamda kaydedilen ödenekler; cami ve mescitler ile Kur'an kursları ve bunların eklentisi ve bütünüyle parçalarının yapımı, bakımı, onarımı ve işletilmesine (ısıtma, aydınlatma vb.) ilişkin giderler ile 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 29 uncu maddesi çerçevesinde aynı amaçlarla kullanılmak üzere dernek ve vakıflara yardım yapılmasına ilişkin giderlerin karşılanmasında kullanılır. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce birinci fıkrada belirtilen yerlerden Diyanet İşleri Başkanlığınca elde edilen ve banka hesaplarında tutulan gelirler hakkında da bu fıkrada hükümleri uygulanır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Diyanet İşleri Başkanlığınca belirlenir.”

MADDE 6- 633 sayılı Kanunun geçici 13 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“1/7/2010 tarihli ve 6002 sayılı Diyanet İşleri Başkanlığı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanı ve Din İşleri Yüksek Kurulu Üyesi kadrosunda bulunanlar, aynı unvanlı kadrolara atanmış sayılırlar. Bunların görev süresi 6002 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren beş yıldır.”

MADDE 7- 633 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 18- 30/6/2013 tarihi itibarıyla Diyanet İşleri Başkanlığında vekil imam-hatip, vekil müezzin-kayyim ve Başkanlığa bağlı Kur'an kurslarında vekil Kur'an kursu öğreticisi olarak görev yapmakta olanlar ile 4/5/2005 ile 30/6/2013 tarihleri arasında en az üç ay süreyle vekil imam-hatip, vekil müezzin-kayyim ve Başkanlığa bağlı Kur'an kurslarında vekil Kur'an kursu öğreticisi olarak görev yapmış olanlar, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içinde müracaat etmeleri hâlinde, yeterlilik belgesine sahip olmaları koşuluyla Başkanlık tarafından ilgili kadrolara atanırlar. Bu madde uyarınca memur kadrolarına atananların beş yıl süreyle başka kamu kurum ve kuruluşlarına nakli yapılamaz.

Bu madde kapsamında atama yapılacak kadrolar, başka bir işleme gerek kalmaksızın atama işleminin yapıldığı tarih itibarıyla ihdas edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli (I) sayılı cetvelin Başkanlığa ait bölümüne eklenmiş sayılır. İhdas edilen kadrolar; unvanı, sınıfı, adedi ve derecesi belirtilmek suretiyle atanmanın yapıldığı tarihten itibaren bir ay içinde Maliye Bakanlığı ve Devlet Personel Başkanlığına bildirilir.”

MADDE 8- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun;

a) 36 ncı maddesinin “Ortak Hükümler” başlıklı bölümünün (A) fıkrasının (11) numaralı bendine “Ürün Denetmen Yardımcıları,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Sosyal Güvenlik Denetmen Yardımcıları,” ibaresi ve “Ürün Denetmenliğine,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Sosyal Güvenlik Denetmenliğine,” ibaresi eklenmiştir.

b) 86 ncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Açıktan vekil olarak atananlara, bir yılda 20 günü geçmemek üzere çalıştıkları her ay için iki gün yıllık izin verilir. Bu izin kullanımında, bir sonraki yıla devredilme hali dışında Devlet memurları için öngörülen hükümler uygulanır.”

c) 101 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “doğumdan sonraki bir yıl süreyle” ibaresi “doğumdan sonraki iki yıl süreyle” şeklinde değiştirilmiştir.

ç) 152 nci maddesinin “II- Tazminatlar” kısmının “A- Özel Hizmet Tazminatı” bölümünün (i) bendine “Gümrük ve Ticaret Denetmenleri,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Sosyal Güvenlik Denetmenleri,” ibaresi eklenmiştir.

d) Ek 41 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Adalet Uzman Yardımcılığı, Millî Savunma Uzman Yardımcılığı, İçişleri Uzman Yardımcılığı, Dışişleri Uzman Yardımcılığı, Yükseköğretim Kurulu Uzman Yardımcılığı ve Bakanlar Kurulunca belirlenen bakanlık bağlı kuruluşlarının uzman yardımcılığı için” ibaresi madde metninden çıkarılmış, yedinci fıkrasında yer alan “Üçüncü” ibaresi “İkinci, üçüncü” şeklinde değiştirilmiştir.

e) Geçici 39 uncu maddesinin son fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ancak, söz konusu mevzuatta yabancı dil yeterliğine ilişkin koşulların ek 41 inci maddede öngörülenlerden daha ağır olması hâlinde, yabancı dil yeterliğine ilişkin olarak ek 41 inci madde hükümleri uygulanır.”

f) Eki (I) sayılı Ek Gösterge Cetvelinin “I- Genel İdare Hizmetleri Sınıfı” bölümünün (h) bendine “Gümrük ve Ticaret Denetmenleri,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Sosyal Güvenlik Denetmenleri,” ibaresi eklenmiştir.”

MADDE 9- 657 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 41- Kamu kurum ve kuruluşlarının merkez ve taşra teşkilatı ile bunlara bağlı döner sermayeli kuruluşlarda, ayın veya haftanın bazı günleri ya da günün belirli saatleri gibi kısmi zamanlı çalışanlar ile yükseköğretim kurumlarının araştırma-geliştirme projelerinde proje süreleriyle sınırlı olarak çalışanlar hariç olmak üzere;

a) Bu Kanunun 4 üncü maddesinin (B) fıkrası ve 10/7/2003 tarihli ve 4924 sayılı Eleman Temininde Güçlük Çekilen Yerlerde Sözleşmeli Sağlık Personeli Çalıştırılması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun uyarınca vizenmiş veya ihdas edilmiş sözleşmeli personel pozisyonlarında 25/6/2013 tarihi itibarıyla çalışmakta olan ve 48 inci maddede belirtilen genel şartları taşıyanlardan, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren otuz gün içinde yazılı olarak başvuranlar, pozisyonlarının vizeli olduğu teşkilat ve birimde, bulunduğu pozisyon unvanıyla aynı unvanlı 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnemeye ekli cetvellerde yer alan memur kadrolarına, bulunduğu pozisyon unvanıyla aynı unvanlı memur kadrosu olmaması hâlinde, 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnemeye ekli cetvellerde yer alan kadro unvanlarıyla sınırlı olmak ve sözleşmeli personel pozisyonlarına ilişkin vize cetvellerindeki nitelikler dikkate alınmak suretiyle Maliye Bakanlığı ve Devlet Personel Başkanlığınca müştereken belirlenen memur kadrolarına,

b) İl özel idaresi, belediye ve bağlı kuruluşları ile mahalli idare birliklerinde 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanununun 49 uncu maddesinin üçüncü fıkrası çerçevesinde 25/6/2013 tarihi itibarıyla çalışmakta olan ve 48 inci maddede belirtilen genel şartları taşıyanlardan, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren otuz gün içinde yazılı olarak başvurular, sözleşmeli personel olarak çalıştırılmalarına esas alınan memur kadrolarına,

bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altmış gün içinde kurumlarınca atanırlar.

Birinci fıkrada belirtilen mevzuat hükümlerine göre çalışmakta iken 25/6/2013 tarihinde askerlik, doğum veya ücretsiz izin nedenleriyle görevlerinde bulunmayanlardan ilgili mevzuatına göre yeniden hizmete alınma şartlarını kaybetmemiş olanlar hakkında da bu madde hükümleri uygulanır. Bunlar için birinci fıkrada belirtilen süreler yeniden hizmete alındıkları tarihten itibaren başlar.

25/6/2013 tarihinden önce 4 üncü maddenin (B) fıkrası ve 4924 sayılı Kanun uyarınca çalışmakta iken 24/11/2004 tarihli ve 5258 sayılı Aile Hekimliği Pilot Uygulaması Hakkında Kanun hükümlerine göre aile hekimliği uygulamasında görev alanlar hakkında görevlerinden ayrılmalarına gerek kalmaksızın bu madde hükümleri uygulanır.

Bu madde hükümlerine göre memur kadrolarına atananların, söz konusu mevzuat hükümlerine göre sözleşmeli personel olarak geçirdikleri hizmet süreleri, öğrenim durumlarına göre yükselebilecekleri dereceleri aşmamak kaydıyla kazanılmış hak aylık derece ve kademelerinin tespitinde değerlendirilir. Bunlar, atandıkları kadronun mali ve sosyal haklarına göreve başladığı tarihi takip eden ay başından itibaren hak kazanır ve önceki pozisyonlarında aldıkları mali ve sosyal haklar hakkında herhangi bir mahsuplaşma yapılmaz. Birinci fıkranın (b) bendine göre memur kadrolarına atananların başka kamu kurum ve kuruluşlarına nakli yapılamaz.

Bu madde kapsamında memur kadrolarına atananlara iş sonu tazminatı ödenmez. Bu personelin önceden iş sonu tazminatı ödenmiş süreleri hariç, iş sonu tazminatına esas olan toplam hizmet süreleri, 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu uyarınca ödenecek emekli ikramiyesine esas toplam hizmet süresinin hesabında dikkate alınır.

Bu maddenin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında sözleşmeli personelin atanacağı memur kadroları, 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli cetvellerde yer alan sınıf, unvan ve derecelerine uygun olmak şartıyla, başka bir işleme gerek kalmaksızın atama işleminin yapıldığı tarih itibarıyla ihdas edilerek kurumların 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli cetvellerinin ilgili bölümlerine eklenmiş ve memur kadrolarına atananların pozisyonları başka bir işleme gerek kalmaksızın iptal edilmiş sayılır. İhdas edilen kadrolar ile iptal edilen pozisyonlar; unvanı, sınıfı, adedi, derecesi, teşkilatı ve birimi belirtilmek suretiyle birinci fıkrada belirtilen altmış günlük sürenin bitiminden itibaren iki ay içinde Maliye Bakanlığı ve Devlet Personel Başkanlığına bildirilir.

Bu maddenin uygulamasında ortaya çıkabilecek tereddütleri gidermeye birinci fıkranın (a) bendi kapsamına girenler yönünden Maliye Bakanlığı ve Devlet Personel Başkanlığı, birinci fıkranın (b) bendi kapsamına girenler yönünden ise İçişleri Bakanlığı ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 10- 18/1/1966 tarihli ve 711 sayılı Nöbetçi Memurluğu Kurulması ve Olağanüstü Hal Tatbikatlarında Mesainin 24 Saat Devamını Sağlayan Kanunun 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 1- Yetkili merciler tarafından bildirilecek alarm haberlerinin sürat ve emniyetle ilgililere ulaştırılmasını sağlamak amacıyla İçişleri Bakanlığında ve İçişleri Bakanlığınca uygun görülecek teşkilat ve kurumlarında birer nöbetçi memurluğu kurulur.”

MADDE 11- 14/1/1970 tarihli ve 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununun 45 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci ve ikinci cümleleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Banka, muteber saydığı asgari üç imzayı taşımak şartıyla kendi belirleyeceği esaslar dâhilinde bankalar tarafından verilecek ticari senet ve vesikalari reeskonta kabul edebilir. Reeskonta kabul edilecek ticari senet türleri ve imzalardan biri yerine geçebilecek teminatlar ile diğer koşullar Bankaca tespit edilir.”

MADDE 12- 28/3/1983 tarihli ve 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununun ek 140 ncı maddesinin başlığı ve birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yüksek İhtisas Üniversitesi”

“Ankara’da Türkiye Yüksek İhtisas Hastanesi Vakfı tarafından, 2547 sayılı Kanunun vakıf yükseköğretim kurumlarına ilişkin hükümlerine tabi olmak üzere, kamu tüzel kişiliğine sahip Yüksek İhtisas Üniversitesi adıyla bir vakıf üniversitesi kurulmuştur.”

MADDE 13- 2809 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 44- Yüksek İhtisas Üniversitesinin eğitim-öğretime başlama izni alabilmesi için taahhüt edilen hususları yerine getirme süresi, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren başlar.”

MADDE 14- 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 3 üncü maddesinde yer alan “Otomobil”, “Kamyonet”, “Otobüs”, “Motosiklet”, “Bisiklet” ve “Motorlu bisiklet” tanımları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye “Motorlu taşıt sürücüsü sertifikası”, “Sürücü belgesi” ve “Uluslararası sürücü belgesi” tanımları ile maddenin son fıkrasına “Bu maddedeki tanım ve terimlerle ilgili olarak vergi kanunları hükümleri saklıdır.” cümlesi eklenmiştir.

“Otomobil: Yapısı itibarıyla, sürücüsü dahil en fazla dokuz oturma yeri olan ve insan taşımak için imal edilmiş bulunan motorlu taşıttır.”

“Kamyonet: Azami yüklü ağırlığı 3.500 kilogramı geçmeyen ve yük taşımak için imal edilmiş motorlu taşıttır. Sürücü ve yanındaki oturma yerleri dışında başka oturma yeri de bulunabilen, sürücü bölümü gövde ile birleşik kamyonetlere panelvan denir.”

“Otobüs: Yolcu taşımacılığında kullanılan, sürücüsü dahil dokuzdan fazla oturma yeri olan motorlu taşıttır. Trolleybüsler de bu sınıfa dahildir. Sürücüsü dahil oturma yeri on yediyi aşmayan otobüslere minibüs denir.”

“Motosiklet: Azami tasarım hızı 45 km/saatten ve/veya silindir kapasitesi 50 santimetreküpten fazla olan sepetli veya sepetsiz iki veya üç tekerlekli motorlu taşıtlar ve net motor gücü 15 kilovattı, net ağırlığı 400 kilogramı, yük taşımacılığında kullanılanlar için ise net ağırlığı 550 kilogramı aşmayan dört tekerlekli motorlu taşıtlardır. Elektrik ile çalışanların net ağırlıklarının hesaplanmasında batarya ağırlıkları dikkate alınmaz. Bunlardan karoseri yük taşıyabilecek şekilde sandıklı veya özel biçimde yapılmış olan ve yolcu taşımalarında kullanılmayan üç tekerlekli motosikletlere yük motosikleti (tripörtör) denir.”

“Bisiklet: Üzerinde bulunan insanın adale gücü ile pedal veya el ile tekerleği döndürülmek suretiyle hareket eden motorsuz taşıtlardır. Azami sürekli anma gücü 0,25 KW’ı geçmeyen, hızlandıkça gücü düşen ve hızı en fazla 25 km/saate ulaşıktan sonra veya pedal çevrilmeye ara verildikten hemen sonra gücü tamamen kesilen elektrikli bisikletler de bu sınıfa girer.”

“Motorlu bisiklet (Moped): Azami hızı saatte 45 kilometreyi, içten yanmalı motorlu ise silindir hacmi 50 santimetreküpü, elektrik motorlu ise azami sürekli nominal güç çıkışı 4 kilovattı geçmeyen iki veya üç tekerlekli taşıtlar ile aynı özelliklere sahip net ağırlığı 350 kilogramı aşmayan dört tekerlekli motorlu taşıtlardır. Elektrik ile çalışanların net ağırlıklarının hesaplanmasında batarya ağırlıkları dikkate alınmaz.”

“Motorlu taşıt sürücüsü sertifikası: Teorik ve uygulamalı sınavlarda başarı gösteren sürücü adaylarına verilen belgedir.”

“Sürücü belgesi: Bu Kanunda belirtilen motorlu araçların sürülmesine yetki veren belgedir.”

“Uluslararası sürücü belgesi: İki veya çok taraflı anlaşmalar uyarınca sınıflarına göre araç kullananlara belli süre ile verilen belgedir.”

MADDE 15- 2918 sayılı Kanunun 8 inci maddesi, başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Millî Eğitim Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı ve Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının görev ve yetkileri

MADDE 8- Bu Kanun kapsamında Millî Eğitim Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı ve Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının görev ve yetkileri şunlardır:

a) Millî Eğitim Bakanlığı:

1. Motorlu araç sürücülerinin yetiştirilmesi için 123 üncü madde gereğince sürücü kursları açmak, özel sürücü kursu açılmasına izin vermek, bunları her safhada denetlemek.

2. Sürücü adaylarının teorik ve uygulamalı sınavlarını yapmak ve başarılı olanlara sertifika verilmesini sağlamak.

3. Okul öncesi, okul içi ve okul dışı trafik eğitimini düzenleyen trafik genel eğitim planı hazırlamak ve ilgili kuruluşlarla işbirliği yaparak uygulamak.

b) Sağlık Bakanlığı:

1. Karayollarında meydana gelen trafik kazaları ile ilgili ilk ve acil yardım hizmetlerini planlamak ve uygulamak.

2. Trafik kazalarında yaralananların en kısa zamanda sağlık hizmetlerinden istifadelerini temin etmek üzere, İçişleri Bakanlığının uygun görüşü de alınarak karayolları üzerinde ilk yardım istasyonları kurmak, bu istasyonlara gerekli personeli, araç ve gereci sağlamak.

3. Her ilde trafik kazaları için eğitilmiş sağlık personeli ile birlikte yeteri kadar ilk ve acil yardım ambulansı bulundurmak.

4. Trafik kazalarında yaralanıp sağlık kuruluşlarına sevk edilenlerden kazanın sebep ve tesiriyle otuz gün içinde ölenlerin kayıtlarını tutmak ve takip eden ayın sonuna kadar Emniyet Genel Müdürlüğüne bildirmek.

c) Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı:

1. Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının ilgili birimleri, bu Kanun ve diğer mevzuatla verilen hizmetleri yapmak, bu Kanun açısından karayolu taşımasına ilişkin gerekli koordinasyonu sağlamak, tescile bağlı araçların muayenelerini yapmak veya yaptırmak, muayene istasyonlarını denetlemek, 35 inci madde hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında tutanak düzenleyerek idari para cezası vermek, bu maddede belirlenen idari tedbirleri almak, trafik zabıtasının görev ve yetkileri saklı kalmak üzere, araçların ağırlık ve boyut kontrollerini yapmak veya yaptırmak ve denetlemek, aykırı görülen hususlarla ilgili olarak sorumlular hakkında idari para cezasına dair tutanak düzenlemek.

2. Araçların ağırlık ve boyut kontrollerini yapmak üzere yetkilendirilenler, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığınca denetlenir ve aykırı hareketi tespit edilen işletme sahipleri 1.700 Türk Lirası idari para cezası ile cezalandırılır. Yetkilendirme konusu işletme şartlarında giderilebilecek eksiklik olması hâlinde, işletme sahibine, bu eksiklikleri gidermesi için azami on beş gün süre verilir. Bu süre zarfında eksikliklerin giderilmemesi hâlinde, izin belgesi iptal edilir.

3. Araçların ağırlık ve boyut kontrollerinin yapılması veya yaptırılması ile ilgili olarak Karayolları Genel Müdürlüğüne verilen hizmet sürdürülürken kullanılan ve Genel Müdürlüğün diğer hizmetleri ile ilişkili olmayan bina, arazi, arsa gibi taşınmazlar Maliye Bakanlığınca Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığına tahsis edilir. Bu görev yürütülürken yararlanılan tesisat ve teçhizat Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığına devredilir. Araçların ağırlık ve boyut kontrollerini yapmak üzere Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığınca yetkilendirilme yapılması hâlinde tahsis edilen taşınmazlar ile devredilen tesisat ve teçhizatın kullanılması hususunda, Maliye Bakanlığının görüşü alınarak, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı ile yetkilendirilenler arasında özel hukuk hükümleri gereğince sözleşme yapılabilir.”

MADDE 16- 2918 sayılı Kanununun 38 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 38- Sürücü belgesi sınıfları, belge sahiplerine sürme yetkisi verilen motorlu araçların cinsleri, özellikleri, sürücü belgelerinin şekli, içeriği ve verilmesine ilişkin hususlar ile Uluslararası Sürücü Belgesinin verilmesine dair usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 17- 2918 sayılı Kanununun 39 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 39- Sürücü belgesi sahiplerinin, sürücü belgelerinin sınıfına göre sürmeye yetkili oldukları araçlar ile Türk vatandaşlarının ve yabancıların dış ülkelerden aldıkları sürücü belgelerinin ülkemiz sürücü belgeleri ile değiştirilmesine ve dış ülkelerden aldıkları sürücü belgeleriyle ülkemizde araç kullanmalarına ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.

Sürücü belgesi sahiplerinin, sürücü belgelerinin sınıfına göre sürmeye yetkili oldukları araçların dışındaki araçları sürmeleri yasaktır. Bu fıkra hükmüne aykırı hareket eden sürücüye 700 Türk Lirası idari para cezası verilir. Bu kişilere araç kullandıran araç sahibine de tescil plakası üzerinden aynı miktarda idari para cezası verilir.

Sürücü belgeleri süreli olarak verilir. Belgelerin geçerlilik süreleri, yenilenmesinde aranacak şartlar ile diğer usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir. Bu şekilde yenilenen sürücü belgelerinden harç alınmaz. Geçerlilik süresi dolan sürücü belgesi ile araç kullanan sürücüye 343 Türk Lirası idari para cezası verilir ve sürücü belgesi geri alınır.

Dış ülkelerden aldıkları sürücü belgeleri ile yönetmelikte belirtilen süre ve şartlara aykırı olarak araç kullananlar hakkında her seferinde 343 Türk Lirası idari para cezası verilir.”

MADDE 18- 2918 sayılı Kanununun 41 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 41- Sürücü belgesi alacakların;

- a) Yönetmelikte belirlenen yaş ve deneyim şartlarını taşımaları,
- b) Öğrenim durumu itibarıyla en az ilkökul düzeyinde eğitim almış olmaları,
- c) İçişleri ve Sağlık Bakanlıklarınca müştereken çıkarılacak yönetmelikte belirlenen sağlık şartlarını taşımaları,
- d) Sürücü kurslarında teorik ve uygulamalı eğitimini tamamlayıp sürücü sınavlarını başarıyla tamamlayarak, motorlu taşıt sürücüsü sertifikası almış olmaları,

e) Adli sicilinde, 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 188, 190 ve 191 inci maddeleri, 21/3/2007 tarihli ve 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanununun 4 üncü maddesinin yedinci fıkrası, 10/7/1953 tarihli ve 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanunun 12 nci maddesinin ikinci ve takip eden fıkralarında belirtilen suçlardan hüküm giydiğine dair kayıt bulunmaması,

f) Önceden verilmiş aynı sınıf bir başka sürücü belgesinin bulunmaması,

g) Başka sınıf sürücü belgesi alabilmek için, daha önce verilmiş ancak geri alınmış olan sürücü belgesinin bu Kanunda öngörülen şartlar yerine getirildiği için sahibine iade edilmiş olması, zorunludur.

Sürücüler ile sürücü adaylarının hangi şartlarda ve hangi sınıf sürücü belgesi alabilecekleri ile bunların araç kullanma şartları, kullanılacak araçların niteliklerine ve sağlık şartlarına dair usul ve esaslar İçişleri ve Sağlık Bakanlıklarınca çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

Bu maddede aranan şartlardan herhangi biri mevcut olmadan veya hileli yollarla temin edilmiş olduğunun anlaşılması hâlinde, sürücü belgesi, Emniyet Genel Müdürlüğü veya bağlı trafik tescil kuruluşlarınca iptal edilir. Bu kişilere, bu madde hükümlerine uygun olarak yeniden sürücü sertifikası alınması hâlinde yeniden sürücü belgesi verilir.

Sürücü belgesi alındıktan sonra bu maddenin birinci fıkrası (e) bendinde belirtilen suçlardan biri ile mahkûmiyet hâlinde bu kişilerin sürücü belgeleri, bu Kanunun 6 ncı maddesinde sayılan görevliler tarafından bu maddenin birinci fıkrasının (e) bendinde belirtilen şartlar sağlanıncaya kadar geri alınır. Bu Kanunun 48 inci madde hükümleri saklıdır.”

MADDE 19- 2918 sayılı Kanunun 42 nci maddesi, başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sürücü adaylarının sınavları ile sürücü belgelerinin verilmesi esasları

MADDE 42- Sürücü kurslarında teorik eğitimini tamamlayan sürücü adaylarının teorik sınavları yazılı ya da elektronik ortamda Millî Eğitim Bakanlığınca yapılır.

Uygulamalı sürücü eğitimini sürücü kurslarından alan ve teorik sınavda başarılı olanlar Millî Eğitim Bakanlığınca yapılacak uygulamalı sürücü sınavına girmeye hak kazanır, bu sınavda da başarılı olanlara motorlu taşıt sürücüsü sertifikası verilir.

Sürücülerin eğitimleri ve sınavları, eğitimlerin ve sınavların süresi, içeriği ve yapılacağı yerlerin özellikleri, sınav yapımcıların nitelikleri ve eğitimi ile diğer usul ve esaslar İçişleri Bakanlığının uygun görüşü alınarak Millî Eğitim Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

Teorik ve uygulamalı sınavlar için sürücü adaylarından alınacak sınav ücreti ile sınavlara ilişkin iş ve işlemlerde görev alanlara ödenecek ücretler her yıl Millî Eğitim Bakanlığınca belirlenir.

Emniyet Genel Müdürlüğünün motorlu araç sürücüsü ihtiyacını karşılamak üzere belirli eğitim programları çerçevesinde yönetmelikte belirtilen esas ve şartlara uygun olarak, illerde emniyet müdürünün teklifi valinin onayı, merkez teşkilatı için Trafik Hizmetleri Başkanının teklifi Emniyet Genel Müdürünün onayı ile Emniyet Genel Müdürlüğü personeline ve Emniyet Genel Müdürlüğüne bağlı eğitim ve öğretim kurumlarında öğrenim görenlere sürücü belgesine dönüştürülmek üzere motorlu taşıt sürücüsü sertifikası verilir. Bunların sınavları, nitelikleri Emniyet Genel Müdürlüğüne belirlenen sınav sorumluları tarafından yapılır.

Jandarma teşkilatının motorlu araç sürücüsü ihtiyacını karşılamak üzere belirli eğitim programları çerçevesinde ve yönetmelikte belirtilen esas ve şartlara uygun olarak, illerde İl Jandarma Komutanlıklarının teklifi, valinin onayı, merkez teşkilatı için Harekât Başkanının teklifi Kurmay Başkanının onayı ile jandarma teşkilatı mensubu subay, astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaşlar ile Jandarma Okullar Komutanlığında öğrenim gören öğrencilere sürücü belgesine dönüştürülmek üzere motorlu taşıt sürücüsü sertifikası verilir. Sürücü belgesi sınavları, Jandarma Genel Komutanlığınca belirlenen sınav sorumluları tarafından yapılır.

İş makinesi sürücülerinin eğitimleri ve sınavda başarılı olanların belgeleri Millî Eğitim Bakanlığınca veya Millî Eğitim Bakanlığınca yetkilendirilen kurumlarca verilir. Bu kurumların işleyişine ilişkin usul ve esaslar ile uygulanacak öğretim programları Millî Eğitim Bakanlığınca belirlenir.

Sınav sonucunda başarı gösterenlerin sürücü belgelerinin düzenlenmesi, kişiselleştirilmesi, kişiselleştirilen belgelerin basımı ve ilgililerine teslimi işlemleri sertifikalarında bulunan veya Millî Eğitim Bakanlığından elektronik ortamda alınan bilgiler esas alınmak suretiyle Emniyet Genel Müdürlüğü veya bağlı trafik tescil kuruluşlarınca yapılır. Kişiselleştirilen sürücü belgelerinin ilgililerine teslimi, Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından belirlenen kamu kurum veya kuruluşları ile özel hukuk tüzel kişilerine de yaptırılabilir.

Sürücü belgesi almak isteyenlerin müracaatları ile belgelerin düzenlenmesine, kişiselleştirilmesine, basımına ve ilgililerine teslimine dair usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.

Sürücü sertifikaları, sınıfına uygun sürücü belgelerine dönüştürülmedikçe sahiplerine karayolunda araç kullanma yetkisi vermez. Sürücü sertifikasını sürücü belgesine dönüştürmeden karayolunda araç kullandığı tespit edilen sürücüye 700 Türk Lirası idari para cezası verilir. Bu kişilere araç kullandıran araç sahibine de tescil plakası üzerinden aynı miktarda idari para cezası verilir.”

MADDE 20- 2918 sayılı Kanunun 45 inci maddesi, başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sürücülerin sağlık şartlarında sonradan meydana gelen değişiklikler

MADDE 45 – Sürücü belgesi sahibi kişide sağlığı bakımından sürücülüğe engel aşikar bir değişikliğin görülmesi ve tespiti hâlinde, trafik görevlilerince sürücü belgesi tedbiren geri alınarak, kişinin sağlık kuruluşlarında muayenesi istenir. Sağlık şartları bakımından sürücülüğe engel bir halinin olmadığı veya mevcut olan bu halin daha sonra ortadan kalktığı sağlık raporuyla tespit edildiği takdirde, sürücü belgesi kişiye iade edilir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 21- 2918 sayılı Kanunun 112 nci maddesi, başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sürücü belgelerinin geri alınmasında ve iptalinde yetki

MADDE 112- Bu Kanunun 6 ncı maddesinde sayılan görevlilerin ve trafik tescil kuruluşlarının yetkilendirildiği haller hariç olmak üzere, sürücü belgelerinin geri alınmasına ve iptaline sulh ceza mahkemeleri karar verir.

Bu Kanunun 51 inci maddesinin ihlali ve 118 inci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkralarında yazılı “100 ceza puanını doldurmak” eylemi nedeniyle sürücü belgelerinin geri alınmasına yine bu Kanunun 6 ncı maddesinde sayılan görevliler yetkilidir.

Bu Kanun ve diğer kanunlardaki hükümlere göre sürücü belgelerinin geçici olarak geri alınması veya iptaline dair verilen kesinleşmiş karar örnekleri, sürücülerin sicillerine işlenmek üzere mahkemelerce ilgili trafik birimlerine gönderilir.

Bu Kanuna göre görülen davalar, diğer kanunlara göre görülen davalarla birleştirilemez.

Askeri araçları süren kişiler ile asker kişilerin bu Kanunda yazılı suçlarla ilgili davalarına da bu mahkemelerde bakılır.

Askeri görev ve hizmetlerin yürütülmesi sırasında askeri araç sürücülerinin asker kişilere karşı işledikleri trafik kazalarıyla ilgili suçlarda 25/10/1963 tarihli ve 353 sayılı Askeri Mahkemeler Kuruluşu ve Yargılama Usulü Kanunu hükümleri saklıdır.”

MADDE 22- 2918 sayılı Kanunun 115 inci maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkraları yürürlükten kaldırılmış ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Trafik idari para cezaları, Maliye Bakanlığına bağlı muhasebe birimlerine ve Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığınca yetkilendirilen banka ve PTT aracılığıyla ödenebilir.

Bu Kanunun 114 üncü maddesine göre trafik idari para cezası karar tutanağı düzenlemeyle yetkilendirilen personel tarafından trafik idari para cezası tahsilatı yapılamaz.

Bu Kanunun 116 ncı maddesine göre yabancı plakalı araçların plakasına uygulanan, ancak tebliğ edilememiş olan trafik idari para cezalarının ödenmesi hâlinde trafik idari para cezası karar tutanağının tebliğ tarihi olarak ödeme tarihi esas alınır.

Yabancı plakalı araçların plakalarına düzenlenen, ancak tebliğ edilmemiş olan trafik idari para cezalarına ilişkin tutanakların tebliği ve tahsiline ilişkin usul ve esaslar Maliye ve İçişleri Bakanlıklarınca müştereken belirlenir.”

MADDE 23- 2918 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Aday sürücülük

EK MADDE 17- İlk defa sürücü belgesi alanlar en az bir yıl süre ile aday sürücü olarak kabul edilirler.

Aday sürücülüğün süresi, aday sürücülerin sürücü belgelerinin iptal edilme ve yeniden sürücü belgesi alma şartları ile diğer usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.

Aday sürücülerle ilgili olarak yönetmelikte belirtilen iptal edilme şartlarının oluşması hâlinde, bu Kanunun 6 ncı maddesinde sayılan görevliler tarafından sürücü belgeleri iptal edilir.”

MADDE 24- 2918 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 22- Sürücü belgesi sınıfları, sürücü belgelerine ait esaslar ve sürücü adaylarında aranacak şartlar yönetmelikte belirleninceye kadar bu Kanunun 38, 39 ve 41 inci maddelerinin değişiklikten önceki halleri uygulanır.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte sürücü belgesi sahibi olanlar ile motorlu taşıt sürücü sertifikası bulunan veya sürücü kurslarına kayıt yaptırmış olanların alacakları sürücü belgelerinin yönetmelikte belirlenen yeni sınıf sürücü belgeleri ile değiştirilmesi zorunludur. Bu belgelerin değiştirileceği sürücü belgesi sınıfları yönetmelikle belirlenir.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce verilmiş olan ve bu Kanuna göre değiştirilmesi zorunlu olan sürücü belgelerinin değiştirme işlemleri İçişleri Bakanlığınca belirlenen süreler içinde tamamlanır. Bu değiştirme işlemlerinden harç alınmaz. Belirlenen süre içinde değiştirilmeyen sürücü belgeleri geçersiz sayılır. Ancak, başvuruları hâlinde, gerekli harçlar ödendikten sonra kendilerine geçersiz sayılan sürücü belgesinin karşılığı olan yeni sürücü belgesi verilir. Bu işlemlere ait usul ve esaslar İçişleri Bakanlığınca belirlenir.”

MADDE 25- 2918 sayılı Kanunun; 3 üncü maddesinde yer alan “Minibüs” tanımı, 40 ıncı maddesi, 114 üncü maddesinin dördüncü, beşinci ve altıncı fıkraları, 119 uncu maddesinin birinci fıkrası, 120 nci maddesi ve ek 13 üncü maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 26- 14/10/1983 tarihli ve 2920 sayılı Türk Sivil Havacılık Kanununun 3 üncü maddesinin (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) “Devlet Hava Aracı” terimi: Devletin askerlik, güvenlik, gümrük ve orman yangınları ile mücadele hizmetlerinde kullandığı hava araçları,”

MADDE 27- 4/11/1983 tarihli ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 22 nci maddesinin başlığı “Vazgeçme, iade ve devir” şeklinde, birinci fıkrasının son cümlesi ise aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kamulaştırmayı yapan idarece kamulaştırma amacına uygun tesisat, yapı veya donatı yapıldıktan ve en az 5 yıl kullanıldıktan sonra bu ihtiyacın ortadan kalkması nedeniyle kamulaştırma amacında kullanılamayan taşınmazlar önceki mal sahibi veya mirasçılara iade edilmez. Bu taşınmazların kamulaştırma amacı dışında idarece tasarruf edilmesi hâlinde, önceki mal sahibi veya mirasçılar tarafından idareden herhangi bir hak, bedel veya tazminat talebinde bulunulamaz.”

MADDE 28- 2942 sayılı Kanunun 25 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Baraj, sulama şebekeleri ve boru hatları, karayolu, demiryolu, liman ve havaalanı gibi gelecek yıllara sari büyük projelerde kamu yararı kararı kamulaştırılacak taşınmazların bulunduğu mahalle ve/veya köy muhtarlığında on beş gün süre ile asılmak suretiyle ilan edilir. Kamu yararı kararının ilan süresinin bitiminden itibaren, kamulaştırılacak taşınmazlar üzerine yapılan sabit tesisler ile dikilen ağaçların bedeli, kamulaştırma bedelinin tespitinde dikkate alınmaz. Taşınmazlardaki bu sınırlama ilan tarihinin bitiminden itibaren beş yılı geçemez.”

MADDE 29- 2942 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 8- Bu Kanunun 22 nci maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi hükmü, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce gerçekleştirilen kamulaştırma işlemleri nedeniyle, kamulaştırılan taşınmazların eski malikleri veya mirasçılar tarafından bu taşınmazların geri alınması, bedel veya tazminat talebiyle açılan ve henüz kesinleşmeyen davalarda da uygulanır.”

MADDE 30- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin dördüncü fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“y) 21/11/2012 tarihli ve 6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring ve Finansman Şirketleri Kanunu kapsamında; finansal kiralama şirketlerince bizzat kiracıdan satın alınıp geriye kiralanan taşınmazlara uygulanmak üzere ve kiralamaya konu taşınmazın mülkiyetinin sözleşme süresi sonunda kiracıya devredilecek olması koşulu ile kiralananmaya konu taşınmazların kiralayana satılması, satan kişilere kiralınması ve devri.”

MADDE 31- 19/6/1987 tarihli ve 3392 sayılı 103 İlçe Kurulması Hakkında Kanununun 1 inci maddesinin elli yedinci fıkrası ile Kanuna ekli (57) sayılı listede yer alan ‘Çağlıyancerit’ ibareleri ‘Çağlayancerit’ olarak değiştirilmiştir.

MADDE 32- 21/6/1987 tarihli ve 3402 sayılı Kadastro Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 5- Kadastro veya tapulama tamamlanan çalışma alanlarında, orman kadastro ya da tahdidi yapılmamış ormanlar, 4 üncü ve 39 uncu maddelerde yer alan esaslar çerçevesinde kadastroya tabi tutulur.”

MADDE 33- 10/7/2003 tarihli ve 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanununun 26 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

MADDE 26- Bu Kanunun;

a) 5 inci maddesine göre yetki belgesi almadan veya yetki belgesi aldığı halde yetki belgesi kapsamına uygun olmayan faaliyetlerde bulunanlara bin Türk Lirası, yetki belgesi olduğu halde taşıtını yetki belgesine kaydettirmeden kullananlara beş yüz Türk Lirası idari para cezası verilir ve aynı kabahat için 48 saat geçmeden ikinci bir ceza verilmez.

b) 5 inci maddesinin beşinci fıkrasına aykırı davranan taşımacılara beş yüz Türk Lirası idari para cezası verilir ve aynı kabahat için 48 saat geçmeden ikinci bir ceza verilmez.

c) 5 inci maddesinin altıncı fıkrasına göre taşıma hizmetini yapmaktan kaçınan taşımacılara beş yüz Türk Lirası idari para cezası verilir.

ç) 5 inci maddesinin yedinci fıkrasına aykırı davranan bir taşımacının diğer bir taşımacının taşıma faaliyetini engellemesi hâlinde bin beş yüz Türk Lirası idari para cezası verilir.

d) 6 ncı maddesinin birinci fıkrasına aykırı davranan taşımacılara beş yüz Türk Lirası, üçüncü ve dördüncü fıkralarına aykırı davranan taşımacılara üç yüz Türk Lirası idari para cezası verilir.

e) 7 nci maddesinin birinci fıkrasına aykırı davranan yolcu taşımacılarına bin Türk Lirası, ikinci fıkrasına aykırı davranan taşımacılara beş yüz Türk Lirası, altıncı fıkrasına aykırı davranan taşımacılara üç yüz Türk Lirası idari para cezası verilir.

f) 10 uncu maddesine aykırı davranan acente ve taşıma işleri komisyoncularına bin beş yüz Türk Lirası idari para cezası verilir ve aynı kabahat için 48 saat geçmeden ikinci bir ceza verilmez.

g) 11 inci maddesine aykırı davranarak ücret ve zaman tarifesi düzenlemeyenlere veya ücret ve zaman tarifelerine uymayanlara veya değişik ücret ve zaman tarifeleri uygulayanlara beş yüz Türk Lirası, ücret ve zaman tarifelerini görülebilecek şekilde işyeri, terminal ve bilet satış yerlerinde bulundurmayanlara iki yüz Türk Lirası idari para cezası verilir ve aynı kabahat için 48 saat geçmeden ikinci bir ceza verilmez.

ğ) 13 üncü maddesine aykırı olarak yabancı plâkalı taşıtların Türkiye sınırları dâhilindeki iki nokta arasında taşıma yapması hâlinde, taşıt sahibine veya şoförüne üç bin Türk Lirası idari para cezası verilir ve aynı kabahat için 48 saat geçmeden ikinci bir ceza verilmez.

h) 14 üncü maddesine aykırı davrananlara beş yüz Türk Lirası idari para cezası verilir.

ı) 18 inci maddesi hükümlerine göre sorumluluk sigortası yaptırmayan taşımacılara bin Türk Lirası, 18 inci madde hükümlerine göre sorumluluk sigortası yaptırmaktan kaçınan sigorta şirketlerine, ödenmesi gereken sigorta priminin on katı tutarında idari para cezası verilir.

i) 22 nci maddesinin ikinci fıkrasına uymayan ve yükümlülükleri yerine getirmeyen taşımacılara beş yüz Türk Lirası idari para cezası verilir.

j) 32 nci maddesine aykırı olarak terminal ve ara durak dışında yolcu indirip bindiren taşımacılara üç yüz Türk Lirası idari para cezası verilir.

k) 5 inci maddesine göre mesleki yeterlilik belgesine sahip olmadan faaliyet gösteren işletmecilere beş yüz Türk Lirası idari para cezası verilir.

l) 5 inci maddesine göre mesleki yeterlilik belgesine sahip olmadan taşıt kullanan şoförlere iki yüz, işletmecisine ise beş yüz Türk Lirası idari para cezası verilir ve aynı kabahat için 48 saat geçmeden ikinci bir ceza verilmez.

Bu Kanuna göre verilen idari para cezaları tebliğinden itibaren bir ay içinde ödenir.”

MADDE 34- 9/10/2003 tarihli ve 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanununun 2 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığı tarafından uygulanan sınavlara ait soru ve cevaplar bu Kanun kapsamı dışındadır.”

MADDE 35- 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 93 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Kurum, bankacılık hizmetleri ve işlemleri ile 23/2/2006 tarihli ve 5464 sayılı Banka Kartları ve Kredi Kartları Kanunu kapsamında yer alan banka kartı ve kredi kartlarının, 29/4/1959 tarihli ve 7258 sayılı Futbol ve Diğer Spor Müsabakalarında Bahis ve Şans Oyunları Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 5 inci maddesinde yazılı suçların işlenmesinde kullanılmasını önlemekle yükümlü ve yetkilidir.”

MADDE 36- 23/2/2006 tarihli ve 5464 sayılı Banka Kartları ve Kredi Kartları Kanununun 43 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 43- Bu Kanunun 8 inci maddesinin ikinci fıkrası, 9 uncu, 12 nci, 24 üncü, 25 inci, üçüncü fıkrası hariç 26 ncı ve 44 üncü maddesi hükümleri tacirlere verilen kurumsal kredi kartları hakkında uygulanmaz.”

MADDE 37- 18/4/2006 tarihli ve 5488 sayılı Tarım Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç üç ay içinde Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından yapılacak incelemede gerçek üretim yapıldığına dair bulgu ve emarelerin tespit edilmiş olması şartıyla, bu Kanun uyarınca yapılan desteklemelerle ilgili olarak bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla devam eden her türlü incelemeler veya adli ve idari soruşturmalar sonuçlanıncaya kadar destekleme ödemelerinin yapılmaması amacıyla konulan ödeme yasakları kaldırılır.

25/4/2006 tarihinden itibaren desteklemelerden yararlanmak için başvuruda bulunduğu halde, meri mevzuat uyarınca desteklemelerden yararlanabilmek için ibrazı öngörülen makbuz, fatura ve diğer belgelerin gerçeğe aykırı, usulsüz veya sahte olduğu gerekçesiyle desteklemeden yararlandırılmayanlara veya yararlandıkları destekleme tutarları aynı gerekçe ile bu Kanunun 23 üncü maddesi doğrultusunda geri alınanlara, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içinde Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığına başvurmaları ve Bakanlık tarafından yapılan incelemede bunların gerçek üretim yaptığının tespit edilmesi hâlinde hak ettikleri destekleme ödemeleri yapılır. Yapılan ödemelere faiz işletilmez, masraf veya ek ödeme adı altında herhangi bir ödeme yapılmaz. Ancak bu hükümden yararlananlardan bu Kanunun 23 üncü maddesi çerçevesinde tahsil edilmiş olan faiz, 13/2/2011 tarihli ve 6111 sayılı Kanuna göre alınan TEFE/ÜFE tutarı, katsayı tutarı ve geç ödeme zamları iade edilir. Bu hüküm yararlandıkları destekleme tutarlarının, aynı gerekçelerle geri alınması yönünde haklarında takip başlatılanlar için de uygulanır ve maddede öngörülen şartların oluşması hâlinde haklarındaki takip işlemlerine son verilir. Ancak bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra maddenin kapsadığı dönemlere ilişkin olarak haklarında takip başlatılanların, takibe ilişkin yazının tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde anılan Bakanlığa başvurmaları hâlinde bunlar da madde hükmünden aynı şartlar dâhilinde yararlandırılır. Bu maddeden yararlananlara 23 üncü maddenin ikinci fıkrası uyarınca uygulanması öngörülen herhangi bir hak mahrumiyeti uygulanmaz.

25/4/2006 tarihinden itibaren meri mevzuat uyarınca desteklemelerden yararlanabilmek için başvuruda bulunan ancak ibrazı öngörülen makbuz, fatura ve diğer belgelerin herhangi birini ibraz edememesi nedeniyle desteklemeden yararlandırılmayanlara bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içinde Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığına başvurmaları ve Bakanlık tarafından yapılan incelemede bunların gerçek üretim yaptığının tespit edilmesi hâlinde hak ettikleri destekleme ödemeleri yapılır. Yapılan ödemelere faiz işletilmez, masraf veya ek ödeme adı altında herhangi bir ödeme yapılmaz.

Bu madde hükümlerinden yararlanmak üzere başvuruda bulunan ve madde hükmünden yararlananların, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce destekleme ödemeleri ile ilgili olarak açmış oldukları davalar karşılıklı olarak sonlandırılır ve bu sebeple herhangi bir yargılama gideri ile vekâlet ücreti talep edilemez.

Bu madde hükümlerinden yararlanmak üzere başvuruda bulunan ve açtıkları davalardan vazgeçenlerin bu ihtilaflarıyla ilgili olarak bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra tebliğ edilen kararlar uyarınca işlem yapılmaz ve bu kararlar ile idare aleyhine hükmedilmiş yargılama giderleri ve vekâlet ücreti bulunması hâlinde bunlar idareden talep edilemez.”

MADDE 38- 16/5/2006 tarihli ve 5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanununun 28 inci maddesinin sekizinci fıkrasına birinci cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Genel İdare Hizmetleri Sınıfında yer alan kadrolara asaleten veya vekâleten atanan ve Genel Sağlık Sigortası Genel Müdürlüğünde fiilen çalışan doktor, diş hekimi ve eczacılara en yüksek Devlet memuru aylığının (ek gösterge dâhil) % 700’ünü geçmemek üzere ek ödeme yapılabilir.”

MADDE 39- 5502 sayılı Kanununun 30 uncu maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, üçüncü ve dördüncü fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

“Birinci fıkraya göre müfettiş yardımcısı olarak atananlar, en az üç yıl fiilen çalışmak ve Kurumca belirlenen konuda tez hazırlamak kaydıyla açılacak yeterlik sınavına girme hakkını kazanırlar. Yeterlik sınavında başarılı olan müfettiş yardımcılarını müfettiş kadrolarına atanırlar. Müfettişlik yeterlik sınavında başarı gösteremeyenlere yeterlik sınavından itibaren bir yıl içinde bir hak daha verilir. Bu süre sonunda da yeterlik sınavında başarı gösteremeyenler durumlara uygun diğer kadrolara atanırlar.”

MADDE 40- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 4 üncü maddesinin dördüncü fıkrasının (e) bendinin sonuna “ile polis naspedilmek üzere Polis Meslek Eğitim Merkezlerinde polislik eğitimine tabi tutulan adaylar” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 41- 5510 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 51- Geçici 44 üncü madde kapsamında bulunanlardan öngörülen süre içinde başvuru hakkını kullanmamış olanlar, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten 31/12/2013 tarihine kadar Kuruma başvurmaları hâlinde, geçici 44 üncü madde hükümlerinden yararlandırılır.

MADDE 42- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinin birinci paragrafındaki parantez içi hükmü aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(Taşınmazların; kaynak kuruluşlarca, kira sertifikası ihracı amacıyla varlık kiralama şirketlerine satışı ile 21/11/2012 tarihli ve 6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring ve Finansman Şirketleri Kanunu kapsamında geri kiralama amacıyla ve sözleşme sonunda geri alınması şartıyla, finansal kiralama şirketlerine satışı ve varlık kiralama ile finansal kiralama şirketlerince taşınmazın devraldığı kuruma satışından doğan kazançlar için bu oran %100 olarak uygulanır ve bu taşınmazlar için en az iki tam yıl süreyle aktifte bulunma şartı aranmaz. Ancak söz konusu taşınmazların; kaynak kuruluş, kiracı veya sözleşmeden kaynaklanan yükümlülüklerin yerine getirilememesi hali hariç olmak üzere, varlık kiralama veya finansal kiralama şirketi tarafından üçüncü kişi ve kurumlara satılması durumunda, bu taşınmazların kaynak kuruluşta veya kiracıdaki varlık kiralama veya finansal kiralama şirketine devirden önceki kayıtlı değeri ile anılan kurumlarda ayrılan toplam amortisman tutarı dikkate alınarak satışı gerçekleştiren kurum nezdinde vergilendirme yapılır.)”

MADDE 43- 22/6/2006 tarihli ve 5525 sayılı Memurlar ile Diğer Kamu Görevlilerinin Bazı Disiplin Cezalarının Affı Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- 28/2/1997 tarihinden sonra verilen disiplin cezaları nedeniyle memuriyetten çıkarılanlardan 28/8/1999 tarihli ve 4455 sayılı Memurlar İle Diğer Kamu Görevlilerinin Disiplin Cezalarının Affı Hakkında Kanun veya bu Kanun hükümlerinden yararlanmış olanların;

- a) Memuriyete giriş şartlarını kaybetmemiş olmaları,
- b) Durumlarına uygun boş kadro veya pozisyon bulunması,
- c) Bu kadro ve pozisyonlara ait nitelikleri taşımaları,
- ç) Üç ay içinde müracaat etmeleri,

kaydıyla yeniden göreve alınmalarında 20/12/2012 tarihli ve 6363 sayılı 2013 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununun eki (İ) Cetvelinde yer alan atama sayısı sınırlaması uygulanmaz.”

MADDE 44- 19/9/2006 tarihli ve 5543 sayılı İskân Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 6- (1) 12/11/2012 tarihli ve 6360 sayılı On Dört İlde Büyükşehir Belediyesi ve Yirmi Yedi İlçe Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile tüzel kişiliği kaldırılarak mahalleye dönüşen köylerde bu Kanunun 16 ncı maddesi uygulamalarına devam edilebilir. Bu yerlerde hak sahipliği, borçlandırma, yer seçimi, yer belirlenmesi, arsa satışı, arsa devri ve imar ile diğer işlere ilişkin tüm uygulamalar Bakanlıkça belirlenen usul ve esaslara göre yürütülür. Bu fıkranın uygulanması sırasında 6360 sayılı Kanun, 10/7/2004 tarihli ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu ile 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanunu ve diğer kanunların bu Kanuna aykırı hükümleri uygulanmaz.

(2) Bu madde kapsamındaki taşınmazlardan mera vasfında olanlar, 25/2/1998 tarihli ve 4342 sayılı Mera Kanunu gereğince istenilen ot bedeli alınmaksızın tahsis amacı değiştirilerek tapuda Hazine adına tescil edilir ve bu madde kapsamında değerlendirilir.

MADDE 45- 5543 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 7- (1) Mülga 2510 sayılı Kanun hükümlerine göre Sarıkeçili göçebe grubuna mensup göçebe oldukları gerekçesiyle ve tarım dışı olarak Karaman ilinde iskân edilip, kendilerine taşınmaz verilen ailelerden, evlenmek suretiyle ayrılanlar ile sonradan doğup göçebelik ile ilgili şartları haiz olanlardan, 12/1/2009 tarihinde yapılan iskân duyurusu neticesinde hak sahibi olarak kabul edilen aileler, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altmış gün içinde müracaat etmeleri hâlinde bu Kanun kapsamında hak sahibi olarak kabul edilebilirler.

(2) Birinci fıkrada dışında kalan ve mülga 2510 sayılı Kanun ile bu Kanun hükümlerine göre hak sahibi olarak belirlenmesine rağmen en az on yıl içinde kendilerine taşınmaz verilemeyen ailelerden, evlenmek suretiyle ayrılanlar ile sonradan bu Kanunda belirtilen hak sahipliği şartlarını haiz oldukları anlaşılanlar, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde müracaat etmeleri hâlinde hak sahibi olarak kabul edilebilirler.

(3) Mülga 2510 sayılı Kanuna göre hak sahibi olanların hak sahiplikleri herhangi bir koşul aranmaksızın bu Kanuna göre devam eder.”

MADDE 46- 14/3/2007 tarihli ve 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 6- (1) İlgili kurum ve kuruluşlardan 6132 sayılı Kanun uyarınca şans oyunları tertip edenler (Türkiye Jokey Kulübü) için bu maddenin yayımı tarihinden evvel Maliye Bakanlığı tarafından yapılan incelemeler sonucunda tahakkuk ettirilen kamu payı borçları ödeninceye kadar 5 inci maddede düzenlenen yatırım ve işletme giderleri üst sınırı % 23 olarak uygulanır. Bu dönem içinde, anılan kamu payı borçları nedeniyle yapılan ödemeler hesaplanan kamu payından mahsup edilebilir.”

MADDE 47- 4/5/2007 tarihli ve 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunun 8 inci maddesine aşağıdaki fıkrada eklenmiştir.

“(14) 14/3/2007 tarihli ve 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendinde tanımlanan kurum ve kuruluşlar, kendi görev alanına giren suçların internet ortamında işlendiğini tespit etmeleri hâlinde, bu yayınlarla ilgili olarak erişimin engellenmesi kararı alabilirler. Erişimin engellenmesi kararları uygulanmak üzere Telekomünikasyon İletişim Başkanlığına gönderilir.”

MADDE 48- 20/2/2008 tarihli ve 5737 sayılı Vakıflar Kanununun 10 uncu maddesinin ikinci fıkrasının (f) bendi yürürlükten kaldırılmış ve aynı maddenin üçüncü fıkrasında yer alan “(c), (e) ve (f) bentlerinde” ibaresi “(c) ve (e) bentlerinde” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 49- 5737 sayılı Kanunun 24 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 24- Kiraya verilen veya tahsis edilen Genel Müdürlük ve mazbut vakıf taşınmaz mallarının, yangın, hırsızlık ve doğal afetlere karşı, kullananları tarafından Genel Müdürlük adına sigortalanması zorunludur.

Vakıf kültür varlıklarının sigorta işlemlerinde bedel, Çevre ve Şehircilik Bakanlığının mimarlık ve mühendislik hizmet bedellerinin hesabında kullanılan yapı yaklaşık birim maliyetleri V. Sınıf (D) Grubu Yapılar birim fiyatı ile taşınmazda yer alan taşınmazların değeri dikkate alınarak Genel Müdürlükçe belirlenir.”

MADDE 50- 5737 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 12- 1/1/1990 tarihinden bu maddenin yayımı tarihine kadar Genel Müdürlüğün dağıtılma talebiyle açtığı dava sonucunda dağılmasına veya dağıtılmasına karar verilen yeni vakıfların hayatta bulunan kurucularının birlikte başvurusu üzerine vakfın adı ve amacı aynı olmak kaydıyla bin lira kuruluş malvarlığı tahsis edilerek Türk Medeni Kanunu hükümlerine göre yeni bir vakıf kurulabilir.

Kurulan bu vakıflar 4721 sayılı Kanun ve bu Kanun hükümlerine göre faaliyette bulunurlar, ancak kanunla kurulan vakıf statüsünde sayılmazlar.

Dağıtılan vakfın Genel Müdürlüğe intikal eden ve hali hazırda Genel Müdürlük tarafından tasarruf edilen taşınmazları, yeni kurulan vakfa mahkeme siciline tescilinden itibaren üç ay içinde devredilir. Devredilen mallarla ilgili başkaca bir talepte bulunulamaz.”

MADDE 51- 28/12/2010 tarihli ve 6093 sayılı Türkiye Yazma Eserler Kurumu Başkanlığı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanununun 7 nci maddesinin üçüncü fıkrasındaki “yüzde onunu” ibaresi “yüzde otuzunu” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 52- 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun 621 inci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(3) Bir ortağın şirketten çıkarılma sebeplerinin sonradan şirket sözleşmesine konulabilmesine dair sözleşme değişikliği, şirket sermayesini temsil eden tüm ortakların genel kurul toplantısında oybirliği ile karar almasıyla mümkündür.”

MADDE 53- 17/2/2011 tarihli ve 6114 sayılı Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun;

a) 4 üncü maddesinin on birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “görevlileri belirlemek ve komisyonları oluşturmak” ibaresi “ilkeleri belirlemek” şeklinde değiştirilmiştir.

b) 6 ncı maddesinin on üçüncü fıkrasının dördüncü cümlesi yürürlükten kaldırılmış, aynı fıkrada yer alan “hükümleri uyarınca harcırah ödenmez.” ibaresi “hükümlerine göre sadece yol gideri ödenir.” şeklinde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(19) Yükseköğretim kurumlarının önlisans, lisans ve lisansüstü diploma programlarına kayıtlı öğrencilerden Başkanlıkça hizmetlerine ihtiyaç duyulanlar başvuru, tercih, sınav evrakının tanzimi ve benzeri sınav hizmetlerine yönelik geçici işlerde kısmî zamanlı olarak çalıştırılabilir. Bu şekilde çalıştırılan öğrenciler, bu çalışmalarından dolayı işçi olarak kabul edilmez. Kısmî zamanlı olarak çalıştırılan öğrencilere bir saatlik çalışma karşılığı ödenecek ücret, 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanunu gereğince on altı yaşından büyük işçiler için belirlenmiş olan günlük brüt asgari ücreti geçemez. Kısmî zamanlı çalışma karşılığı ücret ödenmesi, Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu tarafından verilmekte olan burs veya öğrenim kredisinin kesilmesi veya aynı Kuruma ait yurtlardan yararlanma hakkının kaldırılması sonucunu doğurmaz. Kısmî zamanlı olarak öğrenci çalıştırılmasına ilişkin haftalık çalışma süreleri ve yapılacak ücret ödemelerinin tutarı ile diğer usul ve esaslar Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Başkanlık tarafından belirlenir. Bunlar hakkında 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi hükmü uygulanır ve prim ödeme yükümlüsü Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığıdır. Hak sahibi olarak almış oldukları gelir ve aylıkları bu çalışmalarından dolayı kesilmez.”

c) 8 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “kuruluşlarının” ibaresinden sonra gelmek üzere “sınav evrakını saklamaya, başvuru merkezi veya sınav koordinatörlüğü hizmetlerini yürütmeye ve” ibaresi eklenmiştir.

ç) 9 uncu maddesinin ikinci fıkrasının ikinci cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

d) 10 uncu maddesinin üçüncü fıkrasının (c) bendinde yer alan “Kopya çektilmesine imkân sağlayan” ibaresinden önce gelmek üzere “Bireysel veya toplu olarak kopya çeken veya” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 54- 14/6/2012 tarihli ve 6328 sayılı Kamu Denetçiliği Kurumu Kanununun 28 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 28- Merkezî yönetim kapsamındaki kamu idarelerinde, sosyal güvenlik kurumlarında, mahallî idarelerde, mahallî idarelerin bağlı idarelerinde, mahallî idare birliklerinde, döner sermayeli kuruluşlarda, kanunlarla kurulan fonlarda, kamu tüzel kişiliğini haiz kuruluşlarda, sermayesinin yüzde ellisinden fazlası kamuya ait kuruluşlarda, kamu iktisadî teşebbüsleri ile bunlara bağlı ortaklıklar ve müesseselerde çalışanlar ile kendilerinin muvafakatları alınmak kaydıyla hâkim ve savcılar Kurumunda görevlendirilebilir. Bu şekilde görevlendirilenlerin sayısı Kamu Denetçiliği Uzmanı kadro sayısının yüzde yirmisini aşamaz ve bu şekilde yapılacak görevlendirme süresi iki yılı geçemez. Ancak ihtiyaç hâlinde bu süre bir yıllık dönemler hâlinde uzatılabilir. Kurumun bu konudaki talepleri, ilgili kurum ve kuruluşlarca on iş günü içinde sonuçlandırılır. Bu şekilde görevlendirilen personel, kurumlarından aylıklı izinli sayılır. Bu personelin izinli oldukları sürece memuriyetleri ile ilgileri ve özlük hakları devam ettiği gibi, bu süreler yükselme ve emekliliklerinde de hesaba katılır ve yükselmeleri başkaca bir işleme gerek duyulmadan süresinde yapılır. Bunların Kurumda geçirdikleri süreler, kendi kurumlarında geçirilmiş sayılır.”

MADDE 55- 20/6/2012 tarihli ve 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununun Geçici 4 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(2) Bakanlık, usul ve esaslarını belirlemek kaydıyla, iş güvenliği uzmanlığı belgesine sahip olanlara, Sosyal Güvenlik Kurumuna ödemiş olan prim gün sayısı ile sahip oldukları belge sınıfı gibi hususları dikkate alarak üst sınıflardaki iş güvenliği uzmanlığı belgesi alabilmeleri için fikranın yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde kullanılmak şartıyla en fazla iki sınav hakkı verilmesine dair gerekli düzenlemeyi yapmaya yetkilidir.”

MADDE 56- 6331 sayılı Kanununun 38 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) 6 ve 7 nci maddeleri;

1) 4857 sayılı İş Kanununun mülga 81 inci maddesi kapsamında çalışanlar hariç kamu kurumları ile 50’den az çalışanı olan ve az tehlikeli sınıfta yer alan işyerleri için 1/7/2016 tarihinde,

2) 50’den az çalışanı olan tehlikeli ve çok tehlikeli sınıfta yer alan işyerleri için 1/1/2014 tarihinde,

3) Diğer işyerleri için yayımı tarihinden itibaren altı ay sonra,”

MADDE 57- 6/12/2012 tarihli ve 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanununun 128 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“k) Halka açık ortaklıkların yönetim kurullarında, yönetim kurulu üyelerinin tamamının veya bir kısmının görev süresinin dolması veya üyeliklerinin boşalması sebebiyle yönetim kurulu toplantı yeter sayısının sağlanamaması ve görev süresi dolan veya üyeliği boşalan yönetim kurulu üyelerinin yerlerine görev sürelerinin bitimini veya üyeliğin boşalmasını takip eden 30 gün içinde yeni yönetim kurulu üyelerini seçmek üzere genel kurulun toplanamaması veya genel kurulda yeter sayıda yönetim kurulu üyesinin seçilememesi durumunda, Kurul, yerlerine halka açık ortaklık genel kurulunca yeni üyeler seçilinceye veya Kurulca başka üyeler atanıncaya kadar görev yapmak üzere yönetim kurulu toplantı yeter sayısını sağlayacak asgari sayıda, Kurulun kurumsal yönetim ilkelerinde sayılan bağımsızlık kriterlerini sağlayan yönetim kurulu üyelerini resen atar. Görev süresinin dolması nedeniyle boşalan halka açık ortaklık yönetim kurulu üyeliklerine Kurulca atamalar yapıncaya kadar, görev süresi dolan yönetim kurulu üyeleri görevlerine devam eder. Kurulca yapılan resen atama sonucunda geriye kalan boş üyelikler için, kurumsal yönetim ilkelerinde sayılan bağımsızlık kriterlerini sağlayan, boş üye sayısının 3 katı kadar kişiyi halka açık ortaklığın ortaklarından aday göstermelerini talep eder. Kurul bu talebini ortakların halka açık ortaklıkta sahip olduğu pay oranlarını dikkate alarak belirler ve bu bentteki esaslara uygun olarak atama yapar. Olağan genel kurul toplantısını kanuni süresi içinde üst üste iki hesap dönemi içinde yapmayan ve yönetim kurulu üyeleri kısmen veya tamamen Kurulca yukarıdaki fıkralar uyarınca atanmış halka açık ortaklıklarda genel kurulun yetkileri YTM tarafından kullanılabilir. Bu bendin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Kurulca belirlenir.”

MADDE 58- 14/3/2013 tarihli ve 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 17- Rüzgar enerjisine dayalı üretim faaliyeti için yapılmış lisans başvurularından Kurul kararı ile lisans verilmesi uygun bulunmuş, ancak uygun bulma kararında belirtilen yükümlülüklerini yerine getiremediğinden dolayı, bu maddenin yürürlük tarihinden önce lisans başvurusu reddedilmiş tüzel kişilerin bu maddenin yürürlük tarihinden itibaren bir ay içinde Kuruma başvurusu ve TEİAŞ veya elektrik dağıtım şirketleri tarafından uygun bağlantı görüşlerinin devam ettiğinin tevsik edilmesi hâlinde bu kapsama giren tüzel kişilerin başvuruları önlisans başvurusu olarak kabul edilir ve bu Kanunda belirtilen yükümlülükleri tamamlamaları koşuluyla ilgili tüzel kişilere önlisans verilir. Bu madde kapsamında başvuran tüzel kişilerin daha önce irat kaydedilmiş olan teminatları iade edilmez.”

MADDE 59- 13/12/1983 tarihli ve 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 43 üncü maddesinin üçüncü fıkrası ile son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiş ve dördüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“Defterdarlık Uzman Yardımcılığına atanabilmek için 657 sayılı Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlara ek olarak en az dört yıllık eğitim veren yükseköğretim kurumlarının hukuk, siyasal bilgiler, iktisat, işletme, iktisadi ve idari bilimler fakülteleri ile Bakanlığın görev alanına giren ve yönetmelikle belirlenen yükseköğretim kurumlarından ya da bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulunca kabul edilen yükseköğretim kurumlarından mezun olmak ve yapılacak özel yarışma sınavında başarılı olmak gerekir. Defterdarlık Uzman Yardımcılığı yarışma sınavı, yazılı ve sözlü aşamalardan oluşur.”

“Defterdarlık Uzmanı ve Defterdarlık Uzman Yardımcılarının mesleğe alınmaları, yarışma ve yeterli sınavları, komisyonların oluşumu, yetiştirilmeleri, atanmaları, eğitimleri, çalışma ve görevlendirilmelerine ilişkin usul ve esaslar ile diğer hususlar yönetmelikle düzenlenir.”

“Bakanlık merkez teşkilatında daire başkanı, genel müdür yardımcısı ve başkan yardımcısı veya taşra teşkilatında defterdar kadrolarında toplam en az üç yıl görev yapmış olanlar, atama tarihi itibarıyla fiilen bu kadrolardan birinde bulunmak şartıyla Maliye Uzmanı kadrosuna atanabilir.”

MADDE 60- 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 29 uncu maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “dört” ibaresi “altı” şeklinde, dördüncü ve beşinci fıkraları ile son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Vergi Müfettişleri, en az dört yıllık yükseköğretim veren hukuk, siyasal bilgiler, iktisat, işletme, iktisadi ve idari bilimler fakülteleri ile yönetmelikle belirlenen yükseköğretim kurumlarından veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulunca kabul edilmiş yükseköğretim kurumlarından mezun olup, sınavın yapıldığı tarih itibarıyla otuz beş yaşını doldurmamış olan ve yapılacak özel yarışma sınavını kazananlar arasından, Bakan onayı ile mesleğe Vergi Müfettiş Yardımcısı olarak atanır.

Vergi Müfettiş Yardımcılığına atananlardan giriş sınavındaki başarı sırasına göre en başarılı yüzde beşi 20 nci maddenin ikinci fıkrasının (b), (c) ve (ç) bentlerinde belirtilen grup başkanlıklarında görevlendirilir. Giriş sınavında ilk yüzde beşe giremeyenler 20 nci maddenin ikinci fıkrasının (a) bendinde belirtilen grup başkanlığında görevlendirilir.”

“Başkanlığın görev, yetki ve sorumlulukları, grup başkanlıklarının görev alanları, performans değerlendirme sisteminin oluşturulması ve yönetimi ile Vergi Müfettişlerinin görev, yetki ve sorumlulukları, mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yeterlikleri, yükselmeleri, grup başkanlıklarında görevlendirilmeleri ve yer değiştirmelerine ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 61- 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 30 uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yapılamayacak işler

EK MADDE 30- Vergi incelemesine yetkili olanlar, görevlerinden ayrıldıktan sonra üç yıl süreyle, görevden ayrılış tarihi itibarıyla son üç yıl içinde nezdinde inceleme yaptıkları mükellefler veya bu mükelleflerin veya ortaklarının idaresi, denetimi veya sermayesi bakımından doğrudan veya dolaylı olarak bağlı bulunduğu ya da nüfuzu altında bulundurduğu kurumlarda herhangi bir görev veya iş alamazlar, 1/6/1989 tarihli ve 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanunu kapsamında sözleşme düzenleyemezler. Bu yasağa riayet etmeyenler hakkında 2/10/1981 tarihli ve 2531 sayılı Kamu Görevlerinden Ayrılanların Yapamayacakları İşler Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.”

MADDE 62- 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 32 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ekli (1) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Maliye Bakanlığına ait bölümüne eklenmiştir.”

MADDE 63- 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 33 üncü maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sözlü sınavı

EK MADDE 33- 43 üncü madde, ek 29 uncu madde ve 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun 60 ıncı maddesi uyarınca yapılacak giriş sınavlarının sözlü aşaması ile 42 nci maddenin (c) fıkrası uyarınca yapılacak sınavların sözlü aşaması, adayın;

- a) Bir konuyu kavrayıp özetleme, ifade yeteneği ve muhakeme gücünün,
- b) Liyakati, temsil kabiliyeti, bilgi düzeyi, davranış ve tepkilerinin mesleğe veya göreve uygunluğunun,
- c) Özgüveni, ikna kabiliyeti ve inandırıcılığının,
- ç) Genel yetenek ve genel kültürünün,
- d) Bilimsel ve teknolojik gelişmelere açıklığının,

değerlendirilmesi suretiyle yapılır. Sınav komisyonu, adaylar hakkında yukarıda yazılı özelliklerin her biri için değerlendirme yapar. Yapılan değerlendirmeye göre verilen puanlar tutanağa geçirilir. Bunun haricinde sözlü sınav ile ilgili herhangi bir kayıt sistemi kullanılmaz.”

MADDE 64- 8/6/1984 tarihli ve 231 sayılı Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“i) Basın-yayın kuruluşu mensuplarına basın kartı düzenlemek, Basın Kartı Komisyonunun sekretarya faaliyetlerini yürütmek,

j) Türkiye Medya Veri Tabanını oluşturmak ve güncel kalmasını sağlamak için gerekli tedbirleri almak,

k) Basın yayın alanına yönelik yerli ve yabancı basın mensupları için meslek eğitimleri düzenlemek maksadıyla eğitim merkezi kurmak.”

MADDE 65- 231 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 12- Genel Müdürlük Hukuk Müşavirliğinin görevleri şunlardır:

a) 26/9/2011 tarihli ve 659 sayılı Genel Bütçe Kapsamındaki Kamu İdareleri ve Özel Bütçeli İdarelerde Hukuk Hizmetlerinin Yürütülmesine İlişkin Kanun Hükmünde Kararname hükümleri kapsamındaki tüm iş ve işlemleri, söz konusu Kanun Hükmünde Kararnamede belirtilen usul ve esaslar çerçevesinde yürütmek.”

MADDE 66- 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin 22 nci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 67- 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 23 üncü maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Diğer İzinler

MADDE 23- Sözleşmeli personelin mazeret, refakat, hastalık izinleri ile ücretli veya ücretsiz izinleri hakkında kadroları ekli 1 sayılı cetvelde gösterilen personelin tabi olduğu hükümler uygulanır.”

MADDE 68- 3/6/2011 tarihli ve 634 sayılı Avrupa Birliği Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 3 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(3) Kurumsal hizmet gerekleri çerçevesinde ihtiyaç duyulan il merkezlerinde temsilcilik açılabilir. Bu temsilciliklerin açılmasına Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

MADDE 69- 634 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin geçici 2 nci maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Mülga 5916 sayılı Kanunun geçici 3 üncü maddesi kapsamında yapılan Avrupa Birliği İşleri Uzmanlığı sınavı sonucuna göre ataması yapılanların sınav sonucuna ilişkin hakları saklı olup, bunlar da Bakanlık için ihdas edilen aynı unvanlı kadrolara buldukları kadro dereceleri ile hiçbir işleme gerek kalmaksızın atanmış sayılır.”

MADDE 70- 3/6/2011 tarihli ve 638 sayılı Gençlik ve Spor Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- (1) Bakanlık bünyesinde; gençlerin sosyal, ekonomik ve siyasal alanlarda topluma aktif katılımlarını ve kişisel gelişimlerini sağlamak, gençlik alanında üretilecek politikalara katkıda bulunmak, ulusal ve uluslararası çalışma ve projeler uygulamak, gençler ve gençlik alanında faaliyet gösteren organizasyonlar arasında koordinasyona yardımcı olmak ve gençlerin karar alma ve uygulama süreçlerine katılımını artırmak amacıyla gençlerin oluşturduğu veya gençlik alanında faaliyette bulunan dernekler, vakıflar, federasyonlar, konfederasyonlar, gençlik kulüpleri, öğrenci konseyleri, kent konseyi gençlik meclisleri ve benzeri organizasyonların üye olabileceği Türkiye Ulusal Gençlik Konseyi kurulur. Konseyin faaliyetlerini gerçekleştirebilmesi için Bakanlık bütçesine yeterli ödenek konulur.

(2) Konseyin kurulması, işleyişi, yönetimi, görevleri ve denetimine ilişkin hükümler ile Konseyin çalışma usul ve esasları ve sair hususlar Bakanlar Kurulunca düzenlenir.”

MADDE 71- 26/9/2011 tarihli ve 659 sayılı Genel Bütçe Kapsamındaki Kamu İdareleri ve Özel Bütçeli İdarelerde Hukuk Hizmetlerinin Yürütülmesine İlişkin Kanun Hükmünde Kararnamenin 1 inci maddesine “genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “(Türkiye Büyük Millet Meclisi, Cumhurbaşkanlığı, Anayasa Mahkemesi, Yargıtay, Danıştay, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu ve Sayıştay dâhil)” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 72- 26/9/2011 tarihli ve 660 sayılı Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumunun Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin;

a) 8 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “haftada en az” ibaresi “en az iki haftada” şeklinde, beşinci fıkrasında yer alan “süresi” ibaresi “yedi gün” şeklinde, yedinci fıkrasında yer alan “düzenleme ve denetleme mahiyetindeki kararları, tekemmül etmesinden itibaren” ibaresi “kararları, karar tarihinden itibaren kesinleşir ve düzenleme ve denetleme mahiyetinde olan kararlar” şeklinde değiştirilmiş, dördüncü ve onuncu fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

b) 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (n) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

c) 12 nci maddesinin birinci fıkrasının (g) bendinde yer alan “Kurul tarafından” ibaresi “Bakan tarafından” şeklinde, 13 üncü maddesinde yer alan “üç Başkan Yardımcısı” ibaresi “Başkanın önerisi üzerine Bakan tarafından üç başkan yardımcısı” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 73- a) 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin;

1) Ek 10 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı İdari Teşkilatı” ibaresi “Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği ve Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı İdari Teşkilatı” şeklinde değiştirilmiştir.

2) Ek 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği ve Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı İdari Teşkilatı” ibaresi “Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği ile Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı İdari Teşkilatı” şeklinde, aynı bentte yer alan “aşılmamak suretiyle ilgisine göre Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği” ibaresi “aşılmamak kaydıyla ilgisine göre Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği” şeklinde ve anılan maddenin birinci fıkrasının (c), (ç) ve (d) bentleri ile ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) Türk Akreditasyon Kurumu Genel Sekreterliği, Ulusal Bor Araştırma Enstitüsü Başkanlığı, Küçük ve Orta Ölçekli İşletmeleri Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı, Türk Standardları Enstitüsü Başkanlığı, kalkınma ajansları ve Mesleki Yeterlilik Kurumu kadro ve pozisyonlarına ilk defa veya yeniden atanan genel müdür, genel sekreter, genel müdür yardımcısı ve genel sekreter yardımcısı unvanlı personel ile uzman unvanlı meslek personeline, ilgili mevzuatı uyarınca ödenen her türlü maaş, aylık, ücret, ek ücret, prim, zam, tazminat, ikramiye, fazla çalışma ücreti, kâr payı ve her ne ad altında olursa olsun yapılan diğer ödemeler ile sosyal hak ve yardımlar kapsamında yapılan bütün ayni ve nakdî ödemelerin bir aylık toplam net tutarı; genel müdür ve genel sekreterler için bakanlık genel müdürü, genel müdür yardımcısı ve genel sekreter yardımcısı için bakanlık genel müdür yardımcısı, uzman unvanlı meslek personeli için Başbakanlık uzmanlarına mevzuatında kadrosuna bağlı olarak malî haklar ile sosyal hak ve yardımlar kapsamında yapılması öngörülen ödemelerin bir aylık toplam net tutarını geçemez.

ç) (b) ve (c) bentlerinde yer alan idarelerde istihdam edilen personelden anılan bentlerde emsali belirlenmemiş olan personele, ilgili mevzuatı uyarınca ödenen her türlü maaş, aylık, ücret, ek ücret, prim, zam, tazminat, ikramiye, fazla çalışma ücreti, kâr payı ve her ne ad altında olursa olsun yapılan diğer ödemeler ile sosyal hak ve yardımlar kapsamında yapılan bütün ayni ve nakdî ödemelerin bir aylık toplam net tutarı, ilgili kurumun önerisi Devlet Personel Başkanlığının görüşü ve Maliye Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca belirlenecek emsali Devlet memuruna ilgili mevzuatında kadrosuna bağlı olarak malî haklar ile sosyal hak ve yardımlar kapsamında yapılması öngörülen ödemelerin bir aylık toplam net tutarını geçemez. Emsal alınacak memur unvanlarının tespitinde, kadro veya pozisyon unvanları ile ifa ettikleri görevler itibarıyla 657 sayılı Kanuna göre girebilecekleri sınıflardaki aynı veya benzer görevlerin aynı veya benzer kadro, unvan veya derecesi dikkate alınır.

d) Millî Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği kadro ve pozisyonlarına ilk defa veya yeniden atanacak personelin zam ve tazminatları hakkında 657 sayılı Kanunun 152 nci maddesi uyarınca yürürlüğe konulan Bakanlar Kurulu kararı hükümleri uygulanır.

Diğer mevzuatın bu maddeye aykırı hükümleri uygulanmaz.”

3) Geçici 11 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- Ek 12 nci maddenin birinci fıkrasıyla 14/1/2012 tarihi itibarıyla yürürlükten kaldırılan hükümler ile 209 sayılı Kanunun 5 inci maddesi ve 4458 sayılı Kanunun 221 inci maddesinin 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameyle değiştirilmeden önceki hükümleri uyarınca yapılan ödemelerden yararlananlara (Sağlık Bakanlığı taşra teşkilatı, Türkiye Halk Sağlığı Kurumu Laboratuvarları ve Türkiye Kamu Hastaneleri taşra teşkilatı personeli ile 4458 sayılı Kanunun 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameyle değişik 221 inci maddesi ve 5502 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin sekizinci fıkrası kapsamında bulunanlar hariç), anılan tarih itibarıyla söz konusu hükümler uyarınca hesaplanacak aylık net ödeme (ikramiyelerin bir aya isabet eden tutarı dâhil) tutarının (bu tutar sabit bir değer olarak esas alınır); ek 9 uncu madde uyarınca buldukları kadro ve görev unvanları için ödenen aylık ek ödeme net tutarından fazla olması hâlinde aradaki fark, herhangi bir vergi ve kesintiye tabi tutulmaksızın ve bu fark giderilinceye kadar ayrıca tazminat olarak ödenir. Buldukları kadro veya pozisyon unvanlarında isteğe bağlı olarak değişiklik olanlar ile kendi istekleriyle başka kurumlara atanarlara fark tazminatı ödenmesine son verilir.

Mevzuatta mülga ek 3 üncü maddeye yapılmış olan atıflar ek 9 uncu maddeye yapılmış sayılır.”

4) Geçici 14 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği kadrolarında görev yapmakta iken Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliğinin talebi üzerine Başbakanlık aracılığıyla diğer kamu kurum ve kuruluşlarına atanmaların yeni kadrolarına atandıkları tarih itibarıyla eski kadrolarına ilişkin olarak en son ayda almış oldukları ilave ek ödeme hariç sözleşme ücreti, aylık, ek gösterge, ikramiye (bir aya isabet eden net tutarı), her türlü zam ve tazminatlar, makam tazminatı, temsil tazminatı, görev tazminatı, ek ücret, ek ödeme ve benzeri adlar altında yapılan her türlü ödemeler ile diğer mali hakları toplamının net tutarı (bu tutar sabit bir değer olarak esas alınır) yeni atandıkları kadrolara ilişkin olarak yapılan sözleşme ücreti, aylık, ek gösterge, ikramiye, her türlü zam ve tazminatlar, makam tazminatı, temsil tazminatı, görev tazminatı, ek ücret, ek ödeme ve benzeri adlar altında yapılan her türlü ödemeler ile diğer mali hakları toplamının net tutarından fazla olması hâlinde aradaki fark tutarı, atandıkları kadrolarda kaldıkları sürece farklılık giderilinceye kadar herhangi bir vergi ve kesintiye tabi tutulmaksızın tazminat olarak ödenir.”

5) Geçici 15 inci maddesinin (b) fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Ek 12 nci maddenin ikinci fıkrasıyla 31/12/2011 tarihi itibarıyla yürürlükten kaldırılan 5952 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin üçüncü fıkrası ile 6114 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin sekizinci fıkrasının ikinci ve üçüncü cümlelerinde yer alan hükümlerin, ek 12 nci maddenin ikinci fıkrasının yürürlüğe girdiği tarihte anılan hükümler uyarınca yapılan ödemelerden yararlanan personel bakımından uygulanmasına 31/12/2014 tarihine kadar devam edilir.”

b) 3/6/2011 tarihli ve 633 sayılı Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 31 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Uzman ve Denetçi istihdamı

MADDE 31- (1) Bakanlık merkez teşkilatının ilgili hizmet birimlerinde Aile ve Sosyal Politikalar Uzmanları ve Uzman Yardımcıları ile Aile ve Sosyal Politikalar Denetçileri ve Denetçi Yardımcıları istihdam edilir.

(2) Denetçi Yardımcılığına atanabilmek için 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlara ek olarak aşağıdaki şartlar aranır:

a) En az dört yıllık lisans eğitimi veren hukuk, siyasal bilgiler, iktisat, işletme, iktisadi ve idari bilimler fakülteleri ile hizmet birimlerinin görev alanına giren ve yönetmelikle belirlenen yükseköğretim kurumlarından veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulu tarafından kabul edilen yurt içindeki veya yurt dışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olmak.

b) Yapılacak yarışma sınavında başarılı olmak.

(3) Denetçi Yardımcılığına atanalar, en az üç yıl fiilen çalışmak ve istihdam edildikleri birim tarafından belirlenecek konularda hazırlayacakları tezin, oluşturulacak tez jürisi tarafından kabul edilmesi kaydıyla, yapılacak yeterlik sınavına girmeye hak kazanırlar. Süresi içinde tezlerini sunmayan veya tezleri kabul edilmeyenlere tezlerini sunmaları veya yeni bir tez hazırlamaları için altı ayı aşmamak üzere ilâve süre verilir. Yeterlik sınavında başarılı olanların Aile ve Sosyal Politikalar Denetçisi kadrolarına atanabilmeleri, Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından asgarî (C) düzeyinde veya dil yeterliği bakımından buna denkliği kabul edilen ve uluslararası geçerliliği bulunan başka bir belgeye yeterlik sınavından itibaren en geç iki yıl içinde sahip olma şartına bağlıdır. Sınavda başarılı olamayanlara veya sınava girmeye hak kazandığı hâlde geçerli mazereti olmaksızın sınav hakkını kullanmayanlara, bir yıl içinde ikinci kez sınav hakkı verilir. Verilen ilave süre içinde tezlerini sunmayan veya ikinci defa hazırladıkları tezleri de kabul edilmeyenler, ikinci sınavda da başarı gösteremeyen veya sınav hakkını kullanmayanlar ile süresi içinde yabancı dil yeterliliği şartını yerine getirmeyenler Denetçi Yardımcısı unvanını kaybeder ve Bakanlıkta durumlarına uygun memur unvanlı kadrolara atanırlar.

(4) Denetçi Yardımcılarının mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yarışma sınavı, tez hazırlama ve yeterlik sınavları ile diğer hususlar yönetmelikle düzenlenir.”

c) 3/6/2011 tarihli ve 635 sayılı Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin;

1) 13 üncü maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavlarının usul ve esasları, Müfettişliğe yükselmeleri, görev, yetki ve sorumlulukları, bunlarda aranacak özel şartlar, Başkanlığın çalışma usul ve esasları ile diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.”

2) 31 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sanayi ve Teknoloji Uzmanlığı

MADDE 31- (1) Bakanlık merkez teşkilatında, görev alanına giren konularda çalıştırılmak üzere Sanayi ve Teknoloji Uzmanı ile Sanayi ve Teknoloji Uzman Yardımcısı istihdam edilir.”

ç) 3/6/2011 tarihli ve 639 sayılı Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 14 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavlarının usul ve esasları, Müfettişliğe yükselmeleri, görev, yetki ve sorumlulukları, bunlarda aranacak özel şartlar, Başkanlığın çalışma usul ve esasları ile diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.”

d) 29/6/2011 tarihli ve 644 sayılı Çevre ve Şehircilik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 14 üncü maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavlarının usul ve esasları, Müfettişliğe yükselmeleri, görev, yetki ve sorumlulukları, bunlarda aranacak özel şartlar, Başkanlığın çalışma usul ve esasları ile diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.”

e) 29/6/2011 tarihli ve 645 sayılı Orman ve Su İşleri Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 10 uncu maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavlarının usul ve esasları, Müfettişliğe yükselmeleri, görev, yetki ve sorumlulukları, bunlarda aranacak özel şartlar, Başkanlığın çalışma usul ve esasları ile diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.”

f) 8/8/2011 tarihli ve 649 sayılı Avrupa Birliği Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin 62 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EXPO 2020

MADDE 62- (1) EXPO 2020’ye ev sahipliği yapacak kentin belirlenmesi amacıyla 2013 yılında Uluslararası Sergiler Bürosu genel kurulunda yapılacak seçimlerde, İzmir ilinin ülkemiz adına sürdürdüğü adaylığının başarıyla sonuçlandırılmasına ilişkin iş ve işlemleri yürütmek üzere, özel hukuk hükümlerine tabi ve tüzel kişiliği haiz EXPO 2020 İzmir Yönlendirme Kurulu kurulmuştur.

(2) Yönlendirme Kurulunun organları Yürütme Komitesi ve Genel Sekreterliktir.

(3) Yönlendirme Kurulunun gelirleri şunlardır:

a) Genel bütçeden ayrılacak ödenek.

b) İzmir Büyükşehir Belediyesinin 2012 ve 2013 bütçelerine bu amaçla konulan ödenek.

c) İzmir İl Özel İdaresinin 2012 ve 2013 bütçelerine bu amaçla konulan ödenek.

ç) Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, İzmir Ticaret Odası, Ege İhracatçılar Birliği, Ege Bölgesi Sanayi Odası tarafından 2012 ve 2013 yıllarında aktarılan tutarlar.

d) Her türlü naklen yayın, reklam ve sponsorluk gelirleri.

e) Gerçek ve tüzelkişilerden alınacak nakdi ve aynı bağış ve yardımlar.

f) Faiz ve diğer gelirler.

(4) Gelirler ulusal bankalardan birinde bu amaçla açılacak hesapta toplanır. Hesap açmaya, kapamaya veya hesapta toplanan tutarları nemalandırmaya Yürütme Komitesi Başkanı yetkilidir. Başkan, bu yetkilerini kısmen veya tamamen Yürütme Komitesinin diğer üyelerinden birine veya Genel Sekretere devredebilir.

(5) Bu madde kapsamına giren mal ve hizmet alımları ile her türlü işlemlerde 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu hükümleri uygulanmaz. Alım, satım ve kiralama işlemleri ile yapılacak harcamalarda uygulanacak usul ve esaslar Yönlendirme Kurulunca belirlenir.

(6) Kurulun ve organlarının oluşumu ve çalışma esasları, Kurula ve Yürütme Komitesine üye olarak katılacak kamu kurum ve kuruluşları, sivil toplum kuruluşları ve diğer gerçek veya tüzelkişiler ile bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer hususlar Bakanlar Kurulu kararı ile belirlenir.

(7) İzmir'in adaylığının Uluslararası Sergiler Bürosu Genel Kurulunca kabulü hâlinde Yönlendirme Kurulu, EXPO 2020 İzmir ile ilgili işlemleri yürütmek üzere yeni bir düzenleme yapılincaya kadar faaliyetlerine devam eder.

(8) İzmir'in adaylığının Uluslararası Sergiler Bürosu Genel Kurulunca kabul edilmemesi hâlinde Yönlendirme Kurulunun hesaplarında bulunan tutarlar ile taşınırklar Bakanlar Kurulu kararı ile belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde tasfiye edilir.”

g) 25/8/2011 tarihli ve 652 sayılı Millî Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin;

1) 17 nci maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Denetime tâbi olan gerçek ve tüzel kişiler, gizli dahi olsa bütün belge, defter ve bilgileri talep edildiği takdirde ibraz etmek, para ve para hükmündeki evrakı ve ayniyatı ilk talep hâlinde göstermek, sayılmasına ve incelenmesine yardımcı olmakla mükelleftir.”

2) 40 ncı maddesinin ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Denetçi Yardımcılığına atanabilmek için 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlara ek olarak aşağıdaki şartlar aranır:

a) En az dört yıllık lisans eğitimi veren eğitim, fen-edebiyat, hukuk, siyasal bilgiler, iktisadi ve idari bilimler, iktisat, işletme fakülteleri ile hizmet birimlerinin görev alanına giren ve yönetmelikle belirlenen yükseköğretim kurumlarından veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulu tarafından kabul edilen yurt içindeki veya yurt dışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olmak.

b) Yapılacak yarışma sınavında başarılı olmak.

(3) Denetçi Yardımcılığına atananlar, en az üç yıl fiilen çalışmak ve istihdam edildikleri birim tarafından belirlenecek konularda hazırlayacakları tezin, oluşturulacak tez jürisi tarafından kabul edilmesi kaydıyla yapılacak yeterlik sınavına girmeye hak kazanırlar. Süresi içinde tezlerini sunmayan veya tezleri kabul edilmeyenlere tezlerini sunmaları veya yeni bir tez hazırlamaları için altı ayı aşmamak üzere ilave süre verilir. Yeterlik sınavında başarılı olanların Millî Eğitim Denetçisi kadrolarına atanabilmeleri, Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından asgari (C) düzeyinde veya dil yeterliği bakımından buna denkliği kabul edilen ve uluslararası geçerliliği bulunan başka bir belgeye yeterlik sınavından itibaren en geç iki yıl içinde sahip olma şartına bağlıdır. Sınavda başarılı olamayanlara veya sınava girmeye hak kazandığı hâlde geçerli mazereti olmaksızın sınav hakkını kullanmayanlara, bir yıl içinde ikinci kez sınav hakkı verilir. Verilen ilave süre içinde tezlerini sunmayan veya ikinci defa hazırladıkları tezleri de kabul edilmeyenler, ikinci sınavda da başarı gösteremeyen veya sınav hakkını kullanmayanlar ile süresi içinde yabancı dil yeterliliği şartını yerine getirmeyenler Denetçi Yardımcısı unvanını kaybeder ve Bakanlıkta durumlarına uygun memur unvanlı kadrolara atanırlar.

(4) Denetçi Yardımcılarının mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yarışma sınavı, tez hazırlama ve yeterlik sınavları ile diğer hususlar yönetmelikle düzenlenir.”

ğ) 26/9/2011 tarihli ve 655 sayılı Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin;

1) 17 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Denetim Hizmetleri Başkanlığının ve müfettişlerin çalışma usul ve esasları ile müfettiş yardımcılarının mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yarışma sınavı, tez hazırlama ve yeterlik sınavları ile diğer hususlar yönetmelikle düzenlenir.”

2) 28 inci maddesinin ikinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Hangi hâllerde uygulanacağını açıkça belirtmek kaydıyla; uyarma, geçici faaliyet durdurma ve yetki iptali şeklinde idari müeyyideler öngörmek ve ihlal edenlere belirlenen idari müeyyideleri uygulamakla görevli ve yetkilidirler.

b) Hangi hâllerde uygulanacağını ve miktarını açıkça belirtmek kaydıyla; 7 nci maddede yer alan hizmet birimi beş bin Türk Lirasına kadar, 8 inci ve 11 inci maddelerde yer alan hizmet birimleri iki yüz elli bin Türk Lirasına kadar, 12 nci maddede yer alan hizmet birimi beş yüz bin Türk Lirasına kadar, 9 uncu ve 10 uncu maddelerde yer alan hizmet birimleri ise beş milyon Türk Lirasına kadar idari para cezası uygulaması öngörmek ve ihlal edenlere belirlenen miktarda idari para cezası karar tutanağı düzenlemek veya düzenlemekte görevli ve yetkilidirler.”

h) 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin;

1) 23 üncü maddesinin yedinci fıkrasının (c) ve (ç) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) Meslek icrası esnasında sonucunu öngörerek veya görevinin gereklerine aykırı hareket ederek veyahut görevinin gereklerini yapmakta ihmal veya gecikme göstererek bir kişinin ağır derecede olmayan engelliliğine sebebiyet verenlerin üç aydan bir yıla kadar meslekten geçici men edilmesine karar verilir. Bu fiillerin beş yıl içinde tekrarı hâlinde verilecek cezalarda alt ve üst sınırlar iki katı olarak uygulanır.

ç) Meslek icrası esnasında sonucunu öngörerek veya görevinin gereklerine aykırı hareket ederek veyahut görevinin gereklerini yapmakta ihmal veya gecikme göstererek bir kişinin ağır engelliliğine veya ölümüne sebebiyet verenlerin bir yıldan üç yıla kadar meslekten geçici menine karar verilir. Bu fiillerin beş yıl içinde tekrarı hâlinde meslekten sürekli men kararı verilir.”

2) 44 üncü maddesinin ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Denetçi Yardımcılığına atanabilmek için 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlara ek olarak aşağıdaki şartlar aranır:

a) Bakanlık ve bağlı kuruluşlarının görev alanına giren ve yönetmelikle belirlenen alanlarda en az dört yıllık lisans eğitimi veren yükseköğretim kurumlarından veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulu tarafından kabul edilen yurt içindeki veya yurt dışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olmak.

b) Yapılacak yarışma sınavında başarılı olmak.

(3) Denetçi Yardımcılığına atanacaklar, en az üç yıl fiilen çalışmak ve istihdam edildikleri birim tarafından belirlenecek konularda hazırlayacakları tezin, oluşturulacak tez jürisi tarafından kabul edilmesi kaydıyla, yapılacak yeterlik sınavına girmeye hak kazanırlar. Süresi içinde tezlerini sunmayan veya tezleri kabul edilmeyenlere tezlerini sunmaları veya yeni bir tez hazırlamaları için altı ayı aşmamak üzere ilave süre verilir. Yeterlik sınavında başarılı olanların Sağlık Denetçisi kadrolarına atanabilmeleri, Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından asgari (C) düzeyinde veya dil yeterliği bakımından buna denkliği kabul edilen ve uluslararası geçerliliği bulunan başka bir belgeye yeterlik sınavından itibaren en geç iki yıl içinde sahip olma şartına bağlıdır. Sınavda başarılı olamayanlara veya sınava girmeye hak kazandığı hâlde geçerli mazereti olmaksızın sınav hakkını kullanmayanlara, bir yıl içinde ikinci kez sınav hakkı verilir. Verilen ilave süre içinde tezlerini sunmayan veya ikinci defa hazırladıkları tezleri de kabul edilmeyenler, ikinci sınavda da başarı gösteremeyen veya sınav hakkını kullanmayanlar ile süresi içinde yabancı dil yeterliliği şartını yerine getirmeyenler Denetçi Yardımcısı unvanını kaybeder ve Bakanlıkta veya bağlı kuruluşlarında durumlarına uygun memur unvanlı kadrolara atanırlar.

(4) Denetçi Yardımcılarının mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yarışma sınavı, tez hazırlama ve yeterlik sınavları ile diğer hususlar yönetmelikle düzenlenir.”

3) 47 nci maddesinin birinci, ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Bakanlık ve bağlı kuruluşları, mevzuatla kendilerine verilen görevleri, e-devlet uygulamalarına uygun olarak daha etkin ve daha hızlı biçimde yerine getirebilmek için, bütün kamu ve özel sağlık kurum ve kuruluşlarından; sağlık hizmeti alanların, aldıkları sağlık hizmetinin gereği olarak ilgili sağlık kurum ve kuruluşuna vermek zorunda oldukları kişisel bilgileri ve bu kimselere verilen hizmete ilişkin bilgileri her türlü vasıta ile toplamaya, işlemeye ve paylaşmaya yetkilidir.

(2) Bakanlık ve bağlı kuruluşları işlediği kişisel sağlık verilerini ilgili üçüncü kişiler ve kamu kurum ve kuruluşları ile ancak bu kişi ve kurumların bu verilere erişebileceği hususunda kanunen yetkili olması hâlinde görevlerini yapmalarına yetecek derecede paylaşabilir.

(3) Bakanlık ve bağlı kuruluşları, mevzuatla kendilerine verilen görevleri yerine getirebilmek için gereken bilgileri, kamu ve özel ilgili bütün kişi ve kuruluşlardan istemeye yetkilidir. İlgili kişi ve kuruluşlar istenilen bilgileri vermekle yükümlüdür.”

ı) 11/10/2011 tarihli ve 664 sayılı Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 21 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Yüksek Kurum ve Kurumlar, millî savunma ve millî güvenliğe ilişkin hususlar saklı kalmak kaydıyla, görev alanıyla ilgili olarak gerekli gördüğü bilgileri bütün kamu kurum ve kuruluşlarından ve diğer gerçek ve tüzel kişilerden Başbakan veya ilgili Bakan aracılığıyla istemeye yetkilidir. Kendilerinden bilgi istenen bütün kamu kurum ve kuruluşları ile diğer gerçek ve tüzel kişiler, bu bilgileri zamanında ve eksiksiz vermekle yükümlüdür. Bu şekilde elde edilen bilgilerden ticarî sır niteliğinde olanların gizliliği korunur.”

i) 9/6/1930 tarihli ve 1700 sayılı Dahiliye Memurları Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendinin ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiş ve (C) bendinde yer alan “35 yaşını bitirmemiş” ibaresi “otuz beş yaşını doldurmamış” şeklinde değiştirilmiştir.

“Kaymakam adaylığı yazılı sınavına daha önce mülakatta üç defa başarısız olanlar katılamaz.”

j) 4/6/1937 tarihli ve 3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanununun ek 29 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “dışında kalan kadrolu veya sözleşmeli personelin” ibaresi “haricindeki kadrolu veya sözleşmeli personelin” şeklinde değiştirilmiştir.

k) 18/12/1953 tarihli ve 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 6 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“DSİ’de istihdam edilecek Müfettiş Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavlarının usul ve esasları, Müfettişliğe yükselmeleri, görev, yetki ve sorumlulukları, bunlarda aranacak özel şartlar ile Teftiş Kurulu Başkanlığının çalışma usul ve esasları ve diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.”

l) 657 sayılı Kanunun;

1) Ek 40 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 40- Mesleğe özel yarışma sınavına tâbi tutulmak suretiyle alınan ve 36 ncı maddenin Ortak Hükümler Bölümünün (A) fıkrasının (11) numaralı bendinde sayılan kadrolara atanmak amacıyla kurumlarca yapılacak olan özel yarışma sınavlarına başvurularda üst yaş sınırı; özel mevzuatında yer alan yaş şartına ilişkin hükümlere bağlı kalınmaksızın giriş sınavının yapıldığı yılın Ocak ayının birinci günü itibarıyla otuz beş yaşını doldurmamış olmak şeklinde uygulanır.

Özel kanunla kurulmuş diğer kamu kurum, kurul, üst kurul ve kuruluşları tarafından mesleğe özel yarışma sınavına tabi tutulmak suretiyle yapılacak alımlarda da birinci fıkraya hükmü uygulanır.”

2) Eki (I) sayılı Ek Gösterge Cetvelinin “I- Genel İdare Hizmetleri Sınıfı” bölümünün (h) bendinde yer alan “denetmen yardımcısı” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya uzman yardımcısı” ibaresi eklenmiş, eki (IV) sayılı Makam Tazminatı Cetvelinin 7 nci sırasında yer alan “Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Daire Başkanı,” ibaresi “Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanlığı Daire Başkanı,” şeklinde değiştirilmiştir.

m) 21/12/1967 tarihli ve 969 sayılı Tarım ve Köyişleri Bakanlığının Merkez ve Taşra Kuruluşlarına Döner Sermaye Verilmesi Hakkında Kanununun 3 üncü maddesinin dördüncü fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “Bakanlık kadro ve pozisyonlarında çalışan personelden” ibaresi “Bakanlık kadro ve pozisyonlarında bulunan personelden” şeklinde değiştirilmiştir.

n) 1/7/1976 tarihli ve 2022 sayılı 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Güçsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanunun;

1) 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “gelire sahip bulunmayan ve muhtaçlığını İl veya İlçe Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarından” ibaresi “geliri bulunmayan ve muhtaçlığını il veya ilçe sosyal yardımlaşma ve dayanışma vakıflarından” şeklinde değiştirilmiştir.

2) 8 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “İl veya İlçe Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarının alacakları” ibaresi “il veya ilçe sosyal yardımlaşma ve dayanışma vakıflarının alacağı” şeklinde, aynı maddenin ikinci fıkrasında yer alan “İl veya İlçe Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıflarının alacakları” ibaresi “il veya ilçe sosyal yardımlaşma ve dayanışma vakıflarının alacağı” şeklinde değiştirilmiştir.

o) 9/1/1985 tarihli ve 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun;

1) 15 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İş Müfettişi Yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavlarının usul ve esasları, İş Müfettişliğine yükselmeleri, görev, yetki ve sorumlulukları, bunlarda aranacak özel şartlar, Başkanlığın çalışma usul ve esasları ile diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.”

2) 29 uncu maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bakanlık merkez teşkilâtında veya bağlı veya ilgili kuruluşlarında daire başkanı ya da daha üst görevlerde bulunanlar ile Bakanlık ile Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı merkez teşkilâtında mesleğe yarışma ve yeterlik sınavıyla girmiş olanlardan yeterliklerini aldıktan sonra en az 7 yıl çalışmış olanlar çıkarılacak yönetmelikle belirlenen esaslar dâhilinde yurt dışı teşkilatı kadrolarına sürekli görevle atanabilirler. Yurt dışı görev süresi en çok üç yıldır, bu süre hizmetin gerektirdiği hâllerde Bakan onayı ile bir yıla kadar uzatılabilir. Yurt dışı kadrolarına atanacakların, atanma tarihinde yönetmelikte belirtilen yabancı dillerin birinden Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az (C) düzeyinde veya dil yeterliliği bakımından buna denkliği kabul edilen ve uluslararası geçerliliği bulunan başka bir belgeye sahip olması zorunludur. Ancak, Türkçe'nin ve Türk lehçelerinin konuşulduğu ülkelere sürekli görevle atanma durumunda yabancı dil belgesi şartı aranmaz. Yurt dışı atamalarına ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.”

3) Ek 2 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 3- İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü kadrolarında görev yapan tabiplere; iş yerlerinde iş sağlığı ve güvenliğinin sağlanması, iş kazaları ve meslek hastalıklarının önlenmesine ilişkin proje ve araştırma ile sağlık gözetimi çalışmalarının yapılması, sonuç raporlarının üretilmesi, sektörel meslek hastalıkları rehberinin hazırlanması, iş sağlığı ve güvenliği alanında ölçüm, analiz, teknik kontrol, risk analizi ve değerlendirmesi, iş yeri hekimi, iş güvenliği uzmanı ve diğer sağlık personelinin eğitimleri ve belgelendirilmeleri, çalışma ortamına yönelik gerekli kontrol, inceleme ve araştırmalar ile fiziksel, kimyasal ve biyolojik etmenlerle ilgili ölçüm ve laboratuvar analizleri gibi iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerine yönelik yapmış olduğu hizmetler esas alınmak suretiyle Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde en yüksek Devlet memuru aylığının (ek gösterge dâhil) % 400’ünü geçmemek üzere ek ödeme yapılır. Ek ödemeye hak kazanılmasında ve ödemenin yapılmasında aylıklara ilişkin hükümler uygulanır ve damga vergisi hariç herhangi bir vergiye tabi tutulmaz. Bu madde kapsamında ödeme yapılan personele 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 9 uncu maddesine göre ödeme yapılmaz.”

ö) 19/2/1985 tarihli ve 3154 sayılı Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun;

1) 13 üncü maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Denetime tâbi olan gerçek ve tüzel kişiler, gizli dahi olsa bütün belge, defter ve bilgileri talep edildiği takdirde ibraz etmek, para ve para hükmündeki evrakı ve ayniyatı ilk talep hâlinde göstermek, sayılmasına ve incelenmesine yardımcı olmakla mükelleftir.”

2) 31/A maddesinin ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Enerji ve Tabii Kaynaklar Denetçi Yardımcılığına atanabilmek için 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlara ek olarak aşağıdaki şartlar aranır:

a) En az dört yıllık eğitim veren hukuk, siyaset bilimleri, iktisadi ve idari bilimler, iktisat, işletme, mimarlık ve mühendislik fakülteleri ile Bakanlığın görev alanına giren ve yönetmelikle belirlenen fakültelerden veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulu tarafından kabul edilen yurt içindeki ve yurt dışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olmak.

b) Yapılacak yarışma sınavında başarılı olmak.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Denetçi Yardımcılığına atananlar, en az üç yıl fiilen çalışmak ve istihdam edildikleri birim tarafından belirlenecek konularda hazırlayacakları tezin, oluşturulacak tez jürisi tarafından kabul edilmesi kaydıyla, yapılacak yeterlik sınavına girmeye hak kazanırlar. Süresi içinde tezlerini sunmayan veya tezleri kabul edilmeyenlere tezlerini sunmaları veya yeni bir tez hazırlamaları için altı ayı aşmamak üzere ilave süre verilir. Yeterlik sınavında başarılı olanların denetçi kadrolarına atanabilmeleri, Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından asgari (C) düzeyinde veya dil yeterliği bakımından buna denkliği kabul edilen ve uluslararası geçerliliği bulunan başka bir belgeye yeterlik sınavından itibaren en geç iki yıl içinde sahip olma şartına bağlıdır. Sınavda başarılı olamayanlara veya sınava girmeye hak kazandığı hâlde geçerli mazereti olmaksızın sınav hakkını kullanmayanlara, bir yıl içinde ikinci kez sınav hakkı verilir. Verilen ilave süre içinde tezlerini sunmayan veya ikinci defa hazırladıkları tezleri de kabul edilmeyenler, ikinci sınavda da başarı gösteremeyen veya sınav hakkını kullanmayanlar ile süresi içinde yabancı dil yeterliliği şartını yerine getirmeyenler Enerji ve Tabii Kaynaklar Denetçi Yardımcısı unvanını kaybeder ve Bakanlıkta durumlarına uygun memur unvanlı kadrolara atanırlar.

Denetçi Yardımcılarının mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yarışma sınavı, tez hazırlama ve yeterlik sınavları ile diğer hususlar yönetmelikle düzenlenir.”

p) 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununun;

1) 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin dördüncü cümlesi ile ikinci fıkrasının üçüncü cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu planlar onay tarihinden itibaren belediye başkanlığınca belirlenen ilan yerlerinde ve ilgili idarelerin internet sayfalarında bir ay süreyle eş zamanlı olarak ilan edilir.”

“Onay tarihinden itibaren valilikçe belirlenen ilan yerinde ve ilgili idarelerin internet sayfalarında bir ay süreyle eş zamanlı olarak ilan edilir.”

2) 27 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Köylerde yapılacak yapılar ve uyulacak esaslar

MADDE 27- Belediye ve mücavir alanlar dışında köylerin köy yerleşik alanlarında, civarında ve mezarlarda yapılacak konut, entegre tesis niteliğinde olmayan ve imar planı gerektirmeyen tarım ve hayvancılık amaçlı yapılar ile köyde oturanların ihtiyaçlarını karşılayacak bakkal, manav, berber, köy fırını, köy kahvesi, köy lokantası, tanıtım ve teşhir büfeleri ve köy halkı tarafından kurulan ve işletilen kooperatiflerin işletme binası gibi yapılar için yapı ruhsatı aranmaz. Ancak etüt ve projelerinin valilikçe incelenmesi, muhtarlardan yazılı izin alınması ve bu yapıların yöresel doku ve mimari özelliklere, fen, sanat ve sağlık kurallarına uygun olması zorunludur. Etüt ve projelerin sorumluluğu müellifi olan mimar ve mühendisleredir. Bu yapılar valilikçe ulusal adres bilgi sistemine ve kadaströ planlarına işlenir. Köy yerleşik alan sınırları dışında kalan ve entegre tesis niteliğinde olmayan ve imar planı gerektirmeyen tarım ve hayvancılık amaçlı yapıların yapı ruhsatı alınarak inşa edilmesi zorunludur. Tarım ve hayvancılık amaçlı yapıların denetimine yönelik fennî mesuliyet 28 inci madde hükümlerine göre mimar ve mühendislerce üstlenilir.

Onaylı üst kademe planlarda aksine hüküm bulunmadığı hâllerde köy yerleşik alan sınırları içinde, jeolojik açıdan üzerinde yapı yapılmasında mahzur bulunan alanlar ile köyün ana yolları ve genişlikleri, hâlihazır harita veya kadaströ paftaları üzerinde il özel idarelerince belirlenir. Belirlenen yollar, ifraz ve tevhit suretiyle uygulama imar planı kararı aranmaksızın kamu yararı kararı alınarak oluşturulur.

Köy yerleşik alan sınırı içerisinde, 3/7/2005 tarihli ve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu hükümleri uygulanmaz.

Köy yerleşik alan sınırlarının parselleri bölmesi durumunda yerleşik alan sınırı 5403 sayılı Kanun hükümlerine tabi olmaksızın ifraz hattı olarak kabul edilir.

İl çevre düzeni planında açıkça belirtilmediği takdirde, ihtiyaç duyulması hâlinde, köyün gelişme potansiyeli ve gelişme düzeyi de dikkate alınarak köy yerleşik alan sınırları ve özel kanunlara ilişkin hükümler saklı kalmak kaydıyla bu alanlarda yapılaşma kararı ve ifraz şartları belediye sınırı il sınırı olan yerlerde büyükşehir belediye meclisi, diğer yerlerde il genel meclisi kararı ile belirlenir. Tespitler kadaströ paftasına işlenerek tapu sicilinde belirtilir. İhtiyaç duyulması hâlinde mevcut köy yerleşik alan sınırları il genel meclislerince yeniden belirlenebilir.

İmar planı olmayan köy yerleşik alanı sınırları içerisinde köyün ihtiyacına yönelik olarak ilk ve orta öğretim tesisi, ibadet yeri, sağlık tesisi, güvenlik tesisi gibi yapılar için imar planı şartı aranmaz. Ancak yer seçimi, valilikçe oluşturulan bir komisyonca hâlihazır harita veya kadastro paftaları üzerinde kesin sınırları ile belirlenir. Bu yapı ve tesislere uygulama projelerine göre ilgili yatırımcı kamu kurum ve kuruluşu adına yapı ruhsatı ve yapı kullanma izni verilir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin hususlar Bakanlıkça hazırlanan yönetmelikle belirlenir.”

3) Ek 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 4- Mera, yaylak ve kışlakların geleneksel kullanım amacıyla geçici yerleşme yeri olarak uygun görülen kısımları valilikçe bu amaçla kurulacak bir komisyon tarafından tespit edilir. Bu yerlerin ot bedeli alınmaksızın tahsis amacı değiştirilerek tapuda Hazine adına tescilleri yapılır. Bu taşınmazlar, bu madde kapsamında kullanılmak ve değerlendirilmek üzere, belediye ve mücavir alan sınırları içinde kalanlar ilgili belediyelerine, diğer alanlarda kalanlar ise il özel idarelerine veya özel kanunlarla belirlenen ilgili idarelere tahsis edilir. Özel kanunlar kapsamı dışında kalan alanlarda belediyesince veya il özel idaresince geçici yerleşme alanının vaziyet planı ve yapılaşma şartları hazırlanır ve onaylanır. Bu taşınmazlardan kamu hizmetleri için gerekli olanların dışındakiler, il özel idaresince veya belediyesince ve özel kanunlarla belirlenmiş alanlarda ilgili idarece kadastro verileri işlenmiş hâlihazır haritalar üzerine yapılmış vaziyet planına veya onaylı imar planına uygun olarak talep sahiplerine bedeli karşılığında yirmi dokuz yıla kadar tahsis edilebilir. Bu yerlerde umumi ve kamusal yapılar hariç, inşa edilecek yapıların kat adedi bodrum hariç olmak üzere ikiyi, yapı inşaat alanı 200 metrekaresi geçemez. Bu yapıların yöresel mimariye uygun ve yöresel malzeme kullanılmak suretiyle yapılması zorunludur. Bu fıkranın uygulanmasına, bu fıkra kapsamında tahsis edilecek mera, yaylak ve kışlakların il genelindeki toplam mera, yaylak ve kışlakların binde beşini geçmemek üzere oranının belirlenmesine, bu yerlerin kiralanmak ve irtifak hakkı tesis edilmek suretiyle tahsisine, tahsis sürelerine, tahsis bedellerine, tahsil edilen bedellerin kullanım şekline, tahsis süresinin sona ermesine, komisyonun oluşumuna ve diğer konulara ilişkin esas ve usuller, İçişleri Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Orman ve Su İşleri Bakanlığı ile Kültür ve Turizm Bakanlığının uygun görüşleri alınarak Bakanlıkça hazırlanan yönetmelikle belirlenir.

Mera, yaylak ve kışlakların 2634 sayılı Kanun uyarınca ilan edilen turizm merkezleri ile kültür ve turizm gelişim bölgeleri kapsamında kalan kısımları, ot bedeli alınmaksızın tahsis amacı değiştirilerek tapuda Hazine adına tescil edilir ve bu yerler, 2634 sayılı Kanun çerçevesinde kullanılmak ve değerlendirilmek üzere Kültür ve Turizm Bakanlığına tahsis edilir.”

r) 7/6/1985 tarihli ve 3224 sayılı Türk Dış Hekimleri Birliği Kanununun;

1) 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“f) Faaliyet alanı içindeki muayene ve tedavi ücretlerine ilişkin rehber tarife teklifi hazırlayarak Birlik Merkez Yönetim Kuruluna göndermek,”

2) 26 ncı maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“e) Odaların faaliyet alanı içindeki muayene ve tedavi ücretlerine ilişkin rehber tarife tekliflerini tasdik etmek,”

3) 40 ncı maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Rehber tarife belirlenmesi

MADDE 40- Oda Yönetim Kurulları her yıl aralık ayı içinde, dış hekimlerinin uygulayacakları muayene ve tedavi ücretlerine ilişkin bir rehber tarife hazırlayarak Birlik Merkez Yönetim Kuruluna gönderirler.

Birlik Merkez Yönetim Kurulu, rehber tarife tekliflerini aynen veya gerekli gördüğü değişiklikleri yaparak tasdik eder ve bu tarifeleri Sağlık Bakanlığına bildirir.”

s) 8/1/1986 tarihli ve 3254 sayılı Meteoroloji Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 32/A maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Meteoroloji Uzmanlığı

MADDE 32/A- Genel Müdürlük merkez teşkilatında, görev alanına giren konularda çalıştırılmak üzere Meteoroloji Uzmanı ile Meteoroloji Uzman Yardımcısı istihdam edilir.”

ş) 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanununun 221 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İlgililerden tahsil edilecek fazla çalışma ücretlerinin miktarı ve tahsiline ilişkin usul ve esaslar Bakanlar Kurulunca tespit edilir. Fazla çalışma ücreti olarak yatırılan tutarlar, personelin fazla çalışma süresi, görev yapmış olduğu yer, görevinin önem ve güçlüğü, sınıfı, kadro unvanı gibi hususlar dikkate alınmak suretiyle belirlenecek usul ve esaslar dâhilinde Gümrük ve Ticaret Bakanlığı taşra teşkilatına ait kadro ve pozisyonlarda bulunanlardan ithalat ve ihracat, giriş ve çıkış işlemlerinin yapıldığı gümrük idarelerinde gümrük işlemlerini yürüten memurlar (375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname eki (II) sayılı Cetvel kapsamında yer alan kadrolarda bulunanlar hariç) ve 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4 üncü maddesinin (B) fıkrasına göre çalışan sözleşmeli personele ödenmek üzere Ankara Gümrük Muhasebe Birimi hesabına aktarılır. Söz konusu ödemeler, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak aylık miktarı (36.500) gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçmemek üzere, Gümrük ve Ticaret Bakanı tarafından tespit edilir. Bu fıkra uyarınca personele her ay yapılacak fazla çalışma ücretinin net tutarı, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 9 uncu maddesi uyarınca kadro ve görev unvanı veya pozisyon unvanı itibarıyla tespit edilmiş olan ek ödemenin net tutarından az olamaz. 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 9 uncu maddesi uyarınca Gümrük ve Ticaret Bakanlığı personeline yapılacak ödemeler de Ankara Gümrük Muhasebe Birimine aktarılan tutarlardan karşılanır. Bu madde uyarınca yapılan ödemelerden sonra yılsonu itibarıyla hesapta kalan tutar, takip eden Ocak ayı sonuna kadar bütçeye gelir kaydedilir. Bu madde kapsamında personele yapılması gereken ödemelerin Ankara Gümrük Muhasebe Birimi hesabına aktarılan tutarı aşması hâlinde, aradaki fark Maliye Bakanlığı tarafından personel giderlerini karşılama ödeneğinden Bakanlık bütçesine bu amaçla aktarılacak ödenekten karşılanır.”

t) 29/6/2001 tarihli ve 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanunun;

1) 1 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Kanun;

a) 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununun 26 ncı maddesinde belirtilen kamuya ait yapı ve tesisler ile 27 nci maddesinde belirtilen ruhsata tabi olmayan yapılar,

b) Bodrum katı dışında en çok iki katlı ve yapı inşaat alanı toplam 200 metrekareyi geçmeyen müstakil yapılar,

c) Entegre tesis niteliğinde olmayan tarım ve hayvancılık amaçlı yapı ve tesisler,

d) Köy yerleşik alanlarında, belediye ve mücavir alan sınırları içinde olmayan iskân dışı alanlarda ve nüfusu 5000'in altında olan belediyelerin belediye ve mücavir alan sınırları içinde bodrum katı ve çatı arası dışında en çok iki katlı ve yalnızca bir bodrum katın inşaat alanı hesaba katılmaksızın toplam inşaat alanı 500 metrekareyi geçmeyen konut yapıları ile bunların kömürlük, otopark, depo gibi müştemilatı,

hariç olmak üzere, belediye ve mücavir alan sınırları içinde ve dışında kalan yerlerde yapılacak yapıların denetimini kapsar. Ruhsata tabi olup, bu Kanun hükümlerine tabi olmayan yapılarda denetime yönelik fennî mesuliyet 3194 sayılı İmar Kanununun 26 ncı ve 28 inci maddelerine göre mimar ve mühendislerce üstlenilir. Birden fazla müstakil yapının bulunduğu parsellerde, bütün yapıların toplam yapı inşaat alanının 200 metrekareyi geçmesi hâlinde de bu Kanun uygulanır. Yalnızca bir bodrum katın inşaat alanı hesaba katılmaksızın toplam inşaat alanı 500 metrekareyi geçmeyen yapılarda geçici yapı müteahhidi yetki belgesi almak ve mimar veya mühendis unvanlı şantiye şefi bulundurmak, yapı müteahhitliğine ilişkin bütün sorumlulukları üstlenmek şartıyla parsel maliki kendi yapısını inşa edebilir. Ancak bu yapılarda da mimar veya mühendis unvanlı şantiye şefi bulundurulması mecburidir. Parsel malikinin veya hissedarlardan birinin mimar veya mühendis olması hâlinde ayrıca şantiye şefi aranmaz.”

2) 5 inci maddesinin beşinci ve altıncı fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yapı denetimi hizmeti için yapı denetim kuruluşuna ödenecek hizmet bedeli, yapı denetimi hizmet sözleşmesinde belirtilir. Bu bedel, yapı yaklaşık maliyetinin % 1,5'inden az olamaz. Hizmet bedeli oranı, yapım süresi iki yılı aşan iş için yıllık % 5 artırılır ve yapım süresi iki yıldan daha az olan işler için yıllık % 5 azaltılır. Bu bedele, katma değer vergisi ile yapı denetim kuruluşu tarafından talep edilen ve taşıyıcı sisteme ilişkin olmayan malzeme ve imalâtlar konusunda yapı müteahhidince yaptırılacak olan laboratuvar deneylerinin masrafları dâhil değildir. Yapı denetim kuruluşu, yapı sahibinden başka bir ad altında, ayrıca hiçbir bedel talebinde bulunamaz.”

“Yapı denetim hizmet bedeli, yapı denetim kuruluşlarının hizmet bedellerinin ödenmesinde kullanılmak üzere yapı sahibince il muhasebe birimlerinde açılacak emanet nitelikli hesaba yatırılır. Yatırılan tutarların % 3'ü ruhsatı veren idarenin, % 3'ü Bakanlık bünyesinde bulunan döner sermaye işletmesinin hesabına aktarılır.”

u) 25/6/2003 tarihli ve 4904 sayılı Türkiye İş Kurumu Kanununun 15 inci maddesinin dördüncü, beşinci ve altıncı fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“İl İstihdam Uzman Yardımcılığına atanabilmek için, 657 sayılı Kanunun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlara ek olarak Kurumun görev alanına giren ve yönetmelikle belirlenen en az dört yıllık eğitim veren yükseköğretim kurumlarından ya da bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulunca kabul edilen yükseköğretim kurumlarından mezun olmak ve yapılacak özel yarışma sınavında başarılı olmak gerekir.

İl İstihdam Uzman Yardımcılığına atanacaklar, en az üç yıl fiilen çalışmak kaydıyla açılacak yeterli sınavına girme hakkını kazanırlar. Sınavda başarılı olamayanlar veya geçerli mazereti olmaksızın sınav hakkını kullanmayanlara, bir yıl içinde ikinci kez sınav hakkı verilir. İkinci sınavda başarı gösteremeyen veya sınav hakkını kullanmayanlar İl İstihdam Uzman Yardımcısı unvanını kaybederler ve durumlarına uygun kadrolara atanırlar.

İl İstihdam Uzman Yardımcılarının mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yarışma ve yeterlik sınavları ve İl İstihdam Uzmanlığına atanmaları ile diğer hususlar, Kurum tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.”

“Genel Müdürlüğün taşra teşkilatında İş ve Meslek Danışmanı kadrolarına atanabilmek için yükseköğretim kurumlarından en az lisans düzeyinde mezun olmak ve İş ve Meslek Danışmanı Mesleki Yeterlilik Belgesine sahip olmak zorunludur. İş ve Meslek Danışmanı kadrolarında çalışırken belge şartını kaybedenler Kurumda Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni kadrolarına atanırlar. İş ve Meslek Danışmanlarının çalışma usul ve esasları ile diğer hususlar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.”

ü) 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 92 nci maddesinin birinci fıkrasının ikinci, üçüncü ve dördüncü cümleleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kurumun her türlü personelinin bu Kanunun 84 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a), (b) ve (c) bentlerinde yer alan niteliklerin yanı sıra yönetmelikle belirlenen diğer şartları taşımaları mecburidir. Kurumda bankacılık, hukuk, bilişim ve Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu uzman yardımcılıkları ile bankalar yeminli murakıp yardımcılığına atanacakların, üniversite ve yükseköğretim kurumlarından en az dört yıllık eğitim veren; hukuk, siyasal bilgiler, iktisadi ve idari bilimler, iktisat, işletme fakültelerine bağlı bölümler ile bankacılık, bankacılık ve finans, fizik, matematik, istatistik, istatistik ve bilgisayar, bilgisayar mühendisliği, elektrik mühendisliği, elektronik mühendisliği, elektrik-elektronik mühendisliği, elektronik ve haberleşme mühendisliği, endüstri mühendisliği, matematik mühendisliği bölümlerinden veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulu tarafından onaylanmış yurt içindeki veya yurt dışındaki fakülte veya yükseköğretim kurumlarından mezun veya belirtilen alanlarda lisansüstü eğitim yapmış olmaları, yapılacak giriş sınavında başarılı olmaları ve yönetmelikte belirtilen diğer şartları taşımaları gereklidir. Söz konusu fakülte ve bölümleri, kadro unvanları ve/veya uzmanlık alanları itibarıyla ayrı ayrı belirlemeye Kurul yetkilidir.”

“v) 10/11/2005 tarihli ve 5429 sayılı Türkiye İstatistik Kanununun;

1) 46 ncı maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) En az dört yıllık eğitim veren yükseköğretim kurumlarının hukuk, siyasal bilgiler, iktisat, işletme, iktisadi ve idari bilimler, mühendislik ve iletişim fakülteleri ile istatistik, fizik, matematik, sosyoloji, psikoloji bölümleri ve Başkanlıkça yönetmelikle belirlenecek fakülte ve bölümlerden veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulunca kabul edilmiş yurt içindeki ya da yurt dışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olmak,”

2) 56 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “, Daire Başkanları” ibaresi metinden çıkarılmış, aynı fıkradaki “ile” ibaresi “ile, Daire Başkanlarının atamaları Bakan tarafından,” şeklinde değiştirilmiştir.

y) 21/9/2006 tarihli ve 5544 sayılı Mesleki Yeterlilik Kurumu Kanununun 25 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Uhdesinde kamu görevi bulunmayan sektör komitesi başkan ve üyelerine, yılda altıdan fazla olmamak üzere her bir toplantı başına (2000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucunda bulunacak miktarda huzur hakkı ödenir.”

z) 5/5/2007 tarihli ve 5653 sayılı Yunus Emre Vakfı Kanununun;

1) 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Başkanlık: Yunus Emre Vakfı Mütevelli Heyeti Başkanlığı,”

2) 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin ikinci cümlesi ile (b) bendinin ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Dışişleri Bakanı, Maliye Bakanı, Millî Eğitim Bakanı, Kültür ve Turizm Bakanı, Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar ile Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanlıklarının bağlı olduğu Bakanlar, Türk Dil Kurumu Başkanı, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Başkanı Mütevelli Heyetin tabii üyeleridir.”

“Bakanlık Müsteşarı, Dışişleri Bakanlığı Tanıtma Genel Müdürü, Millî Eğitim Bakanlığı Dış İlişkiler Genel Müdürü, Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanı, Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanı, Yunus Emre Enstitüsü Başkanı, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği temsilcisi Yönetim Kurulunun tabii üyeleridir.”

3) 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 5- (1) Kültür Merkezi koordinasyon kurulları, Kültür Merkezlerinin bulunduğu ülkelerdeki büyükelçinin veya temsilcisinin başkanlığında Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanlığı temsilcisi, Kültür ve Tanıtma Müşaviri ile Eğitim Müşaviri, ilgili Kültür Merkezi müdürü, Kültür Merkezinin kurulduğu şehirde veya ülkede yaşayan tanınmış Türk işadamları, bilim adamları, kültür ve sanat adamları arasında Yönetim Kurulunun üç yıl için seçeceği üç üyeden oluşur. Başkentler dışında kurulan Kültür Merkezlerinin koordinasyon kurulu toplantılarına varsa o şehirdeki Dışişleri Bakanlığı temsilcisi de üye olarak katılır. Kararlarını oy çokluğu ile alır. Görevleri şunlardır:

a) Kültür Merkezinin bulunduğu ülkenin özellikleri dikkate alınarak yerinin belirlenmesi, çalıştırılacak sözleşmeli personelin ve Kültür Merkezi müdürünün seçimi, bütçesi, yapılacak faaliyetlerin belirlenmesi hususunda Enstitüye önerilerde bulunmak.

b) Kültür Merkezinin faaliyetlerini desteklemek, tanıtmak; Vakfın kuruluş amacıyla, bulunulan ülkenin mevzuatıyla veya ülke menfaatleriyle bağdaşmayan herhangi bir eylem veya faaliyetin varlığının tespiti durumunda, durdurulması için gereken acil önlemleri almak ve Enstitüyü durumdan haberdar etmek.

c) Onur Kurulunun oluşumu ve etkin olarak çalışması için gerekli işbirliği ve çalışmaları yapmak.

ç) Enstitü tarafından belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde Kültür Merkezinin yönetimine destek sağlamak.

d) Kültür Merkezinin yönetimi için bulunduğu ülke mevzuatına uygun olarak kuruluş işlemlerini yürütmek, denetimi konularında Enstitü ile işbirliği sağlamak.”

aa) 7/7/2010 tarihli ve 6004 sayılı Dışişleri Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Meslek memuru olabilmek için, 657 sayılı Kanununun 48 inci maddesinde sayılan şartlar ile Bakanlıkça açılan yarışma sınavına ilişkin yönetmelikle belirlenen diğer şartlar saklı kalmak üzere, yurt içindeki üniversitelerin veya diploma denkliği Yükseköğretim Kurulu tarafından onaylanmış olmak kaydıyla yabancı üniversitelerin en az dört yıllık lisans eğitimi veren fakültelerinin uluslararası ilişkiler, siyaset bilimi, kamu yönetimi, tarih, sosyoloji, halkla ilişkiler ve tanıtım, psikoloji, iktisat, işletme, maliye ve finans bölümleri ile bu bölümlerden herhangi birinin müfredatında yer alan derslerin en az % 80’ine sahip olan diğer bölümlerden veya hukuk fakültelerinden mezun olmak ya da üniversitelerin sosyal bilimler alanında veya mühendislik fakültelerinde en az dört yıllık lisans eğitimi yapmış olup, uluslararası ilişkiler, siyaset bilimi, kamu yönetimi, hukuk ve iktisat alanlarında lisansüstü eğitim yapmış olmak gerekir. Meslek memurluğu sınavının yapıldığı yılın Ocak ayının birinci günü itibarıyla, lisans diplomasına sahip bulunanlar için otuz beş yaşını, lisansüstü eğitim diplomasına sahip bulunanlar için otuz yedi yaşını doldurmamış olmak şarttır. Meslek memurluğunda adaylık süresi bir yıldır.”

bb) 3/12/2010 tarihli ve 6085 sayılı Sayıştay Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Merkezi yönetim bütçesi kapsamındaki kamu idareleri ile sosyal güvenlik kurumlarını, mahallî idareleri, sermayesindeki kamu payı doğrudan veya dolaylı olarak % 50’den fazla olan özel kanunlar ile kurulmuş anonim ortaklıkları, diğer kamu idarelerini (kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları hariç),

b) Kamu payı % 50’den az olmamak kaydıyla (a) bendinde sayılan idarelere bağlı veya bu idarelerin kurdukları veya doğrudan doğruya ya da dolaylı olarak ortak oldukları her çeşit idare, kuruluş, müessese, birlik, işletme ve şirketleri,”

MADDE 74- Bu Kanuna ekli (2) ve (3) sayılı listelerde yer alan kadrolar ihdas edilerek 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye ekli (I) sayılı cetvelin Spor Genel Müdürlüğü ve Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğüne ait bölümlerine eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 1- Kapatılan Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü taşra teşkilatı tarafından 14/6/1997 tarihinde yapılan personel sınavında başarı gösterip Devlet memuru olarak atanmış ve göreve başlayan ancak daha sonra idari yargı kararı sonucunda Devlet memurluğundan çıkarılan kişilerin, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına müracaat etmeleri hâlinde ve Devlet memuru olabilmek için aranan genel şartları kaybetmemiş olmaları şartıyla, mezkur Bakanlığın taşra teşkilatının durumlarına uygun memur kadrolarına herhangi bir sınırlamaya tabi olmaksızın açıktan atamaları yapılır.

Bigadiç Maden İşletmeleri Müessesesi, Şarkkromları Ferrokrom İşletmesi Müessesesi, Kırka Boraks İşletmesi Müessesesi, Seydişehir Alüminyum İşletmesi ve 100. Yıl Gümüş İşletmesi Müdürlüklerinde 7/6/1997 tarihinde yapılan sınavda başarı gösterip 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin (II) sayılı cetvelinde yer alan koruma ve güvenlik görevlisi unvanlı sözleşmeli personel pozisyonlarına ataması yapılarak göreve başladığı halde idari yargı kararı gereği görevlerine son verilenlerden, tabi oldukları sosyal güvenlik mevzuatı çerçevesinde emeklilik aylığı, yaşlılık aylığı, malullük aylığı veya sürekli tam iş göremezlik geliri bağlananlar ile kamu kurum ve kuruluşlarında çalışmakta olanlar hariç olmak üzere, 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 7 nci maddesinde aranan genel şartları kaybetmemiş olanlar bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 6 ay içinde Eti Maden İşletmeleri Genel Müdürlüğüne müracaat etmeleri halinde, anılan Genel Müdürlük veya bağlı birimlerinde memur unvanlı sözleşmeli personel pozisyonlarına atanırlar. Bu fıkra çerçevesinde atama işlemi yapılmasıyla birlikte memur unvanlı pozisyon ihdas edilmiş sayılır. Bu şekilde ihdas edilen pozisyonlar herhangi bir sebeple boşalması hâlinde başka bir işleme gerek kalmaksızın iptal edilmiş sayılır. Bu madde çerçevesinde ataması yapılanlar 1 ay içinde Devlet Personel Başkanlığına bildirilir ve bunlara geçmişe dönük herhangi bir hak sağlanmaz.

GEÇİCİ MADDE 2- 13/2/2011 tarihli ve 6111 sayılı Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılması ile Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ve Diğer Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun kapsamında borçları yapılandırılan ve bu maddenin yayımlandığı tarih itibarıyla Kanundan yararlanma hakları devam eden il özel idareleri, belediyeler ve bunlara bağlı müstakil bütçeli ve kamu tüzel kişiliğini haiz kuruluşların, 6111 sayılı Kanun kapsamında 2013 yılının Haziran, Temmuz, Ağustos ve Eylül aylarında ödenmesi gereken taksitleri, bu borçluların 6111 sayılı Kanununun 18 inci maddesine göre tercih ettikleri taksit sayısına göre belirlenen son taksit ödeme süresinde ödenir. Bu şekilde ödeme süresi uzatılan taksitlerin son taksitle birlikte ödenmesi hâlinde bu taksitlere geç ödeme zammı tatbik edilmez.

MADDE 75- Bu Kanunun;

- a) 14 üncü maddesi 1/8/2013 tarihinde,
 - b) 46 ncı maddesi bu Kanunun yayımını takip eden ay başında,
 - c) Geçici 2 nci maddesi 1/6/2013 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
 - ç) Diğer maddeleri yayımı tarihinde,
- yürürlüğe girer.

MADDE 76- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

TEKLİF METNİNE EKLİ LİSTE

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU : MALİYE BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Toplam
GİH	Vergi Denetim Kurulu Başkan Yardımcısı	1	2	2
	TOPLAM		2	2

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METNE EKLİ LİSTELER

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU : MALİYE BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Toplam
GİH	Vergi Denetim Kurulu Başkan Yardımcısı	1	2	2
	TOPLAM		2	2

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU : SPOR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Tutulan Kadro Adedi	Toplam
GİH	Şube Müdürü	1	10		10
GİH	Sportif Eğitim Uzmanı	6	10		10
GİH	Memur	7	35		35
GİH	Bilgisayar İşletmeni	3	25		25
GİH	Bilgisayar İşletmeni	7	24		24
	TOPLAM		104		104

KURUMU : SPOR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI : TAŞRA

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Tutulan Kadro Adedi	Toplam
GİH	Şube Müdürü	1	81		81
GİH	Şube Müdürü	3	81		81
GİH	Şef	3	81		81
GİH	Şef	5	81		81
GİH	Antrenör	6	300		300
GİH	Bilgisayar İşletmeni	6	200		200
GİH	Sportif Eğitim Uzmanı	6	282		282
GİH	Memur	7	150		150
SH	Sağlık Memuru	10	100		100
SH	Psikolog	6	180		180
TH	Mühendis	6	80		80
TH	Tekniker	8	200		200
TH	Sosyolog	6	180		180
TH	Teknisyen	9	200		200
YH	Teknisyen Yardımcısı	10	200		200
	TOPLAM		2.396		2.396

(3) SAYILI LİSTE

KURUMU : TÜRKİYE İŞ KURUMU GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLATI : TAŞRA

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

Sınıfı	Unvanı	Derecesi	Serbest Kadro Adedi	Tutulan Kadro Adedi	Toplam
GH	İş ve Meslek Danışmanı	9	100		100
	TOPLAM		100		100

